

LOVSAMLING FOR ISLAND,

INDEHOLDENDE

Udvalg af de vigtigste ældre og nyere Love og Anordninger, Resolutioner, Instructioner og Reglementer, Althingsdomme og Vedtægter, Collegial-Breve, Fundatser og Gavebreve, samt andre Aktstykker,

TIL OPLYSNING OM

ISLANDS RETSFORHOLD OG ADMINISTRATION

I ÆLDRE OG NYERE TIDER.

Samlet og udgivet

af

Jón Sigurðsson,
Althingsmand.

SEXTENDE BIND.

1855—1856.

KJÖBENHAVN.
Forlagt af Universitets-Boghandler Andr. Fred. Höst.
Trykt hos S. Trier.
1871.

Kongelig Resolution angaaende **Handelstedet Seydisfjord.** Christiansborg den 6. Januar 1855. 1855. 6. Januar.

— Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1855, Nr. 1. — Resolutionen i Depart. Tid. 1855, S. 110; Algreen-Ussings Reskriptsamling 1855, S. 13. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands 1, S. 27—29 (med Motiver) — I Forestilling 3. Januar bemærker Indenrigsministeren (P. G. Bang), at det Forbehold om Grændsebestemmelsen for Handelspladsen ved Seydisfjord, som var taget i Plak. 14. Decembr. 1842, endnu ikke var udfört, og at der navnlig ikke var indkommet noget Forslag fra de lokale Övrigheder dengang da Kjöbmand Thomas Fr. Thomsen i Forbindelse med Kjöbmand P. C. Petræus i Aaret 1848 oprettede et Handelsetablissement paa en til Gaarden Fjördur hörende, ved det Inderste af Seydisfjorden beliggende Grund, der med vedkommende Eieres Samtykke og mod en aarlig Leie-Afgift blev udviist de nævnte Handlende af Sysselmanden i Nordermula Syssel, der ligeledes meddelte dem det befalede Antagelsesbrev.

I Aaret 1851 erhvervede Handelshuset Örum & Wulff et Stykke Grund paa Vestdalseyri, henimod en halv Mil længere ude ved Fjorden, og lod der opföre et Handelsetablissement, uden derom at gjöre nogen Forespörgsel hos Autoriteterne, der heller ikke lagde nogen Hindring i Veien. Men i et Andragende 24. Decbr. 1852 besværede Thomsen sig over, at al Handel med Indbyggerne fra Sösiden blev ham afskaaren, og forespurgte derfor, om det nævnte Anlæg paa Vestdalseyri kunde ansees for berettiget.

I en fra Amtmanden indhentet Betænkning yttrede denne, at det ved Gaarden Fjördur anlagte Handelsted maatte ansees for at være sat paa det i alle Henseender bekvemmeste Sted, saa at man maatte gaa ud fra, at det var et i Henhold til Plak. 14. Decbr. 1842 lovlig udmaalt og autoriseret Handelsted. Da Plakaten imidlertid formentlig ikke gav en almindelig Tilladelse til Handelsanlæg paa hvilketsomhelst Sted omkring

1855. Fjorden, maatte man komme til den Slutning, at man lov-
6. Januar. medholdelig kun kunde opföre Handelsetablissementer paa det Sted, hvor det förste var opfört, eller i en continuerende Linie med samme, hvoraf fulgte, at Örum & Wulffs Anlæg maatte antages for at have været ulovmedholdeligt, som det og vilde virke ufordeelagtigt paa Concurrencen. Amtmanden havde derfor forbudt Sysselmanden for Fremtiden at udvise Grund til Handelsanlæg paa Vestdalseyri, og at meddele Nogen Antagelsesbeviis som Handlende der, forsaavidt dette ikke maatte være skeet. Sysselmanden i Nordermula Syssel havde dog i en afgiven Betænkning fremhævet nogle Fordele ved Havnen og Pladsen ved Vestdalseyri, da Havnen deelviis var bedre sikkret for Kastevinde og Stedet for Fjeldskred, end det ved Fjördur var Tilfældet, og han maatte saaledes ansee Vestdalseyri for ligesaa godt skikket til Handelsplads som Fjördur. Med Hensyn til de Handelsögendes Bekvemmelighed bemærker Sysselmanden, at for de Söfarende ligger Vestdalseyri bekvemmere, og for dem, der komme landværts fra, er Veien lige lang til begge Steder fra Vestdalsheiði; de, som komme over Fjarðarheiði, maae derimod passere forbi det ældre Etablissement for at komme til det senere. Sysselmanden finder saaledes ingen Grund til at skride ind mod Örum & Wulff, og det saa meget mindre, som der paa flere andre Steder findes slige Afstande (Hofsós og Grafarós, Skagaströnd og Hólanes, Havnefjord og Flensborg), og der ikke kan blive Spörgsmaal om Handelsanlæg ved Seydisfjord, undtagen paa disse to Steder.

I Anledning af Sysselmandens Erklæring havde Amtmanden bemærket, at da det syntes at fremgaae deraf, at Sysselmanden ikke var tilstrækkelig bekjendt med de lokale Forhold, havde Amtet truffet Foranstaltning til, at uvillige lokalkyndige Mænd bleve udmeldte til at undersöge Forholdene.

Imidlertid havde Ministeriet modtaget en Forespörgsel fra forhenværende Faktor hos Örum & Wulff, Jón Árnason, om hvorvidt der maatte være Noget til Hinder for, at han oprettede et Handels-Etablissement paa Vestdalseyri ved Siden af Örum & Wulff. Herover var Amtmandens Erklæring ligeledes forlangt. Men i et under 19. Septembr. 1854 indgivet Andragende havde Jón Árnason besværet sig over, at der af vedkommende Sysselmand er nægtet ham Antagelsesbrev til at drive Handel i et af ham i afvigte Sommer paa Vestdals-

eyri opfört Etablissement, ligesom der ogsaa fra Amtmanden var indkommen en yderligere Erklæring, hvori han deels indberetter, at have beordret Jón Árnason sat under Tiltale for ulovlig Handel, da han, uagtet Sysselmandens Forbud i Henhold til Amtmandens Ordre, desuagtet var begyndt at handle paa egen Haand; deels fremsender en af fire udmeldte lokalkyndige og indsigtsfulde Mænd afgiven Synsforretning over Lokaliteterne ved Seydisfjorden. 1855. 6. Januar.

I det Hele gik Synsforretningen ud paa, at den ældre Plads paa Fjardaralda var at foretrække for den paa Vestdalseyri Grunden er större og tjenligere til Byggeplads; der er större Græsmarker; der er nok större Fare for Fjeldskred, men paa den anden Side er Vestdalsaaen farligere end Fjardaraa. Havnens og Ankerpladsens Sikkerhed ansees for lige god paa begge Steder. Veien fra Vestdalsheiði er omtrent lige lang til begge Steder.

Ministeriet anseer det hensigtsmæssigt, at der nu tages Bestemmelse om Grændserne for Handelstedet Seydisfjord. Det synes nemlig uforeneligt med Begrebet om en Handelsplads, at Enhver skal kunne opföre isolerede Etablissementer, hvor han finder for godt, og ligesom der alt har reist sig to paa dette Sted, saaledes kunde muligen i Fremtiden andre Kjöbmænd finde deres Regning ved at opföre Etablissementer paa andre Steder. Der forelaa vel ikke noget Forslag fra de lokale Autoriteter, men Ministeriet ansaa Sagen for tilstrækkeligen oplyst, og mente, at man kun behövede at tage Forbehold om, at de Grændselinier, indenfor hvilke Handels-Etablissementer for Fremtiden alene kunne opföres, ville blive nærmere bestemte, naar Forslag derom er modtaget fra vedkommende Lokalautoriteter.

Med Hensyn til det Sted ved Seydisfjorden, som skulde vælges, erklærer Ministeriet sig, i Henhold til den indsendte Synsforretning, for Fjardaralda. Imidlertid vil Ministeriet dog tillade Huset Örum & Wulff for deres Personer at före Handel paa Vestdalseyri, og bemærker i den Anledning, at der er indkommet et Andragende fra et betydeligt Antal af denne Egns Beboere om Bibeholdelsen af dette Handels-Anlæg, samt fremhæver, at ligesom det vistnok turde være tvivlsomt, om man ad Rettens Vei kunde tvinge Handelshuset til at iværksætte Slöifningen af det omhandlede Etablissement, saaledes vilde Paastanden herom i alt Fald indeholde en stor Strenghed imod vedkommende Handelshus, der med Övrighedens Vidende havde

1855.
6. Januar.

etableret paa Vestdalseyri i Henhold til Plak. af 14. Decbr. 1842, og fortsat samme i flere Aar uden nogen Indsigelse fra Övrighedens Side, ligesom Handelshuset heller ikke, under den af samme antagne Forudsætning, at det var tilladeligt at etablere Handel paa det nævnte Sted, har haft Anledning til at begjære enten Udviisning eller Antagelsesbrev, eftersom det selv eiede den Grund, hvorpaa Etablissementet blev opfört, og tidligere var i Besiddelse af det lovbefalede Antagelsesbrev. Hertil kommer, at Slöifningen af dette Etablissement, som for Tiden var Hovedhandelstedet, maatte ansees for stridende mod de Handelsögendes Interesse, da det vilde give Anledning til, at al Concurrence bortfaldt, hvorimod man ikke kunde vente, at Eierne vilde flytte til den autoriserede Plads, og der kjöbe Byggeplads. Derimod mente Ministeriet ikke, at der var Anledning til at tage Hensyn til Jón Árnasons Andragende om, at maatte beholde sit Etablissement paa Vestdalseyri, og handle der, da han iforveien var advaret af Sysselmanden, i Henhold til Amtmandens tidligere almindelige Ordre. Saaledes indstiller Ministeriet:

«1) at det maatte behage Deres Majestæt allern. at bifalde, at det ved Plak. af 14. Decembr. 1842 autoriserede Handelsted ved Seydisfjorden skal anlægges paa Pladsen Fjarðaralda i en continuerende Linie med det af Kjöbmand Thomsen sammesteds opförte Etablissement, og at Indenrigsministeriet allern. maa bemyndiges til nærmere at bestemme Grændserne for Handelstedets Udstrækning, efter derom modtaget Forslag fra Lokal-Autoriteterne; samt — 2) at det maa tillades de nuværende Interessenter af Handelshuset Örum & Wulff, for deres Personer fremdeles at drive Handel fra det af bemeldte Handelshus paa Vestdalseyri opförte Etablissement».

[Kongelig Resolution]:

Vi bifalde allern., at det ved Plakat af 14. Decbr. 1842 autoriserede Handelsted ved Seydisfjorden skal anlægges paa Pladsen Fjarðaralda, i en continuerende Linie med det af Kjöbmand Thomsen sammesteds opförte Etablissement, og ville Vi lige allern. have Vort Indenrigsministerium bemyndiget til nærmere at be-

stemme Grændserne for Handelstedets Udstrækning, efter derom modtaget Forslag fra Lokalautoriteterne; dog skal det være de nuværende Interessentere af Handelshuset Örum & Wulff for deres Personer tilladt, fremdeles at drive Handel fra det af bemeldte Handelshus paa Vestdalsöre opförte Etablissement. — Christiansborg den 6. Januar 1855[1]. 1855. 6. Januar.

Justitsministeriets Skrivelse til Formanden for Rigsdagens Finantsudvalg, ang. **Forögelse af Politimagten i Reykjavík.** Khavn den 12. Januar 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 11. 12. Januar.

Efter at Forslaget til Finantsloven for 1855—56 var affattet og indsendt til Finantsministeriet, modtog man fra Stiftamtmanden over Island et Andragende, hvori Politimesteren i Reykjavík Kjöbstad anholder om en Forögelse af Politimagten sammesteds.

I denne Anledning har bemeldte Embedsmand yttret, at det allerede i længere Tid har været erkjendt, at

[1]) Ved Skriv. 25. Januar 1855 meddeles Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet foranstaaende Resolution „til behagelig Efterretning og fornöden Bekjendtgjörelse", og anmodes om, „efter forud gjennem vedkommende Sysselmand indhentede nöiagtige Oplysninger desangaaende, at ville meddele Ministeriet et fuldstændigt motiveret detailleret Forslag til, hvorledes Grændserne for det ommeldte Handelsted kunde være at bestemme i Henhold til den foranförte allerh. Resolution". Isl. Copieb. 1855, Nr. 29. — Ved Skrivelser fra Ministeriet af samme Datum underréttes direkte saavel Kjöbmand Thomsen som Handelshuset Örum & Wulff om Resolutionens Indhold. Copiebog sst. Nr. 30—31. — I en anden Skrivelse af samme Datum til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet anmodes han om at tilkjendegive Jón Árnason, at det ifölge den anförte Resolution „ikke vil kunne tillades ham at drive Handel paa Vestdalsöre", og at der heller ikke, „efter denne Sags Natur", kan være Spörgsmaal om at give ham fri Proces til at bringe denne Sag for Domstolene. Copieb. sst. Nr. 32.

1855. 12. Januar. det nuværende Antal af to Politibetjente er for lidet for en By som Reykjavík, der vel ikke har nogen stor Folkemængde, men hvor dog flere Omstændigheder gjöre Nödvendigheden af et nogenlunde stærkt Politivæsen större end i andre Byer af en lignende Folkemængde. Dette Forhold ligger deels i, at en stor Deel af Byens Befolkning bestaaer af Fiskere, der altsaa ikke have en fuldkommen regelmæssig Næringsvei, deels i den Omstændighed, at Byen er Handelstedet for et betydeligt Opland, hvor de nærmere Boende jevnligen indfinde sig, og hvortil de fjernere Boende navnligen i den egentlige Handelstid i store Masser begive sig, og deels i at Byen er en Söhandelstad, der aarligen bliver beseilet af et ikke ringe Antal af Coffardiskibe. Vel have, efter Byfogdens Yttringer, de Tilfælde, der have gjort Krav paa Anvendelsen af en öieblikkelig stærkere Politimagt, hidtil ikke været mange, men ligesom saadanne Tilfælde dog altid kunne indtræffe, og der navnlig haves Exempler paa videre gaaende Excesser af Besætningerne fra fremmede Skibe, saaledes er det höist sandsynligt, at den nu for alle Nationer ved Lov af 15. April f. A. indförte Frihandel vil gjöre disse Tilfælde meget hyppigere og alvorligere, og det vil da i saadanne Tilfælde være nödvendigt at have en större Magt for at standse Uordener, da Byen og dens Indvaanere ellers vilde være priisgivne for samme. Endvidere har fornævnte Embedsmand bemærket, at naar der kun er to Politibetjente i Byen, er det ikke muligt at lade en af dem stadigt være tilstede paa Politicontoiret, hvilket er en betydelig Géne og har foraarsaget, at den fornödne Assistence ikke altid hurtig nok har kunnet tilveiebringes, da Betjentene ikke altid strax kunne træffes.

Med Hensyn til hvorledes de stedfindende Mangler ved Politivæsenet i Reykjavík hensigtsmæssigt vilde være at afhjælpe, har Politimesteren formeent, at det ikke vilde være aldeles nödvendigt at ansætte flere faste

Politibetjente end een foruden det nuværende Antal. 1855.
Han antager nemlig, at tre Politibetjente vil under ordinaire Omstændigheder være tilstrækkelige, især da det derved vil blive muligt for Politimesteren at lade en af dem skifteviis have Vagt paa Politicontoiret, hvorved Politiet erholder större Hurtighed og Kraft. Derimod formener han, at der maatte meddeles Politimesteren Bemyndigelse til at antage 6—8 extraordinaire Politibetjente, der under særdeles Omstændigheder skulde möde efter Tilsigelse og deeltage i Ordenens Haandhævelse tilligemed Politiets ordinaire Betjente, og antager han, at det vilde være tilstrækkeligt, om der til Lönningen af disse extraordinaire Betjente stilledes en Sum af 60 Rd. aarlig til Politimesterens Disposition. Angaaende den Lön, der vilde være at tillægge den nye ausættende Betjent, har han endeligen bemærket, at hver af de nuværende Politibetjente nyder 150 Rd. af Finantskassen (hvortil for förste Betjent, som tillige er Overretsbetjent og Arrestforvarer, kommer et Tillæg af 50 Rd. af Justitskassen samt fri Bolig i Overretshuset), 5 Rd. af Kæmnerkassen aarlig til Anskaffelse af Uniformer, og i Sportler circa 10—15 Rd. aarlig, men at det er unægteligt, at en Lönning af 150 Rd., paa et saa dyrt Levested som Reykjavík, ikke afgiver tilstrækkeligt Udkomme for en Politibetjent, og at det derfor vilde være særdeles önskeligt, om den eventuelt oprettende Post maatte blive aflagt med idetmindste 200 Rd., saaledes at den i samme ansættende Betjent blev at ansee som anden, og den nuværende anden Betjent som tredie Betjent.

12. Januar.

Da Ministeriet efter det saaledes Anförte maa ansee det paatrængende nödvendigt, at der samtidigt med Handelens Frigivelse for fremmede Nationer bliver sörget for, at Politimagten kan blive forögeт paa den af vedkommende Politimester foreslaaede Maade, hvilket ogsaa af Stiftamtmanden er anbefalet, og da Reykjavík ikke for Tiden vil være istand til at afholde de med denne

1855. Foranstaltning forbundne Udgifter, har man, efter forud-
12. Januar. gaaet Brevvexling med Finantsministeriet, fundet Anledning til at söge det omhandlede Beløb tilveiebragt ved Finansloven, i Lighed med hvad der finder Sted med Hensyn til Lönningerne til de nuværende to Politibetjente i Reykjavík, og man tillader sig derfor tjenstl. at tilstille (Tit.) et til den Ende affattet Ændringsforslag til § 9, B. b 1 af Finantslovforslaget for 1855—1856 til videre behagelig Foranstaltning. — Justitsministeriet den 12. Januar 1855.

21. Januar. **Kongelig Resolution** ang. **Understöttelse for en Kunstmaler-Elev.** Frederiksborg den 21. Januar 1855. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Protok. 1855, Nr. 7. — I Forestilling 17. Januar bemærker Indenrigsministeren (Bang), at der ifölge kgl. Resolutioner var tilstaaet Sigurður Guðmundsson fra Skagafjorden i Island en Understöttelse af 100 Rd. hvert Aar i en Tid af 4 Aar, for at söge Uddannelse i Tegnekunsten. Ifölge de ham meddelte særdeles hæderlige Vidnesbyrd fra Professor Hetsch og Tegnelærer Helsted, syntes de Fremskridt, han havde gjort i sin Kunst, at vidne om et Talent, der havde Krav paa det Offentliges Opmærksomhed, og ved fortsat Övelse ventedes han at ville opnaae en saadan Uddannelse, at han vilde blive skikket til at optræde som Lærer i Tegning. Han havde nu gjennemgaaet Kunstakademiets lavere Klasser i den korteste Tid, som dette er tilladt, og havde i det sidste Aar övet sig paa Modelskolen og lært at male med Oliefarve, hvori han har gjort god Fremgang. Ministeriet anbefaler ham derfor til den samme Understöttelse for dette Aar, som for de foregaaende, af „Renterne af den islandske Understöttslsesfond, imod hvis Öiemed, der er at fremme forskjellige for Island nyttige Formaal, en saadan Anvendelse af Fondens Midler formentes ikke at være stridende". Ministeriet indstiller derfor:

«at der af Renterne af den ved allerh. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island maa for indeværende Aar allern. forundes indbemeldte Sigurður Guðmundsson fra Island en Hjælp af 100 Rd.»

[Kongelig Resolution]: 1855.
Indstillingen bifaldes. — Frederiksborg den 21. Januar 1855. 21. Januar.

Capitelstaxt for **Hunavatns** og **Skagafjords** Sysseler i Norder-Amtet, fra **Medio Mai 1855 til samme Tid 1856.** Friðriksgáfa den 23. Januar 1855. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234–283. Norðri III, 13–14. jevnf. Þjóðólf. VII, 50–51. 23. Januar.

Verðlagsskrá, sem gildir í Húnavatns sýslu og í Skagafjarðar sýslu frá miðju Mai mánaðar 1855 til jafnlengdar 1856.

	ríkismynt		hundrað		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Fríður peníngur.					
lagt í 1 hundrað:					
1. 1 kýr í fardögum, ekki ýngri en þrèvetur og ekki eldri en 8 vetra, sem beri frá miðjum Oktober til Novbr. loka . .	29	40½	29	40½	23½
2. 6 ær, ekki ýngri en tvævetrar og ekki eldri en 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum 1855 . . . hver á	3	54	21	36	17
3. 6 sauðir á hausti, þrèvetrir eða 4 vetra eða 5 vetra, hver á	5	82	35	12	28
4. 8 sauðir á hausti tvævetrir hver á	4	9	32	72	26
5. 12 — veturgamlir —	2	88	35	»	28
6. 8 ær á hausti geldar —	3	60	29	»	23
7. 10 do. — mylkar —	2	24	22	48	18
8. 1 áburðarhestur í fardögum, taminn, ekki ýngri en 5 vetra og ekki eldri en 12 vetra . .	18	22	18	22	14½
lagt í 90 álnir:					
9. 1 hryssa, jafngömul	14	11	18	78½	15
B. Ull, smjör og tólg.					
lagt í 1 hundrað:					
10. 120 ℔ af hvítri ullu, vel þveginni. . . . . . . 1 pd. á	»	28	35	»	28
11. 120 ℔ af misl. do. do. —	»	22½	28	12	22½
12. 120 ℔ af súru smjöri, vel verkuðu . . . . —	»	19	23	72	19
13. 120 ℔ af tólg, vel bræddri —	»	22	27	48	22

1855.
23. Januar.

	ríkismynt		hundrað		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
C. Tóvara af ullu.					
lagt í 1 hundrað:					
14. 30 ℔ hespugarns, og sè 3 eða 4 eða 5 eða 6 hespur í pundi, haldi hver 11 skreppur, en hver skrp. 44 þræði, 1 pd á	»	»	»	»	»
15. 60 pör eingirnis sokka, 1 par á	»	20	12	48	10
16. 30 pör tvinnabands gjaldsokka . . . . 1 par á	»	25½	7	93	6½
17. 120 pör tvíþumlaðra sjóvetlínga . . . . . —	»	7	8	72	7
18. 20 eingirnis peisur . hver á	»	62	12	88	10½
19. 15 tvinnab. gjaldpeisur —	»	85	13	27	10½
20. 120 al. gjaldvoðar vaðmáls, álnar breiðs . . . . 1 alin á	»	36	45	»	36
21. 120 al. gjaldvoðar einskeptu, sem er alin eða 5 kv. á breidd, 1 alin á	»	25½	31	84	25½
D. Fiskur.					
lagt í 1 hundrað:					
22. 6 vættir af saltfiski 1 vætt á	3	78	22	84	18½
23. 6 do. af hörðum fiski —	3	61½	21	81	17½
24. 6 do af smáfiski . . -	3	51	21	18	17
25. 6 do. af ísu . . . . . —	3	26	19	60	15½
26. 6 do. af hákalli hertum —	2	95½	17	93	14½
E. Lýsi.					
lagt í 1 hundrað:					
27. 1 tunna hvallýsis; 8 pottar á	»	»	»	»	»
28. 1 do. hákalslýsis --	1	57	23	87	19
29. 1 do. sellýsis —	1	52	23	12	18½
30. 1 do. þorskalýsis —	1	39½	21	16½	17
F. Skinnavara.					
lagt í 1 hundrað:					
31. 4 fjórð. nautskinns, 1 fjórð. á	4	67½	18	78	15
32. 6 — kýrskinns . —	3	54	21	36	17
33. 6 — hrossskinns —	3	2	18	12	14½
34. 8 — sauðskinns, af tvævetrum sauðum og eldri . . . . —	2	36½	19	4	15
35. 12 fjórð. sauðskinns af ám og veturg. sauðum --	1	68	20	48	16½
36. 6 fjórð. selskinns . —	2	82	17	12	13½
37. 240 lambskinn (vorlamba) einlit . . . . hvert á	»	6	15	»	12
G. Ýmislegt.					
lagt í 1 hundrað:					
38. 6 ℔ af æðardúni, vel hreinsuðum . . . . 1 pd. á	3	34	20	12	16

1855. 23. Januar.

	ríkis-mynt		hundrað		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
39. 40 ℔ af æðardúni, óhreinsuðum . . . . 1 pd. á	»	»	»	»	»
40. 120 ℔ af fuglafiðri. 1 fjórð. á	2	79	33	84	27
41. 480 — af fjallagrösum — á	»	72	36	»	29
42. 5 áln. 1 dagsverk um heyannir	»	80	»	»	16
43. — 1 lambsfóður	1	28½	»	«	25
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:					
Eptir A, eða í fríðu	»	»	26	87½	21½
— B, — í ullu, smjöri og tólg	»	»	28	57	23
— C, — í tóvöru af ullu . .	»	»	18	86½	15
— D, — í fiski	»	»	20	67	16½
— E, — í lýsi	»	»	22	70½	18
— F, — í skinnavöru. . . .	»	»	18	54½	15
En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6, sýna: Meðalverð allra meðalverða . . .	»	»	22	70½	18

Friðriksgáfu 23. dag Januarmán. 1855.

Havstein. Eptir fullmakt

Guðmundr Johnsen.

Capitelstaxt for Öefjords og begge Thingöe Sysseler i Norder-Amtet, fra Medio Mai 1855 til samme Tid 1856. Friðriksgáfa den 23. Januar 1855. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234—283 Norðri III, 13—14. jevnf. Þjóðólf. VII, 50—51. 23. Januar.

Verðlagsskrá, sem gildir í Eyjafjarðar sýslu og í Þingeyjar sýslu, frá miðju Mai mánaðar 1855 til jafnlengdar 1856.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	28	46	28	46	23

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i den næst foran trykte Capitelstaxt for Hunavatns og Skagafjords Sysseler (ovenf. S. 9—11).

1855.
23. Januar.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 2 (fard. 1855)	3	86	23	36	18½
— 3	5	86	35	36	28½
— 4	4	32½	34	68	28
— 5	3	11	37	36	30
— 6	4	4	32	32	26
— 7	2	28	22	88	18½
— 8	22	½	22	½	17½
— 9	17	49	23	33½	18½
B. Nr. 10	»	28	35	»	28
— 11	»	24	30	»	24
— 12	»	18½	23	12	18½
— 13	»	21	26	24	21
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	24	15	»	12
— 16	»	27½	8	57	7
— 17	»	9	11	24	9
— 18	»	67	13	92	11
— 19	»	94	14	66	12
— 20	»	33½	41	84	33½
— 21	»	27½	34	36	27½
D. Nr. 22	4	»	24	»	19
— 23	3	29	19	78	16
— 24	3	22	19	36	15½
— 25	2	95	17	90	14½
— 26	2	69	16	30	13
E. Nr. 27	1	48	22	48	18
— 28	1	57	23	87	19
— 29	1	51	22	93	18½
— 30	1	37	20	75	16½
F. Nr. 31	4	20	16	80	13½
— 32	3	21	19	30	15½
— 33	2	47½	14	93	12
— 34	1	65½	13	44	11
— 35	1	32½	16	6	13
— 36	2	91½	17	69	14
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	3	34½	20	15	16
— 39	»	30	12	48	10
— 40	2	85	34	60	27½
— 41	»	45	22	48	18
— 42	»	78	»	»	15½
— 43	1	32½	»	»	25½

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður: 1855. 23. Januar.

Eptir A,	eða í fríðu	28.84½	23
— B,	- í ullu, smjöri og tólg	28.57	23
— C,	- í tóvöru af ullu	19.92½	16
— D,	- í fiski	19.47	15½
— E,	- í lýsi	22.52	18
— F,	- í skinnavöru	16.18½	13

En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6 sýna meðalverð allra meðalverða

[hdr.] 22 Rd. 58½ Sk. [og alin] 18 Sk.

Friðriksgáfu 23. dag Januarmán. 1855.

Havstein. Eptir fullmakt Guðmundr Johnsen.

Capitelstaxt for Nordermula og Söndermula Sysseler i Öster-Amtet, fra Medio Mai 1855 til samme Tid 1856. Friðriksgáfa den 23. Januar 1855. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234—283. Norðri III, 13—14. jevnf. Þjóðólf. VII, 50—51 — Denne Capitelstaxt anföres som publiceret i Sönder-Mula Syssel. 23. Januar.

Verðlagsskrá, sem gildir í Norður-Múla sýslu og í Suður-Múla sýslu, frá miðju Mai mánaðar 1855 til jafnlengdar 1856.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	26	19	26	19	21
— 2 (fard. 1855)	4	23	25	42	20½
— 3	6	37	38	30	30½
— 4	4	79	38	56	31
— 5	3	24½	39	6	31

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Hunavatns og Skagafjords Sysseler (ovenfor S. 9—11).

1855.		ríkismynt.		hundrað.		alin.
23. Januar.		rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
	A. Nr. 6	4	59	36	88	29½
	— 7	2	91½	29	51	23½
	— 8	21	27	21	27	17
	— 9	17	21	22	92	18½
	B. Nr. 10	»	28	35	»	28
	— 11	»	24	30	»	24
	— 12	»	22	27	48	22
	— 13	»	21	26	24	21
	C. Nr. 14	»	»	»	»	»
	— 15	»	19½	12	18	10
	— 16	»	»	»	»	»
	— 17	»	7	8	72	7
	— 18	»	60½	12	58	10
	— 19	1	12	16	84	13½
	— 20	»	39	48	72	39
	— 21	»	33	41	24	33
	D. Nr. 22	4	»	24	»	19
	— 23	4	15½	24	93	20
	— 24	4	19½	25	21	20
	— 25	3	56	21	48	17
	— 26	2	66	16	12	13
	E. Nr. 27	»	»	»	»	»
	— 28	1	52	23	12	18½
	— 29	1	48	22	48	18
	— 30	1	31	19	81	16
	F. Nr. 31	4	8½	16	34	13
	— 32	3	57	21	54	17
	— 33	2	60	15	72	12½
	— 34	1	48	12	»	9½
	— 35	1	42	17	24	14
	— 36	2	88½	17	51	14
	— 37	»	7	17	48	14
	G. Nr. 38	3	44	20	72	16½
	— 39	»	»	»	»	»
	— 40	3	11	37	36	30
	— 41	»	»	»	»	»
	— 42	»	95	»	»	19
	— 43	1	20	»	»	23

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

				1855. 23. Januar.
Eptir A, eða	í fríðu	30.88½	24½	
— B, -	í ullu, smjöri og tólg	29.66	24	
— C, -	í tóvöru af ullu	23.38½	18½	
— D, -	í fiski	22.35	18	
— E, -	í lýsi	21.79	17½	
— F, -	í skinnavöru	16.81½	13½	

En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6 sýna meðalverð allra meðalverða
[hdr.] 24 Rd. 16½ Sk. [og alin] 19½ Sk.

Friðriksgáfu 23. dag Januarmán. 1855.

Havstein. Eptir fullmakt
Guðmundr Johnsen.

Bekjendtgjörelse for Hertugdömmet Slesvig, ang. **Erhvervelsen af islandske Söpas.** Khavn den 29. Januar 1855. — *see* Indenrigsmin. Bekjendtg. 4. Decembr. 1854. 29. Januar.

Indenrigsministeriets Skrivelse til islandsk Kjöbmand Hans A. Clausen, ang. **Forsyning af Kornvarer** til nogle Sysseler i Island. Khavn den 29. Januar 1855. — Efter Concepten i Sagen Isl. Journ. 4, Nr. 599 (jevnf. 5, Nr. 116 & 117) i det islandske Departement; udeladt i Copiebogen uden Lacun. 29. Januar.

Af den fra Amtmanden over Vester-Amtet paa Island i disse Dage modtagne Beretning om Amtets almindelige Tilstand er bragt i Erfaring, at der i afvigte Efteraar har været en fölelig Mangel paa Kornvarer paa Handelstederne Stykkisholm og Flatöe.

Vel er nu denne Mangel, efter hvad bemeldte Embedsmand senere har indberettet, for en Tid afhjulpet derved, at det Hr. Agenten tilhörende Skib «den unge Svane», hvis Forliis man befrygtede, var ankommet til Stykkisholm, men han antager dog, at det, for at man i denne Henseende kunde være sikkret, vil være nöd-

1855. vendigt, at Tilförsel af Födevarer ankommer saa tidligt
29. Januar. som muligt i anstundende Foraar til bemeldte Handelsted.

Dette har man ikke villet undlade at meddele Hr. Agenten, idet Ministeriet holder sig forvisset om, at De vil træffe de fornödne Foranstaltninger til, at den befrygtede Mangel kan blive forebygget. — Indenrigsministeriet den 29. Januar 1855.

29. Januar. **Indenrigsministeriets** Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Landets Forsyning med Nödvendighedsvarer.** Khavn den 29. Januar 1855. — Efter Concepten i Sagen: Isl. Journ. 5, Nr. 599 (jevnf. 5, Nr. 116 & 117) i det islandske Departement; udeladt i Copieb. uden Lacun. — Som Skrivelse fra Stiftamtmanden af 23. Mai 1855 om, „at Befolkningen selv maa sörge for sine Fornödenheder", er den anfört som publiceret i Gullbringa og Kjosar Syssel 1855, og som „Indenrigsm. Skriv. af 29. Januar" anföres den som publiceret 1856 i Öefjords og Sönder-Mula Sysseler.

Islandsk: i Tíð. um stjórnarmál. Íslands I, 29, samt uddragsviis i Þjóðólf. VII, 104 (med urigtigt Aarstal: 1854), jevnf. S. 101.

I Anledning af denne Skrivelse blev der stillet en Forespörgsel til den kgl. Commissarius paa Althinget 1855. Tíð. frá alþingi Íslendínga 1855, S. 228—233, 270—271. Herved blev atter foranlediget, at Althingets daværende Præsident, Provst Hannes Stephensen, henvendte sig til Almenheden i Island i en Adresse (8. August 1855, Tíð. frá alþingi Íslend. 1855, S. 867—871) for at opmuntre til ved Sparsommelighed og forsynlig Benyttelse af Landets Kræfter at undgaae en ved utilstrækkelig Tilförsel muligen indtrædende Mangel paa Nödvendigheds-Artikler, især Kornvarer.

Det er oftere forekommet, navnlig i den senere Tid, at Autoriteterne og Indbyggerne paa Island have, naar der paa Grund af en eller anden Conjunktur har været Anledning til at befrygte, at Forsyningen med Nödvendighedsvarer, og navnligen Kornvarer, ikke vilde være tilstrækkelig, henvendt sig til Regjeringen med Anmodning om, at der fra Sammes Side maatte blive

truffet Foranstaltninger til at afhjælpe den befrygtede 1855.
Nöd, hvilke Begjæringer Regjeringen ogsaa, som det 29. Januar.
vil være Hr. Stiftamtmanden bekjendt, har bestræbt sig for at imödekomme, saavidt det stod i dens Magt.

Da imidlertid nu, ifölge Loven af 15. April f. A. om Skibsfart og Handel paa Island, Adgang til alle Landets Havne er aabnet for fremmede Skibe, er det en Selvfölge, at der ikke i Fremtiden vil kunne paahvile enten Regjeringen eller den danske Handelstand nogen særlig Forpligtelse til at sörge for Landets Forsyning, og Ministeriet finder sig derfor foranlediget til tjenstl. at anmode Hr. Stiftamtmanden (Amtm.) om, at drage Omsorg for, at det paa passende Maade betydes Indbyggerne i det Dem betroede Amt, at de for Fremtiden maae være betænkte paa selv at sörge for deres Forsyning med alle Slags Nödvendighedsvarer, uden at de i saa Henseende ville kunne gjöre Regning paa nogen særlig Bistand fra Regjeringens Side. — Indenrigsministeriet den 29. Januar 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til General- 31. Januar.
Tolddirektoratet, ang. nogle Punkter, vedkommende **Islands Handel og Skibsfart.** Khavn den 31. Januar 1855[1]. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 41. — Islandsk: Tíð. um stjórnarmál. Íslands I, 30—31.

I behagelig Skrivelse af 6. d. M. har Generaltolddirektoratet bemærket, at det, efter at den under 15. April f. A. udkomne Lov om Skibsfart og Handel paa Island er bekjendtgjort saavel i Hertugdömmet Slesvig som i Hertugdömmerne Holsteen og Lauenborg, er bleven anseet hensigtsmæssigt, at sammenfatte de i Tidens Löb givne ældre Bestemmelser, som ogsaa for Fremtiden skulle tjene Toldembedsmændene til Rettesnor, i en

[1]) Gen. Tolddir. Circ. 24. Marts 1855.

1855. Instruction, og derefter paany at meddele bemeldte Embedsmænd Underretning om, hvad de have at iagttage med Hensyn til Skibsfart og Handel paa Island, og har velbemeldte Direktorat derhos begjært Ministeriets Yttringer angaaende fölgende Punkter:

31. Januar.

1) om den i Plakat 7. Marts 1787 indeholdte Lovbestemmelse, at Föreren af ethvert Skib, som seiler til Island eller kommer derfra, skal forevise det ham meddelte Beseilingspas for vedkommende Toldbetjente, hvilke derfor altid ved deslige Skibes Ankomst eller Afgang skulle fordre dette Slags Passe til Eftersyn, og i Henhold til Rentekammer-Skrivelse af 6. Marts 1847 forsyne samme med Paategning, endnu er gjeldende, eller om den maa ansees bortfalden derved, at den ikke er optaget i Loven af 15. April f. A.;

2) om den Toldkamrene hidtil ved Ind- og Udklareringen af Fartöier fra og til Island paahvilende Forpligtelse, ufortövet at indsende Afskrifter af de vedkommende Tolddeklarationer til Rentekammeret — nu Indenrigsministeriet — maatte kunne bortfalde for Fremtiden, og

3) om den i Loven af 15. April f. A. § 5 befalede Indsendelse af islandske Söpas, der efter Benyttelsen ere afleverede til vedkommende Toldkammer, saaledes som tidligere bestemt i Plak. 7. Marts 1787 og For. 11. Septbr. 1816 § 12, skal finde Sted strax efter Afleveringen, eller om Passene af Toldkamrene kunne vedlægges Toldregnskaberne, hvorhos Generaltolddirektoratet, forsaavidt Indenrigsministeriet fremdeles maatte önske Indsendelsen af de ommeldte Söpasse, har antaget det svarende til de nuværende Forhold, at Indsendelsen ikke finder Sted direkte fra vedkommende Toldkamre til Indenrigsministeriet, men til velbemeldte Direktorat, hvor Passene derefter kunde samles og afgives ved hvert Aars Slutning.

I Svar herpaa undlader Ministeriet ikke tjenstligen at meddele:

ad 1. Da det ifölge Loven af 15. April f. A. §§ 4 og 5 ikke er nödvendigt, at ethvert Skib, der er bestemt til at afgaae til Island fra indenlandsk Sted, skal have löst islandsk Söpas, men det staaer samme frit, om saadant maatte foretrækkes, at löse Söpas ved Ankomsten til Island, eller paa et af de andre i Lovens § 5 nævnte Steder, maa den Skibsförerne og Toldvæsenet ved Plak. 7. Marts 1787 paalagte Forpligtelse forsaavidt være bortfalden, hvorimod den fremdeles ligesom hidtil maa vedblive med Hensyn til de fra Island ankommende Skibe, der, forsaavidt disses Förere enten ville have at aflevere det dem meddelte islandske Söpas, naar Reisen er tilendebragt, eller forsaavidt Passet tillige maatte være gjeldende for en Retourreise til Island (cfr. Lov 15. April f. A. § 4, 2. Membr.) lade det forsyne med Paategning om Foreviisning. 1855. 31. Januar.

ad 2. Da Indsendelsen af de omhandlede Afskrifter, saaledes som af Generaltolddirektoratet er bemærket, væsentlig har været foreskrevet i statistiske Öiemed, som nu fyldestgjöres paa anden Maade, vides Intet at erindre imod, at samme for Fremtiden bortfalder.

ad 3. Idet man maa ansee det rigtigst, at de til Toldstederne afleverede islandske Söpasse fremdeles indsendes til undertegnede Ministerium, for at den fornödne Control med, at ikke Misbrug ved Afbenyttelsen har fundet Sted, her kan blive foretaget, saavel med Hensyn til disse, som til de fra Island tilbagesendte Söpasse, maa Ministeriet iövrigt med Generaltolddirektoratet være enigt i, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at de förstnævnte Söpasse for Fremtiden indsendes fra Toldstederne til Generaltolddirektoratet, og derfra ved hvert Aars Slutning tilstilles undertegnede Ministerium. — Indenrigsministeriet den 31. Januar 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til det islandske literaire Selskab, angaaende Udgivelsen af **kgl. Resolutioner og ministerielle Skrivelser,** ved- 31. Januar.

1855. kommende Island. Khavn den **31.** Januar **1855.** —
31. Januar. Isl. Copieb. 1855, Nr. 42. — Islandsk: Uddrag i Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 31—32.

At der fra Ministeriets Side ikke haves Noget at erindre imod, at de vigtigere kgl. Resolutioner og ministerielle Skrivelser m. v., vedkommende Island, meddeles det islandske literaire Selskab til Optagelse i det af samme udgivne Tidsskrift Skírnir[1], efter nærmere Bestemmelse af Direkteuren for det islandske Departement, det meddeles herved til Underretning i Anledning af Selskabets under 23. f. M. derom indgivne Andragende. — Indenrigsministeriet den 31. Januar 1855.

7. Febr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Direktionen for Nationalbanken, ang. Althingets **Petition om Oprettelse** af **et Bank-Institut** i Reykjavík. Khavn den **7.** Februar **1855.** — Isl. Copiebog 1855, Nr. 45.

Fra det i Aaret 1853 paa Island samlede Althing er der til Ministeriet indkommet en Petition angaaende den paa Island stedfindende Pengemangel og Midlerne til at afhjælpe samme, der gaaer ud paa, at der paa Island maa blive oprettet en Bankindretning efter saadanne Grundregler, som Hs. M. Kongen maatte finde mest hensigtsmæssige, og hvis Formaal især skulde være, saaledes som andre lignende Indretninger, at besörge fölgende for den almindelige Omsætning nödvendige Forretninger:

a) sörge for, at de Handlende kunne erholde Penge der i Landet mod paalidelige Vexler; — b) bedömme fremmede Myntsorter med Hensyn til deres Gyldighed, og ombytte samme med danske Penge; — c) gjöre Udlaan paa Island mod sikkert Pant og mod Tilbage-

[1]) Da det senere viste sig, at disse Sager ikke kunde optages i Selskabets Tidsskrift Skírnir, bleve de udgivne af Selskabet som en særskilt Samling under Titel af „Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands", Khöfn. 1855 og de fölgende Aar.

betaling der eller i Danmark; — d) modtage Penge i Deposition mod at svare lave Renter, saaledes som det er Tilfældet i Sparekasser, — hvorhos Thinget har andraget paa, at et Lovudkast om Ordningen af denne Bankindretning maatte blive samme forelagt. 1855. 7. Febr.

Under de i denne Anledning stedfundne Discussioner paa Althinget er der af et af Comitéens Medlemmer hentydet til, at Nationalbanken i Kjöbenhavn muligen maatte kunne formaaes til at oprette et Filialcontoir i Reykjavík, og skjöndt det vistnok lader sig befrygte, at de solide Forretninger ved et saadant Filialinstitut vilde blive saa ubetydelige, at de med samme forbundne Udgifter langtfra vilde kunne dækkes, ikke at tale om Rente af den i Institutet staaende Capital, medens Islands Grundeiere ikke ere Interessenter i Banken, saa har jeg dog, da Regjeringen ikke vil see sig i Stand til paa anden Maade at opfylde Althingets Begjæring, for at constatere, at Intet fra Ministeriets Side er forsömt for at komme Thingets Önske imöde, ikke villet undlade, ved hoslagt at fremsende deels den af Althinget indgivne Petition, deels en Udskrift af dets Forhandlinger angaaende bemeldte Sag, tjenstl. at udbede mig Direktionens Yttringer, saasnart skee kan, behageligen meddelte, om Nationalbanken i Kjöbenhavn skulde kunne være tilböielig til at indlade sig paa at oprette et Filialcontoir i Reykjavík paa Island.

Bilagene bedes i sin Tid tilbagesendte. — Indenrigsministeriet den 7. Februar 1855.

Capitelstaxt for Vester-Amtet fra Medio Mai 1855 til samme Tid 1856. Stykkesholm den 9. Februar 1855. — Islandsk: Original-Gjenpart, trykt som Schema og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal, 2 Blade i 4to. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234—283. Þjóðólf. VII, 50—51. 9. Febr.

Capitulstaxti fyrir Mýra og Hnappadals, Snæfellsness, Dala, Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur,

1855. í Íslands vestur-amti, gildandi frá miðju Mai mánaðar
9. Febr. 1855 til sömu tíðar 1856.

Vöru og aura tegundir.	Silfur-mynt		á lands-vísu hundrað		þaraf 1 alin
	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
A. Fríður peníngur.					
1. Kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum Oktober til Novbr. loka, sè í fardögum . . . . . . hver á	26	$15\frac{1}{2}$	26	$15\frac{1}{2}$	21
2. Ær, 2 til 6 vetra, loðin og lembd í fardögum . . . . á	3	$56\frac{1}{2}$	21	51	$17\frac{1}{4}$
3. Sauður, 3 til 5 vetra, á hausti á	5	$44\frac{1}{2}$	32	75	$26\frac{1}{4}$
4. — tvævetra, do. á	3	$75\frac{1}{4}$	30	26	$24\frac{1}{4}$
5. — veturgamall, do. á	2	70	32	72	$26\frac{1}{5}$
6. Ær, geld do. á	3	62	29	16	$23\frac{1}{3}$
7. — mylk do. á	2	42	»	»	»
8. Púlshestur, taminn, 5 til 12 vetra í fardögum . . . . á	16	42	16	42	$13\frac{1}{6}$
9. Hryssa, jafngömul . . . . . . á	12	63	16	84	$13\frac{1}{2}$
B. Ull, smjör og tólg.					
10. Ull, hvít . . . . pundið á	»	25	31	24	25
11. — mislit . . . . — á	»	20	25	»	20
12. Smjör . . . . — á	»	19	23	72	19
13. Tólg . . . . — á	»	18	22	48	18
C. Tóvara af ullu.					
14. Hespugarn, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, og hver skreppa 44 þræði, pundið á	»	42	»	»	»
15. Eingirnis sokkar . . . . á	»	$15\frac{1}{2}$	9	66	$7\frac{3}{4}$
16. Tvíbands gjaldsokkar . . . . á	»	29	»	»	»
17. Sjóvetlíngar . . . . á	»	$6\frac{3}{6}$	12	63	$10\frac{1}{4}$
18. Eingirnis peisa. . . . . á	»	58	»	»	»
19. Tvíbands gjaldpeisa . . hver á	1	$26\frac{1}{2}$	»	»	»
20. Gjaldvoðar vaðmál, álnar breitt ein alin á	»	38	»	»	»
21. — einskepta, 1 al. til 5 kv. breið . . . . . . ein alin á	»	30	»	»	»
D. Fiskur.					
22. Saltfiskur . . . . vættin á	4	12	24	72	$19\frac{4}{5}$
23. Harður fiskur . . . . . — á	4	$7\frac{1}{2}$	24	45	$19\frac{3}{5}$
24. Þyrsklíngur . . . . . . — á	3	$35\frac{1}{2}$	20	21	$16\frac{1}{6}$
25. Ísa . . . . — á	2	$93\frac{1}{3}$	17	80	$14\frac{1}{4}$
26. Hákall, hertur . . . . — á	3	$1\frac{1}{4}$	18	$7\frac{1}{2}$	$14\frac{1}{2}$
E. Lýsi.					
27. Hvals lýsi. . . . . . 8 pottar á	1	13	17	3	$13\frac{3}{5}$
28. Hákalls lýsi. . . . . — á	1	$48\frac{1}{2}$	22	$55\frac{1}{2}$	18
29. Sels lýsi . . . . . . — á	1	$42\frac{2}{5}$	21	60	$17\frac{1}{3}$
30. Þorska lýsi . . . . . — á	1	27	19	21	$15\frac{3}{8}$

1855. 9. Febr.

Vöru og aura tegundir.	Silfurmynt		á landsvísu hundrað		þaraf 1 alin
	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
F. Skinnavara.					
31. Naut-skinn . . . . . 10 pund á	4	$48\frac{1}{2}$	18	2	$14\frac{1}{2}$
32. Kýrskinn . . . . . . — á	3	$69\frac{2}{5}$	22	$32\frac{2}{5}$	$17\frac{5}{6}$
33. Hross-skinn . . . . . — á	3	$11\frac{1}{2}$	18	69	15
34. Sauðskinn, af tvævetrum sauðum og eldri . . 10 pd. á	2	$31\frac{2}{3}$	18	$61\frac{1}{3}$	$14\frac{5}{6}$
35. — af veturg. sauðum og af ám . . 10 pund á	1	$65\frac{1}{2}$	20	18	$16\frac{1}{6}$
36. Selskinn . . . . — á	3	$31\frac{1}{3}$	19	92	16
37. Lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á[1]	»	6	15	»	12
G. Ýmislegt.					
38. Æðardún, hreinsaður. pundið á	3	$10\frac{1}{2}$	»	»	»
39. — óhreinsaður. — á	»	$67\frac{2}{3}$	»	»	»
40. Fuglafiður . . . . . . 10 pund á	2	49	»	»	»
41. Fjallagrös . . . . — á	»	$71\frac{1}{6}$	»	»	»
42. Dagsverk, um heyslåttar tíma á	»	$67\frac{1}{4}$	»	»	»
43. Lambsfóður . . . . á	1	$24\frac{1}{2}$	»	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
Eptir Litr. A, eða í fríðu			25	$71\frac{5}{8}$	$20\frac{3}{5}$
— B, — í ullu, smjöri og tólg			25	60	$20\frac{1}{2}$
— C, — í ullar-tóvöru . . .			11	$16\frac{1}{5}$	9
— D, — í fiski			21	$6\frac{2}{3}$	$16\frac{5}{6}$
— E, — í lýsi			20	11	16
— F, — í skinnavöru			18	94	$15\frac{1}{6}$
En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, sýnir höfuðmeðalverð allra meðalverða			20	$43\frac{1}{3}$	$16\frac{1}{3}$

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir Litr. A: 1 hundr. 1 kýr snemmbær, í fardögum.
— — 6 ær, loðnar og lembdar, í fardögum.
— — 6 sauðir þrévetra og eldri, á hausti.
— — 8 sauðir tvævetra á hausti.
— — 12 sauðir veturgamlir á hausti.
— — 8 ær geldar á hausti.
— — 1 púlshestur, 5 til 12 vetra, í fardögum.

[1]) „10 pund á", Original-Aftrykket (ved Trykfeil).

1855. 9. Febr.	Eptir Litr. A:	90 áln.	1 hryssa, jafngömul, í fardögum.	
	— B:	1 hundr.	12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg.	
	— C:	—	60 pör eingirnissokka. 180 pör sjóvetlínga.	
	— D:	—	6 vættir af sèrhverri þar tilnefndri fiskitegund.	
	— E:	—	1 tunna, eða 120 pottar lýsis.	
	— F:	—	4 fjórðúngar af nautskinni.	
	—	—	6 —	af kýr-, hross- og selskinni.
	—	—	8 —	sauðskinni.
	—	—	12 —	ærskinni.
	—	—	240 lambskinn.	

Íslands vestur-amts skrifstofu, Stykkishólmi þann 9. Februar 1855.

P. Melsted. E. S. Einarsen.

10. Febr. **Capitelstaxt** for **Borgarfjords Syssel** og **flere Sysseler,** samt **Byen Reykjavik** i Sönder-Amtet, fra **Medio Mai 1855 til samme Tid 1856.** Islands Stiftamtshus og Laugarnes den 10. Februar 1855.

— Islandsk: Original-Aftryk fra Stiftsbogtrykkeriet i Reykjavík, 2 Blade i 4to. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234—283. Þjóðólf. VII, 50—51. — Denne Capitelstaxt anföres som publiceret i Reykjavík By, samt i Árnes og Rángárvalla Sysseler 1855.

Verðlagsskrá, sem gildir í Borgarfjarðar, Gullbríngu og Kjósar, Árness, Rángárvalla og Vestmannaeyja sýslum og Reykjavíkur bæ, frá miðju Mai mánaðar 1855 til sama tíma 1856.

	Ríkis-mynt		er þá hundrað á landsvísu		er þá 1 al.
A. Fríður peníngur.	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
1. Kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum Oktober til Nov. loka, sè í fardögum . . . . hver á	24	1	24	1	19
2. Ær, 2 til 6 vetra, loðin og lembd í fardögum . . . . hver á	2	90	17	60	14

1855. 10. Febr.

	Ríkis-mynt rd.	sk.	er þá hundrað á landsvísu rd.	sk.	er þá 1 alin sk.
3. Sauður, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	5	2	30	12	24
4. — tvævetra, á hausti —	3	58	28	80	23
5. — veturgamall, do. —	2	49	30	12	24
6. Ær, geld, do. —	3	38	27	16	22
7. — mylk, do. —	2	9	»	»	»
8. Áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum . . . . hver á	15	52	15	52	12
9. Hryssa, jafngömul . . . . —	10	28	13	69	11
B. Ull, smjör og tólg.					
10. Ull, hvít og vel þvegin, pdið á	»	25	31	24	25
11. — mislit do. —	»	21	26	24	21
12. Smjör, vel verkað . . . . —	»	20	25	»	20
13. Tólg, vel brædd. . . . . —	»	19	23	72	19
C. Tóvara af ullu.					
14. Hespugarn, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, og hver skreppa 44 þræði . . pd. á	»	»	»	»	»
15. Eingirnis sokkar . . . parið á	»	19	11	84	10
16. Tvíbands gjaldsokkar. —	»	37	»	»	»
17. Sjóvetlíngar . . . . . . —	»	6	11	24	9
18. Eingirnis peisa . . . . hver á	»	71	»	»	»
19. Tvíbands gjaldpeisa. . —	1	23	»	»	»
20. Gjaldvoðar vaðmál, álnar breitt, 1 alin á	»	38	»	»	»
21. Gjaldvoðar einskepta, 1 al. til 5 kvart. breið . . . . . . 1 alin á	»	29	»	»	»
D. Fiskur.					
22. Saltaður fiskur, vel verkaður, vættin á	4	18	25	12	20
23. Harður fiskur, vel verkaður, vættin á	4	15	24	90	20
24. Þyrsklíngur, vel verkaður, —	3	71	22	42	18
25. Hákall, hertur, do. —	3	46	20	84	17
26. Ísa, hert, vel verkuð, . . —	3	53	21	30	17
E. Lýsi.					
27. Hvals lýsi . . . . . . 8 pottar á	1	18	17	78	14
28. Hákalls lýsi . . . . . —	1	42	21	54	17
29. Sels lýsi . . . . —	1	41	21	39	17
30. Þorska lýsi . . . . . —	1	39	21	9	17
F. Skinnavara.					
31. Naut-skinn . . . . 10 pd. á	4	57	18	36	15
32. Kýrskinn . . . . —	3	60	21	72	17
33. Hross-skinn . . . . . . —	3	»	18	»	14

1855.
10. Febr.

	Ríkis-mynt		er þá hundrað á landsvísu		er þá 1 alin
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
34. Sauðskinn, af tvævetrum og eldri, 10 pd. á	2	34	18	80	15
35. — af veturgömlum og ám . . . . . 10 pd. á	1	65	20	12	16
36. Selskinn . . . . —	3	24	19	48	16
37. Lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	6	15	»	12
G. Ýmislegt.					
38. Æðardún, vel hreinsaður, pd. á	3	17	»	»	»
39. — óhreinsaður —	1	39	»	»	»
40. Fuglafiður . . . . 10 pd. á	2	59	»	»	»
41. Fjallagrös . . . . —	»	90	»	»	»
42. Dagsverk, um heyannir[1] . . .	»	75	»	»	»
43. Lambsfóður	1	»	»	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
Eptir A, eða í friðu			23	38	$18\frac{3}{4}$
— B, — í ullu, smjöri og tólg			26	54	$21\frac{1}{4}$
— C, — í tóvöru af ullu . . .			11	54	$9\frac{1}{4}$
— D, — í fiski			22	90	$18\frac{1}{4}$
— E, — í lýsi			20	45	$16\frac{3}{8}$
— F, — í skinnavöru			18	77	15
En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6, sýnir aðalmeðalverð allra meðalverða			20	60	$16\frac{1}{2}$

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir A: hver kýr snemmbær á við hundrað;
eins 6 ær, loðnar og lembdar, í fardögum;
líka 6 sauðir þrévetrir og eldri;
eða 8 sauðir tvævetrir,
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar, á hausti;
eins áburðarhestur, 5 til 12 vetra, í fardögum;
en hryssa, á sama aldri, 90 álnir, eða $^{3}/_{4}$ hdr., svo $1\frac{1}{3}$ verðs hennar er á við hundrað.

Eptir B. gjöra 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg, hundrað.

[1]) „10 pund á", Original-Aftrykket (ved Trykfeil), samt ligeledes ved Nr. 43.

Eptir C. gjöra 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað. 1855. 10. Febr.

— D. — 6 vættir af sèrhverri fiskitegund þar tilnefndri, hundrað.

— E. — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis, hdr.

— F. — 4 fjórðúngar nautskinns, hundrað; eins 6 fjórðúngar af kýr-, hross- og sel-skinni; en 8 fjórðúngar sauðskinns og 12 fjórðúngar ærskinns; svo og 240 lambskinn.

Íslands stiptamtshúsi og Laugarnesi, 10. Februar 1855.

J. D. Trampe. H. G. Thordersen.

Capitelstaxt for **Öster- og Vester-Skaptafells Syssel** i Sönder-Amtet, fra **Medio Mai 1855 til samme Tid 1856.** Islands Stiftamtshus og Laugarnes den 10. Februar 1855. — Islandsk: Original-Aftryk fra Stiftsbogtrykkeriet i Reykjavík, 2 Blade i 4to. Jfr. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234–283. Þjóðólf. VII, 50–51. 10. Febr.

Verðlagsskrá, sem gildir í Austur- og Vestur-Skaptafells sýslu, frá miðju Mai mánaðar 1855 til sama tíma 1856.

	Ríkismynt		er þá hundrað á landsvísu		er þá 1 alin
A. Fríður peníngur.	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
1. Kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum Oktober til Nov. loka, sè í fardögum . . . . . hver á	22	12	22	12	18
2. Ær, 2 til 6 vetra, loðin og lembd í fardögum . . . . hver á	2	86	17	36	14
3. Sauður, 3 til 5 vetra á hausti —	3	57	21	54	17
4. — tvævetra, do. —	2	66	21	48	17
5. — veturgamall, do. —	1	91	23	36	19
6. Ær, geld, do. —	2	62	21	16	17
7. — mylk, do —	1	77	»	»	»
8. Áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum . . . hver á	14	7	14	7	11
9. Hryssa, jafngömul . . . —	10	21	13	60	11

1855.
10. Febr.

	Silfurverð		er þá hundrað á landsvísu		er þá 1 alin
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
B. Ull, smjör og tólg.					
10. Ull, hvít og vel þvegin, pdið á	»	24	30	»	24
11. — mislit . . . . —	»	20	25	»	20
12. Smjör, vel verkað . . . . —	»	19	23	72	19
13. Tólg, vel brædd . . . . —	»	17	21	24	17
C. Tóvara af ullu.					
14. Hespugarn, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, og hver skreppa 44 þræði . . pd. á	»	»	»	»	»
15. Eingirnis sokkar . . . . parið á	»	18	11	24	9
16. Tvíbands gjaldsokkar . —	»	»	»	»	»
17. Sjóvetlíngar . . . . . . —	»	6	11	24	9
18. Eingirnis peisa . . . . . hver á	»	80	»	»	»
19. Tvíbands gjaldpeisa . . —	»	88	»	»	»
20. Gjaldvoðar vaðmál, álnar breitt, 1 al. á	»	39	»	»	»
21. Gjaldvoðar einskepta, 1 al. til 5 kvart. breið . . . . . 1 al. á	»	29	»	»	»
D. Fiskur.					
22. Saltaður fiskur, vel verk., vætt. á	»	»	»	»	»
23. Harður fiskur, do. —	3	45	20	78	17
24. þyrsklíngur, do. —	»	»	»	»	»
25. Hákall, hertur, do. —	»	»	»	»	»
26. Ísa hert do. —	4	»	24	»	19
E. Lýsi.					
27. Hvals lýsi . . . . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28 Hákalls lýsi . . . . . —	1	43	21	69	17
29. Sels lýsi . . . . . . —	1	17	17	63	14
30. þorska lýsi . . . . . —	1	21	18	27	15
F. Skinnavara.					
31. Nautskinn . . . . . . 10 pd. á	3	70	14	88	12
32. Kýrskinn . . . . —	2	63	15	90	13
33. Hrossskinn . . . . . —	2	21	13	30	11
34. Sauðskinn, af tvævetrum og eldri . . . 10 pd. á	1	79	14	56	12
35. — af veturgömlum og ám . . . 10 pd. á	1	20	14	48	12
36. Selskinn . . . . —	2	82	17	12	14
37. Lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	5	12	48	10
G. Ýmislegt.					
38. Æðardún, vel hreinsaður, pd. á	3	»	»	»	»
39. — óhreinsaður, . —	»	»	»	»	»
40. Fuglafiður . . . . . . 10 pd. á	2	39	»	»	»

1865. 10. Febr.

	Ríkismynt rd.	Ríkismynt sk.	er þá hundrað á landsvísu rd.	er þá hundrað á landsvísu sk.	er þá 1 alin sk.
41. Fjallagrös . . . . . . 10 pd. á	»	»	»	»	»
42. Dagsverk, um heyannir[1]	»	72	»	»	»
43. Lambsfóður	»	85	»	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
Eptir A, eða í fríðu			19	34	$15\frac{1}{2}$
— B, — í ullu, smjöri og tólg			25	»	20
— C, — í tóvöru af ullu			11	24	9
— D, — í fiski			22	39	18
— E, — í lýsi			19	21	$15\frac{3}{8}$
— F, — í skinnavöru			14	67	$11\frac{3}{4}$
En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6, sýnir aðalmeðalverð allra meðalverða			18	63	15

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir A: hver kýr snemmbær á við hundrað;
eins 6 ær, loðnar og lembdar, í fardögum;
líka 6 sauðir þrèvetrir og eldri;
eða 8 sauðir tvævetrir,
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar, á hausti;
eins áburðarhestur, 5 til 12 vetra, í fardögum;
en hryssa, á sama aldri, 90 álnir, eða ³/₄ hdr., svo 1⅓ verðs hennar er á við hundrað.

Eptir B. gjöra 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg, hundrað.

— C. — 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað.

— D. — 6 vættir af sèrhverri fiskitegund, þar tilnefndri, hundrað.

— E. — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis, hundrað.

— F. — 4 fjórðúngar nautskinns, hundrað; eins 6 fjórðúngar af kýr-, hross- og sel-skinni; en 8 fjórðúngar sauðskinns og 12 fjórðúngar ærskinns; svo og 240 lambskinn.

Íslands stiptamtshúsi og Laugarnesi 10. Februar 1855.

J. D. Trampe. H. G. Thordersen.

[1]) „10 pund á" tilföier Original-Aftrykket ved Nr. 42 og 43 (ved Trykfeil).

1855. **Plakat** angaaende Forögelse af **Thingstederne**
22. Febr. **i Arnes Syssel.** Christiansborg Slot den **22. Febr. 1855.** — Udkast til Plakaten approberet ved kgl. Resol. 22. Febr. 1855 ifölge Forestilling af Indenrigsministeren (P. G. Bang) af 20. Febr. Isl. Forest. og Resol. Prot. 1855 Nr. 13, hvormed er indheftet: a) Althingets Betænkning over Udkastet, Rvík 29. Juli 1853; b) dansk Oversættelse af samme; c) Udkastet og d) Plakatens danske Text i Original. — Plakaten anföres som publiceret: 1855 i Reykjavík By, samt i Gullbringa og Kjosar Syssel i Sönder-Amtet, og i Bardastrands Syssel i Vester-Amtet; 1856 i de övrige Jurisdiktioner i Sönder-Amt og Vester-Amt, samt i alle Nord- og Öster-Amtets Sysseler. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 4 Sider i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa den fölgende Side staaer den danske Text med Kongens og Indenrigsministerens (P. G. Bangs) Underskrifter; tredie Side den islandske Text uden Underskrifter; fjerde Side blank. — Udkast i Depart. Tid. 1853, S. 612—615 (med Motiver). Plakaten selv i Departem. Tid. 1855, S. 289, og Motiverne sammest. S. 637—638. — Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 7.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Udkast forelagt Althinget 1853 med Motiver: Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, Viðb. A, S. 15—17; Thingets Forhandlinger og Forestilling til Kongen Tíðindi frá alþ. 1853, S. 20, 299—318, 427—434, 665—666. Plakaten i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1855, Viðb. B, S. 75. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 32—34 (med Motiver). Norðri III, 68, 77 (Rubr.).

Plakat angaaende Forögelse af Thingstederne i Arnes Syssel.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V., at Vi, efter at have modtaget Althingets Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Plakat angaaende Forögelse af Thingstederne i Arnes Syssel, have fundet for godt allern. at befale som fölger:

I Arnes Syssel skulle de tidligere Thingsteder i fölgende Repper paany optages, nemlig:

Nes for Selvogs Rep, Stokkseyri for Stokkseyrar Rep, Gaulverjabær for Gaulverjabæjar Rep, Stora-Sandvík for Sandvíks Rep, Vælugerði for Villíngaholts Rep, Hraungerði for Hraungerðis Rep, Húsatóptir for Skeiða Rep og Stóri-Núpur for Gnupverja Rep. 1855. 22. Febr.

Iövrigt paaligger det Beboerne i de ovennævnte forskjellige Repper, efter Sysselmandens Anviisning, at opföre nye, rummelige og i alle Henseender forsvarlige Thinghuse.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 22. Februar 1855.

Opið brèf um fjölgun þíngstaða í Árness-sýslu.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: að eptir að Vèr höfum meðtekið álitsskjal alþíngis um frumvarp, er fyrir það hefir verið lagt, til fjölgunar þíngstaða í Árness-sýslu, hefir Oss þóknazt að skipa fyrir á þessa leið:

Í Árness-sýslu skal taka upp aptur hina fornu þíngstaði í hreppum þeim, sem hèr segir: á Nesi fyrir Selvogshrepp, Stokkseyri fyrir Stokkseyrarhrepp, Gaulverjabæ fyrir Gaulverjabæjar hrepp, Stóru-Sandvík fyrir Sandvíkurhrepp, Vælugerði fyrir Villíngaholtshrepp, Hraungerði fyrir Hraungerðishrepp, Húsatóptum fyrir Skeiðahrepp og Stóranúpi fyrir Gnúpverjahrepp. Og skulu hreppsbúar í hverjum þessara hreppa skyldir til, eptir fyrirmælum sýslumanns, að byggja ný þínghús, svo væn og rúmgóð, að ekki verði neitt að þeim fundið.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr þegnlega að hegða. — Gefið í höll Vorri Kristjánsborg 22. dag Februar-mánaðar 1855.

Lov angaaende de tidligere i visse Tilfælde befalede **Kundgjörelser i Adressecontoirets Efter-** 22. Febr.

1855. retninger. Christiansborg Slot den 22. Februar
22. Febr. 1855. — Udkast til denne Lov med Motiver er forelagt Rigsdagen af Indenrigsministeren i Januar 1855, *see* Depart. Tid. 1855, S. 49—51. Loven selv i Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Depart. Tid. 1855, S. 209; Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 6—7. — Under 23. Marts 1855 er udgaaet Bekjendtgjörelse fra Magistraten i Kjöbenhavn, angaaende Taxt for Avertissementer af den nævnte Art, *see* Depart. Tid. 1855, S. 397—398, og Algreen-Ussings Lovsaml. 1855, S. 64—65.

Islandsk: Oversættelse forelagt Althinget 1857, trykt i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1857, Viðb. A, S. 65. — Forhandlinger derom *see* Tíðindi s. A. S. 18, 172—173, 200, 208, 352. — Den direkte Udvidelse af Loven er derefter faldet bort, men i Stedet for den er traadt Plak. 27. Mai 1859, hvortil henvises.

22. Febr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Finantsministeriet, ang. Althingets Andragende om **Gjaftoldens Oppebörsel.** Khavn den 22. Febr. 1855. — Efter Concepten i det islandske Departement, under Isl. Journ. 4, Nr. 976, jevnf. Journ. 5, Nr. 323. Brevets Plads staaer blank i Copiebogen (som Nr. 50). Sagens Behandling i Althinget 1853 *see* i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, S. 92, 176, 177—183, 560—573, 595—605, 777—778.

Fra det i Aaret 1853 paa Island samlede Althing er til Ministeriet med den hoslagte Skrivelse fra den kongl. Commissarius ved bemeldte Althing indkommen den ligeledes vedlagte allerund. Petition om, at Gjaftolden i Gullbringe Syssel i Fremtiden maa oppebæres paa samme Maade, som i Kjose Syssel og de andre Jurisdiktioner i Landet, samt at Gjaftolden i Reykjavíks Jurisdiktion ligeledes for Fremtiden maa opkræves efter den samme Regel. Det vil af den ommeldte Petition behageligen erfares, at Beboerne i Gullbringe Syssel og Reykjavíks Jurisdiktion blive ved den Maade, hvorpaa den ommeldte Afgift paa disse to Steder be-

regnes, mindre fordeelagtigt stillede, end Landets andre Indvaanere. Grunden til, at denne Ulighed i Beregningsmaaden er opstaaet, kan ikke oplyses, men det er næppe Tvivl underkastet, at samme har existeret saalænge Ydelsen selv har existeret, og at den nævnte Beregning oprindelig er indfört ifölge Vedtægt. Der savnes i det Hele Oplysning om Oprindelsen til den saakaldte Gjaftold, der imidlertid er meget gammel, efter Nogles Mening endog fra omtrent Aar 1380. Dog antages det i Almindelighed, at Gjaftolden er opkommen derved, at man i sin Tid indgik en Slags Forening om, at den islandske Almue skulde være fri for geistlig og verdslig Tiltale i alle 1 Marks og mindre Sager, imod at Enhver, som svarede Tiende, skulde udrede en aarlig Recognition til dem, der vare berettigede til at oppebære Böderne, hvad enten han havde begaaet nogen Forseelse eller ikke, hvilket formentlig har givet Anledning til Benævnelsen Gjaftold (Gavetold), idet den saaledes blev ydet af Mange, som ingen Forseelse havde begaaet. För Reformationens Indförelse tilfaldt den nævnte Recognition den geistlige og verdslige Övrighed til lige Deling, men efter Reformationen Kronen alene, og for Tiden oppebæres Gjaftolden i Gullbringe Syssel og Reykjavík paa samme Maade som Kongetienden, saaledes nemlig, at 5/6 af Afgiftens Belöb indflyder i Statskassen, medens 1/6 oppebæres af Sysselmanden og Byfogden som Administrations-Salair.

1855.
22. Febr.

Med Hensyn dernæst til den af Althinget paaankede Ulighed til Skade for Beboerne af Gullbringe Syssel og Reykjavík i Henseende til Beregningen af Gjaftolden sammesteds, saa bestaaer denne, som af Althinget bemærket, deri, at paa de oftnævnte Steder den, der blot tiender 1 Hundrede af Lösöre, betaler ligesaa Meget i Gjaftold, som den, der tiender 9 Hundreder, nemlig 10 Fisk = 5 Alen, eller omtrent 5 Mark i Penge, medens paa andre Steder Gjaftold-Ydelsen beregnes i et vist

1855. Forhold til Tiendehundredernes Antal, nemlig af ½
22. Febr. Hundrede eller 60 Alen: 1 Fisk, af 1 Hundr.: 2 Fisk, af 2 Hundr.: 3 Fisk, af 3 Hundr.: 4 Fisk, af 4 Hdr.: 5 Fisk; hvorhos dog den, der svarer Skiftetiende (5 Hundr.), skal, ligesom den, der tiender 9 Hdr., svare 10 Fiske i Gjaftold. Medens saaledes den ommeldte Ydelse bliver mere besværlig for Beboerne af de nævnte Steder, forsaavidt de tiende af mindre end 5 Hundr., men dog over 1 Hundr., hvilket er Tilfældet med Mange af dem, maa det dog bemærkes, at Beregningen for de ommeldte Distrikter i en anden Henseende er billigere, idet der ikke svares Gjaftold af mindre end 1 Hundr., medens denne Afgift paa alle andre Steder svares af ½ Hundr., hvilken Begunstigelse dog kun er af ringe Betydning, idet yderst faa Personer, nemlig for Tiden kun mellem 10 og 20 i de paagjeldende Distrikter, tiende mindre end 1 Hundr., men disse höre da i alt Fald til de fattigste Ydere.

Men om end Billighed saaledes kunde tale for, at de omhandlede Skatteydere, der i Regelen höre til den fattigste Klasse, i den omhandlede Henseende opnaaede samme Vilkaar, som Andre i lignende Stilling, maa Ministeriet dog finde det betænkeligt, at gaae ind paa den omhandlede Petition i Henhold til de i saa Henseende af den kongl. Commissarius anförte Grunde, og navnlig fordi det maa befrygtes, at der i saa Fald vilde indkomme en Mængde Petitioner om partielle Forandringer i det islandske Skattevæsen, der, som for en stor Deel grundet paa gammel Sædvane, hvilken endog er ikke lidet forskjellig i de forskjellige Dele af Landet, uden Tvivl indeholder flere saadanne Uligheder og Ubilligheder, der formentlig ikke kunne hæves, uden ved en ny almindelig Skattelov. Hertil kommer endnu, at der ved den foreslaaede Forandring i Beregningsmaaden af Gjaftolden i Reykjavík og Gullbringe Syssel vilde foraarsages en Formindskelse af Indtægt for Statskassen af 150 à 200 Rd., og det forekommer Ministeriet, at

Regjeringen, især nu, da Frihandel er indført paa Island, saalænge som dette Land ikke afgiver noget Bidrag til Statens fælles Fornødenheder, men endog modtager et aarligt Tilskud af Statskassen, ikke vil kunne indlade sig paa at bevirke nogensomhelst Nedsættelse i de der bestaaende Skatter og Afgifter, uden at der paavises Midler til at dække det saaledes opstaaende Tab[1]. 1855. 22. Febr.

Da imidlertid denne Deel af Sagen væsentligst vedrører Finantsministeriet, har jeg, forinden Sagen forelægges Hs. M. Kongen til allerh. Afgjørelse, ikke villet undlade tjenstl. at udbede mig velbemeldte Ministeriums Yttringer over samme ved det Indesluttedes Tilbagesendelse behageligen meddelte. — Indenrigsministeriet den 22. Februar 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Finantsministeriet, ang. Afgivelsen af **edelige Forsikkringer** til at erholde **islandsk Söpas** i Tilfælde af Skipperens Död. Khavn den 23. Februar 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 51. 23. Febr.

I et hertil indkommet Andragende har Mæglerfirmaet Petersen, Möller & Hoppe, næst at bemærke, at Föreren af Jagten «Confidence», Skipper H. C. H. Duhn, er afgaaet ved Döden uden at have aflagt den i Skrivelse herfra af 26. Oktbr. f. A. som Betingelse for Meddelelse af islandsk Söpas for bemeldte Skibs Nedreise fra Island i afvigte Efteraar forlangte edelige Forsikkring, anholdt om, at der paa Grund heraf maa blive truffet en anden Afgjörelsesmaade med Hensyn til Betingelserne for det nævnte Skibs Indklarering.

Foranlediget heraf undlader man ikke tjenstl. at melde, at Ministeriet med Hensyn til de saaledes for-

[1]) Det bemærkes, at efter Loven af 15. April 1854 steg Læste-Afgiften fra 3700 Rd. i Aaret 1853—1854 til 9025 Rd. 93 Sk. i Aaret 1855—1856.

1855. klarede Omstændigheder Intet vil have imod, at den
23. Febr. ommeldte Deklaration afgives af Skibets Styrmand, og man skulde derfor lige tjenstl. have velbemeldte Finantsministerium anmodet om, behageligen at ville foranledige vedkommende Toldembedsmænd tillagt fornöden Ordre i Overeensstemmelse hermed. — Indenrigsministeriet den 23. Februar 1855.

2. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Finantsministeriet, ang. **Formen for Udvidelsen af almindelige danske Love til Island.** Khavn den 2. Marts 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 64, blank i Copiebogen, trykt efter Concept i det islandske Departement, Isl. Journal 4, Nr. 968.

Efter at fölgende gjennem Finantsministeriet emanerede Love, nemlig Lov af 30. Juni 1850 om Anviisning af Gager og deslige, samt om Forskud, Pensionslov af 5. Januar 1851 og Lov af samme Dato om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Enker Overlevelsesrenter, efter Modtagelsen af velbemeldte Ministeriums behagelige Skrivelse af 18. Mai 1852 vare blevne herfra tilstillede den kgl. Commissarius ved Althinget til Forelæggelse for bemeldte Thing, for at samme kunde afgive sin Betænkning, saavel med Hensyn til Spörgsmaalet om Nödvendigheden af Udvidelsen til Island af bemeldte Love, som angaaende de Modifikationer, der maatte findes hensigtsmæssige ved eventuel Udvidelse, har Althinget, som det af hoslagte Udskrift af dets Forhandlinger og den ligeledes vedlagte Extrakt af Althingets Betænkning behageligen vil erfares, anseet det rigtigst og naturligst, at de omhandlede Bestemmelser, der iövrigt alt ere bragte i Anvendelse paa Island, udvides udtrykkelig, saa meget mere, som det er Thinget bekjendt, at det ansees tvivlsomt, hvorvidt den Embedsmænd paahvilende Forpligtelse til at sikkre deres overlevende Hustruer en Pension i Enkekassen

er gaaet over paa Livrente- og Forsörgelses-Anstalten, om hvis Oprettelse Intet har været bekjendtgjort paa Island, og i Henhold hertil har Thinget andraget paa, at Lov af 30. Juni 1850, om Anviisning af Gager og deslige, samt om Forskud, maa udvides uden Modifikation, og at Pensionsloven af 5. Januar 1851, samt Lov af samme Dato om Embedsmænds Forpligtelse til at skaffe deres Enker Overlevelsesrente, ligeledes maae udvides med nogle mindre Modifikationer, der ere begrundede i de lokale Forhold.

1855.
2. Marts.

Da Bestemmelserne i Forordn. 21. Decbr. 1831 ved Höiesterets Præjudikat af 9. Decbr. 1842 ere fortolkede saaledes, at almindelige danske Love, om de end ere opsendte til Island til Efterlevelse, ikke ere gjeldende, med mindre de sammesteds ere publicerede i islandsk Oversættelse, og da de her omhandlede tre Love ogsaa ere blevne udvidede til Færöerne ved Lov af 4. Januar f. A., samt da de af Regjeringen ere forelagte Althinget, tnrde det ogsaa efter dette Ministeriums Anskuelse være rettest, at bemeldte Love udtrykkelig udvides til Island, ligesom der ei heller skjönnes at være Noget at erindre ved de af Althinget ved de tvende sidstnævnte Love foreslaaede Modifikationer, naar alene undtages, at der formentlig ikke er tilstrækkelig Anledning til at udelade § 14 i Pensionsloven af 5. Januar 1851, hvorimod det muligen turde være hensigtsmæssigt at forlænge den der foreskrevne Frist til to Aar.

Hvad dernæst angaaer den Form, hvorunder Udvidelsen bör skee, skal jeg tillade mig at bemærke, at man tidligere har samlet flere saadanne Lovbestemmelser i en almindelig Forordning, f. Ex. Forordn. 21. Decbr. 1831 og Forordn. 3. Febr. 1836, dog kun forsaavidt de vare emanerede gjennem det daværende Cancellie, medens det ei sees, at nogle gjennem de andre Regjerings-Collegier emanerede Love ere blevne saaledes ndvidede. Det kan imidlertid ei nægtes, at det er en unaturlig og ubekvem Form, i eet Lovbud at

1855. optage flere tildeels aldeles heterogene Bestemmelser,
2. Marts. og man har derfor i den senere Tid valgt den Vei, at udgive saadanne Bestemmelser som særskilte Love. Saaledes er navnligen Forordn. af 25. Juni 1842, angaaende en forandret Eedsformular, emaneret som en ny Forordning for Island under 22. Septembr. 1846, uagtet der iövrigt ingen Forandring er skeet i dens oprindelige Indhold; ligeledes er Forordn. 21. Mai 1845 om Arv under 25. Septbr. 1850 emaneret som en særlig Forordning for Island. Det blev ogsaa under de paa Rigsdagen förte Forhandlinger om Udvidelsen af endeel Forordninger og Love til Færöerne udtalt som önskeligt, at disse maatte udgives som særskilte nye Love, især naar Modifikationer derved bleve foretagne i den oprindelige Lov, og Grunden til, at dette alligevel ikke dengang skete, var fornemmelig den, at man vilde undgaae de betydelige Omkostninger og Uleilighed, som derved vilde foranlediges, men denne Grund bortfalder for största Delen for Islands Vedkommende, da Lovbudene dog maae omtrykkes og tillige udgives med islandsk Oversættelss, hvad enten de emanere i en samlet Forordning eller som flere særskilte Bestemmelser.

Ligesom jeg i Henhold hertil er sindet at lade de gjennem Justitsministeriet emanerede almindelige Love, om hvis Udvidelse til Island der nu er Spörgsmaal, udgaae som særskilte Love med islandsk Oversættelse, men dog med en Intimation, som viser deres Oprindelse, omtrent efter vedlagte Concept, saaledes turde det, navnligen efter den saaledes forandrede Form for Udvidelsen, være rettest, at denne skeer gjennem det Ministerium, hvorigjennem Lovbudet oprindelig er emaneret, og jeg skulde derfor tillade mig at henstille til Finantsministeriet, om samme ikke maatte finde sig foranlediget til at foranstalte Udvidelsen af de foranförte tre Lovbud til Island. Forsaavidt velbemeldte Ministerium imidlertid maatte være af den Formening, at den omhandlede Udvidelse bör foretages af under-

tegnede Ministerium, vil jeg ikke modsætte mig dette, uagtet jeg, som nys bemærket, maa antage, at Udförelsen heraf nærmest vedkommer Finantsministeriet. 1855. 2. Marts.

Med Svaret udbedes Bilagene tilbage. — Justitsministeriet den 2. Marts 1855.

Reglement for **Brandkorpset i Reykjavík.** Reykjavík 17. Marts 1855. — „Reglur fyrir slökkviliðið í Reykjavík", udfærdiget af Brandkorpsets daværende Formand, stadfæstet af Byfogden i Reykjavík under 7. April 1855; *see* under dette Datum. 17. Marts.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Oversendelsen af et nyt Landssegl.** Khavn den 17. Marts 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 65. 17. Marts.

I Anledning af Hr. Stiftamtmandens i behagelig Skrivelse af 1. Septbr. f. A. fremförte Andragende om, at det ved allerh. Reskript af 9. Mai 1593 for Island autoriserede Segl, som benyttes til vigtigere Dokumenter, maatte paa Grund af dets Ælde blive ombyttet med et nyt i sirligere Form, undlader man ikke hoslagt at fremsende et nyt i Fouteral indsluttet Staalsegl, der vil være at opbevare ved Stiftamtmandsembedet, og forventes for Modtagelsen Hr. Stiftamtmandens Tilstaaelse behageligen meddeelt. — Indenrigsministeriet den 17. Marts 1855[1].

Kongelig Resolution ang. Althingets Andragende om **Islands forfatningsmæssige Stilling** i Monarchiet m. v. Frederiksborg Slot den 22. Marts 1855[2]. — 22. Marts.

---

[1]) ved det islandske Departements Skrivelse af s. D. anmodes Finantsministeriets andet Departement om, at anvise Hofgraveur Ferslev 16 Rd. for det ovennævnte Segl. Isl. Copieb. sst. Nr. 66.

[2]) kgl. Bekjendtg. 7. Juni 1855, II. 2.

1855. Isl. Forestill. og Resol. Protok. 1855, Nr. 16 med fölgende i
22. Marts. Resolutions-Protokollen vedheftede Bilag: a) Althingets „bænarskrá um hin helztu undirstöðu-atriði til stjórnarbótar á Íslandi", dat. 9. August 1853; — b) samme i dansk Oversættelse. — Forestillingen er optagen i Departem. Tid. 1855, S. 954—960. Islandsk: i Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 91—97 (med Datum 7. Juni). Den kgl. Commissarii Fremstilling af Sagen for Althinget 1855, *see* Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1855, S. 48—51 (jevnf. S. 168—177).

I Forestilling 28. Februar 1855 foredrages Sagen af Indenrigsministeren (P. G. Bang) paa fölgende Maade:

Der forudskikkes den faktiske Bemærkning, at Althinget 1853 modtog 5 Petitioner angaaende Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet, deels fra tvende paa Thingvellir og Kollabúðir afholdte Forsamlinger, deels fra endeel Beboere af Norder- og Sönder-Thingö Sysseler. — I den i Anledning heraf indsendte Petition havde Althinget yttret, at ligesom Kong Christian den Ottende ved Indstiftelsen af Althinget har sat sig et uforgjængeligt Mindesmærke i alle Islænderes taknemmelige Hjerter, saaledes har ogsaa Kongen (Frederik den Syvende) ved Reskr. af 23. Septbr. 1848 dybt i alle Islænderes Bryst rodfæstet en urokkelig Tillid og et levende Haab om, at det er hans faste og landsfaderlige Villie, at fortsætte det af hans Fader paabegyndte Værk, for at fremme Islændernes Vel og deres Nationalitets fremadskridende Udvikling, og i Henhold til denne Tillid, som ogsaa yttrede sig i Petitionerne til Thinget, maatte dette ansee det for utvivlsomt, at Bekjendtgjörelsen af 12. Mai 1852 ikke kunde være til Hinder for, at Sagen foretoges til Behandling, naar denne holdtes inden de deels ved Thingets lovbestemte Virkekreds, deels ved den nævnte Bekjendtgjörelse satte Skranker. Althinget kom saaledes til det Resultat, at ligesom Kundgjörelsen forudsætter et kongeligt Initiativ ved Forelæggelse af et Lovudkast angaaende Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet, forinden samme træder i Kraft som Lov, saaledes vilde Thinget gaa udenfor sin Competence, hvis det vilde udarbeide et heelt Udkast, eller stille detaillerede Forslag til Forandring i hver enkelt Branche i Henseende til Islands forfatningsmæssige Stilling, medens det derimod maatte ansee sig berettiget til saavel at discutere, som i et allerund. Andragende at fremhæve de vigtigste Hovedmomenter, hvilke Thinget, ligesom Landets Indbyggere, maatte önske tagne tilfölge ved Udarbeidelsen af et Lovudkast angaaende denne Sag,

og inden Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet definitivt bliver ordnet. — Althinget har i denne Henseende udtalt som sin Hovedanskuelse, at den i Kundg. 28. Januar 1852 bebudede og tilsigtede Fællesforfatning for hele Monarchiet ogsaa vil blive meget heldbringende for Island, naar den for dettes Vedkommende gjennemföres saaledes, at der tages behörigt Hensyn til Landets lokale Forhold og dets fjerne Beliggenhed og Afstand fra Monarchiets Hoveddele. Dette Önske anseer Thinget ogsaa for hjemlet deels ved forskjellige særegne for Landet oprettede Institutioner, navnlig Althingets Indstiftelse, hvilke Thinget maa ansee som fremgaaede saavel af Erkjendelsen af Islands lokale Forhold og fjerne Beliggenhed, som af Islændernes gamle Rettigheder og Nationalitet, deels ved Reskr. 23. Septbr. 1848, der har tilsagt Islænderne de Kongens övrige Undersaatter lovede Friheder i et ligeligt Maal, stemmende med dette Lands særegne lokale Forhold, hvilket Tilsagn ogsaa forsaavidt antages gjentaget ved Kundg. 12. Mai 1852. Men en saadan Ordning af Islands indre Forhold maa efter Althingets Anskuelse foretages i den Aand, at gjöre Landets Bestyrelse overhovedet saa kraftig og concentreret, som det ifölge Organisationen af hele Monarchiets Forfatning vil være muligt, da det efter Althingets Formening fornemlig er den ulige Fordeling af executive og andre administrative Forretninger, deels mellem de forskjellige Institutioner med en altfor indskrænket Virkekreds, deels mellem de forskjellige og paa forskjellige og fjerne Steder, saavel i Island som udenfor samme ansatte Autoriteter, med deraf fölgende ulige Kjendskab til og ulige Betragtningsmaade af Sagerne, der gjör Landets nærværende Forfatning mindre hensigtsmæssig, og i Længden uholdbar, saavel for Indbyggerne som for Regjeringen, eftersom næsten alle Sager maae afgjöres ved de forskjellige Ministeriers Resolutioner i Danmark.

1855. 22. Marts.

Næst at bemærke, at en Udvidelse af Valglovens snævre og unaturlige Betingelser for Valgret og Valgbarhed er gjort til Gjenstand for en særskilt Petition, har Althinget indstillet, at i det Lovudkast, som det maatte behage Kongen at lade udarbeide og forelægge for Althinget, angaaende en friere Udvikling af de islandske Forhold, samt om Ordningen af Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet, maatte

A) tages fölgende Grundtræk tilfölge: 1) at Althingets Virkekreds og Myndighed maa blive saaledes udvidet, at det erholder besluttende (lovgivende) Myndighed i alle de

1855.
22. Marts.

Sager, der forhen have henhört under dets Behandling, hvilket Andragende motiveres ved Henviisning til Danmarks Riges Grundlov og Kundg. 28. Januar 1852, baade med Hensyn til den i samme bebudede Ordning af de for Monarchiet fælles Anliggender, og til det i samme givne Tilsagn om en besluttende Myndighed for Provindsialstænderne i Slesvig og Holsteen, hvorhos Thinget har henledet Opmærksomheden paa, at dets nuværende Antal af Medlemmer i saa Fald udentvivl vilde være for lidet, især hvis det samme Antal af Kongevalgte skulde beholdes (vedtaget med 19 Stemmer mod 2). — 2) at der maa blive ansat en fælles Overbestyrelse for Landet, bestaaende af tre Medlemmer, paa eet Sted, nemlig i Reykjavík, til hvilken der maatte overdrages den endelige Afgjörelse af alle administrative Forretninger og den executive Myndighed i de islandske Sager, om hvilke det ikke bliver lovbestemt, at de skulle afgjöres af Kongen eller af det Geheime Statsraad, og at denne Overbestyrelse maa have Sæde paa Althinget, for at varetage Regjeringens Interesser. Thinget anseer det for en ligefrem Fölge af, at der indrömmes Althinget besluttende Myndighed, at Ordningen af de övrige Institutioner, saavel i Island som paa andre Steder, nemlig den administrative og dömmende Myndighed, nödvendigviis maa bringes i fuld Overeensstemmelse med og i et ligeligt Forhold til den lovgivende Myndighed (Althingets) udvidede Virkekreds (vedt. med 19 Stemmer mod 2). — 3) at den islandske Landsoverret, i Henseende til dens Virkekreds, Medlemmernes Antal og deres Kaar, maa blive den Udvikling tildeel, at denne Landets överste Domstol med Hensyn til dens dömmende Myndighed fuldkommen kan svare til Althingets besluttende Myndighed i Lovgivningssager og Overbestyrelsens executive Myndighed i de administrative Sager. Thinget anförer, at ligesom den dömmende Myndigheds Udvikling nödvendigviis maa svare til den, der finder Sted i de andre Grene af Regjeringsmyndigheden, saaledes maa Thinget saa meget mere henlede Opmærksomheden herpaa, som Islændernes gamle Althing fra Begyndelsen af var den sidste Instants i alle islandske Sager, og en Forandring heri först blev foranlediget ved enkelte Privates Andragender om, at de maatte indstævne deres Sager for Höiesteret, og i Aaret 1807 blev der ogsaa paa Island oprettet en Overkriminalret, som indtil Aaret 1815 paadömte alle kriminelle Sager i sidste Instants, hvortil ogsaa kommer, at Kongen har ophört som överste Dommer og Lovgiver at före

Forsædet i Höiesteret. Desuden har den islandske Lands- 1855.
overret i Henseende til Medlemmernes Antal og Kaar været 22. Marts.
saaledes udstyret, at dygtige og habile Underdommere sjeldent have fundet deres Regning ved at söge ind i Retten, hvorfor Retten har savnet det Antal af Medlemmer og den Anseelse hos Indbyggerne, som i ethvert Land er aldeles nödvendig for en saa vigtig Institution. Thinget har derhos udtalt, at det er en Selvfölge, at Alt iagttages, hvad der fölger af Kronens Prærogativer, og at saaledes ingen Dödsdom fuldbyrdes uden allerh. Sanktion (vedt. med 18 St. mod 2). — 4) at Islænderne maae gjennem valgte Repræsentanter i et ligeligt Forhold til Monarchiets övrige Dele være stemmeberettigede, og faae Leilighed til at udöve denne Rettighed i alle de for hele Monarchiet fælles Anliggender, der maatte blive forelagte for en for hele Monarchiet fælles Rigsdag til Behandling og Afgjörelse, og at Althinget maa vælge disse Repræsentanter med absolut Stemmeflerhed, hvilket Andragende motiveres ved Henviisning til Kundg. af 28. Januar 1852 (vedt. med 20 St. mod 1).

B) Som Fölge af det Foregaaende har Thinget dernæst fremhævet som Henstillingspunkt: — 5) om Kongen maatte finde Anledning til — saavel overeensstemmende med den ovenfor indstillede Ordning af Institutionerne i Island, som i Henhold til den bebudede Heelstatsforfatning — at overdrage til een og den samme Embedsmand den endelige Behandling af alle de Sager, om hvilke det bliver lovbestemt, at de ikke henhöre under de Ministres Afgjörelse, til hvilke de fælles Anliggender for hele Monarchiet ere overdragne, eller som ikke kunne finde deres Afgjörelse i Island, samt at disse Sager maa blive Kongen foredragne af denne Embedsmand. Efter Althingets Anskuelse er nemlig den Maade, hvorpaa den endelige Afgjörelse af de islandske Sager, der höre under forskjellige Ministerier, for nærværende Tid finder Sted, saa meget mere ubekvem, og frembyder saa meget desto större Vanskeligheder, som de forskjellige Sager varetages af forskjellige Ministre, og de, der have med Sagernes endelige Afgjörelse at bestille, ikke forblive stedse de samme, men vexle og aflöse hverandre, ikke med Hensyn til de fra Island indkommende, under deres Afgjörelse hörende Sagers Beskaffenhed — hvilket heller ikke er at forvente — men som Fölge af hvad der bliver anseet hensigtsmæssigst med Hensyn til Monarchiets politiske Stilling og andre Statssagers Afgjörelse. Paa Grund af denne mangfoldige Fordeling af Sagerne og Afvexlingen af Ministre

1855. maae Landets Autoriteter efter Althingets Anskuelse svæve i
22. Marts. bestandig Uvished og Tvivl om, hvilken Maade at forberede Sagerne paa der maa ansees som den bedste og hensigtsmæssigste, ligesom Sagernes endelige Afgjörelse maa savne den Tillid og Anseelse, som er saa aldeles nödvendig, men dette vilde efter Althingets Formening afhjælpes, naar den endelige Afgjörelse blev overdraget til een og den samme Mand (vedtaget med 20 Stemmer).

Den kongl. Commissarius, Amtmand Melsted, havde bemærket, at han fandt det rigtigst ikke at modsætte sig denne Sags Behandling, deels fordi Modstanden, efter hvad han kunde slutte, vilde have været forgjæves, deels fordi den vilde have tjent til at ophidse Gemytterne og gjöre Forhandlingerne uhyggeligere, og deels fordi han havde noget Haab om at bevæge Althinget til at frafalde de exorbitante Fordringer, der bleve opstillede af Forsamlingen i Aaret 1851, og, ved at forhandle med Comitéen, at bringe Thinget til at indskrænke sig til saadanne Indstillingspunkter, der ikke vare i Strid med Kundg. af 12. Mai 1852, og ikke gik ud paa Andet, end en saadan provindsiel Selvstændighed for Island, som dets særegne Stilling og Nationalitet syntes at begrunde. Efter Commissarii Formening vilde det være rigtigst, at udsætte den endelige Ordning af Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget indtil saavel de særegne Forfatninger for de forskjellige Dele af det danske Monarchi, som Heelstatsforfatningen, er blevet endelig ordnet, fordi man först derved efter hans Anskuelse vil have vundet et saadant Udgangspunkt for Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget, at Behandlingen af denne Sag kan före til et tilfredsstillende Resultat, medens maaskee den væsentligste Aarsag til, at det Forsög, som blev gjort i 1851, mislykkedes, var den, at dette Forsög kom for tidligt. Med Hensyn til Althingets förste Indstillingspunkt yttrer Commissarius, at dette vel er analogt med hvad der er anordnet for Slesvig og Holsteen, men at han dog paa den anden Side ikke kan undlade at fremhæve den Betænkelighed, at Althingets overveiende Pluralitet altid vil bestaae af Bönder og andre saadanne Personer, som ere blottede for alle legislative Kundskaber, saavel som for al grundig og sammenhængende Indsigt i Lov og Ret, og at disse Althingsmænd hidtil kun have viist liden Tilböielighed til at lade sig lede af Thingets lovkyndige Medlemmer endog i de Sager, der angaae mere subtile Lovgivningsmaterier. Men foruden at det dog, efter hans Anskuelse, maaskee kan

have sin Betænkelighed at vedligeholde Althinget som blot raadgivende, efter at de övrige Statsdele have erholdt Forsamlinger med besluttende Myndighed i deres særegne Anliggender, antager han ogsaa, at det kongelige Veto vil kunne benyttes uden Betænkelighed med Hensyn til Lovforslagene fra en saa liden og fjern Provinds, saafremt de fra Althinget fremkomne Lovforslag maatte befindes mindre tilfredsstillende i Form eller Indhold, hvorefter de da atter vilde kunne forelægges Thinget, efter at have modtaget de fornödne Rettelser. — Med Hensyn til andet Indstillingspunkt yttrer Commissarius, at han vel indseer, at der kunne gjöres flere vægtige Indvendinger mod denne Indstilling, men at den dog efter hans Formening vil medföre flere Fordele, saavel med Hensyn til Landets Bestyrelse, som med Hensyn til selve Regjeringen, end den nuværende Indretning, uden at han dog har troet nærmere at burde udvikle Grundene for denne sin Anskuelse, da der formentlig vil blive givet Overövrighederne paa Island Leilighed til at yttre sig nærmere, forinden dette Punkt bliver endelig afgjort. — Med Hensyn til Thingets tredie Indstillingspunkt har Commissarius gjort opmærksom paa, at det fremgaaer temmelig tydelig af Althingets Præmisser, hvad han ogsaa veed har været den i Sagen nedsatte Comitées Mening, at Landsoverretten i Reykjavík skulde blive Landets höieste Instants, og at Appellabiliteten af de vigtigere civile og criminelle Sager til Höiesteret skulde ophæves, skjöndt dette ikke ligger klart i Ordene, eftersom Althingets besluttende Myndighed skal være indskrænket ved den kgl. Sanktion og Overbestyrelsens Myndighed i administrative Sager underordnet den ministerielle, hvoraf Meningen kunde synes at være, at Appellen til Höiesteret skulde blive forbeholdt i de vigtigere Sager. Hvad Sagens Realitet angaaer, saa har Commissarius ikke troet at kunne anbefale dette Indstillingspunkt, hvori han troer at have Medhold ikke alene af de fleste Underdommere, men ogsaa af mange andre intelligente Mænd i Landet, som sætte höi Priis paa den ved Lovgivningen hjemlede Ret til Appel til Höiesteret i alle Sager af Vigtighed. Dette Indstillingspunkt gaaer derhos, som af Commissarius bemærket, ikke ud paa nogen ny Rets Erhvervelse, men medförer Renunciation paa en Ret, som Mange i Island efter hans Overbeviisning nödig ville lade sig betage. Commissarius har derhos fremhævet, at den Garanti, som haves for Sagernes retfærdige Afgjörelse ved de höiere Domstole i andre Lande, ikke alene hviler paa Dommernes prövede Indsigt og Retsindighed, men ogsaa paa de

1855.
22. Marts.

1855. udmærkede Sagföreres Bistand ved Sagernes Behandling; men
22. Marts. denne sidste Garanti savnes aldeles paa Island, hvor der ikke findes retslærde Sagförere, og hvor Sagerne ved Landsoverretten derfor næsten altid procederes af Mænd, der ikke have grundige juridiske Kundskaber, og hvis Sagförelse derfor kun sjelden yder noget Bidrag til Sagernes Oplysning og retfærdige Afgjörelse. — Ved Althingets fjerde Indstillingspunkt har Commissarius Intet fundet at erindre, hvorhos han navnlig har udtalt som sin Overbeviisning, at Valgene til Rigsforsamlingen bör overeensstemmende hermed foretages af Althinget, da ethvert Forsög paa at ordne Valgene af nogle faa Medlemmer for hele Landet, enten paa den Maade, som var foreslaaet med Hensyn til Valgene til Folkethinget i det den islandske Forsamling i Aaret 1851 forelagte Udkast, eller paa en anden lignende Maade, vilde stöde paa uovervindelige praktiske Vanskeligheder. — Om Henstillingspunktet Nr. 5 har Commissarius indskrænket sig til at bemærke, at den almindelige Stemning i Island, som Althingsforhandlingerne vise, er for dette Punkt, hvorhos han har gjort opmærksom paa, at Althinget ikke nu, som Forsamlingen i 1851, har fremsat noget Önske om, at den Mand, som saaledes blev stillet i Spidsen for de islandske Anliggender, skulde være en indfödt Islænder, men i denne Henseende har henstillet Alt til Kongens allerhöieste Forgodtbefindende.

Indenrigsministeren bemærker forelöbig, at, om end Althinget kunde ansees beföiet til at udstrække sin Petitionsret til de Landets Forfatning vedkommende Gjenstande, hvilket Spörgsmaal Ministeren dog, med Hensyn til, at de i denne Petition omhandles paa en sömmelig Maade, ikke denne Gang vil gaa videre ind paa, saa kan Ministeriet dog ikke lade den Anskuelse staa uimodsagt, som tildeels er benyttet til at begrunde Althingets Beföielse til at fremkomme med denne Petition, nemlig at Reskr. af 23. Septbr. 1848 skulde have Charakteer af et kongeligt Tilsagn, som paa nogen Maade skulde kunne begrændse Kongens Ret til selv af allerhöieste Magtfuldkommenhed at bestemme, hvilke Forandringer Islands Forfatning med Hensyn til Monarchiets og Landets Vel maatte kunne undergaae. Reskriptet indeholder nemlig kun et Löfte om, at Islænderne gjennem en særegen dertil valgt Forsamling skulde faa Leilighed til at yttre sig, inden der foretages Forandringer med Hensyn til Landets forfatningsmæssige Stilling i Riget og dets egne indre Forhold, og dette Tilsagn blev

opfyldt ved den ved Patent af 16. Mai 1850 til den 4. Juli 1851 sammenkaldte Forsamling i Reykjavík. Den derved givne Leilighed til at tage Forfatningssagen under Overveielse blev imidlertid benyttet paa en saadan Maade, at det ikke fandtes tilraadeligt at lade forelægge et nyt Udkast angaaende Islands forfatningsmæssige Stilling, hvorimod det ved allerh. Kundg. af 12. Mai 1852 blev tilkjendegivet, at det islandske Althing skulde paa lovbefalet Maade fortsætte sin Virksomhed inden de lovbestemte Grændser, indtil den Tid kommer, da Kongen maatte finde det tilraadeligt at give andre Regler om Islands forfatningsmæssige Stilling, hvilket dog blev udtalt ei at skulle skee forinden Althingets Betænkning, overeensstemmende med det i Forordn. af 8. Marts 1843 § 79 givne Tilsagn, derover er indhentet.

1855. 22. Marts.

Med Hensyn til Althingets Indstillingspunkter i Almindelighed maa Ministeriet holde for, hvad der ogsaa af den kgl. Commissarius er udtalt, at det ikke kan være hensigtsmæssigt at afgjöre Spörgsmaalet om denne enkelte Landsdeels forfatningsmæssige Myndighed, forinden Forhandlingerne om Forfatningen for Monarchiets fælles Anliggender ere bragte til Ende. Da denne Betragtning navnlig maa være gjeldende med Hensyn til Omfanget af de Anliggender, der som særlige skulle underlægges Althingets lovgivende Myndighed, troer Ministeriet, med Hensyn til Althingets förste Indstillingspunkt, der, som oftere fremhævet, gaaer ud paa, at der skulde overdrages Althinget besluttende Myndighed i de for Island særegne Lovgivningssager, at der ikke er Anledning til at forelægge det i Aar sammentrædende Althing et Lovforslag om dette Punkt, hvorimod det i sin Tid vil komme under Overveielse, hvorvidt der maatte kunne tilstaaes Althinget en saadan Myndighed i de Islands egne Forhold vedkommende egentlige Lovgivnings-Anliggender. — Forsaavidt Althinget dernæst i sit andet Indstillingspunkt har andraget paa, at der skulde oprettes en fælles Overbestyrelse for hele Landet i Reykjavík, maa Ministeriet bemærke, at der allerede i Aaret 1837 af daværende Stiftamtmand paa Island, Krieger, blev indgivet et Forslag til Oprettelse af en Centralregjering paa Island, men at Regjeringen ikke fandt samme egnet til at tages til Fölge. Det vilde vistnok ogsaa, saafremt Meningen af Althingets Indstilling skal være, at de hidtil bestaaende Amtmandsposter skulle bortfalde, paa Grund af de lokale Forhold og de med den indre Communication forbundne Vanskeligheder, være

1855.
22. Marts.

meget betænkeligt, saaledes at centralisere Afgjörelsen af en Mængde Sager, der hidtil ere afgjorte gjennem Amterne, idet man næppe kan stole paa, at Sysselmands-Embederne — hvoraf flere ere saa daarligt aflagte, at de hidtil ofte have maattet staae ubesatte i længere Tid af Mangel paa Supplikanter, uagtet de Fordringer, der gjöres til disses Qvalifikationer, ere langt ringere end for Underdommere i Almindelighed — skulde for Fremtiden kunne besættes med saa dygtige Personligheder, at det specielle Opsyn, som hidtil har været udöyet af Amtmændene, uden Betænkelighed skulde kunne bortfalde. Men skulde det saaledes blive nödvendigt, at lade Amtmandsposterne fremdeles vedblive, vilde de Omkostninger, som Oprettelsen af de foreslaaede nye administrative Institutioner kræver, blive særdeles betydelige, uden at der i det islandske Budget haves noget Middel til at dække samme, da Island ikke alene Intet bidrager til de fælles Statsfornödenheder, men endog, saaledes som Forholdene nu stille sig, modtager af Kongeriget, som særegen Landsdeel, et aarligt Tilskud af circa 14000 Rd. (efter Gjennemsnit af de sidste 10 Aar). Dette finantsielle Hensyn vil endnu mere gjöre sig gjeldende efter at den eneste pekuniaire Fordeel, som Monarchiet kunde have ved dets Forrettigheder i Henseende til Handelen paa Island, nu bortfalder, naar Loven af 15. April f. A. om Skibsfart og Handel paa Island er traadt i Kraft den 1. April i indeværende Aar, og Regjeringen vilde saaledes ikke kunne fremkomme med Forlangender om yderligere Pengebevillinger til en Landsdeel, som ikke for Tiden yder noget Tilskud til de fælles Fornödenheder, og desuden er fritaget for Værnepligten og de allervigtigste indirekte Skatter, som hvile paa Monarchiets andre Beboere. Det turde saaledes være unyttigt, at Althinget andrager paa nye Institutioner, naar det ei kan paavise de Midler, hvormed de med samme forbundne Udgifter kunne afholdes, men da de islandske Produkter sædvanlig staae i en god Priis, da Landet nu med det Förste vil være i Besiddelse af fri Handel og nyder en saa godt som fuldstændig Told- og Consumtionsfrihed, saa turde der være al Anledning til at antage, at der i Landet selv findes tilstrækkelige Kræfter til at bære Udgifterne til de til Landets Vel attraaede Institutioner, og Opgaven bliver da kun at udfinde, paa hvilken Maade den tilstedeværende Skatte-Evne hensigtsmæssigst kan benyttes. Med Hensyn hertil maa Ministeriet antage, at en ny Matrikuls Indförelse vilde afgive Middelet

til at forskaffe en passende Indtægt som Skat af faste Eiendomme, og at man, naar Landet kunde faa en hensigtsmæssig Communalforfatning, gjennem denne vilde kunne tilveiebringe en Indkomstskat, der kunde aflöse de nuværende til Staten erlagte Tiender og övrige Afgifter, som udredes efter en meget uligelig Maalestok, og derhos kun indbringe en utilstrækkelig Indtægt i Forhold til Landets nærværende Behov. Saafremt Althinget vilde rette sin Opmærksomhed paa disse Gjenstande, vilde Forholdene maaskee stille sig anderledes i finantsiel Henseende, hvortil Regjeringen selvfölgelig vilde bidrage efter Evne, og da vilde ogsaa först Indförelsen af de af Althinget attraaede administrative Institutioner kunne komme under Kongens Overveielse. Iövrigt vilde Besættelsen af de paatænkte nye vigtige Poster med dygtige Forretningsmænd allerede frembyde særlige Vanskeligheder i Island, hvor Valget er saa indskrænket, at man, som Erfaringen allerede har viist, kun med Vanskelighed kan faa de nuværende juridiske Embeder besatte med qvalificerede Personer, og denne Vanskelighed vil neppe kunne fjernes, förend man seer sig istand til at tillægge flere af de islandske Embeder bedre Lönninger.

1855. 22. Marts.

De ovenfor fremhævede Betragtninger finde ogsaa Anvendelse paa Althingets tredie Indstillingspunkt, hvorvel en Forbedring af Overrettens Medlemmers Kaar, selv under de nuværende Forhold, i og for sig turde være önskelig, hvorhos Ministeriet ikke kan Andet end tillægge Commissarii Yttringer angaaende dette Punkt stor Vægt, navnlig forsaavidt han har fremhævet den paa Island stedfindende Mangel paa dygtige, juridisk dannede Sagförere. Hertil kommer endnu, at Antallet af de Retssager, som aarligen indkomme for Overretten, er saa lidet, at samme ikke staaer i noget Forhold til de store Bekostninger, der vilde foraarsages ved Ansættelsen af flere nye Medlemmer med höiere Lön, med mindre disse tillige kunde beklæde andre Stillinger, t. Ex. som Medlemmer af den af Althinget attraaede Regjering, hvilket dog i andre Henseender kunde have sine Betænkeligheder.

Hvad Althingets fjerde Indstillingspunkt angaaer, saa kan Ministeriet ikke undlade at gjöre opmærksom paa, at Althinget, ved at fordre en Deelagtighed i Fællesforfatningen for Islænderne, har overseet, at Landet hverken bidrager eller for Tiden kan bidrage Noget, enten til Afholdelsen af hele Monarchiets Udgifter eller til dets Forsvar, og at det derfor ikke, saalænge dette Forhold vedvarer, kan være berettiget til

1855. at fordre nogen Deelagtighed i Fællesrepræsentationen, hvilket
22. Marts. ogsaa kun vilde kunne have liden Interesse for Landet, der efter Folketallet kun skulde vælge 1/24 af Fællesforsamlingens Medlemmer, hvorhos Sagerne, saafremt dette Hverv skulde overdrages i Landet hjemmehörende Islændere, vilde være dem aldeles fremmede, men i alt Fald vil dette Spörgsmaal ikke kunne finde endelig Afgjörelse under denne Sag, da det hörer ind under Forhandlingerne om Fællesforfatningen.

Naar Althinget endelig, ved at motivere sit under Nr. 5 opförte Henstillingspunkt, navnlig har henpeget paa den oftere indtræffende Afvexling af de forskjellige Ministre, under hvilke Afgjörelsen af de islandske Sager nu er henlagt, og den derved opstaaende Uvished og Usikkerhed i Behandlingen af de islandske Sager, saa kan det ingenlunde erkjendes, at et Ministerskifte virker mere skadeligt paa Behandlingen af de fra Island indkomne Sager, end paa de Sager, der hidröre fra Monarchiets övrige Dele, medens Muligheden af en saadan Afvexling netop staaer i nöieste Forbindelse med de constitutionelle Principer, til hvilke ogsaa Althinget har sluttet sig, og Island har fuldkommen saa megen Garanti som de andre Landsdele for, at Traditionen med Hensyn til Behandlingen af de derfra kommende Sager vil vedligeholde sig nok saa stærkt, som for de övrige Landsdeles Vedkommende, idet der er oprettet et særeget Departement med een Direkteur og egne Contoirer, gjennem hvilke alle islandske Sager behandles. Da derhos Antallet af de Sager, der indkomme hertil fra Island, ikke er meget stort, og det islandske Departement, uagtet tillige Behandlingen af de grönlandske og færöeske Sager er henlagt under samme, er af mindre Omfang end adskillige andre Regjerings-Departementer, saa vilde Ansættelsen af en saadan Embedsmand eller Minister, som af Althinget foreslaaet, være en umotiveret Byrde, til hvis Afholdelse Regjeringen ikke vilde see sig i Stand til at forlange nogen Pengebevilling, hvorved Ministeren iövrigt henholder sig til de ovenfor, med Hensyn til Spörgsmaalet om Oprettelsen af en ny administrativ Autoritet paa Island, fremhævede Betragtninger.

Da der saaledes, efter hvad ovenfor er anfört, ikke turde være Anledning til for Tiden at foretage noget videre Skridt i denne Sag, men det paa den anden Side maa ansees önskeligt, at Althinget bliver sat i Kundskab om de Grunde, der have bevæget Kongens Regjering til at fraraade saadanne Skridt for nærværende Öieblik, indstiller Ministeren:

»at det maatte behage Deres Majestæt allern. at lade tilkjendegive det til Sommer sammentrædende Althing paa Island, i Anledning af det sidst afholdte Althings Petition, at Deres Majestæt under de forhaandenværende Forhold ikke har fundet Dem foranlediget til denne Gang at lade Althinget forelægge Udkast til Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet til Betænkning, men at det iövrigt vil have sit Forblivende ved den i allerhöi. Kundgj. af 12. Mai 1852 givne Bestemmelse, at ingen Forandring i Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget skal finde Sted, förend Lovudkast desangaaende har været forelagt Althinget til Betænkning, samt at Indenrigsministeriet allern. maa bemyndiges til gjennem den kgl. Commissarius ved Althinget at meddele Thinget det væsentlige Indhold af de Bemærkninger, som i nærværende allerund. Forestilling ere fremförte med Hensyn til de enkelte Indstillingspunkter i Althingets Petition».

1855. 22. Marts.

[Kongelig Resolution]:

Vi ville allern., at det tilkjendegives det til Sommer sammentrædende Althing paa Island i Anledning af det sidst afholdte Althings Petition, at Vi under de forhaandenværende Forhold ikke have fundet Os foranledigede til denne Gang at lade Althinget forelægge Udkast til Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet til Betænkning, men at det iövrigt vil have sit Forblivende ved den i allerh. Kundg. af 12. Mai 1852 givne Bestemmelse, at ingen Forandring i Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget skal finde Sted, förend Lovudkast desangaaende har været forelagt Althinget til Betænkning; og ville Vi derhos lige allern. have Vort Indenrigsministerium bemyndiget, gjennem den kgl. Commissarius ved Althinget at meddele Thinget det væsentlige Indhold af de Bemærkninger, som i nær-

1855. 22. Marts. værende allerund. Forestilling ere fremförte med Hensyn til de enkelte Indstillingspunkter i Althingets Petition. — Frederiksborg Slot den 22. Marts 1855.

22. Marts. **Kongelig Resolution** ang. Althingets Andragende om, at **Lovene for Island stadfæstes ved Kongens Underskrift.** Frederiksborg Slot den 22. Marts 1855[1]. — Isl. Forestillings- og Resolutions-Protokol 1855, Nr. 17, hvormed fölge i Protokollen vedheftede fölgende Bilag: a) Althingets „bænarskrá um undirskript hins íslenzka texta lagaboðanna handa Íslandi", dateret 6. August 1853; b) dansk Oversættelse af samme. — Islandsk: Uddrag af Resolutionen i Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 34; jevnf. Tíð. frá alþingi Íslendínga 1855, S. 9, 125—127, 366—378.

I Forestilling 6. Marts 1855 bemærker Indenrigsministeren (P. G. Bang), at til Althinget under dets Session 1853 vare indkomne tvende Petitioner, den ene fra en Forsamling paa Kollabúðir og den anden fra Thingöe Syssel, om, at de herefter for Island udkommende Love maatte stadfæstes med Kongens Underskrift. Althinget bemærker, at Petitioner om samme Gjenstand fra Thinget i de 1847 og 1849 afholdte Sessioner vel hidtil paa Grund af Forholdene ere blevne nægtede, senest ved Kundgjörelse 23. Mai 1853, men i Tillid til, at Kongens höie Visdom og landsfaderlige Omsorg for hans islandske Undersaatters naturlige og uomtvistelige Rettigheder vilde vide at fjerne alle Hindringer i denne Henseende, havde Althinget fornyet sit Andragende og stöttet det med flere Grunde, hentede fra den ældre og nyere Lovgivning og Sædvane, i Overeensstemmelse med hvilke Thinget formente, at hele Landets Lovgivning burde alene være affattet i Landets eget Sprog, sanctioneret og stadfæstet ved Lovgiverens egen Underskrift.

Ved at indsende denne Petition havde den kgl. Commissarius, Amtmand Melsted, indskrænket sig til at yttre, at han ikke saa sig istand til at hindre sammes Vedtagelse. Indenrigsministeren refererer kortelig Indholdet af Althingets Petitioner fra 1847 og 1849, med den Bemærkning, at Regjeringen saa sig ikke istand til at gaa ind paa disse Andragender, navn-

[1]) kgl. Bekjendtg. 7. Juni 1855, II. 4.

lig paa Grund af de med sammes Iværksættelse forbundne praktiske Vanskeligheder, „idet det paa den ene Side ikke kunde forlanges, at Kongen eller vedkommende Ministre skulde forstaae det islandske Sprog, men paa den anden Side ligesaa lidt, at de skulde underskrive Noget, de ikke forstod", og det blev derfor ved Bekjendtgjörelser 19. Mai 1849 og 23. Mai 1853 tilkjendegivet Althinget, at Kongen efter Forholdenes Beskaffenhed ikke saa sig istand til at gaa ind paa Thingets Andragender angaaende denne Gjenstand. 1855. 22. Marts.

Ligesom disse almindelige Grunde, der endnu have samme Betydning, i og for sig vilde være tilstrækkelige til at före til samme Resultat, som tidligere, saaledes er der, som alt nogle af Althingets Medlemmer have gjort opmærksom paa, en anden Omstændighed, som stiller sig i Veien for den nærværende Petitions Opfyldelse, nemlig, at den er bygget paa den Forudsætning, at Ledelsen af de islandske Anliggender vil blive overdraget til een Minister, hvilket Althinget har andraget paa i Forbindelse med forskjellige andre Punkter, der angaae Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet. Da det imidlertid var Ministerens Haab, at Kongen ikke vilde finde Anledning til at befale nogen Forandring i den Maade, hvorpaa de islandske Sager hidtil ere behandlede gjennem Ministerierne, og saaledes den Forudsætning, hvorpaa Althinget havde bygget, var bortfalden, var det Ministerens Anskuelse, at der heller ikke denne Gang er nogensomhelst Anledning til at gaa ind paa den omhandlede Petition, der i alt Fald paa ingen Maade vil kunne tages til Fölge, forsaavidt Indstillingen gaaer ud paa, at Love for Island herefter skulle affattes alene i det islandske Sprog, da det er nödvendigt, ikke blot med Hensyn til de dansktalende Undersaatter i Island, der iövrigt ere faa i Antal, men navnligen saalænge Höiesteret er överste Instants i de islandske Retssager og Ministerierne i de administrative Sager, at Lovene for Island fremdeles udgives i begge Sprog. „Imidlertid kan jeg (Ministeren) ikke andet end erkjende, at det i og for sig er en Ulempe, at den islandske Text af de islandske Love, hvorefter den allerstörste Deel af Indbyggerne, der i Regelen ikke ere det danske Sprog mægtige, skulle rette sig, udgives i en uautoriseret Oversættelse, der thinglæses ved vedkommende Jurisdiktioner, og for, saavidt Forholdene tillade det, at raade Bod herpaa, har jeg troet, at der kunde træffes den Foranstaltning, at den islandske Oversættelse af de for Island udkommende Love for Fremtiden verificeres, og skulde

1855. jeg allerund. formene, at denne Verification for Tiden mest
passende kunde skee af Direkteuren for det islandske Departe-
22. Marts. ment, som er en födt Islænder og en med islandsk Sprog og Literatur fortrolig Mand".

I Henhold til det Anförte indstilles:

«at det allernaad. bestemmes, at den islandske Oversættelse af Love, som herefter udgives for Island, herefter bliver at verificere af en af Deres Majestæt dertil bemyndiget Mand, og at dette Hverv for Tiden overdrages til Direkteuren for det islandske Departement, Etatsraad Stephensen, samt at der i den Bekjendtgjörelse til Althinget, angaaende Resultaterne af de under dets Möde i 1853 afgivne allerunderd. Betænkninger og övrige indgivne Andragender, som i sin Tid vil være at udfærdige, allern. maa meddeles Thinget Besked i Anledning af indbemeldte Petition, i Overeensstemmelse med de ovenfor af Ministeriet allerund. fremförte Bemærkninger».

[Kongelig Resolution]:

Vi ville allernaad. have bestemt, at den islandske Oversættelse af Love, som herefter udgives for Island, bliver at verificere af en af Os dertil bemyndiget Mand, og at dette Hverv for Tiden overdrages til Direkteuren for det islandske Departement, Etatsraad Stephensen; og ville Vi derhos, at der i den Bekjendtgjörelse til Althinget, angaaende Resultaterne af de under dets Möde i 1853 afgivne allerund. Betænkninger og övrige indgivne Andragender, som i sin Tid vil være at udfærdige, meddeles Thinget Besked i Anledning af indbemeldte Petition i Overeensstemmelse med de af Vort Indenrigsministerium allerund. anförte Bemærkninger. — Frederiksborg Slot den 22. Marts 1855.

22. Marts. **Kongelig Resolution** ang. **Althingets Andragende om Afhjælpning af Pengemangel i Island, samt Oprettelse af et Bank-Institut** m. m. Frederiks-

borg Slot den 22. Marts 1855[1]. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1855, Nr. 18. — Islandsk: Commissarii Forestilling i Tíð. frá alþingi Íslendinga 1855, S. 87—90, jevnf. S. 9—10, 56. 1855. 22. Marts.

I Forestilling 14. Marts bemærker Indenrigsminister P. G. Bang, at Althinget i Island havde i dets Session 1853 indgivet Petition angaaende den der i Landet stedfindende Pengemangel og Midler til at afhjælpe samme. Thinget yttrede, at efter dets Overbevisning er denne Mangel saa stor, at Indbyggerne paa flere Handelsteder ikke engang kunne erholde de rede Penge, som udfordres til Erlæggelsen af offentlige Afgifter, hvilken Mangel har den skadeligste Indflydelse paa alle Omsætningsforhold i Landet, og staaer i Veien for al Virksomhed og alle Foretagender, saavel i det Större som i det Mindre. Thinget antager, at der gives flere Aarsager til denne Mangel, men at Hovedgrunden dog ligger deri, at de fleste islandske Handlendes Formues-Omstændigheder, og den Maade, hvorpaa de före deres Handel, gjör det besværligere, og saaledes mindre fordeelagtigt for dem at före Penge til Landet, end Varer, navnlig de saakaldte Kramvarer, hvorhos Prisen paa de islandske Varer ofte i Handelen er saa höi, at de Handlende antage ikke uden Tab at kunne betale det samme nominelle Belöb for dem i contante Penge, som i de tilförte Varer, og heraf er det atter en Fölge, at de ikke medbringe rede Penge til Landet, og at disse altsaa ikke, som det andre Steder er Tilfældet, udbredes mellem Indbyggerne ved Hjælp af Handelen. Denne Mangel paa rede Penge er endnu tiltaget i de senere Aar, og det er efter Althingets Formening indlysende, at den friere Handel med fremmede Nationer, som nu er tilstaaet, kun kan blive Landet til fuld Nytte, naar der raades Bod herpaa, ligesom fremmede Nationer ville finde det meget ubekvemt, at maatte medbringe alle de rede Penge, de maatte behöve til deres Handel, istedetfor, som andetsteds er Brug, at kunne betale med paalidelige Vexler. Ligesom det saaledes kan befrygtes, at Pengemangelen vil blive endnu fölerligere, naar Handelen kommer i Gang med flere fremmede Nationer, saaledes vil det ogsaa, efter Thingets Anskuelse, kunne ventes, at adskillige fremmede Myntsorter ville blive indförte i Landet, som det vil være næsten umuligt at faa omvexlede, og der kunde endog være Anledning til at antage,

[1]) kgl. Bekjendtg. 7. Juni 1855, II, 6.

1855. at der vil blive indfört falske Penge, som Indbyggerne vanskeligen
22. Marts. vilde kunne skjelne fra gode og gyldige Mynter.

Althinget bemærkede, at det under Behandlingen af denne Sag modtog et Forslag fra en af Reykjavík. Byes dygtigste Kjöbmænd (C. F. Siemsen), angaaende Oprettelsen af en Hypothek-Bank paa Island, som skulde funderes paa de offentlige Godser, navnlig Klostergodserne og det beneficerede Gods, men at Thinget dog ikke har vovet at anbefale dette Forslag til Kongen i dets nuværende Form, deels paa Grund af den med samme forbundne Risiko, deels fordi mange Punkter deri vare for ubestemte og for lidet oplyste, i det Haab, at Kongen vil vide at finde Udveie til at afhjælpe Landets fra Pengemangelen hidrörende store Trang, andraget paa:

1) at en Bankindretning maatte blive oprettet paa Island efter saadanne Grundregler, som Deres Majestæt maatte finde det mest hensigtsmæssigt, hvis Formaal især skulde være, saaledes som andre lignende Indretninger, at besörge fölgende for den almindelige Omsætning nödvendige Forretninger (vedtaget med 20 St. mod 1): a) at de Handlende kunne erholde rede Penge i Landet mod paalidelige Vexler (vedtaget med 17—2) — b) at fremmede Myntsorter kunne bedömmes med Hensyn til deres Gyldighed, og faaes byttede med danske Penge (vedt. med 18—1) — c) at det maatte gjöres muligt at erholde Pengelaan paa Island mod sikkert Pant, og mod Tilbagebetaling, enten der eller i Danmark (vedt. med 20—1) — d) at Penge kunne blive modtagne i den ommeldte Bank, imod lave Renter, saaledes som Tilfældet er i Sparekasser (vedt. med 20—1); samt:

2) at et Lovudkast angaaende Ordningen af denne Indretning maa blive forelagt Althinget.

Den kgl. Commissarius ved Althinget, Amtmand Melsted, har i sin Betænkning over dette Andragende yttret, at skjöndt han er overbeviist om, at de Klager over Pengemangel, som have givet Anledning til Petitionen, ere vel grundede, maa han dog indskrænke sig til at henstille, hvorvidt Regjeringen maatte ville gaa ind paa Althingets Indstillinger, idet han mangler den fornödne Sagkundskab til at bedömme, om Oprettelsen af et Bankinstitut paa Island kan realiseres, og om dette, hvis det lod sig realisere, vilde være et tilstrækkeligt Middel til at raade Bod paa den stedfindende Pengemangel, hvorhos det forekommer ham, at et Bankinstitut, hvis Virksomhed skulde være indskrænket til de af Althinget ommeldte Brancher, ikke

vilde blive af den Betydenhed, eller bringe den Fordeel, at Bankindretningen derved kunde opretholdes, ligesom han ogsaa troer, at det, idetmindste for Tiden, vilde blive meget vanskeligt at indrette en sagkyndig Bankbestyrelse, der tillige var i Besiddelse af det islandske Folks Tillid. Den eneste Maade, hvorpaa Commissarius vilde kunne tænke sig et saadant Bank- eller Penge-Institut oprettet paa Island, er derfor den, om Nationalbanken vilde indlade sig paa at oprette et Filial-Bankcontoir paa Island, for at understötte Handel og lette Penge-Omsætning i Landet, men han har ikke kunnet have nogen Mening om, hvorvidt et saadant Institut maatte kunne indrettes saaledes, at Banken vilde indlade sig derpaa, og kunde finde sin Regning derved. 1855. 22. Marts.

Da en lignende Antydning med Hensyn til Nationalbanken ogsaa var fremkommen fra et af Medlemmerne af den af Althinget i denne Sag nedsatte Comité, troede Ministeren, uagtet han maatte ansee det for utvivlsomt, at Nationalbanken ikke vilde kunne indlade sig paa et saadant Foretagende, da Institutets solide Forretninger vilde blive saa ubetydelige, at Udgifterne ved Institutet langtfra vilde kunne dækkes, ei at tale om Rente af den opsendte Capital, at det vilde være rettest om Sagen at indhente Betænkning fra Direktionen for Nationalbanken. I det derpaa afgivne Svar har denne yttret, at det saavel i Betragtning af Bekosteligheden af et saadant Institut, i Forhold til de Omsætninger, hvorpaa der med Sandsynlighed kan gjöres Regning, som med Hensyn til Vanskeligheden af den dermed nödvendige Control paa et saa fraliggende Sted, ikke er tilraadeligt for Banken at oprette en Filial-Indretning paa Island.

Ligesom der saaledes efter det Anförte ikke vil kunne være Tale om, ved Nationalbankens Hjælp at bevirke Oprettelsen af en Filialbank-Indretning paa Island, saaledes tör Ministeren ei heller tilraade, at et særligt Bank-Institut etableres sammesteds paa Statskassens Regning, idet sammes Fundering paa faste Eiendomme, der eventuelt maatte kunne realiseres til Opfyldelse af Bankens Forpligtelser, vilde udsætte Landet for, at disse Eiendomme gik tabte, eftersom det ikke kan antages, at Bankens Omsætninger vilde kunne dække Bestyrelses-Omkostningerne og de muligen opstaaende Tab. Da det imidlertid maa erkjendes, efter alle foreliggende Oplysninger, baade at der er en fölelig Mangel paa rede Penge i Island, og at denne Omstændighed, navnlig efter Frihandelens Indtræden, vil medföre flere Ulemper for Landet og de Handlende samme-

1855. steds, har Ministeriet troet at burde tage under nöieste Over-
22. Marts. veielse, om der ikke maatte kunne findes nogen anden Udvei til at raade Bod paa denne Mangel og til at lette Omsætningen, men Ministeren har ikke kunnet komme til noget andet Resultat, end at Initiativet til saadanne Foranstaltninger nödvendigviis maa udgaa fra Landets egne Beboere, med Benyttelse af de Hjælpekilder, hvoraf de ere i Besiddelse, og at det kun kan blive Regjeringens Opgave ved passende Opmuntringer at understötte saadanne Foretagender, naar de sættes i Gang af Indbyggerne selv og iövrigt findes anlagte paa en hensigtsmæssig Maade. Tanken ledes her naturligst hen til Oprettelsen af en Spare- og Laanekasse i Reykjavík, naar paalidelige Mænd sammesteds maatte findes villige til at træde sammen, for at oprette en saadan Sparekasse til Landets Bedste, saaledes at Forretningerne for samme udförtes uden noget synderligt Honorar; men det maa dog her bemærkes, at et Forsög alt er gjort i denne Retning, uden idetmindste hidtil at have fört til noget Resultat. I Aaret 1850 indkom der nemlig fra Communalbestyrelsen i Reykjavík, i Anledning af at det var paatænkt sammesteds at oprette en Sparekasse, et Andragende til Ministeriet om, at det maatte tillades samme at indsætte successive Kassebeholdninger i Jordebogskassen, naar de ei kunde anbringes paa anden Maade, mod at derfor af Landfogden blev udstedt transportable rentebærende Obligationer med tre Maaneders Opsigelse. Der blev derpaa om Sagen brevvexlet med Finantsministeriet, som i Erkjendelse af Vigtigheden af en saadan Sparekasse gav sit Samtykke til, at sammes Beholdninger maatte indsættes til Forrentning i Jordebogskassen under visse nærmere Betingelser, dog saaledes, at der for de indbetalte Summer blot kunde udstedes almindelige Qvitteringer, men ikke transportable Obligationer. Ved gjennem Stiftamtmanden at underrette Communalbestyrelsen herom [1], yttrede Ministeriet tillige, at det maatte ansees mere hensigtsmæssigt, at en særegen Bestyrelse traadte i Spidsen for denne Indretning, der ogsaa var bestemt for Reykjavíks Omegn, istedetfor Communalbestyrelsen sammesteds, ligesom man fremsatte nogle yderligere Bemærkninger om Indretningens Organisation, hvorfor der blev givet Udsigt til, at den ommeldte Sparekasse paa derom indgivet Andragende vilde kunne erholde de samme Begunstigelser, som ere tilstaaede Sparekas-

[1]) Indenrm. Skriv. 28. Septbr. 1850.

serne i Danmark. Senere har Ministeriet imidlertid ikke modtaget nogen Underretning om, at den ommeldte Sparekasse er bleven oprettet, og jeg maa saaledes antage, at der ved Planens Udförelse have viist sig Vanskeligheder, som hidtil ikke have kunnet overvindes. 1855. 22. Marts.

Forsaavidt der imidlertid maatte vise sig Tilböielighed til atter at optage denne Plan, og navnlig dersom Althinget maatte ville tage Initiativet i denne Sag, saa turde dette formentlig rettest skee paa den Maade, at der blev oprettet en Spare- og Laanekasse i Reykjavík, som foretog Laan- og Disconto-Forretninger med de til en lav Rente modtagne Indskud mod en höiere Rente, f. Ex. modtog Indskud mod at svare 3 pCt. med 3 Maaneders Opsigelse, og gjorde Udlaan mod en Rente af 5 pCt. med samme Opsigelsesfrist. Udlaansforretningen maatte da indskrænkes til Udlaan paa Pant og Discontering af Vexler, udstedte af faste Handlende i Landet, trukne paa Reykjavík, eller indenbyes Vexler, udstedte i Reykjavík. Omvexlingen af fremmede Mynter, som maatte indkomme i Landet ved Frihandelen, maatte vel ogsaa kunne forbindes med Institutets Foretagender, og Landet vilde være vel tjent dermed, selv om det kun tog Mynten til en temmelig lav Cours. Vel vilde Omsætningen i Begyndelsen indskrænke sig til Reykjavík, og de nærmest ved samme liggende Handelsteder og Distrikter, men lidt efter lidt vilde Virksomheden dog kunne udvide sig, og Instjtutet saaledes under en forstandig Bestyrelse gjöre merc og mere Gavn. Navnlig vilde den store Ulempe, at Handelen nu skeer ved Omtuskning, og at Penge saa lidet bruges, uagtet de ere det naturlige Omsætningsmiddel, noget kunne fjernes for det Distrikts Vedkommende, paa hvilket Institutet kunde virke, og de större Eiendomsbesiddere, som afsætte Varer for et eller flere Hundrede Rigsdaler, vilde da kunne tage Vexler paa Reykjavík i Betaling af de faste Handlende og discontere samme hos Institutet. — Som ovenfor bemærket, maa imidlertid Initiativet til en saadan Foranstaltning udgaae fra Islænderne selv, og först naar de have foretaget positive Skridt i denne Retning, vil det kunne komme under Regjeringens Overveielse, om man kan understötte samme ved forskjellige Begunstigelser, f. Ex. med Hensyn til Rentefoden og med Privilegier med Hensyn til Inddrivelsen af Institutets Fordringer uden Lovmaal og Dom, med Forpligtelse til Skadeslösholdelse, hvis Forfölgningen senere befindes uretlig o. s. v., forsaavidt saadanne Privilegier kunne findes nogenlunde tilraadelige.

1855. Det bemærkes sluttelig, at Althingets Önske om, at fremmede Myntsorter maatte kunne bedömmes i Island med Hensyn til deres Gyldighed, vil kunne opfyldes, da Landfogden i Island er forsynet med en ny Tarif for fremmede Myntsorter, der modtages som Indbetalinger i Jordebogskassen, samt med en Myntvægt med tilhörende Vægtlodder.

22. Marts.

I Henhold til det Ovenanförte indstiller Ministeren:

«at der i den Bekjendtgjörelse til Althinget, angaaende Resultaterne af de under dets Möde i Aaret 1853 afgivne allerund. Betænkninger og övrige indgivne Andragender, som i sin Tid vil blive at udfærdige, allern. maa blive tilkjendegivet Thinget i Anledning af indbemeldte Petition, at Deres Majestæt ikke har seet Dem istand til at imödekomme Althingets Begjæring om Oprettelsen af et Bankinstitut paa Island, samt at der iövrigt maa meddeles samme Besked i Overeensstemmelse med de ovenfor af Ministeriet allerund. fremförte Bemærkninger».

[Kongelig Resolution]:

I den Bekjendtgjörelse til Althinget, angaaende Resultaterne af de under dets Möde i Aaret 1853 afgivne allerund. Betænkninger og övrige indgivne Andragender, som i sin Tid vil blive at udfærdige, vil det være at tilkjendegive Thinget i Anledning af indbemeldte Petition, at Vi ikke have seet Os istand til at imödekomme Althingets Begjæring om Oprettelsen af et Bank-Institut paa Island, og ville Vi iövrigt, at der meddeles Samme Besked i Overeensstemmelse med de af Vort Indenrigsministerium allerund. fremförte Bemærkninger. — Frederiksborg Slot den 22. Marts 1855.

22. Marts. **Plakat** angaaende **Forbud mod Skyden efter Sælhunde** paa Breiðabugten i Island. Frederiksborg Slot den 22. Marts 1855. — Udkastet til denne Plakat er approberet ved kgl. Resol. 22. Marts 1855, ifölge Forestilling fra Indenrigsministeren (P. G. Bang) af 8.

Marts. Isl. Departem. Forest. og Resol. Prot. 1855, Nr. 19. Dermed er heftet: a) Althingets Petition, dat. Rvík 25. Juli 1853; b) dansk Oversættelse af samme; c) Udkast til Plakaten, og d) sammes danske Original med Underskrifter. — Denne Plakat er publiceret: 1855 i Reykjavik By og i Gullbringa og Kjosar Syssel; 1856 i de övrige Sysseler i Sönder-Amtet, og i alle Sysseler i de andre Amter. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 4 Sider i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa den anden Side den danske Text med Kongens og Indenrigsministerens (P. G. Bangs) Underskrift; tredie Side den islandske Text med Verification af Departementschefen for det islandske Departement, som förste Gang findes paa denne Plakat: „Samhljóða hinum danska texta, vitnar Oddg. Stephensen"; fjerde Side er blank. — Depart. Tid. 1855, S. 331—339; Motiver sammesteds S. 635—637. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 63-64.

1855.
22. Marts.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Forhandlinger i Althinget 1853 og Petition, i Anledning af Andragende fra flere Sysseler i Vester-Amtet, Tíð. frá alþingi Íslendínga 1853, S. 24, 39—43, 106, 195—221, 318—338, 523—524. Plakaten i Tíðindi frá alþíngi Íslendinga 1855, Viðb. B, S. 75—76. Tiðindi um stjórnarmál. Íslands I, 34—38 (med Motiver). Norðri III, 68. 77 (Rubr.).

Plakat angaaende Forbud mod Skyden efter Sælhunde paa Breidabugten i Island.

Vi Frederik den Syvende &c. Efter Althingets derom indgivne allerund. Andragende have Vi fundet for godt allern. at befale som fölger:

Al Skyden med Bösse efter Sælhunde af enhver Art skal herefter være forbudt indenfor Linien fra Bjargtangar i Bardastrands Syssel til Öndverdarnes i Snæfellsnes Syssel. Overtrædelser heraf straffes efter de i Anordning af 20. Juni 1849 §§ 5, 15 og 16 foreskrevne Regler. Iövrigt forbliver det ved de i bemeldte Anordning om Jagten paa Island indeholdte Bestemmelser.

1855. Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at
22. Marts. rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 22. Marts 1855.

Opið brèf um bann gegn byssuskotum á sel á Breiðafirði á Íslandi.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir þegnlegu frumvarpi alþíngis hefir Oss þókuazt að skipa fyrir á þessa leið:

Öll byssuskot á allskonar sel, af hverju kyni sem er, skulu hèðan í frá vera bönnuð fyrir innan línuna frá Bjargtöngum í Barðastrandar-sýslu til Öndverðarness í Snæfellsness-sýslu. Ef móti þessu er brotið, liggja við sektir og skaðabætur eptir tilskipun 20. Juni 1849, 5., 15. og 16. grein. — Að öðru leyti stendur við það, sem fyrir er mælt í greindri tilskipun, um veiði á Íslandi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr þegnlega að hegða. — Gefið í höll Vorri Friðriksborg, 22. dag Marts-mánaðar 1855.

22. Marts. **Kongelig Resolution** angaaende **Bestemmelse af Tillægsafgift af fremmede Skibe,** der anlöbe Island. Frederiksborg Slot den **22.** Marts **1855**[1]. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Protok. 1855, Nr. 20. — I Forestilling 17. Marts 1855 bemærker Indenrigsministeren (P. G. Bang), at der i Anledning af det i Lov om Islands Skibsfart og Handel af 15. April 1854 § 7 tagne Forbehold, hvorved Kongen skulde bestemme en Differential-Afgift af fremmede Staters Skibe, der handlede paa Island, forsaavidt som danske Undersaatters Skibe ikke der maatte nyde en national Behandling, var fört Correspondence imellem Indenrigs- og Udenrigsministeriet, og Underhandlinger med flere fremmede Magter. Da imidlertid disse Underhandlinger ikke endnu vare saavidt

---

[1]) Indenrigsmin. Bekjendtg. 24. Marts 1855, jfr. Skriv. til Udenrigsmin s. D.

fremmede, at Bestemmelse kunde tages inden 1. April, da Loven skulde træde i Kraft, medens det dog i alt Fald for Sveriges og Norges Vedkommende turde haabes, at en Overeenskomst vilde kunne træffes meget snart, maaskee inden disse Rigers Skibsfart, som navnlig med Hensyn til Islands Forsyning med Tömmer fra Norge er af stor Vigtighed, tager sin Begyndelse, ansaa Ministeren det for nödvendigt, at der snarest muligt blev truffet en midlertidig Foranstaltning i den ommeldte Henseende, som formentlig maatte gaa ud paa at bestemme en moderat Tillægs-Afgift for de Nationers Skibe, hos hvilke det danske Flag ikke nyder Ligeberettigelse med det nationale.

1855. 22. Marts.

Udenrigsministeriet havde i Henseende til dette Punkt bemærket, at skjöndt det ikke kan nægtes, at der er en ikke uvæsentlig Forskjel med Hensyn til den Behandling, som vort Flag nyder i de forskjellige Stater, synes dog denne Forskjel ikke at indeholde et tilstrækkeligt Motiv til ved Anvendelsen af Lovens § 7 at fastsætte en forskjellig provisorisk Störrelse af Tillægs-Afgift for de Stater, som endnu ikke indrömme det danske Flag national Behandling i deres Havne; thi, ligesom det vilde være temmelig vanskeligt at opstille en saadan Scala, der vilde være endog nogenlunde retfærdig, saaledes vilde Opstillingen af samme ogsaa frembyde den Inconvenients, at den let vilde hos en eller anden af de Stater, med hvilke Regjeringen maatte önske særligt at træffe Overeenskomst, vække en Skinsyge, der kunde træde hæmmende i Veien for Underhandlingerne saavel om denne som andre beslægtede Sager. Udenrigsministeriet har derfor anseet det for hensigtsmæssigt, at det bliver fastsat, at der af alle fremmede Staters Skibe med deres Ladninger — dog med Undtagelse af Storbritannien og Irland, der overalt, saavel i Moderlandet som Colonierne, har tilstaaet dansk Flag fuldkommen national Behandling — erlægges en Tillægs-Afgift af 2 Rd. pr. Commercelæst, undtagen forsaavidt der for nogen Stats Vedkommende föres tilstrækkeligt Beviis for, at det danske Flag der nyder fuldstændig national Behandling, eller at der er truffet en saadan Overeenskomst, at bemeldte Stat er fritaget for Tillægsafgiften. Udenrigsministeriet havde ogsaa anseet det tilraadeligt, at den foreslaaede Tillægsafgift bestemmes forelöbig for 1 Aar, fra 1. April d. A. til 31. Marts næste Aar, istedetfor indtil videre, for at man i sin Tid med Hensyn til det Stadium, hvorpaa de eventuelle Underhandlinger da maatte befinde sig, kunde

1855. tage under Overveielse, om der maatte være Anledning til for
22. Marts. enkelte Staters Vedkommende at lade indtræde nogen Forandring i den omhandlede forelöbige Bestemmelse.

Da det ikke var Hensigten med denne foreslaaede Tillægs-Afgift, at tilveiebringe en foröget direkte Indtægt for Finantskassen, men derimod at bevirke, at de fremmede Stater, der ikke tilstaae danske Skibe Ligeberettigelse med deres egne, kunde blive mere tilböielige til at indrömme en saadan Berettigelse, eller i alt Fald passende Lettelser for den danske Handel og Skibsfart, derved, at der blev givet dem Udsigt til, at de i bemeldte Stater hjemmehörende Skibe i saa Fald vilde blive fritagne for bemeldte Tillægs-Afgift, saa slutter Indenrigsministeren sig til det af Udenrigsministeriet fremsatte Forslag, hvilket ligeledes var bifaldet af Finantsministeriet, og indstiller derfor:

«at det maatte behage Deres Majestæt allern. at bifalde, at der i Henhold til Lov om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April f. A. § 7 skal af alle fremmede Skibe, som beseile Island for der at drive Handel, med Undtagelse af de i Storbritannien og Irland hjemmehörende Skibe, forelöbigen for Tidsrummet fra 1. April d. A. til 31. Marts 1856, foruden den i bemeldte Lovs § 6 fastsatte Afgift, endvidere erlægges en Tillægsafgift af 2 Rd. pr. dansk Commercelæst af Skibets Drægtighed, med mindre der for nogen Stats Vedkommende föres tilstrækkeligt Beviis for, at der er indrömmet det danske Flag fuldstændig national Behandling i sammes Havne, eller der er truffet Overeenskomst mellem Deres Majestæt og den paagjeldende Stats Regjering, hvorved denne Stat er fritaget for Anvendelsen af oftnævnte Lovs § 7; — samt at en Kundgjörelse herom maa udgaa gjennem Indenrigsministeriet til Efterretning for alle Vedkommende».

[Kongelig Resolution]:

Vi bifalde allern., at der, i Henhold til Lov om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April f. A. § 7, skal af alle fremmede Skibe, som beseile Island for

der at drive Handel, med Undtagelse af de i Storbritannien og Irland hjemmehörende Skibe, forelöbigen for Tidsrummet fra 1. April d. A. til 31. Marts 1856, foruden den i bemeldte Lovs § 6 fastsatte Afgift, endvidere erlægges en Tillægsafgift af 2 Rd. pr. dansk Commercelæst af Skibets Drægtighed, med mindre der for nogen Stats Vedkommende föres tilstrækkeligt Beviis for, at der er indrömmet det danske Flag fuldstændig national Behandling i sammes Havne, eller der er truffet Overeenskomst mellem Vor og den paagjeldende Stats Regjering, hvorved denne Stat er fritaget for Anvendelsen af oftnævnte Lovs § 7. Og ville Vi allern., at en Kundgjörelse herom maa udgaae gjennem Vort Indenrigsministerium til Efterretning for alle Vedkommende. — Frederiksborg Slot den 22. Marts 1855.

1855. 22. Marts.

Indenrigsministeriets Bekjendtgjörelse ang. **Tillægs-Afgift for** visse **fremmede Nationers Skibe,** naar de beseile Island. Khavn den 24. Marts 1855. — Original med Underskrifter indheftet i det islandske Departem. Forest. og Resol. Prot. 1855, Nr. 21. — Denne Bekjendtgjörelse anföres som publiceret 1855 i Reykjavik By, samt i Gullbringa og Kjosar Syssel og paa Vestmannöerne; ligeledes i Skagafjords Syssel i Nord- og Öster-Amtet; 1856 i de övrige Sysseler i Sönder-Amtet og i Nord- og Öster-Amtet, samt i alle Sysseler i Vester-Amtet, med Undtagelse af Bardastrands Syssel, hvor den ikke anföres som publiceret. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 4 Sider i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet dansk. Paa anden Side den danske Text med Indenrigsministerens (P. G. Bangs) og Fuldmægtigen i det islandske Departement Leunings Underskrifter; tredie Side den islandske Text uden Underskrifter og uden den i kgl. Resol. 22. Marts befalede Verification; fjerde Side blank. — Tillige er udkommet Original-Aftryk paa Dansk og Fransk, hvor den franske Titel og Text indtager den samme Plads som den islandske i den förstnævnte. — 24. Marts.

1855. Depart. Tid. 1855, S. 317. Algreen-Ussings Samling af Love
24. Marts. og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 65.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text, see ovenfor; Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1855, Viðb. B, S. 76. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 38. Þjóðólfur VII, 86. Norðri III, 68. 77 (Rubr.).

Fransk: Original-Aftryk paa Dansk og Fransk: Communication concernant un droit additionel à la charge des navires appartenant à certaines nations étrangères, quand ils navigueront en Islande", 2 Bl. i 4to, see ovenfor.

Bekjendtgjörelse angaaende en Tillægs-Afgift for visse fremmede Nationers Skibe, naar de beseile Island.

Paa en af Indenrigsministeriet allerund. nedlagt Forestilling har det behaget Hs. M. Kongen under 22. d. M. allern. at bifalde, at der i Henhold til Lov om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April f. A. § 7, skal af alle fremmede Skibe, som beseile Island for der at drive Handel, med Undtagelse af de i Storbritannien og Irland hjemmehörende Skibe, forelöbigen for Tidsrummet fra 1. April d. A. til 31. Marts 1856, foruden den i bemeldte Lovs § 6 fastsatte Afgift, endvidere erlægges en Tillægs-Afgift af 2 Rd. pr. dansk Commercelæst af Skibets Drægtighed, med mindre der for nogen Stats Vedkommende föres tilstrækkeligt Beviis for, at der er indrömmet det danske Flag fuldstændig national Behandling i dens Havne, eller den paagjeldende Stat, ifölge truffet Overeenskomst med den danske Regjering, er fritaget for Anvendelsen af oftnævnte Lovs § 7.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning og Iagttagelse for alle Vedkommende. — Indenrigsministeriet den 24. Marts 1855.

Auglýsíng um aukagjald fyrir sum utanríkisskip, sem sigla til Íslands.

Eptir uppástúngu innanríkisstjórnarinnar hefir Hans Hátign Konúnginum 22. dag þ. m. allramild. þóknazt

að skipa svo fyrir, samkvæmt lögunum um siglíngar og verzlun á Íslandi 15. dag April-mánaðar f. á. 7. gr., að öll utanríkisskip, sem sigla til Íslands til verzlunar, nema þau, sem eiga heima í Stóra Bretlandi eða Írlandi, eigi fyrst um sinn, frá 1. April þ. á. til 31. Marts 1856, auk gjalds þess, sem til er tekið í 6. gr. i greindum lögum, enn fremur að greiða 2 rd. aukagjald af hverju lestarrúmi í skipinu eptir dönsku máli, nema því að eins, að fullgild sönnun verði færð fyrir því, að skip þegna Danakonúngs hafi fullkomið jafnrètti við innlend skip í því landi, þar sem skipið á heima, eða að það land eptir samníngi við hina dönsku stjórn sè undan þegið ákvörðuninni í 7. gr. í optnefndum lögum. 1855. 24. Marts.

Þetta auglýsist þannig öllum, er hlut eiga að máli, til eptirbreytni. — Stjórn innanríkismálanna, 24. dag Marts-mánaðar 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Tillægs-Afgift af udenrigske Skibe, som seile til Island for at handle.** Khavn den 24. Marts 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 68. 24. Marts.

Paa en af undertegnede Ministerium, efter Modtagelsen af Udenrigsministeriets behagelige Skrivelse af 6. f. M., nedlagt allerund. Forestilling, har det behaget Hs. M. Kongen under 22. i d. M. allern. at bifalde:

«at der i Henhold til Lov om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April f. A. § 7 ... (osv. see ovenfor S. 64—65) .... fritaget for Anvendelsen af oftnævnte Lovs § 7.»

Ved tjenstl. at meddele velbemeldte Ministerium Foranstaaende til behagelig Efterretning, undlader jeg ikke tillige hoslagt at fremsende et Antal Exemplarer af en i denne Anledning herfra udfærdiget Kundgjörelse, med vedföiet fransk Oversættelse, idet jeg derhos lige tjenstl. tillader mig at vedlægge et Antal herigjennem udfærdigede nye Blanketter til islandske Söpas, be-

1855. tegnede med Nr. 19 til 218 inclusive, samt et lige
24. Marts. Antal Exemplarer af en i Henhold til Loven om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April f. A. § 10 udarbeidet Extrakt af de vigtigste Handelen paa Island vedkommende Bestemmelser, og endelig nogle Exemplarer af en under 4. Decbr. f. A. herigjennem udkommen Kundgjörelse om Erhvervelsen af bemeldte Söpas, samt en Extrakt af Finantsministeriets Circulaire af 18. Novbr. 1851[1], der indeholder Reglerne for, hvorledes fremmede Skibes Maal bliver at reducere til danske Commercelæster. Og tillader jeg mig derhos at anmode Udenrigsministeriet om, i Henhold til Sammes Tilsagn i behagelige Skrivelser af 3. April 1850 og 13. Januar d. A., behageligen at ville foranstalte de ommeldte Dokumenter tilstillede vedkommende danske Consuler paa de vigtigere Handelspladser i Europa, Blanketterne til Söpas til Udfyldning og Udlevering, idet jeg tillige tör forvente, at velbemeldte Ministerium behageligen vil paalægge vedkommende Consuler at forsyne de af dem udleverede Söpas med Paategning om Udleveringen og vedkommende Consulats Segl, samt ved hvert Aars Slutning at indbetale de modtagne Gebyrer og aflægge et særligt Regnskab saavel for de udleverede Söpas som for de i Behold værende Blanketter, hvorhos endelig de ommeldte Gebyrer og Regnskaber derefter i sin Tid bedes undertegnede Ministerium tilstillede.

Om hvad der i indbemeldte Henseende af velbemeldte Ministerium maatte blive foranstaltet, imödeseer man i sin Tid nærmere Underretning. — Indenrigsministeriet den 24. Marts 1855.

24. Marts. **General-Tolddirektoratets Circulaire** til samtlige Toldsteder i Danmark, ang. **Fremgangsmaaden med Hensyn til islandske Söpasse,** m. m. Khavn den

[1]) *see* Indenrm. Skriv. 21. Decbr. 1854 (xv, 762—763).

24. Marts 1855. — Algreen-Ussings Samling af Reskripter og Resolutioner m. v. 1855, S. 109—110. 1855. 24. Marts.

I Anledning af Loven af 15. April 1854 om Skibsfart og Handel paa Island, og i Henhold til en desangaaende modtagen Meddelelse fra Indenrigsministeriet, meddeles Fölgende:

1) Den i Plak. af 28. Marts 1787 § 5 indeholdte Bestemmelse, at Föreren af ethvert Skib, som seiler til Island eller kommer derfra, skal forevise sit Söpas for Toldvæsenet paa Afgangs- eller Ankomststedet, samt at vedkommende Toldembedsmænd derfor stedse ved deslige Skibes Afgang eller Ankomst skulle fordre dette Slags Passe til Eftersyn og forsyne samme med deres Paategning, maa, forsaavidt angaaer Afgangen til Island, ansees som bortfalden, da det ifölge Loven af 15. April 1854 §§ 4 og 5 ikke er nödvendigt, at ethvert Skib, der er bestemt til at afgaa til Island fra indenlandsk Sted, skal have löst Söpas, men det staaer samme frit, om saadant maatte foretrækkes, at löse Passet ved Ankomsten til Island, eller paa et af de andre i Lovens § 5 nævnte Steder; hvorimod den ommeldte Bestemmelse med Hensyn til de fra Island kommende Skibe forsaavidt vedbliver at gjelde, som Skibsförerne enten have at aflevere Passet, naar Reisen er tilendebragt, eller, dersom Passet tillige gjelder for Tilbagereisen til Island (Loven af 15. April 1854 § 4, anden Passus), at lade det forsyne med Paategning om den skete Foreviisning.

2) De i Henhold til ommeldte Lovs § 5, anden Passus, til Toldstederne afleverede islandske Söpasse have Toldstederne strax efter hvert Kalenderaars Slutning med Indberetning at indsende samlede til General-Tolddirektoratet, for derefter herfra at tilstilles Indenrigsministeriet. — General-Tolddirektoratet den 24. Marts 1855.

1855. **Lov** om den **svævende Statsgjæld.** Frederiks-
28. Marts. borg Slot den 28. Marts 1855[1]. — Denne Lov gaaer ud paa, at indföre Forandringer i de ifölge Lovene af 19. April 1850, 25. Novbr. 1851, 7. Januar 1853 og 8. Decbr. s. A. indtil 31. Marts 1855 gjeldende Bestemmelser, saaledes, at fra 1. April 1855 skulde: 1) Renten af den svævende Statsgjæld nedsættes til 3 pCt.; 2) ingen Sum under 100 Rd. modtages til Forrentning; 3) ingen Skiftemidler modtages. — Udkast til Loven forelagt Rigsdagen af Finantsministeren (Andræ), Departem. Tid. 1855, S. 104—109 (med Motiver; de i den islandske Jordebogskasse indestaaende Pengemidler, tilhörende Island, ere ikke særlig specificerede). — Loven selv i Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Depart. Tid. 1855, S. 321; Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 66.

Islandsk: Loven forelagt Althinget 1857 og trykt i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1857, Viðb. A, S. 66; Uddrag i Norðri III, 78. — Forhandling om Loven i Tíð. frá alþíngi Ìslend. 1857, S. 174, 184, 200, 201, 203, hvoraf Resultatet blev, at den forkastedes (sst. S. 211), og at dens Udvidelse derefter er bortfalden.

28. Marts. **Finantslov** for Finantsaaret **fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.** Frederiksborg Slot den 28. Marts 1855. — Loven er parapheret af Andræ som daværende Finantsminister. Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 58 Sider i 4to. Depart. Tid. 1855, S. 403—423. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 73—151. — Islandsk: Uddrag i Norðri III, 77. — Her anföres kun hvad der direkte henföres til Island. — **Uddrag.**

Vi Frederik den Syvende &c. G. V. . . . .

Cap. I. § 14. (Indtægt): De islandske Intrader föres til Indtægt med nedenstaaende 31,800 Rd.

	Special-summer.	Hoved-summer.
1. Almindelige Indtægter:	Rd. ß	Rd. ß
a. Afgift af Arv og overdragne Eiendomme	730	

[1]) Indenrm. Skriv. 19. April 1855.

	Special-summer. Rd. β	Hoved-summer. Rd. β	1855. 28. Marts.
b. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	620		
c. Rangskat	450		
		1800	
2. Særegne Indtægter:			
a. Syslernes Forpagtningsafgifter . .	2610		
b. Laugthingsskriverlönnen	32 6		
c. Administrerede Mandtalsbogsintr.	600		
d. Kongetienden	2830		
e. Laugmandstold	340		
f. Afgifter af den islandske Handel	9400		
g. Indtægter af det kgl. Jordegods .	7870		
h. Forpagtningsintrader	75		
i. Renten af Kjöbesummen for Jorden Laugarnes	112		
k. Afgift af Jorden Bessastad m. m.	100		
l. Tilfældige Indtægter	900		
		24869 6	
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgskapitaler		800	
4. Tilbagebetaling af Laan og foreskudte Summer		4300	
Ialt Indtægt . .		31769 6	
eller afrundet .		31800	

Cap. II. § 29. k. 2. (Udgift): Til Præmier for Fiskeri under Island bevilges, forsaavidt Berettigelse til Præmie bliver godtgjort for hvert enkelt Skib, 3200 Rd. . . . . . .

A. Indenrigsministeriet . . . .

B. Island:

a. Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende:

1855.

28. Marts.

	Special-summer. Rd. ß	Hoved-summer. Rd. ß
1. Lönninger, Contoirhold m. v. 9285 Rd. » Sk.		
2. Andre Udgifter 16070 — 16 -		
	25355 16	
b. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:		
1. Lönninger til Justits- og Politi-Embedsmænd og Betjente 4300 Rd.		
2. Udgifter til Medicinalvæsenet:		
a. Lönninger . . 5080 Rd.		
b. Andre Udg. 400 —		
5480 —		
	9780	
c. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedk.:		
1. Udgifter til Geistligheden 3162 Rd. 72 Sk.		
2. Det lærde Skolevæsen:		
a. Lönninger . . 8250 Rd.		
b. Andre Udg. 4990 —		
13240 —		
	16402 72	
d. Uforudsete og tilfældige Udgifter 4000		
		55537 88

. . . . Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 28. Marts 1855.

28. Marts. **Forordning** for Island, ang. **Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse.** Frederiksborg Slot den 28. Marts 1855. — Udkast til Forordningen approberet ved kongl. Resol. 28. Marts ifölge Justitsministeriets Forestilling 22. Marts, ledsaget af bemeldte Udkast. Isl. Depart. Forestill. og Resol. Prot. 1855, Nr. 22. Kongens Underskrift er given ifölge Resol. 13. April, hvormed fölger

Forordningens danske Original med Underskrifter. Resol. Prot. sst. Nr. 25. — Publiceret i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1855, ligeledes samme Aar i Reykjavík By og i Gullbringa og Kjosar Syssel i Sönder-Amtet, samt i Bardastrands Syssel i Vester-Amtet; 1856 i Sönder-Amtets og Vester-Amtets övrige Sysseler, samt i alle Sysseler i Nord- og Öster-Amtet. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 16 Sider i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa de fölgende Sider med lige Tal, 2—14, den danske Text med Kongens og Justitsministerens (Simony) Underskrifter; paa Siderne med de ulige Tal, 3—15, den islandske Text, med Verification af Departementschefen for det islandske Departement: „Samhljóða hinum danska texta, vitnar Oddg. Stephensen"; den sidste Side blank. — Udkastet til denne Forordning findes i Depart. Tid. 1853, S. 571—578; Forordningen selv i Departem. Tid. 1855, S. 621—635 (med Motiver); Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 151—156. 1855. 28. Marts.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Udkast med Motiver særskilt trykt i det Schultziske Officin, 8 Sider i 8vo (§ 1—16), samt i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, Viðb. A, S. 3—10. Udkast forfattet af den i Althinget nedsatte Comité, særskilt trykt i Reykjavík, 4 Sider i 4to (§ 1—15), samt i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, S. 124—127. Althingets Forhandlinger i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, S. 16, 19, 120—176, 228—298, 719—725. Forordningen selv i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1855, Viðb. B, S. 76—80. Tíðindi um stjórnarmálefni á Íslandi I, 38—54 (med Motiver). Norðri III, 68. 77 (Rubr.). jfr. Þjóðólf. VIII, 74 og 131.

Forordning for Island, angaaende Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Efter at have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning for Island, angaaende Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse, byde og befale Vi som fölger:

1. Om Söndagene samt alle andre Dage, der i Overeensstemmelse med de gjeldende Anordninger skulle holdes hellige, maae, under de nærmere Bestemmelser,

1855. som nærværende Forordning indeholder, i Særdeleshed
28. Marts. paa den Tid, der holdes Gudstjeneste, ingen ufornödne Arbeidssysler eller offentlige eller stöiende Forlystelser finde Sted förend efter Kl. 6 Eftermiddag.

2. Til de i § 1 nævnte Tider bör Enhver afholde sig fra saadanne Arbeidssysler, der vise sig udenfor Huset, eller som dog ved den Larm, hvormed de foregaae, kunde forstyrre Andre i den Stemning, der efter Sön- og Helligdagenes Bestemmelse bör være den herskende paa disse Tider. Men ligesom de Gjerninger, der höre til det huslige Livs Sysler, eller som i særlige Tilfælde maatte udkræves til at redde og hjælpe sig selv eller sin Næste, ere undtagne fra hiint Forbud, saaledes bör det heller ikke i Hösletstiden være formeent, at benytte de foranförte Tider til at törre Hö og indbjerge törret Hö, naar dette Arbeide, paa Grund af ugunstigt Veirligt eller af andre lignende Aarsager, ikke længere kan udsættes. Ligeledes skal det være Fiskerne tilladt, paa de i § 1 nævnte Tider, ikke alene at udföre de til Fiskenes og Redskabernes Bjergning og Behandling uopsættelig fornödne Handlinger, men ogsaa under særdeles Omstændigheder, navnligen i fiskelöse Aar eller naar Brændinger og Storme i længere Tid have lagt overordentlige Hindringer i Veien for Fiskeriets Drift, at gaae ud paa Fiskefangst, udsætte Fiskegarn og Fiskelodder, ligesom og Kornmöller til bemeldte Tider maae bruges. Ogsaa maa det paa disse Tider være Söfarende, der befinde sig i Nödhavn, tilladt at losse og lade samt reparere deres Skibe, hvortil og den fornödne Hjælp maa ydes dem; fremdeles maa til saadan Tid Losning og Ladning tilstedes af Skibe, der ere nödsagede til at losse eller lade paa en aaben Plads, hvor saadant kun kan finde Sted ved godt Veir og gunstig Vind. Dog skal, naar ikke særdeles Nödvendighed kræver det Modsatte, selve den Tid, da Gudstjenesten holdes paa Stedet, være udenfor den, hvori de foranförte Handlinger maae foretages.

3. I den Tid om Sön- og Helligdage, hvori Enhver i Almindelighed har at afholde sig fra de i § 2 betegnede Arbeider, maa heller ingen Kjöben og Sælgen i de Handlendes og andre Næringsbrugeres Boutiker finde Sted, og bemeldte Boutiker holdes lukte. Dog maae Lægemidler til enhver Tid af Dagen frit udsælges hos Apothekerne, ligesom og Undtagelse finder Sted med Hensyn til Alt, hvad der ellers maatte være fornödent til Syges Pleie, eller i særdeles Tilfælde maatte behöves til öieblikkelig Hjælp for Nogen, i Overeensstemmelse med den i § 2 forkyndte Grundsætning. 1855. 28. Marts.

4. Gjæstgivere eller Værtshusholdere maae ikke paa Sön- og Helligdagene förend efter Kl. 6 Eftermiddag udskjænke stærke Drikke til Nogen eller tillade Spil i deres Huse; hvorimod de för denne Tid ogsaa maae beværte med Mad og andre Forfriskninger.

5. Alle stöiende Övelser og Foretagender, og navnligen Jagt i Selskaber, ere paa den i § 1 nævnte Tid forbudte. Enkeltes Jagt er derimod kun utilladelig, saalænge Gudstjenesten varer. Saa skal og al forstyrrende Raaben og Stöi paa Gaderne og i Husene være strengt forbudt paa den i § 1 nævnte Tid, fornemmelig medens Gudstjenesten varer, og har Politiet at forhindre saadant, i fornödent Fald ved de Skyldiges Anholdelse. Ligesaa skal det paasees, at Börn, i Særdeleshed under Gudstjenesten, afholde sig fra at stöie paa Gaderne, og at der, medens denne varer, ingen Forsamlinger finde Sted paa Kirkegaarden og udenfor Kirkedörene.

6. Om Sön- og Helligdagene bör i Almindelighed, end ikke efter Udlöbet af den i § 1 nævnte Tid, holdes noget Thing eller foregaae nogen Fogedforretning, Skiftesamling, Notarialforretning, Auktion eller nogen anden Retshandling. Herfra finder imidlertid Undtagelse Sted i de Tilfælde, hvor en Retshandling eller anden offentlig Forretning ikke uden Afbræk for vigtige Öiemed kan udsættes. — Heller ikke maa nogen Stævning eller

1855. Tilsigelse til Möde for nogen Ret eller anden offentlig
28. Marts. Autoritet foregaae om Sön- og Helligdagene, naar Sagen ikke er særdeles paatrængende, og det derfor af den Ret eller anden Autoritet, hvorfra Indkaldelsen gaaer ud, udtrykkelig forlanges, i hvilket Tilfælde Forkyndelsen dog ikke maa foregaae under Gudstjenestetiden.

7. Communalmöder og andre offentlige Forsamlinger maae i Almindelighed heller ikke holdes uden paa Sögnedagene; dog kunne Communalbestyrelserne afholde extraordinaire Möder efter endt Gudstjeneste om Sön- og Helligdagene, naar særegne Omstændigheder gjöre det magtpaaliggende, og Intet derfor er til Hinder for Sognepræstens Vedkommende. Skulde det ellers i noget Tilfælde være af særdeles Vigtighed for de Vedkommende, at en eller anden offentlig Forsamling holdes om Sön- og Helligdagene efter Kl. 6, og dette efter dens Beskaffenhed ikke kan være til Hinder for dem, som derved skulle möde, i at kunne besöge Guds Huus, eller kan give Anledning til at befrygte Uordener, kan Politiet tilstede, at den berammes til samme Tid. Udenfor de saaledes tilladte Tilfælde maa ingen Kundgjörelse om et saadant, til en Sön- eller Helligdag berammet, Möde finde Sted enten gjennem de offentlige Blade eller paa anden Maade.

8. Ei heller maa nogen Skole holdes om Sön- og Helligdagene, saalænge Gudstjenesten varer.

9. Dagen för en Sön- eller Helligdag maae ingen Baller holdes, ei heller nogen offentlig Forlystelse finde Sted længere, end i det höieste til Kl. 11 om Aftenen. I den stille Uge eller paa den store Bededag, og Aftenerne forud fra Kl. 6, maa det aldeles ikke tilstedes. Ligeledes skulle paa den store Bededag alle ufornödne Arbeidssysler hvile hele Dagen igjennem. Saadanne Arbeidssysler, saavel som Forlystelser paa offentlige Steder, maae heller ikke finde Sted paa den förste Dag af de tre store Höitider.

10. Overtrædelse af de Forbud, som indeholdes i

nærværende Vor Anordning, straffes i Almindelighed med Böder, förste Gang fra 32 Sk. til 10 Rd., anden Gang fra 1 til 20 Rd. og tredie Gang fra 5 til 40 Rd. Gjentages saadan Forseelse oftere, bliver den fastsatte Mulkt at anvende med forøget Strenghed. Foranförte Böder ere anvendelige paa Alle, der paa en tilregnelig Maade tage Deel i Forseelsen, hvad enten det skeer ved selv at overtræde Forbudet, eller ved at foranledige Andre dertil; men ved Bestemmelsen af Mulktens Störrelse tages der Hensyn til den större eller mindre Grad af Enhvers Forseelse, saaledes at til Exempel den, der holder utilladelig Udskjænkning om Sön- og Helligdagene, i Almindelighed straffes strengere, end Gjæsterne. Derhos bör saadanne Værter, foruden den övrige Mulkt, stedse dömmes til at udrede et Pengebelöb, der kan ansees svarende til den ved Overtrædelsen erholdte Fordeel, ligesom de og, naar de tredie Gang findes skyldige i fornævnte Forseelse, endvidere bör tabe deres Berettigelse til at udöve den Næringsvei, som de saaledes have misbrugt.

1855. 28. Marts.

11. Böderne tilfalde Stedets Fattigkasse, og bliver der, naar den Paagjeldende ei kan udrede dem, at forholde i Overeensstemmelse med Forordn. af 24. Januar 1838 § 9.

12. Er Forseelsen iövrigt forbunden med særdeles Trods eller aabenbar Ringeagt for christelig Orden, kunne enten höiere Böder, end § 10 bestemmer, anvendes, eller efter Omstændighederne endog Fængsel paa Vand og Bröd i Reykjavíks Jurisdiktion og legemlig Revselse med Riis paa andre Steder i Landet.

13. De Embedsmænd, som Vi have betroet Politi-tilsynet, have med Nidkjærhed og Skjönsomhed at vaage over Efterlevelsen af de Forskrifter, som indeholdes i nærværende Vor Anordning. Naar Nogen har Tvivl om, hvorvidt en Handling, som han önsker at foretage sig, kan bestaae med Anordningen eller ikke, kan han derom henvende sig til Politiövrigheden, og naar denne

1855. finder, at slig Handling efter Anordningens Grundsæt-
28. Marts. ninger ei bör formenes ham, kan den dertil give sit Samtykke. Naar Politiövrigheden finder, at en Overtrædelse af Anordningen hidrörer fra tilgivelig Misforstaaelse, bör den indskrænke sig til at advare den, der er i et saadant Tilfælde, samt, om fornödent, udstede en offentlig Kundgjörelse til Veiledning og Advarsel, hvorefter Undskyldning med Uvidenhed eller Misforstaaelse ikke længere kan antages.

14. Alle Sager angaaende Overtrædelser af nærværende Anordning behandles og paakjendes politiretsviis. I de Tilfælde, hvor Forseelsen ei kan udfalde til höiere Straf, end Böder, vil Sagen kunne afgjöres ved Amtmandens Resolution i Overeensstemmelse med Forordning af 24. Januar 1838 § 10.

15. Præsterne bör paa enhver passende Maade virke for, at denne Vor Anordning efterleves, og bör de ikke blot ved Erindringer og Formaninger söge at forebygge Overtrædelse af Anordningen, men og i Særdeleshed lade sig det være magtpaaliggende at fremkalde den Erkjendelse, hvorved villig og frugtbar Benyttelse af den offentlige Gudstjeneste befordres. Saa bör de og stundom og idetmindste een Gang om Aaret udförligen for deres Menighed udvikle Vigtigheden af flittig og andægtig Kirkegang. Ogsaa bör Provsten og Biskoppen ved deres Visitatser, som og ellers, söge at underrette sig, om denne Vor Anordning efterkommes.

16. De ovenanförte Bestemmelser ere ikke anvendelige paa dem, der udöve usömmelig eller voldsom Adfærd imod Kirkens Tjenere, eller paa anden forstyrrende Maade forstyrre den kirkelige Höitidelighed, hvorimod der for disses Vedkommende vil være at forholde i Overeensstemmelse med de hidtil gjeldende Loves Forskrifter og Grundsætninger. Derimod vil, hvad der i Anordningen af 29. Mai 1744 er fastsat om Helligholdelse af Sabbath- og Helligdage, og Straffen for

Overtrædelser af de i saa Henseende givne Forskrifter være ophævet. 1855. 28. Marts.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 28. Marts 1855.

Tilskipun um sunnu- og helgidagahald á Íslandi.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vèr höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþíngis um frumvarp, er fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar um sunnu- og helgidagahald á Íslandi, bjóðum Vèr og skipum fyrir á þessa leið:

1. Á sunnudögum og öllum öðrum dögum, sem eptir lögum þeim, er nú gilda, á að halda heilaga, má, einkum um messutímann, enga ónauðsynlega vinnu vinna, og engar almennar eða hávaðamiklar skemtanir fara fram, fyrr en eptir miðaptan, þó með þeim nákvæmari ákvörðunum, sem til eru teknar í tilskipun þessari.

2. Á tíma þeim, sem til er tekinn í 1. gr., skal enginn starfa að utanbæjarvinnu, eða vinna þá vinnu neina, sem svo mikill skarkali verður af, að það trufli aðra í guðrækilegum hugleiðíngum þeirra. En eins og vinna sú, er lýtur að heimilisstörfum, eða sem menn stundum geta þurft við sèr eða öðrum til bjargar, er undan þegin áður nefndu banni, eins skal það ekki heldur bannað, að nota tíma þenna um heyskapartímann til að þurka hey, og hirða það, þegar ekki má draga þenna starfa vegna veðurs eða af öðrum slíkum ástæðum. Fiskimönnum skal og heimilt á tíma þeim, sem til er tekinn í 1. gr., ekki einúngis að vinna að nauðsynlegum störfum, sem ekki mega dragast, til að bjarga veiðiskap sínum og veiðitólum, heldur skal þeim einnig leyft, þegar mikið liggur við, einkum í fiskileysisárum, eða þegar brim og gæftaleysi hafa lengi tálmað sjósóknum, að róa til fiskjar og leggja net eða lóðir. Mala má og í mylnum á þessum tímum. Farmönnum, er í neyð hafa leitað

1855. til hafnar, skal og leyft að ferma og afferma og bæta
28. Marts. skip sín, og má hjálpa þeim til þess, sem þeir þurfa. Ferma má einnig og afferma á þessum tíma önnur skip, þegar svo stendur á, að nota verður til þess gott veður og hagstæðan vind. Þó má enga af þessum athöfnum vinna, meðan á sjálfri messunni stendur á þeim stað, nema brýn nauðsyn beri til.

3. Á tíma þeim á sunnudögum og öðrum helgidögum, þegar almennt ekki má vinna þesskonar vinnu, sem til er tekin í 2. gr., má hvorki kaup nè sala fara fram í búðum kaupmanna og annara sölumanna og skulu búðir þessar vera lokaðar. Þó skal lyfsölum heimilt á öllum tímum dags að selja læknisdóma; það skal og allt undan skilið, sem þarf til aðhjúkrunar sjúkum mönnum, eða þegar svo stendur á, að einhver þarf skjótrar hjálpar við, samkvæmt reglu þeirri, sem til er tekin í 2. gr.

4. Gestgjafar eða aðrir veitíngamenn mega ekki fyrri en eptir miðaptan, á sunnudögum eða öðrum helgum, veita mönnum áfenga drykki eða leyfa spil í húsum sínum, en veita mega þeir mat eða þesskonar hressíngu þó fyrr sè.

5. Allar þær athafnir, sem hávaði er að, og einkum það, að menn fari margir saman á veiðar, er bannað á tíma þeim, sem til er tekinn í 1. gr., en ekki er hverjum einstökum manni bannað að fara á veiðar nema um messutímann. Allskonar óp og háreysti skal og harðlega bönnuð á tíma þeim, sem til er tekinn í 1. gr., einkum um messutímann, bæði úti á strætum og inni í húsum, og skulu lögreglumenn gæta þess, og ef á liggur taka þá höndum, sem á móti brjóta. Þess skal og gætt, að börn gjöri engan hávaða á strætum, og að fólk flykkist ekki saman í kirkjugarðinum eða úti fyrir kirkjudyrunum, einkum um messutímann.

6. Ekki skal þíng halda á drottinsdögum eða helgum dögum, enda þó komið sè fram yfir þann tíma, sem til er tekinn í 1. gr., eða gegna fógeta- eður skjalaskrifarastörfum, halda skiptifundi, uppboðsþíng, eða gegna

nokkrum öðrum dómstörfum. þó er það undan skilið, 1855.
þegar svo stendur á, að dómstörf eður önnur alþýðleg 28. Marts.
störf verða ekki dregin að skaðlausu fyrir áríðandi málefni. — Ekki skal heldur stefna eða boða neinn fyrir dóm eða yfirvald á sunnu- eða helgidögum, nema brýn nauðsyn beri til, og þess sè þá krafizt af rètti þeim eða því yfirvaldi, sem stefna lætur, og skal þó ekki stefna lesin á meðan á messu stendur.

7. Ekki skal heldur halda sveitafundi eður aðra almenna fundi nema á rúmhelgum dögum, þó mega sveitastjórar halda aukafundi eptir messulok á sunnudögum og helgidögum, þegar á liggur, og hentugleikar sóknarprestsins leyfa. Beri svo við, að þeim, er hlut eiga að máli, liggi mjög mikið á, að einhver almennur fundur sè haldinn á sunnudögum eða helgidögum eptir miðaptan, og fundinum er svo háttað, að hann getur hvorki hindrað þá, sem á honum eiga að vera, frá að fara í kirkju, nè valdið neinni óreglu, þá mega lögreglumenn leyfa, að hann sè haldinn á þeim tíma. þegar öðruvísi er ástatt en hèr segir, má ekki gjöra neina auglýsingu um að halda fund á sunnudegi eða öðrum helgum, hvorki í blöðum eða á annan hátt.

8. Ekki má kenna í neinum skólum á sunnudögum og helgidögum um messutímann.

9. Daginn fyrir sunnudaga og helgidaga má ekki halda neina dansleiki, og engar almennar skemtanir lengur en í mesta lagi þángað til einni stundu fyrir miðnætti. Í páskaviku eða á hinum almenna bænadegi og kvöldin fyrir frá miðaptni, má slíkt með engu móti leyfa. Allan bænadaginn skulu menn ekki gegna neinum óþarfastörfum. Slík störf, og allar skemtanir á almennum skemtistöðum, skulu einuig bannaðar fyrsta dag í hinum þremur stórhátíðum.

10. Fèbótum skal það sæta, ef brotið er móti þessari tilskipun Vorri, og skulu þær vera í fyrsta skipti 32 sk. til 10 rd., annað skipti 1—20 rd., þriðja skipti

1855. 5—40 rd. Verði nokkur optar brotlegur, skal herða
28. Marts. á hinum ákveðnu fjársektum. Bætur þessar ná til allra, sem taka þátt í brotinu, svo sök verði gefin á, hvort sem þeir sjálfir brjóta móti lagaboðinu eða koma öðrum til að gjöra það, en þegar sektin er ákveðin, skal farið eptir því, hvað hver hefir tilunnið, t. a. m., að sá sem hefir ólöglegar veitíngar á sunnudögum eða helgidögum, skal almennt sæta harðari hegníngu en gestirnir. Þaraðauk skulu gestgjafar þeir, auk sektarinnar, gjalda jafn mikið fè og þeir hafa ábatazt við lagabrotið, og þegar þeir brjóta í þriðja skipti, skulu þeir einnig missa rètt til að hafa atvinnuveg þann, er þeir hafa þannig ránglega með farið.

11. Fèsektirnar skal gjalda í fátækrasjóð, og geti hlutaðeigandi ekki goldið þær, skal fara eptir fyrirmælum tilskipunar, dags. 24. dag Januar-mán. 1838, 9. grein.

12. Ef að brotið lýsir sèrlegum mótþróa eða augljósri fyrirlitníng á kristilegri siðsemi, má annaðhvort hækka fèsektina fram yfir það, sem til er tekið í 10. gr., eða, eptir því sem á stendur, dæma hinn brotlega í fángelsi til vatns- og brauðs-hegníngar í Reykjavíkur þínghá og í vandarhagga-refsíngu annarstaðar á landinu.

13. Embættismenn þeir, er lögreglu eiga að gæta, eiga vandlega og hyggilega að sjá um, að fylgt sè reglum þeim, sem eru í þessari tilskipun Vorri. Sè nokkur í vafa um, hvort eitthvað, sem hann vill gjöra, geti staðizt eptir tilskipuninni eður ekki, getur hann leitað álits lögreglustjóra, og ef honum virðist það ekki vera á móti grundvallarreglum tilskipunarinnar, getur hann leyft það. Virðist lögreglustjóranum að brot á móti tilskipuninni hafi komið af fyrirgefanlegum misskilníngi, skal hann að eins vara hinn við, og ef þörf er á, gefa út auglýsíng mönnum til leiðbeiníngar og viðvörunar, og tjáir ekki upp frá því að afsaka sig með þekkíngarleysi eða misskilníngi.

14. Allar sakir um brot á móti tilskipun þessari skal fara með og dæma eins og lögreglumál. Þegar

brotið er ekki meira en svo, að bætur liggja við, má 1855.
amtmaður skera úr málinu, samkvæmt tilskipun dags. 28. Marts.
24. dag Januar-mán. 1838, 10 gr.

15. Prestar skulu á hvern þann hátt, sem við á, stuðla til, að breytt sè eptir þessari tilskipun Vorri, og reyna til með viðvöruu og áminníngum að aptra mönnum frá að brjóta móti tilskipuninni, og einkum láta sèr vera annt um að innræta mönnum þá sannfæríng, að þeir verði fúsir á að færa sèr guðsþjónustuna í nyt. Þeir skulu einnig við og við, og að minnsta kosti einu sinni á ári, brýna ítarlega fyrir söfnuðinum, hve áríðandi það sè að sækja opt kirkju með guðrækilegu hugarfari. Prófastar og biskupinn skulu einnig bæði á embættisferðum og endrar nær reyna að komast eptir, hvort þessarar tilskipunar Vorrar er gætt.

16. Þessar framan töldu ákvarðanir gilda ekki um þá, sem sýna þjónum kirkjunnar ósóma og ofbeldi, eða með annari óhæfu trufla helgi kirkjunnar, og skulu þeir sæta refsíngum eptir fyrirmælum og aðalreglum laga þeirra, sem um það gilda. En það, sem í tilskipun dags. 29. dag Mai-mán. 1744 er ákveðið um drottinsdaga og annara helgidaga hald, og ákvarðanir þær, sem þar eru um refsíngar fyrir helgidagabrot, skal nú tekið úr lögum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr þegnlega að hegða. — Gefið í höll Vorri Friðriksborg, 28. dag Marts-mánaðar 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden 28. Marts.
over Færöerne, ang. **Lovene om Handel paa Island, Söpas** m. v. Khavn den 28. Marts 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 86.

Ved i Henhold til den medfölgende Lov af 15. April d. A. om Skibsfart og Handel paa Island, dens § 5, at tilstille Hr. Amtmanden et Antal Blanketter, betegnede Nr. 369—378 incl., til islandske Söpas, med

1855. 28. Marts. tilhörende i Henhold til samme Lovs § 10 udarbeidede Extrakt af de vigtigste den islandske Handel vedkommende Bestemmelser, samt Exemplarer af en under 4. Decbr. f. A. udkommen Kundgjörelse om Erhvervelsen af bemeldte Söpas, en Extrakt af Finantsministeriets Circulaire af 18. Novbr. 1851 [1], der indeholder Reglerne for, hvorledes fremmede Skibes Maal blive at reducere til danske Commercelæster, og endelig Exemplarer af en under 24. d. M. udkommen Bekjendtgjörelse angaaende en Tillægsafgift for visse fremmede Nationers Skibe, naar de beseile Island, skulde man tjenstl. have Dem anmodet om, ved at aflevere bemeldte Pasblanketter til Landfogden, at ville meddele ham fornöden Instruction angaaende sammes Udfyldning og Beregningen af den for Passenes Udlevering anordnede Betaling m. v., samt tillige paasee, at der af bemeldte Embedsmand aflægges et nöiagtigt aarligt Regnskab over de udleverede Blanketter, hvilket Regnskab derefter forventes hertil indsendt til Revision, samt at de for löste islandske Söpas indkomne Belöb i rette Tid af Vedkommende indbetales i Handelskassen paa Færö, imod at Anviisning derefter udstedes paa Belöbet til Indenrigsministeriets Ordre, og er det iövrigt en Selvfölge, at den af Landfogden i sin Tid for de ham betroede Oppebörseler stillede Caution ogsaa vil tjene til Sikkerhed for hvad han i den her omhandlede Anledning oppebærer. — Indenrigsministeriet den 28. Marts 1855.

28. Marts. **Indenrigsministeriets** Circulaire til Stiftamtmanden over Island, ang. **Lovene om Handelen, Söpas** m. v. Khavn den 28. Marts 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 87.

Ved i Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af 21. Decbr. f. A. tjenstl. at tilstille Hr. Stiftamtmanden

[1]) see Indenrm. Skriv. 21. Decbr. 1854 med Bilag.

50 Blanketter til islandske Söpas, betegnede Nr. 219—268 incl., tilligemed et lige Antal Exemplarer deels af den i Henhold til Loven af 15. April f. A. § 10 udarbeidede Extrakt af de vigtigste den islandske Handel vedkommende Bestemmelser, deels af den under 4. Decembr. f. A. udkomne Kundgjörelse angaaende Erhvervelsen af islandske Söpas, til Aflevering til Byfogden i Reykjavík[1], undlader jeg ikke lige tjenstl. at lade medfölge et Antal Exemplarer af en under 24. d. M. herigjennem udkommen Bekjendtgjörelse angaaende en Tillægsafgift for saadanne fremmede Nationers Skibe, der ikke i deres Havne indrömme det danske Flag national Behandling i Henseende til Told og Skibsafgifter, naar de beseile Island, hvilken Bekjendtgjörelse herfra ved förste forefaldende Leilighed direkte vil blive tilstillet Sysselmanden paa Vestmannö[2] tilligemed de övrige foranförte Dokumenter. — Indenrigsministeriet den 28. Marts 1855[3]. 1855. 28. Marts.

Indenrigsministeriets Circulaire til Sysselmanden paa Vestmannöerne, ang. **Lovene om Handelen, Söpas** m. v. Khavn den 28. Marts 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 90. 28. Marts.

---

[1]) i Skrivelsen til Amtmanden i Vester-Amtet staaer: „til Aflevering til Sysselmanden i Snæfellsnes Syssel"; til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet staaer: „til Aflev. til Sysselmanden i Öefjords Syssel".

[2]) i Skrivelsen til Amtmanden i Vester-Amtet staaer: „Sysselmanden i Isafjords Syssel"; til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet: „Sysselmanden i Sönder-Mula Syssel".

[3]) under samme Datum ere ligelydende Circulair-Skrivelser afgaaede til Amtmændene i Vester-Amtet og i Nord- og Öster-Amtet. Til det förstnævnte Amt ere oversendte 20 Blanketter, Nr. 269—288, og til det sidstnævnte et lige Antal Blanketter, nemlig 20 Stkr., Nr. 289—308 Isl. Copieb. sst. Nr. 88—89.

1855. Ved i Henhold til § 5 i Loven af 15. April f. A.
28. Marts. om Skibsfart og Handel paa Island, hvoraf et Antal Exemplarer vedlægges, at tilstille Hr. Capitainen 20 Blanketter til islandske Söpas, betegnede Nr. 309—328 incl., tilligemed et Antal Exemplarer af den i Henhold til samme Lovs § 10 udarbeidede Extrakt af de vigtigste den islandske Handel vedkommende Bestemmelser, hvilke Blanketter ville være at udfylde af Dem forinden Passene udleveres, og ved tillige at fremsende Exemplarer af en under 4. Decbr. f. A. udkommen Kundgjörelse om Erhvervelsen af bemeldte Söpas, en Extrakt af Finantsministeriets Circulaire af 18. Novbr. 1851, der indeholder Regler for, hvorledes fremmede Skibes Maal blive at reducere til danske Commercelæster, samt endelig Exemplarer af en under 24. i d. M. udkommen Bekjendtgjörelse angaaende en Tillægsafgift for saadanne fremmede Nationers Skibe, der ikke i deres Havne indrömme det danske Flag national Behandling i Henseende til Told og Skibsafgifter, naar de beseile Island, maa man tjenstl. have Dem anmodet om, at aflægge et nöiagtigt aarligt Regnskab over de udleverede Blanketter, samt at indbetale de for löste islandske Söpas indkomne Belöb i rette Tid i Jordebogskassen i Island eller pr. Anviisning i Finantshovedkassen her i Staden, og er det iövrigt en Selvfölge, at den af Dem i sin Tid for de Dem betroede Oppebörseler stillede Caution ogsaa vil tjene som Sikkerhed for hvad De i den heromhandlede Anledning oppebærer. — Indenrigsministeriet den 28. Marts 1855[1].

30. Marts. **Islandske Departements** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, angaaende

[1]) under s. D. er fra Indenrigsministeriet med ligelydende Skrivelser sendt 20 Blanketter, Nr. 329—348, til Sysselmanden i Isafjords Syssel, Erlendur Þórarinsson, samt ligeledes 20 Blanketter, Nr. 349—368, til Sysselmanden i Sönder-Mula Syssel, Jónas Thorstensen.

Oversendelse af **Lov og Bekjendtgjörelser** om den **islandske Handel.** Khavn den 30. Marts 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 104. 1855. 30. Marts.

At der herfra under D. D. i Henhold til Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 3. Januar d. A. er foranlediget tilstillet Sysselmændene i Hunavatns, Skagafjords, Thingö og Nordermule Sysseler hver et Antal af 50 Exemplarer af Lov om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April f. A., samt et lignende Antal Exemplarer af tvende gjennem Indenrigsministeriet udfærdigede Bekjendtgjörelser af 4. Decbr. f. A. og 24. i d. M., betræffende Erhvervelsen af islandske Söpasse, og en Tillægsafgift for nogle fremmede Nationers Skibe, det undlader man ikke herved tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden, idet man derhos hoslagt lader medfölge et Antal af 100 Exemplarer af bemeldte Lov, deels til Opbevarelse ved Amtet og deels for at tilstilles Sysselmanden i Öfjords Syssel. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 30. Marts 1855[1].

Lov om Indkaldelse af de gamle Rigsorter. Christiansborg Slot den 2. April 1855[2]. — Udkast til denne „Lov om Indkaldelse af de gamle Rigsorter eller ⅕ Species-Stykker" er forelagt Rigsdagen af Finantsministeren (Andræ) og trykt med Motiver i Depart. Tid. 1855, S. 246—247. — Loven selv i Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to; Departem. Tid. 1855, S. 339; Algreen-Ussings Samling af Love, Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 157. 2. April.

Islandsk: i den Form, hvori Loven er forelagt Althinget 1857, findes den i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1857, Viðb.

[1]) ved Skrivelser af s. D. er „et Antal Exemplarer" af bemeldte Lov og Bekjendtgjörelser sendt fra det islandske Departement til Sysselmændene i Hunavatns, Skagafjords, Thingö og Norder-Mula Sysseler. Copieb. sst. Nr. 100-103.

[2]) jevnf. Finantsmin. Bekg. 12. April 1855; *see* Finantsmin. Bekg. 30. Juli 1860.

1855. 2. April. A, S. 66–67; i den af Thinget vedtagne Form, sst. S. 210–211. Forhandlingerne om Loven sst. S. 173–174. 200. 352–353. — Loven er derefter ikke ligefrem udvidet, men dens Indhold er optaget i Finantsministeriets Bekjendtg. til Island 30. Juli 1860, hvortil henvises.

3. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til det kongl. danske Landhusholdnings-Selskab, ang. Understöttelse for en **Landvæsens-Elev fra Island.** Khavn den 3. April 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 114.

Ved til behagelig Afgjörelse at tilstille det kongl. Landhusholdnings-Selskab hoslagte, med den ligeledes vedlagte Skrivelse fra Amtmanden over Islands Nord- og Östamt af 4. Februar d. A. modtagne Andragende med Bilag, hvori Administrator Einar Steffansson af Reynistad anholder om, at der maa blive tilstaaet en ung Islænder, Ólafur Sveinsson, som nu er ankommen hertil med Postskibet, en Understöttelse for at lære Landvæsenet i Danmark, skal Ministeriet, i Henhold til de denne unge Mand meddelte fordeelagtige Vidnesbyrd, paa det Bedste anbefale ham til velbemeldte Selskabs gode Forsorg. — Indenrigsministeriet den 3. April 1855.

5. April. **Lov** angaaende overordentligt **Lönningstillæg for de ringere aflagte Embedsmænd.** Christiansborg Slot den 5. April 1855[1]. — Udkast til denne Lov er forelagt Rigsdagen i Februar 1855 af Finantsministeren (Andræ), Depart. Tid. 1855, S. 113–115. — Loven selv i Original-Aftryk fra det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to; — Depart. Tid. 1855, S. 337–339; — Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 176–178.

Islandsk: Uddrag i Þjóðólf VII, 86; derimod findes den ikke bemærket som forelagt Althinget eller udgivet paa Islandsk, skjöndt den faktisk har faaet en vis Anvendelse i Island.

[1]) Lov 28. Februar 1856.

Lov angaaende overordentligt Lönningstillæg som Understöttelse for de ringere aflagte offentlige Embedsmænd og Bestillingsmænd. 1855. 5. April.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

1. Enhver af Staten lönnet, i Bestilling værende Embedsmand eller Betjent, som er gift eller Familieforsörger, hvis samlede Lönning ikke naaer 900 Rd. aarligt, tilstaaes, med de i det Fölgende fastsatte nærmere Bestemmelser, i Anledning af den herskende Dyrtid, et overordentligt Tillæg af 30 pCt. for det förste 100 Rd., 20 pCt. for det næste 100 Rd., 10 pCt. af det tredie 100 Rd., 15 pCt. for hvert af de to paafölgende 100 Rd. og 10 pCt. for det næste 100 Rd. af hvad hans samlede Lönning af Staten i visse og uvisse Indtægter udgjör, dog saaledes, at Tillægget for Lönninger mellem 700 og 900 Rd. kun udbetales med Halvdelen af Forskjellen mellem Lönningen og sidstnævnte Sum.

Er han ikke gift eller Familieforsörger, og naaer hans samlede Lönning ikke 400 Rd., erholder han et Tillæg af 15 pCt. for det förste 100 Rd., af 10 pCt. for det næste 100 Rd. og af 5 pCt. for det tredie 100 Rd., dog saaledes, at Tillægget for Lönninger mellem 300 og 400 Rd. kun udbetales med $^{3}/_{10}$ af Forskjellen mellem Lönningen og sidstnævnte Sum.

For Fruentimmer, som ere ansatte i Statens Tjeneste, beregnes Tillægget paa lige Maade. Hvor Ægtefæller begge oppebære Lönning af Staten, beregnes Tillægget af den samlede Lönning og ene for Manden.

2. Ved Ansættelsen af Vedkommendes Indtægter beregnes den faste Gage og lignende visse Belöb til hvad samme udgjöre efter Finantsloven for 1854—55; de uvisse Indtægter beregnes derimod efter hvad de i Finantsaaret 1853—54, eller, forsaavidt Bestillingens

1855. 5. April. Beskaffenhed medförer det, efter hvad de i Kalenderaaret 1853 have udgjort.

3. Forener Nogen flere af Staten lönnede Bestillinger, komme de ham herfor tillagte Indtægter sammenlagte i Betragtning.

4. Fra det i § 1 ommeldte Lönningstillæg ere udelukkede:

1) de, som have deres Hovedindtægt af Naturalydelser, Embedsjord, Sportler, Gebyrer og Procenter eller deslige, saasom Landsbypræster og Retsbetjente; 2) de, som ved Siden af deres lovbestemte Lönning af Staten have Bi-Indtægter, der staae i Forbindelse med deres offentlige Stilling, og hvortil der, som en væsentlig Deel af deres Indtægt, ved Lönningens Fastsættelse er taget Hensyn, saasom Distriktslæger; 3) de, for hvem Lönninger af Staten ikke afgive Hovederhverv, eller som vitterligt ere formuende; 4) Menige og Underklasserne af Landmilitair-Etaten, for hvilke der paa anden Maade er draget Omsorg; 5) Söetatens faste Mandskab (§ 7); 6) de i Colonierne bosatte Bestillingsmænd.

5. Af Indtægt, som hidrörer fra Naturalydelser og Embedsjord, gives ei Lönningstillæg, hvorimod denne Indtægt medregnes for at udfinde, hvorvidt og i hvilken Udstrækning den Paagjeldende vil have Adgang til at tilstaaes Lönningstillæg.

6. Lönningstillægget udbetales paa eengang, eller i flere Terminer efter vedkommende Ministers Skjön, saasnart det er opgjort, og kommer den tilgode, som ved nærværende Lovs Udgivelse er i den paagjeldende Bestilling. — Opgjörelserne for hver især af de forskjellige Bestyrelsesgrene forelægges Finantsministeren til Prövelse, inden nogen Anviisning efter nærværende Lov tör finde Sted. — Udtællingen skeer af den Kasse, hvoraf Vedkommendes sædvanlige Hovedlönning bestrides, dog saaledes, at hvis nogen Deel af det herommeldte overordentlige Lönningstillæg vedkommer særlige Stiftel-

ser, udrede disses Fonds den paa samme faldende Andeel. 1855.

7. Til Söetatens faste Mandskab bevilges 6000 Rd., hvis Fordeling overlades til Marineministeriet. 5. April.

8. Hvad der af de forskjellige Ministeriers Understöttelsesklasser allerede maatte være bevilget i Anledning af Dyrtiden, kommer til Afkortning i hvad der efter nærværende Lov anvises.

9. De Embedsmænd og Betjente, der lönnes af Communen, kunne af denne tilstaaes en lignende Lönningsforhöielse, som den, der for Statens Embedsmænd og Betjente i det Foregaaende er bestemt.

10. Fortolkningen af denne Lov skal ikke kunne gjöres til Gjenstand for Rettergang.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 5. April 1855.

Lov angaaende **Rentefodens Frigjörelse** i visse Tilfælde, samt om **Straffen for Aager** m. v. Christiansborg Slot den 6. April 1855. — Udkast til denne „Lov, hvorved Rentefoden i visse Tilfælde frigjöres og Straffen for Aager forandres, m. v.", er forelagt Rigsdagen af Indenrigsministeren (Bang) og trykt i Depart. Tid. 1854, S. 797—805 og 829—834 (med Motiver); det samme Udkast er igjen forelagt i Januar 1855, Departem. Tid. 1855, S. 73 (Rubr.). Loven selv i Original-Aftryk fra det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to; — Depart. Tid. 1855, S. 353—354; — Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 178—179. 6. April.

Islandsk: I den Form, hvori Loven er forelagt Althinget 1857, findes den i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1857, Viðb. A, S. 67—68; med de af Althinget foretagne Ændringer sst. S. 208—209; Forhandlingerne om Loven sst. S. 18, 172—173, 200, 352; Uddrag i Norðri III, 78. — Loven er derefter med Modifikationer udvidet til Island ved Forordn. 27. Mai 1859, hvortil henvises.

Reglement for **Brandkorpset i Reykjavík By.** Reykjavík den 7. April 1855. — Dette Reglement er 7. April.

1855. udkommet alene paa Islandsk og underskrevet af Brandkorpsets
7. April. daværende Formand Nielsen den 17. Marts 1855, men stadfæstet til at være midlertidig gjeldende af Byfoged Vilhjálmur Finsen under ovenanförte Datum. — Original-Aftryk paa et Halvark i Folio udkommet fra Bogtrykkeriet i Reykjavík samme Aar.

Reglur fyrir slökkviliðið í Reykjavík.

1. gr. Sèrhver brunameistari skal annast um, að slökkviliðsflokkur sá, sem skipaður er við þá slökkvivèl, sem hann er settur yfir, mæti allur á hverjum þeim stað og tíma, sem slökkviliðsforíngjanum þykir nauðsyn til bera, og hann á kveður.

2. gr. Komi eldur upp, skal brunameistarinn þegar fara til slökkvitólahússins, eða til þess staðar, sem slökkvitólin eru geymd á, til þess að sjá um, að slökkviliðsflokkur hans taki slökkvivèl þá, sem hann er settur yfir, með öllu því sem henni heyrir, og flyti það, sem hraðast að verða má, til þess staðar, sem eldurinn er, og skal hann þar tafarlaust segja slökkviliðsforíngjanum til komu sinnar, til þess að taka við þeim skipunum, sem hann vill gefa.

3. gr. þegar búið er að tiltaka slökkvivèlinni stað, fer brunameistarinn til flokks síns, og lætur koma vèlinni eins fyrir og ákveðið er; skal hann þá sjá um, að hún taki tafarlaust til starfa, og hætti ekki aptur, hvorki af vatnsskorti, nè af því, að bunukarlarnir hlaupi frá henni.

4. gr. Brunameistarinn skal og annast um, að bunukarlar hans sèu í tveimur eða þremur flokkum, sem einatt skiptist á, og taki við hver af öðrum eptir reglu á hverri hálfri stundu, til þess að erviðið komi sem jafnast niður á alla.

5. gr. þó brunameistarinn sjái, að slökkvivèl hans geti unnið meira gagn á öðrum stað, en hún er á, má hann þó ekki flytja hana neitt til, fyr en hann hefir borið það undir slökkviliðsforíngjann, og fengið skipun hans til þess.

6. gr. Brunameistarinn skal tilkynna slökkviliðs- 1855.
foríngjanum hverja þá óreglu, sem fyrir kann að koma 7. April.
meðal manna hans. Hann skal og rita upp nöfn þeirra, sem ekki koma þegar þeir eru kallaðir, hvort heldur það er á æfíngar, eða við eldsvoða, og skýra slökkviliðsforíngjanum frá því.

7. gr. Bunumeistararnir og aðstoðarmenn þeirra skulu hlýða því, sem fyrir þá verður lagt við rannsókn slökkviliðsins, og einúngis stefna bununni þángað, og á þann hátt, sem brunameistarinn leggur þeim fyrir í hvert skipti. Þegar eldur kemur upp, mæta þeir á staðnum, sem eldsvoðinn er á, og hjálpa til að koma slökkvivèlunum fyrir. Þeir skulu skiptast um þannig, að fyrsti bunumeistari og fyrsti aðstoðarmaður, svo og annar bunumeistari og annar aðstoðarmaður, starfi jafnan eina stund í senn hvorir.

8. gr. Brunaboðinn skal tafarlaust uppfylla þær skipanir nákvæmlega, sem brunameistarinn gefur honum.

9. gr. Undir eins og kallað er, eða merki gefið, skal hver brunaboði fara í þorpshluta þann, sem sá slökkviliðsflokkur býr í, sem þjónar við sömu vèl og hann; hann skal vekja þá og kalla þá saman, sem honum ber, og fara síðan aptur til brunameistara síns, sem hann má ekki yfirgefa svo lengi sem verið er að brúka slökkvivèlarnar.

10. gr. Eptir að formaður bunukarlanna og vatnsberanna hefir skipað svo fyrir, sem brunameistarinn býður, skal hann hjálpa honum til að passa, að slökkvivèlin geti alltaf haldið áfram, og að það sè ekki farið illa með hana.

11. gr. Bunukarlarnir og vatnsberarnir skulu vandlega gæta þeirra skipana, sem þeim eru gefnar, svo og uppfylla þær fljótt og nákvæmlega, eigi síður við æfíngar en við eldsvoða.

12. gr. Húsbrjótarnir skulu mæta við rannsókn slökkviliðsins með þau tól, sem hver þeirra ætlar sèr að hafa við eldsvoða, en það verður annaðhvort að vera öxi, eða velskept sleggja.

1855. 13. Formaður húsbrjótanna mætir þar, sem elds-
7. April. voðinn er, með sinn flokk, og segir slökkviliðsforíngjanum þegar til sín, og er hann og hans menn skyldir til að bera þá stiga, sem þarf, að brunastaðnum, ef þess er beðið.

14. gr. Það er skylda hvers eins af slökkviliðinu, að tilkynna slökkviliðsstjóranum fyrir fram, ef hann fer til nokkurrar lángdvalar burtu úr bænum.

15. gr. Undir eins og kallað er, eða merki er gefið, skal slökkviliðið allt koma tafarlaust saman á hina ofangreindu staði, og ber hverjum að gjöra það fúslega, sem fyrir hann er lagt. Forsómi nokkur að mæta, eða breyti gegn reglum þessum, varðar það sektum, sem bæjarfógetinn ákveður. — Reykjavík, 17. dag Martsmánaðar 1855.

(undertegnet)
F. E. A. Nielsen,
slökkviliðsforíngi.

Samþykkist fyrst um sinn.
Skrifstofu bæjarfógeta í Reykjavík, 7. April 1855.
V. Finsen.

12. April. **Bekjendtgjörelse** (for Danmark) angaaende **Indkaldelse af de gamle Rigsorter.** Khavn den 12. April 1855. — Denne Bekjendtgjörelse er udfærdiget af Finantsministeriet (Andræ) i Henhold til Lov af 2 April 1855. Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Depart. Tid. 1855, S. 346—347; Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 185—186. — Med Hensyn til Lovens Gyldighed for Island see Bekjendtg. 30. Juli 1860.

12. April. **Bekjendtgjörelse** fra Politimesteren i Reykjavík, Vilhjálmur Finsen, ang. **Regler for Besætningen af Skibe,** der anlöbe Reykjavíks Havn. Reykjavík den 12. April 1855. — Original-Aftryk

paa Islandsk og Engelsk, trykt i Stiftsbogtrykkeriet i Reykjavík 1855 i to Spalter paa den ene Side af et Halvark. 1855.

12. April.

Politimesteren i Reykjavík Kjöbstad Gjör vitterligt: Ifölge de kgl. emanerede Anordninger, samt vedkommende Autoriteters Ordre, blive fölgende Regler at iagttage af Förerne og Mandskabet paa Skibe, der anlöbe Reykjavík:

1. De kongelige for Island gjeldende Qvarantaine-anordninger blive nöie at iagttage, og navnlig indskjærpes, at som *mistænkelige* ville alle Skibe blive ansete, som *a*) ankomme fra Lande eller Stæder, i hvilke pestartet eller epidemisk Sygdom har yttret sig; *b*) have Varer ombord, som ere komne fra disse Lande eller Stæder, eller der emballerede; *c*) have paa Reisen haft eller ved Ankomsten have nogen Syg, hvis Sygdom til de ondartede og smittende kan henregnes, eller *d*) have i Söen eller under Land haft Samkvem med noget Skib fra smittede eller mistænkelige Steder. *Saadanne Skibe* skulle ved Ankomsten til Havnen tilkjendegive sig ved grönt Flag, eller, om det ikke haves, da ved sin Nations Flag fra Stortoppen, hvormed det skal blive liggende, indtil nærmere Forholdsordre er given, og straffes Overtrædelse heraf i Overeensstemmelse med Qvarantaine-forordning 8. Februar 1805.

Skibsförerne for samtlige andre Skibe, mod hvilke saadan Grund til Mistanke ikke haves, paalægges det derimod ufravigelig först at anlægge til den af de ved Havnen værende Opskibningsbroer (den tredie fra Öst), hvor et grönt Flag er anbragt, for der at forelægges de i Qvarantaineforordningen af 8. Februar 1805 § 7, jfr. Indenrigsministeriets Circulaire af 5. Juli 1851, anordnede Spörgsmaal, samt forevise sit Sundhedspas, forsaavidt haves, *forinden det tillades Nogen fra Skibet at gaae i Land.* Overtræder nogen Skibsförer denne Bestemmelse, vil han blive straffet med en fölelig Mulkt i Medhold af de gjeldende Bestemmelser. Den Tid paa Dagen, da Anlæggelse ved Broen kan finde Sted, vil indtil videre være fra Kl. 8 Form. til Kl. 8 Efterm.

1855. 12. April. 2. Skipperen har uopholdelig, efterat han er kommen i Land, at melde sig paa Politicontoiret, for der at forevise sine Skibspapirer. Overtrædelse heraf straffes i Overeensstemmelse med Handelsloven.

3. Forinden den ved Handelslovens § 3 i et Tidsrum af 4 Uger tilladte Handel med Landets Indvaanere fra Skibet paabegyndes, har Vedkommende at underrette Politimesteren om, paa hvad Dag han vil begynde saadan Handel, hvilken derefter vil uden Afbrydelse være at fortsætte enten i den hele fornævnte Tid af 4 Uger, eller naar han, i Henhold til Plak. af 28. Decbr. 1836 § 10, maatte önske at dele Tiden, da i den af ham valgte kortere Tid, i hvilken Henseende den fornödne Erklæring ligeledes vil være at afgive til Politimesteren (Indenrm. Skriv. af 11. Decbr. 1854).

4. Begaaer Nogen af Mandskabet Uordener i Land, vil Straffen herfor blive bestemt efter de gjeldende Politilove, hvorhos det nöie vil blive undersögt, hvorvidt Skipperen selv kan være at ansee ansvarlig for saadanne Forseelser af hans Folk, hvilket navnlig gjelder, naar Skipperen har givet sine Folk Tilladelse til at blive i Land ud paa Aftenen eller Natten.

5. Kanonskud maa, for ei at forstyrre Æderfuglevarpet paa de ved Havnen beliggende Öer, udenfor Nödstilfælde, ikke lösnes paa Havnen eller iövrigt inden ½ Miils Afstand fra bemeldte Öer. Ei heller maa Bösseskud lösnes inden ¼ Miils Afstand fra disse. Fra foranförte Bestemmelser finder kun Undtagelse Sted med Hensyn til de Skud, der under den kgl. Tjenestes Iagttagelse lösnes fra Krigsskibe. Overtrædelse af denne Forskrift vil blive straffet efter Forordn. 20. Juni 1849.

6. Det er Enhver forbudt, uden Tilladelse at gaae i Land paa de ubeboede Öer omkring og i Nærheden af Havnen (Effersey, Akurey osv.), og ville Uordener, hvorved Græsvæxten eller Fuglevarpet sammesteds kunde lide Skade, blive alvorligen ansete, hvilket ligeledes gjelder, naar Ballast derfra tages.

7. Ballast maa ikke tages paa Byens Grund, undtagen paa de Steder, som dertil blive af Politimesteren anviste. Udkastning af Ballast maa aldeles ikke finde Sted paa Havnen, og forövrigt ikke undtagen paa de dertil af Politiet nærmere anviste Steder. 1855. 12. April.

8. Til Afbenyttelse for de Söfarende vil indtil videre blive anviist en i den östlige Deel af Byen beliggende Vandpost. I Vandpenge bliver for hver Reise, naar Skibets Drægtighed ikke overstiger 20 Commercelæster, at betale ½ Rd., og af större Skibe 1 Rd. pr. Skib.

Reykjavík Byfogedcontoir den 12. April 1855.

The Sherif and Policemaster of the town of Reykjavík Does hereby public: In pursuance of the Royal statutes as also of the orders of the Authorities the following rules shall be taken notice of and obeyed by the Commanders and Masters as also by the Crews of Vessels, that touch at the port of Reykjavík:

1. The Royal statutes concerning the quarantine, that are valid for Iceland, must be punctually attended to, and inculcates by this, that all Ships or Vessels will be considered as suspicious, *a*) which arrive from Countries or places, in which pestilential or epidemic diseases are existing; *b*) have merchandises onboard, which are brought from such Countries or places or there packed up; *c*) have during the voyage had or at the arrival have any sick person, whose disease can be considered as ill-natured or contagious; or *d*) have on the sea or near the land had communication with any Vessel from infectious or suspicious places. *Such Ships or Vessels* should at the arrival to the harbour signify themselves by a green flag, or if they are not in possession of such a one, then by their national flag on the maintop, with which they should remain laying,

1855. until a further prescript is given, and the violation of
12. April. this law will be punished according to the quarantine-ordinance, dated the 8th of February 1805.

The Commanders of all other Ships or Vessels, against whom there is no reason for a suspicion of this kind, are peremptorily enjoined first to land at that of the unloading bridges of the harbour, where there is hoisted a green flag (viz: the third from the east), for there being asked the Questions, that are stipulated in the ordinance of 8th Febr. 1805 § 7, cfr. the circulair letter dated 5th July 1851 from the Royal Danish Ministry for the Interior, as also to show the bill of health, if they are in possession of such a one; all this is *before any one from the Vessel is permitted to go on shore.* If any Commander of a Vessel infringes this regulation, he will be punished with a considerable fine in pursuance of the existing determinations. The time on the day, in which landing at the bridge can take place is, until a new determination is given, from 8 o' clock in the fornoon to 8 o' clock in the afternoon.

2. It is the duty of the Master of every Vessel without delay, after he is arrived on shore, to present himself in the Policeoffice for showing there his ships-documents and clearances. A transgression of this will be punished according to the commercial law.

3. Before the commerce with the inhabitants — that in a period of four Weeks is allowed in the royal commercial laws § 3 — begins, is the merchant or shipsmaster obliged to inform the Policemaster of, on which day he will begin such a trade, which he after that is to continue without interruption either in the whole above mentioned space of time, four weeks, or, if he, according to the ordinance of 28th Decbr. 1836 § 10, should wish to divide the allowed space of time, then in that shorter period he has choosen, whereof he also is obliged to inform the Policemaster. (Order

from the Ministry for the Interior, dated 11th of Decembr. 1854). 1855. 12. April.

4. If any of the Crew commits disorders on shore, the punishment for such offences will be determined according to the Policelaws, besides which it will be precisely examined, how far the Master himself might be considered responsible for such offences committed by his Crew, which is principally the case, when the Master has given his Crew permission to remain on shore late in the evening or in the night.

5. For not disturbing the breeding of the Eiderducks on the islands in the neighbourhood of the harbour, no firing of Cannons is allowed in the harbour, or not at all within half a danish mile's distance from the said islands, except in cases of distress. Nor must any gunshot be discharged within the distance of a quarter of a danish mile from the said islands. From the above mentioned determinations the only exceptions are such Cannon-reports, that come from Ships of War under the performance of the Royal Service. The transgression of this regulation will be punished according to the edict dated 20th June 1849.

6. It is prohibited for every one without permission to go on shore on the uninhabited islands in the environs and in the neighbourhood of the harbour (Effersey, Akurey etc.). Irregularities or disturbances of this kind, whereby the growth of the grass and the breeding of the birds could be damaged, will be earnestly fined, which also will take place when they take ballast there.

7. It is prohibited to take ballast on the ground or beach, belonging to the town, except on such places, that will be pointed out by the Policemaster. Throwing overboard of the ballast must not at all take place on the harbour, and for the rest not be laid on other places than such as will be pointed out by the Police or Magistrate.

1855. 12. April. 8. To the use of Wessels there will be, til further orders, pointed out to them a water-pump, situated in the eastern part of the town. As watermoney or payment for the water every Vessel shall pay for each voyage ½ a rixdollar, when it is not above the burthen of 20 danish commercelasts, but when the Vessels are larger, then 1 rixdollar from each Vessel.

Given in the Policeoffice of Reykjavík, the 12th of April 1855.

12. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Grossserer-societetet i Kjöbenhavn, ang. **Handels- og Told-forholdene** med Hensyn til **Islands Handel med Spanien.** Khavn den 12. April 1855. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 139.

Efter at der, med Hensyn til, at det i Loven om Skibsfart og Handel paa Island § 7 er fastsat, at Kongen bestemmer, om og hvorvidt der af fremmede Skibe, som tilhöre en Stat, hvor danske Skibe eller disses Ladninger ere underkastede höiere Afgifter, end om de hörte hjemme i Staten selv, skal erlægges en Tillægsafgift til Statskassen foruden den i bemeldte Lovs § 6 fastsatte Afgift, naar de beseile Island, gjennem Udenrigsministeriet i længere Tid har været fört Underhandlinger med den spanske Regjering, i det Öiemed, at bevæge denne til at ophæve eller i alt Fald nedsætte den Differentialtold, som i Spanien erlægges af islandsk Fisk, naar den indföres i danske Skibe, mod at spanske Skibe fritages for den ommeldte, ved Kundg. af 24. f. M. forelöbig nærmere bestemte Tillægsafgift, har ovennævnte Ministerium nu meddeelt, at den spanske Regjering vel paa det Bestemteste har nægtet at ophæve den nysnævnte Differentialtold, men at Samme er beskjæftiget med Undersögelser om, hvilke Positioner i de spanske Toldtariffer kunne nedsættes for at fremme Skibsfart og Handel mellem Spanien og Dan-

mark. Idet Udenrigsministeriet heri har seet en Tilböielighed fra Spaniens Side til at lette vore gjensidige Handelsforbindelser, og man ogsaa i de senere Aar har faaet mange værdifulde Beviser paa en umiskjendelig Stræben hos den spanske Regjering i samme Retning, idet nemlig fremmede Flag ikke mere betale höiere Skibsafgifter i spanske Havne end det nationale Flag, og Differentialafgifterne paa flere Artikler, navnlig ogsaa paa Fisk, som föres til Spanien fra andre Steder end fra selve Fiskerierne, ere betydeligt nedsatte, har bemeldte Ministerium henstillet til Indenrigsministeriet, hvorvidt det maatte ansees tilraadeligt, med Hensyn til de anförte Omstændigheder, allerede nu at indrömme det spanske Flag national Behandling i Island, naar Spanien maatte vise sig tilböielig til at tilstaae vor Handel og Skibsfart en lignende Concession, som Norge allerede for flere Aar tilbage har opnaaet, nemlig at enhver Havn i det danske Monarchi med Hensyn til Udförselen af islandsk Fisk sættes lige med Produktionsstedet, saa at de danske Handlende, naar de udföre islandsk Fisk fra Havne her i Riget, fritages for den i de spanske Toldtariffer fastsatte höiere Indförselstold, end om Fisken indförtes direkte fra Island. 1855. 12. April.

Da Ministeriet imidlertid ikke tiltroer sig tilstrækkelig Sagkundskab til fuldkommen at bedömme, hvilken Interesse en Concession som den ovenfor antydede kunde have for den danske Handelstand, skulde jeg, forinden Videre i denne Anledning foretages, tjenstl. udbede mig Grosserersocietets-Comitéens Yttringer i denne Henseende behageligen meddelte, og tör jeg med Hensyn til de ommeldte Underhandlingers Stilling forvente Svaret det snareste skee kan. — Indenrigsministeriet den 12. April 1855.

Kongelig Resolution angaaende Althingets Andragende om **Oprettelse af et Landvæsens-Institut** 13. April.

1855. paa Island. Christiansborg Slot den 13. April
13. April. 1855. — Isl. Forestill. og Resol. Protok. 1855, Nr. 28. — Sagens Forhandling i Althingets Session 1853 i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, S. 50, 68—75, 150, 177, 368—390, 458—468, 667—670. Resolutionens Indhold optaget i kongl. Bekjendtg. til Althinget 7. Juni 1855, II. 8.

I Forestilling 10. April fremstiller Indenrigsministeren (P. G. Bang) Petition fra det i 1853 forsamlede Althing, foranlediget ved Andragender fra Thingöe Syssel og fra Kjosar og Kjalarnes Repper om Oprettelse af et Landvæsens-Institut, hvorved saavel theoretisk som praktisk Underviisning kunde blive meddeelt i: I. a) Jordbundslære, eller Kundskab om Jordbundens indre og ydre Natur og Beskaffenhed; — b) Botanik, nemlig Kundskaben om Planterne, deres Natur og Nytte; — c) Zoologi, især forsaavidt de sædvanlige Husdyr angaaer, deres Natur, Legemsbygning m. m.; — d) Physik, forsaavidt den angaaer Jordbruget, især den mechaniske Physik; — e) Engelsk eller Tydsk, foruden Islandsk, Dansk og Arithmetik. — II. a) Omgangen med Behandlingen og Benyttelsen af de Redskaber, der ere nödvendige til Jordens Opdyrkning og Forædling; — b) Jordens Behandling og Vedligeholdelsen af Huse og Arbeidsredskaber; — c) Qvægets Rögt; — d) rigtig Behandling af Foder og Madurter; — e) Husholdningslære. Som Indtægter til dette Institut troede Althinget at kunne gjöre Regning paa Betaling fra Eleverne, ligesom ogsaa en Deel af Renterne af Amternes oekonomiske Fond og af Thorchilii Legat paaregnedes anvendt til Understöttelser for de mindre Bemidlede. En passende Gaard ventedes tillige udlagt til Skolen, uden Afgift; et passende og rummeligt Hus maatte opföres til Skolen, saavel for Lærerne som Disciplene; ligeledes maatte passende Gager til Lærerne bestemmes, og de nödvendige Redskaber og Apparater anskaffes.

Den kgl. Commissarius, Amtmand Melsted, havde i sin Betænkning yttret, at skjöndt det vilde være meget önskeligt, om Island kunde erholde en vel indrettet Landvæsensskole, saa maatte det dog under de nuværende Forhold og Omstændigheder ansees for meget tvivlsomt, om der kunde komme Noget ud af Althingets Petition, da det ikke havde anviist nogen Ressource, hvoraf Udgiften kunde bestrides, men anholdt om, at de hovedsagelig maatte udredes af Statskassen. Commissarius havde saaledes henstillet denne Sag til Regjeringens Afgjörelse, med Tilföiende, at ligesom det efter hans Formening vilde

medföre en sand og væsentlig Nytte for Island, hvis en vel organiseret Landvæsensskole blev oprettet der i Landet, saaledes troer han ogsaa, da han ikke tör forudsætte, at Regjeringen ubetinget vil gaa ind paa Althingets Petition, at man helst maatte söge at faa Skolen oprettet ved Indsamling af frivillige Bidrag paa Island, ved Tilskud af Amternes oekonomiske Fonds, ved dertil at henlægge en Deel af Renterne af det saakaldte Thorchilii Legat, og endelig ved de Bidrag, som Regjeringen muligen vilde yde til Sagens Fremme, naar den först ved Tilveiebringelsen af nogenledes betydelige Pengemidler i Island var bleven bragt i nogenlunde god Gang.

1855.
13. April.

Ministeren bemærker forelöbig, at der i den senere Tid, og navnlig i de sidste 3 à 4 Aar, er vaagnet paa Island en Interesse for Landvæsenets Forbedring, som vistnok fortjener Opmærksomhed og Understöttelse. Denne Interesse er for en Deel vækket ved, at unge Islændere have opholdt sig en Tid i Danmark som Landvæsens-Elever, tildeels med Understöttelse af det ved kgl. Resol. 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island, og af det kongl. danske Landhusholdnings-Selskab, som havde skjænket dertil efterhaanden et Antal Agerdyrkningsredskaber. De unge Mænd havde ved deres Tilbagekomst gjort Bönderne det begribeligt, hvilken Fordeel det er at plöie Jorden, og tillige viist dem i Gjerningen, at dette meget vel lader sig udföre i Island. At de ikke have udrettet mere, ligger deri, at de ikke have haft de fornödne Midler til at kunne komme i Besiddelse af en dertil passende Gaard, og det kunde derfor være önskeligt, at der kunde gives en eller flere af de Dygtigste Leilighed til praktisk at vise Nytten af hvad de havde lært, og at overbevise Almeenheden ved deres Exempel; dermed vilde det ogsaa udentvivl være gavnligt at forbinde theoretisk Underviisning. „Derimod kan en saa fuldstændig og mangeartet Underviisning, og det dertil hörende Apparat af Lærere og Hjælpemidler, som Althinget i sin Petition har omhandlet, næppe ansees nödvendig, idetmindste under de forhaandenværende Forhold, medens paa den anden Side et paa en mere simpel Maade indrettet Institut, hvorved der næppe vilde behöves flere Lærere end Forstanderen, naar denne var udrustet med tilbörlige Kundskaber, vilde medföre betydelig ringere Omkostninger, idet Hovedopgaven da vilde blive, at skaffe Vedkommende en passende Gaard afgiftsfrit, da den praktiske Underviisning vistnok her bör være Hovedsagen".

1855. Imidlertid holder Ministeriet for, at det först og fremmest
13. April. maa være Islændernes egen Sag at tilveiebringe de fornödne Pengemidler til et Foretagende, der interesserer en saa stor Deel af Befolkningen, og det maatte vel heller ikke være forbundet med uoverstigelige Vanskeligheder, at tilveiebringe disse Midler ved frivillige Sammenskud, hvis Interessen for Sagen er saa stor som Althinget forudsætter, især naar Regjeringen aabnede Udsigt til under denne Forudsætning at ville stötte Foretagendet, hvilket ogsaa stemte med de Principer, som fölges i Danmark med Hensyn til Agerdyrkningens Fremme. Dette vilde kunne skee deels ved at tillade, at Bidrag dertil ydedes af Amternes oekonomiske Fonds, deels ved at anvende dertil Noget af Renterne af Understöttelsesfondet for Island, hvis Capital nu er mellem 13 og 14000 Rd., deels endelig ved at Regjeringen sögte at erhverve Rigsdagens Samtykke til, at der maatte overlades Vedkommende en Staten tilhörende Gaard afgiftsfrit i nogle Aar. Derimod kunde Thorchilii Legat formentligen ikke anvendes i dette Öiemed, da det kun er oprettet for Kjalarnes Thing, og alene bestemt til Understöttelse og Opdragelse „af de fattigste Börn af begge Kjön, indtil de selv kunne tjene deres Bröd", til deres Confirmation, og det har heller ikke været Regjeringens Hensigt at forandre denne Testators tydelig tilkjendegivne Villie, men alene at sörge for, at denne kunde blive opnaaet saa fuldstændigt som muligt derved, at Börnene kunde blive oplærte paa et Sted, hvor de ved Siden af Underviisning i Christendommen kunne lære de almindelige til det islandske Landbovæsen og Bondeliv hörende Arbeider og Sysler, hvilket ganske stemmer med den Plan, som blev fulgt ved den i Aaret 1791 stiftede Börneskole paa Hausastöðum, der bestod til 1812.

I Henhold til det Anförte indstilles:

«at det maatte behage Deres Majestæt allern. at bifalde, at det i den Bekjendtgjörelse, som bliver at udfærdige angaaende Resultaterne af de af det sidst afholdte Althing indgivne Betænkninger og Petitioner, maa tilkjendegives Thinget, at Deres Majestæt ikke har seet Dem i Stand til at gaa ind paa sammes allerund. Andragende om Oprettelsen af et Landvæsens-Institut paa Island paa den i bemeldte Andragende foreslaaede Maade, men at der maa blive givet Udsigt til, at Regjeringen, skjöndt der ikke

kan ventes tilstaaet nogen Hjælp af Statskassen til det omhandlede Foretagende, vil understötte samme paa anden passende Maade, naar samme maatte kunne komme i Stand ved Privates Bestræbelser, og Institutet iövrigt erholder en hensigtsmæssig Indretning og Bestyrelse». 1855. 13. April.

[Kongelig Resolution]:

Vi bifalde allern., at det i den Bekjendtgjörelse, som bliver at udfærdige angaaende Resultaterne af de af det sidstafholdte Althing indgivne Betænkninger og Petitioner, tilkjendegives Thinget, at Vi ikke have seet Os i Stand til at gaae ind paa Sammes allerund. Andragende om Oprettelsen af et Landvæsens-Institut paa Island paa den i bemeldte Andragende foreslaaede Maade, men at der maa gives Udsigt til, at Regjeringen, skjöndt der ikke kan ventes tilstaaet nogen Hjælp af Statskassen til det omhandlede Foretagende, vil understötte samme paa anden passende Maade, naar det maatte kunne komme i Stand ved Privates Bestræbelser, og Institutet iövrigt erholder en hensigtsmæssig Indretning og Bestyrelse. — Christiansborg Slot den 13. April 1855.

Kongelig Resolution ang. Althingets Petition om **Forandring i Gjaftoldens Ydelse,** og om **Afskaffelse af Mandtalsfisk.** Christiansborg Slot den **13.** April 1855. — Isl. Forestill. og Resol. Protok. 1855, Nr. 29. Sagens Forhandling i Althingets Session 1853 i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, S. 92, 176, 177—183, 560—573, 595—605, 777—778. — Resolutionens Indhold er optaget i kongelig Bekjendtg. til Althinget 7. Juni 1855, II. 9. 13. April.

I Forestilling 10. April bemærker Indenrigsministeren (P. G. Bang), at Althinget havde i dets i 1853 afholdte Session indgivet allerund. Petition om: 1) at Gjaftolden i Gullbringa Syssel i Fremtiden maa oppebæres saaledes som i Kjose Syssel, og saaledes som i Landets andre Jurisdiktioner er Skik og Brug, og 2) at Gjaftolden i Reykjavíks Jurisdiktion op-

1855. kræves i Fremtiden efter samme Regel. — Amtmand Melsted
13. April. havde, som kgl. Commissarius, i sin Betænkning yttret, at det vel er udenfor al Tvivl, at den Maade, hvorpaa Gjaftolden hidtil er bleven oppebaaret i Gullbringa Syssel, er mindre billig end den, der finder Sted i de andre Jurisdiktioner, og at dette i lang Tid har givet Anledning til Misnöie, men at han dog paa den anden Side troer, at det maa erkjendes, at den Afgiftsforskjel, hvorover man besværer sig, ikke i sig selv er trykkende eller betydelig, og at Flerheden af Yderne i Gullbringa Syssel, der, paa Grund af deres ringe tiendebare Lösegods, ere frie for Skat, som undertiden kan være trykkende nok for de Fattigere i andre Sysseler, meget godt ere i Stand til at udrede den, ligesom det ogsaa synes lidet hensigtsmæssigt at ophæve denne Afgift, som uden synderlig Uleilighed har bestaaet i lang Tid, nu, da en almindelig Omordning af Skattevæsenet paa Island kan ventes iværksat, saasnart Omstændighederne tillade det. Hertil kommer endnu, at „omendskjöndt den Indtægts-Forringelse for Kongens Kasse, som vilde bevirkes derved, at Petitionen blev taget tilfölge, ikke er betydelig, kunde det dog under nærværende Omstændigheder have sine Betænkeligheder at indrömme samme, da Althinget ikke har paaviist eller kunnet paavise nogen anden Indtægtskilde, hvorved den omhandlede Forringelse i Jordebogs-Intraderne kunde blive dækket".

Ministeriet bemærker först, at Grunden til Gjaftoldens forskjellige Beregning i Gullbringa Syssel, mod andre Steder, ikke kan oplyses, men det kan neppe være nogen Tvivl underkastet, at samme har existeret saalænge Ydelsen selv har existeret, og at den nævnte Beregning oprindelig er indfört ifölge Vedtægt. Der savnes i det Hele Oplysning om Oprindelsen til den saakaldte Gjaftold, der imidlertid er meget gammel, efter Nogles Mening endog fra omtrent Aar 1380, men det antages dog i Almindelighed, at Ydelsen er opkommet derved, at man i sin Tid indgik et Slags Forening om, at den islandske Almue skulde være fri for verdslig og geistlig Tiltale i alle en Marks og mindre Sager, imod at Enhver, som svarede Tiende, skulde erlægge en aarlig Recognition til dem, der vare berettigede til at oppebære Böderne, hvad enten han havde begaaet nogen Forseelse eller ikke, hvilket formentlig har givet Anledning til Benævnelsen Gjaftold (Gavetold), idet den saaledes blev ydet af Mange, som ingen Forseelse havde begaaet. För Reformationens Indförelse tilfaldt den nævnte Re-

cognition den geistlige og verdslige Övrighed til lige Deling, men efter Reformationen Kronen alene, og for Tiden oppebæres Gjaftolden i Gullbringa Syssel og Reykjavík paa samme Maade som Kongetienden, saaledes nemlig, at 5/6 af Afgiftens Belöb indflyder i Statskassen, medens 1/6 oppebæres af Sysselmanden og Byfogden som Administrationssalair. Uligheden til Skade for Beboerne i de nævnte Jurisdiktioner bestaaer deri, at paa disse Steder den, der tiender 1 Hdr. i Lösöre, betaler ligesaa meget i Gjaftold, som den, der tiender 9 Hdr., nemlig 10 Fisk eller 5 Alen (= 80 Sk. i Penge), medens paa andre Steder Gjaftoldsydelsen beregnes efter et vist Forhold til Tiendehundredernes Antal, hvorhos dog den, der svarer Skiftetiende (= 5 Hdr.), skal betale ligesaa meget i Gjaftold som den, der tiender 9 Hdr., nemlig 10 Fisk. Men uagtet Beregningen saaledes er ugunstigere i een Henseende for de nævnte Jurisdiktioners Vedkommende, er den i anden Henseende gunstigere, idet der nemlig ikke svares Gjaftold af mindre end 1 Hdr., medens den paa alle andre Steder begynder med 1/2 Hdr.; dette vilde imidlertid kun træffe 10 à 20 Personer, men disse höre da i alt Fald ogsaa til de fattigste Ydere. Skjöndt saaledes Billighed kunde tale for, at stille alle Ydere paa lige Vilkaar, maa Ministeriet finde det betænkeligt at gaa ind paa Petitionen i Henhold til hvad Commissarius har anfört, og navnlig fordi det maa befrygtes, at der i saa Fald vilde indkomme en Mængde Petitioner om partielle Forandringer i det islandske Skattevæsen, der, som for en stor Deel grundet paa gammel Sædvane, hvilken endog er ikke lidet forskjellig i de forskjellige Dele af Landet, uden Tvivl indeholder flere saadanne Uligheder og Ubilligheder, der formentlig ikke ville kunne hæves uden ved en ny almindelig Skattelov. Hertil kommer, at ved den foreslaaede Forandring i Beregningsmaaden vilde Statskassens Indtægt formindskes med 150 til 200 Rd. aarlig, og Ministeriet maa holde for, at man, især nu, da Frihandel er indfört paa Island, ikke vil kunne indlade sig paa nogensomhelst Nedsættelse i de der bestaaende Skatter og Afgifter, uden at der paavises Midler til at dække den saaledes opstaaende Forringelse i Indtægter, saalænge dette Land ikke afgiver noget Bidrag til Statens fælles Fornödenheder, men endog modtager et aarligt Tilskud af Staten, hvilken Anskuelse ogsaa er tiltraadt af Finantsministeriet, med hvilket der er brevvexlet om denne Sag.

1855. 13. April.

I Henhold til det saaledes Anförte indstiller Ministeren:

1855. «at det maatte behage Deres Majestæt, allern.
13. April. at bifalde, at der i den allerh. Bekjendtgjörelse, som bliver at udfærdige angaaende Resultaterne af det sidstafholdte Althings Betænkninger og Petitioner, allern. maa tilkjendegives Althinget, at Deres Majestæt ikke har fundet Anledning til at gaa ind paa indbemeldte Petition«.

[Kongelig Resolution]:

Vi bifalde allern., at det i den allerh. Bekjendtgjörelse, som bliver at udfærdige angaaende Resultaterne af det sidst afholdte Althings Betænkninger og Petitioner, tilkjendegives Althinget, at Vi ikke have fundet Anledning til at gaa ind paa indbemeldte Petition. — Christiansborg Slot den 13. April 1855.

17. April. **Udenrigsministeriets** Circulaire til samtlige Amtmænd i Danmark, ang. **Indskjærpelse af de ældre Bestemmelser** om **Erhvervelse af latinske Söpas.** Khavn den **17.** April **1855.** — Gjenpart af denne Circulair-Skrivelse er sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island med Indenrigsministeriets Skrivelse 26. Mai 1855 (*see* nedenfor).

I Anledning af, at enkelte Skibe, som danske Handlende have tilkjöbt sig af russiske Undersaatter, ere blevne opbragte og condemnerede som formentlig russisk Eiendom af Admiralitetsretten i London, er den kgl. Regjerings Opmærksomhed bleven henledet paa, om der ikke ved nye reglementariske Bestemmelser maatte kunne gives de krigförende Magter yderligere formelle Garantier, at det nationale Flag ikke, som det paastaaes, bliver misbrugt til at beskytte fjendtlig Eiendom.

Udenrigsministeriet har ikke kunnet overbevise sig om Nödvendigheden af saadanne nye Bestemmelser, men maa paa den anden Side dog erkjende, at en ved

de senere Begivenheder ikke bekræftet Forudsætning, at de krigförende Magter i den nærværende Sökrig vilde mod den neutrale Söfart iagttage en mindre streng Fremgangsmaade end tidligere, navnlig fra Englands Side, er skeet, muligen kan i enkelte Tilfælde have foranlediget en mindre streng Fortolkning af de alt bestaaende og formentlig i og for sig aldeles fyldestgjörende Lovbestemmelser i ovennævnte Henseende. Man har derfor troet, at de yderligere Garantier, som det til Sikkerhed for det danske Flag i Almindelighed er magtpaaliggende at give, allerede ville være tilstede, naar det for Fremtiden strengt paasees, at de i For. af 4. Mai 1803 til Erhvervelse af kgl. latinske Söpas foreskrevne Beviisligheder tilveiebringes, forinden Passet udfærdiges eller fornyes, og navnlig at ikke noget Söpas udstedes eller fornyes for et Skib, om hvis danske Nationalitet der kan være mindste Tvivl.

1855. 17. April.

Idet jeg i Henhold til Ovenstaaende tillader mig at henlede (Tit.) Opmærksomhed paa Nödvendigheden af en nöiagtig Efterlevelse af de i ovennævnte Forordning angaaende kgl. latinske Söpas indeholdte Bestemmelser, maa jeg specielt anmode (Tit.) om, behagelig at ville indskjærpe de lokale Övrigheder, hvem det paaligger at udfærdige Skibs-Certifikater, ikke at udfærdige noget Certifikat for et Skib, hvis Eier forinden den nærværende Sökrigs Udbrud, ɔ: forinden den 29. Marts f. A., har været domicileret (hvorunder indbefattet, at Vedkommende har faret under en af de krigförende Magters Flag) i en af de krigförende Stater, og först efter dette Tidspunkt enten har erhvervet Borgerskab i Danmark, eller, ved at vende tilbage til sit Fædreland, paany er indtraadt i det undersaatlige Forhold, i hvilket han tidligere har staaet til Hans Majestæt.

Jeg benytter denne Leilighed til at tilstille (Tit.) Blanketter til de latinske Söpas (Litr. . . . Nr. . . .), tilligemed et tilsvarende Antal Blanketter til Skibs-Certifikater. — Udenrigsministeriet den 17. April 1855.

1855.
18. April.

Kongelig **Confirmation** paa Pastor Sigurd Arnasons **Disposition** eller saakaldet **Bænkegave-Akt** til **Fordeel for hans Hustru.** Khavn den 18. April 1855. — Efter Concept i det islandske Departement Nr. 20 — 1855. — Bilaget efter en af Translateur Thorl. Guðm. Repp verificeret Copie.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: At eftersom hos Os allerund. er bleven ansögt og begjært Vor allern. Confirmation paa den af afgangne Sognepræst Sigurd Árnason af Víðivöllum inden Thingöe Syssel under Nord- og Öst-Amtet i Vort Land Island under 29. Septbr. 1827 oprettede og herved in originali heftede Disposition, eller saakaldte Bænkegave-Akt, hvoraf er indleveret en ligelydende verificeret Gjenpart, saa ville Vi fornævnte Dokument i alle dets Ord, Clausuler og Punkter, saaledes som det her findes, allern. have confirmeret og stadfæstet, ligesom Vi og herved confirmere og stadfæste samme.

Forbydende Alle og Enhver mod det, som forskrevet staaer, Hinder at gjöre. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 18. April 1855 [1].

[ad mandatum].

[Bilag].

þareð sú algóða guðdóms ráðstjórn hefir í mínum einstæðíngsskap útvalið og ákvarðað mèr til síðari ektakvinnu mína núverandi hjartakærustu brúður, jómfrú Valgerði Magnúsdóttur, sem hefir af sannri kærleiks dygð gefið sig í ektaskapar fèlag með mèr æfilángt, mèr til aðstoðar og yndis, þá lýsi eg því hèr í heyrandi hljóði, fyrir þessari heiðurlegu brúðkaups samkomu, eins

[1]) ved det islandske Departements Breve 26. April 1855 anvises 16 Rd. 80 Sk. som Gebyr for denne Confirmation, hvoraf 13 Rd. 48 Sk. udgjorde den kgl. Kasses Andeel, og 3 Rd. 32 Sk. tilfaldt Seminariefondet. Isl. Copiebog 1855, Nr. 193—194.

og öllum öðrum, er lesa og heyra brèf þetta: að eg gef henni hèr að bekkjargjöf undan mínum erfingjum jörðina Kaupáng með Kaupángsseli, liggjandi innan Eyjafjarðar í Aungulstaða hrepp, þrjátigir hundruð að dýrleika, með allri landeign, húsum, herlegheitum og ítökum, sem þessari jörð fylgja eiga að lögmáli rèttu; skal hún behalda þessari jörð, sem átölulausri eign, auk helmíngafèlags, að mèr liðnum; en burtkallist hún á undan mèr, án þess okkur verði lífserfíngja auðið, fellur þessi gáfa til mín aptur, og hennar erfíngjar hafa einasta að vænta eptir hana jafngildis þess, eður sama, sem hún nú innfærir í bú mitt, og hennar fullkominn umráða og eigindóms rèttur yfir tèðri jörðu tilfellur henni fyrst við mitt fráfall. Er þessi gjöf mitt afla- en ekki erfða-fè. 1855. 18. April.

Hrafnagili í Eyjafirði staddur á minn fæðíngar dag 29. Septembr. 1827.

Sigurður Árnason.
(L. S.)

Sem vottar:
Briem. J. Jónsson.

Indenrigsministeriets Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **national Behandling af preussiske Skibe** i islandske Havne. Khavn den 19. April 1855. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 148—153. 19. April.

Da den herværende kgl. preussiske Gesandt har godtgjort, at der er indrömmet det danske Flag fuldstændig national Behandling i preussiske Havne, ville, i Henhold til Ministeriets Bekjendtgjörelse af 24. i f. M., preussiske Skibe i islandske Havne være at behandle som nationale, saa at den i bemeldte Bekjendtgjörelse omhandlede Tillægsafgift af 2 Rd. pr. Commercelæst ikke bör afkræves dem.

1855. 19. April. Hvilket tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtmanden (Amtmanden) i Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af 28. i f. M. til behagelig Efterretning og fornöden Bekjendtgjörelse, med Tilföiende, at Sysselmanden paa Vestmannö (paa Isafjord — i Söndermula Syssel) er herom direkte underrettet. — Indenrigsministeriet den 19. April 1855[1].

19. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **Indkjöb af nogle Utensilier** m. v. til **Mödruvalla Kirke.** Khavn den 19. April 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 155.

Efter at Ministeriet i Anledning af Hr. Amtmandens af 31. Decbr. 1853 derom fremsatte Forslag, ved Skrivelse af 30. Mai f. A. havde tilladt, at der anvendes 23 Rd. til Maling af Mödruvalla Klosterkirke, og derhos tilkjendegivet, at der ikke kunde meddeles Tilladelse til den ligeledes af Dem foreslaaede Anskaffelse af tre Lysekroner og fire Messingstager, forinden Overslag over de hertil medgaaende Omkostninger blev indsendt, har De i Skrivelse af 2. Januar d. A. yttret, at Prisen paa disse sidstnævnte Gjenstande naturligviis vil rette sig efter deres Qvalitet og Störrelse, samt at det, da de maa indkjöbes i Danmark, ikke er Dem muligt med Sikkerhed at calculere, hvad de ville komme til at koste, hvorfor De har anholdt om, at det maa paalægges vedkommende Departementsdirekteur eller en af de i det islandske Departements Expeditionscontoir ansatte Embedsmænd at foranstalte Indkjöbet saavel af Lysekronerne som af Messingstagerne for Kirkens Regning, og at besörge samme opsendte til Stedet i Sommer med

---

[1]) Det samme Circulaire er ogsaa under samme Datum afgaaet til Amtmanden over Færöerne. Isl. Copiebog sst. Nr. 154.

en bekvem Skibsleilighed, tilligemed de Farvematerialier, til hvis Indkjöb den ovennævnte Sum er bevilget, nemlig 92 Pd. Bleghvidt, som heller ikke skulle kunne erholdes paa Island, hvorhos De endelig har begjært Tilladelse til at maatte udbetale Arbeidslönnen ved Kirkens Maling af sammes Midler, da de bevilgede 23 Rd. ville medgaae til Indkjöbet af Bleghvidt. 1855. 19. April.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke tjenstl. at meddele, at der fra Ministeriets Side ikke haves Noget imod, at Arbeidslönnen ved Kirkens Maling ndredes af Kirkens Midler, hvorimod man ikke har fundet Anledning til at foranstalte Indkjöbet af de omuueldte 92 Pd. Bleghvidt, men maa overlade Dem at foranledige samme anskaffet paa samme Maade som tidligere er skeet ifölge 6. Udgiftspost i det af Dem aflagte Regnskab over Reparationsarbeidet ved Kirken, Bilag Nr. 13, hvor 3 Foustager Bleghvidt sees at være afleverede af Faktor Möller paa Öefjord til Administrator Danielsen. Ligesaalidt finder Ministeriet sig foranlediget til at befatte sig med Indkjöbet af de omhandlede Lysekroner og Messingstager, da det ikke kan antages at være forbunden med nogen særdeles Vanskelighed at erhverve Oplysning om Prisen paa disse Gjenstande gjennem de Handlende paa Öefjord, og da man alene paa Stedet vil være i Stand til at meddele de fornödne Oplysninger om sammes Qvalitet og Störrelse; og maa det saaledes have sit Forblivende ved Ministeriets Resolution af 30. Mai f. A., hvorefter det maa bero med Anskaffelsen af de heromhandlede Gjenstande indtil Overslag over de dertil medgaaende Omkostninger bliver indsendt. — Indenrigsministeriet den 19. April 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Statskassens Forrentning** af **Umyndiges** og **Stiftelsers Midler.** 19. April.

1855. 19. April. Khavn den 19. April 1855. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 157.

Finantsministeriet har under 12. d. M. tilskrevet Indenrigsministeriet saaledes:

«I Overeensstemmelse med Loven af 28. Marts d. A. om den svævende Statsgjæld modtages Umyndiges Midler og offentlige Stiftelsers Midler herefter i Statskassen ikkun til 3 pCt. aarlig Rente, og for ingen Umyndig eller Stiftelse modtages under 100 Rd. i nogen Indbetaling til Forrentning af Statskassen. Det er en Selvfölge, at disse Bestemmelser, uagtet de efter Lovens Indhold skulle være gjeldende fra 1. April d. A., dog for de Umyndiges Midler og offentlige Stiftelsers Midler, som indbetales i Islands Jordebogskasse, först komme til Anvendelse fra den Tid, da Stiftamtmanden og Landfogden i Island have erholdt Kundskab om de indtrædende Forandringer. Finantsministeriet finder sig derfor foranlediget til herved tjenstl. at anmode Indenrigsministeriet om, behageligen snarest muligt at tilkjendegive disse Embedsmænd det Fornödne, for at det, fra den Tid Tilkjendegivelsen kommer dem tilhænde, kan blive paaseet, deels at ingen Kapitaler under 100 Rd. for nogen Umyndig eller Stiftelse modtages i Jordebogskassen til Forrentning, deels at Landfogden af de fra samme Tid indbetalte Kapitaler ikkun beregner og udbetaler 3 pCt. aarlig Rente; hvoraf fölger, at der i Landfogdens Regnskaber blive at optage tvende nye Afdelinger, een for Umyndiges Midler à 3 pCt. og een for offentlige Stiftelsers Midler à 3 pCt.

Om hvilken Dato der saaledes bliver Grændsen for Indbetalingerne efter de hidtil gjeldende Regler, udbedes Efterretning behageligen meddeelt».

Ved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden dette til behagelig Efterretning og Iagttagelse, samt Bekjendtgjörelse for Vedkommende i Sönder-Amtet, skulde jeg, næst at bemærke, at saavel Landfogden i Island som

Amtmændene i Vester- samt Nord- og Öst-Amtet under D. D. ere herom underrettede, og idet tillige et Antal Exemplarer af den ovennævnte Lov, saavel som af de deri paaberaabte Love af 19. April 1850, 25. Novbr. 1851, 7. Januar 1853 og 8. Decbr. s. A., vedlægges, lige tjenstl. have Dem anmodet om, at ville meddele Ministeriet den af Finantsministeriet begjærte Underretning om den Dato, som iflge heraf bliver Grændsen for Indbetalingerne efter de hidtil gjeldende Regler. — Indenrigsministeriet den 19. April 1855[1]. 1855. 19. April.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende Betaling af **Amts-Repartitionsfondet** for anskaffede **Jordemoder-Redskaber.** Khavn den 20. April 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 161. 20. April.

Efter at det ved Justitsministeriets Skrivelse til Hr. Amtmanden af 14. August f.A. var blevet bestemt, at et Belöb af ialt 45 Rd. 18 Sk., som her var foranstaltet udbetalt til den kgl. Födsels- og Pleiestiftelse, som medgaaet til Anskaffelsen af Jordemoder-Redskaber m. v. til Jordemoder-Eleverne Helga Egilsdatter og Björg Hildibrandsdatter fra Nord- og Öst-Amtet, vilde være at refundere ved en lige Sums Indbetaling af bemeldte Amts Repartitionsfond i Islands Jordebogskasse, har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 31. Decbr. f. A., næst at bemærke, at de ommeldte Fruentimmer ere i sin Tid nedsendte hertil i den Forudsætning, at Amtsrepartitionsfonden, saaledes som tidligere har været Tilfældet, ikkun vilde have at udrede Fragt og Passage for disse Læredöttre, men at de selv maatte bære alle

[1]) under samme Datum ere Skrivelser af samme Indhold fra Indenrigsministeriet afgaaede til Landfogden og Amtmændene i Vester- samt Nord- og Öster-Amtet. Isl. Copieb. sst. Nr. 158 – 160.

1855. övrige med deres Ophold paa Stiftelsen forbundne Om-
20. April. kostninger, uden forsaavidt de nyde fri Underviisning og Kost, indberettet, at De med Hensyn hertil indtil Ministeriets nærmere Resolution indlöber, har stillet Refusionen af de ovennævnte Belöb i Bero.

Da imidlertid de omhandlede Udgifter, som den Hr. Amtmanden ved foranförte Skrivelse fra Ministeriet tilstillede Gjenpart af den fra Födselsstiftelsen indlöbne Regning udviser, væsentligt ere medgaaede til Anskaffelsen af saadanne Instrumenter, som efter Födselsstiftelsens Erklæring ansees nödvendige for de ommeldte Fruentimmer, for paa tilbörlig Maade at kunne udöve Jordemoderkonsten i Island, hvorhos de erklærede, at de selv ikke vare istand til af egne Midler at afholde disse Udgifter, fandt Ministeriet sig foranlediget til, paa samme Maade som tidligere er skeet i lignende Tilfælde for andre Jordemödre, navnligen fra Sönder-Amtet, at bevilge Udbetalingen af den nævnte Sum, imod Refusion af vedkommende Amtsrepartitionsfond, hvorhos bemærkes, at da det af Födselsstiftelsen var oplyst, at Fruentimmeret Helga Egilsdatter ved sin Ankomst hertil var aldeles blottet for Ressourcer til at kunne afholde endog de blot uomgængelige Fornödenheder, troede man ikke at kunne nægte Stiftelsens Kasse Refusion af de i den foranförte Sum indbefattede 11 Rd. 18 Sk., der vare af Stiftelsens Kasse forskudsviis foreskudte til Afholdelse af de i Regningen ommeldte Fornödenheder.

Idet Ministeriet derfor ikke finder sig foranlediget til at fravige den i Ministeriets ovennævnte Skrivelse givne Ordre til bemeldte Belöbs Refusion af Amtsrepartitionsfonden, hvilken saaledes forventes iværksat snarest muligt, formenes der iövrigt at være Anledning til at lade de Fruentimmer, som for Fremtiden nedsendes hertil for at lære Jordemoderkonsten, betyde, at de under deres Ophold paa Stiftelsen selv have at sörge for deres Klæder, Vadsk og andre Fornödenheder,

idet det förommeldte Tilfælde maa antages at hidröre fra, at saadant ikke har været den Paagjeldende tilstrækkeligen bekjendt ved hendes Afreise fra Island. — Justitsministeriet den 20. April 1855. 1855. 20. April.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Udsalg af formentlig bedærvede Varer.** Khavn den 20. April 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 162. 20. April.

I Anledning af den med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 22. Januar sidstl. hertil indkomne Besværing fra Repstyreren og nogle Bönder paa Melrakkasletten, over Udsalget af formentligen beskadigede Ærter ved Kjöbmand C. Thaaes Handel i Raufarhavn, skulde jeg tjenstl. anmode Dem om, behageligen at ville tilkjendegive Andragerne, at der saa meget mindre er funden Anledning til at foretage Noget i Anledning af fornævnte Klage, som samme er af de efter Sysselmandens Foranstaltning udmeldte Synsmænd fundet ugrundet, forsaavidt den gaaer ud paa, at der skulde være blevne solgte forfalskede Födevarer. — Indenrigsministeriet den 20. April 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, angaaende **Bopæl for Sysselmanden i Skagafjords Syssel.** Khavn den 20. April 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 163. 20. April.

At Ministeriet efter Modtagelsen af de i Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 22. Januar sidstl. indeholdte Oplysninger Intet vil have imod, at Sysselmand i Skagafjords Syssel, Kammerraad Christiansson, fremdeles indtil videre bliver boende paa Hofsós Handelsted, det meddeles Dem herved tjenstl. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende. — Indenrigsministeriet den 20. April 1855.

1855. 20. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **Anskaffelse af et Jordemoder-Bestik.** Khavn den **20.** April **1855.** — Isl. Copieb. 1855, Nr. 164.

At der fra Ministeriets Side Intet haves imod, at der, overeensstemmende med Hr. Amtmandens Indstilling i behagelig Skrivelse af 4. Febr. sidstl., anskaffes et Jordemoderbestik til Jordemoder Thorgerdur Jonsdatter af Öefjords Syssel, og at det dertil medgaaende Belöb afholdes af Amtsrepartitionsfonden og opföres blandt de til Jordemodervæsenet medgaaende Udgifter, det meddeles Dem herved tjenstl. til behagelig Underretning. — Justitsministeriet den 20. April 1855.

23. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til den kongl. Commissarius ved Althinget, Amtmand Páll Melsted, ang. **Beseilingen af Krossvík paa Akranes.** Khavn den **23.** April **1855.** — Isl. Copiebog 1855, Nr. 175. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 55. Jfr. Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1855, S. 53. 451—467. 540—557. 774—776.

Som Hr. Amtmanden bekjendt, er den senest ved allerh. Resolution af 2. Marts 1853 [1] givne specielle Tilladelse til Beseiling af Stedet Krossvík paa Akranæsset i Islands Sönder-Amt udlöben med Aaret 1854.

Det er derfor kommet under Overveielse i Ministeriet, om den nævnte Beseilingstilladelse nu atter kunde være at fornye. Saadant er imidlertid hverken fundet nödvendigt eller hensigtsmæssigt. Den væsentligste Fordeel, som den meddelte specielle Beseilingstilladelse af bemeldte Sted hidtil har ydet Indbyggerne af de paagjeldende Distrikter, vil nemlig nu opnaaes ved den i Plakat 19. Mai f. A. de faste Handlende i Island givne Adgang til at beseile andre Steder paa Kysten, udenfor de autoriserede Handelsteder, og deels

[1]) *see* Indenrigsmin. Bekjendtg. 4. Marts 1853.

dertil transportere Varer, deels sammesteds at afsætte visse Varer m. v. Vel var der efter de tidligere specielle Beseilingstilladelser siden 1850 ogsaa givet danske Spekulanthandlere Adgang til at beseile det nævnte Sted i Juni Maaned til Handel, hvilken Tilladelse nu bortfalder, men der er saa meget mindre funden Anledning til nu at fornye denne aldeles specielle og temporaire Tilladelse, som derved vilde opstaae en Ulighed mellem de fremmede og de indenlandske Spekulanthandleres Stilling i Island, der næppe vilde være ganske stemmende med de i Loven af 15. April f. A. fulgte Principer, medens der dog paa den anden Side ikke efter bemeldte Lov kan være Tale om at admittere Fremmede til Handel paa andre Steder i Island end de autoriserede Handelspladser. 1855. 23. April.

Med denne Ministeriets Anskuelse har jeg troet at burde gjöre Hr. Amtmanden som kgl. Commissarius bekjendt, for det Tilfælde, at Spörgsmaal herom muligen kunde blive reist paa det forestaaende Althing. — Indenrigsministeriet den 23. April 1855.

Islandske Departements Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Finantslovens Anvendelse.** Khavn den 23. April 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 177. 23. April.

Ved hoslagt at tilstille Hr. Stiftamtmanden et Exemplar af den under 28. i f. M. udkomne Finantslov for Finantsaaret 1855—56, samt Afskrift af det til bemeldte Lov henhörende Underbilag, forsaavidt vedkommer Island, skulde man i det Hele henvise til de i Departementets Skrivelse af 15. April 1851 i lignende Anledning fremsatte Bemærkninger, navnligen med Hensyn til:

at samtlige i hvert Aars Finantslov opförte Gager og Emolumenter for Embedsmænd og Betjente ville uden nogen Afkortning være at udbetale Vedkommende med de for hver især opförte Belöb, uden nogen særlig

1855. Udgiftsordre og uden Hensyn til, om Gagerne i Finantsloven maatte være opförte med et större eller mindre Belöb end tidligere; hvorhos bemærkes, at der til den som Landphysikus i Island Constituerede ikke kan være at udbetale det den sidst ansatte Landphysikus tillagte personlige Tillæg af 300 Rd., forinden nærmere Ordre herfra meddeles.

23. April.

at der for Fremtiden ikke vil kunne anvises Gageudtællinger for islandske Embedsmænd af Finantshovedkassen for andre Belöb end dem, som paa den Tid, Reqvisitionen skeer, ere ifölge det Foranförte forfaldne til Udbetaling.

Idet man derfor tjenstl. skulde have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville tilkjendegive Vedkommende det Fornödne i Overeensstemmelse hermed, undlader man ikke at tilföie, at Landfogden i Island under D. D. er meddeelt fornöden Underretning i bemeldte Henseende, ligesom Notits derom ogsaa er afgaaet til de övrige Amtmænd i Island for eget og de i disse Amter ansatte Embedsmænds Vedkommende. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 23. April 1855[1].

23. April. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Betingelser for at stilles til Afgangspröve ved Latinskolen.** Khavn den 23. April 1855. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 183.

I behagelig Skrivelse af 21. Februar sidstl. har Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærv., i Anledning af et af forhenværende Elev af Reykjavík Latinskole, Pál Pálsson, som i Skoleaaret 1852—53 forlod Skolen og

[1]) under samme Datum ere Skrivelser af samme Indhold afgaaede fra det islandske Departement til Amtmændene i Island og til Landfogden. Isl. Copieb. sst. Nr. 178—180.

begav sig til Kjöbenhavn, men efter sin Tilbagekomst til Island i Sommeren 1853 ikke atter indtraadte som Elev, i afvigte Sommer indgivet Andragende om at maatte indstille sig til den forelöbige Afgangspröve ved Skolen, ved at indsende trende Supplikanten af Dr. med. Hjaltalin, Andragerens Fader og Sysselmanden for Skaptafells Syssel meddelte Attester, henstillet Sagen til Ministeriets Afgjörelse, idet De derhos har bemærket, at De ikke have troet at kunne meddele den ansögte Tilladelse, da de producerede Attester ikke forekomme Dem fyldestgjörende overeensstemmende med dette Ministeriums Bekjendtgjörelse af 13. Mai 1850 § 12[1]. 1855. 23. April.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade tjenstl. at meddele: at Ministeriet ogsaa for sit Vedkommende maa dele den af Ephoratet udtalte Anskuelse, og at der saaledes ikke findes Anledning til at bevilge det Ansögte. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 23. April 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Maal- og Vægt-Redskaber** til **Öefjords Syssel.** Khavn den 23. April 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 184. 23. April.

Ifölge Hr. Amtmandens Begjæring i behagelig Skrivelse af 21. Oktbr. f. A. opsendes hermed til Opbevaring som Inventarium ved Öefjord Sysselmands-Embede de paa vedlagte Fortegnelse anförte Maal- og Vægt-Redskaber[2], hvorhos man bifalder Deres Ind-

[1]) see for Islands Vedkommende Underviisningsplan 30. Juli 1850.

[2]) Disse Maal- og Vægt-Redskaber vare som fölger:
1 4 Lpds. Bismer med Messinglod.
1 2 do. do. med do.
1 Jernalen.
1 een Pots Tinmaal uden Laag.
1 halv Pots do.

1855. stilling om, at de i Deres omhandlede Skrivelse om-
23. April. meldte, ved Sysselmands-Embedet beroende ældre Vægt-Redskaber blive bortsolgte ved offentlig Auktion, i hvilken Henseende De derfor anmodes om behageligen at ville foranstalte det Fornödne. — Indenrigsministeriet den 23. April 1855.

24. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Opsigelse af Administration.** Khavn den 24. April 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 190. — Jfr. Þjóðólf. VIII, 46-47; Norðri III, 38-39.

Efter at Ministeriet, med Hensyn til at Hr. Amtmanden ved Skrivelser af 9. Septembr. og 23. Oktbr. havde indberettet, at der, da Administrator for Thingöre Klostergods, R. M. Olsen, som Eier af Jorden Thingöre, tilegner sig forskjellige Rettigheder, nemlig deels nogle Drivrettigheder, deels det saakaldte Vididalsfjeld, der formentligen tilhörer Klosterets Jorder, og han ei frivilligen har villet frafalde sine Prætensioner med Hensyn til bemeldte Rettigheder, vilde blive anlagt Sögsmaal imod ham i denne Henseende, samt at De derhos havde fundet Dem foranlediget til af denne Grund at opsige ham Administrationen til næstkommende Fardag, i Henhold til den for ham i sin Tid udfærdigede Instruktion, ved Skrivelse af 2. Decembr. f. A. havde anmodet Dem om at stille Udförelsen af den omhandlede Opsigelse i Bero, indtil Sagens endelige Udfald kjendes, da det derefter vilde komme under nærmere

1 een Pægels Tinmaal.
1 halv Pægels do.
1 Skjæppemaal.
1 8 Pots Kutting med Skaft.
1 4 Pots do. med do.
Det Hele belöb, iberegnet Indpakning og Transport, til 26 Rd. 4 Mk. 2 Sk. (Isl. Depart. Journ. 5, Nr. 315).

Overveielse, hvad der i bemeldte Henseende kunde være at foretage, har De i Skrivelse af 8. Febr. sidstl. meddeelt, at det ei er muligt at stille Udförelsen af den ommeldte Opsigelse længer i Bero, da De, i Henhold til den Amtmanden ved Olsens Instruktion meddelte Bemyndigelse til at opsige ham, alt inden Modtagelsen af Ministeriets förommeldte Skrivelse havde antaget en anden Administrator for Thingöre Klostergods, Repstyrer og Althingsmand Jon Jonsson, som tillige havde stillet Sikkerhed for de ham betroede Oppebörsler. 1855. 24. April.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke tjenstl. at meddele, at jeg vel under de forhaandenværende Omstændigheder ikke finder tilstrækkelig Anledning til at beordre den omhandlede Opsigelse, der iövrigt, indtil Sagen er endelig afgjort, vil være at betragte som en forelöbig Dispensation fra den omhandlede Bestilling, kaldt tilbage, men at det dog alvorligen maa misbilliges, at De ikke, saaledes som stedse har været iagttaget saavel i Nord- og Öst-Amtet som i de andre Amter, naar Spörgsmaal har været om Opsigelse af en Administrator af lignende Aarsager, har forelagt Ministeriet Sagen, forinden De skred til at opsige Administrator Olsen, da der ikke i dette Tilfælde skjönnes at have været nogen saadan paatrængende Nödvendighed forhaanden, som kunde retfærdiggjöre Anvendelsen af den Amtmanden for saadanne Tilfælde betroede extraordinaire Myndighed, hvorfor man maa have Dem anmodet om at bruge en bedre Conduite i Fremtiden, forsaavidt lignende Tilfælde maatte indtræffe. — Indenrigsministeriet den 24. April 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Administrator Runolfur Magnus Olsen til Thingöre Kloster, angaaende hans **Dispensation** fra **Klosterets Ad-** 24. April.

1855. **ministration.** Khavn den 24. April 1855. —
24. April. Isl. Copieb. 1855, Nr. 191.

Efter at Ministeriet, i Anledning af en af Hr. Administrator i trende direkte hertil indkomne Skrivelser fremfört Besværing over, at Amtmanden over Nord- og Öst-Amtet, i Anledning af en mellem Dem og den kgl. Kasse opstaaet Eiendomstrætte, betræffende nogle Drivrettigheder og det saakaldte Vididalsfjeld, havde opsagt Dem Administrationen fra næste Fardag, i Skrivelse af 2. Decbr. f. A. havde meddeelt Dem, at Amtet under s. D. var tilskrevet om at stille Udförelsen af den omhandlede Opsigelse i Bero, indtil Sagens endelige Udfald kjendes, da det derefter vilde komme under nærmere Overveielse, hvad der i bemeldte Henseende kunde være at foretage, har bemeldte Amtmand i Skrivelse af 8. Febr. sidstl. meddeelt, at det ikke længer er muligt at stille Udförelsen af den ommeldte Opsigelse i Bero, da han alt i Henhold til den ham ved Deres Instruktion til Opsigelsen givne Bemyndigelse har antaget en anden Administrator.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke herved at meddele, at Ministeriet under de forhaandenværende Omstændigheder anseer det rettest, at De dispenseres fra Administrationen af Thingöre Klostergods, saalænge den ommeldte betydelige Eiendomstrætte verserer mellem Dem og det Beneficium, hvoraf De har haft Administrationen, og at man forsaavidt har bifaldt den skete Opsigelse, men at det iövrigt, naar Eiendomstrætten i sin Tid er endeligen afgjort, vil komme under nærmere Overveielse, hvorvidt Administrationen, forsaavidt De da maatte önske saadant, atter vil kunne overdrages Dem, og er Amtet under D. D. tilskrevet det i saa Henseende Fornödne. — Indenrigsministeriet den 24. April 1855.

24. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Opförelse af Kirkjubæ**

Klosters Kirke. Khavn den 24. April 1855. — 1855. 24. April.
Isl. Copieb. 1855, Nr. 192.

Efter at have modtaget de i Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 27. Febr. sidstl. meddelte yderligere Yttringer angaaende den foreslaaede Ombygning af Kirkebæ Klosterkirke i Skaptafells Syssel, tilligemed det dermed indsendte nye Overslag over de Omkostninger, som antages dertil at ville medgaae, har Ministeriet anseet det for rettest, at Udförelsen af det heromhandlede betydelige Bygningsarbeide, der under ingen Omstændigheder vil kunne foretages förend til næste Aar, da den dertil nödvendige Sum maa optages paa næste Aars Finantslov, sættes til offentlig Licitation i Reykjavík, hvilken Licitation formentligen bör afholdes i Slutningen af Juli Maaned eller Begyndelsen af August Maaned næstkommende, for at Resultatet kan hertil indberettes med det i August Maaned retournerende Postskib, og det fornödne Belöb derefter optages paa Finantslovforslaget.

Ministeriet skulde derfor tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, efter forud skeet Bekjendtgjörelse derom paa den mest passende Maade, behageligen at ville foranstalte en saadan Licitation afholdt, og at affatte Conditionerne for samme. Da imidlertid den af Architekt Schütte i Aaret 1847 forfattede Tegning til den nye Kirkebygning, efter hvad Hr. Stiftamtmanden nu har indberettet, ikke har kunnet findes ved Stiftsarchivet, vil det være nödvendigt, at en ny Tegning udarbeides saavidt muligt i Overeensstemmelse med den af Architekt Schütte udkastede Plan, i hvilken Henseende Hr. Stiftamtmanden derfor tjenstl. anmodes om at ville det snareste muligt foranstalte det Fornödne.

Iövrigt skulde jeg med Hensyn til Affattelsen af Conditionerne for Licitationens Afholdelse bemærke:

1) at den nye Kirkebygning vil, efter Cultusministeriets dertil givne Samtykke, være at opföre paa Mensaljorden Prestbakki's Grund.

1855. 24. April. 2) at Bygningen, der skal være 24 Alén lang og 12 Alen bred, samt heelt af Tömmer og med dobbelt Brædetag, Galleri og Taarn, opföres overeensstemmende med den förommeldte Tegning, som ved Licitationen bliver at fremlægge.

3) at de paa den hermed tilbagefölgende Liste opförte, den nuværende Kirke paa Kirkebæ tilhörende Materialier, der antages at være tjenlige til Kirkens Indtömmer, formentligen vil kunne overlades til Entrepreneuren, naar saadant af ham maatte önskes, for den paa Stedet gængse Priis paa saadant Tömmer.

4) at Arbeidet skal være fuldfærdigt inden Udgangen af September Maaned 1856, og at vedkommende Entrepreneur i modsat Fald vil have at erlægge en saadan Mulkt, der nærmere maatte stipuleres i Conditionerne, for hver Dag, hvormed denne Tid overskrides.

5) at Bygningen i sin Tid overleveres ved lovlig Synsforretning.

6) at det laveste Bud beroer paa Indenrigsministeriets nærmere Approbation, samt at Ministeriets Resolution desangaaende kan ventes 8 Dage efter at Licitationsforretningen er kommen Ministeriet tilhænde, dog med Forbehold af, at den til Arbeidets Udförelse fornödne Sum ved den paafölgende Finantslov bevilges[1].

---

[1]) I Henhold hertil er der af Stiftamtmanden, Grev J. D. Trampe, udgivet fölgende „Auglýsíng", dateret „Íslands stiptamtshúsi þann 4. Juli 1855" (Original-Aftryk i Reykjavík paa et Blad i 4to):

„Innanríkisráðgjafinn hefir í brèfi af 21. (24.) April þ. á. skipað að setja skuli kirkjubyggíngu þá, sem nú skal byggja í stað Kirkjubæjar klausturs kirkju, til undirboðs, uppá skilmála þá, er hèr skal greina:

1. Kirkjuna skal setja eptir ráðstöfun kirkjustjórans á kirkjujörðinni Prestsbakka.

2. Kirkjan skal vera 24 álna laung og 12 álna breið, af altimbri með tvöföldu borðaþaki, veggloptum (Galleri) og turni, samkvæmt uppdrætti, sem hèr mun verða til sýnis á skrifstofunni hèrumbil 14 dögum áður en uppboðið framfer, sem verður einhvern hinna fyrstu 8 daga af næstkomandi August-mánuði.

Iövrigt overlades det til Hr. Stiftamtmanden, i Conditionerne at tilföie saadanne nærmere Bestemmelser, som maatte ansees hensigtsmæssige eller nödvendige. 1855. 24. April.

Idet man forventer, at Hr. Stiftamtmanden, ved at indberette Udfaldet af den afholdte Licitation, tillige vil meddele Ministeriet Deres Formening om Antageligheden af det derved gjorte laveste Bud, bedes de hermed fölgende Bilage derved remitterede. — Indenrigsministeriet den 24. April 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til det veterinaire Sundhedsraad, ang. **Undersögelse af ondartet Faaresygdom** i Sönder-Amtet. Khavn den 25. April 1855. — Denne Skrivelse findes ikke i den islandske Copiebog, men er her aftrykt efter Tidsskrift for Veterinairer III, 163, hvor der forudskikkes en Beretning fra den constituerede Landphysikus paa Island, Dr. med. Jon Hjaltalin, til Indenrigsministeriet, sst. S. 144—162. - Om denne Faaresygdom og Midler derimod see Þjóðólf. VII, 120. 129—130. 142. 25. April.

---

3. Rekatimbur það, er Kirkjubæjarkirkja á fyrirliggjandi, getur lægstbjóðandi fengið til kaups, ef hann óskar, fyrir verð það, sem þar um pláz er venjulegt fyrir þvílíkt timbur. Geta lysthafendur fengið upplýsíngar hèr á skrifstofunni um, hvaða timbur kirkjan á til.

4. Byggíngin skal vera fullenduð innan Septembermánaðar loka 1856; ef ei er svo, skal lægstbjóðandi borga 5 rdl. fyrir hvern þann dag, sem líður frá 1. Oktober, þángaðtil byggíngarvinnunni er lokið.

5. Lægstbjóðandi fær fyrirfram útborgaðan þriðjúng undirboðsverðsins móti tryggjandi vissu. Annan þriðjúng verðsins fær hann með sama skilyrði, þegar byggíngin er komin undir þak og veggloptin upp sett. Hinn þriðja og seinasta þriðjúng fær hann fyrst, þegar byggíngin er af honum afhendt með löglegri skoðunargjörð.

6. Hvert hið lægsta boð verður samþykkt, kemur uppá úrskurð innanríkisstjórnarherrans, og má hans vænta 8 dögum eptir að undirboðsgjörðin er komin honum til handa. Þó vill hann ekki vera við neitt bundinn, nema undirboðsverðið með næstu ríkistekjulögum verði veitt".

1855. Da det var indberettet til Ministeriet, at der paa
25. April. flere Steder i Islands Sönder-Amt havde viist sig ondartede Tilfælde af Faaresyge, blev det efter Ministeriets Foranstaltning i forrige Aar overdraget Dr. med. Hjaltelin, som for Tiden er bosat i bemeldte Amt, og som tidligere har lagt megen Interesse for den her omhandlede Sag for Dagen, at undersöge Sygdommen, samt at udarbeide en Beskrivelse over samme, tillige med Angivelse af de Midler, han maatte ansee mest hensigtsmæssige til dens Helbredelse og Forebyggelse, hvorhos det blev ham paalagt, at indsende denne Beskrivelse, forfattet paa Dansk, til Ministeriet, for at det derefter kunde blive taget under Overveielse, hvorvidt der kunde være Anledning til at lade en islandsk Oversættelse deraf trykke og uddele blandt Almuen paa Island, og har Ministeriet dernæst fra Dr. Hjaltelin modtaget den hoslagte Indberetning, dateret den 16. Februar sidstleden.

Forinden imidlertid Videre i denne Anledning foretages, skulde Ministeriet tjenstl. udbede sig det veterinaire Sundhedsraads Yttringer over Sagen behageligen meddelte og dermed det Indesluttede tilbagesendt. — Indenrigsministeriet den 25. April 1855[1].

---

[1]) I Skrivelse 7. Mai svarede Raadet, at „da Dr. Hjaltelins Undersögelser endnu ere ufuldendte, og hans Beretning er holdt i en videnskabelig Form, vil det ikke kunne nytte at uddele denne imellem Almuen paa Island. Derimod finder Raadet, at det, som Dr. H. har meddeelt om sine Undersögelser, fortjener megen Opmærksomhed, saavel med Hensyn til Spörgsmaalet om Sygdommens Symptomer og dens Udbredning paa Island, som med Hensyn til dens Behandling, og man maa derfor tilraade, at der fremdeles ydes Dr. H. al mulig Understöttelse til at fuldende, hvad han synes at have begyndt baade med Iver og Indsigt. Raadet anbefaler derhos særdeles, at lade en dygtig, ung Dyrlæge reise til Island og opholde sig der et Par Aars Tid, for at understötte Dr. H. i hans Undersögelse og anstille selvstændige Iagttagelser, navnlig i de Retninger,

Bekjendtgjörelse fra Consistorium ved Kjöbenhavns Universitet, ang. **Bestemmelser om Ordenen ved de offentlige Disputatser ved Universitetet.** Khavn den 26. April 1855. — Forslag af Consistorium, bifaldet af Kirke- og Underviisnings-Ministeriet ved Skrivelse 12. April (jfr. kgl. Resol. 10. Mai 1854 i Bekjendtg. fra Kirke- og Underviisn. Ministeriet 19. Mai s. A.). Algreen-Ussings Saml. af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 217. 1855. 26. April.

Bestemmelser til Ordens Opretholdelse ved det offentlige Forsvar af Afhandlinger for Erhvervelsen af de akademiske Grader:

1) Forsvarshandlingen styres af Fakultetets Dekanus, eller af en anden dertil af Fakultetet udnævnt Professor. Styreren giver Ordet og paaseer, at Handlingen foregaaer paa en værdig Maade; han kan paalægge en Opponent at ophöre og i fornödent Fald afbryde Handlingen. Styreren deeltager ikke selv i Disputationen.

2) Berettiget til at optræde som Opponenter ere ordentligviis kun akademiske Borgere, uden Hensyn til Livsstilling, samt Candidaterne fra det polytechniske Institut og det forrige chirurgiske Akademi. Andre, som önske at opponere, maae derom forud henvende sig til vedkommende Fakultet.

3) De, som ville opponere, have at melde sig hos Fakultetets Dekanus inden Begyndelsen af Handlingen; dog kan Styreren ogsaa give Tilladelse under selve Handlingen, men uden at betage dem, som tidligere have meldt sig, Forretten.

4) Der tilstaaes ordentligviis hver Opponent ex auditorio 3/4 Time; dog kan Styreren, forsaavidt som Antallet af de anmeldte Opponenter tillader det, til-

som i strengere Forstand höre under Veterinairvidenskabens Omraade".

1855. staae en længere Tid. Hele Handlingen maa ikke vare
26. April. over 6 Timer.

5) Foranförte Bestemmelser skulle indtil videre trykte medfölge enhver Disputats.

Dette bekjendtgjöres herved til Efterretning for alle Vedkommende. — Consistorium den 26. April 1855.

30. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til det kgl. danske Landhusholdnings-Selskab, ang. **Understöttelse** til **islandske Landvæsens-Elever.** Khavn den 30. April 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 207. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 55—56.

I behagelig Skrivelse af 14. i d. M. har det kgl. Landhusholdnings-Selskab, ved at meddele, at Samme har ladet Islænderen Olafur Sveinsson anbringe som Landvæsenslærling hos Proprietair Lund paa Kallerupgaarden, udtalt den Forventning, at ommeldte Sveinsson, saafremt han i sit förste Læreaar skulde behöve yderligere Understöttelse, vil kunne erholde en saadan af Ministeriet, da velbemeldte Selskab iaar ikke kan paatage sig flere Udgifter til Island end de, der allerede paahvile Samme.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade at meddele, at da den sidstafholdte Althingsforsamling paa Island i en allerund. Petition om Oprettelsen af et Landvæsens-Institut paa Island har udtalt den Anskuelse, at de af Regjeringen oftere gjorte Forsög med at understötte unge Mænd fra Island, som have lagt sig efter Jordbruget i Danmark, ikke have medfört den forönskede Nytte, af den Grund, at disse Mænd ved deres Hjemkomst til Island hverken have haft Leilighed til eller kunnet komme i saadanne Omstændigheder, at de have kunnet lære Andre hvad de selv have lært, finder Ministeriet sig med Hensyn hertil ikke beföiet til for Fremtiden at bevilge Understöttelser i lignende Öiemed, med mindre det godtgjöres, at Vedkommende har Ud-

sigt til ved deres Tilbagekomst til Island at komme i Besiddelse af et passende Jordbrug. — Indenrigsministeriet den 30. April 1855. 1855. 30. April.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Beregningsmaaden til Ydelse af Skat.** Khavn den 30. April 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 209. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 56—57. 30. April.

Efter at Ministeriet i behagelig Skrivelse af 2. Febr. sidstl. har modtaget Hr. Stiftamtmandens Yttringer i Anledning af det hermed tilbagefulgte Andragende, hvori Bonden Thorsteinn Jónsson m. Fl. i Rosmhvalanes Rep i Gullbringu Syssel have besværet sig over den Maade, hvorpaa den saakaldte Skat beregnes sammesteds, undlader jeg ikke til behagelig Efterretning tjenstl. at melde, at den fra gammel Tid vedtagne Beregningsmaade, hvorefter Skatten i Gullbringu Syssel ydes ikke blot af Lösegods alene, men ogsaa af dette og det faste Gods tilsammenlagte, hvilken Beregningsmaade senere er sanktioneret ved Rentekammer-Skrivelse af 30. Septbr. 1823, og iövrigt ingenlunde, som Andragerne synes at forudsætte, er særegen for bemeldte Syssel, forsaavidt den gaaer ud paa, at faste Eiendomme tages med ved Beregningen af Skatten, men anvendes overalt i Landet med forskjellige mindre væsentlige Modifikationer, ikke vil kunne fraviges, saalænge der ikke foretages en almindelig Omordning af det islandske Skattevæsen. Og vilde De meddele Andragerne, saavel som vedkommende Sysselmand, fornöden Besked i Overeensstemmelse hermed. — Indenrigsministeriet den 30. April 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til General-Tolddirektoratet, angaaende **Losnings-Attester for Skibe.** Khavn den 30. April 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 210. 30. April.

1855. 30. April. I behagelig Skrivelse af 3. d. M. har General-Tolddirektoratet begjært Ministeriets Yttringer i Anledning af det i den hermed tilbagefölgende Skrivelse fra Overtoldinspektoratet for Kjöbenhavn med to Bilage reiste Spörgsmaal om Tilveiebringelsen af Ankomst-Attest for Skibe, som udklareres til Island.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke til behagelig Efterretning tjenstl. at meddele, at der fra Ministeriets Side Intet findes at erindre imod, at der, som af Overtoldinspektoratet antydet, træffes den Foranstaltning, at Toldsedlen herfra udtrykkeligen gjör til Betingelse, at der af vedkommende Politimester meddeles Skibsföreren Attest om Ladningens Losning, for at afleveres til vedkommende Havne-Contoir i Overeensstemmelse med Forordn. 1. Febr. 1797 § 303, hvorhos jeg, forsaavidt General-Tolddirektoratet maatte træffe nogen Foranstaltning i bemeldte Henseende, tör forvente nærmere Underretning herom, for at det Fornödne herfra kan blive tilkjendegivet vedkommende Embedsmænd i Island. — Indenrigsministeriet den 30. April 1855.

30. April. **Islandske Departements** Skrivelse til Indenrigsministeriets Sekretariat, angaaende **Beregning af Dyrtidstillæg.** Khavn den 30. April **1855.** — Isl. Copieb. 1855, Nr. 211.

I Anledning af Sekretariatets behagelige Skrivelse af 17. i d. M. undlader man ikke hoslagt at fremsende til videre behagelig Foranstaltning Beregninger over det overordentlige Lönningstillæg, der ifölge Lov af 5. i d. M. formenes at tilkomme deels de Embedsmænd og Betjente, der ere ansatte umiddelbart under det islandske Departement, deels Embedsmænd og Betjente paa Island, deels endelig de under den administrerende Direktion for den kgl. grönlandske og færöeske Handel her i Staden ansatte Embeds- og Bestillingsmænd,

hvorhos man, med Hensyn til Beregningen for Embedsmænd og Betjente paa Island, skal tillade sig at bemærke, at man har troet i Henhold til fornævnte Lovs § 1 sidste Passus at burde optage Jordemoder i Reykjavík, Ragnheiður Olafsdatter, paa Beregningen, og at sammenlægge hendes Lön med hendes Mands, Politibetjent Thorsteinn Bjarnason, men derimod ikke den anden Jordemoder i Reykjavík, Ingibjörg Jakobsdatter, der er gift med Snedkermester Gudjonsson og nyder en Lön af 50 Rd., idet hendes Lön ikke kan ansees at afgive Basis for Familiens Existents, hvilket af Finantsministeriet er gjort til Betingelse for Lovens Anvendelse. Endvidere er praktiserende Læge i Hunavatns Syssel, Skaptason, optaget paa den ommeldte Fortegnelse, med Hensyn til, at der af den af Sekretariatet under 29. Septbr. f. A. meddelte Skrivelse fra Finantsministeriet syntes at fremgaae, at naar det af Skaptason maatte blive godtgjort, i alt Fald ved en af ham paa Tro og Love afgiven Forsikkring, at den ham af Statskassen tillagte Indtægt af 300 Rd. afgav et Hovederhverv for ham, kunde Finantsministeriets Samtykke ventes meddeelt til, at det for ham opförte Dyrtidstillæg for f. A. blev ham udbetalt, idet der nemlig nu fra ham er indkommen saadan Forsikkring, hvilken man derfor hoslagt tjenstl. tillader sig at fremsende, tilligemed den fra Amtmanden over Islands Nord- og Östamt desangaaende modtagne Skrivelse, for at denne Sag ved Sekretariatets gode Foranstaltning kan blive tilstillet Finantsministeriet til endelig Afgjörelse. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 30. April 1855.

1855. 30. April.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. **Understöttelse til at lære Agerbrug.** Khavn den 30. April 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 212. 30. April.

1855. 30. April. Forinden Videre foretages i Anledning af det med Hr. Amtmandens behagel. Skrivelse af 14. Febr. sidstl. hertil indkomne Andragende, hvori Bonden Eggert Vigfusson Fjeldsted af Hjarðarbóli i Snæfellsnes Syssel anholder om en Understöttelse, for at hans Sön Frederik Fjeldsted kunde blive antaget til Oplæring i det danske Agerbrug, skulde Ministeriet, med Hensyn til hvad der i det senest afholdte Althings allerunderd. Petition om Oprettelsen af et Landvæsens-Institut paa Island er udtalt, om, at de af Regjeringen gjorte Forsög med at understötte unge Mænd fra Island, som have lagt sig efter Jordbruget i Danmark, ikke have medfört den forönskede Nytte, fordi disse Mænd ved deres Tilbagekomst til Island hverken have haft Leilighed til eller kunnet komme i saadanne Omstændigheder, at de have kunnet lære Andre hvad de selv have lært, tjenstl. udbede sig Underretning om, hvorvidt ovennævnte Frederik Fjeldsted har Udsigt til i Fremtiden at komme i Besiddelse af Jordbrug. — Indenrigsministeriet den 30. April 1855.

1. Mai. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Vatnsfjord Kirkes Opförelse af Tömmer.** Khavn den **1.** Mai **1855.** — Isl. Copieb. 1855, Nr. 214.

I et med Deres Höiærværdigheds behagelige Skrivelse af 6. Febr. sidstl. hertil indkommet Andragende har Pastor Thoraren Bödvarsson af Vatnsfjord i Isafjords Syssel, næst at bemærke, at Kirken i Vatnsfjord fra den ældste Tid har været en Tömmerkirke, indtil det ved Skrivelse af 5. Juli 1820 fra daværende Biskop Geir Vidalin blev tilladt Andragerens Formand i Embedet, Provst Arnor Jonsson, at gjenopföre den da faldefærdige Kirke med Vægge og Tag af Grönsvær, i hvilken Tilstand den blev Supplikanten overleveret ved hans Embedstiltrædelse, forespurgt, om ikke Dödsboet efter afdöde Provst Arnor Jonsson, navnlig med Hensyn

til, at denne skal have lovet Deres Höiærværdighed at opföre en Tömmerkirke, og at det Önskelige ved Opförelsen af en saadan er udtalt ved en i Aaret 1852 afholdt Visitats, maatte være pligtigt enten at overlevere Andrageren Kirken som Tömmerkirke, eller at give ham en Godtgjörelse, der er tilstrækkelig til derfor at opföre en saadan. 1855. 1. Mai.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Andrageren tjenstl. at meddele, at ligesom afdöde Provst Arnor Jonsson, efter hvad D. Höiærv. har oplyst, ikke har givet et saa bestemt Löfte om at opföre en Tömmerkirke i Vatnsfjord, at der deraf kan udledes noget Krav paa hans Bo, idet nemlig hans Löfte var betinget af, «at det skulde forundes ham at leve saa længe», men han döde i det næst paafölgende Aar, og Opförelsen af en saadan heller ikke bestemt er foreskreven ved den i Aaret 1852 afholdte Visitats, saaledes kan Ministeriet saa meget mindre ansee bemeldte Bo pligtigt til istedetfor den nuværende i sin Tid med Övrighedens Tilladelse opförte Kirke med Jordvægge, at overlevere Pastor Bödvarsson en Tömmerkirke eller Æqvivalent for en saadan, da denne ved sin Embedstiltrædelse har erklæret sig tilfreds med Overleveringen af den nuværende Kirke og den ham for samme givne Aabod. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 1. Mai 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Kjöbmand C. F. Siemsen, angaaende nogle **Betingelser for** at kunne erholde **islandsk Söpas** og Adgang til **Handel paa Island.** Khavn den 1. Mai **1855.** — Isl. Copieb. 1855, Nr. 215. 1. Mai.

I Skrivelse, dateret den 9. d. M., har De forespurgt:

1855. 1) om det er lovligt, at udenlandske Skibe med

1. Mai. Ladninger af Salt eller Kul anlöbe Reykjavík uden Pas, for i det Tilfælde de kunde sælge Ladningen og slutte en Retourfragt, at löse islandsk Pas i Reykjavík.

2) om Skipperen i Rhederens Navn kan afgive den lovbefalede Attest om Skibets Navn og Störrelse, med mindre Foreviisning af Skibets Papirer finder Sted, eller om Skibet skal afvises, naar det ikke medbringer en Attestation fra den i Udlandet hjemmehörende Rheder.

Foranlediget heraf undlader Ministeriet ikke at meddele:

ad 1. Det fremgaaer aldeles klart af Loven af 15. April f. A., navnlig dens § 2, sammenholdt med § 4, at islandsk Söpas kun skal löses af fremmede Skibe, der anlöbe en af de i § 2 nævnte Havne, naar de ville sælge Noget af den Ladning, de have inde, eller indtage andre Varer, end hvad til Skibets og Skibsmandskabets Fornödenhed behöves.

ad 2. Saaledes som det alt er tilkjendegivet Dem ved Ministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island af 11. Decbr. f. A., maa det, i Overeensstemmelse med hvad der i saa Henseende af Byfogden i Reykjavík er yttret, ansees for utvivlsomt, at man i denne Henseende maa holde sig til Lovens tydelige og bestemte Forskrift, af hvilken det er en Fölge, at naar den omhandlede Form ikke er iagttaget, vil Skibet ikke kunne erholde islandsk Söpas og altsaa ikke kunne tilstedes Handel paa Island. — Indenrigsministeriet den 1. Mai 1855.

2. Mai. **Kongelig Resolution** ang. **Understöttelse** for en **Landvæsens-Lærling** fra Island. Christiansborg Slot den 2. Mai 1855. — Isl. Forestill. og Resol. Protok. 1855, Nr. 33. — I Forestilling 30. April bemærker Indenrigsministeren (P. G. Bang), at kgl. Resol. 14. Oktbr. 1854 havde tilstaaet Landvæsens-Lærling Jon Jonsson 120 Rd. af Understöttelsesfondet, for at opholde sig og nyde Under-

viisning i den theoretiske Deel af Landvæsenet hos Landvæsens Commissair Krarup paa Skibildgaard, hvor han ved Landhusholdnings-Selskabets Foranstaltning var bleven anbragt. Han søgte nu paany om Understöttelse, for at opholde sig endnu et Aar paa Skibildgaard, hvorved der navnlig vilde gives ham Leilighed til i Sommerens Löb, ved Siden af de övrige praktiske Arbeider, at öve sig i Engvanding, som han antager vil kunne anvendes med særdeles Held paa mange Steder i Island, og til næste Vinter at fuldende sin theoretiske Uddannelse i Landvæsenet. Hans Lærer Krarup havde anbefalet ham, og erklæret sig villig til, skjöndt han ikke pleiede at have Elever baade Sommer og Vinter, at beholde ham et Aar mod det sædvanlige Honorar, som for den foreslaaede Tid vilde udgjöre 90 Rd. — Da Landhusholdnings-Selskabet tillige anbefalede Ansögningen, deels i Betragtning af de af Ansögeren indsendte Vidnesbyrd, deels i Betragtning af „den Lyst, der nu spores blandt mange Jordbrugere paa Island til at iværksætte Forbedringer i deres Landbobedrift, og som gjör det sandsynligt, at Andrageren vil, ligesom de af hans Landsmænd, der tidligere have gjort sig bekjendte med det danske Landvæsen, efter sin Hjemkomst finde desbedre Leilighed til at stifte Gavn i sit Födeland med sine erhvervede Kundskaber og Erfaringer", indstiller Ministeren: 1855. 2. Mai.

«at Islænderen Jón Jónsson i indbemeldte Öiemed allern. bevilges en Understöttelse af 90 Rd. engang for alle af Renterne af det ved allerh. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island».

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Christiansborg Slot den 2. Mai 1855[1].

Kongelig Resolution angaaende **Udkast til en Communal-Anordning** for Island. Frederiksborg 9. Mai.

[1]) Ved Indenrigsministeriets Skrivelse 21. Mai meddeles det kgl. danske Landhusholdnings-Selskab Indholdet af Resolutionen, og at Belöbet er anviist Selskabets Kasserer til Udbetaling af Ministeriets Kasserer, Sekretair Raphael Wulff. Isl. Copieb. 1855, Nr. 369.

1855. Slot den 9. Mai 1855. — Isl. Forestill. og Resol.
9. Mai. Protok. 1855, Nr. 35. Som vedheftet Bilag: „Udkast til en Communal-Anordning for Island" i 30 §§. Udkastet med Motiver i Dep. Tid. 1855, S. 713. 723. 745—752. 830—839.

Islandsk: „Frumvarp til tilskipunar um sveitastjórn á Íslandi" i Tíðindi frá alþingi Íslendínga 1855, Viðb. A. 1, S. 3—30 med Motiver; særskilt Aftryk 29 Sider i 8vo. Jevnf. kongl. Bekjendtg. til Althinget om Resultaterne af Sessionen 1853, under 7. Juni 1855 (II. 5). Forhandling om Sagen i Althinget 1853 i Tíðindi frá alþingi Íslendínga 1853, S. 22—23. 27—34. 176. 468—506. 674—719. 859—864; — 1855: S. 9. 11. 20. 50. 136. 588—639. 643—666. 726—772. 776—784. 876—900. Jevnf. Norðri V, 9—12. 30—31.

Ved Forestilling 5. Mai forelægger Indenrigsministeren (P. G. Bang) et Udkast til Communal-Anordning for Island, foranlediget ved Althingets Petition i Sessionen 1853. Efter udförlig at have gjennemgaaet de af Althinget foreslaaede Grundtræk til en saadan Anordning, indstiller Ministeren Udkastet til kgl. Stadfæstelse, for at kunne blive forelagt Althinget i Sessionen 1855.

[Kongelig Resolution]:

Vi bifalde herved allern., at indbemeldte Udkast til en Communal-Anordning for Island forelægges det i indeværende Aar sammentrædende Althing. — Frederiksborg Slot den 9. Mai 1855.

9. Mai. **Kongelig Resolution** ang. **Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelse** m. v. Frederiksborg Slot den 9. Mai 1855[1]. — Isl. Forestill. og Resol. Protok. 1855, Nr. 36. Forhandling om Sagen i Althingets Session 1853, *see* Tíðindi frá alþingi Íslendínga 1853, S. 22. 24. 54—57. 525—560. 779—808. 1038—1044. Resolutionens Indhold er optaget i kgl. Bekjendtg. til Althinget 7. Juni 1855, II, 11.

I Forestilling 7. Mai fremstiller Justitsministeren (Simony) Petition fra Althinget 1853, angaaende Stiftsbogtrykkeriet i Reykjavík, dets Regnskabsvæsen og övrige Bestyrelse. Med Hensyn til Sagen i Almindelighed bemærker Ministeren, at det „ikke kan antages, at der har været grundet Anledning

[1]) Justitsmin. Skriv. 9. Juni 1855.

til for Althinget at före Anke over den Maade, hvorpaa Stiftsbogtrykkeriet bestyres, da denne vistnok maa ansees for at være aldeles forsvarlig", og skjöndt denne Sag derhos efter sin Natur henhörer til de reent administrative Sager, som Thinget tidligere strængt har afholdt sig fra at behandle, saa har Ministeren dog, med Hensyn til Bestemmelsen i Forordn. 28. Mai 1831 § 5, sammenholdt med For. 8. Marts 1843 § 1, ikke troet, at der var tilstrækkelig Föie til at bestride Althingets Competence til at tage den omhandlede Sag under Behandling.

1855.
9. Mai.

Med Hensyn til de enkelte af Althingets Indstillingspunkter bemærkes:

ad 1) at naar der andrages paa Revision af Stiftelsens Regnskaber siden 1844, da er det „vel en Feiltagelse, naar det af den kgl. Commissarius under Forhandlingerne er anført, at Regnskaberne for Aarene 1844 til 1848 ere blevne reviderede og deciderede i det islandske Departement, idet samme först blev oprettet den 1. Januar 1849, og Revisionen der först begyndte med Aaret 1848", men da Regnskaberne dog tidligere bleve indsendte til Cancelliet og der gjennemgaaede af den Embedsmand, hvem Behandlingen af de islandske Sager i Almindelighed var overdraget, kan der efter saa lang Tids Forlöb, og efter at de daværende Regnskabsförere forlængst ere fratraadte, og een af dem (Biskop Johnsen) endog död for flere Aar siden, ikke være nogensomhelst Anledning til nu at underkaste disse Regnskaber en ny Revision, da der selvfölgelig nu ei kan være Tale om at udsætte Noget til Ansvar for vedkommende Regnskabsförer, saa meget mindre, som der for Regnskaberne for 1846 og 1847 er meddeelt Stiftsövrigheden i Island Cancelliets Tilstaaelse, som uden Tvivl maa antages at indeholde en Erkjendelse af, at disse Regnskaber ere endeligen afgjorte. Og hvad Regnskaberne for Aaret 1848 og de senere Aar angaaer, da kan der saa meget mindre være Spörgsmaal om at lade dem revidere paany, som de ere blevne underkastede en nöiagtig og fuldstændig Revision i det islandske Departements Revisionscontoir indtil Udgangen af Aaret 1853. Da nu derhos en saadan Revision, foruden, som berört, at være örkeslös, vil paadrage Bogtrykkeriet en Udgift, som ikke vil være til nogen Nytte, saa er der, efter Commissarii Yttring, hvilken Ministeren tiltræder, ikke nogen Grund til at tage denne Althingets Indstilling til Fölge.

1855. 9. Mai. *ad* 2: Mod dette Althingets Indstillingspunkt, der gaaer ud paa, at Indholdet af Regnskaberne siden 1844 maa offentliggjöres i de islandske Blade, og at dette ogsaa maa blive iagttaget i Fremtiden, naar Regnskaberne ere reviderede og deciderede, vides fra Ministeriets Side Intet at erindre, og dette havde Commissarius ogsaa yttret sig for, da derved al Mistillid til Bestyrelsen efter hans Mening vilde forsvinde af sig selv. Ministeriet anseer det dog derhos for hensigtsmæssigt, at denne Offentliggjörelse af Regnskaberne, til yderligere Oplysning og Veiledning, ledsages af en Oversigt, der viser Status ved hvert Regnskabsaars Udlöb. Hvad derimod de alt afgjorte Regnskaber angaaer, da mener Ministeriet, at der forsaavidt ikke er tilstrækkelig Anledning til at opfylde Althingets Begjæring. Ligesom nemlig en saadan Offentliggjörelse hverken vil være til nogen Nytte, eller engang synes nu at kunne have nogen Interesse, saaledes turde det paa den anden Side ikke være uden al Betænkelighed, om disse forlængst afgjorte Regnskaber nu skulde blive gjorte til Gjenstand for offentlig Discussion, navnlig kunde derved afstedkommes Fortrædigelse for de tidligere Bestyrere, der mulig nu, efter saa lang Tids Forlöb, ikke længer ere i Besiddelse af de Oplysninger, som ville være nödvendige til at imödegaae eventuelle Angreb.

ad 3. I Henseende til Althingets Andragende om en Omordning af Bogtrykkeriets Bestyrelse, da var en saadan, som bemærket af Commissarius, allerede indtraadt paa den Tid, Petitionen blev indgivet, idet der er antaget en Faktor ved Bogtrykkeriet, hvem det daglige Tilsyn med Trykkeriet og Udförelsen af de löbende Forretninger er overdraget, imod at han hvert Qvartal afgiver Beretning til Stiftsövrigheden om Bogtrykkeriets Indtægter og Udgifter, og tillige aflægger et aarligt Regnskab for Bogtrykkeriet, for hvilke Forretninger han, overeensstemmende med den derom med ham oprettede Contrakt, nyder et passende Vederlag, der er bestemt paa en saadan Maade, at hans egen Fordeel nöie er forbunden med Bogtrykkeriets, hvorhos der nu ifölge Ministeriets Bestemmelse er paalagt ham forelöbigen at stille en Sikkerhed af 400 Rd. Da saaledes den Foranstaltning, som Althinget har foreslaaet, alt er truffet, vil der i Anledning af det her omhandlede Indstillingspunkt ikke være videre at foretage, end igjennem Commissarius at meddele Althinget Underretning om den nu stedfindende Ordning af Trykkeriets Bestyrelse.

ad 4. Dette Indstillingspunkt, at Stiftsövrigheden skulde

antage en eller to Revisorer til aarlig at gjennemgaae Stiftsbogtrykkeriets Regnskab under dens Decision, vilde medföre en unödvendig Udgift, ligesom det efter Ministeriets Mening er aldeles principstridigt, at Stiftsövrigheden, der har Opsynet med og Ansvaret for Bogtrykkeriets Bestyrelse og anviser alle Udgifter, samt selv opbevarer Kassen, skulde decidere sine egne Handlinger og vælge de Mænd, som skulle revidere Regnskaberne, hvorhos Revisionen næppe kan antages at ville blive saa nöiagtig og fuldstændig paa denne Maade som nu, da den foretages i det islandske Departements Revisionscontoir. Ministeren maa derfor, overeensstemmende med den kongelige Commissarii Yttringer, fraraade at der forandres Noget i Henseende til dette Forhold. 1855. 9. Mai.

ad 5. Angaaende Althingets Forslag, at Stiftsövrigheden ganske fritages for at bestemme, hvad der skal trykkes, bemærker Ministeriet, at saalænge Bogtrykkeriet bestyres som et offentligt Institut, bör det Offentlige formentlig vaage over og paasee, at kun saadanne Böger trykkes, som kunne ansees for gode og nyttige, ligesom det netop var den væsentligste og mest begrundede Anke, der blev fört over Bogtrykkeriets Bestyrelse, medens samme var bortforpagtet, at man trykkede mange slette Böger, fordi disse betalte sig. Det er derhos formentlig indlysende, at et saadant Tilsyn fra det Offentliges Side bör föres af Stiftsövrigheden, og ikke af Faktoren, der ikke kan antages at være i Besiddelse af den dertil fornödne videnskabelige Dannelse, hvorimod det vel kunde være hensigtsmæssigt, at det paalægges ham i saa Henseende at gjöre Forslag til Stiftsövrigheden, hvorom denne kunde tilskrives.

ad 6 Denne Indstilling fra Althinget, om at det politiske Tilsyn skulde gaa over til Politimesteren fra Stiftamtmanden, vil bortfalde, naar Loven af 3. Januar 1851 om Pressens Brug maatte blive udvidet til Island.

ad 7, 8 og 9. Forsaavidt som Althinget har andraget paa, at Thinget maatte gives Leilighed til at yttre sig forinden der skrides til at afhænde Bogtrykkeriet, hvis det maatte vise sig, at samme, ved at drives for offentlig Regning, ikke kan bestaa, bemærkes, at det tidligere, nemlig i Aaret 1851, af Stiftsövrigheden har været sat under Overveielse, om ikke Stiftsbogtrykkeriet burde forsöges solgt, idet den dog indstillede, at Afhændelsen först skulde finde Sted, naar Bogtrykkeriet var kommet i en bedre Stand end den, hvori det dengang befandt sig, og at det derefter af Ministeriet blev bifaldet, at

1855. Bogtrykkeriet fremdeles for det förste skulde drives for offentlig
9. Mai. Regning, men at Stiftsövrigheden, naar det havde viist sig, hvilken Virkning de i samme Aar foretagne Forandringer, navnligen Anskaffelsen af en ny Presse, vilde medföre, skulde indkomme med et endeligt Forslag om, hvad der maatte ansees hensigtsmæssigst, enten fremdeles at lade Bogtrykkeriet bestyre paa samme Maade som hidtil, eller at forsöge det solgt. Et saadant Forslag er imidlertid ikke senere indkommet, men det fremgaaer af Stiftsövrighedens Indberetninger til Ministeriet, saavel som af de indsendte sidste Regnskaber, at Bogtrykkeriet nu er i en langt bedre Stand end tidligere, og at dets Virksomhed aarligen udvides. Ministeriet mener derfor, at der for Tiden ikke er nogen Anledning til at foretage noget Skridt til Bogtrykkeriets Afhændelse, hvorpaa der heller ikke af Althinget er andraget, og at det saaledes vil være overflödigt nu at gaa ind paa Thingets Indstillinger under 8 og 9, nemlig at dets Privilegier ved Afhændelsen maa ophæves, og at den ved Salget indkommende Sum maa anvendes til Udbredelsen af almindelig Oplysning i Island, hvorimod der, hvis det i Tidens Löb maatte findes hensigtsmæssigt at afhænde Bogtrykkeriet til Private, muligen turde være Anledning til forinden at forelægge Sagen for Althinget.

Sluttelig bemærkes, at Ministeren, under Forudsætning af Hans Majestæts Bifald, agter at meddele den kgl. Commissarius ved Althinget disse Yttringer, for at han kan gjöre Althinget den fornödne Meddelelse overeensstemmende dermed, og derpaa indstilles:

«at det maatte behage Deres Majestæt allern. at bifalde, at der i den allerh. Bekjendtgjörelse, som vil være at udfærdige angaaende Resultaterne af de fra Althinget i dets sidste Samling indkomne Betænkninger og Petitioner, tilkjendegives Thinget, at der ikke er funden Anledning til for Tiden at foretage nogen Forandring i Bogtrykkeriets nuværende Bestyrelse, hvorefter Udförelsen af de egentlige administrative Forretninger, saavel som Regnskabsföringen, er overdraget til Bogtrykkeriets Faktor under Tilsyn af Stiftsövrigheden, og Regnskaberne blive reviderede og deciderede i det islandske Departement, ligesom der heller ikke er funden Anledning til nu

at tage en Bestemmelse om Afhændelse af Bogtrykkeriet, eller de Vilkaar, under hvilke en saadan Afhændelse eventualiter rettest bör finde Sted, eller om Anvendelsen af det Belöb, som ved Salget maatte indkomme, men at Regjeringen iövrigt fremdeles vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvorvidt det maatte ansees mest hensigtsmæssigt, at Bogtrykkeriet fremdeles drives for offentlig Regning, eller om samme bör forsöges bortsolgt til Private». 1855. 9. Mai.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Frederiksborg Slot den 9. Mai 1855.

Kongelig Resolution ang. **Udvidelse af nogle** i Aarene **1847** til **1852** udkomne **almindelige Forordninger og Love** til Island. Frederiksborg Slot den **9. Mai 1855.** — Isl. Forestill. og Resol. Prot. 1855, Nr. 38, med vedheftede de fire nævnte Udkast i dansk Text, som Bilag a—d. — Forhandling om Sagen i Althingets Session 1853, *see* Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, S. 17—19. 21. 106. 607—647. 827—859. 1032—1037; samt Viðb. A, S. 19—22. Resolutionens Indhold er optaget i kgl. Bekjendtg. til Althinget 7. Juni 1855, I. 9. Mai.

I Forestilling 7. Mai bemærker Justitsministeren (Simony), at i Overeensstemmelse med kgl. Resol. 10. Novbr. 1843 vare de i Aarene 1847--1852 for Danmark udkomne almindelige Love forelagte Althinget, för at give Thinget Leilighed til at yttre sig angaaende hvorvidt noget af disse Lovbud burde udvides til Island, eller med hvilke Modifikationer. Blandt disse Love havde Althinget udhævet fire, nemlig 1) Plak. 17. Febr. 1847 ang. Salair for Höiesterets-Advokater; 2) Lov 5. April 1850 om fremmede Jöder; 3) Lov 25. April 1850 om Ophævelse af Bekjendtgjörelser i Altonaer Merkur; 4) Lov 29. Decbr. 1850 om Strafarbeide, og 5) Lov 3. Januar 1851 om Pressens Brug.

Althinget havde andraget paa Udvidelsen af disse Love, deels med, deels uden Modifikationer, kun med Undtagelse af

1855. Lov 5. April 1850 om fremmede Jöder. Med Hensyn til Ud-
9. Mai. videlsen navnlig af det först anförte Lovbud, der angik Höiesteret, var der opstaaet Spörgsmaal, om en udtrykkelig Udvidelse var nödvendig, da den allerede var bragt i Anvendelse. Men en saadan udtrykkelig Udvidelse fandtes dog nödvendig, navnlig „fordi det i Indledningen til Forordn. 21. Decembr. 1831 er tilkjendegivet, at Kongen for Fremtiden har besluttet at kundgjöre sin Villie om, hvilke almindelige Anordninger der skulde udvides til Island med eller uden Forandring ved Forordninger, der saavel i det danske som i det islandske Sprog bekjendtgjöres ved Trykken, ligesom det ogsaa ved Höiesterets Præjudikat af 9. Decbr. 1842 er afgjort, at almindelige danske Love, om de end ere opsendte til Island til Efterlevelse, ei ere gjeldende sammesteds forinden de ere publicerede der paa den i nysnævnte Forordning foreskrevne Maade, nemlig i islandsk Oversættelse".

Med Hensyn til Udvidelsens Form, da findes den ældre Maade, at samle forskjellige Lovbestemmelser i en almindelig Forordning, mindre hensigtsmæssig, og det foreslaaes derfor, at de udgives særskilt hver for sig i den sædvanlige Form, „med vedföiet islandsk Oversættelse og en Intimation, som viser deres Oprindelse".

Althingets Indstilling om, at Loven 5. April 1850 om fremmede Jöder ikke udvides til Island, er efter den kongel. Commissarii Yttring overeensstemmende med den almindelige Mening paa Island, og Ministeren raader derfor til, at Udvidelsen af dette Lovbud indtil videre stilles i Bero. — Angaaende Plak. 17. Febr. 1847 var det i Ministeriets Skrivelse til den kgl. Commissarius bemærket, at det turde være rettest at tilföie en Bemærkning om, at Reskr. 21. Decembr. 1831 ogsaa vil være anvendeligt paa det omhandlede Salarium til Höiesterets-Advokaterne som Defensorer i islandske Justitssager. Althinget havde imidlertid undladt at beröre dette Punkt, men da Commissarius havde oplyst, at Thinget, saavidt han kunde bemærke, var aldeles villigt til at gaa ind herpaa, og han saaledes har antaget, at Undladelsen af at omtale dette Punkt i Althingets Betænkning blot er foranlediget ved en Forglemmelse af Concipisten, mentes det rettest, at en Bestemmelse af det her angivne Indhold tilföies i en særlig Paragraph. — I Lovene 25. April 1850 og 29. Decbr. s. A. vare ingen Forandringer foreslaaede. — Derimod havde Althinget foreslaaet

flere Ændringer i Presseloven, som dröftes af Ministeriet[1], og de saaledes forelagte Lovbud indstilles til kongelig Approbation. 1855. 9. Mai.

[Kongelig Resolution]:

Vi approbere allern. de Os allerunderd. forelagte Udkast til:

1) Plakat, hvorved Plak. af 17. Febr. 1847 angaaende Salair for Höiesterets-Advokater i de Justitssager, de udföre som Defensorer, udvides til Island.

2) Plakat, hvorved Lov af 25. April 1850, om Ophævelse af Bekjendtgjörelser i Altonaer Merkur m. m., udvides til Island.

3) Plakat, hvorved Lov af 29. Decbr. 1850, om Anvendelsen af de forskjellige Arter af Strafarbeide, udvides til Island; og

4) Forordning, hvorved Lov af 3. Januar 1851, om Pressens Brug, med nogle Modifikationer udvides til Island.

Og ville Vi derhos lige allern., at Loven af 5. April 1850, om fremmede Jöders Adgang til at opholde sig her i Riget, paany forelægges Althinget, med Opfordring til Samme, om at tage Spörgsmaalet om dette Lovbuds Udvidelse til Island under gjentaget Overveielse. — Frederiksborg Slot den 9. Mai 1855.

Kongelig Resolution ang. Udarbeidelse af Udkast til en **Tyendelov for Island.** Frederiksborg Slot den 9. Mai 1855[2]. — Isl. Forestill. og Resol. Protok. 1855, Nr. 37. Forhandlingerne om Sagen i Tíðindi frá nefndarfund. íslenzkra embættismanna (Khöfn 1842. 12) 1839, S. 18. 23. 50. 159; 1841, S. 207—208; — Tíð. frá alþíngi Íslendínga 9. Mai.

[1]) Ministeriets Bemærkninger ere som Motiver til Forordn. 9. Mai 1855, ang. Loven om Pressens Brug, anförte i Depart. Tid. 1855, S. 670—678.

[2]) For. 26. Januar 1866.

1855. **1847:** 20—22. 24. 657—666. 679—685. 738—739; — **1853:**
9. Mai. 15—16. 23. 24—25. 63—68 338—368. 435—458. 670—674. — Resolutionens Indhold er optaget i kgl. Bekjendtg. til Althinget 7. Juni 1855, II, 10. — I Forest. 7. Mai foredrager Justitsmin. (Simony) et af Althinget under dets Session i 1853 indgivet Andragende, angaaende, at Udkast til en Anordning om Husbönders og Tjenestetyendes gjensidige Rettigheder og Pligter paa Island maatte blive forelagt Althinget, et Andragende, som ogsaa den kgl. Commissarius havde anbefalet. Trangen til en saadan Lovgivning havde allerede yttret sig i den Reykjavíkske Forsamling af islandske Embedsmænd 1839 og 1841, og i en af Althinget 1847 indgiven Petition, ang. Revision af For. 3. Juni 1746 og to andre samtidige Forordninger, og af kgl. Bekjendtgjörelse til Althinget 19. Mai 1849 fremgik, at Betænkninger i denne Anledning havde været indhentede fra Övrighederne i Island, men at Sagen ikke havde kunnet fremmes saavidt, at noget Lovudkast havde kunnet forelægges. Nogle af de Embedsmænd, hvis Erklæringer havde været indhentede, havde yttret den Formening, at der til denne Sags Bearbeidelse burde nedsættes en Commission, men Ministeriet fandt, at en saadan Commission for denne særlige Sag vilde medföre uforholdsmæssige Bekostninger, og mente det rettest, at stille Sagen i Bero, indtil den nye Tyendelov for Danmark var bleven vedtagen. Senere blev det underhaanden overdraget en af de höiere islandske Embedsmænd at udarbeide et saadant Udkast, men han havde nu frasagt sig dette Hverv, og der var saaledes Spörgsmaal om, hvorledes man nu skulde faa Sagen videre fremmet, da der baade syntes at være Trang til en saadan Lov i Island, og der var givet et Slags Udsigt dertil i kgl. Bekjendtg. til Althinget 23. Mai 1853. Det erkjendes vel, at endeel Materiale er for Haanden til deraf at udarbeide et Lovudkast om denne Gjenstand, deels i de nævnte Betænkninger fra Embedsmændene i Island, deels i Althingets Petition, og deels i Tyendeloven af 10. Mai 1854, men det mentes dog at være hensigtsmæssigere, at Grundlaget for en saadan Lovgivning for Island udgaaer fra Landet selv, og fra Mænd, som alene kunne have fuldstændig Kundskab til de herhen hörende Forhold, fordi de dagligen leve i dem. Dette synes saa meget mere tilraadeligt, som det efter Althingets Forhandlinger „ingenlunde kan antages, at en Reform i samme Retning, som den nye Tyendelov for Danmark, vilde vinde Bifald hos Althinget eller Anklang i Landet". Da nu Indenrigsministeriet vilde gjöre Forslag om Nedsættelse af en Commis-

sion i Reykjavík til den islandske Matrikelsags videre Fremme, kunde muligen denne Leilighed benyttes til at söge at erholde et Grundlag ogsaa for Tyendesagens Ordning fra de med Forholdene mest fortrolige Mænd, hvorved ogsaa den Indvending imod en særegen Commissions Nedsættelse, som hentedes fra Omkostningerne, vilde for en Deel bortfalde. 1855. 9. Mai.

Ministeriet mener altsaa, at Sagen vil bedst fremmes paa den Maade, „at det overdrages den kgl. Commissarius ved Althinget, saafremt en Commission som den ovennævnte maatte blive nedsat, og han maatte finde sammes Medlemmer skikkede til det her ommeldte Hverv, da at tillægge dem Ordre til at overtage Udarbeidelsen af en ny Tyendelovgivning for Island, i hvilken Hensigt det i Ministeriet beroende Materiale vil blive stillet til Disposition; hvorhos Commissarius, for det Tilfælde, at en saadan Commission imod Forventning ikke maatte blive nedsat, muligen kunde formaae nogle dertil skikkede Mænd i Reykjavík til at paatage sig det oftnævnte Hverv".

Saaledes indstilles:

«1) at det i den Bekjendtgjörelse, som vil være at udfærdige angaaende Resultaterne af Althingets Betænkninger og Petitioner i 1853, allern. maa blive tilkjendegivet Thinget, at Deres Majestæt ikke har seet Dem i Stand til i indeværende Aar at lade Althinget forelægge et Udkast til en Tyendelov for Island, men at Deres Majestæts Regjering fremdeles vil have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sags Fremme.

2) at Justitsministeriet derhos allern. maa blive bemyndiget til at overdrage til den kgl. Commissarius ved Althinget, at see den för omhandlede Sag fremmet paa en af de ovenfor paapegede Maader».

[Kongelig Resolution]:

Indstillingerne bifaldes. — Frederiksborg Slot den 9. Mai 1855.

Plakat angaaende **Salair for Höiesterets-Advokater** som Defensorer i Justits-Sager. Frede- 9. Mai.

1855. riksborg Slot den 9. Mai 1855. — Anført som
9. Mai. publiceret 1856 i alle Sönder-Amtets og Nord- og Öster-Amtets Jurisdiktioner; 1858 i Snæfellsnes, Bardastrands og Isafjords Sysseler, og 1859 i Myra og Hnappadals, Dala og Stranda Sysseler i Vester-Amtet. — Plakaten af 17. Februar 1847 er först forelagt Althinget i Sessionen 1853, blandt de almindelige Lovbud fra 1847—52, som efter den daværende Justitsminister (A. W. Scheels) Mening gjeldende uden Udvidelse. Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1853, S. 18. 607—647. 827—859. 1032—1037, *see* især S. 1033. — Original med kgl. Resol. 24. Mai 1855 indheftet i Isl. Forestill. og Resol. Protok. 1855, Nr. 45. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa den anden Side den danske Text med Kongens og Justitsministerens (Simony) Underskrifter; tredie Side den islandske Text med Verification af Departementschefen for det islandske Departement: „Samhljóða hinum danska texta, vitnar Oddg. Stephensen"; fjerde Side blank. — Plakatens Titel, samt dens § 3 i Depart. Tid. 1855, S. 639, den hele i Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. Danmark vedkommende, 1855, S. 227—228.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 57. Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1857, Viðb. B, S. 78—79. Tíð. frá alþíngi Íslend. 1855, S. 90 (Rubr.). Norðri III, 77—78 (Rubr.).

Plakat, hvorved Plakat af 17. Februar 1847, angaaende Salair for Höiesterets-Advokaterne i de Justits-Sager, de udföre som Defensorer, udvides til Island.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Efter at Vi have modtaget Vort troe Althings allerund. Betænkning angaaende Udvidelse til Island af Plakat af 17. Febr. 1847, angaaende Salair for Höiesterets-Advokaterne i de Justitssager, de udföre som Defensorer, byde og befale Vi som fölger:

1. Den Adgang til Salair, som den allerh. Forordning af 7. Marts 1827 har tillagt Advokaterne ved Vor Höiesteret i de Sager, der af dem udföres som Aktorer, skal herefter være udvidet til de Sager, som de udföre i Egenskab af Defensorer.

2. Salairets Störrelse bliver baade for Aktorerne og Defensorerne at bestemme efter de i ovennævnte Forordnings § 2 fastsatte Regler, saa at den Adgang til höiere Salair, som Vor Plakat af 3. Marts 1841 med Hensyn til visse Tilfælde har hjemlet Aktorerne, herefter skal bortfalde. Iövrigt vil og den nævnte Forordnings § 3 være anvendelig paa de Salairer, der tilkjendes Höiesterets-Advokaterne som Defensorer. 1855. 9. Mai.

3. Bestemmelserne i allerh. Reskript af 21. Decbr. 1831 skulle være anvendelige paa de Salairer, som tilkjendes ifölge nærværende Plakat.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 9. Mai 1855.

Opið brèf, er lögleiðir á Íslandi opið brèf 17. Februar 1847, um borgun fyrir málaflutníngsmenn við hæstarètt í þeim dómsmálum, sem þeir þar verja.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vèr höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþíngis, um lögleiðslu opins brèfs 17. Febr. 1847 um borgun fyrir málaflutníngsmenn við hæstarètt í þeim dómsmálum, sem þeir þar verja, bjóðum Vèr og skipum fyrir á þessa leið:

1. Rèttur sá til málaflutníngslauna, sem hin allrahæsta tilskipun, dagsett 7. Marts 1827, hefir veitt málaflutníngsmönnum við hæstarètt Vorn í málum þeim, sem þeir sækja, skal eptirleiðis einnig ná til þeirra mála, sem þeir flytja sem sakarverjendur.

2. Upphæð launa þessara skal ákveða bæði fyrir sækendur og verjendur eptir reglum þeim, sem tilteknar eru í 2. gr. ofannefndrar tilskipunar, svo að rèttur sá til meiri launa, sem opið brèf Vort, 3. Marts 1841, heimilar sækendum í sumum málum, skal hèreptir burtnuminn. Að öðru leyti skal 3. gr. í nefndri tilskipun einnig eiga við þau laun, sem dæmd eru mála-

1855. flutníngsmönnunum við hæstarètt, þegar þeir verja
9. Mai. þar mál.

3. Ákvarðanirnar í konúngsbrèfi 21. Decbr. 1831 skulu eiga við þau málaflutníngslaun, sem nú falla til eptir þessu opna brèfi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr þegnlega að hegða. — Gefið í höll Vorri Friðriksborg, 9. dag Mai-mánaðar 1855.

9. Mai. **Plakat** angaaende **Anvendelsen af de forskjellige Arter af Strafarbeide.** Frederiksborg Slot den 9. Mai 1855. — Anført som publiceret 1856 i alle Sysseler i Sönder-Amtet og i Nord- og Öster-Amtet, med Undtagelse af Hunavatns Syssel; i Vester-Amtet er den publiceret 1858 i Snæfellsnes og Bardastrands Sysseler, 1859 i Myra og Hnappadals, Dala og Stranda Sysseler; i Isafjords og Hunavatns Syssel anföres den ikke som publiceret. — Loven af 29. Decbr. 1850 er först forelagt Althinget i Sessionen 1853, blandt de almindelige Lovbud fra 1847—1852, som efter den daværende Justitsminister (A. W. Scheels) Mening gjeldende uden Udvidelse. Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, S. 18. 607—647. 827—859. 1032—1037. — Original med kgl. Resol. 24. Mai 1855 indheftet i Isl. Forestill. og Resol. Protok. 1855, Nr. 45. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa den anden Side den danske Text med Kongens og Justitsministerens (Simony) Underskrifter; tredie Side den islandske Text med Verification af Departementschefen for det islandske Departement: „Samhljóða hinum danska texta, vitnar Oddg. Stephensen"; den fjerde Side blank. Algreen-Ussings Saml. af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 227; Rubr. i Depart. Tid. 1855, S. 639.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 58—59. Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1857, Viðb. B, S. 77—78. Tíð. frá alþ. Íslend. 1855, Viðb. B, S. 90 (Rubr.). Norðri III, 77 (Rubr.).

Plakat, hvorved Lov af 29. Decembr. 1850, om Anvendelsen af de forskjellige Arter af Strafarbeide, udvides til Island.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Efter at Vi have modtaget Vort troe Althings allerund. Betænkning angaaende Udvidelse til Island af Lov af 29. Decbr. 1850, om Anvendelsen af de forskjellige Arter af Strafarbeide, byde og befale Vi som fölger: 1855. 9. Mai.

1. Fra 1. April 1851 skulle de Forbrydere, der efter de gjeldende Regler vilde være at indsætte til Arbeide i Rasphuset eller Fæstningen, hensættes til Tugthusarbeide.

2. Ved Fastsættelse af Tugthus- eller Forbedringshusarbeide bliver herefter i Dommen intet bestemt Straffested at nævne. Imidlertid ville de, som ansees med fornævnte Strafarbeide, indtil anderledes af Justitsministeriet bestemmes, være at aflevere til samme Straffeanstalter som hidtil.

3. Med Hensyn til de Forbrydere, som hidtil ere inddömte i et vist Tugthus eller Forbedringshus, overlades det til Justitsministeriet at bestemme, i hvilken Straffeanstalt de have at udstaa deres Straf.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 9. Mai 1855.

Opið brèf, er lögleiðir á Íslandi lög 29. Decbr. 1850 um það, hvernig beita skuli hinum ýmislegu tegundum hegníngarvinnu.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vèr höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþíngis, um að gjöra gildandi á Íslandi lög 29. Decbr. 1850, um það, hvernig beita skuli hinum ýmislegu tegundum hegníngarvinnu, bjóðum Vèr og skipum fyrir á þessa leið:

1. Upp frá 1. degi April-mánaðar 1851 skulu afbrotamenn þeir, sem samkvæmt reglum þeim, sem nú gilda, ættu að vinna í rasphúsinu eða í festíngu, fara í tukthúsið.

1855. 9. Mai. 2. þegar ákveðin er vinna í tukthúsinu eða betrunarhúsinu, skal eptirleiðis ekki í dóminum tiltaka neinn vissan hegníngarstað. þó skal láta þá, sem dæmdir verða til fyrnefndrar hegníngarvinnu, fara í sömu hegníngarhús, sem híngaðtil, þángað til dómsmálastjórnarráðið tiltekur, að öðruvísi skuli vera.

3. Í tilliti til þeirra afbrotamanna, sem híngaðtil hafa verið dæmdir til vinnu í einhverju tilteknu tukthúsi eða betrunarhúsi, þá er það á valdi dómsmálastjórnarráðsins, að ákveða, hvar þeir eigi að vinna hegníngarvinnu þessa.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr þegnlega að hegða. — Gefið í höll Vorri Friðriksborg, 9. dag Mai-mánaðar 1855.

9. Mai. **Plakat** angaaende **Ophör af Bekjendtgjörelser i den Altonaiske Merkur** o. s. v. Frederiksborg Slot den 9. Mai 1855. — Anföres som publiceret 1856 i alle Sysseler i Sönder-Amtet, samt ligeledes i Nord- og Öster-Amtet, 1858 i Snæfellsnes, Bardastrands og Isafjords Sysseler, og 1859 i Myra og Hnappadals, Dala og Stranda Sysseler. — Loven af 25. April 1850 er först forelagt Althinget i Sessionen 1853, blandt de almindelige Lovbud fra 1847—1852, som efter den daværende Justitsminister (A. W. Scheels) Mening gjeldende uden Udvidelse. Tíðindi frá alþíngi Íslend. 1853, S. 18. 607—647. 827—859. 1032—1037. — Original med kgl. Resol. 24. Mai 1855 indheftet i Isl. Forestill. og Resol. Prot. 1855, Nr. 45. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa den anden Side den danske Text med Kongens og Justitsministerens (Simony) Underskrifter; tredie Side den islandske Text med Verification af Departementschefen for det islandske Departement: „Samhljóða hinum danska texta, vitnar Oddg. Stephensen"; fjerde Side blank. — Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 226—227; Rubr. i Depart. Tid. 1855, S. 639.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor); Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 58. Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1857, Viðb. B, S. 79—80. Tíð. frá alþíngi Íslend. 1855, Viðb. B, S. 90 (Rubr.). Norðri III, 77 (Rubr.). 1855. 9. Mai.

Plakat, hvorved Lov af 25. April 1850, der fastsætter, at de tidligere i visse Tilfælde befalede Bekjendtgjörelser i den altonaiske Merkur, de hamborgske Aviser og paa Hamborgs Börs skulle bortfalde, udvides til Island.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Efter at Vi have modtaget Vort troe Althings allerund. Betænkning angaaende Udvidelse til Island af Lov af 25. April 1850, der fastsætter, at de tidligere i visse Tilfælde befalede Bekjendtgjörelser i den altonaiske Merkur, de hamborgske Aviser og paa Hamborgs Börs skulle bortfalde, byde og befale Vi som fölger:

I de Tilfælde, hvor Proklamata, Stævninger og andre offentlige Bekjendtgjörelser, som udstedes her i Riget, skulde, för Plakaten af 21. August 1848, indföres i den altonaiske Merkur, eller i en hamborgsk Avis, eller kundgjöres paa Hamborgs Börs, skal denne Publikationsmaade bortfalde, saa at deslige Bekjendtgjörelser, naar de ere indförte i den Berlingske politiske og Avertissementstidende samt i Adressecontoirets Efterretninger, eller vedkommende Stiftsavis, skulle efter det befalede Varsels Udlöb have samme Virkning, som om Kundgjörelsen tillige var skeet paa en af de förstnævnte Maader.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 9. Mai 1855.

Opið brèf, sem lögleiðir á Íslandi lög 25. April 1850, er tiltaka, að auglýsíngar þær, sem áður var boðið, þegar svo stóð á, að birta í Altónaborgar «Merkur»,

1855. Hamborgarblöðum og á kaupmannahúsi Hamborgar, skuli
9. Mai. ekki framar eiga sèr stað.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vèr höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþíngis um að gjöra gildandi á Íslandi lög 25. April 1850, er tiltaka, að auglýsíngar þær, sem áður var boðið, þegar svo stóð á, að birta í Altónaborgar «Merkur», Hamborgarblöðum og á kaupmannahúsi Hamborgar, skuli ekki framar eiga sèr stað, bjóðum Vèr og skipum fyrir á þessa leið:

Þar sem boðið var, áður en opið brèf 21. August 1848 kom út, þegar svo var ástatt, að birta innkallanir í búum, stefnur og aðrar almennar auglýsíngar, sem gefnar eru út hèr í ríkinu, í Altónaborgar «Merkur», eða í einhverju dagblaði Hamborgar, eða á kaupmannahúsi Hamborgar, þá skal nú hætta þessum birtíngum, svo að, þegar þesskonar auglýsíngar eru birtar í Berlíngatíðindum, og í blöðum «Adressecontoirsins» eða dagblöðum stiptisins, skulu þær, þegar hinn lögskipaði frestur er liðinn, vera eins gildar, eins og þó þær einnig hefðu verið auglýstar á einhvern þann hátt, sem fyr var um getið.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr þegnlega að hegða. — Gefið í höll Vorri Friðriksborg, 9. dag Mai-mánaðar 1855.

9. Mai. **Forordning** angaaende **Lov om Pressens Brug.** Frederiksborg Slot den 9. Mai 1855. — Anført som publiceret 1856 i alle Sysseler i Sönder-Amtet og i Reykjavík By, samt ligeledes i alle Nord- og Öster-Amtets Jurisdiktioner; 1858 er den publiceret i Snæfellsnes, Barðastrands og Isafjords Sysseler, og 1859 i Myra og Hnappadals, Dala og Stranda Sysseler. — Loven af 3. Januar 1851 er först forelagt Althinget i Sessionen 1853, blandt de almindelige Lovbud fra 1847—1852, som efter den daværende Justitsminister (A. W. Scheels) Mening gjeldende uden Udvidelse. Tíðindi frá alþíngi Íslend. 1853, S. 18. 607—647. 827—859. 1032—1037, samt Viðb. A,

S. 19—22 (islandsk Oversættelse af Lov 3. Januar 1851). — Original med kgl. Resol. 24. Mai 1855 indheftet i Isl. Forestill. og Resol. Protok. 1855, Nr. 45. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 16 Sider i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa de lige Sider 2—14 den danske Text, med Kongens og Justitsministerens (Simony) Underskrifter; paa de ulige Sider 3—15 den islandske Text uden Underskrifter, med Verification af Chefen for det islandske Departement: „Samhljóða hinum danska texta, vitnar Oddg. Stephensen"; den sidste Side (16) er blank. — Depart. Tid. 1855, S. 670—678 (med Motiver); Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 222—226.

1855.
9. Mai.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenf.). Tíð. um stjórnarmál. Íslands I, 59—67 (med Motiver). Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1857, Viðb. B, S. 73—77. Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1855, Viðb. B, S. 90 (Rubr.). Norðri III, 78 (Rubr.).

Forordning, hvorved Lov af 3. Januar 1851, om Pressens Brug, med nogle Modifikationer udvides til Island.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Efter at Vi have modtaget Vort troe Althings allerund. Betænkning angaaende en modificeret Udvidelse til Island af Lov af 3. Januar 1851, om Pressens Brug, byde og befale Vi som fölger:

1. Paa ethvert Skrift, som udleveres fra et Trykkeri i Island, skal Bogtrykkerens Navn tilligemed Trykkestedet være anfört. For Overtrædelse heraf straffes Bogtrykkeren, og, naar denne ikke kan udfindes, den, der har Skriftet til Forhandling eller Uddeling, med Böder fra 5 til 100 Rd.

2. For urigtig Angivelse af Bogtrykker bödes fra 5 til 250 Rd. Samme Straf rammer den, der, vidende om saadan Angivelse, har Skriftet til Forhandling eller Uddeling.

3. For Indholdet af et i Island ved Trykken offentliggjort Skrift paahviler Ansvaret Forfatteren, naar

1855. han paa Skriftet har navngivet sig, og derhos enten,
9. Mai. da Skriftet udkom, havde fast Bopæl i Island, eller ved Sagens Anlæg er inden Statens dömmende Myndigheds Omraade. — Har ingen saadan Forfatter nævnt sig, paahviler Ansvaret under samme Vilkaar Udgiveren, og dernæst Forlæggeren eller Commissionshandleren. Mangler nogen af de fastsatte Betingelser for, at en af de nævnte Personer kan drages til Ansvar, paahviler dette Bogtrykkeren. — Naar i et af Flere i Forening udgivet Skrift den Enkelte træder frem som Udgiver af visse tilstrækkeligt afsondrede Dele af samme, bortfalder forsaavidt Ansvaret for de övrige Udgivere. — Enhver af de Personer, hvem Ansvaret saaledes kan komme til at paahvile, er, naar han dertil opfordres og ikke selv vil overtage Ansvaret, pligtig at meddele de Oplysninger, som maatte være fornödne, for at godtgjöre, at Ansvaret paahviler En af de Foregaaende; dog skal saadan Opfordring skee inden sex Maaneder, efter at Bekjendtgjörelse om Skriftets Udgivelse förste Gang har været indrykket i et offentligt Blad. I modsat Fald bortfalder Ansvaret for ham.

4. Af ethvert Skrift paa ikke over 6 Ark skal Bogtrykkeren samtidigt med Skriftets Udlevering fra Trykkeriet og senest inden en Time fra Udleveringens Begyndelse afgive et Exemplar paa Politikammeret, hvorfor, om forlanges, strax skal meddeles Tilstaaelse. Overtrædelse heraf straffes med Böder fra 10 Rd. til 250 Rd. Er ingen eller en urigtig Bogtrykker anfört paa Skriftet, og Trykkeren ikke kan udfindes, gaaer Ansvaret over paa Forlæggeren eller Commissionshandleren.

5. Den, som ved Trykken raader til Opstand mod Kongen eller til voldeligt Angreb paa Rigsdagens Sikkerhed og Frihed, eller til med Vold at virke til en Forandring i den ved Rigets Grundlov bestemte Forfatning, straffes med Landsforviisning eller Statsfængsel

paa 5 eller flere Aar eller efter Omstændighederne paa Livstid. 1855. 9. Mai.

6. Den, der i et trykt Skrift tillægger Kongen uretfærdige eller skammelige Handlinger, tillader sig forhaanende Domme eller Yttringer om Kongen, eller i at omtale hans Person betjener sig af fornærmende Udtryk, straffes med Fængsel fra 3 Maaneder til 2 Aar. Samme Straf rammer den, der paa lige Maade forbryder sig mod Dronningen, Enkedronningen, Thronarvingen eller Rigsforstanderen.

7. Udgives noget Skrift, der fornærmer fremmede, i Venskab med Kongen staaende Magter, enten ved at laste og forhaane de regjerende Personer, eller ved uden at nævne sin Hjemmel at tillægge saadanne Regjeringer uretfærdige og skammelige Handlinger, straffes den Skyldige med Fængsel fra 3 Maaneder til 1 Aar, eller med Böder fra 25 til 250 Rd. Tiltale finder kun Sted, naar det af vedkommende Regjering forlanges.

8. Udgives noget Skrift, hvori der drives Spot med noget i Riget bestaaende Religionssamfunds Troeslærdomme eller Gudsdyrkelse, straffes den Skyldige med Fængsel fra 1 til 6 Maaneder. Paa samme Maade, eller med Böder fra 50 til 250 Rd., straffes den, der offentliggjör et utugtigt Skrift.

9. Krænker Nogen i et trykt Skrift en Andens Ære ved ubeföiet at tillægge ham enten en Handlemaade, der vilde gjöre ham uværdig til Medborgeres Agtelse, eller Benævnelser, som alene kunde hjemles ved en saadan Handlemaade, straffes han med Fængsel fra 3 Maaneder til 1 Aar eller med Böder fra 50 til 250 Rd. For andre ubeföiede Sigtelser, der maae nedsætte den Angrebnes borgerlige Agtelse, samt for Ukvemsord eller Skjældsord, anvendes Böder fra 5 til 250 Rd., eller Fængsel fra 14 Dage til 3 Maaneder. I alle foranförte Tilfælde blive derhos de ubeföiede Udladelser, efter den Fornærmedes Paastand, at kjende döde og magteslöse.

1855. 9. Mai. 10. For saadanne trykte Meddelelser om personlige og huslige Forhold, hvorved Privatlivets Fred krænkes, bödes fra 10 til 50 Rd.

11. Enhver, der i et periodisk Skrift anseer sig personligt angreben, eller som önsker at berigtige ham vedkommende Meddelelser i Skriftet, kan i dette fordre uden Betaling optagen en Bekjendtgjörelse om Sags Anlæg i Anledning af Angrebet saavel som om Sagens Udfald, eller en Berigtigelse, der dog ikke maa optage mere end ¼ Nummer, eller en Henviisning til en Berigtigelse i et andet Skrift. — Denne Optagelse skal skee i et af de to förste Nummere af Skriftet, som udgives efter at Optagelsen beviislig er forlangt; dog skal Udgiveren ikke i noget Tilfælde være forpligtet til i et Nummer at optage flere saadanne Bekjendtgjörelser eller Berigtigelser, end der kunne faae Plads paa en Fjerdedeel af Nummeret. — Undladelse af at efterkomme denne Forpligtelse straffes med Böder fra 10 til 50 Rd., og den begjærte Optagelse kan fremtvinges ved daglig Mulkt efter Rettens Kjendelse.

12. Confiskationen af et Skrift finder Sted efter Dom, naar det er af et efter denne Forordnings §§ 5, 6, 7 eller 8 strafbart Indhold.

13. Stiftamtmanden paa Island bestemmer, om et Skrift formedelst sit Indhold skal paatales af det Offentlige. Beslaglæggelse af et Skrift kan i saa Fald kun finde Sted efter Undersögelsesdommerens Kjendelse.

14. Indförslen af fremmede Skrifter er fri. Finder Stiftamtmanden, at et saadant Skrift er af strafbart Indhold, og kan ingen dansk Undersaat drages til Ansvar for dets Offentliggjörelse, kan der hos den, der har eller har haft Skriftet til Forhandling eller Uddeling, ved Fogden nedlægges Forbud mod dets videre Udbredelse i Landet, hvilket Forbud efter Stævning til den, hos hvem det er nedlagt, uopholdeligt bliver at forfölge under den kriminelle Processes Former. Bliver Forbuddet stadfæstet ved Domstolene, vil der i Dommen

være at bestemme en Frist, inden hvilken Skriftet skal være udsendt af Riget eller i modsat Fald være confiskeret. Denne Dom bliver efter det Offentliges Foranstaltning 3 Gange at bekjendtgjöre i et islandsk Blad og den Berlingske Tidende, hvorefter al videre Indforskrivning, Forhandling eller Uddeling af Skriftet i Riget er forbudt, og Overtrædelse heraf ansees med Straf af Böder fra 25 til 250 Rd., eller med Fængsel fra 14 Dage til 6 Maaneder. 1855. 9. Mai.

15. Overgaaer der i et Tidsrum af to Aar et periodisk Skrift, eller flere slige Skrifter, der have Udgiver tilfælles, tre saadanne Domme, kan det ved den sidste Dom fastsættes, at Skriftet eller andre periodiske Skrifter af samme Udgiver ikke tör indföres i Riget, med mindre Tilladelse dertil gives af Justitsministeren. Forbudet bekjendtgjöres og Overtrædelse deraf straffes, som i § 14 fastsat.

16. Hvad i denne Forordning er bestemt om trykte Skrifter, gjelder tillige om alle ved mekaniske Midler frembragte Gjengivelser af Skrift. — Paa Kobberstik, Træsnit, Steentryk og andre billedlige Fremstillinger ville ligeledes de angaaende trykte Skrifter givne Bestemmelser, med Undtagelse af § 4, være analogisk anvendelige. Dog skal, saafremt de udgaae i Forbindelse med et Skrift og som Bestanddele af dette, den, der bærer Ansvaret for Skriftet, tillige have Ansvaret for disse.

17. Denne Forordning træder istedetfor de tidligere givne Bestemmelser om Pressens Brug.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 9. Mai 1855.

Tilskipun, sem lögleiðir á Íslandi, með nokkrum breytíngum, lög 3. Januar 1851, um prentfrelsi.

1855. Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt:
9. Mai. Eptir að Vèr höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþíngis, um að gjöra gildandi á Íslandi, með nokkrum breytíngum, lög um prentfrelsi, dags. 3. dag Januarm. 1851, bjóðum Vèr og skipum fyrir á þessa leið:

1. Á sèrhverju riti, sem út kemur frá nokkurri prentsmiðju á Íslandi, skal standa nafn prentarans, og hvar ritið sè prentað. Ef út af þessu er brugðið, sektast prentarinn, og ef hann finnst ekki, þá sá, sem hefir ritið til sölu eða útbýtíngar, fèbótum frá 5 til 100 rd.

2. Ef rángt er sagt til prentara, skal bæta frá 5 til 250 rd. Hin sama sekt liggur við fyrir þann, sem veit, að rángt er frá sagt, og hefir ritið til sölu eða útbýtíngar.

3. Rithöfundarnir skulu hafa ábyrgð á efni bóka þeirra, sem prentaðar eru í Íslandi, þegar þeir hafa sagt til nafns síns á ritinu, og þar að auki annaðhvort voru búsettir á Íslandi, þegar ritið kom út, eða eru undir dómsvaldi ríkisins, þegar málið er höfðað. — Ef enginn slíkur höfundur hefir nafngreint sig, liggur ábyrgðin með sömu skilmálum á útgefanda ritsins, og því næst á kostnaðarmanni eða þeim, sem hefir það til sölu. Ef nokkurn af hinum tilteknu skilmálum vantar, til þess, að einhver þeirra manna, sem nefndir hafa verið, verði krafður ábyrgðar, þá liggur ábyrgðin á prentaranum. — Þegar fleiri gefa út rit eitt í fèlagsskap, og einn þeirra gefur sig fram, sem útgefanda nokkurra kafla í ritinu, sem nægilega eru afmarkaðir, hafa hinir útgefendurnir enga ábyrgð af þeim köflum. — Sèrhver þeirra manna, sem þannig kunna að fá ábyrgðina, er skyldur til, þegar á hann er skorað, og hann vill ekki sjálfur taka að sèr ábyrgðina, að gefa þær skýrslur, sem nauðsynlegar eru, til að sanna, að ábyrgðin liggi á einhverjum hinna áður nefndu; þó skal slíka áskorun gjöra, áður en 6 mánuðir eru liðnir, frá því hin fyrsta auglýsíng um það, að ritið sè á prent komið, hefir verið birt í blöðunum; ella hefir hann enga ábyrgð af ritinu.

4. Af sèrhverju því riti, sem ekki er stærra en 6 arkir, skal prentarinn, jafnframt því sem hann lætur af hendi ritið úr prentsmiðjunni, og í síðasta lagi áður en ein stund er liðin, frá því hann byrjaði að láta ritið af hendi, senda eitt exemplar af því á lögregluhúsið, og skal hann þegar fá kvittun fyrir því, ef hann beiðist. Ef út af er brugðið, varðar það 10 til 250 rd. bótum. Ef enginn prentari er nafngreindur á bókinni, eða rángt er sagt til nafns hans, og ekki verður komizt eptir, hver prentað hafi, lendir ábyrgðin á kostnaðarmanninum eða þeim, sem hefir ritið til sölu.

1855. 9. Mai.

5. Sá, sem á prenti ræður til uppreistar gegn konúngi, eða til með ofbeldi að raska friði og frelsi ríkisþíngsins, eða til að koma með ofbeldi breytíngu á stjórnarlag það, sem ákveðið er í grundvallarlögum ríkisins, skal útlægur af landi, eða gista í ríkisfángelsi í 5 ár eða fleiri, eða alla æfi, eptir málavöxtum.

6. Sá, sem á prenti dróttar að konúnginnm ránglátum eða svívirðilegum athöfnum, leyfir sèr smánandi dóma eða orðatiltæki um konúnginn, eða fer um hann meiðandi ummælum, sæti hegníngu í fángelsi frá 3 mánuðum til 2 ára. Sömu hegníngu skal sá sæta, sem á líkan hátt brýtur við drottnínguna, ekkjudrottnínguna, konúngsefnið eða ríkisstjórann.

7. Ef nokknrt rit er út gefið, sem meiðir útlendar þjóðir, sem eru í vináttu við konúng, annaðhvort með því að lasta og smána þá, sem ríkjum ráða, eða drótta heimildarlaust að stjórnendum slíkra ríkja ránglátum og skammarlegum athöfnum, þá skal hinn seki gista fángelsi 3 mánuði til 1 árs, eða láta úti 25 til 250 rd. Fyrir dóm og lög skal hann þá að eins draga, ef stjórn sú, er hlut á að máli, æskir þess.

8. Ef nokkurt rit er gefið út, sem gjörir gis að trúarlærdómum eða guðsdýrknn nokkurs trúarbragðafèlags, sem nú er í ríkinu, skal hinum seka hegnt með 1 til 6 mánaða fángelsi. Sömu hegníngu sætir sá, sem

1855. lætur prenta klámrit, eða hann bætir 50 til 250 rd.
9. Mai. bótum.

9. Ef nokkur skerðir virðíngu annars á prenti, með því annaðhvort að drótta að honum heimildarlaust þeirri hegðun, sem gjörði hann óverðugan virðíngar samborgarmanna sinna, eða nefnir hann þeim nöfnum, sem að eins slík hegðun gæti gefið tilefni til, þá skal honum hegnt með fángelsi í 3 mánuði til 1 árs, eða fèbótum frá 50 til 250 rd. Fyrir annan ástæðulausan áburð, sem verða má virðíngu þess, er fyrir verður, til hnekkis, sem og fyrir ókvæðisorð eða skammaryrði, skal bæta frá 5 til 250 rd., eða það varðar fángelsi frá 14 dögum til 3 mánaða. Í öllum áður nefndum tilfellum ber þaraðauki að dæma hin óviðurkvæmilegu orð ómerk, þegar þess er krafizt af þeim, sem meiddur er.

10. Fyrir að skýra svo frá á prenti um hagi einstakra manna og heimilisstöðu, að það spilli heimilisfriði, skal bæta frá 10 til 50 rd.

11. Sèrhver, sem þykist vera áreittur í einhverju tímariti, eða sem æskir að leiðrètta það, sem um hann er sagt í ritinu, getur krafizt, að veitt sè viðtaka borgunarlaust í ritið auglýsíngu um, að mál sè höfðað út af áreitninni, sem og um málalok, eða leiðrèttíngu, sem þó má ekki vera lengri en 1/4 úr númeri, eða tilvísun um leiðrèttíngu í öðru riti. — Skal þetta taka upp í fyrsta eða annað númer af tímaritinu, sem kemur út, næst á eptir að hann hefir æskt viðtökunnar með vottum; þó skal útgefandi, hvernig sem á stendur, ekki vera skyldur til að taka upp í eitt númer fleiri slíkar auglýsíngar eða leiðrèttíngar, en sem komast á 1/4 úr númeri. — Ef leidt er hjá sèr að gegna þessari skyldu, liggja við því 10 til 50 rd. bætur, og má þvínga hlutaðeiganda til að taka upp í ritið það sem óskað er, með því að ákveða sektir fyrir hvern dag eptir dóms-atkvæði.

12. Upptækt verður rit eptir dómi, þegar það er þess efnis, sem hegníngarvert sè samkvæmt 5., 6., 7. eða 8. grein þessarar tilskipunar.

13. Stiptamtmaðurinn á Íslandi ákveður, hvort höfða eigi mál gegn riti fyrir sakir efnisins að tilhlutun hins opinbera. Hald má, þegar svo á stendur, einúngis leggja á ritið eptir úrskurði rannsóknardómarans. 1855. 9. Mai.

14. Heimilt er að flytja inn í landið útlend rit. Ef stiptamtmanni virðast slík rit þess efnis, að hegníngar sè vert, og ef enginn af þegnum Danakonúngs getur haft ábyrgð af útbreiðslu þeirra, getur fógetinn bannað þeim, sem hefir eða haft hefir ritið til sölu eða útbýtíngar, að útbreiða það framar í landinu, og skal banni þessu, eptir að búið er að stefna þeim, sem bönnuð hefir verið sala ritsins, tafarlaust fylgt fram, eptir því rèttarfari, sem lögboðið er í sakamálum. Ef dómurinn staðfestir bannið, skal ákveða í dóminum, hversu lángt megi líða, þángað til ritið er sent burt úr ríkinu, eða að öðrum kosti verði gjört upptækt. Dóm þenna skal þrisvar birta að tilhlutun hins opinbera í einhverju íslenzku blaði og í Berlínga-tíðindum, og má eptir það hvorki panta ritið til sölu, selja það nè útbýta því í ríkinu, og ef móti þessu er brotið, skal það sæta fèbótum frá 25 til 250 rd., eða fángelsi í 14 daga til 6 mánaða.

15. Ef þrír slíkir dómar eru lagðir á eitthvert tímarit eða fleiri slík rit, sem einn er útgefandi að, á tveggja ára tíma, má ákveða í hinum síðasta þessara dóma, að þetta rit eða önnur tímarit, sem hinn sami maður gefur út, megi ekki flytja inn í ríkið, nema því að eins að dómsmálastjórnarherrann leyfi það. Bannið sè birt, og afbrigðum gegn því hegnt, eptir því sem til er tekið í 14. gr.

16. Það, sem ákveðið er í tilskipun þessari um prentuð rit, gildir einnig, þegar letur er gjört með einhverjum öðrum tilfærum en prenti. — Sömuleiðis má heimfæra ákvarðanir þær, sem gefnar eru um prentuð rit, að 4. gr. frátekinni, að sínu leyti upp á myndir, stúngnar í eir, skornar í trè og prentaðar á stein, og aðra líkíngarfulla uppdrætti. Þó skal, svo framarlega

1855. sem myndirnar eru gefnar út með einhverju riti og sem
9 Mai. hlutar úr því, ábyrgðarmaður ritsins einnig hafa ábyrgð af myndunum.

17. Tilskipun þessi kemur í staðinn fyrir ákvarðanir þær, sem áður eru gefnar um prentfrelsi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr þegnlega að hegða. — Gefið í höll Vorri Friðriksborg, 9. dag Mai-mánaðar 1855.

11. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, angaaende **Understöttelse til Gjenopförelse af Præstegaard.** Khavn den 11. Mai 1855. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 232.

Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet har, i Anledning af det herved tilbagefölgende, med den ligeledes vedlagte Skrivelse fra Biskoppen over Island til velbemeldte Ministerium indkomne Andragende med Bilag fra Sognepræst Olaf Thorvaldsen af Hjaltastöðum inden Skagafjords Syssel, om at forundes en Understöttelse til Gjenopförelsen af de paa Præstegaarden i forrige Aar afbrændte Huse, i behagel. Skrivelse af 28. i f. M. begjært dette Ministeriums Yttringer om, hvorvidt der fra sammes Side maatte haves Noget at erindre imod, at der tilstaaes Supplikanten en Understöttelse af indtil 200 Rd. af det paa indeværende Aars Finantslov til uforudseelige og tilfældige Udgifter for Island opförte Belöb.

I Svar herpaa undlader jeg ikke herved tjenstl. at meddele, at der efter dette Ministeriums Anskuelse ikke i Finantsloven haves Hjemmel til at afholde en saadan Understöttelse som den, hvorom der her er Spörgsmaal, af det ovennævnte Belöb, hvorimod slige Understöttelser formentligen særlig maae bevilges af Rigsdagen, og maatte det saaledes ansees for rigtigst, at det omhandlede Belöb, saafremt Ministeriet for Kirke- og

Underviisningsvæsenet dertil maatte finde Anledning, optages paa Sammes Forslag til Finantsloven for næste Aar. — Indenrigsministeriet den 11. Mai 1855. 1855. 11. Mai.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **Modtagelse af en Jordemoder-Elev** paa **Födsels-Stiftelsen.** Khavn den 12. Mai 1855. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 237. 12. Mai.

I behagelig Skrivelse af 23. Januar sidstl. har Hr. Amtmanden, næst at bemærke, at Provst Bödvar Thorvaldsens Datter Thora Bödvarsdatter ikke önsker at benytte den hende tilstaaede Gratistplads paa den kgl. Födselsstiftelse her i Staden til Oplærelse i Jordemoderkonsten, anholdt om, at der maatte blive forundt Fruentimmer Thorbjörg Sveinsdatter af Reynistad i Skagafjords Syssel en saadan Gratistplads paa bemeldte Stiftelse.

Ministeriet har i denne Anledning indhentet Erklæring fra Direktionen for den kgl. Födsels- og Pleiestiftelse, som nu har tilbagemeldt, at bemeldte Fruentimmer vil til Efteraaret kunne modtages paa den kgl. Födselsstiftelse til gratis Oplærelse i Jordemoderkonsten, dog at hendes Nedsendelse skeer til en saadan Tid, at hendes Ophold paa Stiftelsen ikke overskrider den ordinaire Læretid af 7 Maaneder, i hvilken Henseende Direktionen har bemærket, at Vintersemestret begynder med Novembermaaned, hvorfor Samme har forbeholdt Stiftelsen den sædvanlige Betaling af 24 Sk. dagligen for den Tid, hendes Ophold paa Stiftelsen, paa Grund af for sildig Ankomst eller af andre Aarsager, maatte overskride 7 Maaneder.

Hvilket tjenstl. meddeles Hr. Amtmanden til behagelig Underretning. — Justitsministeriet den 12. Mai 1855.

1855. 12. Mai. **Havnetaxt** for Afbenyttelse af **Havnen** ved **Reykjavik.** Khavn den 12. Mai 1855. — Udfærdiget igjennem Indenrigsministeriet. — Original-Aftryk i Stiftsbogtrykkeriet i Reykjavík 1856 paa Dansk og Islandsk, trykt i to sideordnede Spalter paa den ene Side af et Halvark i Folio. — Taxten anföres som publiceret i Reykjavík By 1856.

Havnetaxt for Reykjavík, anordnet af Indenrigsministeriet den 12. Mai 1855.

I. Havnepenge:

1. Af Fartöier, som ere brændte eller ansatte til Læstedrægtighed, hvad enten Fartöiet er bestuvet med Gods, tomt eller ballastet, betales af den fulde Drægtighed pr. Commercelæster, hvergang Fartöierne söge Havn, for Ind- og Udgaaende, naar Fartöiet hverken losser eller lader Gods ved Havnen:

a) af indenbyes Fartöier, som efter thinglæste Skjöder tilhöre stadigen bosatte Mænd i Byen, der ikke andetsteds tillige holde Dug og Disk . . . . . . 4 Sk.

b) af udenbyes indenrigske og fremmede privilegerede Nationers Fartöier . . . . 8 Sk.

2. Naar Fartöiet enten losser eller lader Gods ved Havnen, betales foruden den under 1. bestemte Afgift, endvidere af den fulde Drægtighed, hvad enten Fartöierne ere indenbyes eller udenbyes, indenrigske eller fremmede privilegerede, pr. Commercelæst 16 Sk.

Dog bliver denne Afgift kun at erlægge af Skibe, der ankomme til Island eller afseile derfra, men ikke af de Skibe, som benyttes til at transportere Varer fra Havn til Havn paa Island.

3. Af indenbyes Dæksbaade, der ikke ere ansatte til Læstedrægtighed, betales Afgiften 1, som af 2 Commercelæster, af udenbyes som af 4 Commercelæster; af mindre Baade, der maatte benyttes til Transport af Varer mellem Byen og andre Handelsteder, eller til at ind- og udbringe Varer til Skibe, hvoraf Havneafgift efter de foranstaaende Bestemmelser ikke erlægges,

bliver den for 1 Commercelæst bestemte Afgift at betale. 1855. 12. Mai.

Af udenbyes og fremmede Fartöier, som i Tidsrummet fra 15. Marts til 14. Decbr., begge incl., Ankomst- og Afgangsdagen iberegnede, have henligget over 6 Uger, betales 1/31 Deel af Afgiften 1 for hver Dag, hvori de have henligget over de förste 6 Uger, hvorimod der i Tidsrummet fra 15. Decbr. til 14. Marts, begge incl., Intet betales for den Tid, hvori Fartöierne henligge over 6 Uger. Indkommer et Fartöi förend den 15. Decbr. og udgaaer efter den 14. Marts, sammenlægges Tiden för og Tiden efter disse Dage, for at afgjöre, hvorvidt Henliggen over 6 Uger har fundet Sted.

II. Foruden de anförte Afgifter betales endvidere i specielle Tilfælde:

1. Oplægningspenge. Saavel af indenbyes som udenbyes indenrigske og fremmede privilegerede Nationers Fartöier, som oplægges paa Stranden eller Banken, for at renses eller underkastes Reparation, dagligt pr. Commercelæst . . . . 2 Sk.

2. Ballastpenge. Saavel af indenbyes som udenbyes indenrigske og fremmede privilegerede Nationers Fartöier betales, naar de indtage eller udkaste Ballast, af Fartöiets fulde Drægtighed, pr. Commercelæst 2 Sk.

Denne Afgift træder i Kraft, saasnart nærmere Bestemmelse er bleven truffen om de Steder, hvor Ballast kan tages og henbringes. Ballastens Afhentelse fra og Henbringelse til de bestemte Steder paahviler Skibsföreren, med mindre han derom træffer særlig Overeenskomst med Havnevæsenet.

Fremmede uprivilegerede Nationers Fartöier betale de for fremmede privilegerede bestemte Afgifter med halv Forhöielse. Til uprivilegerede Nationer henregnes de, som ifölge Lov af 15. April 1854 § 7, og Bekjendtgjörelse fra Indenrigsministeriet af 24. Marts 1855

1855. 12. Mai. maatte komme til at erlægge höiere Beseilingsgebyr end det almindelige.

Alle Staten tilhörende Skibe ere fritagne for Havneafgifter.

De foranförte Afgifter erlægges ogsaa af Fartöier, som paa Grund af Modvind, Uveir eller deslige söge Havn.

Naar et Skib indkommer formedelst Söskade og alene udförer den hele indbragte Ladning, hvad enten denne har været oplosset eller den er forbleven i Skibet, er det fritaget for Havneafgifter.

De under I. anförte Afgifter erlægges, naar Fartöierne ligge indenfor de Öer, der danne Havnen.

Hafnartaxti fyrir Reykjavík, ákveðinn af innanríkisráðherranum, 12. Mai 1855.

I. Hafnartollur:

1. Fyrir skip þau, sem mark er á sviðið, eða virt eru til lestatals, hvort heldur þau eru fermd varníngi, tóm eða hafa seglfestu, gjaldist eptir fullu lestatali þeirra, í hvert skipti og þau leita til hafnar, fyrir innsiglíngu og útsiglíngu, ef hvorki er fluttur farmur úr þeim nè í á höfninni , þannig:

a) fyrir innanbæjarskip, er þeir menn eiga, er búsettir sèu í bænum, og eigi jafnframt hafi heimili annarstaðar, og sè afsalsbrèfinu þínglýst, skal gjalda . . 4 sk.

b) en fyrir utanbæjarskip, er innanríkismenn eigi, eða þeirra þjóða menn, er jafnrètti hafa innanríkismönnum til verzlunar, skal gjalda . . . . 8 sk.

2. Nú er skip annaðhvort fermt eða affermt á höfninni, og skal þá, auk þess gjalds, sem þegar var getið, hvort heldur sem eru innanbæjarskip, eða utanbæjarskip, er innanríkismenn eiga eða þeirra þjóða menn, er jafnrètti hafa innanríkismönnum til verzlunar, enn fremur gjalda eptir fullu lestatali þess, fyrir hverja lest 16 sk.

þó skal gjald þetta greiða að eins fyrir þau skip, er koma til Íslands, eða halda frá Íslandi, en eigi fyrir þau skip, er flytja varníng hafna á milli á Íslandi. 1855. 12. Mai.

3. Fyrir innanbæjarþiljubáta, sem eigi eru virtir til lestatals, skal greiða gjald það, sem talið er undir töluliðnum 1, sem tveggja lesta skip væru, en eigi utanbæjarmenn þá, skal gjalda sem fyrir 4 lestir. Nú er á smærri skipum varníngur fluttur milli bæjarins og annara verzlunarstaða, eða úr skipum þeim eða í, er eigi greiða hafnartoll, eptir ákvörðunum þeim, sem nú eru greindar, og skal fyrir þesskonar smáskip gjalda, sem fyrir 1 lest.

Liggi skip á höfninni lengur en 6 vikur, þegar með taldir eru bæði komudagur og burtfarardagur, og eiga utanbæjarmenn eða útlendíngar, og eigi það sèr stað einhvern tíma frá 15. degi Marts-mánaðar til 14. dags December-mánaðar, og sè hvor þessara daga með talinn, gjaldist $^1/_{34}$ af gjaldi því, er talið er undir tölulið 1, fyrir hvern þann dag, er skip liggur lengur en 6 vikur; nú liggur skip lengur en 6 vikur, einhvern tíma frá 15. degi December-mánaðar til 14. dags Marts-mánaðar, að báðum dögum með töldum, og skal þó ekkert greiða fyrir það. Nú leggur skip til hafnar fyrir 15. dag December-mánaðar, og heldur fyrst á burtu eptir 14. dag Marts-mánaðar, þá skal leggja saman þá daga, er það var fyrir 15. dag December-mánaðar og eptir 14. dag Marts-mánaðar, og skal eptir þeim talið, hvort skipið hefir verið lengur en 6 vikur á höfninni.

II. Auk gjalds þess, er nú er talið, skal enn fremur, þegar svo ber undir, greiða gjöld þau er hèr segir:

1. Strandtollur. *Ef* skip er lagt upp í fjöruna, til að hreinsa það eða endurbæta, hvort heldur eru innanbæjarskip eða utanbæjarskip, er eiga innanríkismenn eða þeirra þjóða menn, er jafnrètti hafa innanríkismönnum til verzlunar, þá skal gjalda eptir lestatali skipsins um dag hvern, er það liggur þar, fyrir hverja lest . . . . 2 sk.

1855. 2. Seglfestugjald. Ef seglfesta er flutt úr skipi
12. Mai. eða í, hvort heldur eru innanbæjarskip eða utanbæjarskip, er eiga innanríkismenn eða annara þjóða menn, þeirra er jafnrètti hafa innanríkismönnum til verzlunar, skal gjalda eptir lestatali skipsins, fyrir hvert lestarrúm . . . . 2 sk.

þetta gjald skal heimta jafnskjótt og nákvæmar er búið að kveða á um, hvar seglfestu megi taka, og hvert flytja. Sjálfur skal skipstjóri láta sækja seglfestu þángað, sem honum er á vísað, og eins flytja hana þángað, nema því að eins að hann og hafnstjórar hafi öðruvísi um samið.

Fyrir annara þjóða skip, þeirra er eigi hafi jafnrètti með innanríkismönnum til verzlunar, greiðist gjöld þau, er nú hafa verið greind, með helmíngs viðbót við gjöld annara þjóða skipa, þeirra er jafnrètti hafa innanríkismönnum til verzlunar; en þær þjóðir teljast eigi hafa jafnrètti innanríkismönnum til verzlunar, sem eptir lögum dags. 15. dag April-mánaðar 1854 og auglýsíngu stjórnarherra innanríkismálanna, dags. 24. dag Martsmánaðar 1855, eiga að greiða hærra leiðarbrèfagjald, en hið vanalega.

Öll skip, er ríkið á, eru undan þegin hafnargjöldum.

Gjöld þau, er áður hafa verið greind, skal og greiða fyrir þau skip, er leita hafnar sökum andviðra, storma eða þvíumlíks.

Nú hefir skip beðið skemmdir á sjó, og leitar til hafnar fyrir þær sakir, og er það þá undan þegið hafnargjöldum, ef það flytur að eins í burtu allan þann farm, sem það kom með, hvort sem farmurinn hefir verið úr því fluttur eða hefir verið í skipinu.

Toll þann, sem greindur er undir tölulið I, skal greiða fyrir hvert það skip, er liggur fyrir innan eyjar þær, er um höfnina lykja.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Havnetaxten for Reykjavík.** Khavn den **12.** Mai **1855.** — Denne Skrivelse anföres som publiceret i Byen Reykjavík 1856. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 243. — Islandsk: Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 67—68. 1855. 12. Mai.

Vedlagte under D. D. herigjennem udfærdigede Havnetaxt for Afbenyttelse af Reykjavík Havn, skulde jeg tjenstl. anmode Hr. Stiftamtmanden om behageligen at ville tilstille Communalbestyrelsen sammesteds, med Tilföiende, at den paa et Par Undtagelser nær, som strax skulle blive berörte, er overeensstemmende med Communalbestyrelsens med Deres behagel. Yttringer af 24. Febr. sidstl. hertil indsendte Forslag. Forsaavidt det nemlig af Communalbestyrelsen var foreslaaet, at Afgiften for Skibe, der ankre paa Havnen uden at lade eller losse, skulde bestemmes til resp. 12 og 16 Sk. pr. Commercelæst af Skibets fulde Læstedrægtighed for hver Gang det söger Havn, og at der, naar Skibet losser eller lader Gods ved Havnen, foruden den ommeldte Afgift endvidere skulde erlægges en Afgift af 8 Sk. pr. Commercelæst af Skibets fulde Drægtighed, har Ministeriet med Dem maattet være enigt i, at Afgiften for blot at ankre paa Havnen uden at losse eller lade bör nedsættes til resp. 4 og 8 Sk. pr. Commercelæst af Skibets fulde Drægtighed, men at derimod den i Udkastet foreslaaede Afgift af 8 Sk. pr. Commercelæst, naar Noget af Ladningen losses eller Noget indlades, bör forhöies til 16 Sk. pr. Commercelæst af Skibets fulde Drægtighed, ligesom man ogsaa i Henhold til de af Dem anförte Grunde har maattet bifalde, at Afgiften for Losning og Ladning kun skal betales af de Skibe, som ankomme til Island eller bortseile derfra, men ei af de Skibe, som transportere Varer fra Havn til Havn paa Island. Endelig har man, forsaavidt der paa det af Communalbestyrelsen udarbeidede Udkast

1855. 12. Mai. var opfört Afgift for Borgerskab deels som Handlende eller Faktor, deels som Skipper, ikke kunnet tage dette Forslag til Fölge, da en saadan Afgift ifölge Anordn. 27. Novbr. 1846 § 4 ikkun vil kunne paalægges ved en ny Lov, ligesom det i og for sig synes mindre passende, at optage en Afgift af en saadan Beskaffenhed i en Havnetaxt.

Ved at meddele Communalbestyrelsen Forestaaende, ville Hr. Stiftamtmanden tillige behagel. foranledige, at der i Analogi med Bestemmelserne i allerh. Resol. af 4. April 1798, bekjendtgjort ved den i Gjenpart hoslagte Cancelliskrivelse af 28. næstefter, og Communalforordning af 24. Oktbr. 1837 for Kjöbstæderne i Danmark § 19, sammenholdt med Anordn. 27. Novbr. 1846 om Reykjavík Kjöbstads oekonomiske Bestyrelse § 18, udnævnes en Havnecommission, hvis Sag det herefter nærmest vil være at besörge den lokale Bestyrelse af Alt Havnen vedkommende. Saasnart Havnecommissionen er udnævnt, bedes dens Erklæring indhentet, om hvorvidt og eventualiter med hvilke Modifikationer de herved fölgende almindelige Udkast önskes lagte til Grund for dens Instruktion samt for Reglementet til Havnens Afbenyttelse, hvorefter Havnecommissionens i Anledning heraf afgivne Erklæring forventes hertil indsendt med Deres nærmere behagelige Yttringer. Tillige ville De behagel. paalægge Communalbestyrelsen at foranstalte Taxten bragt til offentlig Kundskab ved Trykken og paa anden hensigtsmæssig Maade, saasnart samme træder i Kraft, hvilket förstvil finde Sted, naar det i Communalbestyrelsens Skrivelse af 5. Februar sidstl. ommeldte Sömærke paa Akurö og Böie paa Havnen ere udlagte, hvorhos Ministeriet forventer i sin Tid nærmere Indberetning meddeelt om, hvilken Indflydelse Taxten, der iövrigt forbliver gjeldende indtil videre, har haft, og eventualiter Forslag til saadanne Modifikationer i samme, som Erfaring maatte have

viist at være hensigtsmæssige. — Indenrigsministeriet den 12. Mai 1855. 1855. 12. Mai.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Rhederes Erklæringer** ved **Expedition af Skibe** til Island. Khavn den 12. Mai 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 244. 12. Mai.

I behagelig Skrivelse af 21. i f. M. har Udenrigsministeriet meddeelt, at en af de kgl. Consuler, hvem der er blevet tilstillet Blanketter til islandske Söpas i Forbindelse med Exemplarer af Loven af 15. April f. A., med Hensyn til de i bemeldte Lovs § 4 indeholdte Forskrifter, at ethvert til Island bestemt Skibs Navn skal godtgjöres ved Rhederens Erklæring, har bemærket, at dette undertiden ikke vel kan opfyldes, idet navnligen en ankommen Skipper ikke blot kan erholde men ogsaa i Virkeligheden modtager en Fragt til Island, uden at han imidlertid er forsynet med en saadan Erklæring af Rhederen, eller har Tid til at indhente samme, og at bemeldte Consul derfor har anholdt om i denne Henseende at erholde en nærmere Instruktion, og har velbemeldte Ministerium i denne Anledning begjært dette Ministeriums Yttringer om, hvorvidt der efter Sammes Formening maatte være Noget til Hinder for, at saadanne Passe kunne meddeles ethvert Skib, der er forsynet med de fornödne Nationalitetsdokumenter, der af de respektive Staters Skibe ligesom af vore egne Fartöier stedse skulle föres.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke til behagelig Efterretning tjenstl. at meddele, at Ministeriet alt i Anledning af en til samme fra en i Reykjavík bosat Kjöbmand indkommen Forespörgsel af lignende Indhold, i Overeensstemmelse med hvad der af Byfogden i Reykjavík desangaaende var yttret, i Skrivelse af 11. Decbr. f. A. har tilkjendegivet Stiftamtmanden over Island, at man i denne Henseende maa holde sig til

1855. 12. Mai. Lovens tydelige og bestemte Forskrift, af hvilken det maatte være en ligefrem Fölge, at Skibet ikke vil kunne erholde islandsk Söpas og fölgelig ikke tilstedes nogen Handel, naar den i Loven af 15. April f. A. § 4 foreskrevne Form ikke er iagttaget. Som Fölge heraf maa Ministeriet være af den Formening, at en Modifikation, som den af Udenrigsministeriet antydede, kun vil kunne indföres ved en ny Lov, hvortil der formentligen ikke for Tiden foreligger tilstrækkelig Anledning, hvorhos uden Tvivl den befrygtede praktiske Ulempe for en stor Deel vil bortfalde, naar de udenlandske Rhedere, som maatte ville sende Skibe til Island, blive bekjendte med den omhandlede Lovforskrift, idet det ikke kan være forbundet med nogen stor Uleilighed at medgive vedkommende Skipper en Erklæring som den i Loven af 15. April f. A. § 4 fordrede, naar der maatte være nogensomhelst Formodning for, at Skibet kunde komme til at gaae til Island, og skulde jeg derfor lige tjenstl. have velbemeldte Ministerium anmodet om, behageligen at ville medvirke til, at de Handlende paa de vigtigere Handelspladse i Europa gjennem vedkommende Consuler kunde blive gjorte opmærksomme paa dette Punkt, ligesom det turde være hensigtsmæssigt, at en lignende Foranstaltniug blev truffet for de forenede Fristaters Vedkommende i Nordamerika. — Indenrigsministeriet den 12. Mai 1855.

14. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **Udbetaling** af **Amtets Repartitionsfond** til **Politiskilt.** Khavn den 14. Mai 1855. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 345.

At der fra Ministeriets Side Intet haves at erindre imod, at det Belöb af 3 Rd., som ifölge Hr. Amtmandens Indberetning i behagelig Skrivelse af 3. Decbr. f. A. er af Amtsrepartitionsfonden udbetalt til An-

skaffelsen af et Politiskilt for den paa Öfjords Handelsted af Dem antagne Politibetjent, men hvorom der af Revisionen er gjort Udsættelse, maa indtil videre passere i Regnskabet for bemeldte Fond blandt foreskudte Summer, det meldes Dem herved til behagelig Efterretning. — Indenrigsministeriet den 14. Mai 1855. 1855. 14. Mai.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **Politi og Lægetilsyn** paa **nogle Handelsteder.** Khavn den 14. Mai 1855. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 347. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 69—72. 14. Mai.

Efter at Indenrigsministeriet under 25. April f. A. havde begjært sig Hr. Amtmandens Yttringer meddelte om, hvorvidt det fornödne Politiopsyn paa Öfjords Handelsted og Lægetilsyn paa Eskefjord maatte kunne föres med de til disse Havne ankommende fremmede Skibe fra de Steder, hvor Sysselmanden i Öfjords Syssel og Distriktslægen i Mula Sysselerne nu ere bosatte, og i modsat Fald, om det ikke maatte kunne paalægges disse Embedsmænd enten at bosætte sig paa de nævnte Handelspladser eller i alt Fald paa anden Maade at sörge for, at behörigt Politi- og Lægetilsyn kunde blive fört med de ommeldte Skibe, har De i behagelig Skrivelse af 5. Decbr. f. A. i förstnævnte Henseende yttret den Formening, at det nödvendige Politiopsyn paa Öfjord aldeles ikke vil kunne föres paa en blot nogenlunde tilfredsstillende Maade fra Sysselmandens nuværende Bopæl, og at det formentligen vilde være ligesaa utilfredsstillende, om det blev paalagt Sysselmanden regelmæssigen at være tilstede paa Handelspladsen til visse bestemte Tider, da hans mange Embedsreiser i Landjurisdiktionen vilde betage en saadan Bestemmelse sin Betydning, hvorimod De har antaget, at det vilde före nærmere til Maalet, naar Sysselmanden blev paalagt

1855. at tage fast Ophold paa Handelstedet, men derhos gjort
14. Mai. opmærksom paa, at der i saa Henseende frembyder sig den Vanskelighed, at det ikke ved den nuværende Sysselmands Ansættelse er gjort til Pligt for ham at være bosat paa Handelstedet, hvorfor det formenes ubilligt at paalægge bemeldte Embedsmand, der har anvendt store Bekostninger paa Opförelsen af et Vaaningshuus paa sin nuværende Bopælsgaard, og til Anskaffelsen af den til denne Jords Drift nödvendige Besætning, Avlsredskaber m. v., imod hans Önske og Villie at flytte til Handelstedet, eller paa egen Bekostning at holde en Fnldmægtig paa dette Sted til at udföre de omhandlede Forretninger.

Paa Grund af disse Omstændigheder har Hr. Amtmanden anseet det mest hensigtsmæssigt, om der kunde blive oprettet et eget Politimesterembede paa Öfjord, til hvis Lönning Sysselmanden har erklæret sig villig til at afstaae de ham nu tilfaldende Indtægter af Handelstedet, fornemlig bestaaende i Skibsklareringsgebyrer, hvilke antages at udgjöre i det Hele ca. 200 Rd., og hvortil der efter Hr. Amtmandens Formening endnu vilde behöves et Tilskud af i det mindste 300 Rd. af Statskassen.

Ministeriet skulde i denne Henseende ikke undlade at bemærke, at ligesom det vel kunde være nogen Tvivl underkastet, hvorvidt det ommeldte Handelsted allerede har naaet en saadan Udvikling, at Oprettelsen af et særegent Politimesterembede sammesteds kan ansees uomgængelig fornöden, saaledes vilde i alt Fald denne Foranstaltning medföre saa store Bekostninger, at det muligen kunde findes betænkeligt at repartere samme paa Amtets Beboere. En examineret Mand vilde navnlig, som af Hr. Amtmanden selv forudsat, neppe kunne erholdes til det omhandlede Embede, med mindre der til samme blev henlagt en Lön af idetmindste 500 Rd., men ligesom det tör betvivles, at de Indtægter af Handelstedet, som Sysselmanden har erklæret sig villig til

at afstaae, i Virkeligheden for Tiden udgjöre 200 Rd., 1855.
saaledes vilde selv et Tilskud af 300 Rd. af Amtets 14. Mai.
Repartitionsfond vistnok blive betragtet som en betydelig Udgift, der ikke burde anvendes uden uomgængelig Nödvendighed. Heldigere vilde det derimod vistnok være, om Sysselmanden kunde tage Bopæl paa Stedet, men da Hr. Amtmanden har forment, at dette vilde være ubilligt imod den nuværende Sysselmand, og endog kunne bevirke hans Ruin, og da det paa den anden Side kunde blive meget vanskeligt at forskaffe ham en passende Erstatning for det Tab, han ved den ommeldte Bopælsforandring kunde lide, saa synes der neppe at være anden Udvei end at opfordre ham til, saasnart Leilighed dertil gives, at söge et andet Embede, hvortil han ogsaa har erklæret sig villig, og maatte da Politiopsynet paa Öfjord og Tilsynet med de dertil ankommende fremmede Skibe formeutligen indtil videre besörges ved en dertil af Hr. Amtmanden antaget habil Mand, imod at han oppebærer de Sysselmanden nu tilfaldende Indtægter af Handelstedet, og derhos endvidere en Godtgjörelse af indtil 50 Rd. af Amtsrepartitionsfonden. Forinden imidlertid denne Foranstaltning iværksættes, önsker man at modtage Hr. Amtmandens nærmere Yttring desangaaende, efter forud indhentet Erklæring fra vedkommende Sysselmand. Hvad de ommeldte Forretningers Udförelse i indeværende Aar augaaer, vilde samme formentligen kunne betroes til den af Hr. Amtmanden antagne Repstyrer paa Öfjord, Björn Jonsson, der ogsaa efter Sysselmand Briems Erklæring hidtil har besörget lignende Forretninger ifölge dertil af Hr. Amtmanden meddeelt Autorisation, imod at der tillægges ham den af Dem i Skrivelse af 3. Decembr. f. A. ommeldte Godtgjörelse af 20 Rd., der forskudsviis ville kunne udbetales af Amtsrepartitionsfonden for dette Aar.

Med Hensyn dernæst til Lægetilsynet paa Eskefjord, da fremgaaer det ligeledes af Hr. Amtmandens

1855. forberörte Skrivelse, at samme ikke tilbörligen kan vare-
14. Mai. tages fra Distriktslægens nuværende Bopæl, der er i en Afstand af c. 4 Miil fra Handelstedet, og da det derhos efter de meddelte Oplysninger paa Grund af de lokale Forhold maa ansees for ugjörligt at beordre den paagjeldende Distriktslæge til at bosætte sig paa Handelstedet, vil det være at tage under Overveielse, hvorledes et stadigt Lægetilsyn kan tilveiebringes paa bemeldte Handelsted, ligesom Tilfældet er paa de fem andre i Loven af 15. April f. A. bestemte Anlöbssteder.

Saalænge ikke den af Dr. Schleisner i sin Tid indgivne Plan, hvorefter een Læge skulde ansættes i hvert af Landets Sysseler, kan blive realiseret, turde dette muligen bedst og med mindst Bekostning opnaaes derved, at vedkommende Distriktslæge blev opfordret til at oplære en Mand som Hjælpelæge, overeensstemmende med Plak. 23. August 1848 § 3, og at det ommeldte Hverv derefter blev overdraget til ham mod en Godtgjörelse af ca. 150 Rd. aarlig. Det tör navnligen vel antages, at en saadan Læge, skjöndt han ikke har underkastet sig offentlig Examen, vil være istand til at foretage den i Loven af 15. April f. A. § 2 ommeldte Undersögelse af Besætningens Sundhedstilstand. Idet man derfor tjenstl. skulde udbede sig Hr. Amtmandens Yttringer i bemeldte Henseende behageligen meddelte, undlader jeg ikke at tilföie, at indtil en saadan eller en anden lignende Foranstaltning kan blive truffen, vil Lægetilsynet med de fremmede Skibe paa Eskefjord være at före af den nu der ansatte Qvarantaine- eller Sundheds-Commission, og da denne efter Hr. Amtmandens sidste Indberetning bestod af Sysselmanden og Distriktslægen, samt af en paa Stedet bosat Mand, nemlig Guldsmed Jon Sigfusson, vil der formentligen i alt Fald ikke være Spörgsmaal om at tilstaae andre end det sidstnævnte Medlem nogen Godtgjörelse herfor, i hvilken Henseende jeg dog ogsaa skulde udbede mig Deres nærmere Erklæring behageligen meddeelt.

Iövrigt skulde jeg ikke forbigaae at meddele Hr. Amtmanden, at de Udgifter, som de heromhandlede og andre ved Loven af 15. April f. A. foraarsagede Foranstaltninger medföre, selvfölgelig maae bæres af Landets egne Indbyggere og ikke kunne betragtes som Statsudgifter, har jeg ladet udarbeide et Lovudkast angaaende Udredelsen af de ommeldte Udgifter til Forelæggelse for det i indeværende Aar sammentrædende Althing. 1855. 14. Mai.

Forsaavidt Hr. Amtmanden endeligen i Deres forberörte Skrivelse af 5. Decembr. f. A. har henviist til Deres Skrivelse til Ministeriet af 2. Oktbr. 1851, betræffende Kjöbet for offentlig Regning af Stedet Oddeyri paa Öfjord Handelsted, skulde jeg ikke undlade at meddele Dem til Efterretning, at Ministeriet saa meget mindre kan indlade sig paa denne Sag, som den tidligere af Ministeriet fattede Plan, hvorefter det var paatænkt at oprette nogle af de vigtigste Handelspladser paa Island til Kjöbstæder, nu maa ansees for opgivet efter Emanationen af Loven af 15. April f. A. — Indenrigsministeriet den 14. Mai 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende hans **Tilbagereise til sit Embede.** Khavn den 15. Mai 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 348. 15. Mai.

Endskjöndt der under andre Omstændigheder ikke fra Ministeriets Side vilde have været Noget at erindre imod, at Hr. Stiftamtmanden benyttede den Dem meddelte Permission til at opholde Dem her i Danmark indtil Postskibets næste Afgang til Island i Juli Maaned næstkommende, maa Ministeriet dog nu efter Forholdenes Beskaffenhed ansee det for særdeles önskeligt, at Hr. Stiftamtmanden kunde være tilstede i Island inden Althingets Sammentræden den 2. Juli næstkommende, navnligen af Hensyn til, at der vil blive forelagt Althinget flere Sager af stor Vigtighed, hvorom den kgl.

1855. 15. Mai. Commissarius ved Althinget kunde önske at conferere med Hr. Stiftamtmanden inden Thingets Aabning, ligesom det ogsaa maa ansees for særdeles magtpaaliggende, at der i Tide gjöres de fornödne Forberedelser til, at Trykningen af Althingets Forhandlinger m. v. kan blive fremmet med tilbörlig Hurtighed, hvorhos det endeligen tör antages, at da Justitsraad Jonassen, hvem Bestyrelsen af Stiftamtmands-Embedet i Deres Fraværelse er betroet, er Medlem af Althinget, vil det falde ham vanskeligt, ved Siden af sidstnævnte Hverv at varetage de ommeldte Embedsforretninger.

Da der nu tilbyder sig en gunstig Leilighed for Hr. Stiftamtmanden til at komme tilbage til Island med det Orlogsdampskib, som herfra opsendes til Reykjavík i Begyndelsen af næste Maaned, har Ministeriet paa Grund af foranförte Omstændigheder troet at burde opfordre Hr. Stiftamtmanden til at reise tilbage med den nævnte Skibsleilighed, om end Deres Ophold her maatte blive afbrudt noget för den bestemte Tid, idet jeg ikke undlader at tilföie, at saafremt De maatte see Dem istand til at imödekomme dette Önske, vil Ministeriet finde sig foranlediget til at lade de for Opreisen normerede Passagerpenge m. v., til Belöb 90 Rd., anvise til Marineministeriet.

Om Deres Beslutning i bemeldte Henseende imödesees Hr. Stiftamtmandens behagelige Svar snarest muligt. — Indenrigsministeriet den 15. Mai 1855.

15. Mai. **Islandske Departements** Circulaire til samtlige Provster i Island, ang. Foretagelse af en **almindelig Folketælling** i Landet. Khavn den 15. Mai 1855. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 377. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 72—73. — Resultaterne af denne Folketælling ere fremstillede af Sigurð Hansen i Skýrslur um landshagi á Íslandi I, 405—479, og paa Dansk i Meddelelser fra det statistiske Bureau (Khavn 1858. 8.) IV, 1—64.

Ifölge modtagen Meddelelse fra det statistiske Bureau blev der den 1. Febr. d. A. foretaget en ny almin-

delig Folketælling for Kongeriget Danmark, men da denne Dag, med Hensyn til de lokale Forhold, fandtes mindre passende for Island og de andre nordlige Bilande, er den 1. Oktbr. næstkommende bleven bestemt som den Dag, paa hvilken Folketællingen der bör foretages. Iövrigt er det for Islands Vedkommende fundet hensigtsmæssigst, i Analogi af hvad her har fundet Sted i Danmark, at Folketællingen iværksættes sogneviis, saaledes at enhver Sognepræst har at lade Optællingen af Sognets Befolkning med Angivelse af Familiernes Antal, Personernes Navne, Alder, Stilling m. m. paa dertil bestemte Blanketter foretage ved Repstyreren, eller en anden dertil skikket Mand i Sognet, og at Sognepræsten derpaa, efter de saaledes tilveiebragte Optællingslister, paa ligeledes dertil bestemte Blanketter, forfatter summariske Tabeller for Sognet over de af Optællingslisterne fremgaaende Resultater, hvorefter saavel bemeldte Lister som Sognetabellerne bleve gjennem vedkommende Provst tilligemed de for deres eget Sogn forfattede Optællingslister og Tabeller at indsende direkte til undertegnede Departement. Det er derhos anseet rigtigst, at Folketællingen indrettes efter de den 1. Oktobr. stedfindende Forhold, saaledes at man af den hele Optælling kan erfare den virkelige Folkemængde paa den nævnte Dag.

1855. 15. Mai.

Ved nu at tilstille Hr. Provsten hosfölgende Exemplarer af de til Brug ved Folketællingen bestemte Instruktioner, Schemata og Blanketter, hvilke ere redigerede i det islandske Sprog i det Væsentlige i Overeensstemmelse med dem, der ere afbenyttede ved Folketællingen paa Landet i Danmark, nemlig:

1) af Reglerne for Optællingslisternes Affattelse (Reglur fyrir því, hvernig etc.).

2) af Schemata til bemeldte Lister (Skýrsluform etc.).

3) af Blanketterne til Optællingslisterne (Skýrslur um fólkstal etc.).

4) af Blanketterne til de summariske Tabeller, hvilke

1855. 15. Mai. Sognepræsterne, ved at udfylde Blanketternes Rubrikker, forfatte over hvert Sogns Folkemængde, vedföiet Reglerne for disse Tabellers Forfattelse (Fólkstalstöflur), — skulde man anmode Dem om at ville blandt Sognepræsterne i det Dem betroede Provsti fordele disse Exemplarer saaledes, som for hvert Sogn vil være fornödent. Ligesom man derhos maa have Dem anmodet om, i det Hele at före Tilsyn med Folketællingens behörige Fremme i Provstiet, i Overeensstemmelse med fornævnte derfor affattede Regler, samt ved muligen indkommende Forespörgsler at ville meddele vedkommende Præster den Veiledning, der maatte behöves til Reglernes rigtige Forstaaelse — i hvilken Henseende herhos vedlægges til Sammenholdelse i Tvivlstilfælde to Exemplarer af fornævnte for Landet i Danmark affattede Instruktioner m. v., — saaledes bedes De navnlig at have Deres særdeles Opmærksomhed henvendt paa, at Optællingslisterne og Sognetabellerne for samtlige Sogne kunne blive indsendte hertil med det den 1. Marts næste Aar fra Island afgaaende Postskib. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 15. Mai 1855.

[Bilag].

1. Reglur fyrir því, hvernig semja eigi sóknatöflurnar yfir fólksfjöldann.

1. Undireins og sóknarpresturinn hefir tekið við fólkstalsskýrslunum frá hreppstjórunum, skal hann gagnskoða þær sem bezt hann getur, til að gánga úr skugga um, að ekki sè hlaupið yfir neinn bæ eða hús, og að allir sè meðtaldir, og að nákvæmlega sè skýrt frá öllu því, sem geta skal í skýrslunum, að svo miklu leyti hann getur sèð. Verði hann einhverra galla var á skýrslunum, skal hann þegar láta leiðrètta þá. Til að sjá, hvort fólkstalan sè rètt, getur hann haft styrk af samanburði, sem síðast í 1. töflu skal gjöra við fólkstöluna 1850, að meðtöldum þeim, sem fleiri eru fæddir

en dauðir, eða að frádregnum þeim, sem fleiri eru dauðir 1855.
en fæddir á þeim 5 árum, sem síðan eru liðin; því sè 15. Mai.
mismunurinn, sem þá kemur fram, meiri, en tölu þeirra manna nemur, sem hafa komið inn í sókniua, eða farið í burt úr henni á þessu tímabili, þá má slíkt vera tilefni til að rannsaka nákvæmlega, hvort eigi sè rángt talið í síðustu töflunum, eða á hinn bóginn, hvort líkindi sèu til, að gallar sè á fólkstalinu 1850, eða þá í skýrslunum yfir fædda og dauða.

2. Þvínæst skal presturinn eptir skýrslum hreppstjóranna semja sóknatöflur þær, sem hèr standa fyrir framan. Þetta verður hægast með því móti, að jafnframt og presturinn les hreppstjóraskýrsluna, seti hann stryk fyrir hvern mann eða annað merki í dálki þeim, sem telja skal manninn; þegar þá að síðustu eru talin saman þessi merki, hefir maður þá tölu, sem standa á í hverjum dálki. Í því skyni eru ætluð hverri sókn þrenn töflubrèf; skal í eitt þeirra rita merkin, en í hin tvenn skal rita tölurnar, og skal annað þeirra geyma í embættis skjalasafni prestsins, en hitt skal senda prófasti. Að ekki sè hlaupið yfir neinn mann í 1., 2. og 3. töflu, má sjá á því, að tölunni í hverri af þessum töflum beri saman við fólksfjöldann eptir hreppstjóraskýrslunum.

3. Í töflunni Nr. 3 skal engan tilgreina nema á einum stað, en telja skal hvern einn í þeim flokki, sem helzti atvinnuvegur hans heyrir undir; þó bóndi t. a. m. sè smiður, eða rói til fiskjar á vertíðum, skal samt telja hann í 4. grein, ef kvikfjárrækt er helzti atvinnuvegur hans. Í dálkinn A. skal telja hvern þann, sem stendur fyrir atvinnuvegi, hvort það er karl eða kona, en í dálkinn B. alla aðra, sem hafa framfærslu af atvinnuveginum, þó svo, að í seinni dálkunum, þar sem „Hjú" er ritað yfir, skal einúngis telja vinnuhjú.

4. Ekkjur eða stúlkur, sem halda áfram atvinnuvegi manna sinna eða feðra, eða hafa annan atvinnuveg sèr, skal telja í dálkinum A í 3. töflu.

1855.
15. Mai.

5. Hafi kona manns sèrstakan atvinnuveg, annan en maðurinn (t. a. m. yfirsetukonur), skal hún talin í dálkinum A í þeim flokki, sem atvinnuvegur hennar heyrir undir, og skal henni þá sleppa í dálkinum B.

6. þótt eigi sè þess getið í hreppstjóra skýrslunum, á hverju einhver lifi, skal þó eigi þegar telja hann í 10. flokk með þeim, sem ekki hafa ákveðinn atvinnuveg, heldur skal þess nákvæmlega gætt, hvort eigi megi telja hann í einhverjum af hinum flokkunum; svo er t. a. m. um konu, sem skilin er við mann sinn, en lifir þó einkum af styrk þeim, sem maðurinn veitir henni, að hana skal telja í dálkinum B. í þeim flokki, þar sem maður hennar er.

7. þegar prestur er búinn að semja sóknatöflurnar, skal hann senda þær prófastinum í prófastsdæminu ásamt hreppstjóraskýrslunum, sem hann hefir haft fyrir sèr. Ber prófastinum að gæta að, hvort gallar sè á töflunum, og sèu þeir, skal hann senda þær aptur prestinum til leiðrèttingar; einkum skal prófastur sjá um, að tölunum í sóknatöflunum Nr. 1 og 3 beri saman sín á milli og við fólkstöluna eptir hreppstjóraskýrslunum. því næst skal hann með póstskipi um vorið 1856 senda sóknatöflurnar og hreppstjóraskýrslurnar úr öllu prófastsdæmi sínu, ásamt töflunum yfir sóknir sjálfs hans og uppskript á sóknunum í prófastsdæminu, beinlínis til íslenzku stjórnardeildarinnar (*det islandske Departement*) í Kaupmannahöfn, en eigi þarf hann að búa til töflur yfir allt prófastsdæmið eptir sóknatöflunum.

2. Skýrsluform til fólkstalsins á Íslandi, 1. Oktbr. 1855[1].

---

[1]) Dette Schema er ordret det samme som det, der ledsagede Depart. Circ. 30. Marts 1850 angaaende Folketællingen i Island til 1. Februar 1850 (see XIV, 410—411), hvorfor samme her udelades.

1855.
15. Mai.

3. *Skýrsla um fólkstal m. fl. í N. N. sókn, í N. N. sýslu, í N. N. amti, 1. Oktober 1855.*

Bæja nöfn og húsa.	Tala húsráðenda á hverjum bæ eða í hverju húsi.	Nöfn allra heimamanna á hverjum bæ eða í hverju húsi.	Aldur hvers eins, að meðtöldu því árinu, sem hann er á.	Gipt, ógipt, ekkill, ekkja eða skilið úr hjónabandi.	Fæðíngarstaður (sókn og amt, eða land, ef fæddur er utan Íslands).	Nafnbót, embætti, starf, iðnaður, atvinnuvegur, staða á heimilinu, eða á hverju þeir lifa.	Trúarbrögð.	Af þessum voru: mál- og heyrnarlausir.	Af þessum voru: heyrnarlausir.	Af þessum voru: blindir.	Athugasemdir.

1855. 15. Mai. 4. Fólkstals-töflur í N. N. sókn, N. N. sýslu, N. N. amti, 1. Oktober 1855.

Nr. 1. Eptir aldri, kyni og hvort gipt sèu eða ógipt eða skilin úr hjónabandi.

	Karlkyn.				Kvennkyn.			
	ógiptir.	giptir.	ekkilar.	skildir frá konunni.	ógiptar.	giptar.	ekkjur.	skildar frá manninum.
1 ár og ýngri . .	...	...	...	...		...	...	...
milli 1 og 3 ára (3. árið talið með) . .	...	...	...	...		...	...	...
3–5	...	...	...	...		...	...	...
5–7	...	...	...	...		...	...	...
7–10	...	...	...	...		...	...	...
10–15								
15–20								
20–25								
25–30								
30–35								
35–40								
40–45								
45–50								
50 55								
55–60								
60–65								
65–70								
70–75								
75–80								
80–85								
85–90								
90–95								
95–100								
yfir 100 ára								
Samtals								

Samtals karlkyns . . . .
Samtals kvennkyns . . . .
Samtals allt fólkstalið . . . .
Tala húsráðenda í fólkstali þessu er . . . .

Athugasemd. Eptir fólkstalinu 1. Febr. 1850 var fólksfjöldinn . . . .

þegar bætt er hèrvið tölu þeirra, sem fæðzt hafa fleiri en dáið á þeim 5 árum, sem síðan eru liðin, samkvæmt ársskýrslum prestanna, eða þegar dregin er frá tala þeirra, sem dáið hafa fleiri en fæðzt eptir skýrslunum . . .

verður það . . .

Sè borinn saman við þessa tölu fólksfjöldinn 1. Oktober 1855 . . . .

verður mismunurinn . . . .
og kemur hann af því, að . . . .

Nr. 2. Eptir trúarbrögðum.

1855.
15. Mai.

	Karlkyn.	Kvennkyn.
Lúthers trúar		
Páfa trúar		
Gyðinga trúar		
Mormóna trúar		
. . . .		
. . . .		
Samtals . . .		

Samtals allt fólkstalið . . .

Nr. 3. Eptir atvinnuvegum.

	A.		B.			
	Karl-kyn.	Kvenn-kyn.	Konur, börn, ættíngjar, o. s. fr.		Hjú.	
			Karl-kyn.	Kvenn-kyn.	Karl-kyn.	Kvenn-kyn.
1. Andlegrar stéttar embættismenn og kennarar (við prestaskólann og latínuskólann) . .						
2. Verðslegar stéttar menn. (Með þeim eru taldir umboðshaldarar, en ekki embættismenn, sem fengið hafa lausn, eða þeir menn, sem hafa nafnbót eina)						
3. Embættislausir vísindamenn og þeir sem gánga á prestaskólann. (Skólapilta og kennslupilta skal telja í dálkinum B. í þeim flokki, sem atvinnuvegur sá heyrir undir, er þeir hafa framfærslu af)						
4. Bændur. (Það eru þeir, sem lifa á kvikfjárrækt)						
5. Þeir sem lifa á sjó. (Það eru hafskipastjórar, hafnarleiðsögumenn, og sjáfarbændur þeir, er mestmegnis lifa af fiskiafla)						
6. Iðnaðarmenn:						
bakarar						
beykirar						
gullsmiðir og silfursmiðir						
hnakkasmiðir						

1855.

15. Mai.

	A.		B.			
	Karl-kyn.	Kvenn-kyn.	Konur, börn, ættíngjar, o. s. fr.		Hjú.	
			Karl-kyn.	Kvenn-kyn.	Karl-kyn.	Kvenn-kyn.
járnsmiðir						
klæðsníðar						
múrarar						
mylnumenn						
rokkasmiðir						
skipasmiðir						
skósmiðir						
trèsmiðir						
húsasmiðir (timburmenn)						
úrsmiðir						
vefarar						
aðrir iðnaðarmenn						
7. þeir sem lifa á verzlun . .						
8. þeir sem lifa á eptirlaunum eða leigum af eigum sínum. (Með þeim teljast einnig próventumenn)						
9. Daglaunamenn						
10. þeir, sem ekki hafa neinn ákveðinn atvinnuveg						
Samtals . . .						

þar að auki:		
Sveitarómagar og spítalaómagar. (Með sveitarómögum eru ekki þeir taldir, sem einúngis þiggja styrk af sveit)		
þeir, sem eru í varðhaldi		
Samtals . . .		
Samtals allt fólkstalið . . .		

þessar 3 töflur eru þannig samdar af (N. N.)

15. Mai. **Islandske Departements** Skrivelse til Biskoppen over Island, angaaende **Iværksættelsen** af en **almindelig Folketælling** i Landet. Khavn den 15. Mai **1855.** — Schemaerne til Folketalslisterne anföres som forelagte Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1855. — Isl. Co-

pieb. 1855, Nr. 378. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Islands 1, 73. 1855. 15. Mai.

Hvorledes man herfra under D. D. har tilskrevet samtlige Provster i Island i Anledning af den almindelige Folketælling, som vil være at foretage i Island den 1. Oktbr. d. A., det skulde man ikke undlade, ved Fremsendelsen af hoslagte Gjenpart, tjenstl. at meddele D. Höiærv. til behagelig Efterretning. Og idet man lader medfölge nogle Exemplarer af de til Brug ved Folketællingen bestemte Instruktioner, Schemata og Blanketter, hvilke ere affattede paa Islandsk med de behörige Modifikationer efter dem, der have været afbenyttede ved Folketællingen paa Landet i Danmark, og hvoraf ligeledes nogle Exemplarer vedlægges, skulde man lige tjenstl. udbede sig Deres gode Medvirkning til bemeldte Foranstaltnings Fremme.

Endelig bemærkes, at ligesom Provsterne i Danmark i sin Tid direkte er tilskrevet fra det statistiske Bureau, saaledes maatte en lignende Fremgangsmaade ansees aldeles uundgaaelig for Islands Vedkommende. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 15. Mai 1855[1].

Kongelig Resolution ang. **Forslag til Matrikelsagens videre Fremme i Island.** Frederiksborg Slot den **18. Mai 1855**[2]. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1855, Nr. 40, ledsaget af to Bilag: a) Althingets Betænkning angaaende den almindelige Jordtaxation i Island 1849—1850, dateret 10. August 1853 (dansk Oversættelse); b) Forslag til Matrikelsagens Fremme i Island. — Dette „Forslag", som er udarbeidet i Indenrigsministeriet (P. G. Bang), er trykt i Depart. Tid. 1855, S. 940—949. 18. Mai.

[1]) s. D. ere ligelydende Skrivelser fra Departementet udgaaede til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island. — Isl. Copieb. sst. Nr. 379—381.

[2]) kgl. Resol. 22. Mai 1853; For. 1. April 1861.

1855. Islandsk: Uppástúnga um það, hvernig lagfæra megi
18. Mai. jarðamatið á Íslandi (det ovennævnte „Forslag"), trykt særskilt hos Schultz til Forelæggelse for Althinget 1855, 12 Sider i 8vo, derefter under Nr. V i Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1855, Viðb. A, S. 56—65. Resolutionen i Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 86. — Om de forudgaaede Forhandlinger i Matrikelsagen see: Tíðindi frá alþíngi Íslendínga **1845**, S. 65—68; **1847** anfört ved For. 27. Mai 1848; **1849**, S. 152—153; **1853**, S. 16—17. 20. 61. 391. 606. 897—954. 991—1027. 1061—1077, samt Viðb. A, S. 18 (Uddr. af Indenrigsmin. Forestill. til Kongen, med Dat. 21. Mai 1853). Om den af den kgl. Commissarius, Amtmand Melsted, nedsatte Commission til Matrikelsagens Bearbeidelse *see* Þjóðólf. VII, 113; Commissionen blev færdig med sine Arbeider i Februar 1857, Þjóðólf. IX, 53 (27. Februar 1857).

I Indenrigsministeriets Forestilling 14. Mai anföres, at ifölge kgl. Resol. 22. Mai 1853 bleve de islandske Matrikulationsarbeider forelagte Althinget i 1853, og Thinget opfordret til at tage under nöieste Overveielse, hvad der maatte være at foretage til Sagens videre Fremme og hensigtsmæssige Ordning. I Thingets Betænkning er den Mening fremsat og udviklet, at det nævnte Taxationsarbeide vel lider af saa mange og væsentlige Feil og Uovereensstemmelser, at samme ikke i dets nærværende Skikkelse kan benyttes som Grundlag for en Jordebogs Affattelse for hele Landet, men at det dog formentligen ikke er ugjörligt, at faa disse Mangler saaledes rettede, at derved kunde tilveiebringes en brugbar Matrikul, idet det nemlig antages, at Taxationerne i de enkelte Repper og Sysseler ere, paa nogle Undtagelser nær, nogenledes tilfredsstillende, medens dette derimod ingenlunde er Tilfældet, naar Talen er om Forholdet mellem de forskjellige Sysseler.

Althinget har derhos forment, at Hovedgrunden til de stedfundne Mangler og Uovereensstemmelser i Taxationerne fornemmeligen maatte söges deels deri, at den i For. af 27. Mai 1848 opstillede Hovednorm — der iövrigt af Althinget selv i sin Tid var tilraadet — hvorefter Eiendommene skulde taxeres til Pengeværdi efter billig gangbar Priis paa saadanne Eiendomme, ikke har været heldig valgt, deels deri, at de Taxatorerne meddelte Instruktioner ere af dem blevne opfattede paa forskjellig Maade.

For nu at raade Bod paa de anförte Mangler, har Althinget foreslaaet: at der i Reykjavík maatte blive nedsat en

af 8 Medlemmer bestaaende Commission, der havde at gjennemgaa samtlige Taxationsforretninger, og derefter söge dem berigtigede forsaavidt fornödent; — at der ved disse Berigtigelser maatte blive lagt til Grund den af Indenrigsministeriet i Aaret 1853 paapegede Hovednorm, nemlig Eiendommenes præsumtive Indtægter, saaledes som disse, efter alle de Oplysninger, som derom kunne tilveiebringes, lade sig udfinde; — at det tillades Commissionen at vælge tre Mænd i hvert af de to Amter, Vester-Amtet og Nord- og Öster-Amtet, samt, dersom det maatte findes nödvendigt, een i Sönder-Amtet, for hos dem at indhente de fornödne Oplysninger og Forklaringer angaaende Jordtaxationen, imod at der tilstaaes de nævnte Mænd en Godtgjörelse for deres Umage, efter billig Regning; — at det derhos paalægges Biskoppen, Amtmændene, Provsterne og Sysselmændene i Island at meddele Commissionen alle de Oplysninger og Underretninger, som de maatte være i Stand til og Commissionen maatte forlange; — at Commissionen maatte blive tilstaaet 200 Rd. til de nödvendigste Sendelser omkring i Landet, og derhos til Bestridelse af de ved Skrivematerialiers Anskaffelse og Commissionens Correspondence foranledigede Omkostninger en Godtgjörelse af 100 Rd. aarlig i 2 Aar; — at det forbeholdes en senere Afgjörelse, hvilken Godtgjörelse der kan blive Commissionens Medlemmer at tilstaa i Forhold til Omfanget af det af dem udförte Arbeide; og — at samtlige foranförte Udgifter maae forskudsviis udredes af den islandske Jordebogskasse. 1855. 18. Mai.

Da den af Althinget udtalte Anskuelse om Beskaffenheden af de udförte Taxationsarbeider i det Væsentlige stemmer overeens med det Resultat, hvortil Ministeriet ved de her anstillede Undersögelser af de ommeldte Taxationsforretninger er kommet, og da det derhos maa ansees for særdeles önskeligt, at det nævnte Arbeide, der allerede har foraarsaget en Udgift af over 6000 Rd., ikke skulde blive aldeles spildt, samt da endeligen Iværksættelsen af en ny Omtaxation af samtlige Jordeiendomme i Island ved en omreisende Commission vilde allerede af den Grund være utilraadelig, at Landet ikke vilde være i Stand til at bære de deraf flydende Omkostninger, saa har Ministeriet troet, at der var Anledning til at gjöre et Forsög paa, om ikke de udförte Taxationer kunde blive saaledes berigtigede, at deraf kunde tilveiebringes en brugbar Matrikul for Landet, og i det mindste en saadan, som var at foretrække for den nuværende, der efter alle Sagkyndiges Dom

1855. er saa uligelig, at den paa ingen Maade kan bruges som Basis
18. Mai. for nye Skatters Paalæg.

Dernæst har Ministeriet ogsaa anseet det hensigtsmæssigt, at der efter Althingets Forslag nedsættes en Commission af tre Medlemmer i Reykjavík, til at lede samtlige til Taxationernes Berigtigelse nödvendige Foranstaltninger. — Derimod har Ministeriet ikke kunnet tiltræde Althingets Forslag, forsaavidt det derefter maatte overlades til Commissionen, deels selv at afgjöre, hvilke Repper der skulle omtaxeres, deels efter de ved Correspondence fra forskjellige Mænd og Autoriteter omkring i Landet indhentede Oplysninger at foretage den nödvendige Omtaxation af disse Repper. Ministeriet maatte nemlig antage, at der til Bedömmelsen heraf udfordres en saadan Lokalkundskab til forskjellige Egne af Landet, som ikke kan formodes at være tilstede hos Medlemmerne af den i Reykjavík nedsatte Commission. Man har derfor troet, at Bedömmelsen af det förste Moment rettest vil kunne overlades til Althinget selv, hvor der möder een Repræsentant for hvert Syssel, og at det derefter bör overdrages til fem af Amtmanden for hvert Syssel udnævnte Mænd, under Sysselmandens Ledelse at foretage Omtaxationen i de Repper, som efter Althingets Beslutning skulle omtaxeres.

Da ei heller nogen Regel af Althinget er angivet for, hvorledes Misforholdet mellem de enkelte Sysseler indbyrdes skulde udjevnes, har man ogsaa anseet det nödvendigt, at der herom gives nærmere Forskrifter, og Ministeriet har derfor udarbeidet (det som Bilag vedlagte) Forslag til den Fremgangsmaade, der vilde være at fölge ved Udförelsen af det omhandlede Hverv, Berigtigelsen af de foretagne Jordtaxationer i det Hele, for at samme kan blive forelagt Althinget til Betænkning, för end Berigtigelserne iværksættes.

Med Hensyn til de Omkostninger, som herved ville foranlediges, bemærker Ministeriet, at disse, naar ovennævnte Ministeriets Forslag tages til Fölge, formentligen ikke ville blive meget betydelige, og alene bestaae i: a) Diæter til de Mænd, som maatte blive udnævnte til at udföre Omtaxationen i de enkelte Repper, hvilke Diæter formentligen bör bestemmes til samme Störrelse, som i For. 27. Mai 1848 § 6, nemlig for Sysselmanden til 3 Rd., og for hver af Taxationsmændene til 1 Rd. 32 Sk.; — b) Godtgjörelse til Commissionen for Skrivematerialier m. v., efter derover indgivet Regning til Stiftamtmanden; og endelig c) i et passende Honorar til Com-

missionens Medlemmer, hvilket formentligen först vil kunne bestemmes, naar deres Hverv er tilendebragt. — Disse Udgifter kunne formentligen forelöbigen udredes af den til extraordinaire Udgifters Afholdelse for Island paa Finantsloven opförte Sum, imod at det forbeholdes en nærmere Afgjörelse, om de senere kunde blive refunderede paa samme Maade som de övrige til Matrikul-Arbeidet medgaaede Omkostninger. 1855. 18. Mai.

Finantsministeriet har, næst at meddele Samtykke til, at Omkostningerne ved de fornævnte Foranstaltninger afholdes paa den nys ommeldte Maade, med Hensyn til den i det ovennævnte Forslag omhandlede Fremgangsmaade ved Udförelsen af de foretagne Jordtaxationers Berigtigelse henstillet, om ikke dette Öiemed ogsaa paa anden Maade maatte kunne naaes, som f. Ex. derved, at enkelte Repper af de forskjellige Sysseler udtoges og omtaxeredes, og en Udjevning af den i de forskjellige Sysseler nu bestaaende Ulighed derefter fandt Sted, efter det ved en Sammenstilling af disse Omtaxationer fremkomne Resultat.

Ministeriet har vel ikke Noget imod, at Althinget gjöres opmærksom paa den af Finantsministeriet saaledes paapegede Fremgangsmaade, men bemærker dog dertil, at det, for at samme kan anvendes, formentligen vil være nödvendigt, at den foreslaaede Omtaxation af de enkelte Repper i de forskjellige Sysseler, naar en Udjævning efter samme skal finde Sted af den i de forskjellige Sysseler nu stedfindende Ulighed i Jordtaxationen, udföres efter de samme Principer i alle disse Repper, men dette vilde formentligen neppe kunne opnaaes paa anden Maade, end ved en omreisende Taxations-Commission; men ligesom det neppe kan formodes, at en saadan almindelig Commission er i Besiddelse af det nödvendige Kjendskab til de forskjellige Egne i Landet, saaledes vilde ogsaa derved foraarsages saa betydelige Udgifter, at samme vanskelig vilde kunne bæres af Landet.

Ministeriet bemærker slutteligen, at det formentligen vil være rettest, at det overdrages til Althinget, hvis det i det Væsentlige finder Forslaget tilraadeligt, saaledes at der strax kan begyndes paa Arbeidet, at udnævne de tvende Medlemmer af Commissionen, og til den kgl. Commissarius at udnævne en Mand til Commissionens Formand og tredie Medlem, som er villig til at overtage dette Hverv, og indstiller i Henhold til det Ovenanförte de fem i den fölgende kongelige Resolution fremhævede Punkter:

1855. [Kongelig Resolution]:
18. Mai. Vi bifalde allernaadigst:

1. at indbemeldte af Indenrigsministeriet affattede Forslag til Matrikulsagens videre Fremme i Island forelægges det i indeværende Aar sammentrædende Althing til Betænkning.

2. at Althinget, hvis det i det Væsentlige tiltræder Forslaget, og navnligen selv vil afgjöre, hvilke Repper der skulle omtaxeres, da erholder en Forlængelse af den sædvanlige Thingtid med 8 Dage.

3. at Althinget under samme Forudsætning vælger tvende Medlemmer af den Commission, som Matrikulerings-Arbeidets Fortsættelse bliver at overdrage, og den kgl. Commissarius en dygtig og sagkyndig kongelig Embedsmand til Commissionens Formand og tredie Medlem.

4. at denne Commission, ligeledes under Forudsætning af, at Forslaget i det Væsentlige tiltrædes, strax efter Althingets Slutning paabegynder Arbeiderne, og navnligen foranlediger det Fornödne til de enkelte Reppers Omtaxation.

5. at de Omkostninger, der ville foranlediges ved de foranförte Omtaxations-Forretninger, forelöbig maae afholdes af den til extraordinaire Udgifter for Island paa Finantsloven opförte Sum, imod at det forbeholdes Vor senere allerh. Bestemmelse, hvorledes de i sin Tid kunne være at refundere. — Frederiksborg Slot den 18. Mai 1855[1].

---

[1]) Med Indenrigsministeriets Skrivelser 5. Juni til Amtmand Melsted som kgl. Commissarius ved Althinget og Stiftamtmand Trampe meddeles dem ovenstaaende kgl. Resolution, med Anmodning til den Förstnævnte om, at foretage det Fornödne under de i Resolutionen fremhævede Forudsætninger, og til Stiftamtmanden om, at anvise de fornödne Udgifter til Udbetaling af Jordebogskassen, naar det af Comitéen forlanges, og imod dens Qvittering. Isl. Copieb. 1855, Nr. 395. Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 86 med Anmærkn.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Attest for Skibsförere om Losning af Ladninger.** Khavn den 19. Mai **1855.** — Isl. Copieb. 1855, Nr. 352. Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 73. 1855. 19. Mai.

Efter Forhandling med Indenrigsministeriet er det af det kgl. General-Tolddirektorat foranstaltet, at der i Toldsedlerne til Island optages den udtrykkelige Bestemmelse, at der af vedkommende Politimester sammesteds skal meddeles Skibsföreren Attest om Ladningens Losning, for at afleveres til vedkommende Toldkontoir i Overeensstemmelse med For. 1. Febr. 1797 § 303.

Hvilket tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for vedkommende Embedsmænd i det Dem betroede Amt. — Indenrigsministeriet den 19. Mai 1855[1].

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Bisperesidensens Forflyttelse fra Laugarnes til Reykjavík.** Khavn den **19.** Mai **1855.** — Isl. Copieb. 1855, Nr. 355. 19. Mai.

Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet har, ved at tilstille dette Ministerium et Andragende med Bilag, hvori Biskoppen over Island, Thordersen, har anholdt om, enten at det maa tillades ham at flytte bort fra sin Embedsjord Laugarnes og bosætte sig i Reykjavík, imod at der i saa Fald blev tilstaaet ham en aarlig Husleiehjælp af 200 Rd., eller at der for offentlig Regning maatte blive lagt et nyt Tag paa hans Vaaningshuus paa Laugarnes, samt at den övrige ved det slette Tag bevirkede Skade paa Bygningen maatte blive repareret, meddeelt, at der for Tiden ikke

[1]) s. D. ere ligelydende Skrivelser afgaaede til begge Amtmændene i Island. Isl. Copieb. 1855, Nr. 353—354.

1855. vil være Tale om, at Biskoppen kan flytte bort fra
19. Mai. Laugarnes, da bemeldte Ministerium ikke seer sig istand til at bevirke den af ham ansögte Husleiehjælp, hvorimod samme har anbefalet, at de ved Bygningen stedfindende Mangler maatte blive afhjulpne ved dette Ministeriums Omsorg.

Ministeriet kan i denne Anledning ikke tilbageholde den Bemærkning, at det meget maa beklages, at denne Sag nu atter bringes paa Bane, efter at der i Aaret 1848 med betydelige Omkostninger er lagt et nyt Tag paa Bispeboligen, og efter at Ministeriet, ved Skrivelse af 14. April 1849 til Stiftamtet, havde tilladt, at forskjellige Reparationer paa bemeldte Bolig endnu maatte foretages for offentlig Regning, idet man dog tilföiede, at der ikke fra det Offentliges Side kunde ventes noget videre Bidrag i denne Henseende. Efter det mislykkede Forsög, der har været gjort paa at afhænde Bygningen, maa Ministeriet derhos holde for, at det kunde være at foretrække at bortsælge samme til Nedbrydelse, og Jorden for sig, fremfor at anvende videre Bekostninger paa Bygningens Istandsættelse, idet nemlig Omkostningerne ved at lægge et Brædetag paa Bygningen let vil kunne opsluge den Kjöbesum, som i sin Tid maatte knnne opnaaes for Bygningen. Da det imidlertid, forinden Resolution afgives i Anledning af Biskoppens Andragende, vil være nödvendigt at vide, hvor stort et Belöb de her omhandlede Omkostninger antages at ville udgjöre, skulde jeg tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville foranledige et paalideligt Overslag affattet over de Omkostninger, som ville udfordres til at lægge et Brædetag paa Bispeboligen, samt til at afhjælpe de mest paatrængende Mangler ved Bygningen, og derefter at indsende samme hertil, ledsaget af de nærmere Yttringer, hvortil De muligen maatte finde Anledning. — Indenrigsministeriet den 19. Mai 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Ansættelse af fremmede Staters Consular-Embedsmænd** paa Island. Khavn den 19. Mai 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 356. 1855. 19. Mai.

Ved at fremsende en Afskrift af en mellem Nederlandene og de forenede nordamerikanske Fristater afsluttet Convention, angaaende Ansættelse af nordamerikanske Consular-Embedsmænd i de nederlandske Colonier, har Udenrigsministeriet i behagelig Skrivelse af 15. d. M. meddeelt, at det maa ansees önskeligt, at der mellem Danmark og Nederlandene afsluttes en lignende Overeenskomst, hvilken dog maatte blive begrundet paa en Reciprocitet, som ikke indeholdes i den Convention, der er afsluttet med de nordamerikanske Fristater, da disse ikke eie Colonier, og at det ei er usandsynligt, at Nederlandene, efter at Farten paa Island er bleven saa væsentlig lettet ved Loven af 15. April f. A. fra 1. f. M. at regne, og Farten paa Færöerne vil blive aabnet for alle Nationer fra 1. Januar næste Aar, kunde önske at ansætte Consular-Embedsmænd ogsaa paa de nævnte danske Bilande, og har velbemeldte Ministerium derfor begjært dette Ministeriums Yttringer om, hvorvidt der efter sammes Formening maatte være Noget imod, at der kunde anerkjendes af den danske Regjering saadanne Consular-Embedsmænd, som enten Nederlandene eller andre Stater maatte attraae at ansætte paa de nævnte Bilande.

I Svar herpaa undlader jeg ikke tjenstl. at meddele, at der for Islands og Færöernes Vedkommende ikke vides Noget til Hinder for, at der sammesteds ansættes Consular-Embedsmænd af fremmede Stater, og at der saaledes fra dette Ministeriums Side ikke findes Noget at erindre imod, at der afsluttes en Overeenskomst, som af Udenrigsministeriet antydet, med den kgl. nederlandske Regjering. — Indenrigsministeriet den 19. Mai 1855.

1855. 19. Mai.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. de **islandske Handelsforhold** med **Hensyn til Spanien.** Khavn den 19. Mai 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 359.

I behagelig Skrivelse af 22. Marts sidstl. har Udenrigsministeriet meddeelt, at den spanske Udenrigsminister, efter at vor Ministerresident i Madrid havde meddeelt ham Loven om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April f. A., og især fremhævet Öens betydelige Hjælpekilder, der bebude en tiltagende Handel, samt Bestemmelserne i Lovens § 7 angaaende de Betingelser, under hvilke fremmede Nationer kunne vente en aldeles lige Behandling med vore egne i Henseende til Told og Skibsafgifter, har tilstillet bemeldte Ministerresident en Svarnote, hvoraf fremgaaer, at den spanske Regjering vel paa det Bestemteste har nægtet at ophæve den Differentialtold, som i Spanien erlægges af islandsk Fisk, naar den indföres i danske Skibe, men at samme dog er beskjæftiget med Undersögelser om, hvilke Positioner i de spanske Toldtarifer der kunne nedsættes, for at fremme Skibsfart og Handel mellem Spanien og Danmark. Idet Udenrigsministeriet heri har seet en Tilböielighed fra Spaniens Side til at lette vore gjensidige Handelsforbindelser, ligesom man i de senere Aar har faaet adskillige værdifulde Beviser paa en umiskjendelig Stræben fra den spanske Regjerings Side i samme Retning, idet nemlig fremmede Flag ikke mere betale höiere Skibsafgifter i de spanske Havne end det nationale Flag, og Differential-Afgifterne paa flere Artikler, navnligen ogsaa paa Fisk, som föres til Spanien fra andre Steder end fra selve Fiskerierne, ere betydelig nedsatte, har velbemeldte Ministerium henstillet til dette Ministerium, hvorvidt det maatte ansees tilraadeligt, med Hensyn til de anförte Omstændigheder, allerede nu at indrömme det spanske Flag national Behandling i Island, naar Spanien maatte vise

sig tilböielig til at tilstaae vor Handel og Skibsfart en lignende Concession, som Norge allerede for flere Aar tilbage har opnaaet, nemlig at enhver Havn i det danske Monarchi med Hensyn til Udförselen af islandsk Fisk sættes lige med Produktionsstedet, saa at danske Handlende, naar de udföre islandsk Fisk fra Havne her i Riget, fritages for den i de spanske Toldtarifer nu fastsatte Indförselstold, forsaavidt den er höiere end om Fisken indförtes direkte fra Island. 1855. 19. Mai.

Da Ministeriet imidlertid ikke tiltroede sig tilstrækkelig Sagkundskab til fuldkommen at bedömme, hvilken Interesse en Concession som den omhandlede kunde have for den danske Handelsstand, har jeg indhentet den i Afskrift vedlagte Betænkning fra Grosserer-Societetets Comité, hvoraf fremgaaer, at Comitéen ikke har anseet den ved Kundgjörelse af 24. Marts sidstl. fastsatte Tillægsafgift af 2 Rd. pr. Commercelæst for at være af en saadan Betydenhed, at den kan bidrage Noget til at afholde de spanske Handlende fra i egne Skibe at overföre islandske Varer til Spanien, hvorved Anvendelsen af danske Skibe vilde kunne blive mere nödvendig. Men da Comitéen paa den anden Side antager, at det er af Vigtighed for den danske Handel, at Tolden i Spanien af den Fisk, som indföres fra andre Steder end Produktionsstedet, sættes lige med Tolden af Fisk, som indföres fra Produktionsstedet, har Comitéen været af den Formening, at en Concession som den omhandlede vil være til væsentlig Fordeel for den islandske Handel.

Disse Anskuelser maa Ministeriet for sit Vedkommende tiltræde, idet jeg derhos skal henstille til Udenrigsministeriet, hvorvidt der efter Comitéens Antydning maatte være Anledning til fra vor Side at andrage paa, at den omhandlede Indrömmelse ogsaa udstrækkes til andre Nationers Flag, og vil der saaledes fra Indenrigsministeriets Side Intet være at erindre imod, at der, saasnart den spanske Regjering har givet sit Samtykke til, at Sagen ordnes paa den herom-

1855. handlede Maade, i Overeensstemmelse med Loven af
19. Mai. 15. April f. A. § 7 desangaaende nedlægges allerund. Forestilling. — Indenrigsministeriet den 19. Mai 1855.

24. Mai. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Rentebetaling af en Umyndigs Capital.** Khavn den 24. Mai 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 372.

I behagelig Skrivelse af 11. Juni f. A. har Hr. Stiftamtmanden forespurgt, hvorvidt Rente maatte kunne udbetales af Jordebogskassen for Tidsrummet fra 19. Juli 1851 til 11. Juni Termin 1854 af en ifölge Landfogdens Tertiaqvittering af 5. Februar 1850 i bemeldte Kasse indbetalt Capital, stor 31 Rd. 53 Sk., tilhörende den umyndige Sigrid Jonsdatter af Reykjavík, efter at det er godtgjort, at bemeldte Umyndige er afgaaet ved Döden den 8. Decbr. 1850, og at Qvitteringen er udlagt i Arv til hendes umyndige Datter den 19. Juli 1851, uden at denne Forandring af Capitalens Eier er bleven anmeldt for Amtet eller Jordebogskassen, uden at der nogensinde er bleven hævet Rente af samme, og uden at Capitalen af vedkommende Overformynder er sögt hævet og atter indsat paa den nærværende Eierindes, Sophie Sigridur Einarsdatters Navn, hvorimod den i afvigte Juni Termin er fordret udbetalt med Renter fra Tertiaqvitteringens Datum til bemeldte Termin.

Efter at man i denne Anledning har brevvexlet med Departementet for Statsgjælden under Finantsministeriet, har samme meddeelt, at endskjöndt Qvitteringen ikke burde have været udlagt efter Sigrid Jonsdatters Död til hendes Arving, men burde været opsagt til Udbetaling af Jordebogskassen i Juni Termin 1851, vil man dog efter de oplyste Omstændigheder, og navnlig med Hensyn til, at Capitalen stedse har været en Umyndig tilhörende, ikke have Noget imod,

at Renter i dette Tilfælde beregnes indtil 11. Juni Termin 1854, til hvilken Capitalen er opsagt. 1855. 24. Mai.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning og fornöden Foranstaltning. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 24. Mai 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Udstedelsen af latinske Söpasse.** Khavn den 26. Mai 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 383. 26. Mai.

Efter Anmodning af Udenrigsministeriet tilstilles hoslagt tjenstl. Hr. Stiftamtmanden en Gjenpart af et Amterne i Danmark under 17. i f. M. fra bemeldte Ministerium tilstillet Circulaire, betræffende Udfærdigelse af kgl. latinske Söpasse, tilligemed 10 Stkr. med Litr. J Nr. 25—34 betegnede Blanketter til saadanne Passe og et tilsvarende Antal Blanketter til Skibscertificater, idet man iövrigt med Hensyn til Fremgangsmaaden i Henseende til Udstedelsen af disse Söpasse henviser til Skrivelse herfra af 30. Mai f. A. — Indenrigsministeriet den 26. Mai 1855[1].

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, ang. en **Apothekers Besværing** over den **homöopathiske Curmethode.** Khavn den 29. Mai 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 387. Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 74; jevnf. Norðri IV, 62. 29. Mai.

Med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 29. Januar sidstl. har Ministeriet modtaget et Andragende,

[1]) Med ligelydende Skrivelser af samme Dato tilstilles Amtmanden i Vester-Amtet, Melsted, 6 Stkr. Blanketter af samme Slags, Nr. 35—40, og Amtmand Havstein i Nord- og Öster-Amtet 4 Stkr., Nr. 41—44. Isl. Copieb. 1855, Nr. 384—385.

1855. hvori Eieren af Öfjords Apothek, Oddur Thorarensen,
29. Mai. besværer sig over den sig udbredende homöopathiske Curmethode og det dermed i Forbindelse staaende Udsalg af homöopathisk Medicin, hvilket skal have foraarsaget ham saa stort Afbræk i hans Medikamenthandel, at han vil see sig nödsaget til at nedlægge sit Apothek, saafremt det homöopathiske Medikamentudsalg ikke standses, og har De derhos blandt Andet bemærket, at skjöndt denne Curmethode udöves af Personer, der ikke ere berettigede til Lægepraxis, vilde en Retsforfölgning imod dem formentligen ligesaa lidet lede til Domfældelse af disse, som de övrige Qvaksalvere, med mindre de maatte kunne overbevises om grove Misgreb, men meget snarere bidrage til Homöopathiens större Omsiggriben og Udbredelse i Landet.

Idet Ministeriet nu maa være enigt i den saaledes af Hr. Amtmanden udtalte Anskuelse, og derfor ikke finder sig foranlediget til at træffe nogen Foranstaltninger i Anledning af det foranförte Andragende, hvorom Vedkommende bedes underrettet, maa man dog anmode Hr. Amtmanden om, behageligen at ville have Deres Opmærksomhed henvendt paa, om der ved Anvendelsen af den ommeldte Curmethode maatte forekomme Tilfælde, hvorved Nogens Liv eller Sundhed udsættes for Fare, og i saa Fald træffe de nödvendige Foranstaltninger efter Sagens Beskaffenhed, og forventes iövrigt Indberetning derom hertil meddeelt. — Justitsministeriet den 29. Mai 1855.

29. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, ang. **offentlig Stævning** under en **Eiendomstrætte.** Khavn den 29. Mai 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 392.

I Anledning af det med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 29. Januar sidstl. modtagne Andragende, hvori Sognepræst Einar Hjörleifsson af Vallanes an-

holder om Bevilling til ved offentlig Stævning at indkalde Alle dem, som maatte kunne godtgjöre deres Eiendomsret til Nybyggerstedet Harekstadir i Jökuldals og Hlidar Rep inden Norder-Mula Syssel, hvilket Nybyggersted han formener at være beliggende inden hans Eiendomsjord Skjöldolfstadir's Enemærker, skulde man ikke undlade, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, tjenstl. at meddele, at da der ikke er oplyst nogen særdeles Grund til den ansögte Bevillings Meddelelse, og da der kun synes at versere en Eiendomstrætte mellem Ansögeren og Nybyggeren paa Harekstadir, som er i Besiddelse af den omhandlede Eiendom, kan den ansögte Bevilling ikke meddeles. — Justitsministeriet den 29. Mai 1855. 1855. 29. Mai.

Anordning angaaende **Pensionslov** for Embedsmænd og deres Enker. Frederiksborg Slot den 31. Mai 1855. — Publiceret 1855 i Reykjavík By; 1856 i de övrige Jurisdiktioner i Sönder-Amtet, med Undtagelse af Borgarfjords Syssel, hvor den ikke anföres som publiceret; samme Aar i alle Sysseler i Vester-Amtet, samt ligeledes i Nord- og Öster-Amtet, med Undtagelse af Hunavatns Syssel, hvor den först anföres som publiceret 1857. 31 Mai.

Pensionsloven af 5. Januar 1851 er först forelagt Althinget i Sessionen 1853, blandt de almindelige Lovbud fra 1847—1852, med den Bemærkning fra Finantsministeriets Side til Justitsministeriet, at Finantsministeren vel ikke vil modsætte sig, at Loven oversendes til den kongl. Commissarius ved Althinget, for at forelægges dette, men at „ligesom denne Lov allerede er traadt i Kraft med Hensyn til de paa Island ansatte Embedsmænd, saaledes vil den ogsaa for Fremtiden blive anseet som gjeldende for disse Embedsmænds Vedkommende, hvad enten den forelægges for Althinget, eller ikke". Forhandlingerne om Sagen i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, S. 18. 607—647. 827—859. 1032—1037. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 16 Sider i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa de lige Sider 2—14 den danske Text med Kongens og Finantsministerens (Andræ's)

1855. Underskrifter; paa de ulige Sider 3—15 den islandske Text,
31. Mai. med Verification af Chefen for det islandske Departement: „Samhljóða hinum danska texta, vitnar Oddg. Stephensen"; sidste (16de) Side blank. — Rubr. af Anordningen findes i Depart. Tid. 1855, S. 639, samt i Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 241.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Tíð. um stjórnarmál. Íslands I, 80—85 (med Motiver). Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1855, Viðb. B, S. 85—89. Norðri III, 78 (Rubr.).

Anordning, hvorved Pensionsloven af 5. Januar 1851 udvides til Island.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Efter at Vi have modtaget Vort troe Althings Betænkning angaaende Udvidelse til Island af Pensionsloven af 5. Januar 1851, byde og befale Vi som fölger:

1. Enhver af Kongen udnævnt og af Staten lönnet Embedsmand, som afskediges formedelst Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, er berettiget til Pension ifölge denne Lov.

Det bliver at bestemme ved Lov, hvilke Embedsmænd ville blive udnævnte af Kongen, men indtil en saadan Lov udkommer, vil dette skee i det hidtil gjeldende Omfang, dog saaledes, at ingen Bestilling, som efter de hidtil gjeldende Regler ikke har givet Adgang til Pension, ifölge denne Lov skal give det, ligesom paa den anden Side Enhver, der ved nærværende Lovs Udgivelse er ansat i en Bestilling, som ifölge de hidtil gjeldende Regler har givet Adgang til Pension, men som efter denne Lov ikke medförer Pensionsberettigelse, for sin Person skal beholde Kravet paa Pension.

Den samme Ret til Pension tilkommer Embedsmænd, der ere ansatte ved Rigsdagen eller de Stiftelser, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finantsloven.

Udnævnelser paa Tid give ikke Pensionsret.

Communerne bestemme selv, hvorvidt deres Embedsmænd skulle have Adgang til Pension, samt dennes Störrelse. 1855. 31. Mai.

2. Pensionen afholdes af Statskassen, forsaavidt den ikke efter de Regler, som derom hidtil have gjældt, eller herefter maatte blive fastsatte, udredes paa anden Maade.

Civillisten og det kgl. Huses Appanager bære hver især de dem vedkommende Pensioner. Ved Thronskifte eller ved en af de nuværende Apanagers Ophör bestemmes det hver Gang ved særlig Lov, hvilke Pensioner Statskassen i den Anledning skal udrede.

3. Pensionen beregnes efter Vedkommendes Tjenestetid som pensionsberettiget Embedsmand, og efter Gjennemsnitsbelöbet af de Embedsindtægter, som han har haft i de sidste 5 Aar för Afskedigelsen, eller i hele sin Tjenestetid, saafremt denne ikke har varet i 5 Aar, saaledes at:

fra 0—2	Aars Tjeneste giver		1/10	af Gjennemsnitsbelöbet	i Pension.
- 2—4	—	—	2/10	—	—
- 4—7	—	—	3/10	—	—
- 7—10	—	—	4/10	—	—
- 10—20	—	—	5/10	—	—
- 20—21	—	—	31/60	—	—
- 21—22	—	—	32/60	—	—
- 22—23	—	—	33/60	—	—
- 23—24	—	—	34/60	—	—
- 24—25	—	—	35/60	—	—
- 25—26	—	—	36/60	—	—
- 26—27	—	—	37/60	—	—
- 27—28	—	—	38/60	—	—
- 28—29	—	—	39/60	—	—
over 29 Aar	—	—	40/60	—	—

Den, der har fyldt sit 70de Leveaar, skal være berettiget til at forlange sin Afsked med Pension efter nærværende Lov.

1855. Den Embedsmand, der ved Udförelsen af sin Tje-
31. Mai. neste kommer saaledes til Skade, at han maa afskediges, faaer stedse $^{2}/_{3}$ af sin Embedsindtægt i Pension.

Den, hvis Embede inddrages, har Krav paa i fem Aar at oppebære to Trediedeel af sine Embedsindtægter i Vartpenge, imod Forpligtelse til igjen at modtage passende Ansættelse med idetmindste samme Indtægt, som det inddragne Embede gav. Har han ikke inden Udlöbet af fem Aar faaet et nyt Embede, sættes han paa Pension. De Aar, i hvilke han har staaet paa Vartpenge, tælles ved senere Pensionsberegning som Tjenesteaar; men Pensionen beregnes efter Belöbet af de Embedsindtægter, han oppebar, förend han kom paa Vartpenge. Modtager han Ansættelse i et mindre Embede, beholder han af den Pension, der tilkommer ham fra det tidligere större Embede, saameget, som i Forening med det nye Embedes Indtægt ikke overstiger hans tidligere Embedsindtægt.

4. De Embedsindtægter, som komme i Betragtning ved Pensions- eller Vartpenge-Beregning efter § 3, ere:

1) fast aarlig Gage, hvortil ogsaa henregnes Erstatning for Embedet tillagte Naturalydelser, forsaavidt denne er fastsat til en bestemt Pengesum; — 2) personlige Tillæg; — 3) Sportler, Gebyrer, Procenter, Skriverpenge og lignende lovhjemlede uvisse Indtægter (Strafandele, Extrahonorarer, Diæter-, Taffel-, Contoirholds- samt Hesteholdspenge og deslige herunder ikke indbefattede), saa og saadanne Naturalydelser (fri Bolig, Embedsjord, Brændsel og Lys derunder indbefattede), der udtrykkeligt ere tillagte Vedkommende som Lönning eller Lönningsdeel. Naar Embedsmandens samlede Indtægter overstige 1000 Rd., fradrages $^{1}/_{3}$ af det Belöb, hvormed de nævnte uvisse Indtægter og Naturalydelser bringe den samlede Indtægt til at overstige bemeldte Sum.

Ved de med Contoirhold, Reise-Udgifter eller des-

lige forbundne Embeder, hvilke intet Særligt er tillagt til saadanne Omkostningers Bestridelse, fradrages det Belöb, som dertil aarligt kan antages at medgaae, i Embedets Brutto-Indtægter, for at udfinde den Netto-Indtægt, hvoraf Pension beregnes. Hvad Embedsindtægter, beregnede efter ovenstaaende Regler, overstige 6000 Rd., kommer ikke i Betragtning. Ingen Pension tör overstige 3000 Rd.

1855. 31. Mai.

5. Forbrydelse af Embede medförer Fortabelse af Retten til Pension.

6. Naar en Embedsmand afskediges paa Grund af Misligheder, der, uden at medföre Embedets Forbrydelse, svække den for hans Stilling nödvendige Agtelse og Tillid, bestemmes hans Pension ved Lov.

7. Pension eller Vartpenge ophörer: 1) ganske eller forholdsviis, naar den Vedkommende igjen ansættes med Gage; — 2) naar han uden Kongens Tilladelse modtager fremmed Tjeneste; — 3) naar han tager Ophold i Udlandet uden Kongens Samtykke; — 4) naar han i 3 Aar ikke har hævet samme, uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring; — 5) naar han ved Dom kjendes skyldig i et saadant Forhold, som medens han var i Embede vilde have haft dettes Forbrydelse tilfölge, eller naar han overbevises inden sin Afsked at have gjort sig skyldig i et saadant Forhold.

Naar en Embedsmand, efter at være afskediget med Pension, modtager Ansættelse i et nyt Embede, er han berettiget til ved sin Afskedigelse fra dette atter at oppebære sin forhen hafte Pension.

8. Hvo, som herefter bliver Enke efter en pensionsberettiget eller pensioneret Embedsmand, skal med de i § 9 anförte Undtagelser have Ret til Pension af samme Kasse som Manden.

Pensionen beregnes til $1/8$ af Mandens Gage, saaledes som denne efter nærværende Lovs §§ 3 og 4 anslaaes, naar den lægges til Grund for Beregningen af hans Pension, dog saaledes, at den derved udkom-

1855. mende Enke-Pension ikke kan overstige 600 Rd. og
31. Mai. heller ikke den Pension, hvortil Manden havde været berettiget, eller som han oppebar ved sin Död.

Hvor Omstændighederne tale derfor, kan Kongen derhos for hvert af Enkens uforsörgede Börn bevilge et Pensionstillæg af 10 til 50 Rd. aarlig indtil hvert Barns 18de Aar; dog skal dette Pensionstillægs Vedbliven gjöres afhængig af, at de Omstændigheder, som have begrundet det, vedblive at være tilstede, hvilket aarligt maa godtgjöres for Finantsministeriet.

9. Uberettigede til Pension ere Embedsmænds Enker, hvis Ægteskab er indgaaet efter Mandens 60de Aar, eller paa hans Dödsleie, eller efter at han var afskediget med Pension, eller hvis Ægteskab var aldeles ophævet inden Mandens Död.

10. Embedsmænds Hustruer, som efter denne Lov ikke længer ere pensionsberettigede, men ifölge de hidtil gjeldende Regler allerede have erhvervet Adgang til Pension inden Lovens Udgivelse, beholde for deres Personer Adgang til en Pension af den tilforn for hver især sædvanlige Störrelse.

11. Enkepension ophörer: 1) naar Enken indgaaer nyt Ægteskab; — 2) naar hun tager Ophold i Udlandet uden Kongens Samtykke; — 3) naar hun i 3 Aar ikke har hævet samme, uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring; — 4) naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Naar en Enkepension er ophört derved, at Enken har indladt sig i nyt Ægteskab, er hun berettiget til atter at faae den samme Pension, naar hun igjen bliver Enke.

12. Reglerne for Præsters og disses Enkers Pension fastsættes ved særlig Lov.

Ligeledes bliver Pensionen for de i Colonierne ansatte Embedsmænd og deres Enker at fastsætte ved særlig Lov.

Indtil disse Love ere givne, beholde saavel Præster og Præste-Enker som coloniale Embedsmænd og deres Enker den samme Adgang til Pension, som de hidtil have haft. 1855. 31. Mai.

13. Fader- og moderlöse Börn af pensionsberettigede Embedsmænd kan Kongen tilstaae hver en Pension af 20 Rd. til 100 Rd. aarlig, forsaavidt og saalænge de dertil ere trængende og værdige, dog ikke ud over deres 18de Aar; deres Trang og Værdighed maa aarligt godtgjöres for Finantsministeriet.

14. Naar en Pension eller Vartpenge ikke i et heelt Aar er hævet, hjemfalder Belöbet for det Aar til den Kasse, hvorpaa samme er anviist.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 31. Mai 1855.

Tilskipun, sem lögleiðir á Íslandi lög 5. Januar 1851, um eptirlaun.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vèr höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþíngis, um að gjöra gildandi á Íslandi lög 5. Januar 1851, um eptirlaun, bjóðum Vèr og skipum fyrir á þessa leið:

1. Sèrhver sá, er konúngur hefir gjört að embættismanni og launað er af sjóði ríkisins, á rètt á að fá eptirlaun eptir lagaboði þessu, þegar honum er veitt lausn frá embætti fyrir aldurs sakir eða heilsulasleika, eða annara orsaka vegna, sem honum er ósjálfrátt.

Með lagaboði skal ákveða, hverja embættismenn konúngur setur, en þángað til slíkt lagaboð er gjört, verður það eptir sömu reglum og híngað til, þó þannig, að þau embætti, sem samkvæmt reglum þeim, sem híngað til hafa gilt, hafa ekki veitt rètt til eptirlauna, skulu heldur ekki gjöra það eptir þessu lagaboði, eins og að hinu leytinu sèrhver sá, sem, þegar þetta lagaboð kemur

1855. út, er í þvílíku embætti, að hann eptir þeim híngað til
31. Mai. gildandi reglum hefir getað vænzt eptirlauna, en embættið nú eptir þessu lagaboði veitir ekki rètt til eptirlauna, skal eiga heimtíng á eptirlaunum fyrir sjálfan sig.

Hinn sama rètt til eptirlauna eiga þeir embættismenn, sem hafa embætti við ríkisþíngið, eða við stofnanir þær, hverra tekjur og gjöld eru ákveðin í ríkisfjárlögunum.

þó einhver sè settur embættismaður um hríð, hefir hann ekki rètt til eptirlauna.

Sveitirnar ákveða sjálfar, að hve miklu leyti embættismenn þeirra geti fengið eptirlaun, sem og hversu mikil þau skuli vera.

2. Eptirlaunin verða borguð úr ríkissjóðnum, að svo miklu leyti, sem þau ekki verða greidd á annan hátt, samkvæmt reglum þeim, sem híngað til hafa gilt um það efni, eða seinna kynnu að verða ákveðnar.

Af konúngspeníngunum og lífeyri konúngsættarinnar, hvoru fyrir sig, greiðast eptirlaun þau, er á þeim hvíla.

þegar konúngaskipti verða, eða þegar einhver sá lífeyrir, sem nú er, er á enda, verður í hvert skipti ákveðið með sèrstöku lagaboði, hver eptirlaun ríkissjóðurinn skuli greiða í því tilliti.

3. Eptirlaunin skal reikna eptir tímalengd þeirri, sem hlutaðeigandi hefir þjónað sem embættismaður með eptirlaunarètti, og eptir upphæðinni að meðaltali á embættislaunum þeim, er hann hefir haft 5 síðustu árin, áður en hann fèkk lausn frá embættinu, eða í öll þau ár, sem hann hefir þjónað embætti, svo framarlega sem það hafa ekki verið fimm ár, þannig að:

frá 0—2	ára þjónusta	veiti	1/10	af launa upphæðinni að meðaltali í eptirlaun.
- 2—4	—	—	2/10	—
- 4—7	—	—	3/10	—
- 7—10	—	—	4/10	—
- 10—20	—	—	5/10	—
- 20—21	—	—	31/60	—

frá 21—22 ára þjónusta veiti 32/60 af launa upphæðinni að meðaltali í eptirlaun. 1855. 31. Mai.

- 22—23	—	— 33/60	—
- 23—24	—	— 34/60	—
- 24—25	—	— 35/60	—
- 25—26	—	— 36/60	—
- 26—27	—	— 37/60	—
- 27—28	—	— 38/60	—
- 28—29	—	— 39/60	—
lengri en 29	—	— 40/60	—

Sá, sem er fullra 70 ára, á rètt á að fá lausn með eptirlaunum samkvæmt þessu lagaboði.

Sá embættismaður, sem slasast þannig, þegar hann er að gegna embætti sínu, að hann verður að fá lausn frá embættinu, fær ávallt 2/3 af embættistekjum sínum í eptirlaun.

Ef eitthvert embætti er lagt niður, á sá embættismaður heimtíng á að njóta 2/3 hluta af embættistekjum sínum í 5 ár í biðlaun, en er þá undireins skyldur til að taka aptur við hæfilegu embætti með sömu tekjum að minnsta kosti, sem því embætti fylgdu, sem niður var lagt. Hafi hann ekki fengið nýtt embætti að 5 ára fresti, verða honum veitt eptirlaun. Þau ár, er hann hefir notið biðlauna, skal álíta sem embættisár, þegar farið verður síðar að reikna eptirlaun hans; en eptirlaunin skal reikna eptir þeim embættistekjum, er hann hafði, áður en hann fèkk biðlaun. Ef hann tekur á móti embætti, sem fylgja minni tekjur, fær hann af þeim eptirlaunum, sem honum bera eptir hið meira embætti, er hann áður hafði, svo mikið, sem samanlagt við tekjur hins nýja embættis jafnast við tekjur hans í hinu fyrra embætti, og ekki meira.

4. Þær embættistekjur, sem teknar verða til greina, þegar reiknuð eru eptirlaun eða biðlaun samkvæmt 3. gr., eru:

1) Viss árleg laun, og skal þar með einnig talin uppbót fyrir landauragjald, sem embættinu fylgir, að

1855. svo miklu leyti sem þessi uppbót er einskorðuð við
31. Mai. ákveðna peninga-upphæð; — 2) launaviðbót, sem veitt er manninum sjálfum; — 3) aukatekjur, starfalaun (Gebyrer), hundraðsgjöld, skrifarakaup og því um líkar óvissar tekjur, sem lagaheimild er fyrir (þó undan skilst hlutur í sektarfè, aukakaup, dagpeníngar, borðfè, skrifstofupeníngar, og peníngar til hestahalds og þesskonar), sem og slík hlunnindi (leigulaus bústaður, bújörð, eldiviður og ljós þar í talið), sem með berum orðum eru veitt hlutaðeiganda sem laun eða hluti af launum hans. Þegar allar tekjur embættismannsins saman taldar eru meiri en 1000 rd. skal draga ¹/₃ frá, af því er allar tekjurnar verða meiri en 1000 rd., fyrir það, að hinar áður greindu óvissu tekjur og hlunnindi er með talið.

Við þau embætti, þar sem skrifstofuhald og ferðakostnaður og þesskonar er sameinað embættunum, en engar tekjur eru lagðar sèr í lagi til þess að standast slík útgjöld, skal þá peníngaupphæð, sem álíta má að þar til gángi árlega, draga frá öllum tekjum embættisins, og skal reikna eptirlaun af tekjuhæð þeirri, sem þá er eptir. Það sem embættistekjur, sem taldar eru eptir áður nefndum reglum, eru meiri en 6000 rd., skal ekki tekið til greina. Engin eptirlaun mega vera hærri en 3000 rd.

5. Sá er fyrirgjörir embætti sínu, missir einnig rètt til eptirlauna.

6. Þegar embættismanni er vikið frá, fyrir einhverjar misfellur, sem ekki varða embættistöpun, en veikja þó þá virðingu og traust, sem nauðsynlegt er fyrir stöðu hans, skal ákveða eptirlaun hans með sèrstöku lagaboði.

7. Eptirlaun eða biðlaun missast: 1) gjörsamlega eða að tiltölu, þegar hlutaðeigandi fær aptur embætti og laun; — 2) þegar hann án konúngsleyfis gengur í þjónustu útlendra ríkja; — 3) þegar hann tekur sèr bústað í öðrum löndum, án samþykkis konúngs; — 4) þegar hann hefir ekki tekið eptirlaun eða biðlaun sín

í 3 ár, og getur síðan ekki sannað lögmæt forföll; — 1855.
5) þegar hann verður dæmdur sekur í þesskonar athæfi, 31. Mai.
sem mundi hafa svipt hann embætti, ef hann hefði þá í því verið, eða ef það sannast uppá hann, að hann hafi orðið sekur í slíkri hegðun, áður en hann fèkk lausn frá embættinu.

þegar embættismaður, sem hefir fengið lausn frá embætti með eptirlaunum, tekur við nýju embætti, hefir hann rètt til, þegar hann fær lausn frá þessu embætti, að fá eptirlaun þau, sem hann áður hafði.

8. Hver kona, sem hèðan í frá verður ekkja eptir embættismann þann, sem hafði eptirlaunarètt eða eptirlaun, skal hafa rètt til að fá eptirlaun úr sama sjóði sem maður hennar, með undantekníngum þeim, sem til eru teknar í 9. grein.

Eptirlaun ekkjunnar reiknast ⅕ af launum mannsins, eins og þau eru talin eptir 3. og 4. gr. þessara laga, þegar þau eru lögð til grundvallar fyrir því, hvernig reikna skal eptirlaun hans, þó svo, að eptirlaun ekkjunnar, sem á þenna hátt koma út, geti ekki verið meiri en 600 rd., nè heldur meiri en þau eptirlaun, sem maðurinn hefði getað fengið, eða hafði þegar hann dó.

þar sem kríngumstæðurnar mæla með því, getur konúngurinn þar að auki í viðbót við eptirlaunin veitt 10 til 50 rd. árlega fyrir hvert af börnum ekkjunnar, sem ekki er sèð fyrir, þángað til hvert barn er 18 ára; þó skal eptirlaunaviðbót þessi því að eins haldast, að kríngumstæður þær, sem hún er byggð á, eigi sèr framvegis stað, og skal sanna það á hverju ári fyrir ríkisfjárstjórninni.

9. þær embættismanna ekkjur hafa engan eptirlaunarètt, sem hafa gipzt eldra manni en 60 ára, eða á banasæng hans, eða eptir að hann fèkk lausn frá embætti með eptirlaunum, eða ef hjónabandinu var gjörsamlega slitið, áður en maðurinn dó.

10. Embættismanna konur, sem samkvæmt lagaboði þessu ekki hafa lengur rètt til eptirlauna, en eptir

1855. híngaðtil gildandi reglum áttu eptirlaun í vændum, áður
31. Mai. en lög þessi koma út, geta fyrir sjálfar sig vænzt svo mikilla eptirlauna, sem venjulegt hefir verið að undanförnu, að hver þeirra fengi.

11. Eptirlaun ekkna missast: 1) þegar ekkjan giptist á ný; — 2) þegar hún tekur sèr bústað í öðrum löndum án samþykkis konúngs; — 3) þegar hún hefir ekki hirt eptirlaunin í 3 ár, og getur síðan ekki sannað lögmæt forföll; — 4) þegar hún verður dæmd sek í einhverri athöfn, sem að almennings áliti er ósæmileg.

þegar ekkja missir eptirlaun, af því hún hefir gipzt á ný, á hún rètt á að fá aptur hin sömu eptirlaun, ef hún verður ekkja í annað sinn.

12. Reglurnar um eptirlaun presta og prestaekkna skal ákveða með sèrstökum lögum.

Einnig skal ákveða eptirlaun handa þeim embættismönnum, sem eru í nýlendunum, og ekkjum þeirra, með sèrstökum lögum.

þángaðtil þessi lög verða útgefin geta bæði prestar og prestaekkjur, sem einnig embættismenn í nýlendunum og ekkjur þeirra, vænzt sömu eptirlauna og híngaðtil.

13. Föðurlausum og móðurlausum börnum þeirra embættismanna, sem áttu rètt til eptirlauna, getur konúngur veitt hverju um sig 20 til 100 rd. eptirlaun árlega, að svo miklu leyti og svo lengi, sem þau þurfa við og eru þeirra makleg; þó ekki lengur en þángaðtil þau eru 18 ára; þörf þeirra og maklegleik skal árlega sanna fyrir ríkisfjárstjórninni.

14. þegar eptirlaun eða biðlaun eru ekki hirt í heilt ár, hverfa þau það ár í þann sjóð, er þau áttu að gjaldast úr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr að hegða. — Gefið í höll Vorri Friðriksborg, 31. dag Mai-mánaðar 1855.

31. Mai. **Plakat** angaaende **Overlevelsesrenter for Embedsmænds Enker.** Frederiksborg Slot den **31.** Mai

1855. — Publiceret 1855 i Byen Reykjavík, 1856 i alle de övrige Jurisdiktioner i Sönder-Amtet, ligeledes i Vester-Amtet, undtagen i Bardastrands Syssel, hvor den ikke anföres som publiceret; endelig ogsaa i samme Aar i alle Sysseler i Nord- og Öster-Amtet, med Undtagelse af Hunavatns Syssel, hvor den ikke opföres blandt de bekjendtgjorte Love. 1855. 31. Mai.

Loven af 5. Januar 1851 om Overlevelsesrenter er först forelagt Althinget i Sessionen 1853, blandt de almindelige Lovbud fra 1847—1852, med den Bemærkning fra Finantsministeriets Side til Justitsministeriet, at Finantsministeren vel ikke vil modsætte sig, at Loven oversendes til den kgl. Commissarius ved Althinget, *for at* forelægges dette, men at „ligesom denne Lov allerede er traadt i Kraft med Hensyn til de paa Island ansatte Embedsmænd, saaledes vil den ogsaa for Fremtiden blive anseet som gjeldende for disse Embedsmænds Vedkommende, hvad enten den forelægges for Althinget eller ikke". Forhandlinger om Loven i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, S. 18. 607—647. 827—859. 1032—1037. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 8 Sider i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa de lige Sider 2—6 den danske Text med Kongens og Finantsministerens (Andræ's) Underskrifter; paa de ulige Sider 3—7 den islandske Text med Verification af Chefen for det islandske Departement: „Samhljóða hinum danska texta, vitnar Oddg. Stephensen"; den sidste (8de) Side blank. — Rubrum af Plakaten er optaget i Dep. Tid. 1855, S. 639 (med Tilföielse af Modifikationerne i en Anmærkning); Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 241.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenf.). Tíð. um stjórnarmál. Íslands I, 77—80 (med Motiver). Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1855, Viðb. B, S. 82—84. Norðri III, 78 (Rubr.).

Plakat, hvorved Lov af 5. Januar 1851, om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Enker Overlevelsesrenter, med nogle Modifikationer udvides til Island.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Efter at Vi have modtaget Vort troe Althings allerund. Betænkning angaaende en modificeret Udvidelse til Island af Lov af 5. Januar 1851, om Embedsmænds Forpligtelse til

1855. at sikkre deres Enker Overlevelsesrenter, byde og be-
31. Mai. fale Vi som fölger:

1. Enhver ifölge Pensionsloven pensionsberettiget, i Embede eller paa Vartpenge staaende, Embedsmand, der ikke har fyldt det 70de Aar, er pligtig i den af Statskassen garanterede danske Livrente- og Forsörgelsesanstalt at sikkre sin Enke en ved hans Död indtrædende livsvarig Overlevelsesrente af idetmindste $^{1}/_{5}$ af sine, ved Pensionsberegning ifölge samme Lovs § 4 i Betragtning kommende Embedsindtægter, dog ikke over 600 Rd. aarlig.

2. Undtagne ere Embedsmænd, 1) som inden denne Lovs Udgivelse have fyldt det 60de Aar og ere gifte; — 2) som inden denne Lovs Udgivelse allerede have, ifölge Forpligtelse, sikkret deres Enke den efter de hidtil gjeldende Regler höieste pligtige Enkepension eller Livrente, 400 Rd., saalænge de ikke opnaae foröget Embedsindtægt, da Forpligtelsen efter nærværende Lov i saa Fald indtræder med Hensyn til Indtægtsforögelsen; — 3) som for Finantsministeriet godtgjöre, at deres Enke paa anden Maade for Livstid er sikkret en ikke ringere aarlig Indtægt, end den i § 1 bestemte Livrente.

Endelig ere ogsaa undtagne Præster, med Hensyn til hvis Enke-Forsörgelsespligt det har sit Forblivende ved de hidtil gjeldende Regler, indtil deri ved særlig Lov skeer Forandring.

3. Under en Mulkt af 100 Rd. til Stedets Fattige maa ingen Præst vie nogen pensionsberettiget Embedsmand, forinden denne ved Attest fra vedkommende Amtmand har godtgjort at være fritagen for, eller at have sendt Amtmanden Andragende til Finantsministeriet om, at maatte gjöre Indskud i Livrente- og Forsörgelses-Anstalten.

4. Finantsministeriet paaseer, at Embedsmænds Forpligtelse til deres Enkers Forsörgelse tilbörlig op-

fyldes, og kan i fornödent Fald, gjennem hvers Foresatte, forlange Tvangsmulkt anvendt. 1855. 31. Mai.

5. Præmierne til Livrente- og Forsörgelses-Anstalten skulle erlægges et Aar forud og indeholdes saavel af Vedkommendes Embedsindtægt som af hans Vartpenge eller Pension.

6. Naar Præmier, der ikke paa saadan Maade kunne indeholdes af visse Indtægter, udeblive til Forfaldstid, skal Finantsministeriet være bemyndiget til at foreskyde dem af Statskassen, hvilken derimod gives Ret til at faae det Udlagte erstattet ved Udpantning, overeensstemmende med Forordn. af 2. Juni 1830, dog at det almindelige Gebyr for Fogedforretninger erlægges. Döer Vedkommende, uden at Erstatning opnaaes, indeholdes den Enken forsikkrede Overlevelsesrente, indtil det Udlagte er dækket.

7. Kan den i § 6 ommeldte Fremgangsmaade af en eller anden Grund ikke anvendes, eller er en Embedsmand afskediget uden Pension eller Vartpenge inden hans Mellemværende med Livrente- og Forsörgelses-Anstalten er opgjort, gjelder i Henseende til Forsömmelse med Præmiernes Erlæggelse det Samme, som for frivilligen i Anstalten indtraadte Interessenter.

8. Livrente- og Forsörgelses-Anstalten er pligtig til at optage som Interessent enhver Embedsmand for den Overlevelsesrente, han efter § 1 skal sikkre sin Enke, imod at han tilveiebringer behörig Lægeattest for, at han ikke befinder sig i nogen öieblikkelig livsfarlig Tilstand.

9. En af Manden erhvervet Skilsmissedom fritager ham for videre Forpligtelse med Hensyn til hans fraskilte Hustrues Enkeforsörgelse, og berettiger ham til at udtræde af Livrente- og Forsörgelses-Anstalten efter de for frivillige Interessenter gjeldende Regler.

Naar Ægteskabet hæves ved frivillig Overeenskomst, vil det beroe paa denne, hvorvidt Forpligtelsen skal ophöre. Er Saadant ikke udtrykkeligt vedtaget,

1855. 31. Mai. vedbliver Forpligtelsen, forsaavidt angaaer den Embeds-Indtægt, hvoraf Manden ved Skilsmissen var i Besiddelse.

10. Naar den, der har forsikkret sin Enke en Overlevelsesrente mod livsvarig Præmie, senere afskediges med Pension, er han berettiget til at faae den ham efter nærværende Lov paahvilende Forpligtelse bestemt i Forhold til Pensionen, og bliver derefter Overlevelsesrenten at beregne.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 31. Mai 1855.

Opið brèf, sem lögleiðir á Íslandi, með nokkrum breytíngum, lög 5. Januar 1851, um skyldu embættismanna til að sjá ekkjum sínum borgið með fjárstyrk eptir sinn dag.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vèr höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþíngis, um að gjöra gildandi á Íslandi, með nokkrum breytíngum, lög 5. Januar 1851, um skyldu embættismanna til að sjá ekkjum sínum borgið með fjárstyrk eptir sinn dag, bjóðum Vèr og skipum fyrir á þessa leið:

1. Sèrhver embættismaður, sem hefir embætti, eða biðlaun, og sem samkvæmt eptirlaunalögunum hefir rètt til eptirlauna, og ekki er fullt sjötugur að aldri, er skyldur til í hinni dönsku lífsfjár- og framfærslustofnun, sem ríkissjóðurinn ábyrgist, að sjá ekkju sinni borgið með fèstyrk æfilángt, sem byrjar við dauða hans, og að minnsta kosti er ⅕ hluti af þeim embættislaunum hans, sem koma til álita, þegar eptirlaun hans eru reiknuð út samkvæmt 4. gr. sömu laga, þó ekki meiri en 600 rd. árlega.

2. Undanteknir eru embættismenn þeir: 1) sem eru fullt sextugir að aldri áður en þessi lög koma út og eru giptir; — 2) sem áður en þessi lög koma út hafa þegar, samkvæmt skyldu sinni, sèð ekkju sinni

borgið með þeim hæstu eptirlaunum eða leigufè æfilángt, 400 rd., samkvæmt híngaðtil gildandi reglum, á meðan þeir ekki fá meiri embættislaun, því ef svo er, leggst skuldbindíngin eptir þessu lagaboði á þá, að því leyti er launaviðbótina snertir; — 3) sem sanna fyrir ríkisfjárstjórninni, að ekkjum þeirra sè á annan hátt sèð borgið æfilángt með ekki minni árlegum tekjum, en fjárstyrkur sá er, sem ákveðinn er í 1. gr.

1855.
31. Mai.

Loksins eru einnig prestar undan teknir, og skal um skyldu þeirra að sjá fyrir ekkjum sínum standa við það, sem nú er í lögum, þángað til sèrstakt lagaboð gjörir breytíngu á því.

3. Enginn prestur má gefa saman í hjónaband nokkurn embættismann, sem á rètt til eptirlauna, fyr en hann með vitnisburðarbrèfi frá hlutaðeigandi amtmanni hefir sannað, að hann sè undan þeginn þeirri skyldu, að sjá ekkju sinni borgið með fjárstyrk eptir sinn dag, eða að hann hafi sent amtmanni beiðni til ríkisfjárstjórnarinnar um að mega leggja í lífsábyrgðarsjóðinn. Ef út af þessu er brugðið, varðar það 100 rd. sekt til fátækra á þeim stað.

4. Ríkisfjárstjórnin skal gæta þess, að skyldur embættismanna til að sjá ekkjum sínum borgið verði uppfylltar eins og vera ber, og getur, ef á þarf að halda, krafizt þess af yfirboðara hvers eins, að honum sè þraungvað til þess með sekt.

5. Tillögin til lífsfjár- og framfærslustofnunarinnar skulu greidd einu ári fyrirfram, og skal draga þau bæði af embættislaunum og af biðlaunum eða eptirlaunum hlutaðeiganda.

6. Þegar tillögunum verður ekki haldið inni á þenna hátt, og þau eru ekki greidd á gjalddaga, skal ríkisfjárstjórninni heimilt að borga þau fyrirfram úr ríkissjóðnum, sem aptur á móti á rètt á að fá penínga sína endurgoldna með lögtaki, samkvæmt tilskipun dags. 2. Junim. 1830, þó skal greiða hina almennu borgun til fógetans. Ef hlutaðeigandi deyr, áður en endurgjald

1855.
31. Mai.

næst, skal halda eptir framfærslufè því, sem ekkjunni hefir verið ætlað, þángað til fè' það, sem þannig hefir verið borgað fyrirfram, er endurgoldið.

7. Verði þeirri aðferð, sem um er getið í 6. gr., einhverra orsaka vegna ekki við komið, eða ef einhver embættismaður fær lausn eptirlauna- og biðlaunalaust, áður en hann hefir lokið því, sem hann á að greiða til lífsfjár- og framfærslustofnunarinnar, þá skal, ef vanrækt er að greiða tillögin, þegar svo stendur á, gilda hið sama sem um þá, er sjálfráðir eru hluttakendur í stofnuninni.

8. Lífsfjár- og framfærslustofnunin er skyld að taka við hverjum embættismanni, sem hluttakara fyrir það framfærslufè, sem hann á að sjá ekkju sinni borgið með eptir 1. gr., gegn því, að hann útvegar sèr lögboðinn læknisvitnisburð, að lífi hans sè engin bráð hætta búin.

9. Ef maðurinn hefir fengið skilnaðar dóm við konu sína, er hann eptirleiðis laus við þá skyldu, að sjá konu þeirri borgið sem ekkju, er hann hefir skilið við, og á hann rètt á að gánga úr lífsfjár- og framfærslustofnuninni, samkvæmt reglum þeim, sem gilda um sjálfráða hluttakendur.

þegar hjón skilja eptir samkomulagi, er það undir því samkomulagi komið, að hve miklu leyti maðurinn er laus við þessa skuldbindíngu. Ef slíkt er ekki berlega til tekið, viðhelzt skuldbindíngin, að svo miklu leyti, sem embættistekjur þær snertir, sem maðurinn hafði þegar skilnaðurinn varð.

10. þegar sá maður, sem sèð hefir ekkju sinni fyrir framfærslufè gegn æfilaungu tillagi, fær síðar lausn frá embætti með eptirlaunum, á hann rètt á að fá gjald það, er hann er skuldbundinn til að greiða eptir þessu lagaboði, mínkað að tiltölu við eptirlaunin, og eptir því skal reikna framfærslufèð.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr að hegða. — Gefið í höll Vorri Friðriksborg, 31. dag Mai-mán. 1855.

Plakat angaaende **Anviisning af Gager, samt om Forskud.** Frederiksborg Slot den 31. Mai 1855. — Publiceret 1855 i Byen Reykjavík; 1856 i Sönder-Amtets andre Jurisdiktioner, med Undtagelse af Borgarfjords Syssel, hvor den ikke anföres at være bekjendtgjort; samme Aar i Vester-Amtets fire Sysseler, hvorimod den ikke er anfört som publiceret i Myra og Hnappadals samt i Isafjords Syssel; endelig ogsaa samme Aar i alle Sysseler i Nord- og Öster-Amtet, undtagen i Hunavatns Syssel, hvor den ikke er anfört blandt de bekjendtgjorte Lovbud. 1855. 31. Mai.

Loven af 30. Juni 1850, angaaende Anviisning af Gager m. v., er först forelagt Althinget i Sessionen 1853, blandt de almindelige Lovbud fra 1847—1852, med den Bemærkning fra Finantsministeriets Side til Justitsministeriet, at Finantsministeren vel ikke vil modsætte sig, at Loven oversendes til den kgl. Commissarius ved Althinget, for at forelægges dette, men at „ligesom denne Lov allerede er traadt i Kraft med Hensyn til de paa Island ansatte Embedsmænd, saaledes vil den ogsaa for Fremtiden blive anseet som gjeldende for disse Embedsmænds Vedkommende, hvad enten den forelægges for Althinget eller ikke". Forhandlingerne om Sagen i Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1853, S. 18. 607—647. 827—859. 1032—1037. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 8 Sider i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa de lige Sider 2—6 den danske Text med Kongens og Finantsministerens (Andræ's) Underskrifter; paa de ulige Sider 3—7 den islandske Text uden Underskrifter, men med Verification af Chefen for det islandske Departement: „Samhljóða hinum danska texta, vitnar Oddg. Stephensen"; sidste (8de) Side blank. — Rubrum af Plakaten findes i Depart. Tid. 1855, S. 639, samt i Algreen-Ussings Lovsamling 1855, S. 241.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands 1, 74—76 (med Motiver). Tíðindi frá alþíngi Íslend. 1855, Viðb. B, S. 81—82. Norðri III, 78 (Rubr.).

Plakat, hvorved Lov af 30. Juni 1850, om Anviisning af Gager og deslige, samt om Forskud, udvides til Island.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Efter at Vi have modtaget Vort troe Althings allerund. Betænkning

1855. angaaende Udvidelse til Island af Lov af 30. Juni 1850,
31. Mai. om Anviisning af Gager og deslige, samt om Forskud, byde og befale Vi som fölger:

1. Fra 1. August 1850 udbetales saavel Civillisten og det kgl. Huses Apanager som alle Statskassen vedkommende Gager, Pensioner og Vartpenge maanedligt og forud, ved hver Maaneds Begyndelse.

2. Dödsfald eller Afgang i Maanedens Löb bevirker ikke Tilbagebetaling af nogen Deel af det forud oppebaarne Maanedsbelöb.

3. Enhver ny Gage, Pension eller Vartpenge tager sin Begyndelse fra den 1. i den næste Maaned efter den, i hvilken Udnævnelsen, Afskedigelsen eller Dödsfaldet er skeet, saafremt det ikke i enkelte Tilfælde udtrykkeligt bestemmes, at samme skal regnes fra et sildigere Tidspunkt.

4. Paa Pensioner og Vartpenge gives intet yderligere Forskud af Statskassen, end den i § 1 bestemte maanedlige Forudbetaling.

5. Paa Gager af og under 1000 Rd. kan, under særdeles og paatrængende Omstændigheder, gives Forskud indtil et Belöb af 1/4 Aars Gage, uden Sikkerhedsstillelse og rentefrit, imod at afdrages senest i 2 Aar med 1/24 maanedlig. Den, der har faaet et saadant Forskud, kan ei erholde noget nyt Forskud, förend et Aar efter at det ældre er afbetalt.

Paa Gager af höiere Belöb kan saadant Forskud kun gives i Tilfælde af uansögt Forflyttelse, og forövrigt under de foranförte Betingelser.

6. De hidtil bevilgede Forskud skulle tilbagebetales ved maanedlige Afdrag, efter Finantsministerens nærmere Bestemmelse, forsaavidt ikke andre Vilkaar ere fastsatte ved Forskudets Bevilgelse. De skete Forudbetalinger kunne behandles som bevilgede Forskud.

Ved Statsregnskabet gjöres nöiagtig Rede for de i det paagjeldende Finantsaar indkomne Afdrag og de endnu henstaaende Forskud.

7. De paa den fremlagte særegne Fortegnelse opförte Forskud, til Belöb 25,139 Rd. 55 Sk., saavel som de paa den almindelige Fortegnelse Litr. A förste Conto under Ö opförte, för 1841 bevilgede Forskud, til Belöb 1850 Rd., eftergives. 1855. 31. Mai.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 31. Mai 1855.

Opið brèf, er lögleiðir á Íslandi lög 30. Juni 1850, um ávísanir embættislauna og þesskonar, sem og um borgun slíkra launa fyrirfram.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vèr höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþíngis, um að gjöra gildandi á Íslandi lög 30. Juni 1850, um ávísanir embættislauna og þesskonar, sem og um borgun slíkra launa fyrirfram, bjóðum Vèr og skipum fyrir á þessa leið:

1. Frá 1. August 1850 skal borga út bæði konúngspenínga og lífeyri konúngsættarinnar og öll embættislaun, sem tekin eru af ríkissjóðnum, eptirlaun og biðlaun fyrir hvern mánuð og fyrirfram við byrjun hans.

2. þó maðurinn deyi á þeim mánuði, eða fái lausn frá embætti, þarf ekki fyrir það að greiða aptur neitt af þeim launum, sem hann hefir fengið fyrirfram fyrir þann mánuð.

3. Öll ný embættislaun, eptirlaun eða biðlaun byrja með 1. degi hins næsta mánaðar, eptir það að veitt hefir verið embættið, gefin lausn frá embætti, eða maðurinn hefir dáið, nema það sè í einstökum tilfellum til tekið með berum orðum, að launin skuli reikna frá einhverju seinna tímabili.

4. Af eptirlaunum og biðlaunum fæst ekkert meira fyrirfram úr ríkissjóðnum, en mánaðarborgun sú, sem tiltekin er í 1. gr.

5. Af launum þeim, sem eru 1000 rd. að stærð og minni, má fá borgað út fyrirfram, ef sèrleg og brýn

1855. nauðsyn ber til, allt að fjórðúngi árslaunanna, svo að
31. Mai. ekki sè sett veð fyrir eða vextir af goldnir, og skal það þá aptur goldið í seinasta lagi á 2 árum með því að draga 1/24 hluta á mánuði af laununum. Sá, sem hefir fengið slíkt lán, getur ekki fengið neitt þesskonar lán að nýju, fyr en ár er liðið frá því hann hefir endurgoldið fyrra lánið.

Af hærri embættislaunum getur slíkt lán einúngis fengizt, ef svo stendur á, að skipt er um embætti við manninn, án þess að hann hafi æskt þess, og að öðru leyti með því skilyrði, sem áður er nefnt.

6. Skyndilán þau, sem til þessa tíma hafa verið veitt, skal endurgjalda með því, að draga frá laununum á hverjum mánuði eptir nákvæmari ákvörðun ríkisfjárstjórans, svo framarlega, sem önnur skilyrði hafa ekki verið tiltekin, þegar lánið var veitt. Með það, sem hefir verið borgað út fyrirfram, má fara eins og með veitt skyndilán.

Í ríkisreikníngnum skal gjöra nákvæma grein fyrir því, sem á því ári hefir endurgoldizt í launa-afdrætti og þeim skyndilánum, sem enn eru ógoldin.

7. Uppgefin eru þau skyndilán, sem tilfærð eru í hinni sèrstöku uppskript, sem fram er lögð, að stærð 25,139 rd. 55 sk., og einnig þau skyndilán, sem veitt voru fyrir 1841, og tilfærð eru í hinni almennu uppskript, staflið A, 1. röð (Conto) undir Ö, að stærð 1850 rd.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr að hegða. — Gefið í höll Vorri Friðriksborg, 31. dag Mai-mánaðar 1855.

5. Juni. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **svenske og norske Skibes Fritagelse for Tillægs-Afgift** i Island. Khavn den **5. Juni 1855.** — Isl. Copieb. 1855, Nr. 393.

I behagelig Skrivelse af 24. f. M. har Udenrigsministeriet meddeelt, at Hs. M. Kongen af Sverrig og Norge, for Norges Vedkommende under 28. Marts d. A. og for Sverrigs Vedkommende 8. f. M., har resolveret, at den ved Traktat af 2. Novbr. 1826 mellem Danmark og Sverrig-Norge, dens § 5, for Islands Vedkommende hjemlede Undtagelse fra den de danske Skibe i Sverrigs og Norges Havne i Almindelighed tilstaaede nationale Behandling bliver hævet, imod at svenske og norske Skibe for Fremtiden fritages for den ved allerh. Kundgjörelse af 24. Marts d. A. i Henhold til Lov af 15. April f. A. § 7 fastsatte Tillægsafgift for visse fremmede Nationers Skibe, naar de beseile Island, ligesom det ogsaa er besluttet, at en lignende Overeenskomst med Hensyn til Færöerne i sin Tid kan træffes, og har velbemeldte Ministerium derhos begjært dette Ministeriums yderligere Yttringer med Hensyn til denne Sag. 1855. 5. Juni.

I Svar herpaa undlader jeg ikke, i Forbindelse med Ministeriets Skrivelser af 7. Juli og 29. Novbr. f. A., tjenstl. at meddele, at der, efter hvad der af Udenrigsministeriet er oplyst, ikke fra dette Ministeriums Side vides Noget at erindre imod, at der afsluttes en Overeenskomst med den svensk-norske Regjering, hvorefter de svenske og norske Skibe fritages for Erlæggelsen af den ovennævnte Tillægsafgift, imod at den foranförte ved Traktaten af 2. Novbr. 1826 § 5 for Islands Vedkommende hjemlede Undtagelse bliver formelig ophævet, hvilket formentlig maatte skee ved en særlig Convention, idet jeg lige tjenstl. skulde tilföie, at der ei heller vides Noget at erindre imod, at Sagen for Færöernes Vedkommende ordnes paa samme Maade, hvilket formentlig vil kunne skee ved samme Leilighed, da der i saa Tilfælde ikke vil blive Tale om i sin Tid at anvende Forbeholdet i Loven af 21. Marts d. A. om Ophævelse af den kgl. Enehandel paa Færöerne § 6 paa Sverrig-Norge. — Indenrigsministeriet den 5. Juni 1855.

1855.
7. Juni.

Kongelig Bekjendtgjörelse til Althinget, ang. **Resultaterne** af **dets Betænkninger og Andragender** i Sessionen 1853. Frederiksborg Slot den 7. Juni 1855. — Udfærdiget ifölge kgl. Resol. af samme Datum, som grunder sig paa Indenrigsministerens (Bangs) Forestilling 6. Juni, hvormed Originalen er indheftet i det Isl. Departem. Forestill. og Resol. Protok. 1855, Nr. 49. — Publiceret i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1855, og samme Aar i Byen Reykjavík; 1856 i Skaptafells, Vestmannöe og Arnes Sysseler, derimod findes den ikke anfört som publiceret i Rangarvalla, Gullbringa og Kjosar, samt i Borgarfjords Syssel; samme Aar i Vester-Amtets Sysseler, dog ikke i Myra og Hnappadals og Isafjords Syssel; ligeledes samme Aar i fire Sysseler i Nord- og Öster-Amtet, men i Hunavatns Syssel först i 1857, og i Öefjords Syssel anföres den slet ikke som bekjendtgjort. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 16 Sider i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa de lige Sider 2—14 den danske Text, med Kongens og Indenrigsministerens (P. G. Bangs) Underskrifter; paa de ulige Sider 3—15 den islandske Text uden Underskrifter, men med Verification af Chefen for det islandske Departement: „Samhljóða hinum danska texta, vitnar Oddg. Stephensen"; sidste (16de) Side blank. — Depart. Tid. 1855, S. 505—510. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 242—247.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1855, S. 7—11. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 87—91. Norðri III, 78 (Rubr.).

Allernaadigst Bekjendtgjörelse til Althinget, angaaende Resultaterne af de under dets Möde i 1853 afgivne allerund. Betænkninger og övrige indgivne Andragender.

Vi Frederik den Syvende &c. Vort troe Althing for Vort Land Island Vor kongel. Hyldest og Naade!

Vi have af de Forhandlinger, som ere foregaaede ved Vort Althing i Aaret 1853, med allerhöieste Tilfredshed erfaret Vore Althingsmænds redelige Iver for at befordre Vort og Landets Bedste.

Efter at saavel de Betænkninger, som Vort troe Althing har afgivet over de Samme til Overveielse forelagte Lovudkast, som og dets övrige Andragender paa det Nöieste ere blevne prövede, ville Vi herved allern. give Althinget en samlet Oversigt over de Beslutninger, som i saa Henseende ere blevne tagne. 1855. 7. Juni.

I. Fölgende Anordninger, angaaende hvilke Vi have modtaget Vort troe Althings allerunderdanigste Betænkninger, ere udkomne, nemlig:

1) under 22. Februar d. A. Plakat ang. Forögelse af Thingstederne i Arnes Syssel.

2) under 28. Marts d. A. Forordning for Island om Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse.

3) under 9. Mai d. A. Forordning, hvorved Lov af 3. Januar 1851 om Pressens Brug med nogle Modifikationer udvides til Island.

4) under s. D. Plakat, hvorved Plak. af 17. Febr. 1847 ang. Salair til Höiesterets-Advokaterne i de Justitssager, de udföre som Defensorer, udvides til Island.

5) under s. D. Plakat, hvorved Lov af 29. Decbr. 1850, om Anvendelsen af de forskjellige Arter af Strafarbeide, udvides til Island.

6) under s. D. Plakat, hvorved Lov af 25. April 1850, der fastsætter, at de tidligere i visse Tilfælde befalede Bekjendtgjörelser i den altonaiske Merkur, de hamborgske Aviser og paa Hamborgs Börs skulle bortfalde, udvides til Island.

7) under 31. Mai d. A. Anordning, hvorved Pensionsloven af 5. Januar 1851 udvides til Island.

8) under s. D. Plakat, hvorved Lov af 5. Januar 1851, om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Enker Overlevelsesrenter, med nogle Modifikationer udvides til Island.

9) under s. D. Plakat, hvorved Lov af 30. Juni 1850, om Anviisning af Gager og deslige, samt om Forskud, udvides til Island.

1855. Af disse Anordningers Indhold vil Althinget erfare, hvorledes de Bemærkninger, der af Samme med
7. Juni. Hensyn til de foranförte Lovbud have været fremsatte, ere blevne tagne under nöieste Overveielse, og hvorledes nogle af bemeldte Lovbud med Hensyn dertil have modtaget adskillige Forandringer, nærmere Bestemmelser og Tillæg.

Da Althinget har tilraadet, at Lov af 5. April 1850, om fremmede Jöders Adgang til at opholde sig her i Riget, ikke for Tiden maatte udvides til Island, er sammes Udvidelse vel for Tiden stillet i Bero, men det er derhos dog Vor Villie, at dette Lovbud paany forelægges Althinget, for at Spörgsmaalet om sammes Udvidelse til Island kan blive taget under gjentaget Overveielse.

I Anledning af den af Althinget afgivne Betænkning angaaende den almindelige Jordtaxation i Island i Aarene 1849 og 1850, vil et Forslag til denne for Landet vigtige Sags Fremme nu blive Althinget forelagt til Betænkning.

Da det ifölge Althingets Betænkning over det Samme forelagte Lovudkast angaaende Oprettelse af en Börneskole i Reykjavík har været nödvendigt fra vedkommende Autoriteter i Island at begjære Oplysninger om nogle af Althinget fremhævede Punkter, har denne Sag ikke kunnet fremmes saavidt, at et nyt Lovudkast derom denne Gang kan forelægges Althinget.

II. Med Hensyn til de af Vort troe Althing indgivne allerund. Petitioner ville Vi allern. have Fölgende tilkjendegivet Thinget:

1) I Anledning af Althingets allerund. Petitioner om udvidet Handelsfrihed for Island, henvises til den under 15. April f. A. udkomne Lov om Skibsfart og Handel paa Island, og den under 19. Mai f. A. emanerede Plakat om Ret for de paa Island bosatte faste Handlende til at beseile andre Steder paa Kysten end de autoriserede Handelsteder, hvorhos der under 4. Decbr.

s. A. er udkommen en Kundgjörelse om Erhvervelse af islandske Söpas, og under 24. Marts d. A. en Bekjendtgjörelse angaaende en Tillægsafgift for visse fremmede Nationers Skibe, naar de beseile Island. 1855. 7. Juni.

2) Under de forhaandenværende Forhold have Vi ikke fundet Os foranlediget til, i Anledning af Althingets Petition, denne Gang at lade Samme forelægge til Betænkning Lovudkast om Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet; og vil det iövrigt have sit Forblivende ved den i allerh. Kundgjörelse af 12. Mai 1852 givne Bestemmelse, at ingen Forandring i Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget skal finde Sted, förend Lovudkastet desangaaende har været forelagt Althinget til Betænkning; hvorhos der gjennem Vor Commissarius ved Althinget vil blive meddeelt Samme en udförligere Fremstilling af de Grunde, der væsentlig have gjort sig gjeldende ved Overveielsen af de enkelte Indstillingspunkter i Althingets Petition [1].

3) I Anledning af Althingets derom indgivne Petition, vil et Udkast til en Forordning angaaende Forandring i Forordningen af 8. Marts 1843 om Valgene til Althinget, nu blive forelagt Samme til Betænkning.

4) Althingets Petition om, at de Love, som herefter udkomme for Island, maatte blive affattede i det islandske Sprog alene, og underskrevne af Os og den Minister, hvem Vi maatte betroe Ledelsen af de islandske Anliggender, have Vi ikke seet Os istand til at bevilge, da ikke alene de samme Grunde, der tidligere have været til Hinder for Opfyldelse af de Önsker, der i lignende Retning flere Gange tidligere ere fremkomne fra Althinget, endnu ere tilstede, men nærværende Petition derhos er bygget paa den Forudsætning, at der vilde blive foretaget en Forandring i den Maade,

[1]) Denne „udförligere Fremstilling" findes paa Dansk i Dep. Tid. 1855, S. 954—960; Islandsk i Tíð. um stjórnarmál. Islands I, 91—97, *see* her foran kgl. Resol. 22. Marts 1855, S. 39—52.

1855. 7. Juni. hvorpaa de islandske Sager hidtil ere behandlede gjennem Ministerierne, hvilken Forudsætning imidlertid ikke vil kunne indtræde. Forsaavidt Indstillingen derhos gaaer ud paa, at Lovene for Island herefter skulle affattes alene i det islandske Sprog, da kan der saa meget mindre være Spörgsmaal om at opfylde dette Önske, som Hensynet ikke alene til de dansktalende Undersaatter i Island, men ogsaa til Höiesteret som överste Instants i de islandske Retssager og til Ministerierne i de administrative Sager, gjör det nödvendigt, at Lovene for Island fremdeles udgives ogsaa i det danske Sprog. Derimod have Vi allern. bestemt, at den islandske Oversættelse af de Love, som herefter udgives for Island, bliver at verificere af en af Os dertil bemyndiget Mand, og at dette Hverv for Tiden overdrages til Direkteuren for det islandske Departement, Etatsraad Stephensen[1].

5) I Anledning af Althingets allerund. Petition om Communalvæsenets Ordning paa Island, vil Udkast til en Land-Communalanordning for Island nu blive Althinget forelagt.

6) Althingets i en allerund. Petition fremsatte Begjæring om Oprettelsen af et Bankinstitut paa Island have Vi ikke seet Os istand til at imödekomme, saaledes som Sagen nu foreligger, af Grunde, som nærmere ville blive Althinget meddelte gjennem Vor Commissarius[2].

7) I Anledning af Althingets allerunderd. Petition om en Ændring i Forordn. af 20. Juni 1849 om Jagten paa Island, er under 22. Marts d. A. udkommet en Plakat angaaende Forbud mod Skyden efter Sælhunde paa Breidabugten i Island. Forsaavidt Althinget derimod tillige har andraget paa, at et saadant Forbud mod Skyden af Sælhunde maatte udstrækkes til at gjelde for den hele Strækning indenfor den Linie, som

[1]) jevnf. kgl. Resol. 22. Marts 1855 (ovenf. S. 52—54).
[2]) jevnf. kgl. Resol. 22. Marts 1855 (ovenf. S. 54—60).

drages fra Öndverdarnæs direkte til Spidsen af Skipaskagi paa Akranæs, er der ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at tage denne Indstilling til Fölge. 1855. 7. Juni.

8) Med Hensyn til Althingets Petition om Oprettelsen af et Landvæsens-Institut paa Island, da have Vi ikke seet Os istand til at gaae ind paa Oprettelsen af et saadant Institut paa den i Petitionen foreslaaede Maade, men iövrigt vil Althinget kunne gjöre Regning paa, at Regjeringen, skjöndt der ikke kan ventes tilstaaet nogen Hjælp af Statskassen til det omhandlede Foretagende, vil understötte dette paa anden passende Maade, naar det maatte kunne komme istand ved Privates Bestræbelser, og Iustitutet iövrigt erholder en hensigtsmæssig Iudretuing og Bestyrelse.

9) Althingets Petition om Forandring i Oppebörselen af Gjaftolden i Gullbringu Syssel og i Reykjavíks Jurisdiktion have Vi ikke fundet Anledning til at bevilge.

10) Forsaavidt Althinget har andraget paa, at der, saasnart som muligt, maatte blive udarbeidet og Althinget forelagt Udkast til en Tyendelov m. v. for Island, da har et saadant Udkast, hvortil der udfordres betydelige Forarbeider, ikke kunnet forelægges Althinget i indeværende Aar. Imidlertid vil denue Sags Fremme fremdeles være Gjenstand for Regjeringens Opmærksomhed.

11) Forsaavidt Althinget har indgivet en allerund. Petition om, at Regnskaberne for Stiftsbogtrykkeriet paa Island maae blive nöiere gjennemgaaede, og at Bogtrykkeriets Bestyrelse maa blive forandret m. v., da er der ikke funden Anledning til for Tiden at foretage nogen Forandring i den Maade, hvorpaa Bogtrykkeriet nu bestyres, hvorefter Udförelsen af de egentlig administrative Forretninger saavel som Regnskabsföringen er overdraget til Bogtrykkeriets Faktor under Tilsyn af Stiftsövrigheden, og Regnskaberne blive reviderede og deciderede i det islandske Departement, ligesom der heller ikke er funden Anledning til nu at tage Bestem-

1855. melse om Afhændelse af Bogtrykkeriet, eller de Vil-
7. Juni. kaar, under hvilke en saadan Afhændelse eventualiter rettest bör finde Sted, eller om Anvendelsen af det Belöb, som ved Salget maatte indkomme. Men iövrigt vil Regjeringen fremdeles have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvorvidt det maatte ansees mest hensigtsmæssigt, at Bogtrykkeriet fremdeles drives for offentlig Regning, eller om samme bör forsöges bortsolgt til Private.

Til Bekræftelse paa foranstaaende allern. meddelte Resolutioner have Vi udfærdiget denne Vor Kundgjörelse, og forblive Vort troe Althing i kongelig Naade bevaagen. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 7. Juni 1855.

Konúngleg Auglýsíng til alþíngis um árángur af þegnlegum tillögum þess og öðrum uppástúngum á fundinum 1853.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. sendum Voru trúa alþíngi kveðju guðs og Vora! — Ánægjusamlegt hefir Oss verið, að sjá það af störfum alþíngismanna Vorra árið 1853, hve dyggilega þeir hafa kappkostað að efla gagn Vort og landsins.

Vèr höfum vandlega látið íhuga tillögur þíngsins um lagafrumvörp þau, sem undir það voru borin, og önnur álitsmál þess og uppástúngur, og munum Vèr nú allramildilegast skýra frá, hvað í þeim efnum hefir verið af ráðið.

I. þessar rèttarbætur hafa gjörðar verið um þau mál, er Vort trúa alþíngi hefir sent Oss þegnlegar tillögur um:

1) 22. Februar þ. á., opið brèf um fjölgun þíngstaða í Árness sýslu.

2) 28. Marts þ. á., tilskipun um sunnu- og helgidagahald á Íslandi.

3) 9. Mai þ. á., tilskipun, sem lögleiðir á Íslandi, með nokkrum breytíngum, lög 3. Januar 1851, um prentfrelsi. 1855. 7. Juni.

4) s. d., opið brèf, er lögleiðir á Íslandi opið brèf 17. Februar 1847, um borgun fyrir málaflutníngsmenn við hæstarètt í þeim dómsmálum, sem þeir þar verja.

5) s. d., opið brèf, er lögleiðir á Íslandi lög 29. Decbr. 1850 um það, hvernig beita skuli hinum ýmislegu tegundum hegníngarvinnu.

6) s. d., opið brèf, sem lögleiðir á Íslandi lög 25. April 1850, er tiltaka, að auglýsíngar þær, er áður var boðið, þegar svo stóð á, að birta í Altónaborgar «Merkur», Hamborgarblöðum og á kaupmannahúsi Hamborgar, skuli ekki framar eiga sèr stað.

7) 31. Mai þ. á., tilskipun, er lögleiðir á Íslandi lög 5. Januar 1851, um eptirlaun.

8) s. d., opið brèf, er lögleiðir á Íslandi, með nokkrum breytíngum, lög 5. Januar 1851, um skyldu embættismanna til að sjá ekkjum sínum borgið með fjárstyrk eptir sinn dag.

9) s. d., opið brèf, er lögleiðir á Íslandi lög 30. Juni 1850, um ávísanir embættislauna, og þesskonar, sem og um borgun slíkra launa fyrirfram.

Á rèttarbótum þessum getur alþíngi sèð, hversu athugasemdir þær, er það hefir gjört um lagaboð þau, er nú voru talin, hafa verið grandgæfilega íhugaðar, og hvernig sumum af lagaboðum þessum hefir eptir þeim verið breytt, nákvæmar ákvörðuð og aukin.

Þareð alþíngi hefir ráðið frá því, að löggilda á Íslandi nú sem stendur lög 5. April 1850, er leyfa útlendum Gyðíngum að eiga dvöl hèr í ríkinu, hefir í þetta skipti verið látið við svo búið standa; en það er vili Vor, að lög þessi verði á ný borin undir alþíngi, svo það verði aptur íhugað, hvort ekki beri að lögleiða þau á Íslandi.

Alþíngi hefir látið í ljósi álit sitt um jarðamatið á Íslandi, er fram fór árin 1849 og 1850. Verður nú

1855. borin undir þíngið uppástúnga um það, hvernig máli
7. Juni. þessu, sem landinu er svo mikils um varðandi, verði komið í lag.

Eptir athugasemdum alþíngis við lagafrumvarp, er undir það var borið, um stofnun barnaskóla í Reykjavík, hefir þurft að fá skýrslur hjá hlutaðeigandi embættismönnum á Íslandi, um yms atriði, er þíngið benti á; er því mál þetta enn eigi svo á veg komið, að nýtt lagafrumvarp um það efni verði í þetta skipti borið undir alþíngi.

II. Um þegnlegar bænarskrár, er Vort trúa alþíngi hefir sent Oss, birtum Vèr alþíngismönnum allramildilegast:

1) Viðvíkjandi þegnlegum bænarskrám alþíngis um verzlunarfrelsi á Íslandi, má skýrskota til laga 15. Aprilmánaðar f. á., um siglíngar og verzlun á Íslandi, og opins brèfs 19. Mai s. á., um það, að fastakaupmenn á Íslandi megi sigla á aðra staði á landinu en hin löggildu kauptún; þaraðauki er 4. Decbr. f. á. komin út auglýsíng um það, hvernig fá megi íslenzk leiðarbrèf, og 24. Marts þ. á. auglýsíng um aukagjald fyrir sum utanríkisskip, sem sigla til Íslands.

2) Eptir því, sem nú stendur á, hefir Oss ekki litizt í þetta skipti að bera undir álit alþíngis, útaf því, sem farið var fram á í bænarskrá þess, frumvarp til laga um stöðu Íslands í ríkinu. Að öðru leyti skal standa við það, sem ákveðið er í allrahæstri auglýsíngu 12. Mai 1852, að eigi skal gjöra neina breytíngu á stöðu Íslands í ríkinu, nema lagafrumvarp um það efni áður sè borið undir álit alþíngis. En fulltrúi Vor á alþíngi mun skýra þínginu greinilegar frá ástæðum þeim, er einkum rèðu, þá er hin einstöku atriði í bænarskrá alþíngis voru íhuguð.

3) Eptir bænarskrá alþíngis verður nú borið undir álit þess frumvarp til tilskipunar um breytíngu á tilskipun 8. Marts 1843, viðvíkjandi kosníngunum til alþíngis.

4) Alþíngi hefir beðið um, að lög þau, sem hèreptir verða sett á Íslandi, verði einúngis á íslenzku máli, og staðfest með undirskript Vorri og svo ráðgjafa þess, er Vèr felum á hendur stjórn hinna íslenzku mála. Vèr getum eigi orðið við þessari bæn alþíngis; eru enn til þess þær hinar sömu ástæður, sem áður hafa verið því til tálmunar, að þau tilmæli þíngsins, sem fyr hafa verið fram borin í líka stefnu fleirum sinnum, yrðu til greina tekin; auk þess gjörir bænarskrá sú, sem hèr ræðir um, ráð fyrir því, að breytt verði tilhögun þeirri, er til þessa hefir átt sèr stað á meðferð hinna íslenzku mála í stjórnarráðunum, en þetta getur nú ekki orðið. Þar sem þíngið enn fremur hefir farið fram á það, að lög þau, er eptirleiðis verða sett á Íslandi, sèu einúngis gefin út á Íslenzku, þá getur þetta því síður komið til mála, sem það, ekki að eins þegar litið er til hinna dönsku þegna Vorra, sem á Íslandi eru, heldur einnig til hæstarèttar, sem er æðsti dómstóll í íslenzkum dómsmálum, og ráðgjafanna, er hafa æðsta úrskurðarvald í íslenzkum stjórnarmálum, er nauðsynlegt, að lögin framvegis komi út einnig á dönsku máli. Þar á móti höfum Vèr allramildilegast ákveðið, að hin íslenzka útleggíng laga þeirra, er eptirleiðis verða sett á Íslandi, verði staðfest af manni, er Vèr veitum vald til þess, og er sú sýsla nú sem stendur falin á hendur forstöðumanni hinnar íslenzku stjórnardeildar, etazráði Stephensen. 1855. 7. Juni.

5) Eptir þegnlegri bænarskrá alþíngis um sveitastjórn á Íslandi, verður nú frumvarp um það efni borið undir þíngið.

6) Þar sem þíngið hefir farið því fram í þegnlegri bænarskrá, að bánki verði stofnaður á Íslandi, þá getum Vèr ekki orðið við bæn þessari eins og málið nú er í garðinn gjört, og munum Vèr láta fulltrúa Vorn skýra þínginu betur frá ástæðunum til þess.

7) Útaf þegnlegri bænarskrá alþíngis um, að breytíng verði gjörð á tilskipun 20. Juni 1849 um veiði á Íslandi, er 22. Marts þ. á. komið út opið brèf um bann gegn

1855. byssu-skotum á sel á Breiðafirði. En þar sem þíngið
7. Juni. ennfremur hafði beðið um, að slíkt bann gegn skotum á sel væri látið ná yfir allt það svið, sem er fyrir innan línuna frá Öndverðarnesi beint á Skipaskagatá á Akranesi, hefir ekki þótt næg ástæða til að veita þeirri bæn áheyrslu.

8) Þar sem alþíngi hefir beðið um, að stofnaður væri búnaðarskóli á Íslandi, þá höfum Vèr eigi getað fallizt á, að þetta væri gjört á þann hátt, sem stúngið er uppá í bænarskránni; en þó eigi þurfi að búast við neinum styrk til slíks fyrirtækis úr ríkissjóðnum, má alþíngi treysta því, að stjórnin á annan hátt, er við á, styrki það, ef það kynni að komast á fyrir viðleitni einstakra manna, og stofnunin fengi það skipulag og stjórn, sem vel hagar.

9) Oss hefir ekki þótt ástæða til að veita áheyrslu bænarskrá alþíngis um breytíngu á því, hvernig tekinn er gjaftollur í Gullbríngu-sýslu og Reykjavíkur lögdæmi.

10) Þar sem alþíngi hefir beðið um, að frumvarp til laga um breytíng á hússtjórnarlögum á Íslandi, svo fljótt sem verða má, verði samið og borið undir þíngið, þá hefir þetta ekki orðið gjört í þetta skipti, því það mál þarf talsverðan undirbúníng. En stjórnin mun framvegis láta sèr vera annt um, að þessu máli verði framgengt.

11) Alþíngi hefir í þegnlegri bænarskrá farið þess á flot, að reikníngar prentsmiðju Íslands verði nákvæmlega rannsakaðir, og stjórn hennar breytt, og fleira þesskonar. En ekki hefir nú sem stendur þótt ástæða til að breyta neinu í aðferð þeirri, sem nú er við höfð um stjórn prentsmiðjunnar, þar sem forstjóra hennar eru falin á hendur öll framkvæmdarstörf við hana, svo og að halda reikrnínga hennar, hvorttveggja undir umsjón stiptsyfirvaldanna; reikníngarnir eru síðan endurskoðaðir í hinni íslenzku stjórnardeild, og lagður þar á þá úrskurður. Eigi hefir nú heldur þótt ástæða til að ákveða neitt um það, hvort selja skuli prentsmiðjuna

eða ekki, eða um þau skilyrði, sem setja skyldi, ef hún yrði seld, eða um það, hvernig verja skyldi því fè, er fengist fyrir hana. Að öðru leyti mun stjórnin einnig framvegis hafa gætur á, hvort hagfelldast muni að prentsmiðjan sè alþjóðleg eign, eins og híngaðtil, eða hvort ráðlegt sè að reyna að selja hana. 1855. 7. Juni.

Til staðfestíngar úrskurðum Vorum, þeim er nú hefir verið um getið, höfum Vèr sent Yður þessa auglýsíng Vora, og heitum Voru trúa alþíngi hylli Vorri og konúnglegri mildi. — Gefið í höll Vorri Friðriksborg, 7. dag Juni-mánaðar 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til den kongl. Commissarius ved Althinget, Amtmand Páll Melsted, ang. **Behandlingsmaaden af private Andragender i Althinget** m. v. Khavn den 8. Juni 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 400. — Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1855, S. 13—15; Tíð. um stjórnarmál. Íslands I, 97—98, jevnf. Ný Fèlagsr. XVIII, S. 10—31. 8. Juni.

Ved at afgive Betænkning angaaende Althingets allerund. Petition om en Omordning af Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelse m. m., har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 6. Mai f. A. fremsat en Bemærkning, der vel nærmest er foranlediget ved den Form, hvorunder den ommeldte Sag er forhandlet, men som ogsaa ligemeget gjelder Behandlingen af de övrige private Andragender, som i sidstafvigte Samling af Althinget have givet Anledning til, at Petitioner ere indgivne af samme, nemlig at Behandlingen af denne Sag ikke er foranlediget ved et skriftligt Andragende fra et af Thingets Medlemmer, saaledes som det udtrykkelig er foreskrevet i For. 8. Marts 1843 § 62, men derimod ved flere til Thinget indgivne Andragender eller Adresser fra forskjellige Valgdistrikter i Landet, der efter dertil given Anledning fra Præsidenten ere i dette, som i andre lignende Tilfælde, blevne optagne af en Althingsmand,

1855. uden at dog denne senere har indgivet noget særligt
8. Juni. skriftligt Andragende.

Da Ministeriet med Hr. Amtmanden maa være enigt i, at den paapegede Fremgangsmaade hverken er stemmende med Althingsforordningens Forskrifter eller i og for sig hensigtsmæssig, idet man saaledes ikke har noget fast Grundlag for Sagens Behandling, ligesom det har viist sig, at det, da de om den samme Gjenstand indgivne Petitioner kunne være af meget forskjelligt Indhold, ofte er meget vanskeligt at bringe noget Heelt ud af samme, maa jeg ansee det rettest, at söge at forebygge, at en lignende Fremgangsmaade, ved oftere at benyttes, skulde vinde Hævd for Fremtiden, og jeg skulde derfor tjenstl. have Hr. Amtmanden anmodet om, behageligen at ville gjöre Althinget opmærksom paa det Urigtige i den heromhandlede Fremgangsmaade, saafremt lignende Tilfælde vilde indtræffe under dets nu forestaaende Samling, hvorved en Gjentagelse af samme formodentlig vil blive forebygget, ligesom Feilen maa antages at vilde være bleven tidligere rettet, saafremt Thinget under dets forrige Samling var bleven gjort opmærksom paa dette Punkt, hvorimod der, saafremt Thinget mod Forventning skulde ville fastholde den ommeldte urigtige Fremgangsmaade, ikke bör tilstedes nogen Sags videre Fremme i en mod Althingsforordningen stridende Form.

I Forbindelse hermed skulde jeg ikke undlade tjenstl. at meddele, at Ministeriets Opmærksomhed er bleven henledet paa, at der med Hensyn til flere Sager, der have været forelagte det sidst afholdte Althing til Betænkning, er brugt den Fremgangsmaade, at Thingets Ændringsforslag til den islandske Oversættelse af de vedkommende Lovbud, hvilke Ændringsforslag selvfölgelig have været affattede i det islandske Sprog, ere optagne i det samme Sprog i den af Præsidenten verificerede danske Oversættelse af Althingets Betænkninger, som ifölge Althingsanordningens § 43 indsendes til

Indenrigsministeriet. Denne Fremgangsmaade, der afviger fra den tidligere Praxis, efter hvilken ogsaa Ændringsforslagene bleve oversatte paa Dansk, har, saavidt vides, sin Grund deri, at der i sin Tid har været klaget over, at de fra Islandsk oversatte Ændringsforslag ikke altid passede til den oprindelige danske Text, og man har saaledes foretrukket, for at undgaae Forvirring, at gjengive Ændringsforslagene alene i det islandske Sprog, og saaledes overlade til den, som redigerede det endelige Lovbud paa Dansk, at oversætte Ændringsforslagene saaledes, at de kunne passe til den danske Text. Imidlertid medförer denne Fremgangsmaade den Ulempe, at vedkommende Minister, som ikke kan antages at være det islandske Sprog mægtig, har Vanskelighed ved at forstaae de af Althinget afgivne Betænkninger, og jeg skulde derfor tjenstl. have Hr. Amtmanden anmodet om, for Fremtiden behageligen at ville drage Omsorg for, at der gives en saadan Oversættelse paa Dansk ogsaa af de af Thinget stillede Ændringsforslag, som passe til den danske Text, hvilke til den Ende af Dem vil være at meddele Althingets Præsident, som har at sörge for Betænkningens rigtige og fuldstændige Oversættelse. — Indenrigsministeriet den 8. Juni 1855. 1855. 8. Juni.

Justitsministeriets Skrivelse til den kongel. Commissarius ved Althinget, Amtmand Páll Melsted, ang. Udarbeidelsen af et Udkast til en ny **Tyendelov for Island.** Khavn. den 9. Juni 1855. 9. Juni.
— Isl. Copieb. 1855, Nr. 401. Islandsk: Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 99 (um hússtjórnarlögin).

Af den allerh. Bekjendtgjörelse til Althinget, angaaende Resultaterne af de under dets Möde i Aaret 1853 afgivne allerunderd. Betænkninger og övrige Andragender, vil Hr. Amtmanden erfare, at Ministeriet ikke har seet sig istand til efter Althingets Begjæring

1855. at forelægge samme et Udkast til en ny Tyendelov for
9. Juni. Island i indeværende Aar, men at denne Sags Fremme fremdeles vil være Gjenstand for Regjeringens Opmærksomhed. I den allerund. Forestilling, som af Ministeriet blev nedlagt i Anledning af Althingets Petition, og hvoraf Gjenpart vedlægges til behagelig Afbenyttelse, er nemlig den Anskuelse udviklet, at det vil være hensigtsmæssigt, at Grundlaget for en saadan Lovgivning udgaaer fra Island, og i Overeensstemmelse hermed har man sögt at paavise, hvorledes Sagen vilde kunne fremmes videre. Det behagede derefter Hs. M. Kongen ved allerh. Resolution af 9. f. M. allernaad. at bemyndige Justitsministeriet til at overdrage til den kgl. Commissarius ved Althinget, at see den heromhandlede Sag fremmet paa en af de af Ministeriet paapegede Maader, og i Henhold til den saaledes givne Bemyndigelse skulde jeg derfor have Hr. Amtmanden anmodet om, saafremt der efter det Althinget derom forelagte Forslag maatte blive nedsat en Commission til Matrikulsagens videre Fremme, og De maatte finde sammes Medlemmer skikkede til tillige at overtage det Hverv, at udarbeide et Udkast til en ny Tyendelov for Island, da at tillægge dem Ordre til at overtage Udarbeidelsen af samme, forsaavidt dertil maatte levnes dem Tid fra deres Arbeide ved Matrikulsagens Behandling. For det Tilfælde, at en saadan Commission, imod Forventning, ikke skulde blive nedsat, eller muligen ikke skulde kunne overtage det heromhandlede Hverv, maatte jeg derhos have Dem anmodet om at formaae nogle dertil skikkede Mænd til at paatage sig samme, i hvilken Henseende de Forarbeider denne Sag betræffende, som findes her i Ministeriet, herved fremsendes til Afbenyttelse, hvorhos jeg i ethvert Tilfælde imödeseer nærmere Indberetning om, hvad der af Dem i den heromhandlede Anledning er foranstaltet. — Justitsministeriet den 9. Juni 1855.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelsesmaade, Regnskabsvæsen** m. v. Khavn den 9. Juni 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 402. Islandsk: Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 100—101. 1855. 9. Juni.

Af den allerh. Bekjendtgjörelse til Althinget, angaaende Resultaterne af de under dets Möde i Aaret 1853 afgivne allerund. Betænkninger og övrige indgivne Andragender, vil Hr. Stiftamtmanden og D. Höiærv. behagel. erfare, at det i Anledning af bemeldte Things allerund. Petition om, at Regnskaberne for Stiftsbogtrykkeriet maae blive nöiere gjennemgaaede, og at Bogtrykkeriets Bestyrelse maa blive forandret m. v., allern. er tilkjendegivet samme, at der ikke er fundet Anledning til at foretage nogen Forandring i den Maade, hvorpaa Bogtrykkeriet nu bestyres. Ved allerund. at foredrage Hs. M. Kongen denne Sag fandt Ministeriet imidlertid Anledning til at henlede Hs. Majestæts Opmærksomhed paa et Par Punkter i Althingets Petition, med Hensyn til hvilke Forandring i den hidtil brugte Fremgangsmaade maatte ansees önskelig. Naar Thinget navnlig blandt Andet havde andraget paa, at Indholdet af Bogtrykkeriets Regnskaber siden 1844 maatte blive trykte i de islandske Blade saa snart muligt, og Bogtrykkeriets Regnskab ligeledes for Fremtiden ved hvert Aars Udgang, samt at Stiftsövrigheden maatte blive ganske fritaget for at bestemme, hvad der maa eller skal trykkes, med Undtagelse af saadanne gudelige Böger, af hvilke Biskoppen skal sörge for at der altid haves et tilstrækkeligt Antal, da var der vel med Hensyn til det förstnævnte Punkt, nemlig Regnskabernes Offentliggjörelse, fra Ministeriets Side Intet at erindre imod, at disse saavel for det afvigte Regnskabsaar som for Fremtiden i en nogenlunde fuldstændig Extrakt bringes til offentlig Kundskab, efter at de ere reviderede og endelig deci-

1855. derede, men der skjönnedes ikke at være tilstrækkelig
9. Juni. Anledning til at opfylde Althingets Begjæring med Hensyn til de alt afgjorte Regnskaber, idet nemlig en saadan Offentliggjörelse hverken vil være til nogen Nytte eller engang synes nu at kunne have nogen Interesse, medens det paa den anden Side ikke turde være uden Betænkelighed, om disse forlængst afgjorte Regnskaber nu skulde blive gjorte til Gjenstand for offentlig Discussion, i hvilken Henseende man navnligen fremhævede den Fortrædigelse, som derved kunde afstedkommes for de tidligere Bestyrere, der mulig nu efter saa lang Tids Forlöb ikke længere ere i Besiddelse af de Oplysninger, som ville være nödvendige til at imödegaae eventuelle Angreb. — Med Hensyn til det andet ovenfor nævnte Punkt, nemlig at Stiftsövrigheden maatte blive fritagen for at bestemme, hvad der skal trykkes, med Undtagelse af gudelige Böger, da maatte Ministeriet holde for, at det Offentlige, saalænge Bogtrykkeriet bestyres som offentligt Institut, bör vaage over og paasee, at kun saadanne Böger trykkes, som kunne ansees for gode og nyttige, ligesom det var den væsentligste og mest begrundede Anke, som blev fört over Bogtrykkeriets Bestyrelse, medens samme var bortforpagtet, at man trykkede mange slette Böger, fordi disse betalte sig, og at dette Tilsyn derfor maa föres af Stiftsövrigheden og ikke af Faktoren, der ikke kan antages at være i Besiddelse af den dertil fornödne videnskabelige Dannelse, hvorimod det vel kunde være hensigtsmæssigt, at det paalægges Faktoren i saa Henseende at gjöre Forslag til Stiftsövrigheden.

Idet jeg ikke har villet undlade at meddele Hr. Stiftamtmanden og D. Höiærv. Forestaaende til behagel. Efterretning, skulde jeg, i Henhold til hvad der saaledes er udviklet, tjenstl. have Dem anmodet om, behagel. at ville drage Omsorg for, at Stiftsbogtrykkeriets Regnskab for det afvigte Regnskabsaar offentliggjöres ved Trykken, saasnart samme er revideret og endelig

decideret, i en nogenlunde fuldstændig Extrakt, ledsaget af en Oversigt, der viser, hvorledes Bogtrykkeriets Status stiller sig ved Regnskabsaarets Slutning, hvilken Fremgangsmaade derefter ligeledes for Fremtiden bliver at iagttage med Hensyn til Regnskaberne for de fölgende Aar, hvorhos De behagelig vilde paalægge den af Dem antagne Faktor i ethvert Tilfælde, hvor der bliver Spörgsmaal om et Skrifts Trykning, at indkomme med motiveret Forslag desangaaende, förend Sagen af Dem endeligen afgjöres. — Justitsministeriet den 9. Juni 1855[1]. 1855. 9. Juni.

Indenrigsministeriets Skrivelse til den kongl. Commissarius ved Althinget i Island, Amtmand Páll Melsted, angaaende de **Althinget forelagte Lovudkast.** Khavn den 9. Juni 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 403. 9. Juni.

Ved at tilstille Hr. Amtmanden som kgl. Commissarius ved det i næste Maaned i Reykjavík sammentrædende Althing et Antal Exemplarer af den allern. udfærdigede Bekjendtgjörelse til Althinget, angaaende Resultaterne af de under dets Möde i Aaret 1853 afgivne allerund. Betænkninger og övrige indgivne Andragender, undlader jeg ikke til Forelæggelse for bemeldte Althing tillige at fremsende:

1) Et Antal Exemplarer af Udkast til en Forordning angaaende Forandring i Forordn. af 8. Marts 1843 om Valgene til Althinget, med tilhörende Motiver, samt den danske Text til bemeldte Lovudkast og Motiver[2].

[1]) s. D. Skrivelse fra Justitsministeriet til den kgl. Commissarius ved Althinget, Amtmand Páll Melsted, hvormed ham tilstilles Gjenpart af Ministeriets Forestilling angaaende den kgl. Bekjendtgjörelse til Althinget (7. Juni) og ligeledes en Afskrift af den ovenanförte Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island. Isl. Copieb. sst. (1855, Nr. 402).

[2]) Frumvarp til tilskipunar um breytíng á tilskipun 8. Marts mán. 1843, viðvíkjandi kosníngunum til alþíngis. Særskilt

1855. 9. Juni. 2) Et Antal Exemplarer af Udkast til en Communalanordning for Island med tilhörende Motiver, samt den danske Text til Lovudkast og Motiver[1].

3) Et Antal Exemplarer af et gjennem Indenrigsministeriet udarbeidet Forslag til Matrikulsagens videre Fremme paa Island, tilligemed den danske Text til bemeldte Forslag, saavel som samtlige Taxationsprotokoller og Aktstykker Matrikulsagen vedkommende[2].

4) Et Antal Exemplarer af Udkast til en Plakat angaaende Udredelsen af de til Iværksættelsen af Loven af 15. April 1854 om Skibsfart og Handel paa Island fornödne Udgifter med tilhörende Motiver, samt den danske Text[3].

5) Et Antal Exemplarer af Udkast til en Plakat angaaende Oprettelsen af en Bygningscommission paa Öfjords Handelsted, med tilhörende Motiver, samt den danske Text[4].

Aftryk af Udkastet med Motiver paa Islandsk, 14 Sider i 8vo. Tíð. frá alþíngi Íslend. 1844, Viðb. A, S. 31—43. — Paa Dansk med Motiver i Depart. Tid. 1855, S. 857—868; For. 6. Januar 1857.

[1]) Frumvarp til tilskipunar um sveitastjórn á Íslandi. Særskilt Aftryk af Udkastet med Motiver paa Islandsk, 30 Sider i 8vo. Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1855, Viðb. A, S. 3—30. — Paa Dansk med Motiver i Depart. Tid. 1855, S. 713—723. 745—752. 830—839.

[2]) Uppástúnga um það, hvernig lagfæra megi jarðamatið á Íslandi. Særskilt Aftryk paa Islandsk, trykt hos Schultz, 12 Sider i 8vo. — Tíð. frá alþíngi Íslend. 1855, Viðb. A, S. 56—65. Paa Dansk: Forslag til Matrikelsagens Fremme (Indenrigsmin.) i Depart. Tid. 1855, S. 940—949.

[3]) Frumvarp til opins bréfs, um það, hvernig greiða skuli kostnað þann, er þarf til að framfylgja lögum 15. Aprilmán. 1854, um siglíngar og verzlun á Íslandi. Særskilt Aftryk af Udkastet med Motiver paa Islandsk, trykt hos Schultz, 8 Sider i 8vo. Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1855, Viðb. A, S. 44—49. Paa Dansk med Motiver i Depart. Tid. 1855, S. 826—830. — Plak. 24. Novbr. 1856.

[4]) Frumvarp til opins bréfs, um að stofna bygginganefnd á verzlunarstaðnum Akureyri. Særskilt Aftryk af Udkastet

Endvidere lader jeg medfölge en Extrakt af den af Indenrigsministeriet i Anledning af Althingets Petition angaaende Ordningen af Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet nedlagte allerunderd. Forestilling, for at sammes Indhold i Medhold af den ovennævnte allerh. Bekjendtgjörelse kan blive Althinget meddeelt, saavel som en Gjenpart af Ministeriets allerund. Forestilling angaaende Althingets Petition om Oprettelsen af et Bank-Institut i Island, for at Althinget, ifölge allerhöistbemeldte Bekjendtgjörelse, gjennem Dem som Commissarius kan blive meddeelt fornöden Besked i Overeensstemmelse dermed. 1855. 9. Juni.

Slutteligen undlader jeg ikke at tilstille Hr. Amtmanden Gjenpart af den af Ministeriet nedlagte allerunderd. Forestilling angaaende det ovennævnte herigjennem udarbeidede Forslag til Matrikulsagens videre Fremme. Hr. Amtmanden vil deraf blandt Andet erfare, at Finantsministeriet vel i det Hele har tiltraadt det nævnte Forslag, men dog tillige gjort opmærksom paa en anden, fra den af Indenrigsministeriet fremsatte afvigende Fremgangsmaade, som muligen kunde anvendes ved Udförelsen af Berigtigelsen af de foretagne Jordtaxationer paa Island. Som i Forestillingen anfört, har Indenrigsministeriet ikke Noget imod, at Hr. Amtmanden under denne Sags Forhandling paa Althinget gjör dette bekjendt med det saaledes af Finantsministeren fremsatte Forslag, forsaavidt De dertil maatte finde Anledning, men i saa Fald maatte der da tillige meddeles Thinget de af Indenrigsministeriet förte Modgrunde, der, efter sammes Formening, vare af en saadan Vægt, at dette Ministerium ikke kunde tiltræde bemeldte Forslag. — Indenrigsministeriet den 9. Juni 1855.

---

med Motiver paa Islandsk, trykt hos Schultz, 10 Sider i 8vo. Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1855, Viðb. A, S. 50—55. Paa Dansk med Motiver i Dep. Tid. 1855, S. 875—880. Plak. 6. Januar 1857.

1855. 9. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til den kongelige Commissarius ved Althinget i Island, Amtmand Páll Melsted, ang. **Forelæggelse for Althinget** af de **almindelige Love** for Danmark i Aarene 1853—1854. Khavn den 9. Juni 1855. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 406. — Islandsk: Tíð. um stjórnarmál. Íslands, I, 101—103. Jevnf. Tíðindi frá alþíngi Íslend. 1855, S. 46, 519—523, 557—559, 772—774; og 1857, S. 55, 910—912.

Ved i Henhold til allerh. Resolution af 10. Novbr. 1843 hoslagt at tilstille Hr. Amtmanden, som kongl. Commissarius ved Althinget, Exemplarer af samtlige i Aarene 1853 og 1854 for Danmark udkomne almindelige Love, for at Althingets Betænkning kan blive indhentet om, hvorvidt nogen af disse Love maatte egne sig til Udvidelse til Island, undlader jeg ikke at bemærke, at ligesom de i bemeldte Tidsrum udkomne Traktater og Conventioner, der ere afsluttede med fremmede Stater, ere gjeldende paa Island uden at nogen særlig Udvidelse er nödvendig, saaledes maa det Samme antages at være Tilfældet med flere i fornævnte Tidsrum emanerede Love, paa Grund af deres almindelige Indhold, navnligen Thronfölgeloven af 31. Juli 1853, Loven af 7. Januar 1853 og 8. Decbr. s. A. om den svævende Statsgjæld, Bekjendtgjörelse 21. Oktbr. s. A. om deserterede engelske Söfolk, og de forskjellige i Aaret 1854 om Myntvæsenet udkomne Love, og ere disse Love, saavel som Forordn. 26. Juli 1854, derfor i sin Tid blevne opsendte til Island til Publikation. Af de i fornævnte Biennium udkomne almindelige Love, der ikke gjelde paa Island, uden at de dertil specielt udvides, skjönner Ministeriet ikke at der kan være Spörgsmaal om andre, end muligen Lov af 3. Marts 1854 angaaende Forandring i Straffebestemmelserne i Forordn. 5. Septbr. 1794 om Qvaksalveri, forsaavidt denne Forordning iövrigt antages at være gjeldende paa Island, og jeg skulde derfor tjenstl. have Hr. Amtmanden anmodet om, at ville specielt henlede Althingets

Opmærksomhed paa bemeldte Lov, idet jeg tilföier, at det forövrigt er en Selvfölge, at det maa staae Thinget frit for at tage under Overveielse, om nogen anden af de medfölgende almindelige Love maatte egne sig til Udvidelse til Island med eller uden Modifikation. 1855. 9. Juni.

Da endeligen Loven af 5. April 1850[1] om fremmede Jöders Adgang til at opholde sig her i Riget, ifölge Hs. Majestæts derom i den allernaad. Bekjendtgjörelse af 7. d. M. tilkjendegivne Villie, vil være at forelægge Althinget paany, for at Spörgsmaalet om dette Lovbuds Udvidelse til Island kan blive taget under fornyet Overveielse, fremsendes herved nogle Exemplarer af nysnævnte Lov, idet jeg ikke undlader at tilföie, at det kunde være saa meget mere önskeligt, at denne Lov, i alt Fald med nogen Modifikation, kunde blive udvidet til Island, som det af Althingets Forhandlinger fremgaaer, at der sammesteds har viist sig Meningsforskjel om, hvorvidt mosaiske Troesbekjendere, efter den hidtil gjeldende Lovgivning, kunne nedsætte sig i Island. Ligesom Adgang hertil imidlertid synes at være hjemlet dem allerede ved For. 13. Juni 1787 II, §§ 4 og 10, saaledes skulde Ministeriet ogsaa ansee det for rettest, at den i Grundloven udtalte Grundsætning, at forskjellig Tro ikke bör fremkalde Adskillelse i borgerlige Rettigheder, ogsaa forsaavidt kommer til Anvendelse med Hensyn til Island, hvor den mulig ogsaa vil kunne faae en större Betydning efter at Handelen nu er bleven aabnet for fremmede Nationer. Det er derhos bekjendt, at der blandt Jöderne findes særdeles dygtige og driftige Kjöbmænd, og det har viist sig, at den Fordom, som man paa nogle Steder, f. Ex. i Norge, i meget lang Tid har næret imod dem, tilsidst har maattet vige for den rigtigere Anskuelse, at Jöderne i Almindelighed ere nyttige, vindskibelige og fredelige Borgere.

[1]) *see* Plak. 6. Januar 1857.

1855. 9. Juni. Hvad Island angaaer, er den Fordom, som man endnu synes der at nære imod dem, saa meget mere paafaldende, som det hidtil ingenlunde er uden Exempel, at herværende jödiske Handelshuse have drevet Handel paa Island ved dertil antagne Faktorer, men naar dette ikke har kunnet nægtes dem, vilde det være lidet naturligt at nægte dem Adgang til selv at bosætte dem i Island, da det dog i Almindelighed ansees mere fordeelagtigt for Landet, at de Handlende selv have stadigt Ophold sammesteds, end at de lade deres Handel drive ved deres Faktorer.

Iövrigt turde det vel være hensigtsmæssigst, at den omhandlede Lov, som nærmest er foranlediget ved de Indskrænkninger, som efter den tidligere danske Lovgivning, navnligen Anordning 29. Marts 1814 §§ 19 og 20, fandt Sted i Henseende til fremmede Jöders Adgang til at tage Ophold her i Landet, blev ved dens Udvidelse til Island saaledes modificeret, at den kom til at passe til Forholdene sammesteds, og navnligen at den maatte omfatte ikke blot fremmede, men tillige indenlandske eller danske Jöder, saaledes som ogsaa var antydet af den i Aaret 1853 i Sagen om bemeldte Lovs Udvidelse til Island paa Althinget nedsatte Comitée. — Justitsministeriet den 9. Juni 1855.

11. Juni. **Bekjendtgjörelse** for Hertugdömmet Holstein, ang. **Erhvervelsen af islandske Söpas.** Khavn den **11. Juni 1855.** — Gesetz- u. Ministerial-Blatt f. 1855, 15. Stück, S. 139. Rubrum i Algreen-Ussings Saml. af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 250. *see* Indenrm. Bekjendtg. 4. Decbr. 1854.

13. Juni. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Finantsministeriet, angaaende de forrige **Degne-Indtægter ved Reynistad Kloster.** Khavn den **13. Juni 1855**[1]. —

[1] jevnf. Cultusmin. Skriv. 29. August 1855.

Isl. Copieb. 1855, Nr. 407. — Islandsk: Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 103—106. 1855. 13. Juni.

Ved For. 21. Marts 1575 for Island blev det befalet, at der ved ethvert af de fire Klostere i forrige Holum Stift paa Nordlandet, nemlig Thingöre, Mödruvalla, Munkathveraa og Reynestad Klostre, skulde holdes en Degn, hvis Underholdning Klosterholderne havde at udrede af Klostergodsernes aarlige Indtægter, oprindelig saaledes, at der skulde tillægges Degnen fri Kost, Klæder, Kammer med Seng, Lys og skikkelig Opvartning ndi Reenlighed, samt 12 Alen Vadmel. Senere blev imidlertid Bibeholdelsen af Degnene erkjendt for uhensigtsmæssig, og ved Reskript af 20. Juni 1766 blev tvende Degnes Underholdning, nemlig Degneindtægterne af Skrede og Munkathveraa Klostre, henlagt til Lönning af tvende Fjerdingschirurger paa Island; men, da Lægerne havde Vanskelighed ved at faae den dem tillagte aarlige Lönning betalt af Klostrenes Forpagtere, blev det ved kgl. Resol. af 21. April 1777 bestemt, at den dem tillagte Indkomst skulde udtælles af Landfogden paa Island, imod at han skulde opkræve Degnepengene hos hvert af de paagjeldende Klostres Forpagtere med 25 Rd. 48 Sk. Courant, som ved Pengeforandringen gik over til 25 Rd. 48 Sk. Sölv, Daler for Daler og Skilling for Skilling. Efter at der dernæst ved kgl. Resol. af 17. Decbr. 1781 var oprettet en ny Lægepost i Vester-Fjerdingen paa Island, og tillige bestemt, at dertil skulde henlægges Degneindtægten fra det Degnekald, der maatte blive först ledigt, maa det antages, at Degnepengene for Reynestad Klosters Vedkommende fra Aaret 1782, da bemeldte Degnekald blev ledigt, uden nogensinde senere at være blevet besat, ere indflydte i Jordebogskassen, hvoraf Chirurgens Lön stedse er bleven udredet, og da samtlige af Medicinalvæsenet flydende Udgifter nu ere overtagne af Statskassen, som oppebærer det aarlige Provenü af de for sammes Regning forvaltede Klostergodser, er speciel Forklaring om Anvendelsen

1855. 13. Juni. af de omhandlede Degnepenge bortfalden. De to andre Degnekald paa Nordlandet, nemlig Mödruvalla og Thingöre Klostergods, bleve derimod först ophævede ved kgl. Resolution af 5. April 1837, og deres Indtægter, 4 Hundreder paa Landsviis aarlig, tillagte de vedkommende Sognepræster.

I det hoslagte, med den ligeledes vedlagte Erklæring fra Biskoppen over Island, til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet indkomne Andragende, hvorover bemeldte Ministerium i ligeledes medfölgende Skrivelse har begjært dette Ministeriums Yttringer, har Sognepræst til Reynestad Klosterkirke i Skagafjords Syssel, Olav Olavsen, anholdt om, at de Indtægter, der have været henlagte til den tidligere ved bemeldte Kirke værende Degn, maatte for Fremtiden tilfalde ham, i Analogi med at Degneindtægterne af Mödruvalla og Thingöre Klostergods i Aaret 1837 bleve henlagte til Forbedring af vedkommende Klosterpræsters Kaar, idet han har bemærket, at naar der fandtes tilstrækkelig Anledning til at forbedre nysnævnte Præsters Kaar, maa dette antages i en ikke mindre Grad at gjelde om Klosterpræsten paa Reynestad, eftersom Indtægterne af dette Kald i det Hele kuns udgjöre omtrent 160 Rd. i Penge, hvorfra dog for Tiden afgaaer ⅓ til den i Kaldet værende Eremitpræst, samt Landskyld og Leie af Gaarden Hafsteinstadir, saa at Præstens beholdne Embedslön kan for Tiden anslaaes til c. 70 Rd., foruden hvad der tilfalder ham for de saakaldte Extraværk, hvilket dog neppe belöber sig til mere end omtrent 15 Rd. aarlig.

Da det ommeldte Præstekald saaledes hörer til de allerringeste i Island, maa det vel findes naturligt, naar Cultusministeriet har anseet det for særdeles önskeligt, at der kunde tillægges samme en foröget Indtægt; men jeg har dog, idet jeg hermed tjenstl. udbeder mig Finantsministeriets Yttringer over Sagen behagel. meddelte, troet at burde tilföie, at den af Supplikanten paaberaabte Analogi fra hvad der i Aaret 1837 fandt

Sted med Hensyn til Degnekaldene paa Thingöre og Mödruvalla Klostre, neppe kan ansees som bindende, idet man vel dengang, til Fordeel for de paagjeldende tvende Præstekald, renoncerede paa den Indtægt, som Statskassen eller Medicinalvæsenet muligen kunde have gjort Krav paa ved Degnekaldenes Inddragelse, men som man ikke tidligere havde haft, medens Bevilgelsen af det her Ansögte vilde medföre en aarlig Udgift for Statskassen af imellem 60 og 80 Rd., hvilken i alt Fald saaledes ikke vilde kunne tilstaaes, uden at Rigsdagens Samtykke dertil blev erhvervet; men hertil kommer endnu, at Bevilgelsen heraf tillige vilde have til Fölge, at lignende Andragender vilde indkomme ogsaa fra Præsterne til Munkathveraa, Skrede, Thykkebai og Kirkebai Klosterkirker, der ere i selvsamme Tilfælde som nærværende Supplikant, dog med den Forskjel, at disse Kald ere alle en heel Deel bedre aflagte. Det sees ogsaa, at Rentekammeret, i Anledning af et lignende Andragende fra Sognepræsten ved Kirkebai Klosterkirke i Skaptafells Syssel inden Islands Sönder-Amt, under 20. Juni 1840 har meddeelt det danske Cancelli, at Kammeret, efter Omstændighederne og for Fölgernes Skyld, ikke saa sig istand til at samtykke i, at det ommeldte ophævede Degnekalds Indtægter sögtes udvirkede Supplikanten eller Kirkebai Klosterkald, hvorefter bemeldte Andragende ved Skrivelse af 14. Juli næstefter blev afslaaet. 1855. 13. Juni.

Med Svaret udbedes Bilagene tilbagesendte. — Indenrigsministeriet den 13. Juni 1855.

Love for Nord- og Öster-Amtets Bogtrykkeri. Akureyri 15. Juni 1855. — Vedtagne paa et paa Akureyri den 15. Juni 1855 afholdt Möde, uden dog hidtil, saavidt vides, at have erholdt nogen Anerkjendelse eller Sanktion fra det Offentliges Side, og uden at være fuldstændig traadte i Kraft. — Norðri III, 75. 15. Juni.

1855.
15. Juni.

1. Prentsmiðjan á Akureyri skal vera almenn eign Norður- og Austuramts-búa, að fráskildu einu hundraðdala hlutabrèfi, með þeim hætti, að hver af hinum sex sýslum amtsins: Húnavatns, Skagafjarðar, Eyjafjarðar, þíngeyjar, Norðurmúla og Suðurmúla sýsla, eigi jafnan þátt í henni.

2. Hún skal ávallt standa á Akureyri, eður Oddeyri, verði hún löggilt til kaupstaðarstæðis, og má ekki leigjast, seljast eður flytjast burt af kaupstaðarlóðinni án samþykkis allra hlutaðeigenda.

3. Græði prentsmiðjan meira fè, en hún þarf til nauðsynja sinna, tekur hver sýsla jafnan hluta af þeim gróða. En komist hún í fèskort, eru búendur í Norður- og Austur-amtinu skyldir að styrkja hana eptir þörfum, og greiðir þá hver sýsla sjöttúng þess fjár.

4. Prentsmiðjan skal standa undir umsjón stjórnarnefndar; í henni skulu sjö manns. Nefnir hver sýsla til sjö menn, sendir síðan kosníngar sínar stjórnarnefndinni á undan almennum fundi, er hún ákveður. Á þeim fundi skulu sýslukosníngar saman lesnar, og ræður þar afl atkvæða. Fái tveir eður fleiri jafnmörg atkvæði, skal aldur ráða. Skorist einhver undan kosníngu, skal sá tekinn, er næst hefir atkvæði þeim, er í nefnd voru kosnir.

5. Í hverri sýslu skal kjósa nefnd manna til aðstoðar stjórnarnefndinni; annast alþíngismaður hverrar sýslu kosníngarnar, nema sýslubúum virðist öðruvísi betur fara.

6. Bæði stjórnarnefndin og sýslunefndirnar skal kjósa á ári hverju, og má kjósa upp aptur sömu mennina, meðan þeir taka kosníngum.

7. Stjórnarnefndin skal hafa á hendi aðalumsjón og stjórn prentsmiðjunnar; sjá um, að hvorki vanti prentara, pappír nè annað, er prentsmiðjan þarf með, og að nóg sè til að starfa, eptir því sem unnt er; taki bækur af öðrum til prentunar, móti borgun í tækan tíma, eður fullu veði. Hún skal einnig útvega og semja við

tvo menn, annaðhvort úr sínum flokki eður utannefndar, er henni þykja hæfir til að vera umsjónarmenn prentsmiðjunnar. þessum umboðsmönnum sínum skal nefndin fela á hendur að hafa daglega umsjón þess, að prentun gángi reglulega og tilhlýðilega fljótt, og að ekkert það vanti til prentsmiðjunnar, er á þarf að halda. Að öðru leyti má og nefndin fela þessum mönnum alla framkvæmd fyrir sína hönd, en eptirlit skal hún hafa með gjörðum þeirra, og ábyrgjast þær fyrir alþýðu, eins og hennar eigin væru. þó skal stjórnarnefndinni leyft, að fela þessa umsjón að eins einum manni, þegar henni þykir svo betur fara. 1855. 15. Juni.

8. Stjórnarnefndin má láta prenta bæknr og tímarit á kostnað prentsmiðjunnar; en gæta skal hún þess, að það sèu einúngis þarflegar og fróðlegar bækur og ritgjörðir, sem líkur eru til að gángi út.

9. Stjórnarnefndin skal kjósa formann og fèhirði af sjálfri sèr, þó skal henni leyft að kjósa fèhirði utan nefndar, ef svo lízt; en ábyrgð á fè prentsmiðjunnar skal hún þó öll hafa í sameiníngu.

10. Ekkert má nefndin afráða á fundum, nema fleiri en helmíngur nefndarmanna sèu viðstaddir. Verði nefndarmenn ekki allir á eitt sáttir, ræður atkvæðafjöldi úrsliti mála; en sèu atkvæði jöfn, ræður atkvæði formanns; en sè hann ekki við, þá atkvæði þess, sem í hvert skipti stjórnar fundinum.

11. Stjórnarnefndin skal árlega semja og láta prenta skýra reiknínga yfir tekjur og útgjöld prentsmiðjunnar; sömuleiðis ágrip þess, er gjörist á hinum almenna fundi.

12. Sýslunefndirnar skulu í öllu vera stjórnarnefndinni til aðstoðar; annast sölu á bókum þeim, sem þeim eru sendar af stjórnarnefndinni, og prentaðar hafa verið á kostnað prentsmiðjunnar, en fái fyrir jöfn sölulaun og aðrir; þær skulu vera í útvegum um handrit, og senda þau stjórnarnefndinni, með áliti sínu um þau; gefa stjórnarnefndinni athugasemdir um það, er hún óskar, eður sýslunefndunum þætti sjálfum betur fara í

1855. stjórn og umsjá prentsmiðju-málefnanna. Að öðru leyti
15. Juni. skal hverri sýslunefnd heimilt, að setja sèr þær reglur, er henni þykir við eiga.

13. Stjórnarnefndin skal halda gjörðabók, og rita í hana allt, er henni þykir áríðandi og áhrærir prentsmiðjuna. Gjörðabók þessi skal vera undir vörzlum forseta, ásamt öllum öðrum skjölum prentsmiðjunnar. — Akureyri 15. Juni 1855.

15. Juni. **Indenrigsministeriets** Circulaire til Stiftamtmanden over Island og Amtmændende sammesteds, ang. **Tillægs-Afgiftens Ophævelse** for **svenske og norske Skibe.** Khavn den 15. Juni 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 414—416. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 106.

Da den herværende svensk-norske Chargè d'affaires har godtgjort, at der nu er bleven indrömmet det danske Flag fuldstændig Berettigelse i Henseende til Told- og Skibs-Afgifter i svenske og norske Havne, ville, i Henhold til Ministeriets Bekjendtgjörelse af 24. Marts d. A., svenske og norske Skibe i islandske Havne være at betragte som danske, saa at den i bemeldte Bekjendtgjörelse omhandlede Tillægs-Afgift af 2 Rd. pr. Commercelæst ikke bör afkræves dem.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtmanden (Amtmanden), i Forbindelse med Ministeriets Skrivelser af 28. Marts og 19. April d. A., til behagelig Efterretning og fornöden Bekjendtgjörelse. — Indenrigsministeriet den 15. Juni 1855.

15. Juni. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Convention** med den svensknorske Regjering om **islandske Skibes nationale Behandling.** Khavn den 15. Juni 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 418.

1855. 15. Juni.

Efter at det i Skrivelse herfra af 5. d. M. var yttret, at der, efter hvad der af Udenrigsministeriet var oplyst i behagelig Skrivelse af 24. f. M., ikke fra dette Ministeriums Side vidstes Noget at erindre imod, at der afsluttes en Overeenskomst med den svensk-norske Regjering, hvorefter svenske og norske Skibe fritoges for Erlæggelsen af den ved Kundgjörelse af 24. Marts sidstl. fastsatte Tillægs-Afgift, imod at den ved Traktaten af 2. Novbr. 1826 § 5 for Islands Vedkommende hjemlede Undtagelse fra den de danske Skibe i Sverriges og Norges Havne i Almindelighed tilstaaede nationale Behandling bliver formelig ophævet, har bemeldte Ministerium, næst at tiltræde den i fornævnte Skrivelse fremsatte Anskuelse, at Ophævelsen af den ommeldte Traktats § 5 for Islands og eventualiter for Færöernes Vedkommende rettest bör skee ved en særegen Convention, i behagelig Skrivelse af 7. d. M. meddeelt, at det er paatænkt at lade, om muligt, en saadan Convention, foruden hvad der vedkommer Island og Færöerne, tillige omfatte nogle Punkter betræffende de vestindiske Colonier, med Hensyn til hvilke der först maatte brevvexles med Finantsministeriet, men at den svensk-norske Regjering særdeles vilde paaskjönne, om Sagen kunde ordnes saa hurtigt som muligt, for at Skibe fra Sverrig og Norge kunde, saafremt det maatte önskes af vedkommende Undersaatter, sendes til Island imod Erlæggelse af den lavere Afgift, og har velbemeldte Ministerium derfor anmodet om, at der, forsaavidt der ikke efter dette Ministeriums Formening maatte være Noget til Hinder for, at Fritagelsen for den ommeldte Tillægs-Afgift for svenske og norske Skibes Vedkommende allerede strax træder i Kraft, maatte blive meddeelt vedkommende Autoriteter den fornödne Instruktion herfra, og Udenrigsministeriet blive herom underrettet.

I Svar herpaa undlader jeg ikke tjenstl. at meddele, at Ministeriet, i den Forudsætning, at de af Hs.

1855. Majestæt Kongen af Sverrig og Norge, ifölge Udenrigs-
15. Juni. ministeriets behagelige Skrivelse af 24. f. M., under 28. Marts og 8. Mai d. A. afgivne Resolutioner, angaaende Ophævelsen af den ved Traktat 2. Novbr. 1826 § 5 for Islands Vedkommende hjemlede Undtagelse, ville blive communicerede samtlige vedkommende Autoriteter i Norge og Sverrig, og strax blive bragte til Udförelse, saasnart den svensk-norske Regjering har modtaget Underretning om, at svenske og norske Skibe ere blevne fritagne for Erlæggelsen af den oftnævnte Tillægs-Afgift, under D. D. har tilkjendegivet samtlige herunder sorterende Autoriteter, at Tillægs-Afgiften for Fremtiden ikke bör afkræves svenske og norske Skibe, idet jeg tör forvente, at Udenrigsministeriet, i Overeensstemmelse hermed, ligeledes vil tilkjendegive vedkommende danske Consuler, som have islandske Söpas, at udlevere det i saa Henseende Fornödne, og at dette Ministerium i sin Tid vil blive meddeelt nærmere Underretning om Afsluttelsen af den foran ommeldte særlige Convention. — Indenrigsministeriet den 15. Juni 1855.

25. Juni. Justitsministeriets **Bekjendtgjörelse** angaaende **Anholdelse og Udlevering** af **deserterede belgiske Skibsfolk.** Khavn den 25. Juni 1855. — Denne Bekjendtgjörelse fra Justitsministeriet (Simony) har uden Tvivl været oprindelig bestemt til ogsaa at gjelde i Island, men er dog hverken udgiven paa Islandsk eller publiceret der i Landet. Den optages derfor her paa Grund af dens almindelige Indhold. — Original-Aftryk hos Schultz, 2 Blade i 4to. Dep. Tid. 1855, S. 542. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 253—254.

Bekjendtgjörelse angaaende Anholdelsen og Udleveringen af Söfolk, som ere deserterede fra belgiske Skibe.

Den belgiske Regjering har ved Bekjendtgjörelse af 30. April d. A., under Betingelse af Gjensidighed,

truffet den Bestemmelse, at Söfolk, som desertere fra danske Skibe i belgiske Havne, kunne af de vedkommende danske Consuler forlanges paagrebne af Politiet, for derefter igjen at bringes ombord eller foranstaltes hjemsendte, ligesom de i fornödent Fald paa vedkommende Consuls Bekostning kunne begjæres indsatte i Arrest, indtil der findes Leilighed til deres Hjemsendelse, dog at de, hvis saadan Leilighed ikke inden to Maaneder, at regne fra Arrestationens Dato, maatte tilbyde sig, skulle sættes i Frihed, uden igjen at kunne arresteres for den samme Sag. Undtagne fra foranförte Bestemmelse ere imidlertid belgiske Undersaatter, med mindre de maatte være naturaliserede i en fremmed Stat, hvorhos det, for det Tilfælde, at den Paagjeldende i Belgien skulde have gjort sig skyldig i nogen Forseelse, er forbeholdt, at Udleveringen ikke skal finde Sted, forinden Sagen desangaaende er paakjendt og Dommen fuldbyrdet. 1855. 25. Juni.

Som Fölge heraf og i Henhold til den allerh. Resolution af 2. August 1779 (bekjendtgjort ved Cancelli-Circulaire af 28. s. M.) ville ligeledes overalt i Kongeriget Danmark saavel som i de danske Colonier og Bilande Politiövrighederne paa Forlangende have at yde deres Bistand, for at Söfolk, som ere deserterede fra belgiske Skibe — med Undtagelse af Saadanne, som ere danske Undersaatter uden at være blevne naturaliserede i nogen fremmed Stat, — kunne blive paagrebne og, forsaavidt de ikke her have begaaet nogen Forseelse, hvis Undersögelse og Afstraffelse maa oppebies, strax udleverede eller indsatte i Arrest, dog at Arresten ikke maa udstrækkes til en længere Tid end to Maaneder.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning og Iagttagelse for alle Vedkommende. — Justitsministeriet den 25. Juni 1855.

1855. **Kongelig Resolution** ang. Foranstaltninger **i**
3. Juli. **Anledning af en Faaresygdom** i Island. Skodsborg den **3. Juli 1855.** — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Protok. 1855, Nr. 51. — Dr. Hjaltalíns Afhandling „um fjárpestina" er trykt i Þjóðólf. VII, 129—130 (1855).

I Indenrigsminister Bangs Forestilling 29. Juni bemærkes, at i Efteraaret 1853 havde Ministeriet igjennem Stiftamtmanden over Island modtaget et Andragende fra endeel Beboere af Borgarfjords Syssel, ledsaget af Sysselmandens Erklæring, hvilket Andragende gik ud paa at anmode Regjeringen om at sende en Veterinair til Island, for at undersöge og om muligt finde hensigtssvarende Midler imod en i adskillige Aar, især ved Vintertid, der herskende Faaresygdom.

Stiftamtmanden havde sögt Erklæringer hos Amtets andre Sysselmænd, og blandt disse havde Sysselmændene i Gullbringu og Kjosar, samt i Arnes og Rangarvalla Sysseler erklæret, at Sygdommen havde ogsaa i disse Sysseler viist sig ondartet og ödelæggende, men man var uenig om Midlerne derimod. Saaledes mente Th. Jonasson, constitueret Sysselmand i Gullbr. og Kjosar Syssel, at Aarsagen laa i slet Pleie og Rögt, navnlig derved, at Lammene og de yngre Faar ikke tages tidligt nok i Huus om Efteraaret, og at Faarehusene ere for lave og slet indrettede. Efter hans Mening laa derfor Midlet mod Sygdommen i en forbedret Faarerögt, men mod denne dannede Landets Forhold store Hindringer, da Bonden ikke kunde undvære Vintergræsningen. En Dyrlæge vilde formentlig ikke udrette synderligt, hvorimod det turde være ligesaa hensigtsmæssigt, at det Offentlige lod foranstalte udarbeidet en kort og fattelig Veiledning til Faarenes bedre Rögt og Pleie, med Angivelse af de Midler, som maatte ansees hensigtsmæssige til Faaresygdommens Helbredelse og Forebyggelse.

Stiftamtmanden antog ogsaa, at Hovedaarsagen laa i Faarenes slette Rögt og Pleie om Vinteren, navnlig i daarlig og knap Fodring og Staldenes uhensigtsmæssige Indretning. For at raade Bod herpaa, trængtes der til en bedre Anviisning for Indbyggerne, og hertil foreslog Stiftamtmanden, at der skulde opsendes tvende erfarne Veterinairer, af hvilke den ene skulde tage Ophold i Borgarfjorden og den anden paa Grændsen af Arnes og Rangarvalla Syssel, og som idetmindste skulde opholde sig eet Aar i Island for grundig at studere Sygdommen og give Indbyggerne Anviisning til at forebygge og modvirke denne.

Ministeriet fandt saa meget mere Anledning til ikke at gaa ind paa Stiftamtmandens Forslag, som de sidste Efterretninger gav Anledning til at antage, at Sygdommen var i Aftagende, og at man vilde komme til at anvende Bekostninger forgjæves, som forhen var skeet. Derimod ansaa Ministeriet det rigtigst, at overdrage Dr. med. Hjaltalin, som opholdt sig i Arnes Syssel, at undersöge Sygdommen, hvis denne skulde udbryde, og at udarbeide en Beskrivelse over samme, tilligemed en Angivelse af de Midler, som han maatte ansee mest hensigtsmæssige til dens Helbredelse og Forebyggelse, hvorefter denne Afhandling antoges at kunne foranstaltes trykt og gratis uddeelt blandt Almuen, efter at den först havde været underkastet Bedömmelse af kyndige Veterinairer.

1855.
3. Juli.

Ved senere at indsende en forelöbig Beretning yttrede Dr. Hjaltalin, at han havde holdt denne i en videnskabelig Form, fordi han antog, at den skulde forelægges Veterinairskolens Lærere til Bedömmelse, og tilmed da det er hans Overbeviisning, at et saadant Skrift, hvor populairt det end maatte være affattet, kun vilde stifte saare liden Nytte. Nogle misforstaae de givne Raad, og anvende dem forkeert, Andre fæste ingen Lid til dem og forsömme at anvende dem; Nogle have ikke de anbefalede Midler og kunne ikke anskaffe dem. Derimod mente han, at man ved gjentagne Forsög burde vise Beboerne, hvorledes Sygdommen skal behandles. Den, som paatager sig dette Hverv, bör være forsynet med Lægemidler, som i de förste Aar bör uddeles aldeles gratis. Viser det sig da, at Sygdommen kan standses ved passende Midler, vil Kundskaben herom snart af sig selv udbredes over hele Landet. At Sygdommen kan forebygges og standses, er efter Dr. H.'s Mening constateret ved de af ham udförte Cure, og han havde derfor uddeelt Midler, navnlig Glaubersalt og Chlorkalk, ialt til en Værdi af 162 Rd. 80 Sk., og da Beboerne, siden han besluttede sig til dette Skridt, med dobbelt Iver have fulgt hans Raad og taget sig af Sagen, har han anholdt om en Sum til gratis Disposition af Lægemidler blandt Beboerne.

Det veterinaire Sundhedsraad yttrede, at da Dr. Hjaltalins Undersögelser endnu ere ufuldendte, og hans Beretning er holdt i en videnskabelig Form, vil det ikke kunne nytte at uddele denne mellem Almuen paa Island, men at iövrigt hans Meddelelser fortjene megen Opmærksomhed, saavel med Hensyn

1855. til Spörgsmaalet om Sygdommens Symptomer og dens Udbredelse paa Island, som med Hensyn til dens Behandling, og

3. Juli. Raadet har derfor anbefalet, at der fremdeles ydes Dr. H. al mulig Understöttelse til at fuldende, hvad han efter dettes Formening synes at have begyndt baade med Iver og Indsigt.

Da den af Dr. H. begyndte Fremgangsmaade giver Haab om et heldigt Resultat, og da den oftnævnte Faaresygdom, der har udbredt sig over en stor Deel af Island, gjör et væsentligt Skaar i Indbyggernes Velstand, og saaledes er en væsentlig Hindring for Landets materielle Udvikling, medens det paa den anden Side ikke kan ventes, at der vil blive anvendt hensigtsmæssige Midler imod den, med mindre Regjeringen forelöbigen tager sig af Sagen, slutter Ministeren med den Indstilling:

1. at det allernaad. maa tillades, at Dr. med. Hjaltalin, for hans Undersögelser af den i Islands Sönder-Amt grasserende Faaresyge, forundes et Honorar af 200 Rd.

2. at det lige allern. maa tillades, at der udbetales ham et Belöb af 162 Rd. 80 Sk., som af ham er anvendt til gratis Uddeling af Lægemidler i Anledning af bemeldte Sygdom, samt at der i samme Öiemed for indeværende Aar maa stilles et Belöb af indtil 200 Rd. til hans Raadighed; og endelig

3. at disse Udgifter afholdes af den i indeværende Aars Finantslov § 29 B. d. opförte Sum.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingerne bifaldes. — Skodsborg den 3. Juli 1855[1].

6. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Betaling for Arrestanters Forpleining** i Reykjavík. Khavn den 6. Juli 1855. —

[1]) ved Indenrigsministeriets Skrivelser af 7. Juli 1855 er denne Resolution meddeelt Stiftamtmand Trampe og Dr. Hjaltalin. Isl. Copieb. 1855, Nr. 476 og 477.

Isl. Copieb. 1855, Nr. 457. — Islandsk: Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 107. 1855. 6. Juli.

At Hr. Stiftamtmanden herved, efter den i behagelig Skrivelse af 29. Marts sidstl. derom gjorte Indstilling, bemyndiges til, indtil videre at tilstaae Arrestholderen i Reykjavík for Arrestanternes Forpleining sammesteds en Betaling af 24—32 Sk. daglig, i Forhold til de paa enhver Tid gængse Priser paa Levnetsmidler, og navnlig med Hensyn til Brödprisernes Stigen eller Falden, det meddeles herved tjenstl. til behagelig Efterretning og videre fornöden Foranstaltning. — Justitsministeriet den 6. Juli 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Tilveiebringelse af manglende Skibspapirer.** Khavn den 6. Juli 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 458. 6. Juli.

At der, efter de i den const. Stiftamtmands Skrivelse af 30. April sidstl. oplyste Omstændigheder, fra Ministeriets Side Intet haves at erindre imod, at Byfogdeu i Reykjavík af Stiftamtet er bleven bemyndiget til at meddele islandsk Söpas for Jagten «Christiansgave», fört af Skipper Wandahl i Kjöbenhavn, og tilhörende Grosserer P. C. Knudtzon sammesteds, der den 27. s. M. indkom til Reykjavík fra England med en Ladning Salt, meu kun medbragte et Söpas fra forrige Aar, uagtet den i Loven af 15. April f. A. § 4 befalede, af vedkommende Autoritet attesterede Erklæring fra Skibets Rheder ikke var bragt tilveie; — det meddeles herved tjenstl. til behagelig Efterretning, idet jeg dog lige tjenstl. skulde have Hr. Stiftamtmanden anmodet om behageligen at ville snarest muligt tilveiebringe den saaledes manglende Erklæring fra bemeldte Skibsrheder, og derefter indsende samme hertil. — Indenrigsministeriet den 6. Juli 1855.

1855. 6. Juli. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. den **direkte Skibsfart fra fremmede Lande.** Khavn den 6. Juli 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 459. — Islandsk: Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 107—108.

Med Hensyn til, at det Spörgsmaal er bleven forelagt Amtet, om fremmede Skibe, der ere fragtede af indenlandske Handlende, som före Handel paa et af de autoriserede Handelsteder, kunne gaae direkte til disse Steder, eller om de ikke, forinden de gaae derhen, ere pligtige til at anlöbe en af de i Loven af 15. April f. A. om Skibsfart og Handel paa Island § 2 nævnte Havne, hvilket Spörgsmaal i et Tilfælde, som fordrede en hurtig Afgjörelse af samme, blev afgjort derhen, at Skibet i dette Tilfælde ikke behövede först at anlöbe en af de sex i bemeldte Lovs § 2 nævnte Havne, men kunde gaae direkte til dets Bestemmelsessted, har den const. Stiftamtmand, næst at udvikle Grundene for denne sin Anskuelse, i Skrivelse af 2. f. M. anholdt om, at Ministeriet vil tilkjendegive Amtet, hvad der i denne Henseende er det Rigtige, til Iagttagelse og Regel for Fremtiden.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke til behagelig Efterretning at meddele, at da det i Loven af 15. April f. A. § 3 i Almindelighed er befalet, at alle fremmede Skibe, som ankomme direkte fra Udlandet, skulle, forinden de beseile andre Steder paa Landet, anlöbe en af de i samme Lovs § 2 nævnte Havne, for at det Fornödne efter denne Paragraphs Indhold kan iagttages, saa maa denne Bestemmelse ogsaa være gjeldende for fremmede Skibe, der ankomme direkte fra Udlandet, om de end ere befragtede af indenlandske Handlende, der före Handel paa et af de autoriserede Handelsteder, eftersom de i oftnævnte Lovs § 2 givne Forskrifter kun kunne iagttages i de i bemeldte Paragraph nævnte sex Havne. — Indenrigsministeriet den 6. Juli 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Ansættelse af en svensk-norsk Consul** i Reykjavík. Khavn den 6. Juli 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 460. — Islandsk: Tíð. um stjórnarmál. Íslands I, 106. 1855. 6. Juli.

At Kjöbmand M. C. Biering i Reykjavík, ifölge derom fra Udenrigsministeriet modtagen Meddelelse, er bleven udnævnt til svensk-norsk Viceonsul sammesteds, og at der under 8. f. M. gjennem bemeldte Ministerium er bleven udfærdiget Exequatur for bemeldte Viceconsul, det har jeg ikke villet undlade tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning. — Indenrigsministeriet den 6. Juli 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Skibspapirer for et unationaliseret Skib.** Khavn den 6. Juli 1855. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 462. 6. Juli.

At der fra Ministeriets Side Intet haves at erindre imod, at islandsk Söpas er bleven meddeelt for Skibet «Argus», Capitain N. Andersen, tilhörende Kjöbmand Sveinbjörn Jakobsen i Reykjavík, der den 28. Mai sidstl. indkom fra England til Reykjavík uden at være forsynet med saadant Pas, efter at den i Loven af 15. April f. A. § 4 befalede Erklæring fra Rhederen var tilveiebragt, uagtet Skibet, der i sidstafvigte Vinter er bleven kjöbt i Hamborg af Kjöbmand Sveinbjörn Jakobsen, ikke var bleven nationaliseret eller den ved For. 1. Mai 1838 § 48 befalede Indförselsafgift erlagt, imod at Rhederen samtidig med Passets Udfærdigelse udstedte en Revers, hvorved han forpligter sig til, saafremt Skibet ikke inden 9 Maaneder fra bemeldte Dag, den 29. Mai, har erhvervet dansk Nationalitet, overeensstemmende med Plak. af 9. Novbr. 1803, da foruden det i Henhold til Loven af 15. April f. A. § 6

1855. erlagte Pasgebyr af 2 Rd. for dansk Commercelæst,
6. Juli. endvidere at erlægge den ved Bekjendtgjörelse af 24. Marts d. A. befalede Tillægsafgift af 2 Rd. pr. Commercelæst af Skibets Drægtighed, ligesom til at betale den ved Forordn. 1. Mai 1838 befalede Indförselsafgift samtidig med Skibets Indbrænding med Mærket «dansk Eiendom», det meddeles herved tjenstl. til behagelig Efterretning i Anledning af Amtets behagelige Skrivelse af 31. Mai sidstl. — Indenrigsministeriet den 6. Juli 1855[1].

6. Juli. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Undersögelse af engelske Fiskeres Uordener** i Island. Khavn den 6. Juli 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 464.

I behagelig Skrivelse af 4. i f. M. har Udenrigsministeriet, i Anledning af en Forespörgsel fra den kgl. Storbritanniske Udenrigsminister, begjært dette Ministeriums Yttring om, hvorvidt den af den Storbritanniske Regjering til ifjor berammede, men da udsatte, Undersögelse af det af de engelske og irske Fiskere under deres Ophold ved Island udviste og af den danske Regjering paatalte utilbörlige Forhold maatte önskes foretaget i Löbet af indeværende Aar.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade tjenstl. at meddele, at Ministeriet, der iövrigt ikke senere har

---

[1]) Ved Skrivelse af s. D. til General-Tolddirektoratet meddeles samme det Foranstaaende, med Anmodning om at ville i sin Tid underrette om, hvorvidt Jakobsen opfylder den indgaaede Forpligtelse, da Ministeriet, „saafremt saadant ikke maatte være skeet, tör forvente den omhandlede Revers tilbagesendt, for at det Fornödne kan blive foranstaltet til Inddrivelsen af den ved Bekjendtgjörelse af 24. Marts d. A. fastsatte Tillægsafgift af 2 Rd. pr. dansk Commercelæst af Skibets Drægtighed". Copiebog sst. Nr. 463.

modtaget nogen Meddelelse fra Island denne Sag betræffende, dog maa ansee det rettest, at den ommeldte Undersögelse efter den engelske Regjerings Tilbud foretages i indeværende Aar, og ere samtlige Amtmænd i Island herfra tilskrevne det Fornödne, hvorhos det er foranlediget, at der ved denne Undersögelse fremkomme yderligere Klager over bemeldte Fiskere, saafremt disses senere Adfærd dertil maatte have givet Anledning. — Indenrigsministeriet den 6. Juli 1855. 1855. 6. Juli.

Indenrigsministeriets Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. Undersögelse om de over nogle af **engelske Söfolk begaaede Uordener** fra Island indkomne Klager. Khavn den 6. Juli 1855. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 465—467. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 107. 6. Juli.

Ifölge modtagen Underretning fra Udenrigsministeriet kan den af den Storbritanniske Regjering til ifjor bestemte, men da udsatte Undersögelse af det af engelse og irske Fiskere under deres Ophold ved Island udviste og af den danske Regjering paaklagede utilbörlige Forhold forventes at blive foretaget i Löbet af indeværende Aar.

Ved, i Forbindelse med Skrivelser herfra af 30. August og 25. Septbr. f. A., tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden (Amtmanden) Foranstaaende til behagelig Efterretning og videre fornöden Foranstaltning, skulde jeg lige tjenstl. have Dem anmodet om, behagel. at ville drage Omsorg for, at ved denne eventuelle Undersögelse tillige fremföres de yderligere Klager over de ommeldte Fiskere, hvortil disses Adfærd muligen iövrigt maatte have givet Anledning. — Indenrigsministeriet den 6. Juli 1855.

1855. 6. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Qvarantaine-Foranstaltninger** i Reykjavík. Khavn den 6. Juli 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 473. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 108—110.

Ved hertil at indberette, at Amtet efter Andragende fra Sundhedscommissionen i Reykjavík har givet sit Samtykke til, at en af de private Landingsbroer i Havnen sammesteds midlertidigen anvises de Skibsförere, som anlöbe bemeldte Havn, som Landingsbro, hvor de uden Undtagelse og under Mulkt skulle lægge til, naar de förste Gang gaae i Land, og hvor der kan forelægges dem de Spörgsmaal, som omhandles i Qvarantaine-Anordning af 8. Febr. 1805 § 7, samt at der sammesteds opreises en Stang med grönt Flag, for at gjöre Stedet kjendeligt, og at det ligeledes har indvilget i, at de til denne Foranstaltning medgaaende Udgifter forelöbig afholdes af Amtsrepartitionsfonden, idet samme dog har yttret den Formening, at det nærmest maatte paaligge Byen Reykjavík, i hvis Interesse den ommeldte Foranstaltning egentlig var truffet, at afholde de med samme forbundne Omkostninger, der saaledes i sin Tid vilde være at refundere Amtsrepartitionsfonden, har Stiftamtet, efter at denne Foranstaltning er bleven iværksat og bragt til de Vedkommendes Kundskab ved en af Byfogden udstedt trykt Politiplakat [1], der desuden bringer de vigtigste Qvarantainebestemmelser i Lovgivningen og Loven af 15. April f. A. i Erindring, og som af Lodserne tildeles hver ankommende Skipper, i behagelig Skrivelse af 25. Mai sidstl., næst at bemærke, at Omkostningerne ved Trykningen af den nysnævnte Politiplakat ere bevilgede afholdte af Summen til extraordinaire Udgifter, udtalt det Haab, at det Skete maa vinde Ministeriets Bifald, hvorhos samme, da den ved

[1]) *see* Bekg. 12. April 1855.

den saaledes trufne Foranstaltning vundne Garanti ikke kan ansees som tilstrækkelig, har henstillet til Ministeriets Afgjörelse, om der efter det derom af Byfogden fremsatte Andragende maa for Byen Reykjavík blive indrettet et Qvarantainecontoir med tilhörende Qvarantainebro, til hvilken Ende Amtet derhos har fremsendt en af Tömmermester Nielsen forfattet Tegning, tilligemed Overslag over de dertil medgaaende Udgifter, hvorfor bemeldte Nielsen af Amtsrepartitionsfonden er udbetalt 3 Rd.

1855. 6. Juli.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke til behagelig Efterretning og videre fornöden Foranstaltning tjenstl. at meddele, at der vel ikke fra Ministeriets Side haves Noget at erindre imod Iværksættelsen af den saaledes til Qvarantainevæsenets Ordning forelöbig trufne Foranstaltninger, men at de hermed forbundne Udgifter, i Henhold til Grundsætningerne i det Althinget forelagte Udkast til en Plakat om Udredelsen af de ved Frihandelens Indförelse foranledigede Udgifter, bör afholdes af Reykjavíks Commune, og saaledes, forsaavidt de forelöbig ere anviste af Amtsrepartitionsfonden eller Jordebogskassen, refunderes samme af Byens Kæmnerkasse. Hvad dernæst den paatænkte Indretning af et Qvarantainecontoir angaaer, da ville de hertil medgaaende Omkostninger ligeledes, i Medför af Grundsætningerne i ovennævnte Udkast, være at udrede af Reykjavíks Commune, og jeg skulde derfor, ved hoslagt at remittere den medfulgte Tegning med Overslag, forinden Videre i denne Anledning foretages, tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville indhente Communalbestyrelsens Erklæring over Sagen i det Hele, og navnlig om Maaden, hvorpaa det til den nævnte Indretning medgaaende Belöb, saafremt det kan afholdes af den nævnte Commune, vil være at tilveiebringe, hvorefter Sagen forventes paany hertil indsendt, ledsaget af de nærmere Yttringer, hvortil De muligen

1855. maatte finde Dem foranlediget. — Justitsministeriet den

6. Juli. 6. Juli 1855.

7. Juli. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Oversendelse** af **spanske Faar** til Myra Syssel. Khavn den **7.** Juli **1855.** — Isl. Copieb. 1855, Nr. 475.

Efter at Indenrigsministeriet i Anledning af et med Skrivelse fra den constituerede Sysselmand i Myra og Hnappadals Syssel i f. A. hertil indkommet Andragende, hvori Bonden Christopher Finnbogason af Svignaskard inden bemeldte Sysseler har anholdt om, at der gratis maatte overlades ham et Par spanske Faar, for derved paa hans egen og andre nærliggende Gaarde at gjöre Forsög til Faarenes Forædling, havde bevilget, at de med Anskaffelsen af de ovennævnte Faar forbundne Udgifter maatte afholdes af Ministeriet, blev der ved det kgl. Landhusholdnings-Selskabs Bistand hos en herværende Landeiendomsbesidder indkjöbt 1 spansk Væder og 2 spanske Faar af Racen Infantados, som forventes bedst at kunne udholde Islands Klima.

Da bemeldte Faar imidlertid ikke kunde blive afsendte i forrige Aar med nogen sikker Skibsleilighed, blev man med Sælgeren enig om at opsætte Afsendelsen til denne Sommer, og ere samme ogsaa nu ankomne hertil, hvorfra de med Postskibet «Sölöven», Skibsförer Stilhoff, ville blive afsendte til Island, og jeg skulde derfor, ved at meddele Foranstaaende, tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville drage Omsorg for, at de oftnævnte Faar med förste forefaldende Leilighed opsendes til deres Bestemmelsessted i Myra Syssel, hvorhos de hermed forbundne Udgifter, saavel som de ved Faarenes Ophold i Reykjavík foranledigede Omkostninger, maatte forelöbig afholdes af den i Finantsloven for indeværende Aar § 29 B. d. opförte Sum-

Om hvad der af Dem i denne Henseende maatte blive foranstaltet, tör man derefter i sin Tid imödesee nærmere Underretning. — Indenrigsministeriet den 7. Juli 1855. 1855. 7. Juli.

Forelöbig Lov om Adgang for danske Skibsförere til at **forhyre fremmede Söfolk.** Skodsborg den 16. Juli 1855. — Denne Lov, der er udkommen gjennem Justitsministeriet (Simony), bemærkes her i Forbindelse med Lov 13. Septembr. 1855. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Depart. Tid. 1855, S. 617—621. 670. 745. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 266—267. — see Plak. 27. Mai 1859. 16. Juli.

Reskript til Finantsminister Andræ, angaaende **Statsbudget** for Finantsaaret **fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856** og **sammes Offentliggjörelse.** Eremitagen den 2. August 1855. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, ledsaget af Statsbudgettet, 123 Sider i 4to. Uddrag i Dep. Tid. 1855, S. 678; jfr. S. 603—605. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 269—273. Rigsraadets Betænkning i Depart. Tid. 1855, S. 601—602. — Her optages i Budgettet kun hvad der direkte berörer Island. 2. August.

Frederik den Syvende &c. V. s. G. Efter at den af Rigsraadet afgivne allerund. Betænkning over det samme ifölge Vor allerh. Resolution af 8. Juli d. A. forelagte Udkast til et Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856 har været Os allerunderd. foredragen, ville Vi herved have bemeldte Udkast med de af Dig i Anledning af nævnte Betænkning indstillede Forandringer approberet som Statsbudget for bemeldte Finantsaar, og bemyndige Vi Dig til at lade Budgettet tilligemed dette Vort allern. Reskript bringe til almindelig Kundskab ved Trykken, saavel i det danske som i det tydske Sprog. Hvorefter Du Dig har

1855. allerund. at rette. Befalende Dig Gud! — Skrevet paa
2. August. Eremitagen den 2. August 1855.

[Bilag].

Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.

Indtægter: A. Fælles for hele Monarchiet ....
B. Særlige for de enkelte Landsdele.
a. Kongeriget .....
3. Islandske Intrader (Indtægts-Bilag 13) 31800 Rd.
.... Indtægts-Bilag 13. Islandske Intrader:

	Rd.	β
1. Almindelige Indtægter	1800	»
2. Særegne Indtægter	24869	6
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgskapitaler	800	»
4. Tilbagebetaling af Laan og foreskudte Summer	4300	»
Ialt ...	31769	6
eller afrundet ...	31800	»

Jevnf. Kongerigets Finantslov af 28. Marts 1855, Cap. I. B, § 14.

ad 1. Disse Indtægter ere: Afgift af Arv og overdragne Eiendomme, Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger, samt Rangskat.

ad 2. Herunder falder: Syslernes Forpagtnings-Afgifter, Laugthingsskriverlön, administrerede Mandtalsbogsintrader, Kongetiende, Laugmandstold, Afgifter af den islandske Handel, Indtægter af det kgl. Jordegods, Forpagtnings-Intrader, Rente af Kjöbesummen for Jorden Laugarnes, Afgift af Jorden Bessastad m. m., samt tilfældige Indtægter.

Udgifter: A. Fælles for hele Monarchiet ..... 1855.
B. Særlige for de enkelte Landsdele .... 2. August.
a. Kongeriget ....
2. Indenrigsministeriet (Udgifts-Bilag 10) ....
Udgifts-Bilag 10:
A. Indenrigsministeriet ....
B. Island:
a. Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende:

	Rd.	ß	Rd.	ß
1. Lönninger, Contoirhold, m. v. .	9285	»		
2. Andre Udgifter	16070	16		
			25355	16
b. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:				
1. Lönninger til Justits- og Politi-Embedsmænd og Betjente	4300	»		
2. Udgifter til Medicinalvæsenet . .	5480	»		
			9780	»
c. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedkommende:				
1. Udgifter til Geistligheden . . .	3162	72		
2. — det lærde Skolevæsen	13240	»		
			16402	72
d. Uforudsete og tilfældige Udgifter			4000	»
			55537	88

ad B. *ad* a. 1: Nemlig for Stiftamtmanden, Amtmændene, Landfogden og Sysselmændene.

ad b. 2: Lönninger 5080 Rd.; andre Udg. 400 Rd.

ad c. 2: Lönninger 8250 Rd.; andre Udg. 4990 Rd.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, Páll Melsted, ang. **Qvildebesætningen** paa **Arnarstappens Jorder.** Khavn den 2. August 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 525. 2. August.

Ved hertil i behagelig Skrivelse af 14. April sidstl. at indberette, at der i de udfærdigede Bygselbreve for de til indeværende Aars Fardag tiltrædende nye Fæstere

1855. under Arnarstapa Ombud er betinget, at enhver af de
2. August. efternævnte 4 Gaarde, foruden de med samme hidtil fulgte Qvildebesætninger, endnu skal modtage 1 Faareqvilde, nemlig:

1) Gaarden Södulsholt, Fæster Thord Thordarson, hvilken Gaard efter Jordebogen af 1760 skulde have en Besætning af 6 Qvilder, men i lang Tid ikkun har haft 2, og efter Indsættelsen af det nye Qvilde vil have en Besætning af 3 Qvilder, nemlig 1 Ko og 12 Malkefaar;

2) Gaarden Midhraun, Fæster Gudmundur Thordarson, hvis jordebogsmæssige Besætning skulde være 6 Qvilder, medens den i lang Tid ikkun har haft 3, hvorimod der for Eftertiden med samme vil fölge 4 Qvilder, nemlig 1 Ko og 18 Malkefaar;

3) Gaarden Dal, Fæster Kristján Thorsteinsson, og vil denne Gaard, som efter Jordebogen skulde have 6 Qvilders Besætning, men som i lang Tid har været bortleiet ikkun med 3 Qvilder, for Eftertiden faae en Besætning af 4 Qvilder;

4) Ombudsgaarden Sydra Skogarnes, Fæster Magnús Jónsson, med hvilken Gaard der efter Jordebogen skulde fölge en Besætning af 5 Qvilder, medens den i den senere Tid ikkun har været bortleiet med 3 Qvilder, hvorimod der for Eftertiden vil fölge 4 Qvilder med den, — har Hr. Amtmanden meddeelt, at De paa Ministeriets forventede Approbation har bemyndiget vedkommende Administrator til at indkjöbe ovennævnte 4 Qvilder og indsætte dem paa Gaardene, hvorhos De har anholdt om Ministeriets Approbation paa den af Dem til Indkjöbet af bemeldte Qvilder trufne Foranstaltning.

I Anledning heraf meddeles tjenstl. Hr. Amtmanden til behagelig Efterretning, at Ministeriet Intet har at erindre imod, at de til Anskaffelsen af de ommeldte fire Qvilder medgaaede Omkostninger afholdes af Godsindtægterne og föres til Udgift i vedkommende Admi-

nistrations-Regnskab. — Indenrigsministeriet den 2. August 1855. 1855. 2. August.

Islands **Stiftsövrigheds Contrakt** med Bogtrykker Einar Thordarson, om **Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelse.** Reykjavík og Laugarnes den 6. August 1855. — Approberet af Justitsministeriet ved Skrivelse af 8. Marts 1856. Den islandske Text trykt efter Afskrift af Originalen i Stiftamts-Archivet; den danske efter en til Ministeriet indsendt Oversættelse. 6. August

Með því kríngumstæður þær, sem áttu sèr stað, þegar vèr þann 21. Juni 1852 sömdum við Einar prentara þórðarson um stjórn, gjaldheimtu og reikníngsfærslu prentsmiðjunnar í Reykjavík, eru nú að nokkru leyti breyttar, þá höfum vèr álitið það tilgánginum samsvarandi nú á ný að semja við hann, sem hèr greinir:

1. þèr, Einar þórðarson, takið að yður til umráða og ábyrgðar byggíngar prentsmiðjunnar, öll áhöld, pappírsbirgðir, penínga, prentaðar bækur og annað, stjórnið og stýrið verkum hennar.

2. þèr eigið að gjalda varhuga við, að hús prentsmiðjunnar ekki skemmist, og ekki gángi undan af grunni hennar. þegar húsin þurfa aðgjörðar, eigið þèr að leita þartil samþykkis stiptsyfirvaldanna, senda þeim áætlun um kostnaðinn fyrirfram, og sjá um og standa fyrir aðgjörðinni.

3. Yður ber að halda bækur yfir: 1) Pappír þann, sem prentsmiðjan lætur úti til prentunar; — 2) bækur þær, er þèr hafið til útsölu fyrir prentsmiðjuna; — 3) yfir það sem prentað er í prentsmiðjunni, og 4) yfir penínga þá, sem prentsmiðjan tekur inn og lætur úti. Samkvæmt þessum bókum semið þèr reikníng á hverju hálfmisseri og sendið stiptsyfirvöldunum, en við hvers árs lok semið þèr aðalreikníng til hlutaðeigandi stjórnarherra yfir árstekjur og ársgjöld prentsmiðjunnar, og

1855. látið honum fylgja útdrátt af bókunum Nr. 1, 2 og 3,
6. August. samt lista yfir áhöld prentsmiðjunnar, og önnur skilríki, svosem reiknínga, kvittanir og samnínga, sem aðalreiknínginum viðkoma. Áðurgreindar bækur skulu vera löggiltar af stiptsyfirvöldunum, og eruð þèr skyldur að sýna þeim þær, nær þau óska.

4. þèr megið aldrei hafa hjá yður meira af peníngum prentsmiðjunnar, en það, sem nauðsynlegt er til að halda henni stöðugt í gángi. það sem framyfir er borgið þèr inn í jarðabókarsjóðinn, til afborgunar hússverðinu, auk hins árlega afdrags, ef ekki eru skuldir að gjalda til ríkissjóðsins fyrir pappír eða annað, sem prentsmiðjan þarfnast. þegar prentsmiðjan er skuldlaus, getið þèr vænt ákvörðunar stiptsyfirvaldanna með tilliti til þeirra peníngaleifa, sem afgángs verða frá útgjöldum.

5. þèr eigið í tíma að sjá um útvegun þess, er prentsmiðjan þarf, og skuluð þèr semja þarum annaðhvort hèr eða erlendis, eptir því sem yður þykir bezt henta. þó skuluð þèr senda allar þær bestillíngar, sem ske erlendis, ígegnum stiptsyfirvöldin.

6. þèr eigið að semja við alla þá, sem vilja láta prenta nokkuð, ef að bók sú, er prentast á, ekki yfirstígur 20 arkir, en annars ber yður að vísa hlutaðeigendum til stiptsyfirvaldanna, og munu þau þó ætíð leita álits yðar um verðið, áður en samið er þarum. En með tilliti til innihalds þeirra bóka, sem beðið er um að prenta, ber yður fyrirfram að gjöra stiptsyfirvöldunum grein þarfyrir, þar enga bók má prenta án þess innihald hennar sè þeim kunnugt.

7. þèr stjórnið og sjáið fyrir öllum verkum prentsmiðjunnar, semið við vinnumenn hennar og lærisveina, og sendið alla slíka samnínga til vors samþykkis, og eigið þèr að sjá um, að prentsmiðjan hafi ætíð nóga verkamenn, án þess þó að stofna henni í nokkurn óþarfa kostnað. þó er það yður yfirlátið einsömlum að semja við verkamenn prentsmiðjunnar um laun fyrir þá vinnu,

sem gjörð kann að vera fyrir utan reglulegan vinnutíma, 1855.
þegar þèr sjáið prentsmiðjunni hag þarvið. 6. August.

8. Þèr eigið að sjá um, að allt fari reglulega fram í prentsmiðjunni, og einkum að vinnumenn hennar og lærisveinar venist á reglu og iðjusemi, og eru þeir skyldir að sýna yður hlýðni og auðsveipni í öllum greinum, samkvæmt hinum gildandi lögum og ákvörðunum, sem þar að lúta.

9. Þèr eigið að sjá um, að prentsmiðjan fái sem fyrst borgun fyrir það, sem prentað er, og er það á yðar ábyrgð, ef borgun fæst ei hjá þeim mönnum, er þèr semið við.

10. Í laun fyrir starfa yðar, sem af beggja parta hálfu má segja lausum með 6 mánaða fyrirvara, fáið þèr í föst laun 300 rd., 5 % af því, er við hvers árs lok verður afgángs því, er þarf til sæmilegs viðurhalds prentsmiðjunnar, og til að halda henni í stöðugum gángi, bústað leigulaust í prentsmiðjuhúsinu, 2 mk. fyrir hvert prentað ark af 200 örkum, er prentsmiðjan afkastar á ári hverju, en 4 mk. fyrir hvert það ark, er framyfir nýnefnda arkatölu gengur. Svo fáið þèr og, sem bóksali prentsmiðjunnar, 20 % sölulaun af sálmabókinni og barnalærdómsbókinni, en 25 % af öðrum forlagsbókum prentsmiðjunnar.

11. Fyrir tekjum þeim, sem yður er trúað fyrir með þessum samníngi, veðsetið þèr eignarjörð yðar Minni-Mástúngu, og felið það á vald hlutaðeigandi ráðgjafa, hvort ýtarlegra veð þarf að setja.

Íslands stiptamthúsi, Laugarnesi og Reykjavík, þann 6. August 1855.

J. D. Trampe. H. G. Thordersen.

Da de under Afslutningen af vor med Bogtrykker Einar Thordarson, betræffende Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelse, Oppebörsler og Regnskabsföring, den 21. Juni 1852 oprettede Contrakt stedfindende Omstændigheder

1855. nu tildeels ere forandrede, have vi anseet det hensigts-
6. August. svarende nu paany at contrahere med ham som fölger:

1. De, Einar Thordarson, overtager Bestyrelse og Ansvar af Bogtrykkeriets Bygninger, Inventarium, Papirsbeholdning, Penge, trykte Skrifter m. m., og ordner og bestyrer dets Forretninger.

2. De bör sörge for, at Bogtrykkeriets Bygninger ei tage Skade, og at dets tilhörende Grund ei frakommer det. Naar Bygningerne trænge til Reparation, har De dertil at indhente Stiftsövrighedens Samtykke, tilstille samme forud et Overslag over Omkostningerne derved, og före Tilsyn med og forestaae Reparationen.

3. De bör före Böger over: 1) det Papir, som af Bogtrykkeriet leveres til Trykning; — 2) de Böger, som De betroes til Forhandling for Bogtrykkeriet; — 3) Alt hvad der trykkes i Bogtrykkeriet, og 4) Bogtrykkeriets contante Indtægt og Udgift. — I Overeensstemmelse med disse Böger forfatter De qvartaliter en Regnskabsoversigt, som Stiftsövrigheden tilstilles, men ved hvert Aars Udgang aflægger De Regnskab til vedkommende Ministerium over Stiftelsens Aars-Indtægt og Udgift, og bilægger samme med Udskrifter af Bögerne Nr. 1, 2 og 3, samt Inventarieliste og andre Beviisligheder, saasom Regninger, Qvitteringer og Contrakter, Regnskabet vedkommende. Forbemeldte Böger autoriseres af Stiftsövrigheden og forevises Samme paa Forlangende.

4. I Deres Værge bör De aldrig beholde mere af Stiftelsens Contantbeholdning, end hvad der er fornödent til sammes stadige Drift. Det Overskydende indbetales i Jordebogskassen til Afbetaling af Rest-Kjöbesummen for Huset, foruden de aarlige Afdrag, saafremt der ei er anden Gjæld til Finantskassen, i Anledning af indkjöbt Papir, eller andet Stiftelsen nödvendigt Materiale. Naar Bogtrykkeriet er gjældfrit, kan De vente Stiftsövrighedens nærmere Bestemmelse

med Hensyn til Anbringelsen af Stiftelsens contante Beholdning. 1855. 6. August.

5. De bör i Tide være betænkt paa Anskaffelsen af det til Trykkeriets Drift nödvendige Materiale, og har De at contrahere derom saaledes, som De finder fordeelagtigst, enten her paa Stedet eller i Udlandet. Dog bör alle Reqvisitioner i Udlandet skee igjennem Stiftsövrigheden.

6. De har at contrahere med Alle dem, som forlange Skrifter udgivne i Trykken, dog kun forsaavidt Skrifterne ei overstige 20 trykte Ark; i modsat Fald har De at henvise Vedkommende til Stiftsövrigheden, som dog altid vil indhente Deres Betænkning med Hensyn til Prisen, forinden Contrakten afsluttes. Dog bör De forud gjöre Stiftsövrigheden Rede for Indholdet af de Skrifter, som forlanges trykte, da ingen Bog maa udgives, uden at sammes Indhold er Stiftsövrigheden bekjendt.

7. De bestyrer og ordner Bogtrykkeriets Arbeider, contraherer med dets Arbeidere og Læredrenge, og indsender alle saadanne Contrakter til Stiftsövrighedens Approbation, og bör De sörge for, at Bogtrykkeriet altid er i Besiddelse af tilstrækkelig Arbeidskraft, uden dog at udsætte samme for unödvendige Bekostninger. Dog overlades det til Dem alene at komme overeens med Stiftelsens Arbeidere om Extrabetaling for Overarbeide (ɔ: det som forrettes udenfor den bestemte Arbeidstid), naar De maatte finde samme i Bogtrykkeriets Interesse.

8. De har at paasee, at Alt gaaer ordentligt til i Trykkeriet, og især, at dets Arbeidere og Læredrenge holdes til Orden og Flid, og bör disse vise Dem Lydighed og Villighed i Alt, overeensstemmende med de gjeldende Love og herhen hörende Bestemmelser.

9. De bör iagttage, at Trykkeriet saasnart muligt erholder Betaling hos vedkommende Forlæggere, og

1855. staaer De til Ansvar for, dersom samme udebliver hos
6. August. dem, med hvilke De maatte have contraheret.

10. Som Lön for Deres Bestilling, som fra begge Sider kan opsiges med 6 Maaneders Varsel, erholder De 300 Rd., 5 % af det Belöb, som ved hvert Aars Udgang maatte blive tilovers fra det til Bogtrykkeriets anstændige Vedligeholdelse og stadige Drift fornödne Belöb, 2 Mk. for hvert af indtil 200 om Aaret i Bogtrykkeriet trykte Ark, men 4 Mk. for hvert dette Antal overstigende trykt Ark. Saa tilstaaes Dem og som Stiftelsens Boghandler 20 % af det i Aarslöbet for Psalmebogen og Lærebogen indkomne Belöb, men 25 % af Værdien for Stiftelsens andre Forlagsböger.

11. Til Sikkerhed for de Dem ved nærværende Contrakt anbetróede Oppebörsler pantsætter De Deres Eiendomsjord Minni-Mástúngur, og henstilles til vedkommende Ministerium, om yderligere Sikkerhed bliver at stille.

Islands Stiftamthus, Laugarnes og Reykjavík den 6. August 1855.

(undertegnet)

J. D. Trampe. H. G. Thordersen.

8. August. **Aabent Brev** fra Althingets Præsident, Provst Hannes Stephensen, til Islands Indbyggere, ang. **Foranstaltninger** til **Forebyggelse** af **Dyrtid og Mangel.** Althinget den 8. August 1855. — Særskilt Aftryk udgaaet i et Oplag af 1000 Exemplarer, Rvík 1855, 2 Bl. i 4to. Tíðindi frá alþíngi Íslend. 1855, S. 867—871. — Forhandlinger i Althinget om Sagen, see Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1855, S. 297 - 303. 683—694. 714—722. — Uddrag i Norðri III, 81; IV, 47—48.

Elskuðu landar! Á alþíngi þessu var af einum þíngmanni, fulltrúanum fyrir Barðastrandar sýslu, borin upp bænarskrá, sem fór því fram, að þíngið sæi einhver viturleg ráð til að afstýra hallæri og skorti, sem virtist

í nánd og vofa yfir landi voru. Alþíngi tók málefni þetta ljúflega að sèr, kaus nefnd þriggja manna því til yfirvegunar, ræddi það síðan á tveim aðalfundum sínum, og gaf því að lyktum þau úrslit, að fela forseta sínum að rita landsmönnum brèf, hvar í fram væri tekin ráð þau, er þínginu virtust í þessu efni bezt við eiga. 1855. 8. August.

Uppá því hafði verið stúngið í þínginu, að það ritaði vorum mildasta konúngi allraþegnsamlegasta bæn sína um, að hann af landsföðurlegri mildi sinni vildi sjá um, að hèr í landi sè jafnan kornvara fáanleg, eins og með þarf, þegar kunnugt verður að skortur er á henni; en hversu sem þíngið fulltreystir mildi konúngsins og staðfastri umönnun hans fyrir velfarnan vorri, fannst þínginu þó ekki það afráðandi í þessu tilliti, að senda Hans Hátign bæn sína að þessu sinni. Bæði þótti nauðsynin bera bráðara að en svo, að von gæti verið um hjálp í tæka tíð frá stjórnarinnar hendi, þar sem kvörtunin heyrðist víða að, að skortur á kornvöru væri þegar á mörgum kauptúnum landsins á há-kauptíðinni, og nýlega hafði verið birt hèr í landi umburðarbrèf innanríkisráðgjafa konúngsins til amtmanna landsins frá 29. Januar í ár, hvar í oss er tilkynnt, að fyrst hafnir Íslands sèu með lögum 15. April 1854 opnaðar fyrir alfrjálsri verzlun allra þjóða, verði Íslendíngar að sjá sèr sjálfir fyrir nægtum allrar nauðsynjavöru, þareð sèrstaklegri skyldu þeirri, sem þángað til hvíldi á hinni dönsku stjórn og verzlunarmönnum þeim, sem höfðu verzlun Íslands í höndum, sè lokið.

Því var einnig hreyft á þínginu, að það sneri sèr til yfirvalda landsins, og helztu manna, og beiddi þá að uppörfa menn, sem bezt má verða, að gæta sín til að koma í veg fyrir hallæri og húngursneyð, en þíngið treysti því, að yfirvöld landsins og hinir beztu menn þess mundu sjálfkrafa finna það skyldu sína með öllu mögulegu móti að sporna við og afstýra skorti og neyð, og kaus því af, eins og áður er sagt, að fela mèr að

1855. rita yður, elskuðu landar, ráð þau, er það finnur heilla-
8. August. vænlegust, eptir því sem nú horfist á.

það fær engum dulizt, sem aðgætnu auga rennir yfir fósturjörðu vora og ástand vort nú sem stendur, að opt hefir ársælla verið yfir að líta, en nú er. Sumar það, sem leið, var flestum sumrum arðminna búendum landsins; vetur hinn síðasti var einhver hinn harðasti, sem þeir muna, er nú eru uppi, einkum þegar þess er gætt, hve jafnt hann lagðist á alla fjórðúnga landsins, afleiðíngar vetrarharðindanna, og hins kalda, hretsama og gróðurseina vors á eptir; var fènaðar fellir meiri og minni um landið, en gagnsmuna skortur fènaðarins og búmissa almenn á vori þessu og sumri; hèr á ofan hefir sumstaðar bætzt einhver hin óhagkvæmasta verzlun, sem hèr á landi hefir lengi verið: kornvaran hefir verið úr hófi dýr, og verð hennar einka misjafnt bæði næstliðið ár og á sumri þessu, skortur kornvörunnar víða mikill, og því tilfinnanlegri, sem á honum fór að bera strax á kauptíð.

Vèr skulum því ekki, bræður góðir! efast í því, að ástand vort, hvað búsæld og bjargarnægtir snertir, sè eitt hið bágbornasta, sem verið hefir nú í mörg ár, en vèr skulum heldur ekki vantreysta því, að vèr munum bjargast, ef vèr viljum með alúð bjarga sjálfum oss, því guð hjálpar hverjum þeim, sem hjálpa vill sjálfum sèr og bræðrum sínum; efum og heldur ekki, að það eru skynsamleg framsýni og bróðurlegt samheldi, með hverjum vèr eigum að efla hag vorn, og hrinda burt skortinum og illum afleiðíngum hans; þessi eru þau hjálparmeðulin, sem oss eru gefin í hendur og aldrei bregðast, sè þau rèttilega brúkuð:

1. Einsog að fènaðurinn er aðalstofn atvinnu vorrar, og ekki er skortinn að óttast meðan fènaðurinn helzt við og full not hans, svo er það hin fyrsta forsjálnisregla hvers skynsams búanda, að setja ekki fleiri skepnur á fóðurafla sinn, en þeim megi vel nægja, ekki að eins til að lifa við, heldur og til að geta gjört fullt gagn af.

Búeudurnir eru að vonum ólíkir, sumir eru úngir og 1855.
óreyndir; aðra hefir reynslan ekki getað frædt; sumir 8. August.
eru svo sinni farnir, að þeir í einu og öðru vilja eiga mikið á hættu, taka fljótan gróða, og gefa lítinn gaum fljótu og fullu tjóni, sem þar af má auðveldlega leiða, og efalaust leiðir í harðindunum; en í hverri sveit eru reyndir og greindir búmenn, sem vel sjá ráð fyrir búum sínum, og gætu gefið þeim, sem ráða þurfa, heilræði þau í búnaðinum, sem að fullu haldi mættu koma. Því er það hið fyrsta ráð, sem allir ættu upp að taka, að bændur í hverjum hreppi í landi voru kysu þrjá eða fleiri reynda og greinda búendur í hreppi sínum, er þeir fælu á hendur að skoða nákvæmlega heyjabirgðir allra hreppsbúa að haustnóttum, og segðu þeim skýrlega, ekki að eins hve mikinn fóðurþúnga þeir mættu setja á heyforða þann, sem fyrir hendi er, svo honum væri óhætt fyrir skorti, heldur og hverskonar fènað honum væri hentast að setja á, eptir fóðurtegundum og gæðum og sveitalagi. Tilhögun þessi er þegar við höfð í ymsum hèruðum landsins, sumstaðar eptir yfirvaldanna skipunum, sumstaðar eptir samkomulagi hreppsbúa sjálfra, og hefir hvervetna haft hina æskilegustu ávexti, svo það er eins vouandi og óskandi, að menn víkist vel undir þetta, og hverfi að þessu ráði, sem einhverju hinu mesta heillaráði, sem öllu öðru fremur má afstýra skaða og tjóni manna. Það eina band ætla eg leggjandi á þetta alfrjálsa fèlagslega fyrirtæki, að þeir, sem ekki vilja færa sèr í nyt ráðleggíngar hinna kosnu heyjaásetníngarmanna og breyta eptir fyrirsögn þeirra, fái seinastir allra manna í hreppi sínum fóðurhjálp, ef þá þrýtur, og ekki fyrri en öllum hinum er borgið, sem höguðu sèr eptir ráðum þeim, er þeim voru gefin.

2. Annað ráð, sem þessu næst mætti verja oss skorti og harðæri, og í fullu sambandi við hið fyrtalda mundi fá gjört oss óhulta og ókvíðna fyrir sulti og bjargar eklu í landi voru, er þetta, að vèr verðum vel matbjörg þeirri, sem landið fram býður og gefur börnum

1855. sínum, og náttúrau hefir ætlað oss að nærast við; að
8. August. vèr hefðum að því skynsamleg samtök, í sveitum og sýslum, að selja ekki í hendur verzlunarmönnum til burtflutníngs úr landinu meira af henni, en vèr vel megum missa, svo að vèr sèum birgir eptir; látum í engu ári, og þá sízt í harðærunum, þessa þörfustu vöru vora af hendi fyrir aðra vöru útlenda en matvöru, eða þá, sem oss er nauðsynleg til eflíngar bjargræðis útvega vorra; en hèr af leiðir, að vèr hafa verðum samtök um, að draga sem mest úr kaupum hinnar óþörfu vörunnar, og þeirrar munaðarvöru, sem vèr nú þegar erum búnir að temja oss svo, að vèr erum farnir að álíta hana og nefna nauðsynjavöru, jafnvel þó nöfn slíkra vörutegunda ekki þekktust hèr í landi fram yfir miðja seinustu öld. — Gætum þess, bræður góðir! að munaðarvara sú, sem alls ekkert gagn gjörir, en óreiknanlegan skaða, á hverja hlið nautnar hennar sem vèr lítum, hún ber nú, ef vèr lítum yfir land allt, meira fè úr höndum vorum, svo þess sèst enginn staður, en öll útlend matvara, sem vèr kaupum, og sem þó, ef til vill, er tvöfalt meiri en vera bæri; gætum þess, að kaup þessarar óþarfavöru er það, sem hrifið hafa oss úr höndum allan ávöxt hinna mörgu góðu áranna, sem hjá eru farin, og skilur oss eptir undir hallærið marga fèvana, skuldum bundna, og svipta frelsi meir en vera bæri; nefnum óvætti þessa, sem vèr allir þekkjum: «kaffe og brennivín», sem oss eru fullt ígildi stríðs, drepsóttar, hallæris, sem aðrar þjóðir andvarpa undir. En svo er nú tímanum fram komið á þessu ári, að vèr megum ef til vill segja, að ráð þetta komi mönnum nú of seint; kauptíðin er liðin, og aðalpartur matvöru vorrar, sem vèr árlega látum frá oss flytja, fiskurinn, mun, eins og hin fyrri árin, því heldur nú um of seldur burt, sem minna hefir fyrir hann fengizt af bjargræðisvörum, en venja hefir verið til; en því betur, sem vèr nú sjáum þetta, og munum reyna áður en árið er úti, tökum oss þess betur vara

fyrir, að láta oss ekki optar sömu fásinnu henda. Enn er á ári þessu eptir í höndum vorum annar hluti bjargræðis vors og vetrarforða, sem verzlunarmenn vorir eru farnir á hinum seinni árum að fíkjast í, og stunda að draga úr höndum oss, og það jafnvel með óviðfeldnari verzlunaraðferð og fyrir enn meira glíngur og óþarfa, en nokkra aðra vöru vora, en það er slátursfè vort; höldum þá í ár og eptirleiðis þessu bezta bjargræði voru svo vel til hags, sem verða má, og 1855. 8. August.

3. Það er hið þriðja ráð, sem verja mætti oss bjargarskorti og sem eg vildi taka fram. Höfum að því strax á komanda hausti fullkomin samtök, að selja ekki slátursfè nema á vissum markaðarstöðum og dögum, sem fyrirfram sèu auglýstir í dagblöðunum, eða á annan hagfelldan hátt, eins og aurar þeir, fyrir hverja slátursfèð sè falt, og sè það að eins hin þarflegasta vara. Því verður ásigkomulag hvers hèraðs að ráða, og afstaða þess frá kauptúnum þeim, sem eptir slátursfènu sækja, hvenær markaðir þessir verði haldnir.

4. En með allri framsýni og skynsamlegri tilhögun mun aldrei verða fyrir það komizt, að ætíð nokkrir fáir verða kunni bjargþrota og hjálparþurfar. Til þess að geta veitt þvílíkum hina hagkvæmustu hjálp, þá látum oss og, ef mögulegt er, og það er hið fjórða ráðið, strax á hausti þessu stofna í sèrhverjum hrepp forðabúr matvæla, undir stjórn og umsjón hverrar sveitarstjórnar, og tveggja annara manna, sem þar til sèu kjörnir af hreppsbúum; forðabúr þetta verður að stofnast með samskotum enna efnabetri búenda hrepps hvers, af hverskyns matvæla-tegundum þeim, sem skemmdalausar má geyma, og lánast út mót veði þeim, sem þurfandi verða, fyrst fjölskyldumönnum, þeim sem kunnir eru að sparsemi og reglusemi, en síðan hinum, sem síður eru kunnir að þessum kostum; lánið greiðist aptur með löglegum vöxtum forðabúrinu fyrir næstu haustnætur.

5. Víða munu hrepparnir eiga meiri og minni

1855. sjóði, sem sumstaðar í hið minnsta geymast ávaxtar-
8. August. lausir; slíkum sjóðum virðist enganveginn betur varið, en með því, að brúkast til styrktar þessum nauðsynlegu forðabúrum, og er varla efi á því, að umsjónarmenn þessara sjóða mundu ljúfir á að ljá meira eða minna þeirra til svo þarflegs og þeim svo náskylds augnamiðs.

þessi eru hin fáu ráð, kæru landsmenn! sem alþíngið með öðrum önnum sínum nú hefir getað hugsað til að sporna við hallæri og bjargarskorti; færum oss þau allir í nyt með fullu samheldi, og blessun Drottins með heillaríkum ávöxtum skal ekki bresta þetta, heldur en hvert annað gott og skynsamlegt fyrirtæki.

Alþíngi þann 8. Augustmánaðar 1855.

Hannes Stephensen.

11. August. Indenrigsministeriets **Bekjendtgjörelse** ang. **preussiske Skibes Fritagelse for Tillægs-Afgift** i Island. Khavn den 11. August 1855. — Originalen af den danske Text i det islandske Departem. Forestill. og Resol. Protok. 1855, Nr. 58. — Publiceret 1855 i Reykjavík By; 1856 i Skaptafells og Rangarvalla Sysseler og paa Vestmannöerne, ligeledes samme Aar i alle Sysseler i Vester-Amtet og i Nord- og Öster-Amtet, med Undtagelse af Hunavatns Syssel, hvor den ikke anföres som publiceret, ligesaalidt som i Arnes, Gullbringa og Kjosar samt Borgarfjords Sysseler i Sönder-Amtet. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 4 Sider i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Anden Side den danske Text med Underskrifter (Indenrigsminister P. G. Bang, Fuldmægtig Leuning). Tredie Side den islandske Text uden Underskrifter, med Verification af Chefen for det islandske Departement: „Samhljóða hinum danska texta, vitnar Oddg. Stephensen"; fjerde Side blank. — Departem. Tid. 1855, S. 725. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 275—276.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 110.

Bekjendtgjörelse angaaende at preussiske Skibe ere fritagne for den ifölge Bekjendtgjörelse 24. Marts d. A. befalede Tillægsafgift for visse fremmede Nationers Skibe, naar de beseile Island. 1855. 11. August.

Da der for Kongeriget Preussens Vedkommende er fört tilstrækkeligt Beviis for, at der er indrömmet det danske Flag fuldstændig national Behandling i de preussiske Havne, ere preussiske Skibe, i Henhold til Bekjendtgjörelse af 24. Marts d. A., fritagne for at erlægge den ved fornævnte Bekjendtgjörelse bestemte Tillægsafgift af 2 Rd. pr. Commercelæst, naar de beseile Island for der at drive Handel.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning og Iagttagelse for alle Vedkommende. — Indenrigsministeriet den 11. August 1855.

Auglýsing um, að prússuesk skip sèu undan þegin aukagjaldi því, sem ákveðið er eptir auglýsing 24. Marts þ. á. fyrir sum utanríkisskip, sem sigla til Íslands.

þareð fullgild sönnun er færð fyrir því, að konúngsveldið Prússland veiti skipum þegna Danakonúngs fullkomið jafnrètti við innlend skip í höfnum Prússaveldis, eru prússnesk skip, sem sigla til Íslands til verzlunar, samkvæmt auglýsíng 24. Marts þ. á., undan þegin að greiða 2 ríkisdala aukagjald það af hverju lestarrúmi, sem ákveðið er í áðurnefndri auglýsíng.

þetta auglýsist þannig öllum, er hlut eiga að máli, til eptirbreytni. — Stjórn innanríkismálanna, 11. dag Augustmánaðar 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Landets Forsyning med Nödvendighedsvarer.** Khavn den 16. August 1855. 16. August.
— Isl. Copieb. 1855, Nr. 533. Islandsk: Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 110—111; jevnf. Norðri IV, 59—60.

1855. I behagelig Skrivelse af 4. i f. M. har Hr. Stift-
16. August. amtmanden henledet Ministeriets Opmærksomhed paa, at der, efter at Loven om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April f. A. den 1. April d. A. er traadt i Kraft, ikke Dem vitterligt har viist sig noget fremmed Skib i nogen af de frigivne Havne, med Undtagelse af et af Grosserer P. C. Knudtzon til Reykjavík fragtet spansk Skib, og at Kjöbmændene, i Forventning af en vis Freqvents af baade indenrigsk og udenrigsk Spekulanthandel, have forsynet sig svagere end sædvanligt med Nödvendighedsartikler, og navnlig Födevarer, saa at der efter Handelstiden kun vil blive et ubetydeligt, om noget, Forraad tilbage paa Handelstederne ved Faxabugten, og har De derhos andraget paa videre Foranstaltning af Ministeriet, forsaavidt den befrygtede Mangel i Tiden maatte vise sig, idet De har bemærket, at det under de forhaandenværende Omstændigheder vil blive umuligt for Indbyggerne allerede nu i det förste Aar at træffe de fornödne Forholdsregler til deres nödvendige Forsyning.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke til behagelig Efterretning tjenstl. at meddele, at Regjeringen, som udtalt i Ministeriets Skrivelse af 29. Januar d. A., ikke længere vil kunne yde nogen særlig Bistand i den heromhandlede Henseende, og at man navnlig ikke, efter at Adgang til Island er aabnet for fremmede Nationer, vil kunne paatage sig Ansvaret for at anvende noget Pengebelöb til Islands Forsyning med Nödvendighedsvarer, for hvilken det maa være Indbyggernes egen Sag at drage Omsorg gjennem de Handlende, hvorfor man ikkun har kunnet foranledige, at Indholdet af Hr. Stiftamtmandens Skrivelse er kommet til offentlig Kundskab, for at henlede de Handlendes Opmærksomhed paa denne Sag, og skulde jeg derhos lige tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen at ville afgive nærmere Indberetning om, hvad der af Dem er foretaget for at bringe Indholdet af Ministeriets Skrivelse af 29. Januar d. A.

til Indbyggernes Kundskab. — Indenrigsministeriet den 16. August 1855. 1855. 16. August.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Honorar for Capitelstaxtens Sættelse.** Khavn den 16. August 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 535. 16. August.

I Anledning af Hr. Amtmandens behagel. Skrivelse af 6. Febr. sidstl., og det dermed indsendte Andragende fra Provst G. E. Johnsen om, at tilstaaes Godtgjörelse for Omkostninger og Uleilighed ved at sætte Capitulstaxterne for 1855—56, meddeles Dem herved til behagelig Bekjendtgjörelse for Provst Johnsen, samt videre Foranstaltning, at der fra Ministeriets Side Intet haves imod, at den foreslaaede Godtgjörelse udbetales ham af Amtets Repartitionsfond. — Indenrigsministeriet den 16. August 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Opförelse af et af Gaardens Huse paa en Klosterjord.** Khavn den 16. August 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 539. 16. August.

Ved hertil at indberette, at De har ladet indkjöbe og tillægge den under Reynistad Klostergods henhörende halve Ombudsgaard Kiartanstaðir en lille Hytte, eller saakaldt Badstue, 5 Alen lang og 4 Alen bred og höi, imod at Opsidderen paa Gaarden, Björn Guðmundsson, bliver ansvarlig for samme, samt at De har tilladt, at det dertil medgaaede Belöb, 7 Rd., maatte afholdes af Ombudets Kasse, har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 27. Novbr. f. A. anholdt om Ministeriets Approbation paa den af Dem saaledes trufne Foranstaltning.

I Anledning heraf skulde jeg til behagelig Efterretning tjenstl. meddele, at der fra Ministeriets Side Intet

1855. haves at erindre imod, at de til Auskaffelsen af
16 August. bemeldte Badstue medgaaede Omkostninger, 7 Rd., afholdes af Godsindtægterne, og föres til Udgift i vedkommende Administrationsregnskab. — Indenrigsministeriet den 16. August 1855.

21. August. **Islandske Departements** Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, angaaende Oversendelse af andet **Tillæg til Medicinal-Taxten.** Khavn den **21.** August **1855.** — Isl. Copieb. 1855, Nr. 555—557.

Hoslagt tilstilles Hr. Stiftamtmanden (Amtmanden) tjenstl. 5 Exemplarer af «Andet Tillæg til Medicinal-Taxten af 1853», til behagelig Uddeling blandt Lægerne i Sönder-Amtet (Vester-Amtet — Nord- og Öster-Amtet), i Henhold til det forhenværende danske Cancellies Skrivelse af 12. Juli 1845. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 21. August 1855.

[Bilag].

Andet Tillæg til Medicinal-Taxten af 1853. [Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 8vo].

Fra 1. Juli 1855 og indtil videre skulle de nedenfor anförte Medikamenter, ifölge allerh. Resolution af 14. Februar 1844 § 3, udsælges fra Apothekerne i Danmark efter de her vedföiede Priser.

	Skilling.	
	3	3
Aqua Opii	27	
Baccæ Juniperi	2	
» » contusæ	4	
Balsamum Copaivæ	10	2
» Opodeldoch	14	
» universale	7	1

1855.
21. August.

	Skilling. ℥	ʒ
Cantharides	48	
» grosse pulveratæ	64	
» subtiliter pulveratæ	72	
Castoreum canadense	...	40
» » grosse pulveratum	...	43
» » pulveratum	...	46
Ceratum simplex	6	
Cerussa alba	3	
» » pulverata	5	
Chininum sulphuricum Gr. 1 = 2 ß	...	114
Cortex Cassiæ cinnamomeæ	8	
» » » contusus	11	
» » » pulveratus	14	
» Chinæ fuscus	16	
» » » contusus	22	
» » » pulveratus	28	
» » regius	35	
» » » contusus	44	
» » » pulveratus	53	7
» » ruber	45	
» » » contusus	57	
» » » pulveratus	69	
Crocus	...	24
» concisus	...	26
» pulveratus	...	49
Electuarium aperiens	16	
Emplastrum de Ammoniaco	15	
» Cantharidum ordinarium	27	
» » perpetuum	62	
» Cerussæ	9	
» de Galbano crocatum	42	
» gummosum	14	
Euphorbium	6	
» pulveratum	21	

1855.		Skilling.	
21. August.		ʒ	3
	Extractum Chinæ regiæ aquosum	...	47
	» » » spirituosum	...	58
	» Opii gr. 1 = 1½ ß	...	77
	» Rhabarbari	...	51
	» Rhei compositum	...	36
	Galbanum	19	
	» pulveratum	31	
	Gummi arabicum	11	
	» » contusum	14	
	» » pulveratum	23	
	» Guttæ	13	
	» » pulveratum	31	
	Infusum Senegæ compositum	7	
	» Sennæ compositum	12	
	Kali nitricum	4	
	» » pulveratum	6	
	» » depuratum	5	1
	» » » pulveratum	11	2
	Manna calabrina	15	
	Massa pilularum de Cynoglosso	...	7
	Mastix	99	
	» contusa	105	
	» pulverata	111	
	Mucilago Gummi arabici	6	
	Nuces Moschatæ	23	
	» » pulveratæ	35	
	Oleum animale æthereum	...	7
	» Carvi	...	6
	» Cumini	...	16
	» Juniperi e Baccis	...	6
	» Origani cretici	...	7
	» Petræ	10	
	» » rectificatum	17	
	» Raparum	3	

1855. 21. August.

	Skilling. ℥	ʒ
Opium	...	18
» concisum	...	18½
» pulveratum Gr. 2 = 1 ß	...	28
Pasta Glycyrrhizæ	12	
Pix burgundica	3	
Pilulæ ad Hydropicos	...	11
» purgantes c. Hydrargyro	...	34
Pulvis dentifricius niger	33	
» digestivus	28	
» Magnesiæ compositus	47	
Radix Glycyrrhizæ	4	
» » concisa	7	1
» » pulverata	16	
» Rhei	...	10
» » concisa	...	10½
» » pulverata	...	13
» Saleb	16	
» » pulverata	28	
» Senegæ	39	
» » concisa	42	
» » pulverata	51	
» Serpentariæ	10	
» » concisa	13	
» » pulverata	22	
» Valerianæ	3	
» » concisa	7	
» » pulverata	10	
Saccharum Lactis	4	
» » pulveratum	10	
Sal acetosellæ	8	
Spiritus Juniperi	9	
» paralyticus	11	
» saponatus	11	
Succus Glycyrrhizæ compositus	20	

1855.

21. August.

	Skilling.	
	ʒ	3
Succus Juniperi inspissatus	10	
Syrupus Mannæ	9	
» Rhei	12	
Tinctura Cantharidum	16	3
» » concentrata	33	5
» Castorei canadensis	82	11
» » » ætherea	98	13
» Chinæ composita	14	2
» » regiæ	23	3
» Croci	42	6
» Opii crocata	57	8
» » simplex	28	4
» » spirituosa	29	4
» Rhei amara	20	3
» » aquosa	15	
» Valerianæ	14	2
Unguentum Cantharidum	29	4
» » colatum	34	
» hæmorrhoidale	29	
Zincum	2	

Det kgl. Sundheds-Collegium i Kjöbenhavn, den 9. Juni 1855.

27. August. **Justitsministeriets** Skrivelse til Finantsministeriet, angaaende fast **Ansættelse af en Læge** i **Hunavatns Syssel.** Khavn den **27.** August **1855.** — Isl. Copieb. 1855, Nr. 564.

Som det af Justitsministeriets Skrivelse af 10. Marts 1849 vil være Finantsministeriet bekjendt, blev det ved allerh. Resolution af 15. Decbr. 1837 allern. bevilget, at der af den islandske Jordebogskasse maatte uddeles aarligen 100 Rd. til en Læge, som Hunavatns Syssels Beboere önskede antaget, og ved eget Tilskud vilde

forskaffe andre 100 Rd., hvorhos det blev gjort den antagende Læge til Pligt, tildeels ogsaa at fungere som Læge i Skagafjords Syssel. Det blev i samme Skrivelse bemærket, at den Læge, der saaledes efter Beboernes Anmodning havde nedsat sig i Hunavatns Syssel, var Cand. chir. Joseph Skaptason, der i Foraaret 1837 havde underkastet sig chirurgisk Examen med förste Charakteer med Föie, samt at der, efter at han i Aaret 1844 havde ansögt om, enten at forundes et Tillæg af 200 Rd. til de nævnte 100 Rd., eller at tilstaaes det da ledigværende Districtslæge-Embede i Mula Syslerne og Öster-Skaptaf. Syssel, da det ansaaes hensigtsmæssigere i dette Embede at ansætte den i selve Distriktet praktiserende Læge Gisli Hjalmarsson, skjöndt han var yngre Candidat, og efter at den daværende Finantsdeputation havde meddeelt sit Samtykke, ved allerh. Resolution af 25. Juni 1845 tilstaaet Skaptason det begjærte Tillæg af 200 Rd., dog kun for 3 Aar og under Betingelse af, at der ikke imidlertid ved Befordring eller paa andre Maader maatte aabnes ham Leilighed til at forbedre sine Indtægter. Da Ministeriet dernæst i Aaret 1848 havde modtaget et Andragende, hvori fornævnte Cand. chir. Skaptason anholdt om fast Ansættelse i de Distrikter, hvori han havde fungeret som praktiserende Læge, med samme faste Lön af 300 Rd. aarlig, som dengang vare tillagte Distriktslægerne paa Island, eller, hvis dette ikke kunde bevilges, om Forlængelse af den Tid, hvori det ved forberörte allerh. Resolution af 25. Juni 1845 tilstaaede Tillæg af 200 Rd. aarlig var bevilget, fandt Ministeriet, som i dets foranförte Skrivelse er bemærket, navnlig paa Grund af det endnu uafgjorte Spörgsmaal om en Reorganisation af Lægevæsenet paa Island, vel Betænkelighed ved dengang at gaae ind paa det principale Andragende, men da Billighed i höieste Grad syntes at tale for, at Supplikanten blev forundt en midlertidig Forlængelse af det ham tidligere bevilgede Tillæg, blev det ommeldte Tillæg, efter at

1855.
27. August.

1855. 27. August. Finantsministeret dertil havde givet sit Samtykke, i behagelig Skrivelse af 20. Marts 1849, ved allerh. Resol. af 26. Mai 1849 bevilget Skaptason for eet Aar endnu, og er et lignende Belöb senere hvert Aar bevilget ved Finantsloven. Imidlertid indkom der i Aaret 1852 hoslagte Andragende fra oftnævnte Skaptason, hvori han paany anholder om at forundes Ansættelse som virkelig Distriktslæge for Hunavatns og Skagafjords Sysseler, med de samme Forpligtelser og Rettigheder, som de övrige Distriktslæger i Island, og navnlig med Anciennitet fra 15. Decbr. 1837, og i forrige Aar blev det i anden Anledning af Amtmanden over Nord- og Öst-Amtet indstillet, at Skaptason maatte blive meddeelt allerh. Bestalling som virkelig Distriktslæge i Hunavatns Syssel og hele Skagafjorden med hans hidtil hafte Lönning, og at Distriktslæge Johnsen da maatte dispenseres fra Lægepligten i bemeldte Distrikt.

Naar Ministeriet imidlertid ikke hidtil, uagtet disse gjentagne Opfordringer, har foretaget noget videre Skridt til at bevirke Skaptason en fast Ansættelse som Distriktslæge, saa er dette, som alt forhen berört, væsentligst foranlediget derved, at man ventede, at en almindelig Omordning af det islandske Lægevæsen, hvortil Dr. Schleisner havde udarbeidet et Forslag, vilde kunne iværksættes i den nærmeste Fremtid; men da denne Sag, af Aarsager, som Ministeriet ikke er Herre over, er trukken meget længere ud, end det fra först af kunde forudsees, og det nu er uvist, naar samme kan finde en endelig Afgjörelse, og endog sandsynligt, at en længere Tid vil hengaae, inden saadant kan skee, men det paa den anden Side vil være ubilligt mod Skaptason, der alt i lang Tid har været qvalificeret til en Ansættelse som Distriktslæge, at udsætte Spörgsmaalet om hans Ansættelse derefter, ligesom det i ethvert Fald maa antages at være af særdeles Vigtighed, at sikkre det paagjeldende Distrikt, der tæller c. 8000 Indvaanere, en saa duelig Læge som Joseph Skaptason

ansees for at være, hvilket ogsaa i sin Tid er anbefalet saavel af Landphysikus, Justitsraad Thorstensen, som Dr. Schleisner, idet Sidstnævnte endog har formeent, at der burde ansættes een Distriktslæge i hvert Syssel paa Island, — skulde jeg, næst at bemærke, at det i sidstnævnte Henseende vilde kunne paalægges Skaptason, hvis fast Ansættelse maatte blive ham forundt, at underkaste sig mulige Forandringer i Distriktets Grændser, tjenstl. udbede mig Finantsministeriets Yttringer behageligen meddelte, om der fra Sammes Side maatte være Noget at erindre imod, at der herfra nedlægges allerund. Forestilling om, at Skaptason udnævnes som Distriktslæge i Hunavatns og Skagafjords Sysseler, og at der som Lön for ham opföres paa Forslaget til Finantsloven for næste Aar og indtil videre en Sum af 300 Rd. aarlig, hvorimod selvfölgelig det hidtil den praktiserende Læge i bemeldte Distrikt ved Finantsloven bevilgede Belöb af samme Störrelse bortfalder, ligesom man ogsaa specielt med Hensyn til den eventuelle Pensionsberettigelse önsker at modtage velbemeldte Ministeriums Yttringer angaaende den forberörte af Skaptason fremsatte Begjæring om, at der maatte blive forundt ham Anciennitet fra 15. Decembr. 1837, idet jeg ikke undlader at tilföie, at daværende Landphysikus i Island, Justitsraad Thorstensen, saavelsom det kgl. Sundheds-Collegium, have i sin Tid, som vedlagte Bilage udvise, anbefalet, at Skaptasons Anciennitet maatte regnes fra 25. Juni 1845, da han erholdt samme Gage som de i Island ansatte Distriktslæger dengang havde, hvorfor ogsaa Billighed synes at tale.

1855. 27. August.

Med Svaret forventes Bilagene tilbagesendte. — Justitsministeriet den 27. August 1855.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. Forslag til Forbedring af **Præstens Indtægter ved Reynistad** 29. August.

1855. **Kloster.** Khavn den 29. August 1855[1]. —
29. August. Isl. Copieb. 1855, Nr. 565. Islandsk: Tíð. um stjórnarmál. Íslands I, 111—112.

Med Deres Höiærværdigheds behagelige Skrivelse af 17. August f. A. har Ministeriet modtaget et Andragende, hvori Sognepræsten til Reynistad Klosterkald inden Skagafjords Syssel, Olav Olavsen, har anholdt om, at de Indtægter, der have været henlagte til den tidligere ved bemeldte Kloster værende Degn, maa for Fremtiden tilfalde ham.

Efter at der i denne Anledning har været brevvexlet mellem Indenrigsministeriet og undertegnede Ministerium, samt Finantsministeriet, skulde jeg ikke undlade til behagelig Underretning og videre Bekjendtgjörelse for Andrageren tjenstl. at melde, at Ministeriet under de forhaandenværende Omstændigheder ikke seer sig i Stand til at bevirke den saaledes ansögte Forbedring i Kaldets Indtægter. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 29. August 1855.

29. August. **Grundlovsbestemmelse** om **Indskrænkning** af **Grundloven** af 5. Juni 1849. Eremitagen den 29. August 1855[2]. — Udkommen igjennem Indenrigsministeriet (Bang), og sendt til Amtmændene i Island med Skrivelse fra det islandske Departement af 25. April 1856, men ikke publiceret der i Landet. Blandt de almindelige Love, som ere forelagte Althinget i Sessionen 1857, er den vel opsendt, men bortfalden, som ikke anfört blandt de Lovbud, der ere komne under Forhandling. Den optages her i Sammenhæng med de danske Forfatningslove. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Depart. Tid. 1855, S. 665—667; 697—699. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 279—282.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Efter at den af Rigsdagen i tvende ordentlige Samlinger vedtagne

[1]) jevnf. Indenrm. Skriv. 13. Juni 1855.
[2]) jevnf. Kundg. 2. Oktbr. 1855.

og derefter af Os allern. bifaldte Grundlovsbestemmelse om Indskrænkning af Grundloven af 5. Juni 1849, i Henhold til nysmeldte Lovs § 100, har været forelagt en af nye Valg fremgaaet Rigsdag, og af denne tredie Gang i uforandret Skikkelse er bleven vedtaget, stadfæste Vi herved denne Grundlovsbestemmelse, saaledes lydende: 1855. 29. August.

1. Grundloven af 5. Juni 1849 indskrænkes til at gjælde for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender.

2. Kongeriget Danmarks særlige Anliggender[1] ere: Justits- og Politivæsenet (med Undtagelse af den Deel, der er overdraget Krigsmagten), derunder den almindelige Lovgivning vedkommende borgerlige Forhold, Forbrydelser

[1]) Ved Reskript til Premierministeren, dateret den 29. August 1855, foranlediget ved dennes Beretning og Forestilling, er det tilkjendegivet, at i Anledning af, at der under Forhandlingerne fra flere Sider var „udtalt Frygt for, at en fremtidig Regjering skulde kunne gjöre den Paastand gjeldende, at vigtige i Grundloven af 5. Juni 1849 tilsagte Friheder, navnligen Religionsfrihed, Pressefrihed, Forsamlings- og Foreningsfrihed, skulde henföres til Monarchiets fælles Anliggender, og at Kongerigets Rigsdags grundlovmæssige Betydning og Rettigheder ei længere stode ved Magt, Alt fordi disse Gjenstande ei specielt ere opregnede i fornævnte Grundlovsbestemmelses anden §, samt at der næres Önske om, at denne Usikkerhed maatte kunne fjernes, hvilket, forsaavidt den virkelig var tilstede, kun vilde kunne skee ved en ny fortolkende Grundlovsbestemmelse" — har Kongen saa meget mindre fundet sig foranlediget til nu at foretage Noget i dette Öiemed, som han med Ministeriet finder det „aldeles utvivlsomt, at de ommeldte Friheder henhöre under de i Grundlovsbestemmelsen udtrykkeligen nævnte særlige Anliggender, og at Grundlovsbestemmelsens förste § opretholder Grundloven af 5. Juni 1849 og dermed Kongerigets Rigsdags grundlovmæssige Betydning og Rettigheder for alle de Anliggender, som overeensstemmende med Grundlovsbestemmelsen forblive under Kongerigets Rigsdags Omraade". — Depart. Tid. 1855, S. 723—724; Algreen-Ussings Lovsaml. 1855, S. 279 Anm.

1855. og Rettergang; — Tilveiebringelsen af det Mandskab
29. August. til Land- og Söhæren, som ifölge de bestaaende Planer, eller de fra den lovgivende Magt for de fælles Anliggender udgaaede Love skal leveres fra Kongeriget; — Tilveiebringelsen af de Heste, Levnetsmidler, Foder, Qvarteer- og lignende Naturalfornödenheder, som Kongeriget paa samme Maade forpligtes til at skaffe tilveie; — Kirke- og Underviisningsvæsenet med de under samme hörende Læreanstalter, med Undtagelse af de under Krigsmagten hörende Læreanstalter; — Communalvæsenet; — det almindelige Fattigvæsen; — Næringsforholdene; — Landvæsenssager; — Beskatning af faste Eiendomme, Formue, Indtægt og Næring; — Sager, vedkommende stemplet Papir, alle med de særlige Anliggender forbundne Indtægter og Udgifter og hvilkensomhelst ny Skat for Kongeriget alene; — den Deel af Statsgjælden, som reiser sig af Lov af 20. Juni 1850 om Udjævning af Forskjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn, og enhver Gjæld, som i Fremtiden maatte stiftes for Kongerigets særlige Vedkommende; — Sundhedsvæsenet; — Kanal- og Havnevæsenet; — Veivæsenet og Jernbanesager; — Frikjörselssager; — Assurancevæsenet; — Strandingsvæsenet; — Sager, vedkommende de borgerlige militaire Corpser; — Sager, vedk. offentlige Stiftelser, Lehn og Fideicommisser; — Sager, vedk. det kgl. Theater og det kgl. Capel; — Coloniernes indre Anliggender. Bestemmelserne i denne Paragraph kunne forandres ved Lov.

3. Hvad der for Tiden henhörer under Kongerigets verdslige eller geistlige Administration, kan kun ved Lov henlægges under nogen anden Statsdeel.

4. Paa Finantsloven opföres Kongeriget Danmarks særlige Indtægter og Udgifter. — Kongerigets særlige Indtægter ere alle de, der hidröre fra dets særlige Indtægtskilder eller opkræves til dets særlige Anliggender (cfr. § 2). — Kongerigets særlige Udgifter ere de, der vedkomme dets særlige Anliggender, saavel som den

paa Kongeriget faldende Andeel af det Belöb, hvormed de for det hele Monarchi fælles Udgifter maatte overstige de for Monarchiet fælles Indtægter. Denne Andeel af de fælles Statsudgifter skal udredes til den Tid, de forfalde, og, i Tilfælde af Forsömmelse heraf, forlods fradrages Kongerigets særlige Indtægter. 1855. 29. August.

5. Nærværende Grundlovsbestemmelser træde i Kraft: 1) naar den danske Rigsdag, efter at være bleven bekjendt med den Fællesforfatning, som Kongen i Henhold til Kundgjörelsen af 28. Januar 1852 allernaad. maatte agte at lade udgaae, beslutter, at disse Grundlovsbestemmelser skulle træde i Kraft samtidigt med Fællesforfatningen; — 2) eller naar en Forsamling, bestaaende af Afsendinge fra Monarchiets forskjellige Dele, sammensat efter et Forhold, som svarer til det, der er fastsat for Störrelsen af de enkelte Statsdeles Bidrag til Statsfornödenhederne, og valgt for Kongerigets Andeel, enten efter den for samme bestaaende Valglov eller af den danske Rigsdag, idetmindste 60, 1/3 af Landsthinget og 2/3 af Folkethinget, blandt vedkommende Things egne Medlemmer — har forenet sig med Kongens Regjering om en i Henhold til Kundgjörelsen af 28. Januar 1852 affattet Fællesforfatning, og denne af Hs. M. Kongen er bleven ophöiet til Lov.

6. Fra samme Tid ere §§ 1, 4—17, 21, 23, 33, 54 og 71, samt den förste midlertidige Bestemmelse i Grundloven af 5. Juni 1849 ophævede, ligesom de Paragrapher i bemeldte Grundlov, der angaae baade Monarchiets fælles og Kongerigets særlige Anliggender, ere indskrænkede til disse sidste alene, og er tillige det i Indledningen tagne Forbehold fyldestgjort.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Eremitagen den 29. August 1855.

Statsregnskab for Kongerigets Vedkommende for Finantsaaret **fra 1. April 1854 til 31. Marts** 31. August.

1855. **1855.** Statsbogholderiet den **31.** August **1855**[1]. —
31. August. Udfærdiget igjennem Statsbogholderiet (Schiern) og trykt i Bianco Lunos Bogtrykkeri, 34 Sider i 4to. Uddrag i Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 282—284 Anm. — Her anföres kun, hvad der direkte henföres til Island. — **Uddrag.**

Indtægt:

A. Fælles Indtægter ....

B. Særlige Indtægter for Kongeriget ....

Finantslov § 14. De islandske Intrader (Bilag P)

30275 Rd. » Sk.

+ Versursaldo 578 — » -

Beregnet Indtægt (for Kongeriget) . . 27629 — 6 -

Virkelig Indtægt . . . . 30854 — 5½ -

. . . . . .

Udgift:

A. Fælles Udgifter ....

B. Særlige Udgifter (for Kongeriget) ....

Finantslov § 29. Indenrigsministeriet (Bilag K).

B. Udgifter Island vedkommende.

Bevilget Udgift (for Kongeriget) . . 44987 Rd. 88 Sk.

Virkelig Udgift (for samme) . . . . 42123 — 19 -

(Kassebeholdninger den 31. Marts 1855):

7. ved Islands Jordebogskasse . . . 21631 Rd. 23 Sk.

31. August. **Udenrigsministeriets** Circulaire til samtlige Overövrigheder, angaaende **Skibs-Certifikater** og **latinske Söpasse.** Khavn den **31.** August **1855.** — Dette Circulaire er med Udenrigsministeriets Skrivelse af 3. Septbr. 1855 sendt til Indenrigsministeriet, for at meddeles Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, og er tilstillet disse Embedsmænd ved Indenrigsministeriets Circulaire 14. Septbr. 1855 (see nedenfor). Trykt efter Afskrift fra Udenrigsministeriet.

[1]) jevnf. Statsregnsk. 16. Oktbr. 1855.

I Anledning af, at Admiralitetsretten i London har fra den Omstændighed, at ikke alle Skibets Rhedere fandtes navngivne i Skibscertifikatet og det kgl. latinske Söpas, hentet et Motiv til i længere Tid at tilbageholde et i det danske Monarchi hjemmehörende Skib, hvorved ikke ubetydelige Udgifter ere foranledigede for vedkommende Rhedere, er det af Ministeriet blevet taget under Overveielse, hvorvidt der maatte være Grund til for Fremtiden i ovennævnte Dokumenter at lade indföre samtlige Medrhederes Navne. Uagtet nu den danske Lovgivning ikke foreskriver en saadan Forms Iagttagelse, men er fyldestgjort, naar ikkun Hovedrhederen er navngivet, og uagtet ifölge Folkeretten enhver neutral Stat kan fordre, at dens egne Love ene og alene lægges til Grund ved Bedömmelsen af dens Skibes Nationalitets-Dokumenter, har Ministeriet dog troet, i den Hensigt at afværge yderligere Tab for de danske Rhedere, at turde tage Hensyn til de Fordringer, Admiralitetsretten formener sig berettiget til at stille med Hensyn til Skibscertifikater og det latinske Söpas, selv om disse Fordringer ikke finde nogen Hjemmel i den danske Lovgivning.

1855.
31. August.

I Betragtning heraf er det blevet vedtaget, for Fremtiden at optage saavel i det latinske Söpas som i Skibscertifikatet Navnene paa samtlige Medrhedere, hvorved altsaa den af Ministeriet i sin Tid givne Instruktion[1] om, i Tilfælde af, at et Skib har flere end to Rhedere i Passet, vil ophöre at være gjeldende.

Idet jeg har den Ære at bringe Ovenstaaende til (Tit.'s) Kundskab, med Anmodning om, behagelig i Overeensstemmelse hermed at ville instruere de lokale Övrigheder, hvem Udfærdigelse af Skibscertifikat paahviler, tillader jeg mig at tilföie, at forsaavidt der ikke i Blanketterne til de kgl. latinske Söpas og til Skibs-

[1]) see Udenrigsmin. Circ. 29. Mai 1854 under Indenrigsmin. Skriv. 28. Juni s. A. (XV, 666).

1855. certifikaterne findes Plads til samtlige Rhederes Navne,
31. August. ville disse for Fremtiden være at anföre paa et særskilt med Embedssegl til Passet eller Certifikatet vedheftet Ark Papir, hvortil Passets eller Certifikatets Text, ved ligesom hidtil at navngive Hovedrhederne, maa indeholde en tydelig Henviisning. — Udenrigsministeriet den 31. August 1855.

4. Septbr. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. en ny **Fundats for** det **islandske Stiftsbibliotheks** faste **Fond**, m. m. Khavn den 4. Septbr. **1855**[1]. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 573.

Fra Etatsraad Rafn har Ministeriet modtaget det hoslagte Forslag til en Fundats for det islandske Stiftsbibliotheks faste Fond, hvilket han har önsket snarest muligt approberet, da han derefter agter at gjöre Skridt saavel i Norden som i Tydskland, England og Nordamerika til Bibliothekets videre Fremtarv.

Forinden imidlertid Videre i denne Anledning foretages, sknlde jeg tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden og D. Höiærv. anmodet om, over dette Forslag behagel. at ville indhente Erklæring fra Bibliothekets Bestyrelse, hvilken Erklæring dernæst, ved det Indsluttedes Tilbagesendelse, bedes hertil indsendt, ledsaget af de Yttringer, hvortil De muligen maatte finde Anledning, og skal Ministeriet ikke nndlade ved samme Leilighed til videre Foranstaltning hoslagt at fremsende en af Etatsraad Rafn udarbeidet Anviisning til en Revision af Bibliothekets Samlinger. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 4. Septembr. 1855.

10. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, angaaende

[1]) Fundats 10. Juli 1856.

Forslaget om Henlæggelse af **Biskoppens Residents** til Reykjavík. Khavn den 10. Septbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 611. 1855. 10. Septbr.

Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet har, ved at fremsende det herhos tilbagefölgende Andragende med tilhörende Bilage, hvori Biskoppen over Island, H. G. Thordersen, har anholdt om, enten at det maatte tillades ham at flytte bort fra sin Embedsjord Laugarnes og bosætte sig i Reykjavík, imod at der i saa Fald blev tilstaaet ham en aarlig Husleiehjælp af 200 Rd., eller at der paa offentlig Regning maatte blive lagt et nyt Tag paa hans Vaaningshuus paa Laugarnes, samt at den övrige ved det slette Tag skete Skade paa Bygningen maatte blive repareret, næst at bemærke, at der for Tiden ikke vil kunne være Tale om, at Biskoppen kan flytte bort fra Laugarnes, idet velbemeldte Ministerium ikke seer sig istand til at bevirke den af ham ansögte Husleiehjælp, i behagelig Skrivelse af 28. April d. A. anbefalet Biskoppens Andragende om, at de ved Bygningen stedfindende Mangler maatte blive afhjulpne ved Ministeriets Foranstaltning.

Da imidlertid intet Overslag var indsendt over Omkostningerne ved den omhandlede Reparation, anmodede Ministeriet Stiftamtmanden over Island om at foranledige samme affattet og indsendt hertil.

Ved at indsende det hoslagte Overslag, hvorved Udgifterne ved den ommeldte Reparation anslaaes til 2112 Rd. 58 Sk., har Stiftamtmanden i den ligeledes vedlagte Skrivelse blandt Andet yttret den Formening, at det vil være at foretrække at forsöge saavel Jorden Laugarnes som Bygningen bortsolgt saaledes, at Jorden sælges for sig, og Bygningen enten til Nedbrydelse eller maaskee alternativt med en Haveplads og Hjemmemark til Foder for en Ko, idet han har anseet det for utvivlsomt, at Omkostningerne ved at lægge et Brædetag paa Bygningen let ville kunne opsluge den Kjöbesum,

1855. der i sin Tid maatte kunne opnaaes for Bygningen,
10. Septbr. hvilket formenes at være godtgjort til Evidents ved det medfulgte Overslag. Stiftamtmanden har derhos formeent, at det er at forudsee, at Biskoppens Opholdssted dog atter vil blive forlagt til Reykjavík, da den Géne for Forvaltningen, som foraarsages ved en saadan Afstand mellem Stiftamtmand og Biskop, hvis mange Fællesforretninger fordre en stadig Samværen og Samvirken, nödvendigviis maa hæves, og at det vilde være beklageligt, om man, naar denne Forandring af Biskoppens Opholdssted skulde indtræffe, fornylig havde anvendt flere Omkostninger paa Bygningen, uden at der var Udsigt til, at man derfor vilde opnaae en större Kjöbesum for samme.

Da det saaledes af Stiftamtmanden Anförte stemmer overeens med den allerede i Ministeriets Skrivelse af 10. August 1850 udtalte Anskuelse, maa jeg finde det aldeles utilraadeligt, nu at anvende den i Overslaget anförte betydelige Sum til Bygningens Reparation, og derimod holde for, at Eiendommen bör snarest muligt forsöges afhændet paa den af Stiftamtmanden foreslaaede Maade, inden den paadrager Statskassen yderligere Udgifter, og skulde derfor, da dette ikke vil kunne skee med mindre der indrömmes Biskoppen Husleiehjælp til at bosætte sig i Reykjavík, selvfölgelig imod at den for Eiendommen indkommende Kjöbesum indflyder i Statskassen, tjenstl. henstille til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, om Samme ikke efter de omforklarede Omstændigheder maatte finde Anledning til at optage et Belöb af 200 Rd. som Husleiehjælp for Biskoppen over Island paa sit Budget for indeværende Aar og fremdeles, idetmindste for den nuværende Biskops Embedstid.

Om den Beslutning, som af velbemeldte Ministerium tages, tör jeg forvente mig Underretning behagel. meddeelt og dermed Bilagene tilbagesendte. — Indenrigsministeriet den 10. Septembr. 1855.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Indtægterne af Staðarbakka Præstekald** og deres Fordeling mellem en **fratrædende og tiltrædende Sognepræst.** Khavn den 13. Septbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 688. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 112—113. 1855. 13. Septbr.

Med behagelig Skrivelse af 10. Mai sidstl. har Ministeriet modtaget et Andragende, hvori Sognepræst Sveinn Nielsson, som under 30. Mai 1850 blev allern. beskikket til Sognepræst for Stadastads og Budenstads Menigheder i Snæfellsnes Syssel, men först blev vidende om denne Udnævnelse efter Udlöbet af Fardagsaaret 1850, har besværet sig over en af Hr. Stiftamtmanden under 22. Decembr. 1852 afgiven Resolution, hvorefter Indtægterne af det af ham tidligere beklædte Embede Stadarbakka og Efranups Sognekald i Nord- og Öst-Amtet i Fardagsaaret 1850—51 skulle, med Fradrag af de til Embedets Bestridelse medgaaede Udgifter, tilkomme hans Eftermand i sidstnævnte Embede, Sognepræst Gisli Gislason, som under 1. Novbr. 1850 blev collationeret til dette Kald, men först overtog samme til Fardag 1851, og anholdt om, enten at den ommeldte Resolution maa blive forandret, saaledes at Andrageren ansees berettiget til at oppebære de overskydende Indtægter af Stadarbakki Præstekald i det ommeldte Tidsrum, eller at det i alt Fald maa blive tilladt, at denne Sag maa undergives Domstolenes Paakjendelse.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Andrageren tjenstl. at meddele, at da det her reiste Spörgsmaal ikke angaaer Tvistigheder om Delingen af Embedets Indtægter mellem den nuværende Sognepræst og den, der som constitueret har bestyret Embedet inden han tiltraadte samme, hvilket Spörgsmaal, ifölge

1855. Forordn. af 3. Febr. 1836 IV, vilde have været at af-
13. Septbr. gjöre ved Övrighedens Resolution, men derimod dreier sig om hvem, enten den fratrædende eller nuværende Præst til Stadarbakki Sognekald, det tilkommer, i Henhold til Anordn. 6. Januar 1847, at oppebære Kaldets Indtægter i et vist Tidsrum, vil Sagen, som af Andrageren begjært, i fornödent Fald være at afgjöre ved Domstolene. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 13. Septembr. 1855.

13. Septbr. **Lov** om Adgang for danske Skibsförere til **at forhyre fremmede Söfolk.** Eremitagen den 13. Septbr. 1855. — Denne Lov er udkommen igjennem Justitsministeriet (Simony). — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Departem. Tid. 1855, S. 745. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 284—285.

Islandsk: forelagt Althinget i dets Session 1857 i Henhold til kgl. Resolution 10. Novbr. 1843, og trykt i Tíðindi frá alþingi Íslendínga 1857, Viðb. A, S. 68 (med urigtigt Datum: 13. Juli 1855). Forhandlinger om dens Udvidelse til Island i Tíð. frá alþ. Íslend. 1857, S. 18. 173. 200. 352—353, hvorefter den udkom med Modifikation som Plak. 27. Mai 1859 (see denne).

14. Septbr. **Indenrigsministeriets** Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, angaaende Udfærdigelse af **Skibs-Certifikater og latinske Söpasse.** Khavn den 14. Septembr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 612—614.

Efter Udenrigsministeriets Anmodning tilstilles hoslagt tjenstl. Hr. Stiftamtmanden (Amtm.) til behagelig Efterretning og videre fornöden Foranstaltning Gjenpart af en gjennem bemeldte Ministerium under 31. i f. M. til samtlige Övrigheder i Kongeriget og Hertugdömmerne udfærdiget Circulairskrivelse, betræffende Udfærdigelsen af Skibscertifikater og kgl. latinske Söpasse for Skibe,

der eies af Flere i Fællesskab. — Indenrigsministeriet den 14. Septembr. 1855. 1855. 14. Septbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Udsættelse af den af **den engelske Regjering** besluttede **Undersögelse** om engelske **Fiskeres Forhold** ved Islands Kyster. Khavn den 14. Septbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 623. 14. Septbr.

I Forbindelse med Skrivelse herfra af 6. Juli sidstl. skulde man ikke undlade tjenstl. at meddele, at ifölge modtagen Underretning fra Udenrigsministeriet har den engelske Regjering fundet sig foranlediget til at udsætte den i bemeldte Skrivelse omhandlede Opsendelse af et Krigsskib til Island, til Undersögelse af det af engelske og irske Söfolk under deres Ophold ved Island udviste Forhold til næste Aar. — Indenrigsministeriet den 14. Septembr. 1855[1].

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Indenrigsministeriet, ang. **Bisperesidentsens Forlæggelse** fra **Laugarnes til Reykjavik**. Khavn den 17. Septbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 628. 17. Septbr.

At Ministeriet med Hensyn til de i Indenrigsministeriets behagelige Skrivelse af 10. i d. M. omforklarede Omstændigheder har optaget et Belöb af 200 Rd. som Husleiehjælp til Biskoppen over Island, og at der saaledes, saafremt denne Post maatte blive bevilget, ikke fra Sammes Side vil være Noget at erindre imod, at Jorden Laugarnes med den paa samme staaende Bolig bortsælges, det har jeg ikke villet undlade herved tjenstl. at meddele til behagelig Efterretning, idet jeg lige

[1]) s. D. er ligelydende Skrivelse afgaaet til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet. Copieb. sst. Nr. 624.

1855. tjenstl. maa henlede velbemeldte Ministeriums Opmærk-
17. Septbr. somhed paa, at det under den anförte Forudsætning ikke vil kunne paalægges Biskoppen, at udrede Renter af Kjöbesummen for Jorden Laugarnes. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 17. Septembr. 1855.

19. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Skifteforvaltningen i en Sysselmands Bo.** Khavn den 19. Septembr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 631.

I et med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 22. Febr. sidstl. indkommet, til Indenrigsministeriet stilet og derfra hertil afgivet Andragende, har Sognepræst S. G. Thorarensen af Hraungerði i Arnæs Syssel deels besværet sig over, at han ikke har kunnet erholde et Belöb af 41 Rd. 72 Sk., hvilket ifölge en i Aaret 1848 i afgangne Sysselmand Bonnesens Bo foretagen Repartition tilkommer Andrageren, der som Cautionist for Bonnesen har maattet betale en Deel af Boets Gjæld til Statskassen, som hans Andeel i en i Boet, efter sammes Slutning i 1838, tilfalden Capital, samt over Skifteforvalterens Forhold i det Hele ved denne Leilighed, deels anholdt om, at det maatte blive paalagt bemeldte Skifteforvalter at tilbagebetale en Deel af det for en Udskrift af Skiftebehandlingen i bemeldte Bo erlagte Gebyr, paa Grund af at denne Udskrift efter hans Formening er meddeelt i större Omfang, end af ham forlangt.

I denne Anledning skulde jeg ikke undlade til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende tjenstl. at meddele, at forsaavidt Andrageren har anket over, at det ham tilkommende Belöb ikke er tilstillet Stiftamtmanden paa den kgl. Kasses Vegne, skjönnes der ikke at kunne paaligge Skifteforvalteren nogen Forpligtelse hertil, da Statskassens Krav paa

forhenværende Sysselmand Bonnesens Bo deels er afgjort, deels er frafaldet ved Rentekammer-Skrivelse af 25. Juli 1840, ligesom Ministeriet ikke heller kan ansee Skifteforvalteren pligtig til, som af Andrageren paastaaet, at oversende det omhandlede Belöb, hvorimod det maa være Klagerens egen Sag, enten selv eller ved Fuldmægtig at hæve Belöbet hos Skifteforvalteren, men at der iövrigt ikke for Ministeriets Vedkommende findes Anledning til at indlade sig videre paa de af Andrageren fremförte Besværinger, idet jeg med Hensyn til den af Andrageren fremsatte Paastand paa Tilbagebetaling af det for Udskrift af Skiftebehandlingen erlagte Gebyr, med Hr. Stiftamtmanden maa være enig i, at dette Spörgsmaal, der ikke dreier sig om Gebyrets Beregning, men i det Hele om, hvorvidt Akten i Andragerens Skrivelse af 29. Juni 1853 kan antages at være reqvireret i hele det Omfang, hvori den er bleven meddeelt, efter sin Natur maa henhöre under Domstolenes Paakjendelse. — Justitsministeriet den 19. Septembr. 1855. 1855. 19. Septbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Opförelse af en Kirke paa Prestbakki** i Skaptafells Syssel. Khavn den 22. Septembr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 643. 22. Septbr.

Da det som Fölge af, at det ved den 7. August sidstl. afholdte Licitation over Opförelsen af en ny Kirke paa Prestbakki i Skaptafells Syssel gjorte Bud af 14,500 Rd. er blevet forkastet, ikke vil kunne undgaaes, at Regjeringen selv foranstalter det omhandlede Bygningsarbeide udfört, vil det til Anskaffelsen af de i det af Hr. Stiftamtmanden indsendte Overslag anförte Materialier til det nævnte Bygningsarbeide nödvendige Belöb blive opfört paa Finantslovforslaget for Aaret 1856—57.

1855. Under Forudsætning af, at dette Belöb bevilges ved
22. Septbr. Finantsloven, ville de foranförte Materialier kunne indkjöbes her og opsendes til Vestmannö til næstkommende Foraar. Större Vanskelighed vil det derimod medföre, at faae Tömmeret bragt iland fra Vestmannö, da Kjöbmand Bryde, med hvem man forelöbig har talt om Sagen, har erklæret, at han ikke turde paatage sig at lade et Handelsskib gaae over til Portland med Tömmeret, idet Assurance ei kan erholdes for en saadan Tour. Det vil saaledes formentligen blive nödvendigt, at Tömmeret foranstaltes bragt iland med nogle af de störste islandske Baade, der bruges til Transport mellem Vestmannö og Fastlandet, og der bör i Tide træffes Akkord herom med Vedkommende i Island.

Ministeriet maa derfor ansee det for rettest, at der allerede nu indhentes Erklæringer fra Sysselmændene i Skaptafells og Vestmannö Sysseler om, hvorledes Sagen bedst kan ordnes, og navnligen fra den Förstnævnte, om paa hvilket Sted i Skaptafells Syssel Tömmeret med mindst Fare kunde ilandsættes, idet der dog tillige ved Landingsstedets Valg maatte tages tilbörligt Hensyn til, at Transporten derfra til Byggestedet ikke bliver besværliggjort mere end höist nödvendigt, hvorefter det formentlig vilde kunne overdrages til de nævnte Embedsmænd, efter nærmere indbyrdes Overeenskomst, i sin Tid at foranstalte det videre Fornödne til Iværksættelsen af den omhandlede Transport, navnligen saaledes, at Sysselmanden paa Vestmannö har Tilsyn med Materialiernes Afsendelse derfra til den beleiligste Tid, og Sysselmanden i Skaptafells Syssel, som da maatte være underrettet om Tiden, naar Tömmeret ilandsættes, træffe de fornödne Foranstaltninger til dets Modtagelse ved Landingsstedet og dets videre Transport over Land til Byggestedet.

Idet jeg derfor tjenstl. skulde have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, at see ovennævnte Erklæringer tilveiebragte, forventer man i ethvert Fald fra Dem at

modtage et Forslag til Sagens Ordning med det i Marts Maaned næste Aar retournerende Postskib, selv om ikke til den Tid Svar maatte være indlöbet fra Sysselmanden paa Vestmannö. — Indenrigsministeriet den 22. Septembr. 1855. 1855. 22. Septbr.

Indenrigsministeriets Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, angaaende en paatænkt Revision af Schemata til **Embedsmænds Indskud for Overlevelses-Renter.** Khavn den 27. Septembr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 650—652. Den i Circulairet optagne Skrivelse fra Finantsministeriet findes i Pensions-Contoirets Expeditions-Protokol (Brevbog) for 1855, Nr. 954—959 (jevnf. Isl. Journ. 5, Nr. 815). 27. Septbr.

Finantsministeriet har nnder 19. i denne Maaned tilskrevet Indenrigsministeriet saaledes:

«Siden Emanationen af Loven af 5. Januar 1851 om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Enker Overlevelsesrenter, har ingen fuldstændig Revision fundet Sted af de nnder Indenrigsministeriet ansatte Embedsmænds Forpligtelse i nysnævnte Henseende.

En saadan Revision maa Finantsministeriet ansee for nödvendig, navnlig med Hensyn til, at de schematiske Oplysninger, som derved erhverves, ville afgive et særdeles brugbart Materiale ved Udarbeidelsen af en af mig for ligesaa önskelig som fornöden anseet Embedsstatistik, og jeg skulde derfor tjenstl. anmode velbemeldte Ministerium om, behageligen at ville, det allersnareste skee kan, foranledige det sædvanlige Enkeforsörgelses-Schema udfyldt af samtlige under det sorterende kgl. ansatte Embedsmænd, saavel gifte som ugifte, uden Hensyn til, om og naar saadanne Schemata allerede maatte være indsendte fra dem, hvorefter de, rectificerede og attesterede af Ministeriet, bedes samlede hertil afgivne».

1855. I Henhold hertil skulde man, ved hoslagt at fremsende et Antal Exemplarer af fornævnte Schema, tjenstl. have Hr. (Tit.) anmodet om, behageligen at ville, forsaavidt angaaer samtlige i det Dem anbetroede Amt bosatte kongelig ansatte Embedsmænd, foranstalte det videre Fornödne i Henseende til det omhandlede Schemas Udfyldning, og derefter indsende samme hertil med fornöden Attestation om deres Rigtighed. — Indenrigsministeriet den 27. Septembr. 1855[1].

27. Septbr.

27. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, angaaende **forhöiet Betaling for Elever paa Dövstumme-Institutet.** Khavn den **27. Septembr. 1855.** — Isl. Copiebog 1855, Nr. 669.

I Anledning af Hr. Amtmandens Skrivelse af 31. Decbr. f. A. undlader man ikke herved tjenstl. at meddele, at den forhöiede Betaling for Eleverne paa det kgl. Dövstumme-Institut fra 30 Rd. til 35 Rd. qvartaliter endnu vedbliver, og forventes som Fölge heraf den af Dem i Bero stillede Ligning af den omhandlede Forhöielse af de aarlige Bidrag til de trende Dövstumme, som fra Nord- og Öster-Amtet nyde Ophold paa Institutet, snarest muligt berigtiget ved Indbetaling i Islands Jordebogskasse, forsaavidt Saadant ikke allerede er skeet. — Indenrigsministeriet den 27. Septembr. 1855.

27. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Cancelliraad Vilhjálmur Finsen, ang. **Oversendelse af ældre**

[1]) Med Skriv. af s. D. til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island sendes et Antal Exemplarer af samme Schema, med Anmodning om at foranstalte det Fornödne „forsaavidt de ved den lærde Skole og den geistlige Dannelses-Anstalt i Reykjavík kgl. ansatte Embedsmænd angaaer". Copieb. sst. Nr. 655.

Betænkninger ang. **Tyendelovgivningen.** Khavn den 27. Septbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 678. 1855. 27. Septbr.

Efter Anmodning fra den kgl. Commissarius ved det islandske Althing, Amtmand Melsted, undlader man ikke hoslagt at tilstille Hr. Cancelliraaden, som Formand for den til at tage den islandske Matrikulsag under Overveielse nedsatte Commission, hvilken det tillige er overdraget at udarbeide et Udkast til en ny Tyendelov for Island, de i sin Tid fra Autoriteterne i Island indhentede Betænkninger, sidstnævnte Sag vedkommende, som findes her i Ministeriet. — Indenrigsministeriet den 27. Septembr. 1855.

Indenrigsministeriets Circulaire til Biskoppen og Amtmændene i Island, ang. Tilveiebringelse af fornödne **Oplysninger for Matrikel-Commissionen.** Khavn den 27. Septembr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 679—682. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands 1, 113. 27. Septbr.

Den kgl. Commissarius ved det sidstafholdte Althing, Amtmand Melsted, har ved hertil at indberette, at Althinget er gaaet ind paa det af Regjeringen Samme forelagte Forslag til Matrikulsagens videre Fremme, og at der i Henhold til samme er bleven nedsat en Commission, bestaaende af Cancelliraad, Land- og Byfoged Finsen som Formand, samt af de af Althinget valgte Medlemmer, Landsoverretsassessor Jón Pètursson og Exam. jur. Jón Gudmundsson, efter Commissionens Önske anmodet Ministeriet om, at det maatte blive paalagt Övrighederne i Island at meddele bemeldte Commission de Oplysninger, Matrikulsagen vedkommende, som den maatte attraae og finde nödvendige til Sagens tilbörlige Fremme.

Foranlediget heraf skulde jeg tjenstl. have Deres Höiærv. (Hr. Stiftamtmanden — Amtmanden) anmodet

1855. om, behageligen at ville paalægge [Provsterne paa Island[1] at tilveiebringe de Oplysninger, Matrikulsagen vedkommende, som af den ovenommeldte Commission maatte önskes, og derefter indsende samme, for at de gjennem D. Höiærv. kunne tilstilles Commissionen[2]. — Indenrigsministeriet den 27. Septembr. 1855.

27. Septbr.

27. Septbr. **Islandske Departements** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, angaaende **Betalingen** for en Dövstum **paa Dövstumme-Institutet.** Khavn den 27. Septembr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 683.

I Forbindelse med Departementets Skrivelse af 12. Juni f. A. undlader man ikke herved tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden, at den dövstumme Benedikt Halldórsson af Hallfredarstödum i Nordermula Syssel, ifölge modtagen Underretning fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, er indkommen paa det kgl. Dövstumme-Institut den 14. i f. M.

Hvad Betalingen for denne Dövstummes Ophold paa Institutet angaaer, der indtil videre, overeensstemmende med Departementets Skrivelse af 31. Mai f. A., vil være at erlægge med 35 Rd. qvartaliter, bemærkes, at man fra Island har modtaget en Anviisning, stor 150 Rd., der er bestemt til at tjene til Dækning af de nævnte Omkostninger, saalænge samme række til, men iövrigt forventes Underretning meddeelt om, hvorledes den fremtidige Betaling bliver at udrede, i hvilken Henseende meddeles, at saafremt den Paagjeldendes Forældre eller Paarörende skulde være ude af Stand

[1]) til Stiftamtm. og Amtmændene: [Sysselmændene i det Dem betroede Amt.

[2]) i Skrivelsen til Stiftamtmanden, Grev Trampe, tilföies: „og bedes Commissionen underrettet om, at lignende Ordre er tillagt saavel de tvende andre Amtmænd som Biskoppen i Island". Copieb. sst. Nr. 680.

til at bære samme, ville de være at udrede paa den i Canc. Skriv. af 9. Oktbr. 1832 og Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet af 12. Mai 1849 bestemte Maade. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 27. Septembr. 1855. 1855. 27. Septbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Udgifter ved Matrikel-Commissionen.** Khavn, den 27. Septbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 684. 27. Septbr.

I behagelig Skrivelse af 15. i f. M. har Hr. Stiftamtmanden, næst at bemærke, at Althinget i det Væsentlige er gaaet ind paa Regjeringens Forslag med Hensyn til Matrikulsagen, og at den i allerh. Resol. af 18. Mai d. A. ommeldte Commission saaledes er udnævnt, anholdt om Bemyndigelse til af Jordebogskassen at anvise de Udgifter, som maatte medgaae til Skrivematerialier, Protokoller, samt muligen til Lönning af en Skriver ved Commissionen.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for bemeldte Commission tjenstl. at melde, at Ministeriet tillader, at der anvendes et Belöb af indtil 50 Rd. til Anskaffelsen af de for Commissionen nödvendige Skrivematerialier, samt indtil 100 Rd. til en Skriver ved Commissionen, forsaavidt en saadan maatte være nödvendig, og imod at han selvfölgelig besörger alt ved Commissionen forefaldende Skriveri, hvilke Belöb Hr. Stiftamtmanden bemyndiges til paa Commissionens Reqvisition og mod at behörigen dokumenterede Regninger aflægges for deres Anvendelse, at anvise til Udbetaling af Islands Jordebogskasse efterhaanden som de behöves. — Indenrigsministeriet den 27. Septembr. 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Honorar for Matrikel-** 27. Septbr.

1855. 27. Septbr. **Commissionens Medlemmer.** Khavn den 27. Septbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 685.

Fra det ene af de to af Althinget valgte Medlemmer af den Commission, der er bleven nedsat i Reykjavík til Matrikulsagens videre Fremme, Exam. jur. Jon Gudmundsson, har den kgl. Commissarius ved det i Aar afholdte Althing, Amtmand Melsted, under 13. i f. M. hertil indsendt et Andragende, der gaaer ud paa, at et Forskud af 300 Rd. aarlig paa det ham som Medlem af den nævnte Commission ifölge allerh. Tilsagn tilkommende Honorar maatte blive ham tilstaaet og successive udbetalt af Islands Jordebogskasse ved hvert Qvartals Slutning med 75 Rd. i hver Termin, da han ellers paa Grund af sin Stilling vil see sig nödt til at udtræde af Commissionen.

I Anledning heraf skulde jeg tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om at tilkjendegive Andrageren, at ligesom det i det af Althinget i Aaret 1853 indgivne Forslag til Matrikulsagens videre Fremme var indstillet, at det maatte forbeholdes en senere Afgjörelse, hvilken Godtgjörelse der kunde blive at tilstaae Medlemmerne af den af Thinget foreslaaede Commission i Forhold til Omfanget af det af den udförte Arbeide, saaledes har Ministeriet ogsaa, ved at foredrage Hs. M. Kongen Sagen, i Henseende til bemeldte Indstilling gaaet ud fra, at der först naar Arbeidet var blevet udfört kunde blive Spörgsmaal om, hvilket Honorar derfor kunde være at tillægge Commissionens Medlemmer, idet dette naturligviis maatte rette sig efter Arbeidets Omfang og övrige Beskaffenhed, uden at dog Noget herom er optaget i Ministeriets Indstilling, eller i den derpaa afgivne allerh. Resolution, og i Overeensstemmelse hermed har den kongl. Commissarius, efter hans Yttringer paa Commissionsmedlemmernes mundtlige Forespörgsel, meddeelt, at de efter tilendebragte

Arbeider ville kunne forvente dem et passende Honorar tillagt. 1855.

27. Septbr.

Som Fölge heraf vil Ministeriet ikke see sig istand til at gaae ind paa det af foranförte Commissionsmedlem indgivne Andragende om, allerede nu ved Arbeidets Begyndelse at tillægges den forommeldte forskudsvise Betaling for dets Udförelse, ligesom det ei heller skjönnes, at bemeldte Commissionsmedlem, der ifölge det Foranförte maa antages at have været bekjendt med de forommeldte Betingelser paa den Tid han modtog Valget, kan være beföiet til at frasige sig det ham af Althinget under de nævnte Forudsætninger overdragne Hverv, fordi han ei kan opnaae det af ham ansögte Forskud. — Indenrigsministeriet den 27. Septbr. 1855.

Forfatningslov for det danske Monarchies **Fællesanliggender**[1]. Eremitagen den 2. Oktobr. 1855. — Sendt til Island med Ministeriets Skrivelse 25. April 1856, og anföres at være publiceret i samme Aar i Skagafjords Syssel, men ikke i nogen anden Jurisdiktion. Den er ogsaa i Henhold til kgl. Resol. 10. Novbr. 1843 sendt til Althinget og forelagt dette i dets Session 1857, men bortfalden som ikke anfört blandt de Lovbud, der ere komne under Forhandling. Den optages dog her i Forbindelse med de övrige danske Forfatningslove. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 16 Sider i 4to. Depart. Tid. 1855, S. 522—530. 606. 777—786. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Island vedkommende, 1855, S. 316—326. — Rigsraadets Beslutning om Loven i Depart. Tid. 1855, S. 593—596. 2. Oktbr.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Efter at Rigsraadet, i Henhold til Forordn. af 26. Juli 1854 § 28, har givet sit Samtykke til det Udkast til Forfatningslov for det danske Monarchies Fællesanliggen-

[1]) Under samme Datum ere tilsvarende Forfatningslove udkomne for Hertugdömmet Slesvig paa Dansk og Tydsk, og for Hertugdömmerne Holstein og Lauenborg paa Tydsk alene.

1855. der, som Vi have ladet Samme forelægge, og efter at
2. Oktbr. Kongeriget Danmarks Rigsdag, som Vi have ladet meddele dette Udkast, i Henhold til Grundlovsbestemmelsen af 29. August 1855 § 5, har besluttet, at den nævnte Grundlovsbestemmelse, hvorved Grundloven af 5. Juni 1849 indskrænkes til at gjelde for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender, skal træde i Kraft samtidigen med ovenanförte Forfatningslov, saa ville Vi nu, idet Vi herved ophæve Vor allerh. Forordning af 26. Juli 1854 om det danske Monarchies Forfatning for dets Fællesanliggender, lade nærværende Forfatningslov udgaae som den af Os og Vore Efterfölgere paa den danske Throne ubrödeligen skal holdes, saalydende:

Forfatningslov for det danske Monarchies Fællesanliggender.

I. 1. Regjeringsformen er indskrænket monarchisk. Kongemagten er arvelig. Arvefölgen er den i Thronfölgeloven af 31. Juli 1853 fastsatte.

2. Kongen kan uden Rigsraadets Samtykke ikke være Regent i andre Lande.

3. Kongen skal höre til den evangelisk-lutherske Kirke.

4. Kongen er myndig, naar han har fyldt sit 18de Aar. Det Samme gjelder om de kgl. Prindser.

5. Forinden Kongen tiltræder Regjeringen, afgiver han skriftligt til Geheimestatsraadet den edelige Forsikkring, ubrödeligt at holde Forfatningslovene, saavel for Monarchiets Fællesanliggender, som for de enkelte Landsdeles særlige Anliggender. Denne Forsikkringsakt overgives Rigsraadet for at opbevares i sammes Archiv. — Kan Kongen formedelst Fraværelse eller af andre Grunde ikke umiddelbart ved Thronskiftet aflægge denne Eed, föres Regjeringen, indtil dette skeer, af Geheimestatsraadet, medmindre anderledes ved Lov bestemmes.

6. Bestemmelser angaaende Regjeringens Förelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, fastsættes ved Lov. 1855. 2. Oktbr.

7. Kongens Civilliste bestemmes for hans Regjeringstid ved Lov. Derved fastsættes tillige, hvilke Slotte og andre Statseiendele skulle henhöre til Civillisten. — Civillisten kan ikke beheftes med Gjæld.

8. For Medlemmerne af det kgl. Huus kan der bestemmes Apanager ved Lov. Apanagerne kunne ikke uden Kongens Samtykke nydes udenfor Riget.

II. 9. Kongen har med de i det Fölgende fastsatte Indskrænkninger den höieste Myndighed over Monarchiets Fællesanliggender, og udöver den gjennem sine Ministre.

10. Kongen er ansvarsfri. Hans Person er hellig og ukrænkelig. Ministrene ere ansvarlige for Regjeringens Förelse.

11. Kongen udnævner og afskediger sine Ministre. Han bestemmer deres Antal og Forretningernes Fordeling mellem dem. — Kongens Underskrift under de Lovgivningen og Regjeringen vedkommende Beslutninger giver disse Gyldighed, naar den er ledsaget af een eller flere Ministres Underskrift. — Enhver Minister, der har underskrevet, er ansvarlig for Beslutningen.

12. Ministrene kunne af Kongen eller Rigsraadet sættes under Tiltale for deres Embedsförelse. De dömmes af Monarchiets Rigsret. — Organisationen af denne Ret samt Forfölgningsmaaden for de ved den anlagte Sager ordnes ved Lov. — Det forbeholdes ligeledes ved Lov at give nærmere Forskrifter angaaende Ministrenes Ansvarlighed.

13. For Rigsretten kan Kongen ogsaa lade Andre tiltale for Statsforbrydelser, som findes særdeles farlige, naar Rigsraadet dertil giver sit Samtykke. — Iövrigt medförer denne Forfatningslov ingen Forandring i de nærværende Domstoles Omraade, ligesom og den döm-

1855. 2. Oktbr. mende Magts Udövelse, forsaavidt den er et Fællesanliggende, kun kan omordnes ved Lov.

14. Ministrene for Monarchiets Fællesanliggender udgjöre i Forening med Ministrene for Landsdelenes særlige Anliggender under Kongens Forsæde Geheimestatsraadet, hvori ogsaa Thronfölgeren, naar han er myndig, og den eller de af de övrige kongl. Prindser, som Kongen dertil maatte kalde, tage Sæde.

15. Alle Love og vigtigere Regjeringsforanstaltninger behandles i Geheimestatsraadet. Er Kongen i enkelte Tilfælde forhindret fra at præsidere, kan han lade Sagerne forhandle i Ministerconferencer. Forsædet föres af den af Kongen udnævnte Conseilspræsident. Denne forelægger Kongen den af Statssekretairen over disse Forhandlinger förte Protokol; hvornæst Kongen bestemmer, om han umiddelbart vil bifalde Conferencens Indstilling, eller yderligere lade sig Sagen foredrage i Geheimestatsraadet.

16. Kongen besætter alle Embeder i samme Omfang som hidtil. Forandringer heri kunne skee ved Lov. Ingen kan beskikkes til Embedsmand, som ikke har Indfödsret. — Kongen kan afskedige de af ham ansatte Embedsmænd. Disses Pension bestemmes ved Monarchiets Pensionslov. Den Embedsmand, der forflyttes mod sin Villie, har ligeledes Ret til at forlange Afsked med Pension efter de almindelige Regler. — Undtagelser fra disse Bestemmelser kunne skee ved Lov.

17. Kongen erklærer Krig og slutter Fred, samt indgaaer og ophæver Forbund og Handelstraktater. Dog kan han ikke uden Rigsraadets Samtykke afstaae nogen Deel af Monarchiet, eller indgaae nogen Forpligtelse, som væsentlig forandrer de bestaaende statsretlige Forhold.

18. Kongen kan benaade og give Amnesti. Dog kan han kun med Rigsraadets Samtykke benaade Ministrene for de dem af Rigsretten idömte Straffe.

19. Kongen kan, deels umiddelbart, deels gjennem vedkommende Regjeringsmyndigheder, meddele saadanne Bevillinger og Undtagelser fra Lovene, som enten efter de nu gjeldende Regler ere i Brug, eller fremtidigen ved Lov maatte indrömmes. 1855. 2. Oktbr.

20. Spörgsmaal om Övrighedsmyndighedens Grændser forhandles i en Ministerconference, hvor enhver Minister afgiver sit Votum til Protokollen, hvilken dernæst forelægges Kongen. Den endelige Afgjörelse bestemmes af Kongen i Geheimestatsraadet og contrasigneres af de Ministre, som have været enige i samme. Den, der vil reise saadant Spörgsmaal, kan dog ikke unddrage sig fra forelöbigen at efterkomme Övrighedens Befaling.

III. 21. Den lovgivende Magt i alle Fællesanliggender er hos Kongen og Rigsraadet i Forening.

22. Fællesanliggender ere alle, som ikke udtrykkeligt ere bestemte at skulle være særlige for de enkelte Landsdele. — Opstaaer der Tvist mellem Rigsraadet og en Landsdeels Repræsentation, om hvorvidt et Anliggende hörer til de fælles eller de særlige, afgjöres Sagen af Kongen i Geheimestatsraadet, efter först at være behandlet i en Ministerconference paa den i § 20 foreskrevne Maade. Beslutningen contrasigneres af de Ministre, som ere enige i samme.

23. Nærværende Forfatningslov berörer ikke Hertugdömmerne Holsteens og Lauenborgs Forhold til det tydske Forbund. Enhver af dette Forhold flydende Forpligtelse danner et særligt Anliggende og er som saadant Rigsraadet uvedkommende. Dog forbeholdes det nærmere ved Lov at bestemme, hvorvidt de ved Fyldestgjörelsen af de militaire Forbundsforpligtelser foraarsagede Udgifter skulle godtgjöres Hertugdömmerne Holsteen og Lauenborg af de övrige Landsdele.

24. I Rigsraadet indtræde 20 af Kongen valgte Medlemmer. Medlemmerne af Landsdelenes repræsentative Forsamlinger ere berettigede til at vælge 30, og 30 vælges ved umiddelbare Valg.

1855. 25. De kongevalgte Medlemmer vælges for et
2. Oktbr. Tidsrum af 12 Aar. De övrige for 8 Aar. — Intet Medlem kan mod sin Villie fjernes fra Rigsraadet undtagen i saadanne Tilfælde, der udelukke fra Valgbarhed, eller nærmere i Forretningsordenen ere bestemte, dog at Rigsraadet med $^2/_3$ af de afgivne Stemmer andrager hos Kongen paa Fjernelse, og Kongen bifalder samme.

26. Af de kongevalgte Medlemmer skulle 12 være bosatte i Kongeriget, 3 i Hertugdömmet Slesvig, 4 i Hertugdömmet Holsteen og 1 i Hertugdömmet Lauenborg.

27. Den danske Rigsdag er berettiget til at vælge 18 Medlemmer; den slesvigske Stænderforsamling 5; den holsteenske 6, og det lauenborgske Ridder- og Landskab 1 Medlem.

28. Ved umiddelbare Valg vælges i Kongeriget 17 Medlemmer, i Hertugdömmet Slesvig 5, og i Hertugdömmet Holsteen 8.

29. Valgbar er enhver uberygtet Mand, som har Indfödsret og har fyldt sit 25de Aar, medmindre han er ude af Raadighed over sit Bo. — Valgret ved de umiddelbare Valg tilkommer Enhver, som er valgbar, og som i det sidste Aar har svaret i direkte Skat til Staten eller Communen 200 Rd., eller godtgjör at have haft en reen aarlig Indtægt af 1200 Rd.

30. Bestemmelserne for Valgenes Udförelse fastsættes i Valgloven.

31. Kongen sammenkalder Rigsraadet til dets ordentlige Samling hvert andet Aar, senest inden Oktober Maaneds Udgang. Efter et Forlöb af 2 Maaneder kan Kongen slutte dets Möder.

32. Kongen kan udsætte Rigsraadets ordentlige Samling paa bestemt Tid, dog uden Rigsraadets Samtykke ikke længere end paa 4 Maaneder og ikke mere end een Gang i Bienniet.

33. Kongen kan indkalde Rigsraadet til overordentlige Samlinger, hvis Varighed beroer paa hans Bestemmelse.

34. Kongen kan oplöse Rigsraadet, dog at nye Valg snarest muligt foretages. — Rigsraadet, hvori de kongevalgte Medlemmer beholde deres Sæde, skal samles inden 4 Maaneder efter Oplösningen. Flere end to Oplösninger kunne ikke finde Sted i Bienniet. 1855. 2. Oktbr.

35. Kjöbenhavn er Rigsraadets Forsamlingssted. I overordentlige Tilfælde kan Kongen dog sammenkalde det paa et andet Sted i Monarchiet.

36. Rigsraadets Medlemmer nyde et fast aarligt Vederlag af 500 Rd.

37. Rigsraadets Forhandlinger ledes af en af Kongen blandt dets Medlemmer for hver Rigsraadssamling udnævnt Præsident. For samme Tid udnævner Kongen ogsaa en Vicepræsident til at fungere i Præsidentens Forfald. — Ingen Beslutning kan af Rigsraadet tages, naar færre end 41 Medlemmer ere tilstede.

38. Medlemmerne af Rigsraadet betjene sig under Forhandlingerne efter Forgodtbefindende af det danske eller det tydske Sprog. Protokollen over Forhandlingerne föres i begge Sprog. Rigsraadets Beslutninger udfærdiges stedse paa Dansk alene. — Forretningsordenen bestemmes ved Lov.

39. Rigsraadet bestemmer selv, om og hvorledes dets Forhandlinger skulle bringes til almeen Kundskab.

40. Samtlige Ministre have Adgang til Rigsraadet og ere berettigede til under Forhandlingerne at erholde Ordet saa ofte de ville, idet de iövrigt iagttage Forretningsordenen. Stemmeret udöve de kun, naar de tillige ere Medlemmer af Rigsraadet.

41. Intet Andragende maa overgives Rigsraadet uden gjennem et af dets Medlemmer.

42. Nye Valgs Gyldighed afgjöres af Rigsraadet.

43. Rigsraadets Medlemmer ere ene bundne ved deres Overbeviisning og ikke ved nogen Forskrift af deres Vælgere. — Embedsmænd, som vælges til Medlemmer af Rigsraadet, behöve ikke Regjeringens Tilladelse til at modtage Valget.

1855. 44. Saalænge Rigsraadet er samlet, kan intet
2. Oktbr. Medlem uden Rigsraadets Samtykke heftes for Gjæld, ei heller fængsles eller tiltales, medmindre han er greben paa fersk Gjerning. For sine Yttringer i Rigsraadet kan intet Medlem uden Rigsraadets Samtykke drages til Ansvar udenfor samme.

45. Lovforslag indbringes af Regjeringen efter Kongens Befaling. — De underkastes tre Behandlinger, dog at Regjeringen paa hvert af Forhandlingens Trin kan tage Forslaget tilbage. Ved förste Behandling forhandles Lovforslaget i dets Almindelighed. Ved anden Behandling kunne Ændringsforslag stilles og afstemmes. Ved tredie Behandling forelægges Forslaget af Regjeringen saaledes affattet, som denne efter Udfaldet af anden Behandling finder hensigtsmæssigt, og ved Behandlingens Slutning stemmes kun om Antagelse eller Forkastelse af Forslaget som Heelhed. — Kongens Stadfæstelse af det vedtagne Lovforslag finder Sted inden et Tidsrum af tre Maaneder; i modsat Fald ansees Forslaget bortfaldet. — Et af Rigsraadet forkastet Lovforslag kan ikke oftere foretages i samme Samling.

46. Rigsraadet er berettiget til angaaende Fællesanliggender at indgive Andragender og Besværinger til Kongen.

IV. 47. Ingen Udlænding kan erholde Indfödsret uden ved Lov.

48. Ingen for hele Monarchiet fælles Skat kan paalægges, forandres eller ophæves, ei heller noget Statslaan for hele Monarchiet optages uden ved Lov.

49. Enhver ordentlig eller overordentlig Udskrivning af Mandskab til Hæren eller Flaaden skal være hjemlet ved Lov.

50. Ingen af Monarchiets Domainer kan afhændes, ei heller nogen ny Domaine erhverves uden ifölge Lov.

51. Kongens Ret til at slaae Mönt udöves i Overeensstemmelse med Loven.

52. Ved Lov fastsættes et Normalbudget, indeholdende et Overslag over de ordinaire Fællesindtægter og Fællesudgifter. Normalbudgettet kan kun forandres ved Lov. — For hver toaarig Finantsperiode bevilges de extraordinaire Indtægter og Udgifter ved særegne Tillægslove. 1855. 2. Oktbr.

53. Det Belöb, hvormed Monarchiets Fællesudgifter maatte overstige dets Fællesindtægter, dækkes af de enkelte Landsdeles særlige Indtægter, saaledes at der af Kongeriget Danmark bidrages 60 pCt., af Hertugdömmet Slesvig 17 pCt. og af Hertugdömmet Holsteen 23 pCt., hvorimod det i Henseende til Hertugdömmet Lauenborgs finantsielle Stilling forbliver ved det hidtil Gjeldende, indtil anderledes ved Lov bestemmes.

54. Ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i de ovennævnte finantsielle Love. Dog kan Kongen under særdeles paatrængende Omstændigheder, naar Rigsraadet ikke er samlet, beslutte Afholdelsen af Udgifter, der ikke ere bevilgede; men en saadan Beslutning skal stedse være forhandlet i en Ministerconference paa den i § 20 foreskrevne Maade, forinden den endelig vedtages af Kongen i Geheimestatsraadet. De Ministre, der ere enige i Beslutningen, contrasignere denne og overtage saaledes Ansvaret for samme, forsaavidt den ikke billiges af det först sammentrædende Rigsraad, for hvilket den stedse bliver at forelægge.

55. For Revisionen og Decisionen af de forskjellige Forvaltningsgrenes Regnskaber oprettes ved Lov en Regnskabsret, der förer Tilsyn med samtlige Regnskabsbetjente. Retten vaager tillige over, at ingen Udgift afholdes uden i Henhold til Bestemmelserne i § 54. — Statsregnskabet approberes ved Lov. Forslaget til denne forelægges Rigsraadet, ledsaget af Regnskabsrettens Bemærkninger.

56. I særdeles paatrængende Tilfælde kan Kongen, naar Rigsraadet ikke er samlet, udstede forelöbige Love,

1855. der dog ikke maae stride imod Forfatningen og stedse
2. Oktbr. skulle forelægges det först sammentrædende Rigsraad til Beslutning.

V. 57. Lovforslag om Forandringer i Forfatningen kunne kun vedtages af Rigsraadet i Möder, hvor idetmindste $^{3}/_{4}$ af Medlemmerne er tilstede. — Af de Tilstedeværende maae ikke færre end $^{2}/_{3}$ stemme for Forslaget.

Midlertidige Bestemmelser.

1. Ligesom Reglen i § 7, at Civillisten bestemmes ved Lov, ingen Anvendelse har for den nuværende Konge, saaledes vil heller ikke den i § 8 givne Forskrift være til Hinder for, at Apanage nydes udenfor Monarchiet, forsaavidt saadant hjemles ved alt bestaaende Contrakter.

2. Indtil Loven om Organisationen af Monarchiets Rigsret kan udkomme, skal Retten bestaae af 15 Medlemmer: 5 valgte af Rigsraadet, nemlig 3 fra Kongeriget, 1 fra Hertugdömmet Slesvig og 1 fra Hertugdömmerne Holsteen og Lauenborg, og 10 valgte af Monarchiets överste Domstole; nemlig 6 af Kongerigets Höiesteret, 2 af Appellationsretten for Slesvig og 2 af Overappellationsretten for Holsteen og Lauenborg. Rigsraadet vælger desuden 2 Suppleanter. Retterne supplere indtrædende Vacancer ved nyt Valg. — Valgene ere ikke bundne til Rigsraadets eller Domstolenes egne Medlemmer. De gjelde for et Tidsrum af 8 Aar, uanseet mulige Oplösninger af Rigsraadet. — Med Hensyn til Forfölgningsmaaden anvendes Loven af 3. Marts 1852 for Kongerigets Rigsret, med de Modifikationer, som den forskjellige Sammensætning gjör fornödne, og som Retten selv har at fastsætte.

3. Indtil den i § 16 omhandlede Pensionslov for de Embedsmænd, der ikke henhöre under Landsdelenes Ministerier, kan vedtages, bestemmes Pensionerne efter de nu gjeldende Regler. — Kongen forbeholder sig at

bestemme Ministrenes Pensioner, dog at det i Kongerigets Pensionslov fastsatte Maximum ei overskrides. 1855. 2. Oktbr.

4. De nu midlertidigen af Kongen valgte Rigsraadsmedlemmer vedblive, i Henhold til § 25, at have Sæde i Rigsraadet for et Tidsrum af 12 Aar, at regne fra Enhvers Udnævnelse.

5. Indtil den endelige Valglov (§ 30) kan udkomme, foretages Valgene i Henhold til den af Kongen givne forelöbige Valglov.

6. Indtil Rigsraadets Forretningsorden ved Lov er bestemt, forbeholdes det Kongen at give Forretningsordenen af 4. Decembr. 1854 den Udvidelse og Forandring, som nærværende Forfatningslov maatte gjöre nödvendig.

7. Indtil Normalbudgettet ved Lov kan fastsættes, bestemmer Kongen et forelöbigt Normalbudget, i hvilket de Udgifter skulle opföres, der have Hjemmel i de bestaaende Love eller i de forskjellige Administrationsgrenes ordinaire Krav. Dog maa det samlede Udgiftsbelöb for hvert Hovedafsnit ei overstige Gjennemsnitsbelöbet af de Summer, der til samme Öiemed ere bevilgede ved Budgetterne for Finantsaarene fra 1. April 1853 til 31. Marts 1856.

8. Indtil Loven om Regnskabsretten kan udkomme, behandles Revisionen og Decisionen af de forskjellige administrative Regnskaber efter de nu gjeldende Regler. Statsregnskabet forelægges Rigsraadet til Betænkning, forinden det af Kongen endelig approberes.

Givet paa Vort Slot Eremitagen den 2. Oktobr. 1855.

Kongelig **Kundgjörelse** om **Indskrænkning af Grundloven.** Eremitagen den 2. Oktbr. 1855. — 2. Oktbr.
Kundgjörelsen er sendt til Island i Aaret 1856, og findes anført som publiceret i Skaptafells Syssel og i Gullbringa og Kjosar Syssel, men ikke i andre Jurisdiktioner. Den er ligeledes i Henhold til kgl. Resol. 10. Novbr. 1843 sendt til Al-

1855. thinget og forelagt i Sessionen 1857, men bortfalden, som ikke
2. Oktbr. anført blandt de Lovbud, der ere komne under Forhandling. Den optages dog her i Forbindelse med de övrige danske Forfatningslove. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 4 Blade i 4to. Depart. Tid. 1855, S. 685—687, 786—788. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 315—317.

Kundgjörelse om Indskrænkningen af Grundloven af 5. Juni 1849.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Efter at Rigsdagen, i Henhold til Grundlovsbestemmelsen af 29. August 1855 § 5, har besluttet, at denne Grundlovsbestemmelse skal træde i Kraft samtidigt med Forfatningsloven for det danske Monarchies Fællesanliggender, hvortil Udkastet var bleven Rigsdagen meddeelt, og efter at Vi under Dags Dato have ladet den nævnte Forfatningslov udgaae, saa ville fra nu af de ved den ovenanförte Grundlovsbestemmelse fastsatte Indskrænkninger af Grundloven af 5. Juni 1849 være traadte i Kraft, saalydende:

1. Grundloven af 5. Juni 1849 indskrænkes til at gjælde for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender.

2. Kongeriget Danmarks særlige Anliggender ere: Justits- og Politivæsenet (med Undtagelse af den Deel, der er overdraget Krigsmagten), derunder den almindelige Lovgivning vedkommende borgerlige Forhold, Forbrydelser og Rettergang; — Tilveiebringelsen af det Mandskab til Land- og Söhæren, som ifölge de bestaaende Planer, eller de fra den lovgivende Magt for de fælles Anliggender udgaaede Love skal leveres fra Kongeriget; — Tilveiebringelsen af de Heste, Levnetsmidler, Foder, Qvarteer, og lignende Naturalfornödenheder, som Kongeriget paa samme Maade forpligtes til at skaffe tilveie; — Kirke- og Underviisningsvæsenet med de under samme hörende Læreanstalter, med Undtagelse af de under Krigsmagten hörende Læreanstalter; — Communalvæsenet; — det almindelige Fattigvæsen; — Næ-

ringsforholdene; — Landvæsenssager; — Beskatning af faste Eiendomme, Formue, Indtægt og Næring; — Sager, vedkommende stemplet Papir, alle med de særlige Anliggender forbundne Indtægter og Udgifter, og hvilkensomhelst ny Skat for Kongeriget alene; — den Deel af Statsgjælden, som reiser sig af Lov af 20. Juni 1850 om Udjævning af Forskjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn, og enhver Gjæld, som i Fremtiden maatte stiftes for Kongerigets særlige Vedkommende; — Sundhedsvæsenet; — Kanal- og Havnevæsenet; — Veivæsenet og Jernbanesager; — Frikjörselssager; — Assurancevæsenet; — Strandingsvæsenet; — Sager, vedkommende de borgerlige militaire Corpser; — Sager, vedk. offentlige Stiftelser, Lehn og Fideicommisser; — Sager, vedk. det kgl. Theater og det kgl. Capel; — Coloniernes indre Anliggender [1]. Bestemmelserne i denne Paragraph kunne forandres ved Lov.

1855. 2. Oktbr.

3. Hvad der for Tiden henhörer under Kongerigets verdslige eller geistlige Administration, kan kun ved Lov henlægges under nogen anden Statsdeel.

[1]) I December 1855 forelagde Indenrigsministeren for Rigsdagens Folkething et Lovforslag, angaaende at Coloniernes indre Anliggender skulle udgaae af Kongerigets særlige Anliggender. I dette Lovudkast ere Grönlands Anliggender indbefattede, og i Motiverne bemærkes derom blandt Andet Fölgende: Vilde man gaa ud fra, at Grönland „ei skulde betragtes som Coloni, men som et til Kongeriget hörende Biland, ligesom Island og Færöerne, da lader det sig vel ei nægte, at man oftere har benævnt disse trende Besiddelser som „Bilande", men de kunne derfor ingenlunde betragtes som ligeartede. Medens Færöerne nemlig endog udgjöre et Provsti under Sjællands Stift, og Island altid har haft en provindsial Selvstændighed, bliver Grönland efter de for samme gjeldende Forskrifter behandlet som en Coloni i dette Ords strengeste Forstand, og har i Virkeligheden i det Væsentlige Charakteren af en Domaine, saaledes som ogsaa er gjort gjeldende af den senest nedsatte grönlandske Commission". — Depart. Tid. 1855, S. 969—972; jevnf. Norðri IV, 19.

1855. 4. Paa Finantsloven opföres Kongeriget Danmarks
2. Oktbr. særlige Indtægter og Udgifter. Kongerigets særlige Indtægter ere alle de, der hidröre fra dets særlige Indtægtskilder eller opkræves til dets særlige Anliggender (cfr. § 2). — Kongerigets særlige Udgifter ere de, der vedkomme dets særlige Anliggender, saavel som den paa Kongeriget faldende Andeel af det Belöb, hvormed de for det hele Monarchi fælles Udgifter maatte overstige de for Monarchiet fælles Indtægter. Denne Andéel af de fælles Statsudgifter skal udredes til den Tid, de forfalde, og, i Tilfælde af Forsömmelse heraf, forlods fradrages Kongerigets særlige Indtægter.

Og ere da fra nu af §§ 1, 4—17, 21, 23, 33, 54 og 71, samt den förste midlertidige Bestemmelse i Grundloven af 5. Juni 1849 ophævede, ligesom de Paragrapher i bemeldte Grundlov, der angaae baade Monarchiets fælles og Kongerigets særlige Anliggender, ere indskrænkede til disse sidste alene, og er tillige det i Indledningen tagne Forbehold fyldestgjort. — Givet paa Vort Slot Eremitagen den 2. Oktobr. 1855.

9. Oktbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. Overeenskomst med **Kongeriget Begge Sicilier** om **Fritagelse for Tillægs-Afgift** i Island. Khavn den 9. Oktbr. **1855.** — Isl. Copieb. 1855, Nr. 693.

Ved at underrette undertegnede Ministerium om, at danske Skibe, i Overeensstemmelse med den under 11. August 1846 mellem Danmark og Kongeriget Begge Sicilierne afsluttede Handels- og Skibsfarts-Traktat, ere med Hensyn til den direkte Fart satte paa lige Fod med de i sidstnævnte Stat hjemmehörende Skibe, hvorimod de med Hensyn til den indirekte Fart maae erlægge höiere Afgifter i de sicilianske Havne, saavel af Skib som af Ladning, end de nationale, men at der

ved et under 18. Decbr. f. A. af den sicilianske Regjering udstedt Dekret er givet de fremmede Stater, som i deres egne Havne indrömme sicilianske Skibe national Behandling, Tilsagn om, ogsaa i den indirekte Fart, i Henseende til Told og Skibsafgifter at opnaae de samme Begunstigelser som de, der traktatlig maatte være indrömmede dem for den direkte Farts Vedkommende, — har Udenrigsministeriet, næst at bemærke, at de omhandlede Begunstigelser dog ikke, selv naar de indrömmes saavel for den indirekte som den direkte Farts Vedkommende, stille fremmede Skibe paa aldeles lige Fod med de sicilianske, idet samme ikke tilstaaes fremmede Skibe, naar ved samme Ladninger indföres, der ere indtagne i en, vedkommende Stat, hvor Skibet hörer hjemme, ikke undergiven Havn, og som derhos tilhöre Undersaatter af en Stat, med hvilken Kongeriget Begge Siciliernes Regjering ikke har afsluttet nogen Handelstraktat, i behagelig Skrivelse af 23. f. M. begjært dette Ministeriums Yttringer om, hvorvidt der, efter de forhaandenværende Omstændigheder, maatte være tilstrækkelig Anledning til for Kongeriget Begge Siciliernes Vedkommende at ophæve den i Bekjendtgjörelse af 24. Marts d. A. fastsatte Tillægsafgift af visse fremmede Nationers Skibe, naar de beseile Island, under Betingelse af, at den ovennævnte Stats Regjering paa sin Side, i Overeensstemmelse med dens Dekret af 18. Decembr. f. A., ogsaa i den indirekte Skibsfart indrömmer danske Skibe de samme Begunstigelser, som der tilkommer dem efter Traktaten af 11. August 1846 i den direkte Fart.

1855. 9. Oktbr.

I Svar herpaa undlader jeg ikke tjenstl. at meddele, at der fra dette Ministeriums Side Intet haves at erindre imod, at der afsluttes en Overeenskomst mellem Danmark og Kongeriget Begge Sicilierne, hvorved de i sidstnævnte Stat hjemmehörende Skibe fritages for at erlægge den i Bekjendtgjörelse af 24. Marts d. A. fastsatte Tillægsafgift, naar de beseile Island, under de

1855. af velbemeldte Ministerium angivne Betingelser, idet
9. Oktbr. jeg tilföier, at Ministeriet, saasnart samme modtager Underretning om, at en saadan Overeenskomst er afsluttet, vil meddele vedkommende Autoriteter paa Island det i saa Henseende Fornödne. — Indenrigsministeriet den 9. Oktobr. 1855.

9. Oktbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Alimentationsbidrag** fra en Sömand paa Ærö. Khavn den 9. Oktbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 695.

Efter at Ministeriet i Anledning af Stiftamtets behagelige Skrivelse af 1. Mai sidstl. har brevvexlet med det kongl. Ministerium for Hertugdömmet Slesvig angaaende den Skipper C. J. Boye af Ærö formentligen paahvilende Forpligtelse til at udrede Alimentationsbidrag til et af ham med Pigen Helga Halfdansdatter af Gullbringu Syssel avlet uægte Barn, skulde jeg, ved hoslagt at fremsende Afskrifter af en fra bemeldte Ministerium modtagen Skrivelse af 10. i f. M. med tilhörende Bilag, ikke undlade tjenstl. at meddele, at da der efter Indholdet af denne Skrivelse, ifölge den i Hertugdömmet Slesvig gjeldende Lovgivning, ikke fra det Offentliges Side kan foretages Noget for at fremtvinge Opfyldelsen af Forpligtelser af den omhandlede Art, som eventuelt maa gjöres gjeldende ved privatretligt Sögsmaal, maa Ministeriet have det overladt til Vedkommende selv at foranstalte det i bemeldte Henseende videre Fornödne. — Indenrigsministeriet den 9. Oktbr. 1855.

16. Oktbr. **Reskript** til Finantsminister Andræ, angaaende Bekjendtgjörelse af **Statsregnskab** fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855. Christiansborg Slot den 16. Oktobr. 1855[1]. — Original-Aftryk i det

[1]) jevnf. Statsregnsk. for Kongeriget 31. August 1855.

Schultziske Officin af Reskriptet med vedfölgende Regnskab (4) + VIII + 102 Sider i 4to. Depart. Tid. 1855, S. 928—933; Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 337—343. — Her optages kun, hvad der direkte henföres til Island. 1855. 16. Oktbr.

Frederik den Syvende &c. V. s. G. Det hosfölgende, i Henhold til det af Os under 30. Juni f. A. allerh. approberede Statsbudget i Vort Finantsministerium opgjorte, Statsregnskab for Finantsaaret fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855, hvilket har været Os forelagt i Vort Geheimestatsraad, bemyndige Vi Dig herved allern. til, i Forbindelse med dette Vort allerh. Reskript, at lade bringe til almindelig Kundskab ved Trykken saavel i det danske som i det tydske Sprog.

Hvorefter Du Dig allerund. har at rette. Befalende Dig Gud! — Skrevet paa Vort Slot Christiansborg den 16. Oktobr. 1855.

[Bilag].

Statsregnskab for Finantsaaret 1854—55.

Indtægter.

A. Fælles for hele Monarchiet ...

B. Særlige for de enkelte Landsdele ...

	Budget Rd.	ß	Regnskab Rd.	ß
a. Kongeriget ...				
3. Islandske Intrader (Indtægts-Bilag 13)	27629	6	30854	5½

Indtægts-Bilag 13.

Islandske Intrader.

	Rd.	ß	Rd.	ß
1. Almindelige Indtægter	1970	»	911	85
2. Særegne Indtægter	19459	6	23934	87
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgskapitaler	1000	»	878	69

		Budget Rd. β	Regnskab Rd. β
1855. 16. Oktbr.	4. Tilbagebetaling af foreskudte Summer	5200 »	4546 36
	Hertil Restance fra 1853—1854 1105 Rd. 58 Sk., hvorfra iffölge Antegnelse 505. 76 . . . 599. 78 efter Fradrag af udestaaende Restancer ult. Marts 1855 . . . . 595. 85		
	. . . . .		3 89
	Endvidere Versurindtægt		578 23½
	Ialt . . .	27629 6	30854 5½

ad 1. Disse Indtægter ere: Afgift af Arv og overdragne Eiendomme, Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger, samt Rangskat.

ad 2. Herunder falde: Syslernes Forpagtningsafgifter, Laugthingskriverlön, administrerede Mandtalsbogsintrader, Kongetiende, Laugmandstold, Gebyrer for islandske Söpas, Afgift af Skibe efter Plakat af 28. Decbr. 1836 § 13, Indtægter af det kongl. Jordegods, Forpagtningsintrader, Rente af Kjöbesummen for Jorden Laugarnes, samt tilfældige Indtægter.

Udgifter.

A. Fælles for hele Monarchiet . . . .

B. Særlige for de enkelte Landsdele.

a. Kongeriget . . . .

2. Indenrigsministeriet (Udgifts-Bilag 10).

Udgifts-Bilag 10:

A. Indenrigsministeriet . . .

B. Island.

a. Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende:

	Budget Rd. β	Regnskab Rd. β	Budget Rd. β	Regnskab Rd. β
1. Lönninger og Contoirhold m. v.	9285 »	9073 32		
2. Andre Udg. .	5470 16	4735 28		
			14755 16	13808 60

b. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende: 1855. 16. Oktbr.

	Budget Rd.	ß	Regnskab Rd.	ß	Budget Rd.	ß	Regnskab Rd.	ß
1. Lönninger til Justits- og Politi-Embedsmænd og Betjente	4100	»	4114	16				
2. Udgifter til Medicinalvæsenet. .	5480	»	5428	85				
					9580	»	9543	5

ad B. a. 1. Nemlig for Stiftamtmanden, Amtmændene, Landfogden og Sysselmændene.

c. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedkommende;

	Budget Rd.	ß	Regnskab Rd.	ß	Budget Rd.	ß	Regnskab Rd.	ß
1. Udg. til Geistligheden	3162	72	3100	80				
2. Udgifter til det lærde Skolevæsen	13490	»	13246	»				
					16652	72	16346	80
d. Uforudseelige og tilfældige Udg.					4000	»	2404	66
Forskud							20	»
					44987	88	42123	19

Kassebeholdning:

ved Islands Jordebogskasse . . . . 21631 Rd. 23 Sk.

Regnskabs-Extrakter.

[Statsrevisorernes Beretning[1] til Rigsdagen om Statsregnskabet 1854—1855. 6 + 152 + 44 Sider. Khavn 1856. 4.].

[1]) I Statsrevisorernes Beretning (S. 135) anmærkes med Hensyn til Island: „Antegning 14, Finantslovens Kap. I, § 14, Island, bemærker, at Islands Indtægter efter Regnskabet have udgjort 30,271 Rd. 85³/₈ Sk., altsaa 2642 Rd. 79³/₈ Sk. mere end i Finantsloven paaregnet, og Udgifterne 42,123 Rd. 19 Sk., altsaa 2864 Rd. 69 Sk. mindre, end i Finantsloven paaregnet, og at Islands Underbalance for Aaret har været 11,851 Rd. 29¹/₈ Sk. — Besvarelsen erindrer Intet herved og Posten anlediger ikke Indstilling".

1855. Finantslovens § 29.

16. Oktbr. Extrakt af Regnskabet for Island.

Indtægt.

1. Almindelige Indtægter:

	Efter Finantsloven Rd.	β	Efter Regnskabet Rd.	β
a. Afgifter af Arv og overdragne Eiendomme	900	»	398	48
b. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	620	»		
c. Rangskat	450	»	513	37
2. Særegne Indtægter:				
a. Syslernes Forpagtningsafgifter	2610	»	14182	$52\frac{1}{2}$
b. Laugthingsskriverlön	32	6		
c. Mandtalsbogintrader	600	»		
d. Kongetiende	2860	»		
e. Laugmandstold	340	»		
f. Gebyrer for Söpasse	1730	»		
g. Afgift af Skibe	2480	»		
h. Indtægter af det kgl. Jordegods	7520	»	8249	17
i. Forpagtningsintrader	75	»	96	4
k. Rente af Kjöbesum for Laugarnes	112	»	112	»
l. Afgift af Bessestad	100	»	»	»
m. Tilfældige Indtægter	1000	»	1295	$13\frac{7}{8}$
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods	1000	»	878	69
4. Tilbagebetaling af forskudte Summer	5200	»	4546	36
	27629	6	30271	$85\frac{3}{8}$[1]

Udgift.

a. Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende:

	Rd.	β	Rd.	β
1. Lönninger, Contoirhold m. v.	9285	»	9073	32
2. Andre Udgifter	5470	16	4735	28

[1]) I „Regnskabs-Oversigten" (S. 2) opföres denne Sum med 30,854 Rd 6 Sk., i det trykte „Statsregnskab" nöiagtig med 30,854 Rd. $5\frac{1}{2}$ Sk.

1855. 16. Oktbr.

b. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:

	Efter Finantsloven Rd.	ß	Efter Regnskabet Rd.	ß
1. Lönninger	4100	»	4114	16
2. Medicinalvæsenet	5480	»	5428	85
c. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedk.:				
1. Geistligheden	3162	72	3100	80
2. Det lærde Skolevæsen	13490	»	13246	»
d. Uforudsete og tilfældige Udg.	4000	»	2404	68
e. Forskud	»	»	20	»
	44987	88	42123	19

Kongelig **Kundgjörelse** ang. Oprettelsen af et **Ministerium for Monarchiets fælles indre Anliggender.** Christiansborg Slot den 16. Oktbr. 1855. 16. Oktbr.
— Denne Kundgjörelse er bleven sendt til Island 1856, og anföres som publiceret samme Aar i Gullbringa og Kjosar, Skaptafells og Skagafjords Sysseler, men ikke i andre Jurisdiktioner. Den er ogsaa forelagt for Althinget i Sessionen 1857 blandt de almindelige Lovbud, men ikke optagen til Forhandling som uvedkommende, og derved bortfalden. Den optages her i Sammenhæng med Forfatningslovene. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Depart. Tid. 1855, S. 868—869, jevnf. 841. 842. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 343—344.

Kundgjörelse angaaende Oprettelsen af et Ministerium for Monarchiets fælles indre Anliggender.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V., at Vi paa derom af Vor Conseilspræsident nedlagt allerund. Forestilling allern. have besluttet, at der skal oprettes et Ministerium for Monarchiets fælles indre Anliggender, og at der under dette Ministerium strax skal henlægges:

1855. a) De selve Rigsraadet vedkommende Anliggender,
16. Oktbr. navnlig Alt, hvad der angaaer Valgene til samme; — b) Affattelsen af de organiske Love, som Monarchiets Forfatningslov kræver, og som ei henhöre under Vor Conseilspræsident eller et af de andre Fællesministerier; — c) Meddelelse af Indfödsret, og — d) Alt, hvad der vedkommer Statskassens Mellemværende med Civillisten.

Vi have derhos lige allern. bestemt, at Postvæsenet, Domainevæsenet og Coloniernes Centralbestyrelse ville være at henlægge fra Finantsministeriet til det ovenommeldte Ministerium, saasnart de fornödne Forberedelser til en saadan Forandring ere trufne, medens Vi have forbeholdt Os at tage nærmere Bestemmelse, om hvorvidt og da til hvilket Tidspunkt Generaltolddirektoratet ligeledes vil være at henlægge under Ministeriet for Monarchiets fælles indre Anliggender.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 16. Oktobr. 1855.

18. Oktbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende nærmere Bestemmelse om **Sproget i Embeds-Sager.** Khavn den 18. Oktbr. 1855[1]. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 706. — Islandsk: Tíð. um stjórnarmál. Íslands I, 113—114.

Som af vedlagte Afskrift af Kammerraad, Sysselmand Arnesens Skrivelse til Indenrigsministeriet af 6. Juli d. A. fremgaaer, har bemeldte Embedsmand forespurgt, om de i Ministeriets Skrivelse af 14. Juli f. A. indeholdte Forskrifter om Brugen af det danske Sprog i Sager, der fra Island indsendes til Ministerierne, ogsaa skulde komme til Anvendelse med Hensyn til de

[1]) jevnf. Indenrm. Skriv. 14. Juli 1854.

mellem forskjellige Fattigcommuner opstaaende Tvistigheder om Fattiglemmers Forsörgelse, der forelægges Ministeriet til Afgjörelse, eller om ikke i saadanne Sager en af Sysselmanden paa Dansk affattet Fremstilling af Sagens Sammenhæng maatte kunne træde istedenfor den foreskrevne danske Oversættelse af samtlige de paa Islandsk affattede Bilage, der indsendes til Ministeriet. 1855. 18. Oktbr.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Kammerraad Arnesen tjenstl. at melde, at ligesom den i Ministeriets ommeldte Skrivelse udtalte Regel, at den Övrighed, der indsender en Sag til Ministerierne, bör, naar det er fornödent, at samme ledsages af de til ham afgivne Erklæringer, hvor disse ere skrevne i det islandske Sprog, vedlægge bekræftede Oversættelser af samme, er ganske almindelig og saaledes ogsaa omfatter Sager angaaende Fattigforsörgelse, saaledes finder Ministeriet saa meget mindre Anledning til at tilstede Undtagelse fra hiin Regel, naar de heromhandlede Sager nedsendes til Ministeriets Afgjörelse, som Antallet af slige Sager efter den hidtil gjorte Erfaring kun vil være ringe. — Indenrigsministeriet den 18. Oktobr. 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende Forslag om at anvende **Renterne af Amtets oeconomiske Fond** til Anskaffelse af **Agerdyrknings-Redskaber.** Khavn den 18. Oktobr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 707. 18. Oktbr.

I Anledning af Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 13. Decbr. f. A., hvorved en Oversigt over Nord- og Öster-Amtets oekonomiske Fonds Status blev indsendt, skulde jeg ikke undlade tjenstl. at meddele, at Ministeriet, overeensstemmende med Deres Indstilling, tillader, at der af Nord- og Öster-Amtets oekonomiske Fonds Beholdning for Aaret 1854 anvendes et Beløb

1855. af 25 Rd. 19 Sk. til Dækning af Fragtomkostningerne
18. Oktbr. ved endeel Agerdyrknings-Redskabers Opsendelse til Holanes Handelsted.

Forsaavidt dernæst Hr. Amtmanden har andraget paa Bemyndigelse til i nogle Aar at maatte anvende Renterne af Fondens Capitaler til Indkjöb af nyttige Agerdyrknings-Redskaber til gratis Uddeling blandt værdige og trængende Jordbrugere, da finder Ministeriet sig ikke beföiet til herved at give sit Samtykke til en saadan Anvendelse af Fondens Midler for flere Aar, hvorimod der Intet vil haves imod, at Resten af Beholdningen for 1854 anvendes i dette Öiemed. — Indenrigsministeriet den 18. Oktobr. 1855.

18. Oktbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **Tilladelse** til at **grave efter Dobbeltspath i Helgustaða Fjeld.** Khavn den 18. Oktobr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 708.

I behagelig Skrivelse af 9. Juli d. A. har Hr. Amtmanden hertil indberettet, at De paa Ministeriets forventede Approbation har meddeelt Handelsfaktor H. H. Svendsen paa Eskefjords Handelsted Tilladelse til i 3 Aar at grave efter Spath (silfurberg) i det saakaldte Helgustadafjeld under Gaarden Helgustadirs Enemærker, mod en aarlig Afgift af 5 Rd., samt imod at det paasees, at Opsidderen af Gaarden ikke derved lider nogen Skade.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade tjenstl. at meddele, at der fra Ministeriets Side ikke haves Noget at erindre imod den af Hr. Amtmanden meddelte Tilladelse, men at det dog ansees for rettest, at den ommeldte aarlige Afgift af 5 Rd. tilfalder den nuværende Opsidder i det nævnte Termin, hvis han i den Tid bliver boende paa Gaarden, da hans Erklæring

burde have været indhentet förend Tilladelsen blev meddeelt. — Indenrigsministeriet den 18. Oktbr. 1855. 1855. 18. Oktbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Plan til Anlæggelsen af en fransk Fisker-Station** paa Island. Khavn den 18. Oktbr. 1855[1]. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 709. Angaaende Sagens indledende Forhandling i Althinget 1855, *see* Tíðindi frá alþingi Íslendínga 1855, S. 494—497; jevnf. Ný Fèlagsr. XVI, 123 Anm.; Þjóðólf. VIII, 137—139; IX, 1—4, 9—11. Norðri IV, 82—83. 18. Oktbr.

Hoslagte Afskrift af en til Ministeriet indkommet Beretning fra den kgl. Commissarius ved det sidst afholdte Althing paa Island, Amtmand Melsted, angaaende det i Oversættelse ligeledes vedlagte, til Althinget indgivne Andragende fra Chefen for de under Island stationerede franske Krigsskibe og Fartöier, Barlotier Demas, hvori han forespörger hos Althinget, hvorvidt samme vil give sit Samtykke til, at de Kjöbmænd i Dunkerque, der aarlig udruste fra 100 til 120 Skibe til Fiskeri under Islands Kyster, maae anlægge en Fiskevirkeplads paa Dyrafjord i Isafjords Syssel, og til den Ende opföre sammesteds Vaaningshuse eller Kaserner for 4 à 500 Mand, samt Magaziner for Viktualier, Fisk og Salt, saavel som andre til Fiskevirkningen nödvendige Indretninger, — har jeg ikke villet undlade tjenstl. at tilstille Udenrigsministeriet til mulig Afbenyttelse, idet jeg tillige i Afskrift lader medfölge en fra Stiftamtmanden over Island indkommen Skrivelse denne Sag betræffende. — Indenrigsministeriet den 18. Oktobr. 1855.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Is- 19. Oktbr.

[1]) Justitsmin. Skriv. 7. Marts 1856.

1855. land, ang. nogle ved den forrige Domkirke paa
19. Oktbr. Holum opbevarede **Bispekaaber og Messeklæder.** Khavn den 19. Oktobr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 710.

I Anledning af hoslagte Andragende, hvori Inspecteuren for Musæet for nordiske Oldsager, Conferentsraad Thomsen, anholder om, at nogle ved Holum Kirke paa Island formentlig opbevarede Bispekaaber og Messeklæder maatte afgives til Musæet, skulde man tjenstl. have Hr. Amtmanden anmodet om, behageligen at ville indhente Erklæring fra Eieren af bemeldte Kirke, om han maatte være villig til at overlade Musæet de ommeldte Sager, og i saa Fald paa hvilke nærmere Betingelser.

Med Svaret bedes det Indesluttede tilbagesendt. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 19. Oktobr. 1855.

19. Oktbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **Postgangen mellem Akureyri og Reykjavík.** Khavn den 19. Oktobr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 711. Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 114—115.

Efter at Ministeriet under 4. Decbr. f. A. havde udbedt sig Hr. Amtmandens Yttringer, om ikke Postforbindelsen mellem Reykjavík og Akureyri kunde blive saaledes forøget, at der ogsaa i Mai Maaned kunde afgaae en Post fra Öfjord til Reykjavík, der kunde medbringe Breve dertil til Forsendelse med det i Mai Maaned der fra Landet retournerende Postskib, og medtage tilbage de Brevskaber, som paa samme Tid vare ankomne fra Danmark, samt om, hvorvidt denne Foranstaltning maatte kunne iværksættes med de nuværende Ressourcer, har De i behagelig Skrivelse af 10. Juli sidstl. andraget paa, at bemeldte Foranstaltning, der

antages at kunne iværksættes ved den i Finantsloven til det islandske Postvæsen bevilgede Sum, maa træde i Kraft snarest muligt, idet De har bemærket, at Postens Afgang fra Öfjord af forskjellige lokale Hensyn skulde berammes til den 20. April og ikke udsættes til Mai Maaned. 1855. 19. Oktbr.

I Henhold hertil skulde jeg tjenstl. have Hr. Amtmanden anmodet om, behageligen at ville drage Omsorg for, at der for Fremtiden om Foraaret afgaaer en Post fra Öfjord til Reykjavík og tilbage, og at denne Foranstaltning tager sin Begyndelse i Foraaret 1856, hvorhos det overlades til Dem nærmere at bestemme Postens Afgangstid fra Akureyri, hvorved det vil være at iagttage, at Postens Ophold i Reykjavík ikke bliver længere end det i det ommeldte Öiemed, at bringe Breve til Forsendelse med Postskibet og afhente de med det den 17. April herfra afgaaende Postskib ankomne Brevskaber, er nödvendigt. — Indenrigsministeriet den 19. Oktobr. 1855[1].

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Opmuntring til Landvæsenets Fremme.** Khavn den 19. Oktbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 713. 19. Oktbr.

Ved i Henhold til Indenrigsministeriets Skrivelse af 8. Septembr. 1853 at fremsende en af Landmand Gudmundur (Ólafsson) Stephansson, af Hvamkot inden Gullbringu Syssel, affattet Beretning, angaaende hans Foretagender og Virksomhed til Höavlens og Jordbrugets Forbedring i Sönder-Amtet, har Hr. Stiftamtmanden, med Hensyn til, at det af Beretningen og de dermed fölgende Attester fremgaaer, at Gudmundur Stephansson har virket meget gavnligt for Agerbruget, vel fornemmelig

[1]) Ved Indenrigsministeriets Skrivelse af s. D. meddeles Stiftamtmanden over Island en Gjenpart af denne Skrivelse „til Efterretning". Copieb. sst. Nr. 712.

1855. med Hensyn til Kartoffelavlen, men dog ogsaa med
19. Oktbr. Hensyn til Höavlen, og at der er al Grund til at antage, at han fremdeles vil vedblive at virke i denne Retning, i behagelig Skrivelse af 30. August sidstl. har henstillet, om Ministeriet maatte finde Anledning til at fritage fornævnte Gudmundur Stephansson for den Forpligtelse, han ved Revers af 14. Septbr. 1851 har paataget sig, enten inden 2 Aar derfra at foretage en Reise til det nordlige Skotland og Shetlandsöerne, for at gjöre sig bekjendt med Husdyravlen m. v., eller i modsat Fald skadeslöst at tilbagebetale det ham til denne Reise tilstaaede Belöb af 200 Rd., i alt Fald under Betingelse af, at han efter en vis af Ministeriet ham forelagt Tidsfrist maatte kunne godtgjöre, at hans Forsög med de i Slutningen af Beretningen anförte Græsfrösorter har haft heldige Resultater i det Större, eller dog saaledes, at der hos Enkelte maatte være avlede f. Ex. 20 à 30 Hestelæs af de omhandlede Hösorter [1].

I denne Anledning skulde jeg til Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. meddele, at Ministeriet Intet vil have imod, at der tilstaaes oftnævnte Gudmundur Stephansson en yderligere Henstand i to Aar med Tilbagebetalingen af det omhandlede Belöb, mod at han fortsætter sin Virksomhed i den angivne Retning, og imödeseer man iövrigt Deres nærmere Beretning herom, hvorefter det da vil kunne komme under nærmere Overveielse, hvorvidt der maatte være Anledning til aldeles at fritage ham for den ovennævnte Forpligtelse. — Indenrigsministeriet den 19. Oktobr. 1855 [2].

¹) saaledes efter Stiftamtmandens Skrivelse 30. August 1855 (Isl. Journ. 5, Nr. 766); i Ministeriets Skrivelse synes derimod at have staaet „Frösorter" (saaledes Copiebogen), ved en misforstaaet Læsemaade.

²) I en til Indenrigsministeriet indsendt Beretning af 11. Aug. 1855 havde Guðmundur (Ólafsson) Stephansson frem-

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Ansögning om **Eftergivelse** af **Udförsels-Afgift** i Tilfælde af Forlis. Khavn den 19. Oktobr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 714. 1855. 19. Oktbr.

I et gjennem Byfogden i Reykjavík direkte hertil indkommet Andragende har Kjöbmand C. F. Siemsen sammesteds, næst at bemærke, at det ham tilhörende Skonnertskib «Caroline», drægtigt 32½ Commercelæster, Skibsförer J. P. Birch, i August Maaned f. A. er bleven expederet fra Reykjavík med en Ladning Fisk til Barcellona, men ikke er ankommen til sit Bestemmelsessted, og derfor antages at være totalt forlist paa Reisen,

---

stillet sin Virksomhed til Jordbrugets Fremme siden han kom til Island i Sommeren 1851. Hans förste Foretagende gik ud paa Plöiningen, og navnlig paa at forvisse sig om, hvorvidt Hestene havde tilstrækkelige Kræfter til at trække Ploven, hvilket man paa Sydlandet paastod ikke var Tilfældet. Hans Forsög faldt tilfredsstillende ud, saa at det har viist sig, „at Ploven, som ogsaa de andre Agerdyrknings-Redskaber, godt kan anvendes her oppe (i Island), baade med Hensyn til Trækdyrene og Jordbunden". Ved at benytte Ploven til at udjævne Tuerne kom han til det Resultat, at „istedenfor at 1 Mand har slettet 1 Dagslaatte med Lee og Spade i 6 Uger, kan den slettes med Ploven i 1 Uge". I Forening med Þórarinn Árnason havde G. i Foraaret 1853 plöiet for en i Biskupstúngur oprettet Forening af 10 Bönder til Jordrögtens Fremme. De plöiede op 1 Dagslaatte (4 Skpr. 3 Fdk. Land) hos enhver af Foreningens Medlemmer, og de opplöiede Stykker bleve strax i samme Aar hegnede med Jordvold. I Foraaret 1854 bleve de belagte med Kartofler, ved hvis Lægning man fulgte den skotske Methode. Udbyttet blev kun 7 à 8 Fold, paa Grund af at Jorden ikke var tilstrækkelig decomponeret, men mentes at kunne med Sikkerhed anslaaes til 15 Fold under nogenlunde gode Forhold. I Foraaret 1855 havde G. saaet af Byg: hordeum hexastichon og h. coeleste; af Fabrikplanter: Hör; af Græsfrö: Spergula arvensis, Trifolium repens, T. hybridum, Festuca ovina, samt ligeledes Grönjords-Havre (Isl. Journ. 5, 766).

1855. andraget paa, med Hensyn hertil, at erholde eftergivet
19. Oktbr. den befalede 14 Marks Afgift for bemeldte Reise af det omhandlede Skibs Drægtighed, til Belöb 75 Rd. 80 Sk.

I denne Anledning skulde jeg til behagelig Efterretning og videre fornöden Bekjendtgjörelse tjenstligen melde, at da det heromhandlede Tilfælde ikke kan henföres under den i Plakat 28. Decembr. 1836 § 13 givne Bestemmelse, der forudsætter, at Skibet ved dets Afreise fra Island ikke er fuldladt, og da det stod til Afsenderen at assurere Ladningen, hvilket ogsaa antages at være skeet i nærværende Tilfælde, finder Ministeriet sig ikke beföiet til at bevilge Eftergivelse af den omhandlede Afgift; og maatte iövrigt Byfogdens Erklæring indhentes, om Grunden til at Afgiften ikke er erlagt inden Skibets Afgang. — Indenrigsministeriet den 19. Oktobr. 1855.

25. Oktbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Justitsministeriet, ang. **Tiende** af den forrige **Holum Bispestols Jorder.** Khavn den 25. Oktobr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 723.

Efter at der ved Revisionen af Regnskaberne for Kongetienden af vedkommende Sysseler i Island, i hvilke de forrige Holum Bispestol tidligere tilhörende, men i Aarene 1802 til 1805 afhændede Jorder ligge, var gjentagende Gange bleven fremsat Paastand paa Tiendeydelse til den kgl. Kasse af de saaledes til Selveiendom overgaaede Bispestolsjorder, blev Amtmanden over Nord- og Öst-Amtet paa Island, efter at hans Betænkning forud havde været indhentet over Sagen, ved Skrivelse af 29. Decembr. 1849 anmodet om at söge Spörgsmaalet om de paagjeldende Eieres Forpligtelse til at yde Tiende til Islands Jordebogskasse afgjort ved at anlægge Sag mod en af de betydeligere Eiendomsbesiddere i Hunavatns eller Norder- eller Sönder-Thingö Sysseler. Den Sag, som herefter blev anlagt

mod Selveier Björn Pálsson af Bakki inden Norder Syssel, blev derpaa, efter at være paakjendt ved Underretten, indanket til den islandske Landsoverret, hvis Dom af 8. Marts 1852 ved Skrivelse af 20. April 1853 til Kammeradvokaten er bleven indanket for Höiesteret til Stadfæstelse. 1855. 25. Oktbr.

I en hertil indkommet Skrivelse har imidlertid den constituerede Kammeradvokat, Etatsraad Blechingberg, næst at andrage paa forskjellige Oplysninger angaaende denne Sag, blandt Andet bemærket, at Sagens Gjenstand, efter hvad der i Overretsdommen er bemærket om samme, vel ikke synes at være summa appellabilis, men at det dog formentligen ikke er direkte stemmende med Statskassens Interesse, at bringe denne specielle Sag under Höiesterets Paakjendelse ved særlig Bevilling.

Da nu imidlertid Hensigten med at anlægge den heromhandlede Sag, saaledes som det fremgaaer af det Foregaaende, ikke hovedsagelig har været den, at have denne enkelte Jord kjendt pligtig til at yde Tiende til Kongens Kasse, men at faae Spörgsmaalet om Forpligtelsen til at yde Tiende afgjort med Hensyn til alle de Jorder, som have tilhört den forrige Holum Bispestol og i Aarene 1802 til 1805 ere afhændede til Private, maa Ministeriet ansee det nödvendigt, at Spörgsmaalet afgjöres ved Höiesteret, og da, som af Kammeradvokaten bemærket, Sagens Gjenstand ikke udgjör summa appellabilis, idet den omhandlede Ydelse for denne enkelte Jords Vedkommende kun udgjör 12 Fisk eller omtrent 1 Rd. i Penge aarlig, medens samme dog for samtlige Jorders Vedkommende andrager 200 à 300 Rd. aarlig, skulde jeg tjenstl. have Justitsministeriet anmodet om, behageligen at ville foranledige den fornödne Bevilling udfærdiget og derefter tilstillet Ministeriet. — Indenrigsministeriet den 25. Oktbr. 1855.

1855. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden
27. Oktbr. over Nord- og Öster-Amtet, angaaende **Honorar** for **Besörgelse af Postexpedition.** Khavn den **27.** Oktobr. **1855.** — Isl. Copieb. 1855, Nr. 725.

At Ministeriet, overeensstemmende med Hr. Amtmandens Indstilling i behagelig Skrivelse af 14. August d. A., tillader, at der af Postintraderne udbetales Administrator Björn Skulason den af ham ansögte Godtgjörelse af 6 Rd., for hans Uleilighed med i nogen Tid af Aarene 1853 og 1854 at besörge Postexpeditionen i Fljotsdals Herred, det meddeles Dem herved tjenstl. til behagelig Efterretning og videre fornöden Foranstaltning. — Indenrigsministeriet den 27. Oktbr. 1855.

27. Oktbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet paa Island, angaaende et paatænkt **Handels-Anlæg paa Vestdalseyri** ved Seydisfjord. Khavn den **27.** Oktobr. **1855.** — Isl. Copieb. 1855, Nr. 726.

Med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 16. Juli d. A. har Ministeriet modtaget et Andragende med Bilage, hvori Jon Arnesen paa Vestdalsöre anholder om Tilladelse til at fortsætte sin Handel fra det af ham opförte Etablissement paa Vestdalsöre.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Andrageren tjenstl. at melde, at det i bemeldte Henseende vil have sit Forblivende ved den i Ministeriets Skrivelse af 25. Januar d. A. indeholdte Afgjörelse.

Hvad dernæst den efter Amtets Ordre mod bemeldte Arnesen anlagte Sag for formentlig Overtrædelse af Handelslovgivningen angaaer, da vil samme efter Omstændighederne kunne frafaldes, saasnart Arnesen har efterkommet Ministeriets förommeldte Resolution.

Den indsendte Retsakt fölger hoslagt tilbage. — Indenrigsministeriet den 27. Oktobr. 1855. 1855. 27. Oktbr.

Islandske Departements Skrivelse til Cultusministeriets andet Departement, angaaende en i **Dövstumme-Institutet indbragt** Elev fra Island. Khavn den 27. Oktbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 727. 27. Oktbr.

I behagelig Skrivelse af 19. i d. M. har Cultusministeriets andet Departement, ved at tilmelde, at den dövstumme Olafur Olafsson af Skjaldastadir i Bægisá Sogn, inden Öfjords Syssel i Islands Nord- og Öst-Amt, er indkommen paa det kgl. Dövstumme-Institut under 11. i d. M., begjært sig nærmere Underretning meddeelt om, hvorledes Betalingen for denne Dövstumme vil blive udredet.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke tjenstl. at meddele, at ifölge den i Gjenpart vedlagte Skrivelse fra Amtmanden over Islands Nord- og Öst-Amt vil den for bemeldte Dövstummes Optagelse i Institutet stipulerede Betaling af 35 Rd. qvartaliter være at udrede paa den i Canc. Skrivelse af 9. Oktobr. 1832 og Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet af 12. Mai 1849 bestemte Maade, saaledes at samme udbetales af Finantshovedkassen her i Staden, imod Refusion til Islands Jordebogskasse. Og undlader man ikke lige tjenstl. at tilföie, at naar undertegnede Departement har modtaget en Opgjörelse af det Belöb, der for indeværende Qvartal vil være at erlægge, vil der herfra blive draget Omsorg for, at samme ved Qvartalets Udlöb bliver anviist Universitetsqvæsturen til Udbetaling af Finantshovedkassen, ligesom det ogsaa fremtidig herfra vil blive paaseet, at der ved hvert Qvartals Udlöb bliver anviist bemeldte Qvæstur et Belöb af 35 Rd., som Betaling for tidtnævnte Dövstummes Underholdning paa Institutet, saalænge han forbliver

1855. sammesteds, i hvilken Henseende man udbeder sig
27. Oktbr. Underretning meddeelt, saafremt oftnævnte Dövstumme maatte forlade Institutet eller ved Döden afgaae.

Slutteligen tillader man sig at henlede Opmærksomheden paa det i Amtmandens Skrivelse omhandlede, af den Dövstummes Fader yttrede Önske, at der först maa gjöres Forsög med at helbrede Sönnens Dövhed, idet man iövrigt ikke skal undlade at tilföie, at de i bemeldte Skrivelse omhandlede Attester ere tilstillede Directionen for Dövstumme-Institutet. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 27. Oktbr. 1855.

31. Oktbr. **Conseilpræsident** P. G. Bangs **Bekjendtgjörelse** angaaende **Forretningernes Fordeling** mellem Ministerierne, samt om det **islandske Departements Henlæggelse til Justitsministeriet**, m. m. Khavn den **31.** Oktbr. **1855.** — Anföres som publiceret 1856 i Stranda Syssel og i Skagafjords Syssel, men ikke i andre Sysseler. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Departem. Tid. 1855, S. 873—875. Algreen-Ussings Saml. af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 345—348.

Bekjendtgjörelse angaaende en forandret Fordeling af Forretningerne mellem de forskjellige Ministerier.

For at tilveiebringe en saadan Sondring mellem Administrationen af de for Monarchiet fælles og de for de enkelte Landsdele særlige Anliggender, hvorved de sidstnævnte udelukkende henlægges under Landsdelenes særlige Ministerier, har det under 28. d. M. behaget Hs. M. Kongen, navnlig forsaavidt angaaer Kongerigets særlige Ministerier, allerhöist at resolvere:

1. Fra Finantsministeriet overgaae til Indenrigsministeriet for Kongeriget: a) den under förstnævnte Ministerium hidtil hörende Administration af Kongerigets særlige direkte og indirekte Skattevæsen. Som Fölge heraf henlægges under Indenrigsministeriet for

Kongeriget de under Finantsministeriet hidtil hörende tvende Expeditions-Contoirer for Kongerigets Skattesager og for sammes Stempelsager. De under disse Contoirer nu hörende Sager, vedkommende Rangskatten og Lottoet, vedblive dog indtil videre at behandles gjennem samme efter Referat for Finantsministeren. Den for Finantsministeriets andet Departement beskikkede Departementsdirecteur fungerer fremdeles som saadan, men sorterer for Kongerigets Skatte- og Stempelsagers Vedkommende under Indenrigsministeren og refererer for denne. — b) Generaldecisoratet for det direkte Skattevæsen, dog at den Deel af de under samme hörende Revisioner, som angaae Fællesanliggender, ligesom Generaldecisor selv, forsaavidt disse Sager angaaer, sorterer under vedkommende Fællesministerium. — c) Bestyrelsen af Kongerigets særlige Statsgjæld. De hermed forbundne Forretninger besörges imidlertid som hidtil i vedkommende Contoir under Finantsministeriets fjerde Departement, hvis Direkteur for de paagjeldende Sagers Vedkommende refererer for Indenrigsministeren. — d) Kongerigets Assignationsvæsen, saaledes at samtlige Kongerigets særlige Anliggender vedkommende Assignationer underlægges Indenrigsministeren. Expeditionerne skee indtil videre som hidtil gjennem det almindelige Assignationscontoir under Finantsministeriets andet Departement, hvis Direkteur ogsaa for disse Sagers Vedkommende sorterer under Indenrigsministeren. -- e) De med Kongerigets Budgetvæsen og Statsregnskab forbundne Forretninger.

1855. 31. Oktbr.

2. Samtlige de Island og Færöerne vedkommende Sager, forsaavidt disse have hört under Kongerigets Indenrigsministerium, overgaae til Justitsministeriet, under hvilket sidste Ministerium det islandske Departement som Fölge heraf henlægges. Dog vedbliver Departementets Direkteur som hidtil at sortere saavel under Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet,

1855. som under de andre Ministerier for de under disses
31. Oktbr. Ressort henhörende Sagers Vedkommende.

3. De i Finantsloven for indeværende Aar under § 34 1 a og b omhandlede Marschpenge, samt Udgifter til Slaverierne, saavel som de sammesteds under 2 a og b nævnte Belöb til Foreningen for Söfartens Fremme og til Havnekapitainen paa Kjöbenhavns Rhed, overgaae, de tvende förstnævnte til Justitsministeriets og de tvende sidstnævnte til Indenrigsministeriets Budget.

4. Fra Kongerigets Indenrigsministerium afgives til Ministeriet for Monarchiets fælles indre Anliggender, foruden de i allerh. Resolution af 16. d. M. under Litr c og d nævnte Sager, en Deel af de Bygningsvæsenet vedkommende Anliggender. Af offentlige Bygninger overgaae saaledes til sidstnævnte Ministerium de i Kongerigets Finantslov for indeværende Aar § 29 A. v. 2. α. omhandlede, der hidtil ere vedligeholdte for hele Monarchiets Regning, og bliver det at gjöre til Gjenstand for nærmere Overveielse, om ikke tillige nogle af de sammesteds under β omhandlede Bygninger, paa Grund af deres Anvendelse i fælles Öiemed, ville være at henlægge under Fællesadministrationen. — Af de for Tiden beskikkede fem Bygningsinspekteurer overgaae tre under Ministeriet for Monarchiets fælles indre Anliggender, medens de tvende övrige forblive under Kongerigets Indenrigsministerium.

5. Bestyrelsen af Gradmaalingen, overeensstemmende med allerh. Resolution af 18. Marts 1853, overgaaer fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet til Finantsministeriet.

6. Det forbeholdes nærmere allerh. Resolution, hvorvidt Geheimearchivet og enkelte andre Institutioner, navnlig den polytechniske Læreanstalt, som efter deres Natur kunne betragtes som fælles for Monarchiet, skulle overgaae fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet til et af Fællesministerierne.

7. Foranstaaende under 1, 2 og 5 omhandlede Forandringer træde i Kraft den 1. November d. A.; Bestemmelserne under Nr. 4 derimod först den 1. April næstkommende Aar. 1855. 31. Oktbr.

8. Den ved allerh. Resolution af 16. d. M. paabudne Overgang af Postvæsenet, Kongerigets Domainevæsen og Coloniernes Centralbestyrelse fra Finantsministeriet til Ministeriet for Monarchiets fælles indre Anliggender træder i Kraft den 8. Novbr. d. A.

Hvilket, i Henhold til den mig som Conseilspræsident af Hs. M. Kongen ved fornævnte allerhöi. Resolution givne Bemyndigelse, herved bekjendtgjöres til Efterretning og Iagttagelse for alle Vedkommende. — Kjöbenhavn den 31. Oktobr. 1855.

Islandske Departements Skrivelse til Indenrigsministeriets Sekretariat, ang Forhandlingerne om Anlæggelsen af en **elektrisk Telegraph over Island** til Amerika. Khavn den **31.** Oktbr. **1855**[1]. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 734. 31. Oktbr.

Med Hensyn til, at Finantsministeriet, der er sindet at meddele en Concession til Anlæg og Benyttelse af en elektrisk Telegraph mellem England og Danmark, ved hvilken der for et Tidsrum af 20 Aar gives de Vedkommende Eneret med Udelukkelse af ethvert andet Foretagende af samme Art, hvad enten dette maatte gaae ud paa at tilveiebringe en direkte undersöisk Forbindelse mellem de paagjeldende Lande, eller ved undersöiske Sidelinier at fortsætte andre mellem England og Continentet existerende Telegraphanlæg til Danmark, under 22. d. M. har begjært Indenrigsministeriets Yttringer om, hvorvidt der i den Mr. Shaffner meddelte Concession til Anlæg af en Telegraphlinie mellem Nord-

[1]) *see* Justitsmin. Skriv. 10. Novbr. 1855.

1855. amerika og Danmark maatte findes Noget, der kunde
31. Oktbr. være til Hinder for det af bemeldte Ministerium Tilsigtede, samt udbedet sig en Gjenpart af den sidstuævnte Concession tilstillet, har Sekretariatet under 29. d. M. begjært dette Departements Yttringer over det saaledes af Finantsministeriet reiste Spörgsmaal.

I denne Anledning skulde man, næst at vedlægge den forlangte Gjenpart af den under 16. August f. A. for Tal. P. Shaffner af Staten Kentucky i de nordamerikanske Fristater udfærdigede Concession til at anlægge og benytte en Telegraphlinie fra Amerika til Kjöbenhavn, tillade sig at yttre Fölgende:

Den bemeldte Tal. P. Shaffner ved Concessionens § 9 tilstaaede Eneret, der alene augaaer en Telegraphforbindelse mellem Nordamerika og Kjöbenhavn over den danske Stats Territorium uden at beröre England, skjönnes ikke at være til Hinder for Meddelelsen af en Concession som den af Finantsministeriet ommeldte. Forsaavidt der derimod ved den omhandlede Concessions § 12 er givet Shaffner Udsigt til at meddeles Tilladelse til at give den der ommeldte Telegraphlinie en anden Retning end den i sammes § 1 omtalte, eller ogsaa at lade den forgrene sig saaledes, at Kjöbenhavn ikke længere bliver det eneste Endepunkt, forsaavidt saadant skulde vise sig nödvendigt, naar han, paa derom indgivet Andragende, har forenet sig forinden med den danske Regjering om Betingelserne for en saadan Forandring, og om Maaden og Tiden paa og til hvilken den vil være at udföre, kunde det vel tænkes, at Shaffner vilde i sin Tid andrage paa at meddeles Tilladelse til at före Linien fra Færöerne direkte til Storbritannien, enten saaledes, at dens Fortsættelse over Norge og Sverrig til Kjöbenhavn blev opgivet efter nærmere Overeenskomst med den danske Regjering, eller saaledes, at den sidstnævnte Linie desuagtet blev fuldfört, i hvilket sidste Tilfælde der da indirekte vilde opstaae en anden Forbindelse ved Telegraph mellem Danmark og England.

Vel er det saa, at Shaffner ifölge den nysnævnte Bestemmelse i Concessionens Art. 12 ikke har nogen juridisk Ret til Anlæg af en saadan Sidelinie, hvorimod dette er gjort afhængigt af Regjeringens Tilladelse, og Regjeringen maa saaledes formentligen ansees berettiget til at knytte til Tilladelsen den Betingelse, at Shaffner opgiver Linien fra Færö til Kjöbenhavn, ligesom Shaffner ved Concessionens Art. 13 er forpligtet til at underkaste sig Indenrigsministeriets Kjendelse i alle de Tilfælde, hvor der maatte være Spörgsmaal om Fortolkning af Concessionens Ord og rette Mening. Imidlertid turde det dog, for at forebygge Tvivl og Disputer i Fremtiden, være rigtigst, ved Underhandlingerne angaaende det nu paatænkte Telegraph-Anlæg mellem England og Danmark at gjöre Vedkommende bekjendt med den ovennævnte Bestemmelse i Shaffners Concession, for at erfare, om de maatte have Noget at erindre imod, at der eventuelt blev givet Shaffner Tilladelse til at anlægge en Sidelinie til England, hvorefter Indenrigsministeriet vel maatte önske at blive bekjendt med Resultatet af disse Underhandlinger, forinden den paatænkte Concession meddeles. 1855. 31. Oktbr.

Da iövrigt Telegraphdirecteur Faber har i sin Tid paa Regjeringens Vegne underhandlet med Shaffner angaaende den förommeldte Concessions Affattelse, maatte formentligen hans Erklæring over det foranförte Spörgsmaal forelöbigen indhentes, og man lader derfor til nærmere Oplysning medfölge de fra ham indkomne Beretninger angaaende de med Shaffner stedfundne Forhandlinger, hvilke efter Afbenyttelsen bedes tilbagesendte. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 31. Oktobr. 1855.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Höiesterets-Advokat, Etatsraad Blechingberg, ang. Sagen om **Tiende-Ydelse** af den forrige **Holum Domkirkes** 31. Oktbr.

1855. **Jorder.** Khavn den 31. Oktobr. 1855. — Isl. Co-
31. Oktbr. piebog 1855, Nr. 737.

Efter at en den 8. Marts 1852 af den kongl. islandske Landsoverret afsagt Dom i en Sag mod Björn Pálsson af Bakki i Thingöe Syssel, angaaende Forpligtelse til at yde Kongetiende af bemeldte Jord Bakki, ifölge Ministeriets Skrivelse af 20. April 1853 er indstævnet for Höiesteret til Stadfæstelse af den daværende Kammeradvokat, og efter erhvervet Opreisning contrastævnet til Underkjendelse, Tilsidesættelse og Forandring af Indstævnte, har Hr. Etatsraaden, hvem det nu paahviler at udföre denne Sag for Statskassen, i behagelig Skrivelse af 1. August d. A., for i alt Fald at forvisse Dem om, hvorvidt Sagen bör fremmes i dens nuværende Stilling, anholdt om Erhvervelsen af nogle yderligere Oplysninger og Data Sagen betræffende, nemlig:

1) at da det under bemeldte Sag er givet, at Tiendevæsenet og Hævd- og Præscriptionsforholdene paa Island ikke ere at paakjende efter dansk Lov og Ret, men efter Islands særegne Love, ligesom der med Hensyn til Tiendevæsenet er gjentagende paaberaabt som gjeldende Lov Biskop Gissurs Statut af 1096 og ligeledes argumenteret fra Biskop Arnes Christenret, og De ikke er i Besiddelse af disse Love, det Lovgivningsapparat udenfor Jonsbogen, som bör afbenyttes ved Behandlingen af de fornævnte Materier, maatte blive Dem meddeelt.

2) at det maa blive nærmere undersögt, naar Holum Bispestol har erhvervet Jorden Bakki, om denne havde været i Privatmands Eie för den erhvervedes af Holum Bispestol, og om der nogensinde i Fortiden er ydet Bispetiende eller Kongetiende af bemeldte Jord, hvilket bestrides af Modpartiet, idet De navnlig har önsket oplyst, hvad der angaaer Jorden Bakki's Erhvervelse fra Eier til Eier.

3) at der med Hensyn til, at Auktionsconditionerne

af 13. Marts 1802 for Salget af Holums Bispestols Jordegods indeholdt en § 5, saaledes lydende: «de Leilændinge, som blive Eiere af deres Fæstegaarde, ere i 6 Aar frie for at betale Skat af disse», og at Opmærksomheden under Proceduren for Overretten er henledet paa bemeldte § 5, i Forbindelse med de daværende Skatteforhold paa Island, hvoraf er uddraget den Slutning, at der ved «Skat» i § 5 maa være tilsigtet Tiende, — maa blive meddeelt nærmere Oplysning om de daværende Skatteforhold paa Island. 1855. 31. Oktbr.

4) at der, om muligt, maa blive meddeelt nærmere Oplysning om, hvorledes det er gaaet til, at Tienden qvæstionis ikke er bleven indfordret af de forhen Holum Bispestol tilhörende Jorder i c. 50 Aar fra Salgene til Sagens Anlæg.

5) at Værdien af Sagens Gjenstand, efter hvad der i Overretsakten er anfört, synes at være under summa appellabilis, men at det ikke er direkte stemmende med Statskassens Interesse, ved Bevilling at bringe dette specielle Tilfælde under Paakjendelse ved Höiesteret, og at De derfor ikke uden nærmere Begjæring fra Indenrigsministeriet har villet gjöre Skridt hertil.

I Svar herpaa skulde jeg, næst at tilbagesende de medfulgte Bilag, ikke undlade tjenstl. at meddele:

ad 1. Om Hævd paa Island haves, saavidt vides, ikke andre Bestemmelser end Jonsbogens Landsleiebalk 26. Kap. og Biskoppernes Instrux 1. Juli 1746 § 16 (trykt i Lovsamling for Island, udgiven af Stephensen og Sigurðsson, II. Bind). Om Præscription indeholdes den gjeldende Ret i Jonsbogens Kjöbebalk 8. Kap., hvorimod det ikke er Ministeriet bekjendt, at der paa Island gjelde Regler om præscriptio immemorialis, der ere afvigende fra den danske Lovgivnings Bestemmelser.

Hvad Tiendevæsenet paa Island angaaer, da findes Bestemmelser desangaaende foruden i Jonsbogen i Biskop

1855. Gissur Isleifssons Tiende-Statut og Biskop Arne Thor-
31. Oktbr. lakssons Christenret, der ere trykte paa Islandsk i den ovennævnte Lovsamling for Island. Statuten er derhos Ord til andet indfört i jus ecclesiasticum vetus, eller Biskopperne Thorlaks og Ketils Christenret af 1123, udgivet af Thorkelin, Kjöbenhavn 1776, og, med nogle faa Forandringer, i jus ecclesiasticum novum eller Biskop Arne Thorlakssons Christenret 1275, ligeledes udgivet af Thorkelin i Kjöbenhavn 1777, ligesom der af bemeldte Statut haves dansk Oversættelse i Haldor Einarssons Bog om Værdie-Beregning paa Landsviis og Tiende-Ydelsen i Island, Kjöbenhavn 1833.

Da Ministeriet ikke er i Besiddelse af de ovennævnte Værker, med Undtagelse af Lovsamling for Island, der, om forlanges, vil kunne udlaanes Dem, har man maattet indskrænke sig til at anföre dem her, med Tilföiende, at disse Böger formentlig ville kunne faaes udlaante fra de offentlige Bibliotheker.

ad 2. Det vil neppe være muligt at oplyse, om Jorden Bakki i Fortiden har været tiendefri eller ikke, og om saadant end maatte kunne lykkes for denne Jords Vedkommende, vilde det dog vistnok være umuligt at skaffe sligt Beviis tilveie for de over 350 Jorder, der i sin Tid bleve afhændede fra Holum Bispestol, hvorhos iövrigt bemærkes, at naar der i Akterne er yttret den Formening, at den omhandlede Jord alt har tilhört Bispestolen paa den Tid, Tiende-Statuten blev givet, Aar 1096, og af den Grund stedse har været fri for at svare Tiende, saa beroer dette paa en Feiltagelse, eftersom Holum Bispestol först blev oprettet 1105, jfr. Finni Johannæi historia ecclesiastica Island. 1. Bd. Kap. 1 § 11. Da nu nærværende Sag ikke har været anlagt med særligt Hensyn til Jorden Bakki, som er valgt af Amtmanden over Nord- og Öst-Amtet, for gjennem denne enkelte Sag at faae det almindelige Spörgsmaal afgjort, om de forhen Holum Bispestol tilhörende, fra samme bortsolgte Jorder ere pligtige at

yde Tiende, vil det formentlig være rettest alene at holde sig til den almindelige Grundsætning, at Godset, der ifölge den gamle Tiendelov var tiendefrit saalænge det hörte til Bispestolen, ifölge samme Lov (jfr. Lagthingets Beslutning af 1698) er ved at gaae over til Private eo ipso blevet tiendepligtigt, naar ikke en modsat udtrykkelig Bestemmelse kan paavises, hvilket, som strax skal blive viist, ingenlunde kan antages at være Tilfældet in casu.

1855.
31. Oktbr.

ad 3. Art. 5 i Auktionsconditionerne af 13. Marts 1802 er ikke nöiagtig gjengivet i Sagens Akter, idet samme, som vedlagte Afskrift udviser, lyder saaledes: «Leilændinger, som blive Eiere af deres leiede Jorder, blive i 6 Aar frie for deraf at betale Skatter», ikke «Skat», som anfört i Akterne, hvoraf formentlig utvivlsomt fremgaaer, at herved ikke er udelukkende sigtet til den Afgift, som specielt kaldes «Skat» paa Island. Desuden hviler denne Afgift egentlig ikke paa Jordegodset, men beregnes efter Lösegodstienden (jfr. Thorsteinson om Afgiftsvæsenet paa Island, Kjöbenh. 1819, Pag. 65 og 66), men da der dog paa flere Steder i Island er opstaaet den Praxis (der iövrigt neppe har tilstrækkelig Hjemmel i Tiendelovgivningen), at sammenlægge det faste og löse Gods, naar det sidste ikke er tilstrækkeligt til at begrunde Pligten til at udrede «Skat», saa vilde det ikke ligefrem kunne benægtes, at der muligen i Conditionerne kunde sigtes til et saadant Tilfælde, saafremt denne Artikel havde været affattet saaledes, som det i Sagens Akter er forudsat. En saadan Forklaring, der dog i og for sig vilde være tvungen, eftersom det omhandlede Tilfælde vilde være saa specielt, at kun de Færreste af Leilændingerne vilde have nydt Godt deraf, er derimod udelukket ved det, som foran bemærket, i tidtnævnte Artikel brugte Udtryk «Skatter».

Iövrigt vil det specielt kunne godtgjöres, hvilke de i Artiklen ommeldte Skatter ere, og at netop Konge-

1855. tienden er derunder indbefattet. I den i Gjenpart ved-
31. Oktbr. lagte allerund. Forestilling af 10. Juni 1800, der af Rentekammeret blev nedlagt angaaende en ny Taxation i Island, som skulde foretages förend Salget af det holumske Bispestolsgods blev iværksat, omtales nemlig förste Gang i Conditionerne for Bortsælgelsen af det ommeldte Gods, og bemærkes da, at disse maatte blive omtrent de samme som for Skalholts Bispegodses Salg, men dog med nogle Afvigelser, hvoriblandt netop anföres under 5. Post, at Leilændingen, som bliver Eier af sin Jord, bliver i 6 Aar fri for at svare den Skat, som Eierne ere pligtige at udrede, men længere frem i samme Forestilling er det bemærket, at der af Jorderne (i Forbindelse med Lösegodset) ikke svares andre Afgifter (foruden Landskyld og Qvildeleie til Jorddrotten) end Tiende, samt Skat og Gjaftold til Kongen, hvilket iövrigt hvad den sidstnævnte Afgift angaaer er mindre nöiagtigt, da samme kun erlægges af Lösegods — og det er saaledes alene Tiende af Jorderne og deres Deeltagelse i Udredelsen af «Skatten» i visse Tilfælde, hvorom der her kan have været Tale.

Da det nu saavel af den ommeldte Forestilling som af de ligeledes i Afskrift hoslagte tvende Rentekammerforestillinger af 24. April 1804 og 5. Juni 1806, hvorved Salget af Bispestolens Jorder blev indstillet til allern. Approbation, fremgaaer, at det var en særlig Begunstigelse for de Kjöbere, som blive Eiere af deres paaboende Gaarde, at de, dog kun i 6 Aar, skulde være frie for de ommeldte Afgifter, saa kan det vistnok heraf med Sikkerhed udledes, at andre Kjöbere strax skulde svare de omhandlede Skatter, hvilket desuden alt var en Fölge af den almindelige Grundsætning i Tiendeloven og Lagthingsbeslutningen af 1698.

ad 4. Naar det i Henhold til det Foregaaende kan ansees som godtgjort, at de ommeldte Jorder efter Auktionsconditionerne vare pligtige til at svare Tiende, vil formentlig den Omstændighed, at Tienden ikke senere

er bleven opkrævet, ikke være tilstrækkelig til at be- 1855.
virke deres Fritagelse for Fremtiden for denne Afgift, 31. Oktbr.
da en saadan Fritagelse ikke kan vindes ved sædvanlig Hævd, men i alt Fald kun ved præscriptio immemorialis, hvorom der neppe her kan være Spörgsmaal. Til nærmere Forklaring om Grunden til at Tienden ikke tidligere er bleven opkrævet, skal Ministeriet iövrigt ikke undlade at bemærke, at Tienden af Norder- eller Thingöe Syssel för Holum Bispestols Nedlæggelse blev opkrævet af Sysselmændene, som om dens aarlige Störrelse optog Thingsvidner, hvilke bleve bilagte Hovedregnskaberne, der indsendtes fra Island, og hvori Tiendens Belöb i Penge blev beregnet til Indtægt. Da Bispestolens Jordegods, altsaa ogsaa den heromhandlede Jord Bakki, var tiendefrit, blev selvfölgelig ingen Tiende deraf opkrævet eller betalt, og Regnskabsbetjenterne paa Island vedbleve med den samme Fremgangsmaade efter Bispestolens Nedlæggelse og Salget af dens Jordeiendomme, jfr. vedlagte Thingsvidne, betegnet Nr. 3 ved Islands Jordebogskasse-Regnskab til 31. Juli 1833. Fra sidstnævnte Aar at regne traadte i Stedet herfor en iövrigt summarisk Beregning, hvilken forinden dens Indsendelse til Landfogderiet blev gjennemgaaet og attesteret af Amtmanden, jfr. hoslagte Bilag Nr. 4 ved fornævnte Regnskab pro 1834. Paa denne Maade blev der forholdt inden Beregningen over Tienden af Norder Syssel i Aarene 1842, 43 og 44 indkom med Jordebogskasse-Regnskabet, og det befandtes, at den daværende Amtmand vægrede sig ved at paategne Beregningen den af ham hidtil meddelte Attestation. I en Udsættelse til Islands Jordebogskasse-Regnskab for Aaret 1845 blev der af Revisionen nedlagt Paastand paa Kongetiende af de forhenværende holumske Jorder i Norder Syssel, og efter at det var blevet foranstaltet, at særskilte dokumenterede Regnskaber for de paagjeldende Sysselers Kongetiende skulde tilstilles Indenrigsministeriet, blev der i en almindelig Udsættelse af

1855. Revisionen gjort opmærksom paa det Retskrav, Staten
31. Oktbr. maatte antages at have hos Eierne af forrige Holums Bispestols Jorder i samtlige de paagjeldende Sysseler, hvorefter nærværende Sag blev anlagt for at söge Retsspörgsmaalet afgjort ved Domstolene.

ad 5. Da det ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 21. April 1849 til Amtmanden over Nord- og Öst-Amtet er tilkjendegivet, at Spörgsmaalet skal söges afgjort ved Höiesteret, vil Kongetienden neppe blive opkrævet af de paagjeldende Jorder, forinden nærværende Sag er paakjendt ved bemeldte Ret, uagtet Statskassen har vundet samme ved Overretten, og man har derfor gjennem Justitsministeriet erhvervet den hoslagte Ordre af 30. i d. M. angaaende Sagens Foretagelse ved Höiesteret, uagtet at dens Gjenstand maatte findes ikke at udgjöre summa appellabilis, hvilken saaledes tjenstl. tilstilles Hr. Etatsraaden til videre behagelig Foranstaltning.

De ovennævnte to originale Bilage, betegnede med Nr. 3 og 4, bedes efter Afbenyttelsen tilbagesendte. — Indenrigsministeriet den 31. Oktobr. 1855.

31. Oktbr. **Kongelig Resolution** ang. **Moderation i Jordafgifterne** for **Leilændingerne** paa de **kgl. Godser** i **Vester-Amtet.** Frederiksborg den **31.** Oktobr. **1855.** — Isl. Departem. Forestill. og Resol. Protok. 1855, Nr. 67. — I Forestilling 29. Oktobr. foredrager Indenrigsministeren (P. G. Bang), hvorledes Landskyldsafgifterne paa de saakaldte kgl. Godser i Vester-Amtet bleve erlagte siden 1843, i Henhold til kgl. Resol. 22. Septbr. 1842 og senere kgl. Resolutioner, sidst af 24. Januar 1852. Ifölge Amtmandens og vedkommende Administrators Indberetninger var en Forlængelse af den ved de foregaaende kgl. Resolutioner bevilgede Nedsættelse i Afgifterne nödvendig, da en Forhöielse i Henseende til Landskyldens ved de forrige Resolutioner fastsatte Ydelse vilde uundgaaelig have til Fölge, at flere af de omhandlede Jorder, der samtlige ere beliggende i den ufrugtbareste Deel af Vest-Amtet, vilde blive ödesatte. Amtmanden anbefalede For-

længelsen af den omsögte Moderation i Afgifterne derved, at en stor Deel af Amtets Indbyggere, og deriblandt ikke faa af de paagjeldende Leilændinger, havde i de tvende sidste Vintre mistet endeel af deres Kreaturbeholdning, og foreslog, at Forlængelsen skulde bestemmes til 3 Aar, fra Fardag 1855 at regne, dog saaledes, at Forhöielse kunde indtræde efter Omstændighederne. — I Overeensstemmelse hermed indstiller Ministeren: 1855. 31. Oktbr.

«at Leilændingerne paa de Staten tilhörende Godser i Islands Vest-Amt fremdeles i tre Aar, fra Fardag 1855 at regne, maa forundes den dem i de senere Aar bevilgede Moderation i Ydelsesmaaden af deres Landskyld, saaledes, at de betale 5/6 af samme efter gammel Evaluation, og 1/6 med Penge efter hvert Aars Capitulstaxts Priis paa Middelalen, dog saaledes, at det paalægges vedkommende Administratorer ved Fæsteledighed, efter Amtets nærmere Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde, at forhöie Landskylden, naar Gaardenes Beskaffenhed og övrige concrete Omstændigheder tillade det».

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Frederiksborg den 31. Oktobr. 1855[1].

Islandske Departements Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, angaaende **Bekjendtgjörelse** om **opdrevet Vrag**. Khavn den 9. Novembr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 752. 9. Novbr.

Med behagelig Skrivelse af 10. Juli d. A. har Hr. Amtmanden fremsendt en Bekjendtgjörelse angaaende

[1]) ved Justitsministeriets Skrivelse 9. Novbr. 1855 er denne Resolution (som Fölge af de islandske Sagers Overgang fra Indenrigsministeriet til Justitsministeriet fra 1. Novbr.) meddeelt Amtmanden over Vester-Amtet, Melsted, „til Efterretning og fornöden Bekjendtgjörelse". Isl. Copieb. 1855, Nr. 759.

1855. en i Borgarfjorden inden Nordermule Syssel opdreven
9. Novbr. Foustage, med Anmodning om at foranstalte den indrykket i Berlingske Tidende og Adressecontoirets Efterretninger.

Foranlediget heraf skal man ikke undlade tjenstl. at meddele, at da det ved Lov af 22. Februar d. A. er bestemt, at de hidtil i visse Tilfælde foreskrevne Bekjendtgjörelser i sidstnævnte Blad for Eftertiden kunne bortfalde, har man alene ladet Bekjendtgjörelsen indrykke tre Gange i Berlingske Tidende, og undlader man ikke hoslagt at fremsende et Exemplar af hvert af de Numre, hvori den er optaget, hvorhos den originale Bekjendtgjörelse fölger vedlagt tilbage, forsynet med Qvittering for det i denne Anledning udlagte Belöb 1 Rd. 72 Sk.

Da derhos dette Belöb er foranstaltet Vedkommende udbetalt af Finantshovedkassen her i Staden, som en Udgift for Islands Jordebogskasse, skulde man lige tjenstl. anmode Hr. Amtmanden om, behageligen at ville foranledige Belöbet refunderet bemeldte Jordebogskasse, som er meddeelt fornöden Ordre til sammes Modtagelse. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 9. Novembr. 1855.

10. Novbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Finantsministeriet, angaaende Forhandlingerne om **Anlæg af elektrisk Telegraph** over Island til Amerika. Khavn den 10. Novbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 760.

Med Hensyn til, at Finantsministeriet er sindet at meddele en Concession til Anlæg af en elektrisk Telegraphforbindelse mellem England og Danmark, ved hvilken der for et Tidsrum af 20 Aar gives de Vedkommende Eneret med Udelukkelse af ethvert andet Foretagende af samme Art, hvad enten dette maatte gaae ud paa at tilveiebringe en direkte undersöisk Forbindelse mellem de paagjeldende Lande, eller ved under-

söiske Sidelinier at fortsætte andre mellem England og Continentet existerende Telegraph-Anlæg til Danmark, har velbemeldte Ministerium under 22. i f. M. begjært dette Ministeriums Yttringer om, hvorvidt der i den Mr. Shaffner meddelte Concession til Anlæg af en Telegraphlinie mellem Nordamerika og Danmark maatte findes Noget, der kunde være til Hinder for det af Finantsministeriet Tilsigtede, samt udbedet sig en Gjenpart af den sidstnævnte Concession tilstillet. 1855. 10. Novbr.

I denne Anledning skulde jeg, næst at vedlægge den forlangte Gjenpart af den under 18. August f. A. for Tal. P. Shaffner af Staten Kentucky i de nordamerikanske Fristater udfærdigede Concession til at anlægge og benytte en Telegraphlinie fra Amerika til Kjöbenhavn, ikke undlade at yttre Fölgende:

Den bemeldte Tal. P. Shaffner ved Concessionens § 9 tilstaaede Eneret, der alene angaaer en Telegraphforbindelse mellem Nordamerika og Kjöbenhavn over den danske Stats Territorium uden at beröre England, skjönnes ikke at være til Hinder for Meddelelsen af en Concession som den af Finantsministeriet ommeldte. Derimod har jeg troet at burde henlede Finantsministeriets Opmærksomhed paa, at der ved den heromhandlede Concessions § 12 er givet Shaffner Udsigt til at meddeles Tilladelse til at give den derommeldte Telegraphlinie en anden Retning end den i sammes § 1 omtalte, eller ogsaa at lade den forgrene sig saaledes, at Kjöbenhavn ikke længere bliver det eneste Endepunkt, forsaavidt saadant skulde vise sig nödvendigt, naar han paa derom indgivet Andragende har forenet sig forinden med den danske Regjering om Betingelserne for en saadan Forandring, og om Maaden og Tiden, paa og til hvilken den vil være at udföre, og at det vel kunde være muligt, at Shaffner t. Ex. kunde önske at benytte dette Tilsagn til at anlægge Linien over England istedetfor over Norge og Sverrig, hvorved der vilde fremkomme en undersöisk Forbindelse mellem

1855. England og Danmark, hvis Benyttelse til Communi-
10. Novbr. cation af de fra Nordamerika, Grönland, Island og Færöerne vedkommende Depecher ikke vilde kunne formenes Shaffner. Men selv i dette Tilfælde vilde Regjeringen dog formentlig have det i sin Magt, i Henhold til det i den nysanförte Artikel tagne Forbehold, at stille den Betingelse for denne Forandring, at denne undersöiske Forbindelse ikke benyttes til direkte Forbindelse mellem England og Danmark, og Spörgsmaalet vilde altsaa nærmest blive, om der sættes saa megen Priis paa den nu paatænkte direkte Forbindelse mellem England og Danmark, at man ved at meddele Concession til denne skulde fremkalde Nödvendigheden af en saadan Begrændsning af Shaffners Bevilling, som den her antydede, hvilket Spörgsmaal dog, naar hensees til den större Udsigt, der maa antages at være til at dette Projekt vil blive realiseret i den nærmeste Fremtid fremfor det store nordamerikanske Projekt, synes at maatte besvares bekræftende.

Da iövrigt Telegraphdirekteur Faber har i sin Tid paa Regjeringens Vegne underhandlet med Shaffner angaaende Affattelsen af den ham meddelte Concession, skulde jeg henstille til Finantsministeriet, om ikke Telegraphdirekteurens Erklæring over det foranförte Spörgsmaal maatte blive indhentet, og man lader derfor til nærmere Oplysning medfölge de fra ham indkomne Beretninger angaaende de med Mr. Shaffner stedfundne Forhandlinger, hvilke efter Afbenyttelsen bedes tilbagesendte.

Om Sagens Udfald önskes Underretning behageligen meddeelt. — Justitsministeriet den 10. Novembr. 1855.

10. Novbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Indenrigsministeriet, angaaende **Posteringen i det Island vedkommende Budget.** Khavn den 10. Novbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 761.

Ved hoslagt tjenstl. at fremsende Justitsministeriets islandske Budget for Aaret 1856—57, skulde jeg ikke undlade lige tjenstl. at henlede Indenrigsministeriets Opmærksomhed paa, at fölgende nye Udgiftsposter ere tilkomne efter at det tidligere udarbeidede Budget fra velbemeldte Ministerium er bleven tilstillet dette Ministerium, nemlig: 1855. 10. Novbr.

1. For Stiftamtmanden over Island er foreslaaet bevilget en Sum af 400 Rd. i Taffelpenge.

2. De Overrettens Medlemmer tillagte Lönninger ere, efter forudgaaet Brevvexling og dertil meddeelt Samtykke fra Finantsministeriets Side, foreslaaede forhöiede med ialt 1000 Rd., nemlig til Justitiarius og förste Assessor 400 Rd. hver, og anden Assessor 200 Rd.

3. Efter forudgaaet Brevvexling med Sundhedscollegiet er der som Lönning for en ny Distriktslæge i Hunavatns og Skagafjords Sysseler opfört et Belöb af 500 Rd., hvorimod de 300 Rd., som hidtil have været bevilgede til en interimistisk Læge i Hunavatns Syssel, ere bortfaldne, — hvorhos jeg, hvad det færöeske Handelsbudget angaaer, maa være af den Formening, at Indtægterne af og Udgifterne til bemeldte Handel, som et Fællesanliggende, maa være Justitsministeriet uvedkommende og selvfölgelig ikke kunne optages paa sammes Budget, men at de Færöernes Administration vedkommende Udgifter, der ikke staae i Forbindelse med den hidtil bestaaende Monopol-Handel, saavel som de ikke fra Handelens Förelse hidrörende Indtægter, om fornödent gjöres, maatte udsondres og opföres paa Justitsministeriets Budget, hvilket saaledes henstilles til Indenrigsministeriets Afgjörelse. -- Justitsministeriet den 10. Novembr. 1855.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Regnskab for Skolens Bibliothek.** Khavn den 20. Novembr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 765. 20. Novbr.

1855. 20. Novbr. Efter at have modtaget de i Ephoratets behagelige Skrivelser af 22. Juli og 16. August f. A. meddelte Betænkninger over den 8., 9. og 14. Antegnelsespost til det islandske lærde Skolevæsens Regnskab for Aaret 1847—48, samt over den 8. og 10. Antegnelsespost til samme Regnskab for Aaret 1848—49, undlader Ministeriet ikke til behagelig Efterretning tjenstl. at melde, at det med Hensyn til de oplyste særdeles Omstændigheder, der have bevirket, at yderligere Oplysninger angaaende bemeldte Poster ikke have været at erholde, beroer ved den for de nævnte Aar for Skolebibliothekets Indtægter og for Skolens Bogsamling aflagte Rigtighed.

Derimod vil for Fremtiden i Forbindelse med Skoleregnskabet, og som et Anhang til dette, af Skolens Regnskabsförer være at aflægge et særskilt, behörigen dokumenteret, aarligt Regnskab for Skolebibliothekets samtlige Indtægter og Udgifter, og vil under Indtægten være at opföre foruden de i Forordn. 3. Mai 1743 § 69 omhandlede Recognitioner, der fremdeles tilfalde Bibliotheket, samt tilfældige Indtægter for solgte Böger og deslige, endvidere den Sum, der af Finantskassen aarligen bevilges Bibliotheket til Bögers Anskaffelse, og under Udgiften hvad der er udbetalt til Bögers Indkjöb, Indbinding m. v., i hvilken Henseende Ephoratet tjenstl. anmodes om at ville meddele Skolens Regnskabsförer det Fornödne, samt herom underrette Skolens Rektor.

Slutteligen imödeseer man den i Ephoratets Skrivelse af 22. Juli f. A. lovede Indsendelse af en fuldstændig Fortegnelse over Skolens Bogsamling snarest muligt. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 20. Novembr. 1855.

29. Novbr. **Stiftamts-Reglement** angaaende **Færgevæsenet i Arnæs** og **Rangarvalla Sysseler.** Islands Stiftamtshus den 29. Novembr. 1855. — Anført som

publiceret 1856 i begge de anförte Sysseler. — Original-Aftryk i Reykjavík, 8 Sider i 8vo. Þjóðólf. VIII, 69 - 70 (19. April 1856). 1855. 29. Novbr.

Lög um ferjurnar í Árness og Rángárvalla sýslum.

1. Einn skal ferjumaður vera við hvern ferjustað. Hann skal svo ferjur og fólk hafa, að engi vegfarenda geti kært, og skyldur er hann að færu veðri og vatni tafarlaust að flytja. Bíði vegfarandi ferjunnar yfir hálfa stund, eptir það hann hefir gjört vart við sig á ferjustaðnum og ferjumanni má það kunnugt vera, sektist ferjumaður, ef vegfarandi kærir, með dómi frá 1 til 2 rd. eptir málavöxtum, en síðan tvöfalt hvert sinn. Brjóti hann í sjötta sinni og sè fimm sinnum áður dæmdur eptir þessari grein, varðar 50 rd. sekt og missi að auk ferjumannsrèttindi eptir dómi.

2. Ferjumaður skal ferjuna sjálfur ábyrgjast, og bæta það fyrnist eður lamast fyrir rèttri meðferð, svo og ef ferja brotnar af vatni (eður) vindi, eður fær annan skaða af skjótum tilfellum, skal hann aðra til hafa sem fyrst má hann. Nú skaðar nokkur eða skemmir ferjuna viljandi, bæti skaða allan er af verður eptir dómi, ef ferjumaður kærir; en ef af óvilja verður, bæti skemmdir að eins.

3. Taki nokkur ferjuna óleyfða, bæti skaða þann allan, er af verður, nema hann bíði lengur en skylt er eptir § 1, svo enginn komi til að flytja, þá er sektalaust þótt hann flyti sig og sitt góz, en ábyrgjast skal hann ferjuna fyrir þeirri meðferð sinni, setja upp og búa um svo að ei skaði.

4. Ferjumaður eða hans trúverðugur flutníngsmaður skal fyrir skipi ráða; hann skal meðtaka í skipið svo mikinn farm í einu, sem honum líkar, og sjálfur fyrir koma, en vegfarendur til skips bera. Nú kallar ferjumaður skipið hlaðið um sinn, og skal þá ei meira á bera, en vegfarendur ábyrgist ella, ef út er kastað. En

1855. er skip er hlaðið að tilsögn ferjumanns, skal hann sjálfur
29. Novbr. ábyrgjast fyrir handvömmum sínum yfir ána, og afhenda gózið vegfarendum til uppburðar; er þá af hans ábyrgð.

5. Eigi skulu vegfarendur skyldir að róa ferju, nema sjálfir vili; en hafi þeir meiri farm á borið en ferjumaður leyfði, þá skulu þeir skyldir að róa, með því þá er á þeirra ábyrgð.

6. Nautpeníng og sauðfè, en hross að eins á vetrardag, er skylt að skipleggja, ef vegferlar óska; leggi ferjumaður til umbúníng allan í skipinu og bönd, er við þarf á stórgripi; hjálpist hvorirtveggja, ferjumaður og vegfarendur (að), (til) að koma stórgripum til skips, en ferðamenn sjálfir sauðfè öllu.

7. Nú vilja menn hross með skipi hafa, leggi sjálfir taum til, en ferjumaður segi til hversu halda skal og meðhöndla, og ráði sjálfur hvað mörg í senn skulu skipi fylgja, svo hann sjái öllum fært eptir hætti skips, veðurs og straums; en gjöri nokkur þar á móti, bæti skaða allan sem af verður. Deyi hestur á sundi fyrir vangá eða tilhlutunarleysi ferjumanns, er það ábyrgð hans; en sè hross þreytt eða magurt, og ferjumaður afskilur ábyrgð sína, eður ef sá, er taumi heldur, eigi fer að ráði og boði ferjumanns, ábyrgist sjálfur það er af verður, og skal hver sinn taum ábyrgjast. Nú slitnar taumur og snýr hross frá skipi, þá skal eigi aptur snúa, ef fleiri fara hross með skipi; það hross er í ábyrgð þess, er með fer, en sækja skal það aptur, ef lifandi kemst á land. Reka skal lausa hesta þar, sem að fornu hafa reknir verið, sè þeir því samþykkir er með fara; þá er af ábyrgð ferjumanns.

8. Háyfirvaldspersónur, svosem amtmann, biskup, landlækni og alla þá, sem með konúngserindi fara, svo og þá er vitja prests, læknis eður ljósmóður, er skylt að flytja að færu veðri og vatni svo á nótt sem degi, nær þeir girnast, tafarlaust í allan máta, þá ferjumanni er tilsagt, svo og prófast og sýslumann þess hèraðs, sem ferjau tilheyrir, nær þeir eru á embættisferðum,

hvern með sinni fylgd og farángri. Skal þvílíka fyrst flytja, þó fleiri sè að ferju komnir. Af öðrum vegfarendum skal hver fars njóta fyrir sig og sín fararefni, svo sem að ferju ber. 1855. 29. Novbr.

9. Einsog ferjumanni er skylt að sýna vegfarendum kurteisi og siðsemi í orðum og athöfnum, svo hafa og vegfarendur sömu skyldur við hann, og skulu þeir vera honum gegnir í öllu, sem viðvíkur ferju og flutníngi.

10. Ferjutoll er skylt að greiða ferjumanni áður en á skip er borið, og geldur sèrhver vegfarandi hann svo sem hèr segir:

1.	Fyrir mann lausríðandi með hesti og reiðveri	1	fisk.
2.	— mann gángandi lausan	3/4	-
3.	— 8 hesta lausa, ef hafðir eru á eptir ferju	1	-
4.	— hest með klyfjum og reiðíngi, ef á eptir er hafður	1	-
	en ella fyrir klyfjar og reiðíng	3/4	-
5.	— hvert skiplagt tvævett og ýngra naut	2	-
6.	— hvert skiplagt þrèvett naut	3	-
7.	— hvert skiplagt 4 vetra og eldra naut	4	-
8.	— kú fullorðna	4	-
9.	— hest fullorðinn	5	-
10.	— 6 ær með lömbum, svo og 8 sauði tvævetra og ýngri	4	-
11.	— sauð þrèvetra og eldri	1	-
12.	— 2 naut, sem höfð eru í taumi eptir ferju	1	-

Ferjutollur er rètt goldinn í hverjum þeim eyri, er verðlagsskrá tilnefnir, eptir samkomulagi við ferjumann, eða með peníngum eptir meðalverði, en þann, sem eigi geldur, er ei skylt að flytja; en hafi ferjumaður flutt og vegfarandi þrjózkist við að greiða í umsaminn tíma, gjaldi slíkt, er skylt var, eptir dómi, ef ferjumaður kærir, og kostnað þann að auk, er fyrir þarf að hafa.

11. Leyfilegt er þeim manni, er nálægt býr ferjustaðnum, að hafa skip á ánni undir sinn eiginn flutníng og þeirra manna, er hann vill flytja kauplaust á sinn eiginn kostnað.

1855. 12. Sá maður, er býr á landi móts við ferjustaðinn, hafi jafnan ókeypis flutníng á þeirri ferju, nær sem hann girnist.
29. Novbr.

13. Sól skal á sumar flutníngi ráða, en dagur á vetur eptir fornum sið, og er ferjumaður ei skyldur að flytja á öðrum tímum, nema þá menn, sem getið er í 8. grein, og dag og nótt er skylt að flytja.

14. Finnist ferjumaður forsómunarsamur, og hindri fólk framar en nú var mælt (sbr. §§ 1 og 8), þá skal hann alla þá, er svo hindrast, fyrst flytja, er hann til kemur, en þeir allir tollfríir að því sinni, og ferjumaður þó sekur eptir § 1, ef vegfarendur kæra.

15. Hlutaðeigandi hreppstjórar skulu um krossmessu hvers árs halda löglega skoðunargjörð yfir ferjunum í hreppum sínum, og senda þá skoðunargjörð sýslumanni, og skal þessi embættismaður hafa strángt eptirlit á ástandi ferjanna og að þessum lögum sè hlýðni sýnd.

16. Öll afbrigði gegn þessum lögum varða ákæru við lögreglurètt, og ber þau að meðhöndla sem opinber lögreglumál.

17. Allar sektir eptir þessum lögum tilfalla fátækrasjóði þess hrepps, hvar ferjumaður býr.

Þannig útgefið og löggilt fyrir ferjumenn í Árness og Rángárvalla sýslu, samkvæmt 6. grein í brèfi konúngs frá 29. April 1776.

Íslands stiptamthúsi þann 29. Novembr. 1855.

J. D. Trampe.

Decbr. **Reglement for Udlaan** af Böger fra **Althingets Bogsamling i Reykjavík.** Reykjavík i Decembr. 1855. — Forfattet af de af Althinget 1855 valgte Forstandere for Thingets Bogsamling, Adjunkt Halldór Kr. Friðriksson og Landsoverrets-Assessor Jón Pètursson, og trykt i Þjóðólf. VIII, 22—23.

Herra stúdent Jón Árnason, bókavörður stiptsbókasafnsins, (hefir) tekizt á hendur umönnun bókanna og

útlán, og höfum við settar reglur fyrir útláninu, þær er nú skal greina: 1855. Decbr.

1. Bækurnar fást að láni þær stundir, er bókavörður er á stiptisbókasafninu, á miðvikudögum og laugardögum kl. 12—1.

2. Allir alþíngismenn og embættismenn, sem eru búsettir hèr i Reykjavík, geta fengið bækur úr þessu safni að láni í gegn viðurkenníngu. Sömuleiðis fá og þeir alþingismenn, sem eigi eru búsettir hèr í Reykjavík, bækur að láni, en þó því að eins, að þeir annaðhvort seli bókaverði í hendur fullt veð fyrir bókum þeim, er þeir fá, eða einhver sá alþíngismaður eða embættismaður, sem búsettur er hèr í bænum, vili ábyrgjast bækurnar, og skulu lántakendur selja bókaverði í hendur skriflegt skýrteini ábyrgðarmannsins fyrir því. Ef einhver annar en þeir, er nú voru greindir, vill fá bók að láni úr bókasafninu, verður hann að fá sèrstaklegt leyfi hjá okkur.

3. Hver sá, er fær bækur að láni úr þessu safni, ritar meðkenníngarblað fyrir bókunum, og á það fullt nafn bókanna, hvar þær sèu prentaðar og hvenær, mánaðardaginn, er hann fèkk þær, og svo nafn sitt.

4. Enginn fær meir en fimm bindi að láni i senn, og mega eigi lántakendur halda neinni bók lengur en sex vikur; en hafi enginn beðið um bókina á þeim tíma, getur hann endurnýjað lánið. Týnist eða skemmist bók í höndum lántakanda, bæta þeir fyrir bækurnar eða spjöll þeirra að fullu.

5. Landabrèf, uppdrætti, eða sjaldfengnar bækur fær enginn að láni heim til sín, nema með sèrstöku leyfi okkru.

H. Kr. Friðriksson. Jón Pètursson.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. Andragende om **Forbedring af Sandfell Præstekald** i Skaptafells 1. Decbr.

1855. Syssel. Khavn den 1. Decembr. 1855. —
1. Decbr. Isl. Copieb. 1855, Nr. 772.

I Anledning af den med Deres Höiærværdigheds behagelige Skrivelse af 17. Februar d. A. hertil indkomne Ansögning fra Præsten til Sandfell i Öræfum under Islands Sönder-Amt, Páll Thorarensen, om at der maatte forundes bemeldte Kald et aarligt Tilskud af Statskassen, undlader Ministeriet ikke, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, tjenstl. at meddele, at Samme ikke seer sig istand til at bevirke det ansögte Tilskud. Da der iövrigt turde være Anledning til at give den Commission, som af Synoden er nedsat til at tage under Overveielse og fremsætte Forslag til, hvorledes Præstekaldene i Island maatte kunne forbedres, Leilighed til at tage under Overveielse, om der ikke maatte kunne udfindes et Middel til Forbedring af det heromhandlede Præstekald, hvortil samme synes særdeles trængende, lader man til den Ende den indsendte Ansögning fölge hoslagt tilbage. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 1. Decembr. 1855.

3. Decbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Generalprocureuren for Danmark, angaaende Lovudkast til **Forandring af Loven** om **Skibsfart og Handel paa Island.** Khavn den 3. Decembr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 774.

I Anledning af det hoslagte allerund. Andragende fra det islandske Althing har Ministeriet, til hvilket denne Sags Behandling er gaaet over ifölge Bekjendtgjörelse af 31. Oktbr. d. A., ladet udarbeide det ligeledes vedlagte Udkast til Lov angaaende Forandring i § 4 af Lov om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April 1854, hvilket jeg er sindet, efter forud dertil erhvervet allerh. Tilladelse, at forelægge den nu samlede Rigsdag; men forinden Videre i denne Anledning

foretages, skulde jeg, næst i dansk Oversættelse at vedlægge en Afskrift af de paa Althinget angaaende denne Sag stedfundne Forhandlinger, tjenstl. udbede mig Hr. Etatsraadens Yttringer om, hvorvidt der maatte være Noget at erindre ved Redaktionen af det ommeldte Udkast, ved det Indsluttedes Tilbagesendelse behageligen meddelte. — Justitsministeriet den 3. Decembr. 1855. 1855. 3. Decbr.

Justitsministeriets Skrivelse til Generalpostdirekteuren, angaaende **Forsendelse af Breve og Pakker** med det **islandske Postskib** over Liverpool. Khavn den 11. Decembr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 793. 11. Decbr.

Da det af Ministeriet befragtede islandske Postskib «Sölöven», Skibsförer H. Stilhoff, skal den 1. Januar næstkommende efter Bestemmelsen retournere fra Liverpool til Reykjavík med herfra afsendende Post, skulde jeg tjenstl. anmode D. Ex. om, behageligen at ville foranledige de Breve og Pakker, der deels fra offentlige Autoriteter, deels fra Private maatte med denne Leilighed önskes afsendte til Island, modtagne paa det herværende Posthus, samt derefter besörgede til Liverpool, ligesom ogsaa den fornödne Bekjendtgjörelse om Brevenes Indleveringstid og hvad der iövrigt i Henseende til Forsendelsen bliver at iagttage, tör forventes besörget udstedt fra Generalpostdirektoratet. — Justitsministeriet den 11. Decembr. 1855.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Forslag om Nedlæggelse af Hitardal Præstekald.** Khavn den 13. Decembr. 1855. — Isl. Copieb. 1855 Nr. 798. 13. Decbr.

Efter at Ministeriet med Hr. Stiftamtmandens og Deres Höiærværdigheds behagelige Skrivelse af 16. Febr.

1855. d. A. har modtaget de ved Skrivelse herfra af 16. Mai
13. Decbr. f. A. begjærte yderligere Oplysninger i Anledning af et af den daværende Provst i Myra og Hnappadals Sysseler, Olaf Paulsen, fremsat Forslag om Nedlæggelse af Hitardals Kirke og Præstekald inden bemeldte Syssel ved indtrædende Vacance, og Anvendelse af det samme tilhörende Gods til Forbedring af forskjellige Præstekald, skulde jeg, efter at Sagen paany har været taget under Overveielse, ikke undlade tjenstl. at meddele, at, skjöndt Rigtigheden af det Princip, ved Combination af de mindre Kald, hvor de lokale Forhold gjöre saadant muligt, at söge at forbedre de islandske Præsters ringe Kaar, maa erkjendes, har Ministeriet dog fundet overveiende Betænkelighed ved, efter det derom fremsatte Forslag, allerunderd. at andrage paa Nedlæggelse af Hitardals Præstekald, der hörer til de bedste i Landet, og er et af de 6 Kald, som umiddelbart besættes af Hs. M. Kongen. Ligesom nemlig Vigtigheden af, at der i hvert Provsti findes nogle, eller idetmindste eet, vel aflagt Præstekald, for at der kan være en Præst, som man kan antage at være skikket til at bestyre Provste-Embedet, allerede tidligere vistnok med Rette har været stærkt fremhævet af Stiftsövrigheden i Island, navnligen i Skrivelser af 12. og 25. Februar 1840, og atter ved denne Leilighed er anerkjendt af Provst Paulsen i det af ham til Stiftsövrigheden indgivne Forslag, saaledes kan det heller ikke oversees, at hvis man vilde nedlægge eller forringe de bedste Præstekald paa Island, for, saavidt muligt, at gjöre de övrige Kald taalelig gode, vilde Fölgen deraf upaatvivlelig være, at neppe nogen Islænder mere vilde söge til Universitetet for at studere Theologi, da det ikke kan ventes, at islandske Studenter ville anvende saa lang Tid og saa store Bekostninger, som Universitetsstudiet udfordrer, for, efter at have tilendebragt deres Examen, der i Regelen hidtil er bleven absolveret med bedste Charakteer, at aspirere til et

Præstekald med en aarlig Indtægt af i det höieste 3 à 400 Rd., uden Haab om seuere Avancement. Men dette maatte vistnok ansees saa meget mere beklageligt, som Erfaringen turde have viist, at de islandske Præster, der have absolveret theologisk Embedsexamen ved det herværende Universitet, i Regelen staae over deres Embedsbrödre, ikke alene i videnskabelig Dannelse, men tillige som praktiske Embedsmænd, som Fölge af den mere alsidige Udvikling, der gjennem det akademiske Liv bliver dem tildeel. Til disse almindelige Betragtninger maa endnu med særligt Hensyn til det heromhandlede Præstekald föies, at de övrige Præstekald i det heromhandlede Provsti med en eneste Undtagelse kunne betragtes som taalelig aflagte efter islandske Forhold, og i alt Fald saaledes, at man ikke kan komme i Forlegenhed ved deres Besættelse, saa at det i ethvert Fald maatte ansees for tvivlsomt, om det ikke for det Tilfælde, at Nedlæggelsen af Hitardals Præstekald blev besluttet, vilde være rigtigere at anvende Indtægterne af det samme tilhörende Gods til Forbedring af andre ringere Præstekald, hvoraf der findes saa mange i Island, end at fordele samme udelukkende mellem Præstekaldene i Myra og Hnappadals Provsti, ligesom Ministeriet ikke kan undlade at lægge Vægt paa de af Sognepræsten til Hitardal, Provst Hjalmarsson, fremhævede Betænkeligheder, at det bemeldte Kirke tilhörende Gods hidrörer fra private Gaver og testamentariske Dispositioner, med hvis Aand en saadan Nedlæggelse synes at komme i Strid, og at Kirkegaarden vilde kunne blive udsat for Profanation ved Kirkens Nedlæggelse.

1855.
13. Decbr.

Medens Ministeriet derfor under de forhaandenværende Omstændigheder, som foranfört, ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at andrage paa Nedlæggelsen af bemelte Kald og Kirke, har jeg derimod troet, at der vel kunde være Grund til at sætte denne Sag i Forbindelse med det almindelige Spörgsmaal om

1855. 13. Decbr. Forbedring af den islandske Geistligheds Kaar, der er gjort til Gjenstand for Overveielse af den Commission, der af Synoden i Reykjavík er nedsat i bemeldte Öiemed, hvorfor jeg ikke undlader til den Ende at tilbagesende samtlige Sagens Akter. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 13. Decbr. 1855.

13. Decbr. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Honorar for Forelæsninger over Kirkeret** ved **Pastoral-Seminariet** i Reykjavík. Khavn den 13. Decembr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 799.

Med behagelig Skrivelse af 13. Mai d. A. have Hr. Stiftamtmanden og D. Höiærv. hertil indsendt et Andragende, hvori Landsoverretsassessor Jón Pètursson, hvem det efter Foranledning af Forstanderen ved Dannelsesanstalten for Geistlige i Reykjavík i de tvende sidstafvigte Aar har været overdraget at holde Forelæsninger over islandsk Kirkeret, anholder om, at der maa tilstaaes ham et höiere Honorar for Afholdelsen af bemeldte Forelæsninger i Aaret 1854, end den for Timelærere sædvanlige Betaling, 2 Mk. Timen, eller at dette Punkt, saafremt Ephoratet ikke maatte være villigt til at gaae ind paa en saadan forhöiet Betaling, maatte blive forelagt Ministeriet til Afgjörelse, idet De derhos have gjort opmærksom paa, at Kirkeretten ved sidstafholdte Examen er subsumeret under Kirkehistorien, hvilket efter Deres Anskuelse neppe er aldeles stemmende med Regulativets § 2, jevnfört med § 9, hvorhos De have yttret Tvivl om, at det for Tiden vil være hensigtsmæssigt at gjöre Underviisningen i Kirkeret obligatorisk i Præsteskolen, men have antaget, at det indtil videre vil være tilstrækkeligt, at den, naar Forstanderen önsker det, bliver foredragen som en extraordinair Disciplin, uden at gjöres til speciel Gjenstand for Examination eller Charakteer.

I denne Anledning skulde jeg til behagelig Efterretning og videre fornöden Bekjendtgjörelse tjenstl. meddele, at ligesom Ministeriet ikke finder nogen Anledning til at tilstaae Assessor Pètursson et höiere Honorar for de hidtil af ham holdte Forelæsninger over Kirkeret, end det, som af Ephoratet er fastsat, saaledes maa jeg ogsaa i Henhold til Regulativets § 2 overlade til Ephoratet at bestemme, baade om, og da i hvilket Omfang, der for Fremtiden skal holdes Forelæsninger over Kirkeret ved Pastoral-Seminariet, og at træffe Overeenskomst forud med Vedkommende om Honoraret for saadanne Forelæsninger, naar de maatte blive ansete nödvendige, idet jeg ikke undlader lige tjenstl. at tilföie, at Ministeriet iövrigt maa ansee det stemmende med Regulativets § 8, at der afholdes Pröve i Kirkeret, naar denne Disciplin er bleven doceret ved Seminariet, og at der ved Bestemmelsen af Charakteren i Kirkehistorie tages Hensyn til Udfaldet af denne Pröve, uden at der dog for samme meddeles nogen særlig Charakteer. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 13. Decembr. 1855. 1855. 13. Decbr.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Honorar for Underviisning i Zoologi og Mineralogi** ved Reykjavík Latinskole. Khavn den 13. Decbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 800. 13. Decbr.

Ved Ephoratets Skrivelse af 13. August d. A. er hertil indkommet et Andragende, hvori anden Docent ved Pastoral-Seminariet i Reykjavík, Pastor Hannes Arnesen, anholder om en Godtgjörelse for den af ham siden 1850 givne Underviisning i Zoologi og Mineralogi i Reykjavík lærde Skole, samt et Honorar for denne Underviisning for Fremtiden.

Foranlediget heraf skulde man ikke undlade tjenstl. at melde, at da det i allerh. Resol. af 14. Mai 1850,

1855. ved hvilken Pastor Arnesen blev ansat som Docent
13. Decbr. ved Pastoral-Seminariet, udtrykkelig er paalagt ham, uden yderligere Godtgjörelse, indtil anderledes bliver bestemt, at overtage Underviisningen i den lærde Skole, saaledes som Ephoratet efter Overeenskomst med Forstanderen for Pastoral-Seminariet maatte fastsætte, vil der ikke kunne tilstaaes ham nogen Godtgjörelse for den forlöbne Tid, hvorimod Ministeriet efter Omstændighederne Intet vil have at erindre imod, at der efter Ephoratets Indstilling for Fremtiden tilstaaes ham for den Underviisning, han meddeler i Skolen, Betaling som for Timeunderviisning, dog under den Betingelse, at den til Timeunderviisningen for Skolen ved hvert Aars Finantslov bestemte Sum ikke derved overskrides. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 13. Decembr. 1855.

13. Decbr. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Lokale for Gymnastik-Underviisning** ved Latinskolen i Reykjavík. Khavn den 13. Decembr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 801.

Forinden Videre foretages i Anledning af det med Ephoratets behagelige Skrivelse af 4. Oktobr. d. A. hertil indkomne Andragende fra Rektor ved den lærde Skole i Reykjavík, Bjarni Johnsen, om Ansættelse af en Gymnastiklærer ved bemeldte Skole, skulde jeg tjenstl. udbede mig Oplysning, om der ved Skolen haves noget passende Lokale til Gymnastik-Underviisning, behagel. meddeelt. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 13. Decembr. 1855.

13. Decbr. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang.

Underviisningen i Psychologi og Logik ved Pastoral-Seminariet i Reykjavík. Khavn den 13. Decbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 802. — Islandsk: Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 115—116. 1855. 13. Decbr.

Med behagelig Skrivelse af 27. Septbr. d. A. har Hr. Stiftamtmanden og D. Höiærv. hertil indsendt et Andragende, hvori Docent ved den geistlige Dannelses-Anstalt i Reykjavik, Hannes Arnesen, næst at bemærke, at Udfaldet af Afgangsexamen i Psychologi og Logik ved bemeldte Anstalt i de tvende sidste Aar har været saa höist utilfredsstillende, at kun 1 af de 6 Candidater, som indstillede sig til den ommeldte Examen, opnaaede Charakteren «godt», de andre kun «temmelig godt» og «maadeligt», samt at Grunden hertil formentlig maa söges i, at Udfaldet af Examen i disse Videnskaber aldeles ingen Indflydelse har paa Hovedcharakteren, har foreslaaet, enten at Psychologi og Logik maa blive propædeutiske Fag, hvori enhver af Anstaltens Elever maa underkaste sig en Examen, for at kunne stedes til Adgang til Afgangsexamen, eller at de ved Pröven i Psychologi og Logik erholdte Charakterer maae tages med i Betragtning ved Udregningen af Hovedcharakteren til Afgangsexamen.

Idet Ministeriet med Hensyn til det sidstnævnte Alternativ fremdeles maa henholde sig til hvad desangaaende er udtalt i sammes Skrivelse af 23. Marts f. A., skulde jeg til behagelig Efterretning og videre fornöden Foranstaltning tjenstl. melde, at der fra Ministeriets Side Intet haves at erindre imod, at der i Overeensstemmelse med det derom af Forstanderen ved den geistlige Dannelses-Anstalt fremsatte, af Hr. Stiftamtmanden og D. Höiærv. tiltraadte Forslag, for Fremtiden ved bemeldte Dannelses-Anstalt afholdes en særlig Pröve i Psychologi og Logik efter det förste Studieaars Udlöb, saa at Ingen tilstedes Adgang til Afgangsexamen

1855. fra Anstalten, medmindre han har bestaaet denne sær-
13. Decbr. lige Pröve i det mindste med Charakteren «godt». — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 13. Decembr. 1855.

17. Decbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Födselsstiftelsen paa Vestmannöerne.** Khavn den 17. Decembr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 806.

Ved tjenstl. at tilstille Hr. Stiftamtmanden hoslagte, med Sundheds-Collegiets ligeledes medfölgende Skrivelse hertil indkomne Extrakt-Afskrift af Distriktslægen paa Vestmannö, Davidsens, Medicinalberetning for 1854, hvoraf erfares, at den Stiftelse, som for nogle Aar siden indrettedes paa Öen, til deri at optage Födende, og i Begyndelsen viste heldige Resultater til Forebyggelse af Ginklofi hos de nyfödte Börn, i den senere Tid aldeles ikke har været benyttet, hvilket efter Lægens Mening maa tilskrives den Omstændighed, at der nu fordres Betaling af dem, der ville indlægges, skulde jeg, med Hensyn til at Sundheds-Collegiet har andraget paa, at der maatte blive gjort de fornödne Skridt til, at Optagelsen atter kan finde Sted uden Betaling, og de övrige Hindringer fjernes, der muligviis stille sig i Veien for Stiftelsens Benyttelse, samt at Distriktslægen derhos har foreslaaet, at den omhandlede Stiftelse kunde blive saaledes udvidet, at ogsaa andre Patienter end Barselkoner deri kúnde optages, lige tjenstl. have Dem anmodet om, efter forud indhentet Erklæring fra Landphysikus Hjaltelin, behageligen at ville meddele Ministeriet Deres Betænkning over Sagen, hvorved det Indsluttede tillige ventes remitteret. — Justitsministeriet den 17. Decembr. 1855.

22. Decbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Landskyldsafgiften af Huse** paa

Vestmannöerne. Khavn den 22. Decbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 813. 1855. 22. Decbr.

I et med Stiftamtets Skrivelse af 15. Mai d. A. hertil indkommet Andragende have sex Eiere af forskjellige Tomthuse paa Vestmannö anholdt om, at deres Huse, som for störste Delen ere bestaaende af Tömmer, maae nyde godt af den Tömmerhuse tilstaaede Lettelse i Landskyldsafgiften.

I denne Anledning skulde jeg til behagelig Efterretning og videre fornöden Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Landskyldsafgiften af de ommeldte Huse, i Medhold af Rentekammerskrivelse af 7. Januar 1837, vil være at moderere til 4 Lpd. Platfisk, forsaavidt Taget paa samme er ombygget og lagt af Træ, men at Ministeriet iövrigt ikke finder tilstrækkelig Anledning til at indlade sig paa det ommeldte Andragende. — Justitsministeriet den 22. Decembr. 1855.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Forslag om **Ansættelsen af en Dyrlæge** paa Island. Khavn den 22. December. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 818. 22. Decbr.

Ved at fremsende hoslagte, med Indenrigsministeriets ligeledes vedlagte Skrivelse hertil indkomne Indstilling fra det veterinaire Sundhedsraad, betræffende Ansættelsen af en Dyrlæge paa Island, skulde Ministeriet tjenstl. udbede sig Hr. Stiftamtmandens Betænkning herover meddeelt med Indsluttede tilbage. — Justitsministeriet den 22. Decembr. 1855.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Beregning af Sportler ved Landsoverretten.** Khavn den 22. Decbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 819. Islandsk: Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 116—117. 22. Decbr.

1855.

22. Decbr. Med Hr. Stiftamtmandens behagelige Betænkning af 31. August sidstl. har Ministeriet modtaget den i Skrivelse af 6. Juni næstforhen herfra forlangte Erklæring fra Justitiarius og andre Assessorer i den islandske Landsoverret, angaaende et hertil indkommet Andragende, hvori Kammerraad, Sysselmand Magnusen har besværet sig over, at de nævnte Rettens Medlemmer have beregnet sig et Gebyr af ialt 8 Rd. 48 Sk. for at gjennemgaae og bekræfte en af förste Assessor i Overretten, Justitsraad Jonassen, forfattet dansk Oversættelse af Overrets-Akten i en privat Sag mellem Kammerraad Magnusen og Gisle Jonsson af Saurum.

I denne Anledning skulde jeg ikke undlade til behagelig Efterretning og videre fornöden Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at, da For. 11. Juli 1800 § 18 ikke fastsætter nogen Betaling for den heromhandlede Forretning, for hvilken ei heller — efter hvad der er oplyst — Betaling nogensinde tidligere er bleven begjært eller erlagt, og da Sportelreglementet af 10. Septbr. 1830 § 54 ikke kan ansees anvendelig paa Overrettens Medlemmer, som ifölge Forordn. 11. Juli 1800 § 5 lönnes af Kongen, hvem de ved Retten faldende Sportler ikke ere tillagte som Lönning, saa meget mere som Gebyrer ved Overretten alene synes at kunne beregnes efter Sportelreglementets § 12, skjönner Ministeriet ikke, at det ommeldte, for Collationen og Bekræftelsen af en Retsakt beregnede Gebyr har tilstrækkelig Hjemmel i Lovgivningen. — Justitsministeriet den 22. Decbr. 1855[1].

22. Decbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Höiesterets-Advokat Blechingberg, ang. **Paategninger paa**

[1]) under s. D. er en Skrivelse af samme Indhold afgaaet til Amtmanden i Vester-Amtet. Copieb. sst. Nr. 820.

Stævninger til Höiesteret. Khavn den 22. Decbr. 1855. — Isl. Copieb. 1855, Nr. 822. 1855. 22. Decbr.

Med Hensyn til, at det i et Par af Hr. Etatsraaden i den senere Tid for Höiesteret indstævnte Retssager fra Island er indtruffet, at Stævningsmændenes Paategning om Stævningens Forkyndelse, der er affattet i det islandske Sprog, ikke har været ledsaget af dansk Oversættelse, har De, da den islandske Landsoverret, ifölge Forordn. 11. Juli 1800 § 18, kun har Berettigelse og Forpligtelse til at bekræfte Oversættelser af Doms-Akter, og da De har bragt i Erfaring, at der ikke findes her i Staden nogen Mand, som er bemyndiget til at bekræfte Oversættelser fra Islandsk til Dansk, i behagelig Skrivelse af 11. i d. M. forespurgt, hvorledes der vil være at forholde, naar Forkyndelses-Paategningen paa Höiesterets-Stævninger, nye Dokumenter m. v., önskes oversatte og bekræftede.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke til behagelig Efterretning tjenstl. at meddele, at Stævningsmændenes Paategninger om Forkyndelse af Höiesterets-Stævninger fremdeles som hidtil ville være at oversætte af vedkommende Retsbetjent i Island, der tillige som Notarius publicus vil have at bekræfte Oversættelsens Rigtighed; samt at Ministeriet, for at forebygge Ophold af Sagerne, har fundet sig foranlediget til at paalægge samtlige Sysselmænd og Byfogden i Reykjavík, at de for Fremtiden bör meddele en saadan bekræftet Oversættelse af Forkyndelses-Paategningen paa selve Stævningen forinden samme atter indsendes hertil.

Hvad dernæst Oversættelsen af nye Dokumenter m. v. angaaer, saa vil denne paa Island ligeledes være at bekræfte af Sysselmanden eller Byfogden i Reykjavík som Notarius publicus, hvorimod det, forsaavidt saadanne Oversættelser skulle skee her, maa, saalænge der ikke er ansat Translateur i det islandske Sprog, være

1855. vedkommende Parts egen Sag at formaae en her bosat
22. Decbr. Mand, der kan tillægges Autoritet som Sagkyndig, t. Ex. Docenten i det oldnordiske Sprog ved Kjöbenhavns Universitet, til at meddele den fornödne Bekræftelse, der i saa Fald formentlig vil blive taget for gyldig af Höiesteret. — Justitsministeriet den 22. Decbr. 1855.

22. Decbr. **Justitsministeriets** Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Paategninger paa Stævninger til Höiesteret.** Khavn den **22.** Decbr. **1855.** — Isl. Copieb. 1855, Nr. 823—825. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 117.

Da det i den senere Tid oftere er forekommet, at Höiesterets-Stævninger, der fra Island ere indbragte for Höiesteret, efter at være opsendte til Island for at forkyndes Vedkommende, atter nedsendes hertil med Paategninger om Stævningens Forkyndelse af Stævningsmændene, der ere affattede i det islandske Sprog, uden at være forsynede med dansk Oversættelse, saa skulde jeg, da Sagens Afgjörelse utilbörligen forhales naar Stævningerne atter skulle opsendes til Island, for at der kan blive meddeelt en bekræftet dansk Oversættelse af Forkyndelses-Paategningen, tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden (Amtmanden) anmodet om, behageligen at ville paalægge [saavel Byfogden i Reykjavík som[1] samtlige Sysselmænd i det Dem anbetroede Amt, for Fremtiden at meddele en bekræftet dansk Oversættelse af Stævningsmændenes Paategning, om at have forkyndt Vedkommende en Höiesterets-Stævning, paa selve Stævningen, forinden denne atter nedsendes hertil. — Justitsministeriet den 22. Decembr. 1855.

22. Decbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Althingsskat af Embedsjorder.**

[1]) fra [udeladt i Brevene til Amtmændene.

Khavn den 22. Decbr. 1855. — Isl. Copiebog 1855, Nr. 831. 1855. 22. Decbr.

Med Hensyn til en af Revisionen af Islands Jordebogskasse-Regnskab for Aaret til 31. Marts 1853 gjort Udsættelse om, at der i bemeldte Regnskab var paa Contoen «tilbagebetalte og eftergivne Summer» opfört 1 Rd. 34 Sk., med Forklaring: at være Althingsskat af Effersö og Arnarhol for Aaret 1852, idet der af Revisionen var bemærket, at samme ikke kunde ansee Besidderne af bemeldte Jorder for fritagne for at svare Althingsskat, har Hr. Stiftamtmanden ved behagelig Skrivelse af 8. Februar d. A. indstillet det saaledes reiste Spörgsmaal til Ministeriets Afgjörelse.

I denne Anledning skulde jeg til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse melde, at da Ministeriet maa tiltræde den af Hr. Stiftamtmanden yttrede Anskuelse[1] angaaende det omhandlede Spörgsmaal, vil den omhandlede Udsættelse saaledes kunne bortfalde. — Justitsministeriet den 22. Decembr. 1855.

Justitsministeriets Skrivelse til Finantsministeriet, angaaende **Vartpenge for en entlediget** 27. Decbr.

[1]) Stiftamtmanden yttrede sig i den nævnte Skrivelse saaledes (Isl. Journ. 5, Nr. 405): „I Anledning af det nærværende Spörgsmaal skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, deels at Jorderne Arnarhóll og Effersö med vedkommende Brugeres Bestallinger ere overladte dem til afgiftsfri Brug, og deels at Plak. 8. Juli 1848 § 3 udtrykkelig bestemmer, at Althingsskatten udredes af Jordbrugeren ‚imod Erstatning af Jordeieren'. — Af begge disse Grunde troer jeg det klart, at Erlæggelsen af den omhandlede Althingsskat ikke kan paahvile vedkommende Brugere af fornævnte Jorder, og det saa meget mindre, som Brugen af samme udgjör en Deel af deres Embedslönninger, som i Analogi af Plak. 2. Marts 1853 ere emanciperede fra den omtalte Ydelse".

1855. **Distriktslæge.** Khavn den 27. Decbr. 1855. —
27. Decbr. Isl Copieb. 1855, Nr. 834.

Med Hensyn til, at forhenværende Distriktslæge i Islands Vesteramts nordre Lægedistrikt, Johan Peter Weywadt, der paa dette Ministeriums nedlagte allerunderd. Forestilling ved allerh. Resol. af 19. Decbr. 1850 blev entlediget fra ovennævnte Embede fra 1. Januar 1851 at regne med 200 Rd. aarlig i Vartpenge, forelöbigt i tre Aar, og som derefter har været tillagt denne Sum som Pension for hvert af Aarene 1854 og 1855 ifölge specielle allerh. Resolutioner paa Finantsministeriets allerund. Forestillinger, i det herhos tilbagefölgende Andragende har anholdt om at tillægges lige Pension for Eftertiden, har Finantsministeriet, næst at bemærke, at Samme ikke vil kunne give sit Samtykke hertil, efter at Pensionsloven er emaneret, og derfor maa ansee Pensionering paa Aaremaal for at være uden Hjemmel i bemeldte Lov, og at Samme derfor er sindet allerund. at andrage paa, at Weywadt, i Analogi med Bestemmelserne i Pensionslovens § 3, sættes paa Pension i Forhold til de af ham oppebaarne Embedsindtægter, i behagelig Skrivelse af 26. Oktobr. sidstl. begjært undertegnede Ministeriums Yttringer angaaende denne Sag.

I Svar herpaa undlader jeg ikke tjenstl. at meddele, at da Weywadt var entlediget forinden Pensionsloven udkom, forekommer det Ministeriet, at bemeldte Lovs Bestemmelser ikke ville kunne finde Anvendelse paa ham, og da Grunden til, at Vartpenge kun tilstodes Supplikanten i 3 Aar, var den, at han, der endnu var i en ung Alder, efter hvad der i Finantsministeriets Skrivelse af 8. Oktobr. 1850 var udtalt, formentes under forandrede klimatiske Forhold snart at ville blive skikket til at paatage sig en passende Ansættelse i en anden Embedsstilling, og da det fremdeles maa antages, at han vil være villig til at mod-

tage en saadan, maa Ministeriet, i Henhold til sine Skrivelser af 18. Septbr. 1850 og 17. Novbr. 1853, paa det bedste anbefale Supplikanten til at bevirkes de ham tidligere tillagte Vartpenge fremdeles tilstaaede, indtil han opnaaer anden Ansættelse. — Justitsministeriet den 27. Decembr. 1855. 1855. 27. Decbr.

Islandske Departements Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. Oversendelse af nye Schemaer til **Tabeller** over **Vielser, Födsler og Dödsfald.** Khavn den 11. Januar 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 12. 1856. 11. Januar.

Ifölge Begjæring af det statistiske Bureau undlader man ikke herved tjenstl. at tilstille D. Höiærværdighed 700 Exemplarer af Schemata til Tabeller over Vielser, Födsler og Dödsfald, med lige tjenstl. Anmodning om, behageligen at ville fordele samme blandt Geistligheden i Island, samt derhos drage Omsorg for, at de fremtidige Tabeller for Islands Vedkommende blive affattede i Overeensstemmelse med de saaledes fremsendte Schemata. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 11. Januar 1856.

[Schema].

Pastorat (Sogn)
Herred
Amt

Oversigt over Vielser, Födsler, Dödsfald, de födende Mödres Alder og Födslernes Antal samt Confirmerte i Aaret 185 . .

Anm. Höre to eller flere Sogne under eet Pastorat i det samme Herred, kan Oversigten meddeles for disse samlede, med mindre det ene er et Kjöbstadsogn og det andet et Landsogn, i hvilket Tilfælde hvert anföres for sig. Lige med Landsbysogne regnes saadanne Distrikter, der vel ere henlagte til Kjöbstadkirker, men ikke höre til Kjöbstædernes eller deres Forstæders Grund. Det borgerlige Aar og ikke Kirkeaaret lægges til Grund for Beregningen.

1856.
11. Januar.

A. Vielser.

1. De viede Pars Alder.

Antallet af Viede af Qvindekjön.	Antallet af Viede af Mandkjön. under 25 Aar.	imell. 25-30.	30-35.	35-40.	40-45.	45-50.	50-55.	55-60.	60-65.	65-70.	over 70 Aar.	Summa.
Under 20 Aar												
Imellem 20 og 25 Aar . . .												
25 og 30 — . . .												
30 og 35 — . . .												
35 og 40 — . . .												
40 og 45 — . . .												
45 og 50 — . . .												
50 og 55 — . . .												
55 og 60 — . . .												
60 og 65 — . . .												
65 og 70 — . . .												
over 70 — . . .												
Summa												

2. Vielser i hver Maaned.

2. Vielser i hver Maaned.	
Januar	
Februar	
Marts	
April	
Mai	
Juni	
Juli	
August	
September	
Oktober	
November	
December	
Summa . . .	

Anm. Den viede Mand anföres i den Længde-Colonne, som svarer til hans Alder, i den Underafdeling, som angiver hans Kones Alder, saaledes den Mand under 25 Aar, som er bleven viet med en Kone paa 34 Aar, i den 4de Afdeling af den 1ste Længde-Colonne; den Mand i en Alder af 50 Aar, som er bleven viet med en Kone paa 50 Aar, i 8de Afdeling af den 7de Længde-Colonne, og saa fremdeles.

1856.
11. Januar.

3. De viede Par vare:										4. Af Enkemændene indtraadte i			5. Af Enkerne indtraadte i			6. Af fraskilte Mænd indtraadte i			7. Af fraskilte Koner indtraadte i		
a. Ungkarle med			b. Enkemænd med			c. Fraskilte Mænd med			Summa viede Par.												
Piger.	Enker.	Fraskilte Koner.	Piger.	Enker.	Fraskilte Koner.	Piger.	Enker.	Fraskilte Koner.		2det Ægteskab	3die Ægteskab	4de Ægteskab eller derover	2det Ægteskab	3die Ægteskab	4de Ægteskab eller derover	2det Ægteskab	3die Ægteskab	4de Ægteskab eller derover	2det Ægteskab	3die Ægteskab	4de Ægteskab eller derover

Anm. 1. Det summariske Belöb af Nr. 1, 2 og 3 maa stemme med hinanden. Det sammenlagte Belöb af Nr. 4 maa stemme med det sammenlagte Belöb af Nr. 3 b; det sammenlagte Belöb af Nr. 5 med Enkerne i 3 a, 3 b og 3 c; det sammenlagte Belöb af Nr. 6 med det sammenlagte Belöb af 3 c, og det sammenlagte Belöb af Nr. 7 med de Fraskilte i 3 a, 3 b og 3 c.

Anm. 2. Naar Vielse er foretagen af en anden end Sognets Præst (Loven af 4. April 1855 § 3), anföres den dog af denne sidste. Borgerlige Ægteskaber anföres af den Præst, hos hvem Anmeldelse om samme er skeet.

B. Födsler.

	1. Levende Födte.				2. Dödfödte.				3. Summa af Nr. 1 og 2 af hvert Kjön.		4. Summa af begge Kjön.
	Ægte		Uægte		Ægte		Uægte.				
	Mand-kjön.	Qvinde-kjön.	Mand-kjön.	Qvinde-kjön.	Mand-kjön.	Qvinde-kjön.	Mand-kjön.	Qvinde-kjön.	Mand-kjön.	Qvinde-kjön.	
Januar											
Februar . . .											
Marts											
April											
Mai											
Juni											
Juli											
August											
September . .											
Oktober . . .											
November . .											
December . .											
Summa											

Anm. 1. De ved Forordningen af 30. Mai 1828 §§ 7, 9 og 12 foreskrevne
Anm. 2. Dersom Firlinger forekomme, maatte særskilt Bemærkning derom

C 2. Efter

Mandkjön.

	i den 1ste Maaned, Dödfödte iberegnet.	i den 2den Maaned.	i den 3die Maaned.	i den 4de, 5te og 6te Maaned.	i den 7de, 8de og 9de Maaned.	i den 10de, 11te og 12te Maaned.	i det 2det Aar.	i det 3die Aar.
Januar								
Februar								
Marts								
April								
Mai								
Juni								
Juli								
August								
September								
Oktober								
November								
December								
Summa								

Anm. Det samlede Belöb af begge Summa-Rubrikkerne i Tabel C 2 maa stemme med Summa-Rubrikken i Tabel C 1.

5. Tilfælde, hvori der har været					C. Dödsfald.						
Tvillinger		Trillinger.			C I. Efter ægteskabelig Stilling.						Summa.
Ægte.	Uægte.	Ægte.	Uægte.		Ugifte. Mand-kjön.	Ugifte. Qvinde-kjön.	Gifte. Mand-kjön.	Gifte. Qvinde-kjön.	Enke-mænd.	Enker.	
				Januar . . .							
				Februar . . .							
				Marts							
				April							
				Mai							
				Juni							
				Juli							
				August . . .							
				September . .							
				Oktober . . .							
				November . .							
				December . .							
				Summa							

Födselsanmeldelser lægges til Grund for denne Tabel og ikke Daabsanmeldelserne.
tilföies Nr. 5.

Alderen.

(Qvindekjön).[1]

i det 4de Aar.	i det 5te Aar.	imellem 5 og 10 A.	10 og 15 A.	15 og 20 A.	20 og 25 A.	25 og 30 A.	30 og 35 A.	35 og 40 A.	40 og 45 A.	45 og 50 A.	50 og 55 A.	55 og 60 A.	60 og 65 A.	65 og 70 A.	70 og 75 A.	75 og 80 A.	80 og 85 A.	85 og 90 A.	90 og 95 A.	95 og 100 A.	over 100 Aar.	Summa.

[1]) for „Qvindekjön" ere andre Rubrikker indrettede, med ganske den samme Inddeling som den for Mandkjön.

1856.
11. Januar.

C 3. Blandt de Döde omkom ved voldsom Död.

a. Selvmordere,

	ved Hængning						ved Drukning						ved Skydning og skarpe Instrumenter.						ved Gift.						ved Nedstyrtning eller paa anden Maade.						Summa Selvmordere.
	Ugifte.		Gifte.				Ugifte.		Gifte.				Ugifte.		Gifte.				Ugifte.		Gifte.				Ugifte.		Gifte				
	Mandk.	Qvindek.	Mandk.	Qvindek.	Enkemænd.	Enker.	Mandk.	Qvindek.	Mandk.	Qvindek.	Enkemænd.	Enker.	Mandk.	Qvindek.	Mandk.	Qvindek.	Enkemænd.	Enker.	Mandk.	Qvindek.	Mandk.	Qvindek.	Enkemænd.	Enker	Mandk.	Qvindek.	Mandk.	Qvindek.	Enkemænd.	Enker.	
Januar																															
Februar																															
Marts																															
April																															
Mai																															
Juni																															
Juli																															
August																															
September																															
Oktober																															
November																															
December																															
Summa																															

1856.
11. Januar.

	b. Druknede.						c. Ihjelsagne ved Lynild.						d. Indebrændte.						e. ved Kjörsel og paa Jernbaner.						f. ved andre ulykkelige Tilfælde.					
	Ugifte.		Gifte.				Ugifte.		Gifte.				Ugifte.		Gifte.				Ugifte.		Gifte.				Ugifte.		Gifte.			
	Mandk.	Qvindek.	Mandk.	Qvindek.	Enkemænd.	Enker.	Mandk.	Qvindek.	Mandk.	Qvindek.	Enkemænd.	Enker.	Mandk.	Qvindek.	Mandk.	Qvindek.	Enkemænd.	Enker.	Mandk.	Qvindek.	Mandk.	Qvindek.	Enkemænd.	Enker.	Mandk.	Qvindek.	Mandk.	Qvindek.	Enkemænd.	Enker.
Januar																														
Februar																														
Marts																														
April																														
Mai																														
Juni																														
Juli																														
August																														
September																														
Oktober																														
November																														
December																														
Summa																														

1856.
11. Januar.

	Summa omkomne ved voldsom Död (a—f). Ugifte. Mandk.	Ugifte. Qvindek.	Gifte. Mandk.	Gifte. Qvindek.	Enkemænd.	Enker.	Summa. Mandkjön.	Summa. Qvindekjön.	Summa af begge Kjön.
Januar . . .									
Februar . . .									
Marts									
April									
Mai									
Juni									
Juli									
August . . .									
September . .									
Oktober . . .									
November . .									
December . .									
Summa									

D. Oversigt

over Alderen af de Mödre, der i Aaret 185 . have födt Börn (levende eller dödfödte), samt over Antallet af de stedfundne Födsler.

Mödrenes Alder.	Födslerne. Ægte. Mk.	Ægte. Qk.	Uægte. Mk.	Uægte. Qk.	Summa. Mk.	Summa. Qk.	Totalsum af Födsler
imell. 15—20 Aar							
20—25 —							
25—30 —							
30—35 —							
35—40 —							
40—45 —							
45—50 —							
50—55 —							
over 55 —							

Anm. En Tvilling- eller Trillingfödsel af forskjelligt Kjön anföres vilkaarligt under Mandkjön eller Qvindekjön i den Rubrik for ægte eller uægte Födsler, hvortil samme i Henhold til Moderens Alder hörer; men en Anmærkning maa da oplyse det Nödvendige i de enkelte Tilfælde, som maatte være indtrufne.

E. Confirmerte.

Mandkjön

Qvindekjön

Summa

Aabent Brev ang. **Udfærdigelsen af nye Bestallinger.** Frederiksborg Slot den 28. Januar 1856. — Udfærdiget igjennem Ministeriet for Monarchiets Fælles-Anliggender, og sendt til Island med Justitsministeriets Circulaire 8. Marts 1856, men ikke udgivet paa Islandsk. — Original-Aftryk hos Schultz paa et Ark i Patentformat. Depart. Tid. 1856, S. 89. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 443—444. 1856. 28. Januar.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Da de hidtil udfærdigede Bestallinger [1] efter den af Os under 2. Oktbr. f. A. udgivne Forfatningslov for Vort Monarchies Fælles-Anliggender ikke længer ere svarende til Forholdene, byde og befale Vi, som fölger:

Samtlige Vore Embedsmænd, civile og militaire, saa og Andre, der ifölge dem meddeelt Rang eller Charge have modtaget allern. Bestalling, skulle, inden Udlöbet af 6 Uger fra dette Vort aabne Brevs Datum, gjennem det af Vore Ministerier, under hvilket de sortere eller gjennem hvilket Bestallingerne ere udfærdigede, allerund. indsende disse, for at forelægges Os til Cassation, og i Stedet derfor modtage nye Bestallinger, i hvilke optages fölgende Vor Befaling:

«Thi skal han være Os, som sin rette Arvekonge og Herre, tro og lydig, holde Monarchiets og Landsdelenes Forfatningslove, med Troskab og Nidkjærhed opfylde de Pligter, som det ham allernaad. betroede Embede paalægger ham».

Hvortil i Bestallingerne for Militaire föies:

«uvægerlig lade sig bruge i Vor Tjeneste til Lands og Vands, og som ærekjær (Sömand og) Krigsmand vove sit Liv og Blod».

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 28. Januar 1856.

---

[1]) *see* kgl. Resol. 10. Juli 1849.

1856. **Kongelig Resolution** angaaende **Afholdelsen af**
3. Febr. **juridiske Examina.** Christiansborg den 3. Febr. 1856. — Depart. Tid. 1856, S. 166—167. Algreen-Ussings Reskriptsamling 1856, S. 25.

Paa Kirke- og Underviisnings-Ministerens allerunderd. Forestilling bifaldes, «at Bestemmelserne i Bekjendtgjörelsen af 13. Mai 1850, om en forandret Inddeling af det akademiske Aar ved Kjöbenhavns Universitet, § 4, forsaavidt angaaer den fuldstændige juridiske Embedsexamen og den juridiske Examen for Ustuderede, forandres derhen, at disse Examina i det andet akademiske Halvaar blive at afholde og tilendebringe i Juni Maaned». — Christiansborg den 3. Februar 1856.

7. Febr. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Indsendelse af aarlige Inventarie-Lister ved Skolen.** Khavn den 7. Februar 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 50.

Ved hoslagt at fremsende Afskrifter af den 17., 18., 19., 20. og 21.. Antegnelsespost til Regnskabet for det islandske lærde Skolevæsens Indtægter og Udgifter for Aaret fra 1. April 1851 til 31. Marts 1852, saavel som af den 19. og 20. Antegnelsespost til samme Regnskab for Aaret til 31. Marts 1853, tilligemed de til bemeldte Antegnelser hörende Bilage, skulde jeg, da de til bemeldte Poster fremkomne Besvarelser og Erklæringer, saaledes som af Revisor er paaviist, ere i mange Henseender saa ufuldstændige og mangelfulde, at Paastand paa yderligere Rigtigheds Aflæggelse for de i de nævnte Poster ommeldte, Skolen tilhörende Inventariegjenstande ikke fra Revisionens Side har kunnet frafaldes, tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærv. anmodet om, at ville paalægge samtlige Vedkommende, hver for sin Part, uopholdeligen at tilveiebringe en saadan detailleret Rigtighed for de tidtnævnte

Inventariegjenstande, som Ephoratet maatte ansee for fyldestgjörende, hvorefter disse Oplysninger forventes ved Bilagenes Tilbagesendelse hertil behageligen indsendte, ledsagede af Ephoratets nærmere Yttringer desangaaende; hvorhos for Fremtiden bedes paaseet, at der aarlig med Skolens Regnskab nedsendes en fuldstændig Inventarie-Liste over Skolens Effekter, affattet og bekræftet paa den i Ministeriets Skrivelse af 18. April f. A. bestemte Maade. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 7. Februar 1856. 1856. 7. Febr.

Capitelstaxt for **Vester-Amtet** fra **Medio Mai 1856 til samme Tid 1857.** Stykkesholm den 9. Februar 1856. — Islandsk: Original-Gjenpart, trykt som Schema og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal, 2 Blade i 4to. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi árin 1856 til 1860" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" II, 406–429. Jevnf. Þjóðólf. VIII, 54. 9. Febr.

Kapituls-Taxti fyrir Mýra og Hnappadals, Snæfellsness, Dala, Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur, í Íslands vestur-amti, gildandi frá miðju Mai mánaðar 1856 til sömu tíðar 1857.

Vöru og aura tegundir.	Silfurmynt.		á landsvísu hdr.		þaraf 1 al.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	27	62 1/2	27	62 1/2	22 1/6
— 2	3	84	23	24	18 1/2
— 3	5	81	35	6	28
— 4	4	22	33	80	27
— 5	2	92	35	48	28 1/3
— 6	3	92	31	64	25 1/4
— 7	2	66 2/3	»	»	»
— 8	16	87 1/4	16	87 1/4	13 1/2
— 9	13	30	17	72	14 1/4
B. Nr. 10	»	25 1/4	31	54	25 1/4
— 11	»	21 1/5	26	48	21 1/5

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Vester-Amtet den 9. Febr. 1855 (ovenf. S. 21–24).

1856.
9. Febr.

Vöru og aura tegundir.	Silfurmynt. rd.	Silfurmynt. sk.	á landsvísu hdr. rd.	á landsvísu hdr. sk.	þaraf 1 al. sk.
B. Nr. 12	»	$21\frac{3}{4}$	27	18	$21\frac{3}{4}$
— 13	»	$20\frac{2}{3}$	25	80	$20\frac{2}{3}$
C. Nr. 14	»	40	»	»	»
— 15	»	16	10	»	8
— 16	»	$32\frac{1}{2}$	»	»	»
— 17	»	$7\frac{1}{2}$	14	6	$11\frac{1}{4}$
— 18	»	$63\frac{1}{2}$	»	»	»
— 19	1	$42\frac{1}{5}$	»	»	»
— 20	»	$39\frac{1}{4}$	»	»	»
— 21	»	30	»	»	»
D. Nr. 22	4	$24\frac{1}{2}$	25	51	$20\frac{1}{2}$
— 23	4	$77\frac{1}{2}$	28	81	23
— 24	3	81	23	6	$18\frac{1}{2}$
— 25	3	30	19	84	16
— 26	3	$22\frac{3}{4}$	19	$40\frac{1}{2}$	$15\frac{1}{2}$
E. Nr. 27	1	24	18	72	15
— 28	1	$63\frac{1}{2}$	24	$88\frac{1}{2}$	20
— 29	1	$53\frac{1}{4}$	23	31	$18\frac{2}{3}$
— 30	1	$41\frac{1}{4}$	21	43	$17\frac{1}{6}$
F. Nr. 31	4	72	19	»	$15\frac{1}{4}$
— 32	3	$88\frac{1}{2}$	23	51	$18\frac{3}{4}$
— 33	3	34	20	12	16
— 34	2	41	19	40	$15\frac{1}{2}$
— 35	1	$78\frac{1}{3}$	21	76	$17\frac{1}{2}$
— 36	3	46	20	84	$16\frac{3}{4}$
— 37	»	$6\frac{1}{12}$	15	20	$12\frac{1}{4}$
G. Nr. 38	3	$26\frac{1}{2}$	»	»	»
— 39	»	$55\frac{1}{2}$	»	»	»
— 40	2	$47\frac{3}{4}$	»	»	»
— 41	»	79	»	»	»
— 42	»	$72\frac{1}{2}$	»	»	»
— 43	1	35	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

	á landsvísu hundrað. Silfurmynt. rd.	á landsvísu hundrað. sk.	þar af 1 alin. sk.
Eptir Litr. A. eða í fríðu	27	$67\frac{1}{2}$	$22\frac{1}{6}$
— B. — í ullu, smjöri og tólg	27	74	$22\frac{1}{5}$

Eptir Litr. C. eða í ullar tó-vöru . .	12	3	$9\frac{3}{8}$	1856.
— D. — í fiski	23	$33\frac{3}{5}$	$18\frac{2}{3}$	9. Febr.
— E. — í lýsi	22	$10\frac{1}{2}$	$17\frac{2}{7}$	
— F. — í skinna-vöru . . .	19	$95\frac{2}{7}$	16	

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, sýnir höfuðmeðalverð allra meðalverða
[hdr.] 22 Rd. $15\frac{1}{3}$ Sk. [og alin] $17\frac{3}{4}$ Sk.

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir Litr.	A:	1 hundr.	1 kýr snemmbær, í fardögum.
—		—	6 ær, loðnar og lembdar, í fardögum.
—		—	6 sauðir þrèvetra og eldri, á hausti.
—		—	8 sauðir tvævetra á hausti.
—		—	12 sauðir veturgamlir á hausti.
—		—	8 ær geldar á hausti.
—		—	1 púlshestur, 5 til 12 vetra, í fardögum.
—		90 áln.	1 hryssa, jafngömul, í fardögum.
—	B:	1 hundr.	12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg.
—	C:	—	60 pör eingirnissokka. 180 pör sjóvetlínga.
—	D:	—	6 vættir af sèrhverri þar tilnefndri fiskitegund.
—	E:	—	1 tunna, eða 120 pottar lýsis.
—	F:	—	4 fjórðúngar af nautskinni.
—		—	6 — af kýr-, hross- og selskinni.
—		—	8 — sauðskinni.
—		—	12 — ærskinni.
—		—	240 lambskinn.

Íslands vestur-amts skrifstofu, Stykkishólmi þann 9. Februar 1856.

P. Melsted. Árni Böðvarsson,
const.

1856.
16. Febr.

Lov ang. Forandring i Loven om Skibsfart og Handel paa Island. Christiansborg Slot den 16. Februar 1856[1]. — Publiceret 1856 i alle Jurisdiktioner i Sönder-Amtet, ligeledes i Snæfellsnes, Dala og Isafjords Sysseler i Vester-Amtet, samt i Skagafjords, Öefjords og Thingöe Sysseler i Norder-Amtet; 1857 i Myra og Hnappadals Syssel og i Bardastrands Syssel; i Stranda Syssel anföres den ikke som publiceret, heller ikke i Hunavatns Syssel og ikke i Mula Sysselerne. — Udkast forelagt Rigsdagen af Justitsministeren, trykt i Depart. Tid. 1856, S. 55—61 (med Motiver), 251. Forhandlinger i Rigsdagens VII. Session 1855: Landsthings Tid. S. 147—149. 167. 199—215. 225—235. 293. — Folketh. Tid. S. 826. 884. 1242 1462—1463. 1608—1609. — Anh. S. 257—266. 491—492. — Loven er stadfæstet af Kongen ved Resol. 16. Februar 1856 og dens Original vedhæftet Resolutionen i Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1856, Nr. 5 — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk hos Schultz, 2 Blade i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Anden Side den danske Text med Kongens og Justitsministerens (Simonys) Underskrifter; tredie Side den islandske Text uden Underskrifter, men med Verification: „Samhljóða hinum danska texta, vitnar Oddg. Stephensen"; fjerde Side blank. — Depart. Tid. 1856, S. 251. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 455.

Islandsk: Loven er fremkaldt ved Althingets Initiativ i Sessionen 1855, *see* Tíð. frá alþingi Íslendinga 1855, S. 157—163. 694—698. 722—726. 844—847, og derefter forelagt Rigsdagen, uden at Althingets Deeltagelse dog er bemærket i Intimationen. Original-Aftryk med den danske Text (*see* ovenfor). Tíð. um stjórnarmál. Íslands I, 118—124 (med Motiver). Tíð. frá alþ. Íslendínga 1857, Viðb. B, S. 80—81.

Fransk: Original-Aftryk hos Schultz af den danske Text med fransk Oversættelse: „Loi, concernant une modification du § 4 de la loi sur la navigation et le commerce en Islande, du 15. Avril 1854". 2 Blade i 4to.

Lov angaaende Forandring i § 4 af Lov om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April 1854.

[1]) *see* Justitsmin. Bekg. 28. Febr. 1856.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov: 1856. 16. Febr.

1. Den i Lov om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April 1854 § 4 givne Bestemmelse, hvorefter Rhederen har ved sin Erklæring at godtgjöre Rigtigheden af den Angivelse af Skibets Navn, Hjemsted og Störrelse samt Skipperens Navn, som skal optages i de islandske Söpas, ophæves.

2. Til Oplysning om foranförte Punkter, hvorom Passet fremdeles bör indeholde det Fornödne, skal Begjæringen om dets Udfærdigelse, forsaavidt Skibet er dansk Eiendom, for Fremtiden ledsages af Skibets Maalebrev og Biilbrev eller Skjöde, samt Skipperens Borgerbrev, og, forsaavidt det er fremmed, af de Dokumenter, som træde istedetfor de nævnte Skibspapirer.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 16. Februar 1856.

Lög, er breyta 4. grein laga 15. April 1854, um siglíngar og verzlun á Íslandi.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Lög þessi hefir ríkisþíngið fallizt á og Vèr staðfest með samþykki Voru:

1. þar sem svo er mælt fyrir í 4. grein laga 15. April 1854, um siglíngar og verzlun á Íslandi, að útgjörðarmaður skipsins eigi með vitnisburði sínum að sanna, að skýrsla sú sè rètt, sem á að standa í hinum íslenzku leiðarbrèfum um nafn skipsins, heimili þess og stærð og nafn skipstjóra, þá er sú ákvörðun úr lögum tekin.

2. Til sönnunar um fyr tèð atriði, er eins og að undanförnu skulu tilgreind í leiðarbrèfinu, skal með beiðninni um leiðarbrèfið hèr eptir fylgja, þegar það er innanríkisskip, mælíngarbrèf skipsins og veðmálabrèf eða

1856. 16. Febr. afsalsbrèf og einnig borgarabrèf skipstjóra, en þegar það er utanríkisskip, skýrteini þau, er skipið hefir í staðinn fyrir áður greind skipaskjöl.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr að hegða. — Gefið í höll Vorri Kristjánsborg, 16. dag Februarmánaðar 1856.

18. Febr **Kongelig Resolution** ang. **Understöttelse for en Kunstmaler-Elev.** Christiansborg den 18. Febr. 1856. — Isl. Departem. Forestill. og Resol. Protok. 1856, Nr. 9 — Ved Forestilling 15. Febr. 1856 foredrager Justitsministeren (Simony), at Elev ved Kunstakademiet Sigurður Guðmundsson havde ansögt om Understöttelse til at kunne fortsætte sin Uddannelse ved Kunstakademiet, saaledes som det var blevet ham tilstaaet i nogle foregaaende Aar. Professor Hetsch havde bemærket, at hans umiskjendelige Fremskridt bare Vidnesbyrd om, at den ham forundte Understöttelse havde været vel anvendt, men at hans Udvikling i Malerkunsten kræver en længere Tid. Han havde imidlertid faaet Löfte om Underviisning af en af de bedste Kunstnere, og Professoren anbefaler ham derfor til en fortsat Understöttelse, hvilken Ministeren ogsaa indstiller, saaledes

«at der af Renterne af den ved allerh. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island maa for indeværende Aar allern. forundes indbemeldte Sigurd Gudmundsson fra Island en Hjælp af 100 Rd.»

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Christiansborg den 18. Februar 1856.

18. Febr. **Kongelig Resolution** ang. **Understöttelse for to Landvæsens-Elever** fra Island. Christiansborg den 18. Februar 1856. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Prot. 1856, Nr. 10. — Justitsministeren (Simony) fremstiller i en allerund. Forestilling 16. Februar Andragender fra to Landvæsens-Elever fra Island, nemlig Ólafur Sveinsson og

Friðbjörn Björnsson. Den Förste søgte om Understöttelse til som Elev at kunne deeltage i Underviisningen i Landvæsens-Institutet paa Skibildgaard, hvor han for Tiden opholdt sig, og Landhusholdnings-Selskabet anbefalede ham dertil med den Bemærkning, at „alle de Islændere, som ved Selskabets Hjælp og Understöttelse i de senere Aar have nydt Underviisning i Landvæsenet, have hengivet sig dertil med en Iver, som giver det bedste Haab om, at deres Bestræbelser ville blive til Gavn for deres Födeland"; hvad særlig Olaf Sveinsson angik, da havde han erholdt Tilsagn om at faa overdraget Brugen af en passende Jord, naar han kom tilbage til Island efter at have lært Landvæsenet. Selskabet bemærkede, at Honoraret for et Vintercursus paa Skibild udgjör 100 Rd., og at Eleven desuden vil behöve nogen Hjælp til Eqvipering. 1856. 18. Febr.

Den anden i Efteraaret 1855 ankomne Elev, Friðbjörn Björnsson fra Öefjords Syssel, var meget anbefalet af Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet som „en dygtig og ordentlig ung Mand, om hvem det ventes, at han fremfor de fleste andre islandske Landvæsens-Elever vil blive sit Födeland til Nytte". Han søgte om Understöttelse til at reise til Jylland, hvor han havde faaet midlertidig Plads paa en Gaard, indtil han kunde komme til Skibild.

Ministeren indstiller derfor:

«at Islænderne Olafur Sveinsson og Friðbjörn Björnsson i indbemeldte Öiemed allern. maatte bevilges en Understöttelse af respektive 130 Rd. og 20 Rd. af Renterne af den ved allerh. Resolution af af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island».

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Christiansborg den 18. Februar 1856[1].

Capitelstaxt for Hunavatns og Skagafjords Sysseler i Norder-Amtet, fra Medio Mai 1856 til 22. Febr.

[1]) Ved Justitsministeriets Skrivelse 29. Februar meddeles det kgl. danske Landhusholdnings-Selskab Indholdet af denne Resolution, og Pengene anvises Selskabet til Udbetaling. Isl. Copieb. 1856, Nr. 70.

1856. 22. Febr. samme Tid 1857. Friðriksgáfa den 22. Februar 1856. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi árin 1856 til 1860" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" II, 406—429. Norðri IV, 21—22.

Verðlagsskrá, sem gildir í Húnavatns sýslu og í Skagafjarðar sýslu frá miðju Mai mánaðar 1856 til jafnlengdar 1857.

	Ríkismynt.		Hundrað.		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	31	33	31	33	25
— 2 (Jard. 1856)	3	82	23	12	18½
— 3	5	94	35	84	28½
— 4	4	27	34	24	27½
— 5	2	95	35	84	28½
— 6	3	79½	30	60	24½
— 7	2	34	23	52	19
— 8	17	93½	17	93½	14½
— 9	13	44	17	90½	14½
B. Nr. 10	»	27	33	72	27
— 11	»	23	28	72	23
— 12	»	21	26	24	21
— 13	»	23	28	72	23
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	21½	13	42	11
— 16	»	28	8	72	7
— 17	»	8	10	»	8
— 18	»	57½	11	94	9½
— 19	»	79	12	33	10
— 20	»	38	47	48	38
— 21	»	27	33	72	27
D. Nr. 22	4	12	24	72	20
— 23	3	83½	23	21	18½
— 24	3	71	22	42	18
— 25	3	54	21	36	17

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Hunavatns og Skagafjords Sysseler af 23. Januar 1855 (ovenf. S. 9—11).

	Ríkismynt.		Hundrað.		Alin.	1856.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.	
D. Nr. 26	3	23	19	42	15½	22. Febr.
E. Nr. 27	1	32	20	»	16	
— 28	1	73	26	39	21	
— 29	1	70	25	90	21	
— 30	1	42	21	54	17	
F. Nr. 31	4	87½	19	62	15½	
— 32	3	67	22	18	18	
— 33	3	11	18	66	15	
— 34	2	34	18	80	15	
— 35	1	60	19	48	15½	
— 36	3	35	20	18	16	
— 37	»	6	15	»	12	
G. Nr. 38	3	37	20*	30	16	
— 39	»	»	»	»	»	
— 40	2	92	35	48	28½	
— 41	»	»	»	»	»	
— 42	»	81	»	»	16	
— 43	1	34	»	»	26	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

Eptir A, eða í friðu	27.80½	22½
— B, - í ullu, smjöri og tólg . .	29.36	23½
— C, - í tóvöru af ullu	19.65½	16
— D, - í fiski	22.23½	18
— E, - í lýsi	23.46	19
— F, - í skinnavöru	19.14½	15½

En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6 sýna meðalverð allra meðalverða

[hdr.] 23 Rd. 60½ Sk. [og alin] 19 Sk.

Friðriksgáfu 22. dag Februarmán. 1856.

Havstein. Eptir fullmakt
Guðmundr Johnsen.

Capitelstaxt for **Öefjords og Thingöe** Sysseler i Norder-Amtet, fra **Medio Mai 1856 til samme Tid 1857.** Friðriksgáfa den **22.** Februar **1856.** — 22. Febr.

1856. 22. Febr. Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi árin 1856 til 1860" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" II, 406—429. Norðri IV, 21—22.

Verðlagsskrá, sem gildir í Eyjafjarðar sýslu og í þingeyjar sýslu, frá miðju Mai mánaðar 1856 til jafnlengdar 1857.

		ríkismynt.		hundrað.		alin.
		rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr.	1[1]	29	74	29	74	24
—	2 (fard. 1856)	4	24	25	48	20½
—	3	6	12½	36	75	29½
—	4	4	56	36	64	29½
—	5	3	31	39	84	32
—	6	4	45	35	72	28½
—	7	2	46½	24	81	20
—	8	21	88	21	88	17½
—	9	17	91½	23	90	19
B. Nr.	10	»	28	35	»	28
—	11	»	24	30	»	24
—	12	»	19	23	72	19
—	13	»	22	27	48	22
C. Nr.	14	»	60	18	72	15
—	15	»	25	15	60	12½
—	16	»	30	9	36	7½
—	17	»	9	11	24	9
—	18	»	76	15	80	12½
—	19	»	92	14	36	11½
—	20	»	34	42	48	34
—	21	»	25½	31	84	25½
D. Nr.	22	4	32	26	»	21
—	23	3	66	22	12	17½
—	24	3	55	21	42	17
—	25	3	32	20	»	16
—	26	2	73	16	54	13
E. Nr.	27	1	75	26	69	21½
—	28	1	66½	25	37½	20½

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Hunavatns og Skagafjords Sysseler af 23. Januar 1855 (ovenf. S. 9—11).

1856. 22. Febr.

	ríkismynt. rd.	sk.	hundrað. rd.	sk.	alin. sk.
E. Nr. 29	1	60	24	36	19½
— 30	1	42	21	54	17
F. Nr. 31	4	28	17	16	13½
— 32	3	33	20	6	16
— 33	2	61	15	78	12½
— 34	1	70½	13	84	11
— 35	1	31	15	84	12½
— 36	3	5	18	30	14½
— 37	»	6½	16	24	13
G. Nr. 38	3	44	20	72	16½
— 39	»	32½	13	52	11
— 40	2	93½	35	66	28½
— 41	»	47	23	48	19
— 42	»	79½	»	»	16
— 43	1	37	»	»	26½

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

Eptir A, eða í fríðu	30.54	24½
— B, — í ullu, smjöri og tólg . .	29. 6	23
— C, — í tóvöru af ullu	19.91	16
— D, — í fiski	21.21½	17
— E, — í lýsi	24.49	19½
— F, — í skinnavöru	16.73½	13½

En meðalverð allra landaura, samantalin og skipt með 6, sýna meðalverð allra meðalverða [hdr.] 23 Rd. 65 Sk. [og alin] 19 Sk.

Friðriksgáfu, 22. dag Februar-mán. 1856.

Havstein. Eptir fullmakt
Guðmundr Johnsen.

Capitelstaxt for Nordermula og Söndermula Sysseler i Öster-Amtet, fra Medio Mai 1856 til samme Tid 1857. Friðriksgáfa den 22. Februar 1856. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á

22. Febr.

1856. Íslandi árin 1856 til 1860" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" II, 406—429. Norðri IV, 21—22. — Denne Taxt an-
22. Febr. föres som publiceret i Sönder-Mula Syssel i Aaret 1856.

Verðlagsskrá, sem gildir í Norður-Múla sýslu og í Suður-Múla sýslu, frá miðju Mai mánaðar 1856 til jafnlengdar 1857.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	27	20	27	20	22
— 2 (fard. 1856)	4	60	27	72	22
— 3	6	57	39	54	31½
— 4	5	3	40	24	32
— 5	3	55	42	84	34½
— 6	4	70½	37	84	30½
— 7	3	31	33	22	26½
— 8	21	61½	21	61½	17½
— 9	17	89	23	86½	19
B. Nr. 10	»	28	35	»	28
— 11	»	24	30	»	24
— 12	»	23	28	72	23
— 13	»	22	27	48	22
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	19	11	84	9½
— 16	»	25	7	78	6
— 17	»	8½	10	60	8½
— 18	»	88	18	32	14½
— 19	1	46	22	18	18
— 20	»	43	53	72	43
— 21	»	37	46	24	37
D. Nr. 22	4	31	25	90	21
— 23	4	39	26	42	21
— 24	4	29½	25	81	20½
— 25	3	72	22	48	18
— 26	2	86	17	36	14
E. Nr. 27	1	41	21	39	17
— 28	1	61	24	51	19½
— 29	1	49½	22	70½	18
— 30	1	37	20	75	16½

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Hunavatns og Skagafjords Sysseler af 23. Januar 1855 (ovenfor S. 9—11).

	ríkismynt. rd.	sk.	hundrað. rd.	sk.	alin. sk.	1856.
F. Nr. 31	4	32	17	32	14	22. Febr.
— 32	3	64	22	»	17½	
— 33	2	42	14	60	11½	
— 34	1	54	12	48	10	
— 35	1	26	15	24	12	
— 36	3	16	19	»	15	
— 37	»	7	17	48	14	
G. Nr. 38	3	47½	20	93	17	
— 39	»	»	»	»	»	
— 40	3	44	41	48	33	
— 41	»	»	»	»	»	
— 42	1	»	»	»	19	
— 43	1	20	»	»	23	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

Eptir A, eða í friðu	32.67	26
— B, - í ullu, smjöri og tólg . .	30.30	24
— C, - í tóvöru af ullu	24.39	19½
— D, - í fiski	23.59½	19
— E, - í lýsi	22.35	18
— F, - í skinnavöru	16.85	13½

En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6 sýna meðalverð allra meðalverða

[hdr.] 25 Rd. 4½ Sk. [og alin] 20 Sk.

Friðriksgáfu 22. dag Februarmán. 1856.

Havstein. Eptir fullmakt
Guðmundr Johnsen.

Finantslov for Finantsaaret **fra 1. April 1856 til 31. Marts 1857.** Christiansborg Slot den **28. Februar 1856.** — Udkommen igjennem Indenrigsministeriet (Simony). Original-Aftryk hos Schultz. Khavn 1856. 32 Sider i 4to. Departem. Tid. 1856, S. 419—426. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 497—532. — **Uddrag.** 28. Febr.

1856. 28. Febr. Vi Frederik den Syvende &c. G. V. Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Cap. I. (Indtægt) . . . .

§ 4. De islandske og færöeske Intrader föres til Indtægt med nedenstaaende 41,400 Rd.

A. Island.

	Specialsummer. Rd. β	Hovedsummer. Rd. β
1. Almindelige Indtægter:		
a. Afgift af Arv og overdragne Eiendomme	730 »	
b. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	540 »	
c. Rangskat	500 »	
		1770 »
2. Særegne Indtægter:		
a. Syslernes Forpagtningsafgifter . .	2610 »	
b. Laugthingsskriverlön	32 6	
c. Administrerede Mandtalsbogsintr.	600 »	
d. Kongetiende	2920 »	
e. Laugmandstold	340 »	
f. Afgifter af den islandske Handel	9400 »	
g. Indtægter af det kgl. Jordegods .	7910 »	
h. Forpagtningsintrader	71 »	
i. Rente af Kjöbesummen for Jorden Laugarnes	112 »	
k. Afgift af Jorden Bessastad m. m.	100 »	
l. Tilfældige Indtægter	980 »	
		25075 6
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgskapitaler		800 »
4. Tilbagebetaling af Laan og foreskudte Summer		4350 »
		31995 6
B. Færöerne		9402 »
Ialt Indtægt . .		41397 6
eller afrundet . .		41400 »

Cap. II. (Udgift). 1856.

	Special-summer. Rd. ß	Hoved-summer. Rd. ß	28. Febr.
§ 9. Justitsministeriet.			
A. Ministeriets Embedsmænd og Betjente, m. v.			
a. Lönninger.			
Direkteuren for det islandske Depart.	2400 »		
Islandske Departement.			
Expeditionscontoiret	1800 »		
G. Island.			
a. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:			
1. Lönninger, Contoirhold m. v. 19265 Rd. » Sk.			
2. Andre Udgifter 11940 — 16 -	31205 16		
2920 Rd. ere et Laan, der hviler paa Stiftamtmands-Embedet, samt forrentes og afdrages med 6 pCt.			
b. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedk.:			
1. Udgifter til Geistligheden 3562 Rd. 72 Sk.			
2. Det lærde Skolevæsen:			
a. Lönninger . . 8250 Rd.			
b. Andre Udg. 5420 —			
13670 »	17232 72		
c. Uforudsete og tilfældige Udgifter	4000 »		
		52437 88	

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 28. Februar 1856.

Lov om Udbetaling af **Dyrtidstillæg til Embeds- og Bestillingsmænd.** Christiansborg Slot den 28. Februar 1856. — Denne Lov er bragt i Anvendelse for 28. Febr.

1856. de islandske Embedsmænds Vedkommende, men ikke udgiven
28. Febr. paa Islandsk. Ved Althingets Sammentræden 1857 var den allerede exspireret. — Original-Aftryk hos Schultz, 2 Blade i 4to. Departem. Tid. 1856, S. 259—261. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 481—482. Jevnf. Þjóðólf. VIII, 62. 133.

Lov om Udbetaling af Gager og Lönninger i Finantsaaret 1856—57.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

1. De faste Penge-Indtægter, som i Finantsaaret 1856—57 tilkomme Embedsmænd og Bestillingsmænd, der lönnes af Statskassen eller de i Finantsloven opförte særlige Fonds, skulle, hvad enten de bestaae i fast aarlig Gage eller i Lönning, udbetales saaledes, at en Deel deraf ansættes i Byg og beregnes Embedsmændene og Bestillingsmændene tilgode efter den den 31. Januar 1856 fastsatte Capitelstaxt for Sjællands Stift. Til disse Indtægter henregnes saavel Erstatning for Embedet eller Bestillingen tillagte Naturalydelser, forsaavidt den er fastsat til en bestemt Pengesum, som personlige Tillæg.

De Gager og Lönninger, som nu ikke overstige 100 Rd., ansættes heelt i Byg i det Forhold, at 100 Rd. sættes lige med 25 Tdr. Byg.

Af alle andre Gager og Lönninger ansættes först 100 Rd. til 25 Tdr. Byg, og dernæst skal af hvad enhver af dem nu andrager over 100 Rd. indtil 600 Rd., 40 Rd. af hvert Hundrede forandres til 10 Tdr. Byg, og hvad enhver af dem nu andrager over 600 Rd. indtil 2000 Rd., skal 20 Rd. af hvert Hundrede forandres til 5 Tdr. Byg.

Dog skal af, hvad Gager eller Lönninger nu udgjöre over fulde Hundreder, saadan Ansættelse i Byg kun finde Sted, forsaavidt den giver et heelt Antal Tönder, medens det övrige Belöb ikke bliver Gjenstand

for Ansættelse. Fremdeles skal det samlede aarlige Tillægsbelöb, som efter denne Lov kommer Embedsmænd og Bestillingsmænd tilgode, afrundes saaledes, at det udgjör et lige Antal af hele Rigsdaler. 1856. 28. Febr.

2. Ligesom nærværende Lov ei finder Anvendelse paa de Embedsmænd og Bestillingsmænd, hvis Hovedindtægt bestaaer i Sportler, Brug af Jorder, Naturalydelser eller andre Gjenstande, der maae ansees at være stegne i Værdi under de forandrede Conjunkturer, saasom Herredsfogder og de fleste Præster (Physici og Distriktslæger dog ikke derunder indbefattede), saaledes medregnes slige Emolumenter, hvor de udgjöre en Biindtægt for Embedsmanden og Bestillingsmanden, ikke ved den i denne Lov fastsatte Fordeling.

3. Forener Nogen flere af Staten lönnede Embeder eller Bestillinger, komme de ham derfor tillagte faste Pengeindtægter sammenlagte i Betragtning.

4. De ved denne Lov bestemte Udbetalinger skee paa samme Maade og af de samme Kasser, som den tidligere bestemte Gage eller Lönning. Hvis saaledes nogen Deel af de herommeldte Gager og Lönninger vedkommer særlige Stiftelser, udrede disse Fonds den paa samme faldende forholdsvise Andeel. Opgjörelser af de Kongerigets Embedsmænd og Bestillingsmænd efter denne Lov tilkommende Gager og Lönninger blive at forelægge Indenrigsministeren, inden nogen Anviisning efter nærværende Lov kan finde Sted.

Saasnart de af denne Lov fölgende Tillæg i de faste Indtægter ere beregnede, blive de at udbetale den 1. i den næstfölgende Maaned for den indtil dètte Tidspunkt forlöbne Deel af Finantsaaret. For den fölgende Deel af samme blive de at udbetale til de sædvanlige for den vedkommende Gage eller Lönning gjældende Forfaldstider.

5. Indenrigsministeren bemyndiges til at afgjöre alle i Anledning af denne Lovs Anvendelse opstaaende Spörgsmaal, og skal saaledes Fortolkningen af denne Lov ei kunne gjöres til Gjenstand for Rettergang.

1856. 28. Febr. 6. Paa de Udbetalinger, som i Kraft af nærværende Lov skee i det kommende eller indeværende Finantsaar, vil være at söge Tillægsbevilling.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 28. Febr. 1856.

28. Febr. Justitsministeriets **Bekjendtgjörelse** angaaende Forandringer med Hensyn til **Erhvervelsen af islandske Söpas.** Khavn den 28. Februar 1856. — Publiceret 1856 i alle Sönder-Amtets Jurisdiktioner, ligeledes i Dala Syssel i Vester-Amtet og i Skagafjords, Öefjords og Thingöe Syssel i Norder-Amtet. 1857 er den anfört som publiceret i Snæfellsnes og Bardastrands Sysseler i Vester-Amtet. I Myra og Hnappadals, Isafjords og Stranda Sysseler i samme Amt anföres den derimod ikke som publiceret, ligesaa lidt som i Hunavatns og begge Mula Sysseler. Bekjendtgjörelsen er udstedt ifölge kongl. Bemyndigelse ved Resol. 28. Februar. Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1856, Nr. 12. — Original-Aftryk hos Schultz, 2 Bl. i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Anden Side den danske Text med Justitsministerens (Simony's) og Fuldmægtig i det islandske Departement (Leunings) Underskrifter. Tredie Side den islandske Text uden Underskrifter og uden Verification; fjerde Side blank. Depart. Tid. 1856, S. 286. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 537.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 125—126. Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1857, Viðb. B, S. 81—82.

Fransk: Original-Aftryk hos Schultz af den danske Text med fransk Oversættelse: „Communication du Ministère de la Justice en date du 28. Février 1856, concernant une modification de la Communication du 4 Décembre 1854, relative à l'obtien des passes maritimes Islandaises".

Bekjendtgjörelse angaaende Forandring i Kundgjörelse af 4. December 1854, om Erhvervelsen af islandske Söpas.

Efter Hans Majestæts allerh. Befaling bringes herved til almindelig Kundskab, at i Medför af Lov af 16. Februar d. A. bör Begjæringen om Udfærdigelsen

af et islandsk Söpas for Fremtiden, forsaavidt Skibet er dansk Eiendom, være ledsaget af Skibets Maalebrev og Biilbrev eller Skjöde, samt Skipperens Borgerbrev, og, forsaavidt det er fremmed, af de Dokumenter, som træde istedetfor de nævnte Skibspapirer, hvorimod den i Kundgjörelse fra Indenrigsministeriet af 4. December 1854 ommeldte Erklæring af Skibets Rheder eller Rhedere angaaende Skibets Navn, Hjemsted og Störrelse, samt Skipperens Navn, herefter bortfalder. Og har Hans Majestæt derhos allern. bifaldet, at der i den bemeldte Kundgjörelse vedhæftede Form for Passenes Udfærdigelse foretages den Forandring, at der istedetfor Ordene: «og det paa den i Loven af 15. April 1854 § 4 bestemte Maade» sættes: «og det paa den i Loven af 16. Februar 1856 § 2 bestemte Maade». Iövrigt forbliver det ved de i fornævnte Kundgjörelse med Hensyn til Erhvervelsen af islandske Söpas givne Forskrifter. — Justitsministeriet den 28. Februar 1856.

1856.
28. Febr.

Auglýsíng um breytíngu á auglýsíngu 4. Decbr. 1854, um það, hvernig fá megi íslenzk leiðarbrèf.

Eptir boði Hans Hátignar konúngsins auglýsist hèr með, að þegar beðið verður um íslenzk leiðarbrèf eptirleiðis, skal beiðninni fylgja, samkvæmt lögum 16. Febr. þ. á., þegar það er innanríkisskip, mælíngarbrèf skipsins og veðmálabrèf eða afsalsbrèf og einnig borgarabrèf skipstjóra, en þegar það er utanríkisskip, skýrteini þau, er skipið hefir í staðinn fyrir áður greind skipaskjöl; en aptur á móti þarf ekki lengur skýrslu þeirrar frá útgjörðarmanni eða útgjörðarmönnum um nafn skipsins, heimili þess og stærð og um nafn skipstjóra, sem til var greind í auglýsíngu frá stjórn innanríkismálanna 4. Decbr. 1854. Auk þessa hefir Hans Hátign allramildilegast fallizt á, að leiðarbrèfa formi því, sem fest var við tèða auglýsíngu, verði breytt þannig, að í stað

1856. orðanna: «eins og fyrir er mælt í lögum 15. April
28. Febr. 1854 4. gr.» verði sett: «eins og fyrir er mælt í lögum 16. Februar 1856, 2. grein». Að öðru leyti stendur við það, sem ákveðið er í áður greindri auglýsingu um það, hvernig megi fá íslenzk leiðarbréf. — Stjórn dómsmálanna, 28. dag Februar-mánaðar 1856.

28. Febr. **Islandske Departements Expeditions-Contoirs** Skrivelse til Revisions-Contoiret, ang. forhöiet **Lön for Nordlandets Postbud.** Khavn den 28. Februar 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 69.

At Justitsministeriet, efter fra Amtmanden over Islands Nord- og Öst-Amt at have indhentet Erklæring angaaende det i Revisions-Contoirets Anmeldelse af 12. Septbr. 1854 omhandlede Belöb af 19 Rd., som i den islandske Postkasses Regnskab for 1852—53 er opfört som udbetalt i Extragodtgjörelse til Nordlands-Postbudet Thorarinn Gislason for Postbefordringen i Vinteren 1852—53, har tilladt, at nævnte Belöb maa passere til Udgift i bemeldte Regnskab, det undlader man ikke herved tjenstl. at meddele velbemeldte Revisions-Contoir til behagelig Underretning, med Tilföiende, at Amtmanden tillige har indberettet, at han har seet sig nödsaget til for Fremtiden at tilsige fornævnte Postbud en höiere Lön end tidligere, nemlig for Sommertouren 20 Rd. og for Efteraars- og Vintertouren 25 Rd., hvilket Ministeriet ogsaa efter Omstændighederne har tilladt at maa passere. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 28. Februar 1856.

29. Febr. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, angaaende **Betaling af en Kirkes Gjæld** til en **fratrædende Præst.** Khavn den 29. Febr. 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 73.

Med behagelig Skrivelse af 16. Oktobr. f. A. har Hr. Stiftamtmanden og D. Höiærv. hertil indsendt et Andragende, hvori forhenværende Præst til Mosfell Præstekald inden Gullbringu Syssel, nuværende Præst til Hitarnes Præstekald, Stephan Thorvaldsen, anholder om, at det maatte tillades ham, i Löbet af næstkommende fem Aar at oppebære idetmindste ⅓ af hans Tilgodehavende, stort 272 Rd., hos Kirken paa Mosfell, hvilken han, medens han var Præst ved samme, har opfört fra Nyt af.

1856. 29. Febr.

I den Anledning undlader jeg ikke til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at Ministeriet, i Henhold til hvad der i ovennævnte Deres Skrivelse er oplyst, navnligen om Ansögerens Fortjeneste af at have ombygget Mosfells Kirke heelt af Tömmer og betydeligt forbedret Præstegaardens Huse, samt om bemeldte Kirkes oekonomiske Forfatning, hvorefter denne aarlig lægger op ca. 40 Rd., ikke har troet at burde modsætte sig, at der efter Stiftsövrighedens Forslag, imod hvilket den nuværende Beneficiarius til Mosfell har erklæret, at han ikke havde Noget at erindre, af Eftermanden i Kaldet i de förstkommende fem Aar godtgjöres Supplikanten af Mosfell Kirkes Overskud et Belöb af 15 Rd.

Da det iövrigt synes at være meget ubilligt, at den Præst, i hvis Embedstid Kirkens Ombygning eller en Hovedreparation af samme forefalder, skal af egne Midler tilskyde hvad der mangler til de dermed forbundne Omkostningers Udredelse, med Fare for at miste den saaledes foreskudte Kapital, naar han forinden sammes Tilbagebetaling fratræder Kaldet, og da saavel nærværende som flere tidligere forekomne Tilfælde af lignende Beskaffenhed viser, at dette ofte kan være meget byrdefuldt for vedkommende Beneficiarius, medens det dog paa den anden Side vistnok vilde være utilraadeligt, at paalægge Eftermanden Kirkens Gjæld, er det kommet under Overveielse, om ikke en hensigts-

1856. mæssigere Ordning af dette Forhold maatte kunne tilveiebringes, navnligen derved, at der i de omhandlede
29. Febr. Tilfælde blev givet vedkommende Præst Tilladelse til at optage et Laan af offentlige Midler, mod at samme kom til at hvile paa Embedet, og forrentes og afbetales i et vist Aaretal, f. Ex. 28 Aar, i hvilken Henseende jeg derfor tjenstl. skulde udbede mig Hr. Stiftamtmandens og Deres Höiærværdigheds nærmere Yttringer og Forslag behageligen meddelte. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 29. Febr. 1856.

4. Marts. **Capitelstaxt** for **Borgarfjords Syssel** og flere Sysseler, samt **Byen Reykjavík** i Sönder-Amtet, fra **Medio Mai 1856 til samme Tid 1857.** Islands Stiftamtshus og Bispecontoiret (Reykjavík) den 4. Marts 1856. — Islandsk: Original-Aftryk fra Stiftsbogtrykkeriet i Reykjavík, 2 Blade i 4to. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi árin 1856 til 1860" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" II, 406—429. Þjóðólf. VIII, 54. — Denne Capitelstaxt anföres som publiceret i Reykjavík By, samt i Rángárvalla og Árnes Sysseler.

Verðlagsskrá, sem gildir í Borgarfjarðar, Gullbríngu og Kjósar, Árness, Rángárvalla og Vestmannaeyja sýslum og Reykjavíkur bæ, frá miðju Mai mánaðar 1856 til sama tíma 1857.

	Ríkismynt.		er þá hundrað á landsvísu.		er þá 1 al.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	25	75	25	75	20½
— 2	3	13	18	78	15
— 3	5	10	30	60	24½
— 4	3	70	29	80	23¾
— 5	2	47	29	84	24
— 6	3	41	27	40	22
— 7	2	30	»	»	»

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Borgarfjords Syssel m. m. samt Reykjavík By af 10. Februar 1855 (ovenf. S. 24—27).

1856.
4. Marts.

	Ríkismynt. rd.	sk.	er þá hundrað á landsvísu. rd.	sk.	er þá 1 al. sk.
A. Nr. 8	15	71	15	71	12½
— 9	10	21	13	60	11
B. Nr. 10	»	24	30	»	24
— 11	»	20	25	»	20
— 12	»	23	28	72	23
— 13	»	20	25	»	20
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	22	13	72	11
— 16	»	35	»	»	»
— 17	»	6	11	24	9
— 18	»	67	»	»	»
— 19	1	16	»	»	»
— 20	»	40	»	»	»
— 21	»	30	»	»	»
D. Nr. 22	3	93	23	78	19
— 23	4	43	26	66	21¼
— 24	3	75	22	66	18¼
— 25	3	80	23	»	18½
— 26	3	81	23	6	18½
E. Nr. 27	1	31	19	81	16
— 28	1	53	23	27	18¾
— 29	1	50	22	78	18¼
— 30	1	44	21	84	17½
F. Nr. 31	4	65	18	68	15
— 32	3	75	22	66	18¼
— 33	3	1	18	6	14½
— 34	2	43	19	56	15¾
— 35	1	64	20	»	16
— 36	3	21	19	30	15½
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	3	26	»	»	»
— 39	1	25	»	»	»
— 40	2	66	»	»	»
— 41	»	90	»	»	»
— 42[1]	»	75	»	»	»
— 43	1	2	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

[1] ved Nr. 42 og 43 staaer i Original-Aftrykket ved Trykfeil „10 pund á".

1856.
4. Marts.

		Ríkismynt.	er þá hdr. á landsvísu. rd.	sk.	er þá 1 alin. sk.
Eptir A.	eða	í friðu	23	93	19¼
— B.	—	í ullu, smjöri og tólg	27	18	21¾
— C.	—	í tóvöru af ullu	12	48	10
— D.	—	í fiski	23	82	19
— E.	—	í lýsi	21	92	17½
— F.	—	í skinnavöru	19	5	15¼

En meðalverð allra landaura, samantalið og skipt með 6, sýnir aðal-meðalverð allra meðalverða [hdr.] 21 Rd. 40 Sk. [og alin] 17¼ Sk.

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir A: hver kýr snemmbær á við hundrað;
eins 6 ær, loðnar og lembdar, í fardögum;
líka 6 sauðir þrèvetrir og eldri;
eða 8 sauðir tvævetrir,
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar, á hausti;
eins áburðarhestur, 5 til 12 vetra, í fardögum;
en hryssa, á sama aldri, 90 álnir, eða ¾ hdr., svo 1⅓ verðs hennar er á við hundrað.

— B. gjöra 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg, hundrað.

— C. — 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað.

— D. — 6 vættir af sèrhverri fiskitegund, þar tilnefndri, hundrað.

— E. — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis, hundrað.

— F. — 4 fjórðúngar nautskinns, hundrað;
eins 6 fjórðúngar af kýr-, hross- og sel-skinni; en 8 fjórðúngar sauðskinns og 12 fjórðúngar ærskinns; svo og 240 lambskinn.

Íslands stiptamtshúsi og skrifstofu biskupsins þann 4. Marts 1856.

J. D. Trampe. P. Pètursson, const.

Capitelstaxt for **Vester- og Öster-Skaptafells Syssel** i Sönder-Amtet, fra **Medio Mai 1856 til samme Tid 1857.** Islands Stiftamtshus og Bispecontoiret (Reykjavík) den 4. Marts 1856. — Islandsk: Original-Aftryk fra Stiftsbogtrykkeriet i Reykjavík, 2 Blade i 4to. Jfr. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár á Íslandi árn 1856 til 1860" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" II, 406—429. Þjóðólf. VIII, 54.

1856. 4. Marts.

Verðlagsskrá, sem gildir í Austur- og Vestur-Skaptafells sýslu, frá miðju Mai mánaðar 1856 til sama tíma 1857.

	Ríkismynt.		er þá hundrað á landsvísu.		er þá 1 al.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr 1[1]	22	85	22	85	18¼
— 2	3	15	18	90	15¼
— 3	3	77	22	78	18¼
— 4	3	3	24	24	19½
— 5	2	5	24	60	19¾
— 6	2	88	23	32	18¾
— 7	2	2	»	»	»
— 8	14	37	14	37	11½
— 9	10	49	14	1	11¼
B. Nr. 10	»	23½	29	36	23½
— 11	»	20	25	»	20
— 12	»	20	25	»	20
— 13	»	18	22	48	18
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	16	10	»	8
— 16	»	24	»	»	»
— 17	»	6¼	11	69	9½
— 18	»	88	»	»	»
— 19	»	84	»	»	»
— 20	»	40	»	»	»
— 21	»	30	»	»	»
D. Nr. 22	»	»	»	»	»
— 23	3	68	22	24	17¾

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Öster- og Vester-Skaptafells Syssel af 10. Februar 1855 (ovenf. S. 27—29).

1856.
4. Marts.

	Ríkismynt.		er þá hundrað á landsvísu.		er þá 1 al.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
D. Nr. 24	»	»	»	»	»
— 25	»	»	»	»	»
— 26	4	»	24	»	19¼
E. Nr. 27	»	»	»	»	»
— 28	1	40	21	24	17
— 29	1	8	16	24	13
— 30	1	27	19	21	15½
F. Nr. 31	3	93	15	84	12¾
— 32	2	93	17	78	14¼
— 33	2	49	15	6	12
— 34	2	1	16	8	13
— 35	1	32	16	»	12¾
— 36	2	62	15	84	12¾
— 37	»	5⅓	13	32	10¾
G. Nr. 38	3	»	»	»	»
— 39	»	»	»	»	»
— 40	2	66	»	»	»
— 41	»	»	»	»	»
— 42[1]	»	71	»	»	»
— 43	»	89	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

	er þá hdr. á landsvísu. Ríkismynt. rd	sk.	er þá 1 alin. sk.
Eptir A. eða í fríðu	20	63	16½
— B. — í ullu, smjöri og tólg .	25	46	20½
— C. — í tóvöru af ullu	10	83	8¾
— D. — í fiski	23	12	18½
— E. — í lýsi	18	87	15
— F. — í skinnavöru	15	69	12½

En meðalverð allra landaura, samantalið og skipt með 6, sýnir aðal-meðalverð allra meðalverða [hdr.] 19 Rd. 12 Sk. [og alin] 15¼ Sk.

[1]) „10 pund á" tilf. Original-Aftrykket (ved Trykfeil) baade ved Nr. 42 og 43.

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður: 1856.

Eptir A: hver kýr snemmbær á við hundrað; 4. Marts.
eins 6 ær, loðnar og lembdar, í fardögum;
líka 6 sauðir þrèvetrir og eldri;
eða 8 sauðir tvævetrir,
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar, á hausti;
eins áburðarhestur, 5 til 12 vetra, í fardögum;
en hryssa, á sama aldri, 90 álnir, eða 3/4 hdr., svo 1 1/3 verðs hennar er á við hundrað.

— B. gjöra 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg, hundrað.

— C. gjöra 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað.

— D. — 6 vættir af sèrhverri fiskitegund, þar tilnefndri, hundrað.

— E. — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis, hdr.

— F. — 4 fjórðúngar nautskinns, hundrað; eins 6 fjórðúngar af kýr-, hross- og sel-skinni; en 8 fjórðúngar sauðskinns og 12 fjórðúngar ærskinns; svo og 240 lambskinn.

Íslands stiptamtshúsi og skrifstofu biskupsins þann 4. Marts 1856.

J. D. Trampe. P. Pètursson, const.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, angaaende **Godtgjörelse til en Leilænding for Jordens Beskadigelse.** Khavn den 6. Marts 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 81. 6. Marts.

I Henhold til Ministeriets Skrivelse af 19. Mai f. A. har Hr. Amtmanden ved behagelig Skrivelse af 2. Oktbr. f. A. hertil i Afskrift indsendt en Erklæring

1856. 6. Marts. fra Administrator Einar Stephánsson, hvori er nærmere meddeelt Underretning om den Klosterjorden Skíðastadir's Hjemmemark ved Oversvömmelse af en forbirindende Bæk tilföiede Skade.

Efter hvad derved er oplyst, tillader Ministeriet, at Opsidderen af fornævnte Jord, Gunnar Gunnarsson, maa som Godtgjörelse i bemeldte Anledning tilstaaes Eftergivelse af ½ Aars Afgift af Gaarden.

Hvilket herved tjenstl. meldes Hr. Amtmanden til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, med Tilföiende, at Ministeriet efter Omstændighederne ikke vil have Noget at erindre imod, at det i Deres Skrivelse af 5. Febr. f. A. ommeldte Gebyr af 1 Rd. 24 Sk. til vedkommende Retsbetjent for Synsmændenes Udmeldelse samt sportelmæssig Betaling til Synsmændene for Forretningens Udförelse, udredes af vedkommende Ombudskasse. — Justitsministeriet den 6. Marts 1856.

7. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. Andragende om et **fransk Fiskevirknings-Anlæg ved Dyrafjord.** Khavn den 7. Marts **1856.** — Isl. Copieb. 1856, Nr. 82.

Ved at fremsende den herhos tilbagefölgende Note, hvori den herværende keiserlig-franske Gesandt paa sin Regjerings Vegne har andraget paa, at der af den danske Regjering maatte meddeles Tilladelse til, at Kjöbmændene i Dunkerque anlægge et Fisketilvirknings-Etablissement ved Dyrafjord i Isafjords Syssel paa Island, har Udenrigsministeriet i en til Ministeriet for Monarchiets fælles indre Anliggender stilet, men derfra hertil afgivet Skrivelse af 11. f. M. anmodet om, at bemeldte Anliggende maatte af Ministeriet blive taget under nærmere Overveielse og derhos begjært sammes Yttringer over Sagen meddelte.

Udenrigsministeriet vil upaatvivlelig have bemærket, at forsaavidt den keiserlig-franske Gesandt fremstiller

hvad hidtil er passeret i Sagen saaledes, at Commandanten for den franske Flaadestation ved Island, efter at have anstillet forelöbige Undersögelser paa Stedet, sammenfattede sine Anskuelser i en Note, hvilken af ham officieust blev meddeelt flere ansete Indbyggere i Island, hvoraf nogle vare Althingsmænd, kun i den Hensigt, at erhverve nöiagtigere Oplysninger, og ingenlunde for at indlede en Forhandling, som det ikke tilkom ham at fremkalde, medens det derimod var udenfor Hensigten, at et Andragende virkelig blev indbragt for Althinget, saa stemmer denne Fremstilling ingenlunde med de fra de islandske Autoriteter indkomne Indberetninger, som ere tilstillede velbemeldte Ministerium ved Skrivelse fra Indenrigsministeriet, dat. 18. Oktobr. f. A., og hvoraf blandt Andet fremgaaer, at den franske Commandant har indgivet et af ham underskrevet Andragende direkte til Althinget, ligesom man heller ikke efter disse Indberetninger har nogen Grund til at antage, at enten Althinget eller Befolkningen har optaget Forslaget med nogen særdeles Iver eller Velvillie. Hvad dernæst selve Sagens Realitet angaaer, da seer Ministeriet sig for Öieblikket ikke istand til at yttre nogen Mening om samme, eftersom den keiserlig-franske Gesandts Note ikke indeholder nogen nærmere Oplysning om bemeldte Foretagende, undtagen forsaavidt Hovedhensigten dermed er angivet at være, at tilveiebringe dygtigere Söfolk til den franske Marine, medens man efter de ved de hidtil indkomne Indberetninger fremkomne Oplysninger maatte antage, at det tilsigtede Etablissement skulde anlægges efter en meget stor Maalestok og derhos have enslags militair Charakteer, og jeg maatte derfor, forinden Videre i denne Anledning foretages, tjenstl. anmode Udenrigsministeriet om, behageligen at ville foranledige nærmere Oplysninger erhvervede om, efter hvilken Plan og i hvilket Omfang det ommeldte Etablissement paatænkes anlagt og drevet. — Justitsministeriet den 7. Marts 1856.

1856.
7. Marts.

1856. 8. Marts. **Lov** angaaende **Oprettelsen af en Veterinair- og Landbohöiskole.** Christiansborg Slot den 8. Marts 1856. — Udkast til Loven, med Motiver, i Depart. Tid. 1856, S. 92—103. Loven selv i Original-Aftryk hos Schultz, 8 Sider i 4to. Depart. Tid. 1856, S. 289—291. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 553—555.

8. Marts. **Lov,** hvorved det paalægges **Höiesteret at angive Grundene for dens Domme.** Christiansborg Slot den 8. Marts 1856. — Publiceret 1859 i Reykjavík By, men anföres ellers ikke som publiceret i nogen anden Jurisdiktion. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk hos Schultz, 2 Blade i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Anden Side Lovens danske Text, med Kongens og Justitsministerens (Simonys) Underskrifter. Tredie Side den islandske Text uden Underskrifter, med Verification af Departementschefen for det islandske Departement: „Samhljóða hinum danska texta, vitnar Oddg. Stephensen". Fjerde Side blank. Depart. Tid. 1856, S. 257—258. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 538—539.

Islandsk: Loven er forelagt Althinget 1857 i Henhold til kgl. Resol. 10. Novbr. 1843 og trykt i islandsk Oversættelse i Tíð. frá alþingi Íslendínga 1857, Viðbæt. A, S. 68—69, samt i selve Tidenden S. 209—210. Forhandlingerne om Sagen see Tíð. frá alþ. Ísl. 1857, S. 18. 172. 173. 210. 352. 353. — Ny Oversættelse i det ovenfor omtalte dansk-islandske Original-Aftryk. Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 269—270 Anmærkn. Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1859, Viðb. B, S. 70—71.

Lov, hvorved det paalægges Höiesteret at angive Grundene for dens Domme.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

1. Det skal paaligge Höiesteret at angive de Grunde, hvorpaa dens Domme ere byggede.

2. Dette kan i enhver Sag, efter Höiesterets eget

Valg, skee enten ved en skriftlig Meddelelse af Grundene, eller ved offentlig Stemmegivning. 1856. 8. Marts.

3. Vælges Domsslutningens skriftlige Begrundelse, kan i fornödent Fald Affattelsen af denne Begrundelse udsættes til en af de paafölgende Dage, efter at selve Domsslutningen er vedtaget. Dog kan ingen ny Sag foretages, forinden Domsslutningen, i Forbindelse med den dertil hörende Begrundelse, i den foreliggende Sag er kundgjort.

4. Vælges offentlig Stemmegivning, kan en Raadförsel inden lukkede Döre gaae forud for samme.

5. Höiesteret bemyndiges til selv nærmere at ordne Maaden, hvorpaa denne Lov skal udföres.

6. Denne Lov træder i Virksomhed med Höiesteretsaaret 1857, og de Bestemmelser i den nugjeldende Lovgivning om Höiesteret, som ikke kunne bestaae med samme, træde da ud af Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 8. Marts 1856.

Lög, er skipa fyrir að hæstirèttur skuli gefa ástæður fyrir dómum sínum.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Lög þessi hefir ríkisþíngið fallizt á og Vèr staðfest með samþykki Voru:

1. Hæstirèttur á að tilgreina ástæður þær, sem dómar hans eru bygðir á.

2. þetta má í sèrhverju máli gjöra með tvennu móti: annaðhvort með því, að tilgreina ástæðurnar skriflega, eður með því, að greiða atkvæði í heyranda hljóði; kýs hæstirèttur hvorja aðferðina er hann vill.

3. Verði það kosið, að tilgreina ástæðurnar fyrir dómsatkvæðinu skriflega, má, ef þess er þörf, fresta því að semja ástæðurnar þángað til einn af næstu dögunum eptir að dómsatkvæðið sjálft er samþykkt. þó má ekki taka neitt nýtt mál fyrir, fyrr en búið er að birta dóms-

1856. atkvæðið í málinu sem fyrir er, ásamt með ástæðunum
8. Marts. fyrir því.

4. Verði atkvæðagreiðsla í heyranda hljóði kosin, má ráðgast um hana á undan innan luktra dyra.

5. Hæstarètti gefst heimild til, sjálfum nákvæmar að ákveða, hvernig lögum þessum verði fullnusta veitt.

6. Lög þessi öðlast lagakrapt frá byrjun hæstarèttar-ársins 1857, og gánga þá úr gildi þær ákvarðanir í lögum þeim, er nú gilda um hæstarètt, sem ekki geta staðizt með lögum þessum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr að hegða. — Gefið í höll Vorri Kristjánsborg, 8. dag Marts-mánaðar 1856.

8. Marts. **Justitsministeriets** Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Fornyelse af Bestallinger.** Khavn den 8. Marts 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 87—91.

Ved at tilstille Hr. Stiftamtmanden (Amtmanden) nogle Exemplarer af Aabent Brev af 28. Januar d. A. om Indsendelsen af de kgl. Bestallinger til Cassation og nye Bestallingers Udstedelse, skulde jeg tjenstl. anmode Dem om, behageligen at ville paalægge de i det Dem betroede Amt ansatte kongl. Embedsmænd, i Overeensstemmelse hermed, inden en af Dem bestemt passende Frist at indsende deres Bestallinger hertil. — Justitsministeriet den 8. Marts 1856.

8. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **Bygsel af Jorden Viðvik.** Khavn den 8. Marts 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 95.

I behagelig Skrivelse af 12. Oktbr. f. A. har Hr. Amtmanden indberettet, at De, efter Brevvexling med Præsten til Holum Præstekald og efter dennes Önske,

har, i Forventning af Ministeriets Samtykke, fra næstafvigte Fardag indtil den besluttede Combination af Hofstaða Sogn med Holum og Viðvík's Præstekald kan komme istand, tilbygslet den til Sysselmands-Embedet i Skagafjords Syssel forhen henlagte Jord Viðvík til den personelle Capellan hos fornævnte Sognepræst, Stephan Björnsson, imod at han af bemeldte Jord med Værpestedet Elinarholmi i aarlig Afgift svarer 50 Rd., samt at han har Opsyn med og er ansvarlig for den paa Gaarden værende Kirke og aflægger behörigt Regnskab for dennes Indtægter og Udgifter. 1856. 8. Marts.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke til behagelig Efterretning tjenstl. at melde, at uagtet det ikke skjönnes, at der vilde have været Noget til Hinder for, at Jorden var bleven inddragen under vedkommende Godsadministration, overeensstemmende med den dertil i Indenrigsministeriets Skrivelse af 13. Febr. 1854 givne Ordre, vil Ministeriet dog efter Omstændighederne ikke have Noget imod, at det indtil videre forbliver ved den af Dem saaledes trufne Foranstaltning, dog under den Betingelse, at De selv er ansvarlig for Jordens og Kirkens tilbörlige Vedligeholdelse. — Justitsministeriet den 8. Marts 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelse.** Khavn den 8. Marts **1856.** — Isl. Copieb. 1856, Nr. 96. 8. Marts.

Efter at Ministeriet i Skrivelse af 11. Mai f. A. havde meddeelt Stiftsövrigheden, at det, förend den begjærede Approbation kunde meddeles paa den med Faktor Einar Thordarson oprettede Contrakt, om Overtagelsen af det daglige Tilsyn med Stiftsbogtrykkeriet, og Udförelsen af de löbende Forretninger, Regnskabsföring m. v., vilde være nödvendigt, at en Gjenpart af denne Contrakt hertil indsendtes, samt at der strax

1856. blev affordret bemeldte Faktor en Sikkerhedsstillelse
8. Marts. for det ham i denne Egenskab Betroede, har Hr. Stiftamtmand og Deres Höiærv. med behagelig Skrivelse af 10. August f. A. i dansk Oversættelse hertil indsendt deels den under 6. i samme Maaned imellem Stiftsövrigheden og fornævnte Faktor afsluttede nye Contrakt, deels den af ham under s. D. udstedte Sikkerhedsstillelse for de ham ifölge Contrakten betroede Oppebörsler.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade tjenstl. at melde, at Ministeriet har approberet foranförte Contrakt, samt at det, ihvorvel den stillede Sikkerhed maa ansees som temmelig ringe, dog efter de forklarede Omstændigheder dermed indtil videre kan have sit Forblivende. — Justitsministeriet den 8. Marts 1856.

8. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Helligdags-Arbeide i Reykjavík.** Khavn den 8. Marts 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 99. — Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 127.

Med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 19. Novbr. f. A. er hertil indsendt en Skrivelse med Bilag fra Byfoged, Cancelliraad Vilhjálmur Finsen, indeholdende dennes Erklæring over et tidligere hertil direkte indkommet Andragende fra Kjöbmand Thorfinn Jonathansson i Reykjavík, dat. 10. Oktbr. f. A., hvori denne forespörger, deels om han, efter Helligdags-Anordningens Grundsætninger, er pligtig til at udrede en ham ved Stiftamtets Resolution 4. Septbr. f. A. for Overtrædelse af Helligdagsanordn. 28. Marts f. A. dikteret Mulkt af 32 Sk., deels om Politibestyrelsen i Reykjavík kan nægte Tilladelse til at arbeide om Söndagen ved Tilvirkning af Fisk, eller Skibes Losning og Ladning, udenfor den Tid Gudstjenesten holdes, naar man derom i Forveien henvender sig til den og godtgjör, at Arbeidets Undladelse vilde udsætte Vedkommende for betydeligt Tab.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade tjenstl. at melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, at det, hvad Mulkten angaaer, efter Omstændighederne, og navnlig da Vedkommende, efter hvad der i de i den Anledning optagne og som Bilag indsendte Forhör er oplyst, maa ansees at have underkastet sig Amtets Resolution, maa have sit Forblivende ved denne, ligesom man med Hensyn til de tvende andre Spörgsmaal tiltræder Cancelliraad Finsens Anskuelse, saaledes at det, efter Analogien af bemeldte Helligdagsforordn. § 2, maa være tilladt om Söndagen at tilvirke Fisk, naar saadant Arbeide, paa Grund af ugunstigt Veirlig, ikke længer taaler Udsættelse, hvorimod Losning og Ladning af Skibe ved Reykjavík paa bemeldte Tid ikke kan tilstedes, da dette Sted ikke kan ansees som en saadan aaben Plads, som i oftnævnte Forordnings § 2 er omhandlet. — Justitsministeriet den 8. Marts 1856.

1856. 8. Marts.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Administrations-Udgifter** ved **Munkathveraa Kloster.** Khavn den 8. Marts 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 100.

8. Marts.

I Regnskabet for Jordebogsindtægterne af Munkethveraa Klostergodses Vesterpart for Aaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854 ere blandt Andet förte til Udgift 76 Rd. 16 Sk., som ifölge en af Hr. Amtmanden approberet Regning ere udbetalte Repstyrer Jon Jonsson af Munkethveraa for hans hafte Omkostninger i den saakaldte Bleiksmyrardals Sag.

Ministeriet har vel efter Omstændighederne for denne Gang tilladt, at ovennævnte Belöb maa passere til Udgift i bemeldte Regnskab, men ligesom den foranförte Regning i flere Poster synes at være meget höi, idet der f. Ex. alene i Anledning af Forligspröven,

1856. som synes at være foretaget to Gange, uden at Grunden
8 Marts. dertil er oplyst, er medgaaet en Udgift af over 20 Rd., saaledes burde navnlig Retsgebyrer i denne Sag ikke være udbetalte til Sysselmanden, jevnf. Sportelreglem. 10. Septbr. 1830 § 13 og Rentek. Skriv. 19. Februar 1842, i hvilken Henseende det derfor forventes, at Hr. Amtmanden vil paasee det Fornödne for Fremtiden. — Justitsministeriet den 8. Marts 1856.

12. Marts. **Islandske Departements** Skrivelse til Sysselmanden i Nordermula Syssel, ang. **Fornyelse af Maal- og Vægt-Redskaber.** Khavn den 12. Marts 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 104.

Ifölge Hr. Sysselmandens Begjæring i behagelig Skrivelse af 16. Oktbr. f. A. opsendes herved til Opbevaring som Inventarium ved Nordermula Syssel-Embede fölgende Maal- og Vægt-Redskaber, nemlig:

1 Jern-Alen,

1 4 Lpds. Bismer,

hvorhos man tjenstl. skulde have Dem anmodet om, behageligen at ville foranledige, at de i Deres formeldte Skrivelse omhandlede, ved Syssel-Embedet beroende ældre Redskaber af fornævnte Art, blive bortsolgte ved offentlig Auktion. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 12. Marts 1856.

12. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, ang. **Godtgjörelse for Udlæg i Embeds-Anliggender.** Khavn den 12. Marts 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 105.

I Anledning af Hr. Amtmandens Andragende af 25. Oktobr. f. A., om Tilladelse til af Postintraderne at maatte godtgjöre Dem et Belöb af 10 Rd. for forskjellige Udlæg, De i Deres Embedstid har haft ved

Befordring af Embedsbreve og andre offentlige Brevskaber, undlader jeg ikke herved tjenstl. at melde, at Ministeriet har tilladt, at bemeldte Belöb maa passere til Udgift for denne Gang, men at iövrigt slige Udgifter for Fremtiden kun kunne ventes godtgjorte efter behörig specificerede Regninger. — Justitsministeriet den 12. Marts 1856. 1856. 12. Marts.

Islandske Departements Skrivelse til Revisions-Contoiret, ang. **Beregning af Salair for Kongetiendens Oppebörsel** i Öefjords Syssel. Khavn den 12. Marts 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 107. 12. Marts.

I Anledning af Revisions-Contoirets Anmeldelse af 15. Marts f. A., om, at Sysselmanden i Öefjords Syssel beregner sig Salair for Kongetiendens Oppebörsel i bemeldte Syssel med 25 %, medens dette kun er ansat til $16^2/_3$ % for de övrige bedre Sysseler, har man foredraget Justitsministeren det omhandlede Spörgsmaal til Afgjörelse, hvorefter der af Ministeriet er resolveret, at det for Sysselmand Briems Embedstid kan have sit Forblivende ved den hidtil stedfundne Beregningsmaade af det ommeldte Salair, men at det derimod vil være at paasee, at Eftermanden ikke beregner sig mere end det sædvanlige Salair af $^1/_6$. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 12. Marts 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Betaling for Udskrift af Akter ved Landsoverretten.** Khavn den 12. Marts 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 108. 12. Marts.

I behagelig Skrivelse af 19. Novbr. f. A. har Hr. Stiftamtmanden, i Anledning af tvende til Dem indkomne Regninger fra Justitssekretairen og förste Assessor i Islands Landsoverret, respektive for Extradition og Beskrivelse af Landsoverrets-Akter og Oversættelse

1856. i det danske Sprog af samtlige Akter i Sagen om
12. Marts. Smörleie af 24 Sognepræsten i Ögur Præstekald tilhörende Qvilder, forespurgt, hvorvidt den begjærede Betaling kan tilkomme fornævnte Embedsmand.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade tjenstl. at melde, at ligesom det ikke skjönnes, at der under nogen Omstændighed kan tilkomme Justitssekretairen Betaling for Akternes Udfærdigelse i den omhandlede beneficerede Sag efter Sportelreglem. 1830 § 13, saaledes maa Ministeriet, næst at bemærke, at bemeldte Sag, efter Resolution af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, vil blive appelleret til Höiesteret, der hertil er meddeelt beneficium processus gratuiti, med Hr. Stiftamtmanden være enigt i, at Spörgsmaalet om Betaling for Oversættelse af Akterne derved er bortfaldet, da det er en Selvfölge, at den Omstændighed, at Oversættelsen er foretagen inden Appellen var besluttet og Beneficiet meddeelt, ikke kan medföre nogen Hjemmel til at fordre Betaling for den leverede Oversættelse, naar Sagen senere indankes for Höiesteret. — Justitsministeriet den 12. Marts 1856.

12. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Bestemmelser** om **Tillægs-Afgift for visse fremmede Nationers Skibsfart** paa Island. Khavn den **12.** Marts **1856.** — Isl. Copiebog 1856, Nr. 108b.

Efter at Indenrigsministeriet i Skrivelse af 26. Januar f. A. havde meddeelt Udenrigsministeriet, at da de Underhandlinger, som havde været förte med forskjellige fremmede Stater angaaende Adgang til Fiskeri paa Island, ikke paa den Tid vare fremmede saavidt, at der kunde tages en definitiv Bestemmelse om Anvendelsen af det i Loven om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April 1854 § 7 tagne Forbehold, men det dog vilde være nödvendigt, i alt Fald, at træffe en

midlertidig Foranstaltning i bemeldte Henseende, agtede 1856.
Ministeriet at nedlægge allerund. Forestilling om, at 12. Marts.
en passende Tillægsafgift maatte blive bestemt for Skibe, hjemmehörende i de Stater, i hvilke der ikke indrömmes det danske Flag national Behandling, samt begjært velbemeldte Ministeriums Yttringer angaaende Ordningen af denne Sag, blev det i behagelig Skrivelse af 6. Febr. næstefter fra Udenrigsministeriet blandt Andet udtalt, at det maatte ansees hensigtsmæssigst, at der for det Förste kunde fastsættes, at der af alle Skibe, hjemmehörende i hvilkensomhelst Stat, hvor vore Skibe ikke beviislig med Hensyn saavel til Skibsafgiften som til Told nyde national Behandling, skulde erlægges, foruden den i Loven af 15. April 1854 § 6 bestemte Afgift, endvidere en Tillægsafgift af 2 Rd. pr. Commercelæst, men at ligesom enhver fremmed Stats Flag skulde, eftersom enten tilstrækkeligt Beviis förtes for, at der var indrömmet vort Flag fuldstændig national Behandling i vedkommende Stats Havne, eller Overeenskomst truffen mellem vor og den fremmede Stats Regjering, efter derom mellem Indenrigsministeriet og velbemeldte Ministerium fört Brevvexling, fritages for Anvendelse af Lovens § 7, saaledes formentes det ogsaa tilraadeligt, istedetfor at fastsætte den foreslaaede Tillægsafgift «indtil videre», heller at bestemme den forelöbigt paa 1 Aar fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856, for at man i sin Tid med Hensyn til det Stadium, hvorpaa de eventuelle Underhandlinger da maatte befinde sig, kunde tage under Overveielse, om der maatte være Anledning til for enkelte Staters Vedkommende at lade indtræde nogen Forandring i den omhandlede forelöbige Bestemmelse, og i Henhold til disse Yttringer blev det ved allerh. Resol. af 22. Marts f. A., kundgjort ved Bekjendtgjörelse 24. s. M., bestemt, at der af alle fremmede Skibe, som beseile Island for der at drive Handel, med Undtagelse af de i Storbritannien og Irland hjemmehörende Skibe, skal

1856. forelöbigen for Tidsrummet fra 1. April 1855 til 31.
12. Marts. Marts 1856, foruden den i Lov af 15. April 1854 § 6 fastsatte Afgift, endvidere erlægges en Tillægsafgift af 2 Rd. pr. dansk Commercelæst, med mindre en af de i Kundgjörelsen nævnte Forudsætninger finde Sted.

Da nu det i nysnævnte Kundgjörelse fastsatte Tidsrum om föie Tid er udlöbet, uden at det er undertegnede Ministerium bekjendt, hvorvidt de Underhandlinger, som gjennem Udenrigsministeriet senere ere förte med de vedkommende fremmede Stater, nu maatte være fremmede saavidt, at der kan tages en definitiv Bestemmelse om Anvendelsen af det i Lov af 15. April 1854 § 7 tagne Forbehold, medens der paa den anden Side, som Udenrigsministeriet bekjendt, siden hiin Tid er indtraadt en Forandring i det heromhandlede Forhold med Hensyn til et Par Stater, nemlig Preussen og Sverrig-Norge, der ligesom Storbritannien ere fritagne for den ommeldte Tillægsafgift, vil det saaledes formentlig være nödvendigt at lade udgaae en ny Kundgjörelse angaaende den Tillægsafgift, der fremdeles vil være at svare af visse fremmede Nationers Skibe, naar de beseile Island, og tör jeg saaledes udbede mig af Udenrigsministeriet nærmere Oplysninger angaaende det Standpunkt, hvortil Underhandlingerne om bemeldte Gjenstand med de forskjellige Stater maatte være bragte, tilligemed Sammes Yttringer om, hvad der i den omhandlede Henseende rettest vil være at foretage, behageligen meddelte saasnart skee kan, for at derefter det Fornödne herfra kan blive foranstaltet. — Justitsministeriet den 12. Marts 1856.

14. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Handelstedet Seydisfjords Grændser.** Khavn den **14. Marts 1856.** — Isl. Copieb. 1856, Nr. 112.

At Ministeriet, efter ved Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 16. Oktobr. f. A. at have modtaget det i Indenrigsministeriets Skrivelse af 25. Januar s. A.[1] forlangte detaillerede Forslag til, hvorledes Grændserne for det ved Plakat 14. Decembr. 1842 autoriserede Handelsted ved Seydisfjorden, der ifölge allerh. Resol. af 6. Januar f. A. skal anlægges paa Jorden Fjardaralda i en continuerende Linie med det af Kjöbmand Thomsen sammesteds opförte Etablissement, kunde være at bestemme i Henhold til den ved allerhöistbemeldte Resolution dertil givne Bemyndigelse, bifalder, at Afbyggerstedet Oddi paa den ene Side og den paa det hertil indsendte Afrids med K betegnede Mærkesteen paa den anden Side — saaledes at det tillades at opföre Handelsetablissementer paa den hele her optegnede Strækning — fastsættes som Grændser for bemeldte Handelsted, samt at der iövrigt forholdes i Overeensstemmelse med det af Sysselmand Johnsen fremsatte og af Dem forsaavidt tiltraadte Forslag[2],

1856.
14. Marts.

---

[1]) *see* kgl. Resol. 6. Januar 1855.

[2]) Ifölge Sysselmand Thorstein Jónssons Skrivelse af 31. Juli 1855 til Amtet, var den hele Strækning fra Oddi til Klippen K (paa et medfölgende Situations-Afrids) omtrent 832½ (rettere 932½) Alen i Længde langs Stranden. Fra Oddi til en Pæl, mærket A, var nemlig en ubebygget Plads paa 78 Alen; fra Pælen A til en Pæl, mærket B, var en Grund, tilhörende Jón Árnason, 60 Al.; der udenfor langs med Stranden var en Kjöbmand Th. Thomsen ved Forretning af 8. Juli 1848 udmaalt Grund paa 284½ Alen, hvoraf 123 Alen var ubebygget. Den indre eller övre Grændse af Thomsens Grund ved Stranden var afstukken ved en Pæl, mærket 2, og den ydre Grændse ved en Pæl, mærket 1. Udenfor denne sidstnævnte Pæl til en Mærkesteen K var en Strækning paa 510 Alen. Sysselmandens Forslag gik nu ud paa, at „disse tvende Endepunkter (Oddi og Mærkestenen K) bör gjöres til Grændser for Handelstedet, dog saaledes, at Gaarden Fjörður og Afbyggerstedet Oddi frit kan bruge det Stykke af Hjemmemarkerne, som allerede ei er udviist til Bygge-

1856. det meldes Dem herved tjenstl. til behagelig Efterretning og videre fornöden Foranstaltning. — Justitsministeriet den 14. Marts 1856.
14. Marts.

19. Marts. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Finantslovens Anvendelse** der i Landet. Khavn den 19. Marts 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 119.

Ved hoslagt at tilstille Hr. Stiftamtmanden et Exemplar af den under 28. i f. M. udkomne Finantslov for

plads, og formentlig burde udstrække sig i Breden 66 Al. fra Hjörnegrændseskjellet ved Oddi opefter til det andet Hjörne, og derfra igjen i en med Linien Oddi til Pælen Nr. 3, 138 Alen, parallellöbende Linie hen til Pælen Nr. 4 (Pælene 3 og 4 vare de övre Hjörnepunkter af Thomsens Grund). Derimod formener jeg (Sysselm.), at Byggepladsen i Nordost fra Thomsens Grund bör udstrækkes til Mærkestenen K, derfra lige op fra Stranden 45 Alen, hvor det nordostlige Hjörne altsaa vilde blive, derfra til den fra dette Synspunkt i Sydvest af Jorden opstaaende störste faste Klippe, derfra atter i lige Retning til en liggende Klippe, der staaer 54 Alen fra det nord for Thomsens Etablissement opförte Gjærde, og fra sidstnævnte Klippe lige til Gjærdet, hvor Ledet paa samme er, alt i omtrent lige Retning fra Hjörnepunktet ovenfor Stenen K, hvorefter Gjærdet, der er opfört lidt östenfor Fjörður's Hjemmemark og strækker sig heelt ned bag ved Thomsens Etablissement, formentlig bör være Grændsen mellem Handelstedet og Fjörður's Grund, lige til det Punkt, hvor Gjærdet overskjæres af en Gröft, der strækker sig fra Pælen Nr. 4 i lige Retning med Pælen Nr. 1. — Vel löber Veien mellem Fjarðarheiði og Vestdalsöre paa en kort Strækning over det nysnævnte Grundstykke, men den kan i fornödent Fald föres höiere op imod Fjeldet. Forresten varierer Strækningen fra det ommeldte Led til Stranden og mellem Stenen K og det förnævnte Hjörnepunkt ved Fjeldet fra over 200 til 45 Alen, og afgiver Byggeplads til flere Etablissementer". — Isl. Journ. 5, 931 a.

Finantsaaret 1856—57, samt Afskrift af det til bemeldte Lov henhörende Underbilag, forsaavidt vedkommer Island, skulde man i det Hele henvise til de i Departementets Skrivelse af 15. April 1851 i lignende Anledning fremsatte Bemærkninger, nemlig med Hensyn til: 1856. 19. Marts.

at samtlige i hvert Aars Finantslov opförte Gager og Emolumenter for Embedsmænd og Betjente ville, uden nogen Afkortning, være at udbetale Vedkommende med de for hver især opförte Belöb i Overeensstemmelse med Forskrifterne i § 1 af Plakat af 31. Mai 1855, uden nogen særlig Udgiftsordre og uden Hensyn til, om Gagerne i Finantsloven maatte være opförte med et större eller mindre Belöb end tidligere;

at der for Fremtiden ikke vil kunne anvises Gageudtællinger for islandske Embedsmænd af Finantshovedkassen for andre Belöb end dem, som paa den Tid, Reqvisitionen skeer, ere ifölge det Foranförte forfaldne til Udbetaling, hvorhos alle saadanne Gageanviisninger maae være forsynede med Landfogdens Paategning om, at være ham foreviste og af ham annoterede.

Idet man derfor tjenstl. skulde have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville tilkjendegive Vedkommende det Fornödne i Overeensstemmelse hermed, undlader man ikke at tilföie, at Landfogden i Island herfra under D. D. er meddeelt fornöden Underretning i bemeldte Henseende, ligesom Notits derom ogsaa er afgaaet til de övrige Amtmænd i Island for eget og de i disse Amter ansatte Embedsmænds Vedkommende.

Slutteligen bemærkes, at der angaaende de ved bemeldte Finantslov bevilgede nye Udgiftsposter fra vedkommende Ministerier er meddeelt de Paagjeldende det Fornödne. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 19. Marts 1856 [1].

[1]) Under s. D. ere Skrivelser af samme Indhold afgaaede til Amtmændene og til Landfogden i Island. Isl. Copieb. sst. Nr. 120—123.

1856.

19. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Bevillinger til Stiftamtmands-Embedet.** Khavn den 19. Marts 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 126.

At der efter Ministeriets derom gjorte Indstilling til Rigsdagen er ved den under 28. i f. M. udkomne Finantslov for 1856—57 tilstaaet Hr. Stiftamtmanden 400 Rd. i Taffelpenge, navnligen i Anledning af de Besög, som De i Deres Embedsstilling maa modtage af Fremmede, samt at der endvidere ved bemeldte Finantslov er bevilget et Belöb af 2920 Rd. til den i Deres Skrivelse af 29. Mai f. A. omhandlede Hovedreparation af Deres Embedsbolig, dog saaledes, at sidstnævnte Sum er et Laan, der skal hvile paa Stiftamtmands-Embedet, samt forrentes og afdrages med 6 pCt. aarlig, det skulde jeg ikke undlade herved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning, idet det forventes, at det ommeldte Bygningsarbeide, der vil være at foretage i Overeensstemmelse med den i Gjenpart hermed tilbagefölgende Synsforretning og Overslag, vil blive paabegyndt saa betimeligt og fremmet saaledes, at samme kan blive tilendebragt i Löbet af det ovennævnte Finantsaar, ligesom man iövrigt gjör Regning paa, at Hr. Stiftamtmanden vil paasee, at det bliver udfört paa den hensigtsmæssigste Maade og saaledes, at den dertil bevilgede Sum ikke overskrides. — Justitsministeriet den 19. Marts 1856.

19. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vester-Amt, ang. **Understöttelse til Underholdning og Pleie for en Afsindig.** Khavn den 19. Marts 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 129.

I Anledning af den med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 2. Decbr. 1854 indsendte Ansögning fra forhenværende Repstyrer Jon Jonsson af Höskulds-

stöðum i Laxárdals Rep, om at maatte fritages for at betale den resterende Deel af hans Gjæld til Kjöbenhavns Fattigvæsen, stor 181 Rd. 19 Sk., hidrörende fra hans afsindige Söns Underholdning og Pleie paa St. Hans Hospital paa Bidstrupgaard, har Ministeriet foranlediget, at en Sum af 150 Rd. blev optaget paa Finantslovforslaget for 1856—57 som en extraordinair Understöttelse for bemeldte Jon Jonsson til Betaling af den fornævnte Gjæld, hvilken Sum derefter er bevilget ved den under 28. i f. M. udkomne Finantslov for bemeldte Aar. 1856. 19. Marts.

Hvilket jeg ikke skulde undlade tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for tidtnævnte Jon Jonsson, med Tilföiende, at Belöbet vil blive foranstaltet udbetalt til den administrerende Direktion for Fattigvæsenet i Kjöbenhavn. — Justitsministeriet den 19. Marts 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Forholdene ved Thingöre Klosters Administration.** Khavn den 19. Marts 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 130. Jfr. Þjóðólf. VIII, 106. 19. Marts.

Efter at Indenrigsministeriet, med Hensyn til at Hr. Amtmanden i Skrivelse af 8. Februar f. A. havde meddeelt, at det ikke var muligt efter Ministeriets Ordre at stille Udförelsen af den af Dem foretagne Opsigelse af Administrationen af Thingöre Klostergods til R. M. Olsen i Bero, da De inden Modtagelsen af Ministeriets Skrivelse af 2. Decbr. 1854 havde antaget en anden Administrator for bemeldte Klostergods, under 24. April 1855 havde resolveret, at Ministeriet vel under de forhaandenværende Omstændigheder ikke fandt tilstrækkelig Anledning til at beordre den omhandlede Opsigelse, der iövrigt, indtil den mod Olsen reiste Retssag var endelig afgjort, vilde være at betragte som en forelöbig

1856. Dispensation fra den omhandlede Bestilling, kaldt til-
19. Marts. bage, men at det dog alvorligen maatte misbilliges, at De ikke, saaledes som stedse har været iagttaget saavel i Nord- og Öst-Amtet som i de andre Amter, naar Spörgsmaalet har været om en Administrations Opsigelse af lignende Aarsager, havde forelagt Ministeriet Sagen forinden De skred til at opsige Administrator Olsen, da der ikke i dette Tilfælde skjönnedes at have været nogen saadan paatrængende Nödvendighed forhaanden, som kunde retfærdiggjöre Anvendelsen af den Amtmanden for saadanne Tilfælde betroede extraordinaire Myndighed, hvorfor man maatte have Dem anmodet om at bruge en bedre Conduite i Fremtiden, forsaavidt lignende Tilfælde maatte indtræffe, har De i Skrivelse, dat. 25. Oktbr. 1855, næst paa en lidet passende Maade at hentyde til, at Sagen ikke har været tilstrækkelig undersögt af vedkommende Minister selv, i det Hele remonstreret mod den saaledes afgivne Resolution, og i denne Henseende blandt Andet anfört, at den er bygget paa uholdbare Grundsætninger, idet det ikke tidligere skal være iagttaget i Nord- og Öst-Amtet, at Sagen indberettes til vedkommende Ministerium eller Regjerings-Collegium, forinden der skrides til Opsigelse af en Administrator, deels at det i Intimationen til Ministeriets Skrivelse af 2. Decbr. 1854 skal være fremhævet, at De skulde have opsagt Olsen af den Grund, at der maatte anlægges Sag imod ham, hvilket De formener at være urigtigt, hvorhos De har andraget paa, at Olsens Remotion ikke maa betragtes som blot midlertidig, indtil de mod ham anlæggende Retssager ere afgjorte.

Med Hensyn hertil skulde undertegnede Ministerium, som Sagen er tilstillet til Afgjörelse, ikke undlade at bemærke, at det ingenlunde forholder sig saaledes som af Dem anfört, at Administratorer af Statens Gods tidligere i lignende Tilfælde var opsagte

af Amtmanden, uden at Sagen har været indstillet til vedkommende overordnede Regjeringsautoritet. 1856. 19. Marts.

Naar De saaledes som et Exempel i denne Henseende navnligen har anført, at Amtmand Johnsson under 9. Septbr. 1831, uden nogensomhelst foregaaende Correspondence med Rentekammeret, har opsagt Björn Olsen Administrationen af Thingöre Klostergods, formedelst hans Vrangvillighed i at efterkomme Amtets Ordre med Hensyn til den lokale Godsforvaltning, saa er Sagens Sammenhæng i Virkeligheden denne, at Amtmand Johnsson, som det fremgaaer af hans en Ansögning fra bemeldte Björn Olsen angaaende nogle Forstrands- eller Södrifts-Rettigheder, deels i Hunavatns, deels i Stranda Syssel, paategnede Erklæring, dat. 6. Februar 1832, i Anledning af en om disse Rettigheder mellem dem opstaaet Trætte, i Skrivelser af 31. Juli og 17. Septbr. 1831 tilkjendegav Olsen, at Amtet vilde see sig i den Nödvendighed at anlægge Sögsmaal imod ham, betræffende de omhandlede Drivrettigheder, og til den Ende at opsige ham Administrationen af Thingöre Klostergods, med mindre han maatte foretrække at indgaae med en allerunderd. Ansögning om, at meerbemeldte Forstrands- eller Drivrettigheder maatte tillægges Thingöre Klosters Hjemmegaard eller Kirke, enten til Kongen eller til Rentekammeret. Efter at Rentekammeret dernæst forgjæves havde sögt at indhente nogle nærmere Oplysninger, blev det i Skrivelse af 10. Mai 1834 tilkjendegivet Amtmanden over Nord- og Öst-Amtet, at Kammeret under de forhaandenværende Omstændigheder fandt, at der ikke var Andet tilbage end at underkaste Sagen Domstolenes Afgjörelse, hvilket Amtmanden blev anmodet om at foranledige, men uden at der var Tale om eller blev foretaget noget Skridt til at opsige Björn Olsen Administrationen.

Det andet af Dem paaberaabte Tilfælde, nemlig at Amtmand Thorarensen under 14. Decbr. 1839 har opsagt Bergvin Thorbergsson Administrationen af Skrede

1856. Klostergods, uden foregaaende Brevvexling med Rente-
19. Marts. kammeret, frembyder ikke nogen Analogi, da det af Amtets Skrivelse af 8. Februar 1841 sees, at Amtmanden vel ikke var ganske tilfreds med Thorbergssons Administration, men at Opsigelsen dog af Amtet kun var motiveret ved, at Thorbergsson var bleven udnævnt til Præst, hvilken Stilling ansaaes for uforenelig med Administrationen, hvoraf ingenlunde kan sluttes, at naar der havde været andre Grunde til Opsigelsen, denne da var bleven iværksat af Amtet uden foregaaende Brevvexling med vedkommende Regjerings-Collegium. Ligesom Hr. Amtmanden derhos selv har anfört et Exempel paa, at Spörgsmaalet om Afskedigelse af en paa Opsigelse antaget Administrator i Nord- og Öst-Amtet i 1845 har af Amtet været forelagt Rentekammeret til Afgjörelse, saaledes er der, saavidt vides, netop blevet forholdt paa samme Maade i alle andre lignende Tilfælde, hvorpaa som Exempler fra den senere Tid kunne nævnes de i Aaret 1845 stedfundne Afskedigelser af Administratorerne Jon Gudmundsson og Vigfus Thorarensen i Sönder-Amtet.

Hvad dernæst angaaer den af Dem omtalte formentlige Urigtighed i Affattelsen af Indenrigsministeriets Skrivelse af 2. Decbr. 1854, da skjönner Ministeriet ikke, at der er tilstrækkelig Anledning til at forstaae Sætningen «af denne Grund» saaledes, at samme blot skulde referere sig til Deres Yttringer om, at Sögsmaal vilde blive anlagt mod Olsen, men ikke til den hele foregaaende Fremstilling.

Idet Ministeriet endelig skulde have Dem tilkjendegivet, at det med Hensyn til Spörgsmaalet om Olsens Stilling maa have sit Forblivende ved Indenrigsministeriets Resolution af 24. April f. A., undlader man ikke at tilföie, at om end Ministeriet for denne Gang har troet at burde berigtige nogle af de af Dem fremförte Paastande, vil Samme dog i Almindelighed ikke kunne indlade sig paa at imödegaae saadanne Remon-

strationer, hvorved Ministeriets Resolutioner af en Samme underordnet Embedsmand underkastes en utilbörlig Kritik. — Justitsministeriet den 19. Marts 1856. 1856. 19. Marts.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Eftermaaling af Skibe.** Khavn den 22. Marts 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 131. Islandsk: Uddrag i Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 127—128. 22. Marts.

Efter hvad der af Hr. Stiftamtmanden i Skrivelse af 14. Novbr. f. A. er indberettet om, at paa Island i afvigte Aar ere forekomne flere Tilfælde, i hvilke der har fundet flere Uovereensstemmelser Sted mellem den Drægtighed af et Skib, som er opgivet efter sammes Papirer, og i Henhold til hvilken islandske Söpas ere udfærdigede, og den Drægtighed, som er udfunden efter Skibets Ladning i Overeensstemmelse med det danske Bestuvningsreglement, medens der ikke i den islandske Handelslovgivning findes nogen Bestemmelse svarende til Lov af 21. Marts f. A. om Ophævelse af den kgl. Enehandel paa Færöerne, § 8, hvorefter vedkommende Oppebörselsbetjente paa Færöerne, naar de formene, at et Skibs Drægtighed ikke er rigtig opgivet, bör foranledige Skibet maalt, hvortil Amtet derefter skal træffe fornöden Foranstaltning, har Ministeriet anseet det hensigtsmæssigt, at der ogsaa paa Island bliver tilveiebragt Mulighed for en Maaling af Skibet, hvor der maatte være stærk Grund til at nære Mistanke om en urigtig Opgivelse af sammes Drægtighed, og jeg skulde derfor tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville tilkjendegive Byfogden i Reykjavík og Sysselmanden paa Vestmannöe [1], at de bör foretage en

[1]) til Amtmanden i Vester-Amtet staaer: „Sysselmændene i Isafjords og Snæfellsnes Sysseler"; til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet staaer: „Sysselmændene i Öefjords og Sönder-Mula Syssel".

1856. Maaling af de til Landet kommende Skibe i saadanne
22. Marts. Tilfælde, hvor der viser sig en paafaldende Uoverensstemmelse mellem den Læstedrægtighed, der er opgivet i det medbragte Söpas eller de Skibspapirer, i Henhold til hvilke samme begjæres, og den Ladning, Skibet har medbragt til Landet eller udförer fra samme, eller naar de forhaandenværende Omstændigheder iövrigt maatte give Anledning til at antage, at den skete Angivelse af Læstedrægtigheden i nogen betydelig Grad er urigtig, hvorhos det dog i saadanne Tilfælde vil være at iagttage, at Maalingen foretages paa en saadan Maade, at den saa lidt som muligt besværer Skibets Losning og Ladning eller bevirker noget unödvendigt Ophold. Og undlader jeg ikke, til Veiledning for de ommeldte Oppebörselsbetjente ved de Maalinger, de maatte finde Anledning til at foretage, hoslagt at fremsende tvende Exemplarer af Skibsmaalings-Instruktionen af 7. Febr. 1843 med tilhörende 15 Schemata for forskjellige Skibes Maaling og Beregning til Commercelæster, Tegninger og Tabeller, samt de senere til Dato udgaaede, deels trykte, deels skrevne Bestemmelser Skibsmaalingen vedkommende, tilligemed to Sæt af de i Instruktionens Pag. 33 omhandlede Redskaber, hvilket Alt bedes tilstillet de vedkommende Oppebörselsbetjente. — Justitsministeriet den 22. Marts 1856[1].

31. Marts. **Kongelig Resolution** ang. **Inddeling af Læge-Distrikterne i Nord- og Öster-Amtet.** Christiansborg den 31. Marts 1856. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Protok. 1856, Nr. 16. — Resolutionen er anfört i Depart. Tid. 1856, S. 412. Algreen-Ussings Reskriptsamling 1856, S. 92. — Islandsk: Uddrag i Norðri IV, 36.

I Justitsministeriets (Simony's) Forestilling 29. Marts bemærkes, at Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet havde

[1]) Skrivelser af samme Indhold ere under samme Datum fra Justitsministeriet afgaaede til begge Amtmændene. Copieb. sst Nr. 131—132.

indberettet, at Distriktslægen i Amtets nordlige Chirurgikat, Eggert Johnsen, var afgaaet ved Döden den 29. Juli f. A. Dette Læge-Distrikt, som omfattede alle Nordlandets fire Sysseler, var af et saadant Omfang, at det var uoverkommeligt; derfor blev ved kgl. Resolutioner 15. Decbr. 1837 og 25. Juni 1845 samt 26. Mai 1849 oprettet Lægepost for Hunavatns Syssel, hvortil senere lagdes Skagafjords Syssel, tilsammen med omtrent 8000 Indbyggere. Denne Lægepost vilde Ministeren nu gjöre til definitiv, og bestemme Gagerne til respective 5 og 400 Rd., men vilde dog gaa ind paa at gjöre begge Gager lige, nemlig 500 Rd. for hver, som for Tiden var yngste Distriktslæge-Gage. — Ministeren indstiller saaledes:

1856. 31. Marts.

«1) at det allern. maa bifaldes, at det nordlige Læge-Distrikt i Nord- og Öst-Amtet paa Island deles i tvende Læge-Distrikter, saaledes at det nordre af disse omfatter Öefjords og hele Thingöe Syssel, og det vestlige Hunavatns og Skagafjords Sysseler.

2) at constitueret Underlæge ved Garnisonshospitalet her i Staden, Cand. med. & chirurg. Jon Constant Finsen, allern. maa udnævnes til Distriktslæge i Chirurgikatet for Öefjords og Thingöe Sysseler.

3) at praktiserende Læge Joseph Skaptason lige allernaad. maa udnævnes til Distriktslæge i det for Hunavatns og Skagafjords Sysseler oprettede Chirurgikat, og

4) at det paalægges de saaledes ansættende Embedsmænd, at underkaste sig de Forandringer, som i Henseende saavel til Embedernes Omfang som til deres Gagering maatte i Tiden findes nödvendige eller hensigtsmæssige».

[Kongelig Resolution]:

Indstillingerne bifaldes. — Christiansborg den 31. Marts 1856[1].

---

[1] Ved Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet meddeles denne Indholdet af den ovenanförte kgl. Resolution og de deri anförte Udnævnelser, med Tilföielse af, at ved Finantsloven af 28. Februar er

1856. 1. April. **Lov** angaaende **Tillæg til Forfatningsloven** for **Monarchiets Fælles-Anliggender.** Christiansborg Slot den 1. April 1856. — Denne Lov er ikke publiceret i Island, men optages her i Sammenhæng med de danske Forfatningslove. — Forslag til Loven er forelagt Rigsraadet af Conseilspræsidenten (P. G. Bang). Departem. Tid. 1856, S. 225. Loven selv i Original-Aftryk hos Schultz, 2 Bl. i 4to. Dep. Tid. 1856, S. 385. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 602.

Lov angaaende et Tillæg til § 5 i Forfatningsloven for det danske Monarchies Fællesanliggender af 2. Oktobr. 1855.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Den 5. § i Forfatningsloven for det danske Monarchies Fællesanliggender af 2. Oktobr. 1855 gives fölgende Tillæg:

«Forpligtelsen til at afgive ovennævnte edelige Forsikkring bortfalder, og Thronfölgeren tiltræder umiddelbart Regjeringen, forsaavidt han allerede tidligere i Geheimestatsraadet har meddeelt den omhandlede Forsikkringsakt».

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 1. April 1856.

1. April. **Lov** om den **svævende Statsgjæld.** Christiansborg Slot den 1. April 1856[1]. — Denne Lov,

hver af de to ansatte Læger tillagt 500 Rd. som Gage, og Finsen tillige Embedsjord, men med Paalæg, at tage Bopæl paa Öefjords Handelsted. Amtmanden paalægges at udlevere Bestallingerne mod Gebyr 51 Rd. for hver, samt at foranstalte, at Finsen ved hans Ankomst modtager ved Overlevering de til Embedet hörende Instrumenter m. m. efter en Fortegnelse in triplo, hvoraf en paakvitteret Gjenpart tilstilles Ministeriet. Isl. Copiebog 1856, Nr. 184.

[1]) Jevnf. Justitsmin. Skrivelser 28. April 1856.

der bestemmer, at „de for Finantsaaret fra den 1. April 1855 til den 31. Marts 1856 gjeldende Bestemmelser om den svævende Statsgjæld forblive i Kraft indtil den 31. Marts 1858", anføres ikke blandt de Althinget i 1857 forelagte Love, og er heller ikke publiceret i Island. — Udkast til Loven er forelagt Rigsraadet af Finantsministeren (Andræ) og trykt med Motiver i Depart. Tidende 1856, S. 306—317; de i Island indestaaende rentebærende Summer anføres der ikke (S. 308—309), men kun de almindelige Regler for deres Modtagelse m. v. — Original-Aftryk af Loven hos Schultz, 2 Bl. i 4to. Dep. Tid. 1856, S. 353. Algreen-Ussings Saml. af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 606. Jevnf. Indenrigsmin. Skriv. 19. April 1855.

1856. 1. April.

Justitsministeriets Bekjendtgjörelse angaaende Tillægs-Afgift for visse fremmede Nationers Skibe.

2. April.

Khavn den 2. April 1856. — Publiceret 1856 i Reykjavík; 1857 paa Vestmannöerne i Sönder-Amtet, i Snæfellsnes, Dala, Bardastrands og Stranda Sysseler i Vester-Amtet, samt i Skagafjords og Öefjords Sysseler i Norder-Amtet; 1858 i Myra og Hnappadals Syssel i Vester-Amtet. I de andre Sysseler anföres den ikke blandt publicerede Sager. — Bekjendtgjörelsen er udstedt ifölge kongel. Bemyndigelse ved Resol. 1. April 1856. Isl. Forestill. og Resol. Protok. 1856, Nr. 17. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk hos Schultz, 2 Blade i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk; anden Side den danske Text med Justitsministerens (Simony's) og Fuldmægtig i det islandske Departement Leunings Underskrifter; tredie Side den islandske Text uden Underskrifter og uden Departementschefens Verification. Dep. Tid. 1856, S. 411—412. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 609.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 128—129. Tíðindi frá alþíngi Íslend. 1857, Viðb. B, S. 82.

Fransk: Original-Aftryk særskilt hos Schultz, 2 Blade i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den franske: „Communication concernant un droit additionnel à la charge des navires appartenant à certaines nations étrangères, quand ils navigueront en Islande"; Resten

1856. af Titelbladet Dansk; anden Side den danske og tredie Side
2. April. den franske Text, begge med Underskrifter (den franske som Oversættelse).

Bekjendtgjörelse angaaende en Tillægs-Afgift for visse fremmede Nationers Skibe, naar de beseile Island.

Efter at den ved allerh. Resolution af 22. Marts f. A., kundgjort ved Indenrigsministeriets Bekjendtgjörelse af 24. i s. M., forelöbigen for Tidsrummet fra 1. April 1855 til 31. Marts d. A. fastsatte Tidsfrist for den deri omneldte Tillægs-Afgift for visse fremmede Staters Skibe, naar de beseile Island, nu er udlöben, har det, paa Justitsministeriets derom allerund. nedlagte Forestilling, behaget Hs. M. Kongen under 1. i d. M. allern. at bifalde, at der i Henhold til Lov om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April 1854 § 7 skal af alle fremmede Skibe, som beseile Island for der at drive Handel, med Undtagelse af de i Storbritannien og Irland, Preussen samt Sverrig-Norge hjemmehörende Skibe, fremdeles indtil videre, foruden den i bemeldte Lovs § 6 fastsatte Afgift, endvidere erlægges en Tillægs-Afgift af 2 Rd. pr. dansk Commercelæst af Skibets Drægtighed, med mindre der for nogen Stats Vedkommende föres tilstrækkeligt Beviis for, at der i dens Havne er indrömmet det danske Flag national Behandling med Hensyn saavel til Told som til Skibsafgifter, eller den paagjeldende Stat, ifölge truffet Overeenskomst med den danske Regjering, er fritaget for Anvendelsen af oftnævnte Lovs § 7.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning og Iagttagelse for alle Vedkommende. — Justitsministeriet den 2. April 1856.

Auglýsing um aukagjald fyrir sum utanríkisskip, sem sigla til Íslands.

Eptir að nú er á enda frestur sá, sem með allrahæstum úrskurði 22. Marts f. á., er birtur var með

auglýsíngu frá stjórn Innanríkismálanna 24. s. m., var settur fyrst um sinn fyrir tímabilið frá 1. April 1855 til 31. Marts þ. á. viðvíkjandi aukagjaldi fyrir sum utanríkisskip, er sigla til Íslands, hefir Hans Hátign konúnginum, eptir tillögum dómsmálastjórnarinnar, 1. dag þ. m. allramildilegast þóknazt að skipa svo fyrir, samkvæmt lögunum um siglíngar og verzlun á Íslandi 15. dag April-mánaðar 1854, 7. gr., að öll utanríkisskip, sem sigla til Íslands til verzlunar, nema þau, sem eiga heima í Stóra-Bretlandi og Írlandi, Prússalandi, eða í Svíaríki og Noregi, eigi framvegis fyrst um sinn, auk gjalds þess, sem til er tekið í 6. gr. í greindum lögum, ennfremur að greiða 2 rdala aukagjald af hverju lestarrúmi í skipinu eptir dönsku máli, nema því að eins, að fullgild sönnun verði færð fyrir því, að skip þegna Danakonúngs hafi jafnrètti, bæði í tilliti til tolls og skipagjalda, við innlend skip í því landi, þar sem skipið á heima, eða að það land, eptir samníngi við hina dönsku stjórn, sè undan þegið ákvörðuninni í 7. gr. í optnefndum lögum. 1856. 2. April.

Þetta auglýsist þannig öllum, er hlut eiga að máli, til eptirbreytni. — Stjórn dómsmálanna, 2. dag April-mánaðar 1856[1].

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island. ang. **Forandring af et Skibs Navn.** Khavn den 8. April 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 158. 8. April.

---

[1]) ved Skrivelser fra det islandske Departement af 5. og 14. April tilstilles Stiftamtmanden og Amtmændene i Island hver 200 Exemplarer af denne Bekjendtgjörelse, og under 17. April sender Departementet til Udenrigsministeriet et Antal Exemplarer „med Anmodning om, at de maae blive tilstillede vedkommende danske Consuler paa de vigtigere Handelspladser i Europa". Isl. Copieb. 1856, Nr. 149. 214-216.

1856. 8. April. At Ministeriet, efter Begjæring fra Kjöbmand C. F. Siemsen i Reykjavík, har tilladt, at Navnet paa den ham tilhörende Skonnert «Anna Charlotte» maa forandres til «Áfram», mod at den ham i den Anledning tilsendte Skrivelse fra Ministeriet for Fremtiden fölger med vedkommende Skibs övrige Dokumenter, det undlader jeg ikke herved tjenstl. at melde Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Byfogden i Reykjavík. — Justitsministeriet den 8. April 1856.

8. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Bisperesidentsens Forflyttelse** fra Laugarnes til Reykjavík. Khavn den 8. April **1856.** — Isl. Copieb. 1856, Nr. 167.

Ved under 23. Juli f. A. at fremsende det af Indenrigsministeriet begjærte Overslag over Omkostningerne ved den i Forslag bragte Reparation af Bispeboligen paa Laugarnes, yttrede Hr. Stiftamtmanden blandt Andet den Formening, at det, istedetfor at lade den ommeldte meget bekostelige Reparation udföre, vilde være at foretrække, at forsöge saavel Jorden Laugarnes som den derpaa staaende Bygning bortsolgt.

Denne Mening blev tiltraadt af Indenrigsministeriet, men da Salget af de nævnte Eiendomme ikke vilde kunne iværksættes, med mindre der blev bevilget Biskoppen Husleiehjælp til at bosætte sig i Reykjavík, henstillede bemeldte Ministerium til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, om Samme ikke maatte finde Anledning til i det nævnte Öiemed at optage et Belöb af 200 Rd. paa sit Budget for næstkommende Finantsaar.

Efter at nysnævnte Ministerium nu har underrettet mig om, at dette Belöb er blevet bevilget ved den under 28. Febr. d. A. udkomne Finantslov for 1856—1857, samt at der saaledes fra Cultusministeriets Side

Intet vil være til Hinder for, at Biskoppen flytter til Reykjavík, saasnart Omstændighederne tillade det, skulde jeg tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville foranstalte Auktion over fornævnte Eiendomme, alternativt under Eet eller over hver Eiendom for sig, afholdt til den Tid, som De maatte ansee mest beleilig, samt iövrigt paa de Vilkaar, som De maatte finde fordeelagtige og derhos tilstrækkelig betryggende for Statskassen, hvorhos Antagelsen af de paa Eiendommen gjorte Bud vil beroe paa nærmere allerh. Approbation, hvorefter man om Udfaldet forventer nærmere Indberetning meddeelt, ledsaget af Hr. Stiftamtmandens Yttringer om Antageligheden af det gjorte höieste Bud. 1856. 8. April.

Da det imidlertid vil være nödvendigt, at der indtil Eiendommens Afhændelse bliver tilbörlig sörget for, at den ikke lider Forringelse, vil De, efter Overeenskomst med Biskop Thordersen, træffe den i saa Henseende hensigtsmæssigste Foranstaltning, og vil det navnligen ikke kunne tillades Biskoppen at fratræde Jorden næstkommende Fardagsaar, med mindre der paa anden Maade kan blive sörget for sammes hensigtsmæssige og tilbörlige Drift. — Justitsministeriet den 8. April 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vester-Amt, ang. **Understöttelse** til **at lære dansk Agerbrug.** Khavn den **11.** April **1856.** — Isl. Copieb. 1856, Nr. 173. 11. April.

I Anledning af Hr. Amtmandens behagel. Skrivelse af 12. Febr. d. A., hvori De, paa derom gjort Forespörgsel fra Ministeriet, har meddeelt, at Bonden Eggert Vigfusson Fjeldsted af Hjarðarból har erklæret sig villig til at overlade sin Sön Fridrik Gaarden Hjarðarból til Brug og Benyttelse, naar denne, efter at være oplært i det danske Agerbrug, kommer tilbage til Island, und-

1856. lader jeg ikke tjenstl. at melde til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at Ministeriet, efter at have modtaget fornævnte Oplysning, vil söge at medvirke til, at bemeldte Fridrik Fjeldsted kan blive anbragt paa et Landvæsens-Institut, naar han ankommer hertil. — Justitsministeriet den 11. April 1856.

11. April.

12. April. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Confirmations-Tilladelse for en dövstum Pige.** Khavn den 12. April 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 210. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands 1, 129—130.

Deres Höiærv. har med behagelig Skrivelse af 29. Febr. d. A. hertil indsendt et Andragende fra Provsten i Hunavatns Syssel, Jon Johnsen, hvori denne anholder om, at en dövstum Pige ved Navn Björg Olafsdatter af Stadarbakki, maa tages til Confirmation og deelagtiggjöres i Alterens Sakramente, og har De i den Anledning bemærket, at bemeldte Dövstumme, der er 22 Aar gammel, har nydt en efter Omstændighederne omhyggelig Opdragelse hos sin Stedfader, Præst til Stadarbakki Gisli Gislason, saaledes at hun ved Tegnsprog har erholdt Kundskaber om de vigtigste Religionssandheder, og selv erholdt en levende Attraa og Længsel efter at gaae til Guds Bord. Da dette imidlertid i Henhold til Forordn. 13. Januar 1736 og Forordn. 25. Mai 1759 § 1 ikke kan skee forinden hun er confirmeret, har De indstillet, at det Ansögte maatte bevilges.

I Henhold til det saaledes af Dem Oplyste, undlader jeg ikke tjenstl. at melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, at Ministeriet ikke har Noget imod, at oftnævnte Dövstumme stedes til Confirmation. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 12. April 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **Testamente til et uægte Barn.** Khavn den 22. April 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 222. 1856. 22. April.

I Anledning af Hr. Amtmandens behagel. Skrivelse af 23. Januar d. A., hvormed hertil indsendtes et Andragende fra Bonden Bjarni Gunnlaugsson af Budarnes i Öefjords Syssel, om Tilladelse til at testamentere samtlige sine Eiendele til sin udenfor Ægteskab avlede Datter Rannveig, undlader jeg ikke tjenstl. at melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at han i Henhold til Lov af 25. Septbr. 1850 § 20 frit kan disponere over sin Formue til Fordeel for bemeldte sin Datter, naar iövrigt de i denne Lov fordrede Betingelser ere tilstede, og han desuden iagttager de lovbestemte Former for Testamenters Oprettelse, uden at særlig Confirmation paa et saadant Testamente er nödvendig. — Justitsministeriet den 22. April 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, angaaende **Forandring af corporlig Revselse for Hoer til Pengeböde.** Khavn den 22. April 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 225. 22. April.

I Anledning af det med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 23. Januar d. A. hertil indsendte Andragende, hvori Bonden Guðvarður Hallsson af Geldingaholtskot anholder om, at en ham ved Skagafjords Syssels Extraretsdom af 27. Novbr. 1854 idömt corporlig Revselse af 40 Slag Riis for tredie Gang begaaet, med qvalificeret Leiermaal forbunden Horbröde, maa afsones med Pengeböder, undlader jeg ikke, næst at remittere den bemeldte Andragende vedlagte originale Domsakt, tjenstl. at melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, at Ministeriet efter Om-

1856. stændighederne tillader, at den Paagjeldende fritages
22. April. for at udstaae den ham idömte corporlige Revselse, imod at udrede en Pengebod af 50 Rd. til den islandske Justitskasse. — Justitsministeriet den 22. April 1856.

22. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. Forstaaelse af **Loven om Pressens Brug.** Khavn den **22.** April **1856.** — Isl. Copieb. 1856, Nr. 227. — Islandsk: Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 130.

Ved at tilstille Justitsministeriet Nr. 1—2 samt Nr. 3 af Bladet «Þjóðólfur» for Aaret 1855, har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 30. Decbr. f. A. andraget paa, at bemeldte Blads ansvarhavende Redakteur, Exam. juris Jon Gudmundsson, maatte, efter offentlig Foranstaltning, blive tiltalt for Indholdet af den i bemeldte Nummere indförte Artikel med Overskrift: «Af en Skrivelse til Þjóðólfs ansvarhavende Redakteur fra en Bonde paa Nordlandet, dat. 1. Oktbr. 1855», samt at Stiftamtmanden over Island maatte blive tillagt fornöden Ordre i saa Henseende, idet De har bemærket, at et privat Sögsmaal imod fornævnte Redakteur, selv om der til sammes Udförelse blev forundt Dem beneficium processus gratuiti, vilde være langt mindre betydningsfuldt, og derhos forbundet med flere Ulemper.

Ministeriet maa imidlertid henlede Deres Opmærksomhed paa, at efter Bestemmelserne i § 13, sammenholdt med § 9 i Forordn. af 9. Mai f. A., hvorved Lov af 3. Januar 1851 om Pressens Brug med nogle Modifikationer er udvidet til Island, kan offentlig Paatale ikke finde Sted i slige Tilfælde. Og maa det saaledes overlades til Hr. Amtmanden selv, at anlægge et privat Sögsmaal imod vedkommende Bladredakteur, saafremt De dertil maatte finde Anledning, idet De i saa Tilfælde vil, paa nærmere indgivet Andragende, kunne

forvente Dem Bevilling til fri Proces herfra meddeelt. — Justitsministeriet den 22. April 1856. 1856. 22. April.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. den **dispenserede Administrator for Thingöre Kloster.** Khavn den 22. April 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 228. 22. April.

Med Hr. Amtmandens Skrivelse af 6. Febr. sidstl. er hertil indkommet et Andragende fra Administrator R. M. Olsen paa Thingöre om, at han, som blot midlertidig dispenseret fra Administrations-Bestillingen, maatte, indtil den imellem ham og Thingöre Klosters Ombud verserende Eiendomstrætte er afgjort ved Domstolene, erholde udbetalt i alt Fald det halve Administrations-Salair, overeensstemmende med de for deslige Tilfælde gjeldende Bestemmelser, navnligen Plak. 23. April 1813 og 14. Septbr. 1830, cfr. Canc. Skriv. 26. Mai 1835 og Rentek. Skriv. 21. Septbr. 1805, og har Hr. Amtmanden i den Anledning, næst at bemærke, at De meget maa betvivle, at de allegerede Bestemmelser kunne berettige Olsen til Deelagtighed i Administrations-Salairet, selv om han kun var suspenderet fra Administrationen, eftersom han formentlig ikke kan sættes i Klasse med kgl. Embedsmænd, tillige med Bestemthed udtalt, at Olsen er paa lovlig Maade definitivt entlediget fra Godsforvaltningen, og at der fölgelig ikke kan tilkomme ham noget Krav paa en Andeel i Administrations-Salairet, hvorhos De har indstillet, at det Fornödne i Overeensstemmelse hermed maatte blive Olsen tilkjendegivet.

Det har maattet höiligen forundre Ministeriet, at De herved synes aldeles at ignorere Indenrigsministeriets Skrivelse til Dem af 24. April f. A., hvori det udtrykkelig hedder: «at den skete Opsigelse, indtil Sagen er endelig afgjort, vil være at betragte som en foreløbig Dispensation fra den omhandlede Bestilling».

1856. 22. April.

Da nu denne Resolution ikke senere er tilbagekaldt, men tvertimod bekræftet ved dette Ministeriums Skrivelse af 19. i f. M., maa Ministeriet fordre samme respekteret saavel af Hr. Amtmanden som af andre Vedkommende.

Af bemeldte Resolution maa det ogsaa efter Ministeriets Formening fölge, at det ikke vil kunne nægtes Olsen — der ikke engang er suspenderet paa Grund af nogen mislig Embedsförelse, men alene dispenseret fra Forretningerne paa Grund af den mellem ham og Klosteret opstaaede Eiendomstrætte — i alt Fald forelöbig og navnlig indtil det har viist sig, at en anden Fordeling af Bestillingens Indtægter er fornöden for at erholde sammes Gjerning udfört, i Analogi af de foranförte Bestemmelser, at oppebære Halvdelen af det almindelige Administrations-Salair fra den Tid af, at han blev dispenseret fra Bestillingen, eller fra 6. Juni f. A., hvorom han ogsaa under D. D. var underrettet. Men heraf fölger atter, at den midlertidigen constituerede Administrator ikkun kan tillægges den anden halve Deel af bemeldte Salarium. Og hvis den nu i Bestillingen Constituerede, som sees af Dem at være antaget med Udsigt til at faae det hele Salair uden at Ministeriets Sanction dog dertil er erhvervet, ikke skulde finde sig tilfreds med den halve Betaling, vil Administrationen være paa lovlig Maade at udbyde paa de anförte Vilkaar, og hvis da imod Forventning ingen habil Mand maatte melde sig, forventer Ministeriet sig herom underrettet, for at der, overeensstemmende med Slutningsbestemmelsen i Plakat 14. Septbr. 1830, kan blive taget Beslutning om, hvorledes der i saa Tilfælde vilde være at forholde.

Forsaavidt Administrator Olsen endelig har andraget paa, at de mellem ham og fornævnte Klosterombud opstaaede Controverser maatte blive afgjorte under et Sögsmaal, og tilendebragt i en saa kort Tid som muligt, da maa Ministeriet vel overlade til Hr. Amt-

manden selv at vælge den Fremgangsmaade, som i bemeldte Henseende maa ansees mest hensigtsmæssig efter Sagernes Beskaffenhed, men forventer iövrigt, at Hr. Amtmanden vil paasee, deels at Godskassen ikke uden Nödvendighed paaföres Udgifter ved Anlæggelse af flere saadanne Sögsmaal, der kunne have været forenede under Eet, deels at den Sag, eller de Sager, som anlægges, blive fremmede med tilbörlig Hurtighed. — Justitsministeriet den 22. April 1856. 1856. 22. April.

Justitsministeriets Skrivelse til Administrator Runolf M. Olsen, ang. hans **Administrationslön under en midlertidig Dispensation** fra Bestillingen Khavn den 22. April 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 229. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 131. 22. April.

Med Erklæring fra Amtmanden over Islands Nord- og Öst-Amt er hertil indkommet et den 7. Januar d. A. dateret Andragende, hvori De har anholdt om: 1) at De som blot dispenseret midlertidig fra Administrations-Bestillingen, maatte, indtil den imellem Dem og Thingöre Klosters Ombud verserende Eiendomstrætte er afgjort ved Domstolene, erholde udbetalt i alt Fald det halve Administrations-Salair, overeensstemmende med de for deslige Tilfælde gjeldende Bestemmelser, navnligen Plak. 23. April 1813 og 14. Septbr. 1830, cfr. Canc. Skrivelse 26. Mai 1835 og Rentek. Skriv. 21. Septbr 1805, og — 2) at det maa blive foranlediget, at de mellem Dem og Ombudet opstaaede forskjellige Controverser blive afgjorte under eet Sögsmaal og tilendebragte i saa kort Tid, som nödvendig udfordres til Sagens lovlige Oplysning og Fremme.

I Anledning heraf meldes Dem herved til fornöden Efterretning:

ad 1) at Ministeriet efter Omstændighederne og i Analogi af de foranförte Bestemmelser tillader, at De

1856. i alt Fald forelöbig og navnlig indtil det har viist sig, at en
22. April. anden Fordeling af Bestillingens Indtægter er fornöden for at erholde sammes Gjerning udfört, maa oppebære Halvdelen af det almindelige Administrations-Salair fra den Tid af, at De blev dispenseret fra Deres Bestilling som Administrator, eller fra 6. Juni f. A., hvorom Amtmanden under D. D. er underrettet; og

ad 2) at det vel har maattet overlades til Amtmanden, at vælge den Fremgangsmaade i Henseende til Sagernes Anlæg, som han anseer for den hensigtsmæssigste efter disses Beskaffenhed, men at man derhos har anmodet ham om at paasee, deels at Godskassen ikke uden Nödvendighed paaföres Udgifter ved Anlæggelse af flere saadanne Sögsmaal, der kunne have været forenede under Eet, deels at den Sag, eller de Sager, som anlægges, blive fremmede med tilbörlig Hurtighed. — Justitsministeriet den 22. April 1856.

23. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, angaaende **Indsendelse af aarlige Beretninger om Handelen.** Khavn den 23. April 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 234. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 132.

Hr. Amtmanden har i Anledning af en fra Sysselmanden i Nordermule Syssel indkommen Forespörgsel om, hvorvidt de befalede aarlige Beretninger angaaende Handelen fremdeles bör bibeholdes efter Emanationen af Loven af 15. April 1854 om Skibsfart og Handel paa Island, i behagelig Skrivelse af 2. Februar d. A. yttret den Formening, at de nævnte Indberetninger, uanseet bemeldte nye Lovs Bestemmelser om Indsendelse af Varefortegnelser og Toldsedler, dog maae antages at være af Interesse saavel i statistisk Henseende som af andre Grunde, hvorhos De dog har begjært Ministeriets nærmere Ordre i saa Henseende meddeelt.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke tjenstl. at melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at Ministeriet ganske tiltræder den af Dem yttrede Anskuelse om, at ovennævnte aarlige Indberetninger for Fremtiden bör bibeholdes. — Justitsministeriet den 23. April 1856[1]. 1856. 23. April.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet i Island, ang. **Oversendelse** af **nogle** danske **Forfatningslovbud.** Khavn den 25. April 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 239. 25. April.

Hoslagt undlader man ikke tjenstl. at tilstille Hr. Amtmanden et Antal Exemplarer af den under 29. August f. A. stadfæstede Grundlovsbestemmelse om Indskrænkning af Grundloven af 5. Juni 1849, ledsaget af den under 2. Oktobr. s. A. udkomne Kundgjörelse om samme, samt af den under s. D. udkomne Forfatningslov for det danske Monarchies Fællesanliggender. — Justitsministeriet den 25. April 1856[2].

Islandske Departements Skrivelse til Sysselmanden i Nordermula Syssel, ang. **Oversendelse af Maal og Vægt.** Khavn den 25. April 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 241. 25. April.

Ifölge Hr. Sysselmandens Begjæring i Skrivelse af 16. Oktbr. f. A. tilstilles Dem herved en justeret Jern-Alen og en 4 Lpds. Bismer med Messinglod, indpakkede i en Pakke, mrk. Island, for at forblive som Inventarium ved Nordermule Sysselmands - Embede,

[1]) under samme Datum er en Skrivelse af samme Indhold afgaaet fra Justitsministeriet til Amtmanden over Vester-Amtet, hvormed et Antal Blanketter oversendes, til Fordeling mellem Sysselmændene. Copieb. sst. Nr. 235.

[2]) under s. D. er ligelydende Skrivelse afgaaet til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet. Copieb. sst. Nr. 240.

1856. 25. April. hvorhos man tjenstl. skulde anmode Dem om, behagelligen at ville foranstalte den ved Embedet beroende gamle Bismer og Jern-Alen bortsolgte ved offentlig Auktion. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 25. April 1856.

25. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Kapital- og Rentebetalinger, Statsgjælden vedkommende.** Khavn den **25.** April **1856.** — Isl. Copieb. 1856, Nr. 246. Finantsmin. (Andræ) Skriv. i Original Isl. Journ. 6, Nr. 152.

Finantsministeriet har under 29. i f. M. tilskrevet Justitsministeriet saaledes:

«I Lighed med de Bestemmelser, som ifölge Finantsministeriets Skrivelse af 25. August f. A. og Justitsministeriets Skrivelse af 11. Februar d. A. ere fastsatte, at skulle gjelde med Hensyn til de Statsgjældsvæsenet vedkommende Betalinger paa Færöerne, er det anseet rigtigst, at det ogsaa for Islands Vedkommende gjöres til Regel, at Landfogdens Regnskab over Kapital- og Rentebetalinger, Statsgjælden vedkommende, afsluttes hvert Aar 31. Marts, hvorefter det snarest muligt bliver hertil at oversende.

Udbetalingerne i 11. Juni Termin 1856 ville i Overeensstemmelse hermed være at optage i et Regnskab, som omfatter Tidsrummet fra det sidste i 1855 aflagte Regnskabs Afslutning indtil den 31. Marts 1857.

Opsigelsestiden for Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler i Island har hidtil været ½ Aar for Kapitaler over 100 Rd., og ¼ Aar for Kapitaler paa 100 Rd. og derunder. Da der nu ikke længer modtages Kapitaler under 100 Rd. til Forrentning af Jordebogskassen, findes der ingen Grund til at indrömme den kortere Opsigelsestid af ¼ Aar for de Capitaler, som netop udgjöre 100 Rd., og som herefter indbetales; og der bliver saaledes for alle fremtidige Indbetalinger at fast-

sætte ½ Aars Opsigelse til en 11. Juni Termin, hvorved dog Intet forandres i den Stiftamtmanden tillagte Bemyndigelse til undtagelsesviis at bevilge Udbetaling efter kortere end det i Obligationerne fastsatte Varsel. 1856. 25. April.

Endskjöndt Indenrigsministeriet ved Skrivelse af 30. August 1853 har underrettet Finantsministeriet om, at den Sparekasse, der i Aaret 1850 var paatænkt oprettet for Island, dengang endnu ikke var traadt i Virksomhed, og man heller ikke senere har erfaret Noget herom, ansees det dog ikke overflödigt at bemærke, at Finantsministeriet, efter den Ordning, der senere har fundet Sted af Sparekasse-Midlers Modtagelse i Almindelighed i Statskassen, nu ikke vilde kunne modtage den islandske Sparekasses Midler paa andre Vilkaar, end dem, der i Finantsministeriets ovennævnte Skrivelse til Justitsministeriet af 25. August f. A. under Nr. 2 til 5 ere fastsatte for de fremtidige Indbetalinger fra Færöernes Sparekasse, ligesom og den sammesteds under Nr. 6 til 9 beskrevne Omgangsmaade maatte mutatis mutandis komme til Anvendelse paa Island[1].

---

[1]) De her nævnte Punkter, som iflölge Finantsministeriets paaberaabte Skrivelse til Justitsministeriet, dat. 25. August 1855, skulde komme til Anvendelse paa Færöerne i Henseende til Penge, der skulde indsættes i Statskassen som rentebærende, vare fölgende (de samme Punkter ere optagne i Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Færöerne 11. Febr. 1856, see Færöesk Copiebog 1855 -57): . . . „2. For de modtagne Kapitaler meddeler Landfogden Qvittering in triplo, som benævnes Prima, Secunda og Tertia. Af disse udleveres Tertia til Indbetaleren, hvorimod Prima og Secunda tilligemed Amtmandens Autorisation til Kapitalens Modtagelse ved forskjellig Skibsleilighed indsendes til det islandske Departement, for derefter at tilstilles Departementet for Statsgjælden, som besörger Indbetalingen noteret hos Statsbogholderiet og de fornödne Obligationer udfærdigede. Disse tilstilles herfra (fra Finantsministeriet) det islandske Departement, for at over-

1856. Om Forestaaende anmodes Justitsministeriet tjenstl.
25. April. at ville behageligen tilkjendegive de vedkommende Autoriteter i Island det Fornödne til Efterretning og Iagttagelse».

---

sendes Amtmanden til Udlevering til rette Vedkommende Ved hver Obligations Udlevering maa den Indbetaleren meddelte Tertia-Qvittering extraderes, som derpaa besörges hertil indsendt gjennem det islandske Departement. Da Renten begynder fra Indbetalingsdagen, maa det ved Obligationernes Udlevering paasees, at de Renter, som allerede ere betalte mod Afskrivning paa Tertia-Qvitteringerne, ogsaa blive afskrevne paa Obligationerne.

3. De indbetalte Kapitaler forrentes med 3 pro Cento aarlig. Renten udbetales engang om Aaret, nemlig til 11. Juni, og beregnes förste Gang fra Indbetalingsdagen. Renteberegningen, hvori de efter hver Obligation forfaldende og for tidligere Terminer uberigtigede Renter særskilt anföres, affattes för hver 11. Juni Termin af Landfogden, og fremlægges af ham for Amtmanden, som forsyner den med en Attest om Rigtigheden og autoriserer Landfogden til Belöbets Udbetaling. Ved Udbetalingen har Landfogden at afskrive Renten paa Obligationen, eller, hvis en saadan endnu ikke er meddeelt, paa Tertia-Qvitteringen, og tillige at modtage særskilt Qvittering af Vedkommende for den udbetalte Rente, om hvilken Landfogden paa Qvitteringen attesterer, at den er afskreven paa Obligationen eller Tertia-Qvitteringen.

4. Naar Regnskabet afsluttes, som særskilt indsendes til det islandske Departement, bliver Renteberegningen tilligemed de modtagne Qvitteringer at vedlægge som Bilag. Den maa da udvise de efter hver Obligation udbetalte eller resterende Renter. Regnskabet afsluttes hvert Aars 31. Marts.

5. Naar en indbetalt Sum forlanges tilbage, skal Amtmanden være autoriseret til at antage Opsigelsen med ½ Aars Varsel, dog kun til en 11. Juni Termin, og derefter til den paagjeldende Termin at udfærdige Udgiftsordre til Landfogden paa Belöbet. Tilbagebetalingen af en opsagt Kapital skeer imod vedkommende Bestyrers Qvittering paa og Extradition af Obligationen.

For at det senere ved Revisionen kan blive paaseet,

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtmanden, i Forbindelse med Indenrigsministeriets Skrivelse 1856. 25. April.

at Udbetalingen er skeet til rette Vedkommende, maatte de i Skrivelser af 20. Oktobr. 1849 og 19. Marts 1850[1] fra Departementet for Statsgjælden til det islandske Departement ommeldte Foranstaltninger med Hensyn til Umyndiges Midler og offentlige Stiftelsers Midler i Island ogsaa gives Anvendelse paa Færöerne, saaledes som de derværende Forhold tilstede det.

De indfriede Obligationer tilligemed Amtmandens Udgiftsordrer fölge Landfogdens Regnskab som Bilag. Det er en Selvfölge, at de indfriede Obligationer udelades i næste Renteberegning". . . . .

(Særlige Bestemmelser med Hensyn til Færöernes Sparekasse § 1-5 udelades her).

„6. Indbetalingerne af den færöeske Sparekasses Kapitaler til Landfogden kunne skee til enhver Tid, men kun i runde Summer af eet eller flere fulde Hundrede Rigsdaler, uden forudgaaende speciel Indtægtsordre. For hvert indbetalt Belöb udsteder Landfogden Prima-, Secunda- og Tertia-Qvittering, hvoraf Prima og Secunda af Landfogden afleveres til Amtmanden, men Tertia udleveres til Sparekassens Bestyrelse, for at tjene som Beviis for Indbetalingen, hvorfor ingen Obligation udfærdiges. Prima-Qvitteringen indsendes af Amtmanden til det islandske Departement til videre Aflevering til Departementet for Statsgjælden, hvorimod Secunda opbevares hos Amtmanden indtil Kapitalens Tilbagebetaling.

7. Finantsministeriet maatte udbede sig underrettet om, fra hvilken Tid Renterne af de nu i Statskassen indestaaende Kapitaler skulle overgaae til Forrentning paa Færöerne. Af de Kapitaler, som herefter indbetales til Landfogden, beregnes Renterne fra Indbetalingsdagen. Med Renternes Anviisning og Udbetaling til hvert Aars 11. Juni forholdes ligesom med Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler.

8. Opsigelser indleveres til Amtmanden, som, naar de deri anförte Tertia-Qvitteringer findes stemmende med de hos ham beroende Secunda-Qvitteringer, eller, hvad

[1]) see her i Samlingen Indenrigsmin. Skriv. 24. Juli 1850. XIV, 491—494.

1856. 25. April. af 19. April f. A.[1], idet man tillige i Gjenpart lader medfölge de af Finantsministeren paaberaabte Skrivelser, respektive af 25. August f. A. og 11. Februar d. A., og bemærkes derhos, at Landfogden under Dags Dato er meddeelt den fornödne Underretning herom, ligesom ogsaa Amtmændene i Vester-Amtet, samt i Nord- og Öster-Amtet, forsaavidt dem vedkommer. — Justitsministeriet den 25. April 1856[2].

27. April. **Kongelig Resolution** angaaende **Eftergivelse af Procent-Afgift** af Præsten Olaf Hjaltesteds Legat til **Understöttelse af Landbruget.** Christiansborg Slot den 27. April 1856. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Protok. 1856, Nr. 19. — I Forestilling fra Justitsministeriet (Simony) 8. April bemærkes, at Executores testamenti i Boet efter afdöde Præst Olaf Einarsson Hjaltested til Saurbæ i Borgarfjords Syssel havde sögt om Eftergivelse af 4 % Afgiften af 1600 Rd. af Boets Beholdning, hvorom den Afdöde ved et af Kongen under 12. Mai 1849 confirmeret Testament havde bestemt, at Renten deraf fra Fardag 1869 skulde anvendes til Præmier for de Bönder af Saurbæ Sogn, der maatte vise fortrinlig Duelighed i Forbedring af deres paaboende Jorder.

Indenrigsministeriet havde paa Forespörgsel erklæret, at „da der paa Island i höi Grad föles Trang til Opmuntring til

---

de nu indestaaende Kapitaler angaaer, med vedlagte Fortegnelse, meddeler Landfogden til Forfaldstiden Ordre til Udbetalingen.

9. Over de Omsætninger, som finde Sted ved Sparekassen, aflægger Landfogden et særskilt detailleret Regnskab, som afsluttes hvert Aars 31. Marts, og hvori optages de efter hver Tertia-Qvittering forfaldne og udbetalte eller resterende Renter. Dette Regnskab, bilagt med de indfriede Tertia-Qvitteringer svarende til de hos Amtmanden opbevarede Secunda-Qvitteringer, indsendes til det islandske Departement". Fær. & Grönl. Journ. 2, Nr. 1016.

[1]) see ovenfor S. 113—115.

[2]) Skrivelser til Landfogden og Amtmændene i Isl. Copieb. sst. Nr. 247—249.

et forbedret Jordbrug". maa det antages, at der er tilstrækkelig Anledning til at bevirke Legatet fritaget for Udredelsen af den ved For. af 12. Septbr 1792 paabudne 4 % Afgift, og da ligeledes selve Forordningen i dens § 2 b undtager Midler og Formue, der gives til offentlig Brug, fra bemeldte Afgift, saa indstilles: 1856. 27. April.

«at indbemeldte Legat allern. maa fritages for Erlæggelsen af den ved Forordning af 12. Septbr. 1792 paabudne 4 % Afgift».

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Christiansborg Slot den 27. April 1856[1].

Udenrigsministeriets **Bekjendtgjörelse** angaaende **Ophævelse** af de for **Krigstilfælde** bekjendtgjorte **Forholdsregler for Handlende og Söfarende.** Khavn den 28. April 1856. — Denne Bekjendtgjörelse, der er udfærdiget af Scheele som Udenrigsminister, er sandsynligviis sendt til Island, men anföres ikke som publiceret, ligesaa lidt som den er oversat og udgiven paa Islandsk. — Original-Aftryk hos Schultz, 2 Bl. i 4to. Depart. Tid. 1856, S. 494. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 639—640. 28. April.

Bekjendtgjörelse, hvorved de i Udenrigsministeriets Bekjendtgjörelse af 20. April 1854 indeholdte Bestemmelser om Anvendelsen af Forordn. af 4. Mai 1803 m. m. ophæves.

Under 24. d. M. har det behaget Hs. M. Kongen allern. at bemyndige undertegnede Ministerium til at ophæve de i Ministeriets Bekjendtgjörelse af 20. April 1854 indeholdte Bestemmelser angaaende Anvendelsen af Forordn. af 4. Mai 1803, om hvorledes de Handlende

[1]) Resolutionens Indhold er meddeelt Stiftamtmanden over Island med Justitsministeriets Skrivelse 2. Mai 1856. Isl. Copieb. 1856, Nr. 268.

1856. og Söfarende sig have at forholde i Tilfælde af Krig
28. April. mellem fremmede Sömagter m. m.

Ovenstaaende bekjendtgjöres herved alle Vedkommende til Efterretning og Iagttagelse. — Udenrigsministeriet den 28. April 1856.

28. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. en særegen **Communal-Indretning for Akureyri**. Khavn den **28. April 1856**. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 262. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 132–133.

Hr. Amtmanden har med behagelig Skrivelse af 17. Januar d. A. hertil indsendt et af Sysselmand Briems Erklæring ledsaget Andragende fra Beboerne af Akureyri eller Öfjord Handelsted, angaaende en særlig Ordning af Byens communale Anliggender, og dennes Adskillelse fra Hrafnagils Rep, hvorunder den hidtil har hört.

Ved i Gjenpart at lade bemeldte Andragende hoslagt fölge tilbage, undlader jeg ikke tjenstl. at melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, at Ministeriet, da ingen Plan foreligger, ikke seer sig istand til for Tiden at udtale nogen bestemt Mening om Iværksætteligheden af den omhandlede Foranstaltning, men at Samme iövrigt ikke vil være utilböieligt til at fremme Sagen videre, naar der indkommer et nærmere motiveret Forslag til dens Ordning, hvilket man saaledes maa overlade til Hr. Amtmanden at tilveiebringe paa den mest hensigtsmæssige Maade. — Justitsministeriet den 28. April 1856.

28. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Betaling til Synsmændene ved Udvisning af en Nybygger-**

plads. Khavn den 28. April 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 265 — 1856. 28. April.

Hr. Amtmanden har i behagelig Skrivelse af 2. Februar d. A., hvormed De hertil har indsendt et til Dem indkommet Andragende fra Sysselmanden i Nordermule Syssel, Thorstein Johnsen, om Gebyr og Reisegodtgjörelse til de til Udviisning af Land for Nybyggerstedet Hárekstaðir udmeldte 4 Synsmænd, bemærket, at efter For. 15. April 1776 § 8 cfr. For. 20. Marts 1815 § 6 skal Enhver af Synsmændene nyde for Forretningen og Reisen til Stedet 40 Sk. om Dagen, og at der, da 2 Dage efter Veilængden maa antages at være medgaaede til Reisen, kun vil tilkomme Enhver af dem 40 Sk., eller dem tilsammen 1 Rd. 64 Sk., hvorhos De, med Hensyn til den af Stævningsmand M. Pètursson forlangte Godtgjörelse for hans Reise i Anledning af Stævningens Forkyndelse, har yttret, at Forordn. 15. April 1776 ingen Betaling hjemler for denne Forretning.

Idet Ministeriet maa tiltræde den af Dem yttrede Anskuelse om Sagen i det Hele, har man, under Forudsætning af, at Synsmændenes Reise til Stedet kun har medtaget een Dag, hvilket dog ikke klart fremgaaer af Deres förommeldte Skrivelse, under D. D., overeensstemmende med Deres foranförte Yttringer, foranlediget, at der af Islands Jordebogskasse vil blive oftnævnte Synsmænd udbetalt et Belöb af 40 Sk. til hver, eller ialt 1 Rd. 64 Sk. — Justitsministeriet den 28. April 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Indberetninger** om Udstedelse af **Myndigheds-Bevillinger.** Khavn den 28. April 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 267. — 28. April.

I behagelig Skrivelse af 13. Januar f. A. har Hr. Stiftamtmanden hertil indberettet, at De i Anledning

1856. af Opsigelsen af nogle hidtil iblandt Umyndiges Midler
28. April. til Forrentning i den kongl. Kasse indestaaende Kapitaler, til Belöb tilsammen 392 Rd., tilhörende Thordis Arnadatter af Hallfreðarstaðir inden Nordermule Syssel, har beordret tilbageholdt et Belöb af 162 Rd. 78 Sk., paa Grund af at fornævnte Thordis Arnadatter i Aaret 1838 har erholdt Bevilling til at være myndig under Curator, hvorhos De dog, med Hensyn til den Ukyndighed, der paa Island har fundet Sted med Hensyn til Reglerne for Kapitalers Forrentelse og Renters Udbetaling, samt med Hensyn til, at i foreliggende Tilfælde Renterne af forommeldte Kapital formentlig udgjöre oftnævnte Eierindes væsentligste Indtægt, har indstillet, om det ikke maatte tillades hende at oppebære Renterne i al den Tid, Kapitalerne have indestaaet i Kongens Kasse, eller at hun i alt Fald fritages for Tilbagebetaling af de for meget udbetalte Renter fra 11. Juni 1838 og 1843 til 11. Juni 1849.

Efter at der dernæst under 25. Oktbr. f. A. gjennem Nord- og Öster-Amtet hertil var blevet indsendt et Andragende fra fornævnte Thordis Arnadatters Curator, Björn Skulason, om, at det fulde Rentebelöb af de fornævnte Kapitaler maatte blive udbetalt til 11. Juni 1852, har man om Sagen correspondereret med Finantsministeriet, som derefter i Skrivelse af 29. i f. M. har tilbagemeldt, at der efter de oplyste Omstændigheder ikke fra Sammes Side haves Noget imod, at Thordis Arnadatter nyder Renterne af det ovennævnte Kapitals-Belöb, 392 Rd., for hele den Tid, hvori Kapitalerne have indestaaet i Statskassen, uagtet hun har haft Myndighedsbevilling siden 1838, hvorhos bemeldte Ministerium dog, med Hensyn til, at i det ommeldte Tilfælde ikke blot Kapitaler ere forblevne indestaaende i Statskassen til Forrentning i længere Tid end de burde, men at der endog er modtaget en Kapital, stor 42 Rd., efter Qvittering af 12. Juni 1843, altsaa 5 Aar efter at Eierinden var bleven myndig med Curator, har henstillet,

om der ikke fra Justitsministeriet maatte kunne föies en Foranstaltning i Island, hvorved saadanne Uregelmæssigheder for Fremtiden kunde undgaaes. 1856. 28. April.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning og videre fornöden Foranstaltning, med Tilföiende, at det i Anledning af Finantsministeriets nysanförte Henstilling er paalagt Amtmændene i Nord- og Öster- samt i Vester-Amtet, hvergang en Myndighedsbevilling af dem udstedes, samtidig dermed at meddele Hr. Stiftamtmanden Underretning desangaaende. — Justitsministeriet den 28. April 1856 [1].

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Forrentning af Kapitaler i Jordebogskassen.** Khavn den 28. April **1856**. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 262 (bis). 28. April.

Med Hensyn til, at det i Finantsministeriets Bekjendtgjörelse af 12. April f. A., som er meddeelt Hr. Amtmanden ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 19. s. M., er udtalt, at ifölge Loven af 28. Marts f. A., om den svævende Statsgjæld, skulde Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler herefter ikkun modtages i Islands Jordebogskasse med 3 % aarlig Rente, istedetfor at de tidligere havde været forrentede med 3½ %, har Hr. Amtmanden, ved hertil at indsende et Andragende, hvori Sysselmanden i Hunavatns Syssel har anholdt om at maatte udlaane Umyndiges Kapitaler til Private med samme Rente, der nu er at erholde ved Kapitalens Indbetaling i Jordebogskassen, i behagelig Skrivelse af 9. Januar d. A. blandt Andet yttret, at De ikke ret har været istand til at indsee, hvorledes

[1] under s. D. ere Skrivelser af det i Slutningen antydede Indhold afgaaede fra Justitsministeriet til Amtmændene. Copieb. sst. Nr. 258 259.

1856. den for Danmark, emanerede almindelige Lov af 28.
28. April. Marts f. A. har kunnet ophæve og forandre de i §§ 5, 7 og 12 af Forordn. 18. Febr. 1847, angaaende Bestyrelsen af Umyndiges Midler i Island, indeholdte Bestemmelser, hvorefter Kapitaler, der udgjöre 25 Rd., skulde indbetales i Islands Jordebogskasse, mod at forrentes med $3^{1/2}$ %, naar de ikke mod lovmæssig Sikkerhed kunne udlaanes til Private, idet det efter Deres Mening synes at fölge af Anordn. 28. Mai 1831, sammenholdt med Forordn. af 8. Marts 1843 samt Forordn. 21. Decbr. 1831, dens Intimation, at förstnævnte Lov, for at gjelde paa Island, maatte, efter at være forelagt Althinget, publiceres i det islandske Sprog paa sædvanlig Maade, hvilket imidlertid ikke er skeet.

I Forbindelse hermed har De derhos med Skrivelse af 2. Febr. d. A. hertil indsendt et Andragende, hvori Sysselmanden i Nordermule Syssel forespörger:

1) hvorledes der fremdeles skal forholdes med Umyndiges Kapitaler af mindre Belöb end 100 Rd., der efter Forordn. 18. Febr. 1847 §§ 5 og 7 skulde sættes paa Rente, saasnart de udgjöre 25 Rd., og navnlig om de skulde overlades Værgerne til Forvaring, idet Sysselmanden har bemærket, at det neppe vil være tænkeligt at faae dem gjorte frugtbringende inden Sysselet, samt

2) om Stiftamtet har været berettiget til at nægte Modtagelsen af en Fljotsdals Reps Fattigkasse tilhörende Kapital af 48 Rd., der var afsendt inden Sysselmanden havde erholdt Vished om Finantsministeriets Foranstaltning til Forrentelse i Jordebogskassen, hvorhos Sysselmanden har andraget paa, at den ommeldte Kapital maa blive modtaget i Jordebogskassen til Forrentelse med $3^{1}/_{2}$ %.

Ministeriet skal i denne Anledning ikke undlade, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende, tjenstl. at meddele, at ligesom de Love, der, som Loven af 28. Marts f. A., angaae saa-

danne Institutioner, som Island har tilfælles med hele Monarchiet, eller med Kongeriget Danmark, hvilket gjelder om Islands Jordebogskasse, der kun er at ansee som en Afdeling af den almindelige Finantskasse, efter Sagens Natur og den hidtil fulgte Praxis, maae være ligefrem anvendelige paa Island, uden at nogen særlig Udvidelse gjöres fornöden, hvilket ogsaa er erkjendt af Althinget i dets i f. A. afgivne Betænkning om, hvorvidt de i Aarene 1853 og 1854 udkomne almindelige Love for Danmark egne sig til at udvides til Island, saaledes er det saa langt fra, at Forordn. 8. Marts 1843 § 1 kan anföres som et Argument imod denne Anskuelses Rigtighed, at det netop ved samme er bestemt, at Althinget skal have en raadgivende Medvirkning kun med Hensyn til de Island udelukkende vedkommende Love og Foranstaltninger, ligesom det ogsaa er klart, at den Omstændighed, at det i Forordn. 18. Februar 1847 § 12 er udtalt, at der af de Kapitaler, som indsættes i Jordebogskassen, ikkun vil blive svaret $3^{1}/_{2}$ %, ingenlunde indeholder noget for Statskassen bindende Tilsagn om, at der for Fremtiden stedse vil blive svaret en saadan Rente. Da saaledes Loven af 28. Marts f. A. efter det Foranförte ligefrem maa være en bindende Regel for dem, hvem Bestyrelsen af den islandske Jordebogskasse er overdraget, skjönner Ministeriet ikke rettere, end at Stiftamtmanden har været fuldkommen berettiget til at nægte Modtagelsen af den ovennævnte Fljotsdals Reps Fattigkasse tilhörende Kapital til Forrentelse af Jordebogskassen, efter at han havde modtaget Communication af Finantsministeriets foranförte Bekjendtgjörelse af 12. April f. A.

1856. 28. April.

Hvad dernæst angaaer de fremsatte Spörgsmaal om, hvorledes der skal forholdes med de Umyndige tilhörende Kapitaler, naar disse ikke med den i Forordn. 18. Februar 1847 fastsatte Rente kunne udlaanes til Private imod lovbestemt Sikkerhed, da er det efter det Foranförte en Selvfölge, at saadanne Kapitaler, for-

1856. 28. April. saavidt de overstige 100 Rd., ville være at indsætte i Jordebogskassen til Forrentning med 3 % aarlig. Med Hensyn til Kapitaler derimod, som udgjöre under 100 Rd., men over 25 Rd., vil der fra Ministeriets Side Intet haves at erindre imod, at samme gjöres frugtbringende, enten ved Indkjöb af rentebærende offentlige Effekter, eller ved Udlaan til Private imod anordnet Sikkerhed, om end ikke den i Forordn. af 18. Febr. 1847 befalede Rente kan erholdes, hvorhos det er en Selvfölge, at forsaavidt de omhandlede Midler aldeles ikke kunne gjöres frugtbringende, i hvilken Henseende Ministeriet forventer, at vedkommende Overformyndere ville gjöre sig al mulig Flid, ville samme være at overlevere Værgerne i Forvaring. Skulde Hr. Amtmanden imidlertid formene, at yderligere Foranstaltninger til Modifikationer i Forordn. 18. Februar 1847 ville være nödvendige, for bedre at sikkre de Umyndige en passende Rente af deres Kapitaler, tör man forvente at modtage Deres nærmere Forslag i saa Henseende, for at det kan blive taget under Overveielse, hvorvidt Sagen maatte egne sig til at forelægges Althinget. — Justitsministeriet den 28. April 1856.

28. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Forrentningen af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler.** Khavn den **28.** April **1856.** — Isl. Copieb. 1856, Nr. 263 (bis).

Med Hensyn til Finantsministeriets Bekjendtgjörelse af 12. April f. A., som er meddeelt Hr. Stiftamtmanden ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 19. s. M., om, at Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler ifölge Loven af 28. Marts f. A., angaaende den svævende Statsgjæld, for Fremtiden modtages i Islands Jordebogskasse ikkun til 3 % aarlig Rente, istedetfor at de tidligere vare forrentede med 3½ % aarlig, er der fra et Par Sysselmænd i Nord- og Öst-Amtet i Island indkommen deels

Forespörgsel, blandt Andet om, hvorledes der for Fremtiden skal forholdes med Umyndiges Kapitaler af mindre Belöb end 100 Rd., der efter For. 18. Febr. 1847 § 5 og 7 skulle udsættes paa Rente, saasnart de overstige 25 Rd., navnlig om de skulle overlades Værgerne til Forvaring, naar de ikke paa anden Maade kunne gjöres frugtbringende, deels Andragende om, at maatte udlaane Umyndiges Kapitaler til Private mod samme Rente, der nu er at erholde ved Kapitalens Indbetaling i Jordebogskassen. 1856. 28. April.

Ministeriet har i denne Anledning under D. D. tilskrevet Amtmanden over Islands Nord- og Öst-Amt saaledes, som vedlagte Gjenpart nærmere udviser.

Idet jeg ikke har villet undlade at meddele Hr. Stiftamtmanden Underretning herom, skulde jeg, forsaavidt der maatte findes at være Trang til yderligere Modifikationer i Forordn. 18. Februar 1847 i den heromhandlede Retning, tjenstl. udbede mig Deres nærmere Forslag i saa Henseende behageligen meddeelt, for at det derefter kan blive taget under Overveielse, om Sagen vil være at forelægge Althinget. — Justitsministeriet den 28. April 1856[1].

Justitsministeriets Circulaire til samtlige Amtmænd i Kongeriget, samt paa **Island** og Færöerne, ang. **Jordemödres Oplærelse.** Khavn den 29. April 1856. — Sendt til Island med det islandske Departements Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene af 30. April 1856, som imidlertid ikke findes i Isl. Copiebog, men er optaget i Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 133[2]. — Depart. Tid. 1856, S. 658—660 (med Motiver). — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 133 Anm. 29. April.

[1]) under s. D. er en ligelydende Skrivelse afgaaet fra Justitsministeriet til Amtmanden over Vester-Amtet. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 264.

[2]) Departementets Circulaire anföres der saaledes:
„Brèf hinnar íslenzku stjórnardeildar til stiptamt-

1856.
29. April. Da Justitsministeriet har bragt i Erfaring, at det undertiden er Tilfældet, at de Erklæringer, der fra vedkommende Stifts og Landphysici indkomme til Directionen for den kgl. Födsels- og Pleiestiftelse angaaende Trangen til Oplærelsen af Jordemödre, ikke er overeensstemmende med de fra Amtmændene modtagne Indberetninger, hvilket maa antages at hidröre fra, at vedkommende Physikus forbliver ubekjendt med Amtets Indstillinger, skulde man tjenstl. anmode Hr. (Tit.) om, i Sager angaaende Elevers Optagelse i Jordemoderskolen, at træde i Forbindelse med vedkommende Physikus, saaledes, at idetmindste denne gjennem Amtet erholder Kundskab om enhver i hans Physikat forekommende Tilgang til og Afgang fra Jordemoderskolen. — Justitsministeriet den 29. April 1856.

1. Mai. **Kongelig Resolution** angaaende **Combination af Kaldaðarnes, Gaulverjabæ og Villingaholt** Sogne i Arnæs Syssel til to Præstekalde. Frederiksborg den 1. Mai 1856. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Protok. 1856, Nr. 20. — I Forestilling 28. April foredrager Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet (Hall), at man en tidlang har forhandlet om, hvorledes Præstekaldene i Island skulde kunne forbedres, og at man derved var kommen til det Resultat, at dette bedst kunde opnaaes derved, at Præstekaldene combineres, hvor de lokale Forhold ikke ere til Hinder derfor. Paa den i 1853 afholdte Synodus i Reykjavík blev en Comité nedsat angaaende denne Sag, og denne Comité udarbeidede et Schema til en specificeret Angivelse af Præstekaldenes Indtægter og Udgifter, hvilket til-

mannsins og amtmannanna á Íslandi, um kennslu kvenna í yfirsetufræði.

Samkvæmt skipun stjórnarherra dómsmálanna lætur stjórnardeildin ekki hjá líða, til þóknanlegrar vitundar og til nauðsynlegrar eptirbreytni, að senda herra stiptamtmanninum (amtmanninum) eptirrit af umburðarbréfi dómsmálastjórnarinnar til allra amtmanna í Danmörku, dagsettu 29. þ. m."

stilledes Provsterne til Udfyldning m. v.[1] — Efter at de saaledes samlede schematiske Angivelser vare indkomne, blev der paa Synodus 1855 nedsat en Commission, bestaaende af tre geistlige og to verdslige Medlemmer, for at gjennemgaae de indkomne Specifikationer og give Betænkninger over samme. Allerede 1853 var indkommet et Forslag fra Provsten i Arnæs Syssel om Combination af Gaulverjabæ og flere Sogne, og da der nu var indtraadt Vacance i Gaulverjabæ og Villingaholt Præstekalde, medens Kaldaðarnes, som næppe giver 100 Rd. i Indtægt om Aaret, havde staaet ubesat paa tredie Aar, uden at være sögt af Nogen, samt da den af Synodus nedsatte Commission havde udtalt sig overeensstemmende med Provstens Forslag, ligesom ogsaa Stiftsövrigheden tiltraadte det i det Hele, med den Bemærkning, at uagtet Hroarsholt Menighed herefter fik Gudstjeneste kun hver sjette, istedenfor hver anden Helligdag, kunde dette ikke være afgjörende, hvor saa mange Grunde iövrigt talte for Forandringen. Efter Overslag vilde Indtægterne efter den nye Fordeling blive: 1856. 1. Mai.

for Stokkseyri og Kaldaðarnes	466 Rd.	35 Sk.
for Gaulverjabæ og Villingaholt	381 —	15 -
for Hraungerði og Hróarsholt	442 —	91 -

Ministeriet indstiller derfor:

at der af de hidtilværende tre Kald: Kaldaðarnes, Gaulverjabær og Villingaholt herefter maa oprettes tvende Kald, nemlig:

A. Stokkseyri med Kaldaðarnes til Annex og

1. at der til dette Kald henlægges de paa medfölgende Oversigt[2] opförte Indtægter og Jordegods, deriblandt Gaarden Villingaholt, efter at den först vedbörligen er synet, og Aabod paa samme bestemt, dog saaledes, at der af den udredes til Præsten i Gaulverjabær et aarligt Salair af 40 Pd. Smör.

[1]) see Stiftsövr. Circ. 7. Decbr. 1853 med Schema.

[2]) Denne Oversigt er trykt i Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 134—136 Anm., jevnf. Skýrslur um landshagi á Íslandi II, 593; Presta tal og prófasta á Íslandi (Kh. 1869. 8vo) S. 50 Anm. Specificationen af 1853 er iövrigt forandret ved den med Bekjendtg. 8. Juli 1870 fölgende Specifikation af 1868, der ifölge kgl. Resol. 6. Juli 1870 er gjeldende fra 1. Oktbr. s. A., og hvorefter Indtægterne bestemmes til respektive: 813. 28; 569. 53 og 606. 50.

1856. 2. at Præsten til Stokkseyri overtager Ansvaret
1. Mai. af Villingaholts Kirke.

3. at det maa blive ham paalagt, at tage Bopæl enten paa selve Handelsstedet Örebak eller i dets umiddelbare Nærhed.

4. at der forrettes Gudstjeneste tvende Helligdage efter hinanden paa Stokkseyri, og paa Kaldaðarnes hver tredie Helligdag.

5. at Enkepensionen af dette Kald, der i Henhold til allerh. Reskript af 5. Juni 1750 vil komme til at höre til de saakaldte middelmaadige Kald, ifölge samme Reskripts § 2 maa allern. bestemmes til $^1/_{12}$ af sammes visse Indtægter, samt den til fattige Præste-Enker aarlig svarende Contribution til 54 Sk., og endelig til Pastores emeritos, i Analogi af Forordn. af 14. Febr. 1705, 1 Rd. 48 Sk. aarlig.

B. Gaulverjabær med Annexet Villingaholt, og

1. at der til dette Kald maae henlægges de paa medfölgende Oversigt[1] opförte Indtægter.

2. at der holdes Gudstjeneste den ene Helligdag paa Gaulverjabær og den anden paa Villingaholt.

3. at der af dette Kald herefter aarlig betales til fattige Præste-Enker 54 Sk., og til Pastores emeritos 1 Rd.

C. at Hroarsholt Sogn maa som Annex henlægges til Hraungerði og Laugardælum Præstekald, saaledes:

1. at der i Löbet af sex Helligdage forrettes Gudstjeneste tre Gange i Hovedkirken Hraungerði, to Gange i Annexkirken Laugardælum, og een Gang i Annexkirken Hroarsholt.

2. at Præsten til Hraungerði oppebærer alle de Præsten tilkommende Indtægter af Hroarsholt Sogn, samt Salair af Kirken sammesteds.

3. at Enkepensionen af dette Kald bestemmes til $^1/_{12}$ af sammes visse Indtægter, samt at der af samme

[1]) Om denne Oversigt gjelder hvad der er anfört i foregaaende Anmærkning.

herefter aarlig svares til fattige Præste-Enker 54 Sk., og til Pastores emeritos 1 Rd. 48 Sk. 1856. 1. Mai.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingerne bifaldes. — Frederiksborg den 1. Mai 1856[1].

Islandske Departements Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, angaaende **Uddeling af et Skrift** om **Islands statsretlige Stilling.** Khavn den 2. Mai 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 273—75. Jevnf. Þjóðólf. VIII, 122. 2. Mai.

Af en af Justitsministeriet foranstaltet islandsk Oversættelse af det af Conferentsraad J. E. Larsen udgivne Skrift om Islands hidtilværende statsretlige Stilling, undlader man ikke hoslagt at tilstille Hr. (Tit.) 20 Exemplarer til Fordeling blandt Embedsmændene og Andre i (N. N.) Amtet, paa den Maade, som De maatte ansee for mest hensigtsmæssig. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 2. Mai 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. hvorvidt **Landsoverrettens Medlemmer** kunne **constitueres som Underdommere.** Khavn den 3. Mai 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 276. Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 140—141 (med Datum 23. Mai). 3. Mai.

Efter at have modtaget Hr. Stiftamtmandens i behagelig Skrivelse af 26. Febr. d. A. meddelte Er-

[1]) ved Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet til Stiftsövrigheden over Island 6. Mai 1856 er denne kgl. Resolution meddeelt. Isl. Copieb. 1856, Nr. 278; Islandsk i Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 133—136.

1856. 3. Mai. klæring over det dermed tilbagefulgte Andragende, hvori Justitiarius i den islandske Landsoverret, senere afdöde Conferentsraad Sveinbjörnsson, har begjært Ministeriets Resolution for, at Landsoverrettens Assessorer ikke for Fremtiden maae constitueres i Underdommer-Funktioner, i alt Fald ikke uden foregaaende Aftale med Rettens Justitiarius og med hans forud indhentede Samtykke, undlader jeg ikke tjenstl. at meddele Dem til behagelig Efterretning, at ligesom Ministeriet ikke finder Grund til at foretage Noget i Anledning af de i fornævnte Andragende specielt udhævede Tilfælde, da Forskrifterne i Canc. Skriv. af 27. Febr. 1838, efter hvad De har oplyst, ikke skjönnes derved at være blevne tilsidesatte, saaledes vil det for Fremtiden have sit Forblivende ved bemeldte Cancelli-Resolution, ifölge hvilken de omhandlede Constitutioner ikkun kunne meddeles, naar det er aldeles nödvendigt, og Justitiarius i slige Tilfælde stedse bliver at underrette om den skete Constitution. — Justitsministeriet den 3. Mai 1856.

7. Mai. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. en **ansögt Ægteskabsbevilling** efter **begaaet Hoer.** Khavn den **7. Mai 1856.** — Isl. Copieb. 1856, Nr. 280.

Med behagelig Skrivelse af 26. Februar d. A. har D. Höiærv. tilstillet Ministeriet til Afgjörelse et til Dem fra Provsten i Skagafjords Syssel inden Islands Nord-Amt indkommet Andragende, hvori denne, næst at indberette, at et af Bonden Gudmundur Magnusson af Sydra-Vallholt paatænkt Ægteskab med Pigen Steinunn Oddsdatter indtil videre er stillet i Bero, paa Grund af, at den bemeldte Bonde under 3. Mai 1851 meddelte Bevilling til at indlade sig i Ægteskab ikke udtrykkelig lyder paa, at han maa gifte sig med forbemeldte Pige, med hvem han i sin Tid, da han levede separeret

fra Bord og Seng med sin nu fraskilte Hustru, har forseet sig i Hoer, har forespurgt, hvorvidt det maatte være tilladt at ægtevie ovennævnte Personer. 1856. 7. Mai.

Foranlediget heraf skulde jeg, næst at bemærke, at den i sin Tid af fornævnte Gudmundur Magnusson indgivne Ansögning, i Henhold til hvilken den fornævnte Bevilling til Indgaaelse af et nyt Ægteskab blev meddeelt, ingen Anledning gav til at antage, at han vilde ægte den fornævnte Steinunu Oddsdatter, med hvem han tidligere havde gjort sig horskyldig, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende tjenstl. melde, at det paatænkte Ægteskab ikke kan fuldbyrdes, med mindre en ny speciel Bevilling dertil maatte erhverves. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 7. Mai 1856.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Tilladelse for en Præst at ægte en Pige uagtet begaaet Leiermaal.** Khavn den 7. Mai **1856.** — Isl. Copieb. 1856, Nr. 281. 7. Mai.

I Anledning af det med Deres Höiærværdigheds behagelige Skrivelse af 24. Febr. d. A. hertil indkomne Andragende fra Præsten til Hvannöre og Bæs Præstekald, Johann Tomasson, om Tilladelse til, uden at hans geistlige Værdighed derved krænkes, at maatte ægte Pigen Arnbjörg Johannesdatter Lynge, uagtet hun for to Aar siden har gjort sig skyldig i simpelt Leiermaal, undlader jeg ikke tjenstl. at melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at Ministeriet efter Omstændighederne bevilger det Ansögte. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 7. Mai 1856.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Lön til Provsten** 7. Mai.

1856. **i Öefjords Syssel for Visitats paa Grimsey.** Khavn
7. Mai. den 7. Mai 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 282.

I Anledning af det med Deres Höiærværdigheds behagelige Skrivelse af 26. Febr. d. A. hertil indkomne Andragende fra Provsten i Öefjords Syssel Gudmundur Johnsen, om en Godtgjörelse af 20 Rd. for de til hans Visitationsreise til Grimsö i Aarene 1853 og 1855 medgaaede Omkostninger, undlader jeg ikke tjenstl. at meddele til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at Ministeriet efter Omstændighederne har bevilget det Ansögte, uden at dog herved noget Tilsagn gives om lignende Godtgjörelser for Fremtiden, hvorhos tilföies, at Landfogden under D. D. herfra er beordret til at udbetale fornævnte Belöb af Islands Jordebogskasse. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 7. Mai 1856.

17. Mai. Justitsministeriets **Bekjendtgjörelse** angaaende **deserterede Söfolk fra venezuelanske Skibe.** Khavn den 17. Mai 1856[1]. — Denne Bekjendtgjörelse (Simony) er ikke oversat eller udgiven paa Islandsk. — Original-Aftryk hos Schultz, 2 Bl. i 4to. Depart. Tid. 1856, S. 606, jfr. S. 494—495. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 663.

Bekjendtgjörelse angaaende Anholdelsen og Udleveringen af Söfolk, der ere deserterede fra venezuelanske Skibe.

Regjeringen i Venezuela har ifölge et af den kgl. danske Generalconsul i Caracas til Samme rettet Forslag, under Betingelse af Gjensidighed, truffet den Bestemmelse, at de derværende lokale Övrigheder skulle

[1]) ifölge Overeenskomst med Venezuela, grundet paa Traktat mellem Venezuela og Frankrig 25. Marts 1843; jevnf. kongl. Resol. 2. August (Canc. Circ. 28. August) 1779; Justitsmin. Bekjendtg. 21. Oktbr. 1853.

yde Danmarks Consular-Embedsmænd enhver Understöttelse til Paagribelse af Söfolk, der desertere fra danske Skibe i venezuelanske Havne, for at de derefter kunne blive udleverede eller indsatte i Arrest, indtil der findes en Leilighed til deres Hjemsendelse, dog at de, hvis saadan Leilighed ikke inden 3 Maaneder, at regne fra Arrestationens Dato, maatte tilbyde sig, skulle sættes i Frihed, uden igjen at kunne arresteres for den samme Sag. 1856. 17. Mai.

Som Fölge heraf og i Medför af den allerh. Resolution af 2. August 1779 (bekjendtgjort ved Canc. Circ. af 28. s. M.) ville ligeledes overalt i Kongeriget saavelsom i de danske Bilande Politiövrighederne paa Forlangende have at yde deres Bistand til, at Söfolk, som ere deserterede fra venezuelanske Skibe, kunne blive paagrebne og strax udleverede eller indsatte i Arrest, dog at Arresten ikke maa udstrækkes til en længere Tid end 3 Maaneder.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning og Iagttagelse for alle Vedkommende. — Justitsministeriet den 17. Mai 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende en af **Prinds Napoleon** fra Frankrig paatænkt **Reise i Island.** Khavn den 17. Mai 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 310. 17. Mai.

Ifölge modtagen Indberetning fra den kgl. Gesandt i Paris, agter Hans keiserlige Höihed Prinds Napoleon i Begyndelsen af næstkommende Maaned at foretage en Söreise til de nordiske Farvande, og ved denne Leilighed at besöge Island, hvor han venter at indtræffe henimod Midten af samme Maaned, og har Gesandten i den Anledning henstillet, om det ikke maatte være hensigtsmæssigst, at Autoriteterne paa Island iforveien bleve underrettede om Prindsens forestaaende Besög paa bemeldte Öe, for at de kunne blive satte i

1856. 17. Mai. Stand til at træffe de til hans Modtagelse nödvendige Foranstaltninger, navnlig ved at holde et tilstrækkeligt Antal Lodser samt Befordringsmidler til en paatænkt Udflugt til Geyser m. v. i Beredskab.

Da Regjeringen ganske har maattet tiltræde Gesandtens ovenangivne Forslag, skulde jeg, næst at bemærke, at den franske Keiser har stillet Dampskibene la Reine Hortense og le Casco til Prinds Napoleons Disposition, og at Reisen derfor efter al Sandsynlighed vil blive foretaget ombord paa disse Skibe, samt at Prindsen önsker at reise i strængeste Incognito under Navn af Grev Meudon, og har frabedet sig alle Honneurs som keiserlig Prinds, i Henhold til en fra Udenrigsministeriet til mig rettet Anmodning, grundet paa en bemeldte Ministerium i saa Henseende meddeelt allerh. Bemyndigelse, tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om at ville træffe alle de Foranstaltninger, som De maatte ansee hensigtsmæssige og passende til Prindsens Modtagelse, og til at gjöre ham Opholdet paa Island saa behageligt som muligt, i hvilken Henseende jeg ikke undlader at tilföie, at Prindsen for den danske Gesandt har udtalt Önske om, under sit Ophold paa Island at have Adgang til de vigtigste naturhistoriske, topographiske, statistiske og geographiske Værker over Island, og at man derfor forventer, at hvad der af saadanne Værker haves, navnligen ved Stiftsbibliotheket i Reykjavík, vil blive stillet til Prindsens Afbenyttelse. — Justitsministeriet den 17. Mai 1856[1].

19. Mai **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Qvarantaine-Indretninger**

[1]) under s. D. ere Skrivelser af samme Indhold afgaaede til Amtmændene i Vester-Amtet og i Nord- og Öster-Amtet. Isl. Copieb. 1856, Nr. 311—312. Ligeledes er Underretning afgaaet til Udenrigsministeriet, sst. Nr. 313.

i Reykjavik. Kbavn den 19. Mai 1856. — 1856. 19. Mai.
Isl. Copieb. 1856, Nr. 317.

Under 15. Februar d. A. har Hr. Stiftamtmanden hertil indsendt deels den i Indenrigsministeriets Skrivelse af 6. Juli f. A. begjærte Betænkning fra Communalbestyrelsen i Reykjavík over et af Cancelliraad Byfoged Finsen indgivet Forslag angaaende Opförelsen af en Qvarantainebro samt et Qvarantaine-Contoir ved Havnen i Reykjavík, deels en af Byfogden i den Anledning afgiven Erklæring.

Ligesom imidlertid Communalbestyrelsen har erklæret, at Byen ikke vilde være istand til at bestride Udgifterne ved de ommeldte Arbeiders Udförelse, saaledes maa Ministeriet, selv under Forudsætning af, at de nævnte Udgifter eller en Deel af samme, i Medhold af allerh. Resolution af 6. Juni 1851, maatte egne sig til at afholdes af Amtsrepartitionsfonden, finde Betænkelighed ved for Tiden at gaae ind paa den omhandlede Foranstaltnings Iværksættelse, navnligen med Hensyn til hvad der af Hr. Stiftamtmanden er bemærket om, at de i Reykjavík forhaandenværende Anstalter til Ordning af Qvarantainevæsenet formentligen ville være tilstrækkelige, navnligen medens Freqventsen af fremmede Skibe ikke er större end den hidtil har været, og da der desuden er Udsigt til, at der om ikke lang Tid vil blive anlagt en Havnebro ved Byen, hvorhos man endelig endnu ganske savner paalidelige Oplysninger om Störrelsen af de Udgifter, som ved det paatænkte Forehavende ville foraarsages, idet samme i det af Stiftamtet indsendte Overslag ere anslaaede til et Belöb af 215 Rd. 76 Sk., medens derimod Byfogden vedblivende formener, at dertil ville udfordres c. 600 Rd. — Justitsministeriet den 19. Mai 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Instrumenter ved Land-** 19. Mai.

1856. **physici Embede.** Khavn den 19. Mai 1856. —
19. Mai. Isl. Copieb. 1856, Nr. 318.

Ved med behagelig Skrivelse af 2. Februar d. A. hertil at indsende en Gjenpart af de ved Landphysikatets Aflevering fra afg. Justitsraad Thorstensens Dödsbo til Landphysikus Dr. med. & chir. Hjaltelin forefundne Instrumenter og Dokumenter, har Hr. Stiftamtmanden bemærket, at Conferentsraad Sveinbjörnsson, der som Laugværge for Enkefru Thorstensen har afleveret bemeldte Gjenstande, har anfört, at han paa Boets Vegne ei kunde gjöre Rede for fölgende paa Landphysici tidligere Liste over Landphysikatets Instrumenter opförte Gjenstande, nemlig: 1 Gaasefod, 1 Nedstöder, 2 Operationsknive, 1 Injectionsspröite og 1 Lommeforbindtöi, hvilke han derfor formoder ere af den Afdöde kasserede som ubrugbare, hvorhos De har henstillet, at der maatte frafaldes Ansvar for det saaledes Manglende.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke herved tjenstl. at melde til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at Ministeriet efter Omstændighederne tillader, at Ansvaret for bemeldte Gjenstande maa bortfalde. — Justitsministeriet den 19. Mai 1856.

19. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Foranstaltninger i Anledning af en Faarepest.** Khavn den 19. Mai 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 319. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 136—138.

I den af Hr. Amtmanden under 7. Februar d. A. hertil indgivne Beretning om Nord- og Öst-Amtets almindelige Tilstand i Tidsrummet fra 26. Oktbr. f. A. til 7. Febr. d. A. har De blandt Andet bemærket, at Faarepesten har i Vinter paa de Steder, hvor den tidligere ikke havde yttret sig i nogen foruroligende Grad,

viist sig langt mere ödelæggende end forhen, navnlig i Skagafjords Syssel, hvor den paa enkelte Gaarde har dræbt over 100 Stkr. Faar, og tildeels ogsaa paa enkelte Steder i Öefjords Syssel, uden at man endnu har kunnet opfinde noget sikkert Forebyggelsesmiddel mod dette Onde.

1856. 19. Mai.

Ministeriet har i den Anledning troet at burde gjöre Hr. Amtmanden bekjendt med, at der allerede i Aaret 1854 blev af Regjeringen overdraget nuværende Landphysikus i Island, Dr. med. Hjaltelin, som dengang opholdt sig i Arnæs Syssel, at undersöge den omhandlede Faaresyge, der paa den Tid netop grasserede stærkt i bemeldte og det tilgrændsende Rangarvalla Syssel, samt at forsöge de Midler, som han maatte ansee mest hensigtsmæssige til dens Helbredelse og Forebyggelse, og at man derefter fra Dr. Hjaltelin har modtaget Indberetninger om Udfaldet af de af ham i Aarene 1854 og 1855 i saa Henseende gjorte Forsög, hvorefter det maa antages, at de af ham anvendte Midler, navnlig Glaubersalt til indvendig Brug og Hensættelse af Chlorkalk til Udrensning af Faarestaldene, have haft et meget heldigt Resultat, ligesom Anvendelsen af disse Midler har faaet betydelig Udbredelse i Sönder-Amtet, og vundet Tiltro hos mange af Indbyggerne.

Regjeringen har derfor ogsaa fundet sig foranlediget til at understötte disse Bestræbelser, navnligen ved at sætte Dr. Hjaltelin istand til at udlevere de omhandlede Midler til Bönderne uden Betaling.

Da det imidlertid af den nu fra Dr. Hjaltelin indkomne Beretning fremgaaer, at uagtet han igjennem de offentlige Blade har ladet udgaae en Bekjendtgjörelse, hvorved han har tilbudt at forsyne Indbyggerne ogsaa fra Nord- og Öst-Amtet med de foranmeldte Midler mod Faarepesten og Forskrifter til deres Brug, er dette Tilbud dog aldeles ikke bleven benyttet, skulde jeg, Erkjendelsen af denne Sags Vigtighed for Landets

1856. 19. Mai. Indbyggere, tjenstl. have Hr. Amtmanden anmodet om, gjennem vedkommende Sysselmand og Repstyrer i det Dem betroede Amt, at opfordre dettes Indvaanere til at henvende sig til Landphysikus Hjaltelin, der har erklæret sig villig til at yde Vedkommende Raad og Veiledning, samt forsyne dem med de fornödne Lægemidler, og maatte der da tillige meddeles ham de nödvendige Oplysninger angaaende de lokale Forhold, Sygdommens Beskaffenhed, Udbredelse m. v. Idet man tör gjöre Regning paa, at Hr. Amtmanden vil skjenke denne vigtige Sag Deres Opmærksomhed og Understöttelse, imödeseer Ministeriet i sin Tid nærmere Underretning om, hvad der i denne Henseende er foretaget, saavelsom om Udfaldet deraf. — Justitsministeriet den 19. Mai 1856[1].

---

[1]) under s. D. er til Amtmanden i Vester-Amtet udgaaet en Skrivelse fra Justitsministeriet af samme Indhold, foranlediget ved Amtmandens Beretning om Amtets almindelige Tilstand i Tidsrummet fra 1. Septbr. til 31. Decbr. 1855, hvori det hedder, at „Faarepesten vel har viist sig paa mange Steder i de fleste Sysseler i Vester-Amtet, men dog ikke i nogen höi eller foruroligende Grad". — „Derimod har Sysselmanden i Myra og Hnappadals Syssel i en under samme Datum om bemeldte Syssels almindelige Tilstand hertil direkte indsendt Beretning ... yttret, at Faarepesten har i samme Tidsrum, især i Myra Syssel, raset meget stærkt, og bortrevet en heel Deel Faar, fornemmelig i Stafholtstungerne, ligesom den constituerede Sysselmand i Snæfellsnæs Syssel har i Indberetningen om dette Syssels Tilstand anfört, at Faarepesten har yttret sig paa flere Steder, og at det synes, som denne farlige og smitsomme Sygdom udbreder sig mere og mere, uden at Bönderne skjænke den nogen videre Opmærksomhed". Isl. Copieb. sst. Nr. 320. — Ved Justitsministeriets Skrivelse af s. D. til Stiftamtmanden tilstilles denne Gjenparter af begge Skrivelser til Amtmændene, og forsaavidt Dr. Hjaltelin tillige i sin Beretning „har udtalt Önske om, at Regjeringen fremdeles, ligesom i de to sidstforlöbne Aar, vilde stille en Sum til hans Disposition, til gratis Ud-

Justitsministeriets Skrivelse til Krigsministeriet, angaaende **Udlevering af Vaaben til Afbenyttelse paa Vestmannöerne.** Khavn den 19. Mai 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 322. 1856. 19. Mai.

I Anledning af Krigsministeriets behagelige Skrivelse af 7. Mai 1856, hvori meddeles, at efter den sædvanlig fulgte Regel blive alle aabne Byer og Landdistrikter ikkun tildelte Vaaben osv. fra de militaire Beholdninger imod Betaling, samt at de væsentligste af de af undertegnede Ministerium til en paatænkt Væbning paa Vestmannöerne ved Island önskede Gjenstande, nemlig Geværer, Patrontasker osv., ville kunne erholdes i tjenstdygtig Stand for en Priis af 6 Rd. hvert Sæt, skulde jeg tjenstl. have velbemeldte Ministerium anmodet om, behageligen at ville paa nærmere Reqvisition fra det islandske Departement foranledige 30 Sæt til ommeldte Priis udleverede for Justitsministeriets Regning, hvorefter Belöbet herfra skal blive Krigsministeriet anviist til Udbetaling af Finantshovedkassen her i Staden. — Justitsministeriet den 19. Mai 1856.

Fundats for **Islands Stiftsbibliothek.** Reykjavík 20. Mai 1856. — Forfattet af Bibliothekets da- 20. Mai.

deling af de af ham til Sygdommens Forebyggelse anvendte Lægemidler", udbedes Stiftamtmandens Underretning meddeelt, som, „hvormeget der i det sidst forlöbne Aar er forbrugt af den i bemeldte Öiemed til hans Raadighed stillede Sum af 200 Rd., og hvorledes det er anvendt, tilligemed (hans) Forslag om, hvor stor en Sum der kan antages at ville behöves i samme Anledning for nærværende Aar. Og idet Ministeriet iövrigt erkjender den Iver og Interesse, som Dr. Hjaltelin vedbliver at udvise for denne vigtige Sag, forventer man fremdeles fra ham at modtage aarlige Beretninger om Resultaterne af hans fortsatte Bestræbelser, hvilke dog önskes for Eftertiden indsendte gjennem Amtet, for at dette kan ledsage samme med de Bemærkninger, hvortil det maatte finde Anledning". Isl. Copieb. sst. Nr. 321.

1856. værende Direkteurer og kongelig confirmeret den 10. Juli 1856, hvortil henvises.
20. Mai.

20. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over **Island**, angaaende **Födselsstiftelsen paa Vestmannöerne.** Khavn den 20. Mai 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 324. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 138—140.

I Anledning af den Dem herfra under 17. Decbr. f. A. til Betænkning tilstillede Indstilling fra det kgl. Sundheds-Collegium, samt den dermed fulgte Extrakt-Afskrift af Distriktslæge Davidsens Medicinalberetning for 1854, betræffende, at den paa Vestmannöerne værende, i senere Tid ikke afbenyttede Födselsstiftelse, atter maatte sættes i Virksomhed, samt, efter Distriktslægens Forslag, erholde en saadan Udvidelse, at ogsaa andre Patienter end Barselkoner kunne optages i Stiftelsen, har Hr. Stiftamtmanden, næst at fremsende en af Landphysikus Dr. med. Hjaltelin i den Anledning indhentet Betænkning, i behagelig Skrivelse af 16. Febr. sidstl. meddeelt Deres Yttringer over Sagen, der i det Væsentlige gaae ud paa, at Födselsstiftelsen bör foranstaltes gjenoprettet overeensstemmende med dens oprindelige Öiemed, og navnligen saaledes, at sammes Afbenyttelse bör være frivillig og uden Betaling, idet de derved foranledigede Udgifter efter Deres Formening bör direkte paalægges samtlige Öens Beboere, hvorhos De har tiltraadt den af Landphysikus yttrede Anskuelse om, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til for Tiden at gaae ind paa den af förommeldte Distriktslæge Davidsen foreslaaede Udvidelse af Stiftelsen. Det er Hr. Stiftamtmanden bekjendt, hvilke Opoffrelser der fra det Offentliges Side ere gjorte til at forebygge den farlige Börnesygdom Ginklofi paa Vestmannöe, ligesom ogsaa de heldige Resultater, som de af Dr. Schleisner foretagne Forsög frembragte. Efter hans Afreise fra Island

blev Sagen af Ministeriet ved Skrivelser til Stiftamtet af 12. Mai 1849 og 22. Juni 1850 ordnet ganske overeensstemmende med den af ham lagte Plan, efter at Regjeringen derhos havde ydet den væsentligste Understöttelse til Opförelsen af det fornödne Lokale for Stiftelsen, og blev det, navnligen ved den sidstnævnte Skrivelse, tilkjendegivet, at Udgifterne til Stiftelsens fremtidige Drift og Vedligeholdelse, samt til Medikamenternes Anskaffelse m. v., ville kunne afholdes deels ved Hjælp af Fattigkassens Midler, deels ved at paalægge de Bemidlede selv at betale Opholdet paa Stiftelsen for deres Koner og Börn, og deels ved Repartition paa Öens Indvaanere, forsaavidt dette maatte blive nödvendigt. Ved disse Foranstaltninger, og ved i Aaret 1853 at bevirke en Læges Ansættelse paa Vestmannöerne, hvem Tilsynet med Stiftelsen blev betroet, var der formentligen fra Ministeriets Side gjort hvad der behövedes, for at det Öiemed, hvori Stiftelsen var oprettet, kunde blive realiseret paa en tilfredsstillende Maade, og hvad der videre var nödvendigt til selve Planens Udförelse maatte selvfölgelig overlades til Autoriteterne paa Island. Ministeriet maa imidlertid beklage, at disse ikke synes at have skjænket denne vigtige Sag den Opmærksomhed og Understöttelse, som den fortjener, idet der ikke i de to sidste Aar, og navnligen ikke siden den nuværende Distriktslæges Ansættelse, hertil er indkommen nogen Beretning om Stiftelsens Virksomhed, hvorimod man först nu af den förommeldte Medicinalberetning til Sundheds-Collegiet erfarer, at samme er aldeles standset, uden at det sees, at der fra de islandske Autoriteters Side er foretaget Noget til Forebyggelse af Stiftelsens beklagelige Tilbagegang.

1856.
20. Mai.

For at der nu i denne Henseende i Fremtiden kan virkes med större Kraft, anseer Ministeriet det for rettest, at Sysselmanden og Præsten (eller og muligen snarere den nuværende Capellan Brynjólfur Jónsson) paa Vestmannöe beordres til, i Forening med den der-

1856. 20. Mai. værende Distriktslæge, at indtræde i Bestyrelsen for den omhandlede Stiftelse, og maatte det derefter paalægges denne Bestyrelse ufortövet at træffe de fornödne Foranstaltninger til, at Stiftelsen atter kan træde i Virksomhed overeensstemmende med den af Justitsraad Schleisner i sin Tid lagte, og af Ministeriet ved den foranförte Skrivelse af 22. Juni 1850 approberede Plan, og forventer man, at Bestyrelsens Medlemmer ville anvende deres Indflydelse til ved indtrængende Forestillinger, men uden at gjöre Brug af nogen ydre Tvang, at formaae Indvaanerne til at benytte denne velgjörende Indretning, hvorhos Ministeriet, for saa meget som muligt at lette Afbenyttelsen, har i Henhold til Distriktslægens derom gjorte Bemærkning og Hr. Stiftamtmandens Indstilling bifaldet, at der indtil videre ingen Betaling bliver at erlægge, selv af de Bemidlede, der afbenytte Stiftelsen, hvorimod Udgifterne til dennes Drift, i Henhold til Ministeriets tidtnævnte Skrivelse af 22. Juni 1850, ville være at afholde paa den Maade, at dertil anvendes det aarlige Overskud, som Fattigkassens Indtægter maatte give, og at det Manglende reparteres paa Öens Indvaanere, efter en af Sysselmanden forfattet og af Hr. Stiftamtmanden approberet Ligning. Endelig maa man have Dem anmodet om, at paalægge Bestyrelsen, gjennem Stiftamtet hertil at indsende en aarlig af Distriktslægen affattet Beretning om Stiftelsens Virksomhed i det forlöbne Aar og de derved vundne Resultater, samt at meddele Landphysikus en Gjenpart deraf.

Hvad sluttelig den af Distriktslægen foreslaaede Udvidelse af Stiftelsen angaaer, saaledes nemlig, at der i samme maatte kunne optages andre Patienter end Barselkvinder, da maa Ministeriet tiltræde den af Hr. Stiftamtmanden og Landphysikus Hjaltelin udtalte Formening om, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til for Tiden at indlade sig paa bemeldte Forslag. — Justitsministeriet den 20. Mai 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Lösning af islandske Söpas.** Khavn den 31. Mai 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 334. 1856. 31. Mai.

Sysselmanden i Arnæs Syssel, Kammerraad Gudmundsen, har i Skrivelse 25. f. M. hertil indberettet, at han ved Eftersynet af Papirerne for den 12. s. M. til Örebak ankomne Skonnert «Ceres», tilhörende Handelshuset F. C. Johansen her af Staden, fandt, at bemeldte Skib manglede islandsk Söpas, men at Pas for samme ikke kunde löses hos Stiftamtmanden eller Byfogden i Reykjavík, da Skibets Papirer först bleve ham tilstillede Dagen för dets Tilbagereise til Kjöbenhavn, efter at det havde indtaget fuld Ladning af islandske Produkter i Örebak.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden Foranstaaende, skulde jeg, næst at bemærke, at Ministeriet efter Ansögning har tilladt Handelshuset Johansen for denne Gang at oprette det Forsömte, ved nu at indbetale Pasgebyret for bemeldte Skib hertil, imod at han for Fremtiden nöiagtigen iagttager Lösningen af islandsk Söpas, lige tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen at ville tilkjendegive Kammerraad Gudmundsen, at det havde været hans Pligt, strax ved Skibets Ankomst at lade sig Skibspapirerne forevise, og ikke tilstede nogen Udlosning förend Pas var foreviist eller erhvervet i Island, samt derhos indskjærpe ham, for Fremtiden nöie at holde sig de derom i Lovgivningen foreskrevne Regler efterrettelig. — Justitsministeriet den 31. Mai 1856.

Kongelig Resolution angaaende **Honorar for en Haandbog i Sundhedslæren,** udarbeidet for Island. Christiansborg den 31. Mai 1856. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Protok. 1856, Nr. 21. 31. Mai.

I Forestilling 24. Mai bemærker Justitsministeren (Simony), at Justitsraad Schleisner havde i et i Aaret 1853 indgivet For-

1856. slag til Reform af det islandske Medicinalvæsen fremhævet,
31. Mai. som en Gjenstand af allerstörste Vigtighed, Udarbeidelsen af en kort populair Haandbog i Hygieinen, hvilken efter hans Formening nærmest burde omhandle den offentlige Sundhedspleie og specielt omhandle fölgende Punkter, nemlig:

1) En Beskrivelse af Skadeligheden ved de nuværende islandske Boliger. — 2) En Fremstilling af den som oftest mindre heldige islandske Tilberedelse af forskjellige Födemidler. — 3) Vigtigheden af Hudens Pleie, af saavel lokale Vaskninger som Brugen af varme og kolde Bade. — 4) Flere Mangler ved den islandske Beklædning. — 5) Skadeligheden af overdreven Nydelse af Brændeviin. — 6) Den forkjærte Opamningsmethode paa Island. — 7) En populair Beskrivelse af Epidemierne, saavel af de indenlandske, som af dem, der fra Tid til anden indföres i Landet, samt — 8) en kort Angivelse af Lægebehandlingen i paakommende Ulykkestilfælde og pludselige Sygdomstilfælde.

Da Sundheds-Collegiet fuldkommen maatte tiltræde dette Forslag, blev Udarbeidelsen af en saadan Haandbog derpaa af Collegiet overdraget Landphysikus Dr. Hjaltelin, hvis förste Manuskript, affattet baade paa Islandsk og Dansk, i forrige Aar blev tilsendt Justitsraad Schleisner, der erklærede Værket i det Hele for meget tilfredsstillende, saavel hvad Fremstillingen som hvad Planen angik, og gjorde kun nogle Bemærkninger ved Enkelthederne, hvilke derpaa, tilligemed Sundheds-Collegiets egne Bemærkninger, tilstilledes Forfatteren, med Löfte om, at saafremt han maatte være villig til at foretage de foreslaaede Forandringer og Rettelser i Manuskriptet, vilde det andrage paa, at der af det Offentlige blev tilstaaet ham et Honorar af 300 Rd., saaledes at han selv blev Eier af Manuskriptet, og nöd de Fordele, som dets Udgivelse kunde medföre.

Den saaledes opstillede Betingelse var nu opfyldt af Forfatteren, og Sundheds-Collegiet androg derfor paa, at ham maatte bevilges de lovede 300 Rd., hvilke Ministeren foreslaaer at maatte forelöbig udredes af de til Islands uforudseelige Udgifter bevilgede 4000 Rd., indtil det ved Finantsaarets Udlöb viser sig, hvorvidt Medicinalfonden vil faa et saa stort Overskud, at Belöbet deraf kan udredes.

Ministeren indstiller derfor:

at Landphysikus Dr. med. Hjaltelin maa for Udarbeidelsen af en populair Haandbog i Hygieinen

for Islænderne, og som Hjælp til Afholdelsen af de med sammes Udgivelse forbundne Omkostninger allern. forundes et Honorar af 300 Rd., og at Belöbet maa udredes paa indbemeldte Maade. 1856. 31. Mai.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Christiansborg den 31. Mai 1856[1].

Lov angaaende **Udprægning af Smaamynt.** Christiansborg Slot den 4. Juni 1856[2]. — Denne Lov er ikke udkommen paa Islandsk og ikke publiceret paa Island; den optages her i Forbindelse med de övrige Myntlove. — Original-Aftryk hos Schultz, 2 Bl. i 4to. Dep. Tid. 1856, S. 375—376. 657. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 691. 4. Juni.

Lov om Udprægning af sexten Skillinger i Sölv og af Eenskillinger og Halvskillinger i Bronce.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Een-Mark- eller 16-Skilling-Stykker skulle fremtidig udpræges til 20 Rigsdaler eller 120 Stkr. af den fine Mark og af 8-lödigt Sölv.

Istedetfor den hidtil brugelige Kobberskillemynt udpræges for Fremtiden Eenskillinger og Halvskillinger af Bronce, af saadan Metalsammensætning og Vægt, som nærmere af Kongen bestemmes.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 4. Juni 1856.

---

[1] ved Skrivelse til Finantsministeriets andet Departement 17. Juni 1856 anvises de her nævnte 300 Rd. til Udbetaling. Isl. Copieb. 1856, Nr. 261 (bis).

[2] Finantsmin. Bekjendtgjörelser 2. August og 24. Decembr. 1856.

1856. 4. Juni. **Kongelig Resolution** angaaende **Convention om Handel og Skibsfart** mellem **Danmark og de nordamerikanske Fristater.** Christiansborg den 4. Juni 1856. — Denne Resolution gaaer ud paa, at Conventionen med de nordamerikanske Fristater af 26. April 1826 vedbliver at være faktisk gjeldende, uagtet den fra amerikansk Side var opsagt den 14. April 1855. Algreen-Ussings Reskriptsamling 1856, S. 180; jevnf. Patent 16. Oktobr. 1861.

6. Juni. **Convention** mellem Danmark og **Kongeriget Nederlandene,** angaaende **Ansættelse af Consular-Embedsmænd.** Haag den 6. Juni 1856. — Bekjendtgjort ved Patent 18. Oktobr. 1856 (jevnf. under dette Datum). — Original-Aftryk hos Schultz i det franske (Original), danske og tydske Sprog, i Forening med Patentet. 12 Sider i 4to. Depart. Tid. 1856, S. 1064—1069. Algreen-Ussings Saml. af Love og Anordninger. m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 764—770.

Convention angaaende Ansættelse af Consular-Embedsmænd i de respektive Colonier, derunder, for Danmarks Vedkommende, indbefattet Island og Færöerne.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Nederlandene have, for at sammenknytte nöiere de Venskabs-Baand, som saa lykkeligen forene dem, og for at sikkre de to Nationers Handelsforbindelser enhver Udvikling og den videste Beskyttelse, erkjendt, at et af de virksomste Midler for at naae dette dobbelte Maal vilde være, gjensidigt at admittere Consuler i de respektive Coloniers vigtigste Havne.

Deres Majestæter ere, i det Önske paa samme Tid at fastsætte paa en tydelig og bestemt Maade de Pligter, Rettigheder og Privilegier, der maatte tilkomme deres Consuler i disse Colonier, komne overeens om i denne Hensigt at afslutte en Convention, og have derfor udnævnt som deres Befuldmægtigede de Fölgende:

Hs. M. Kongen af Danmark: Hr. Frants Preben, Baron Bille-Brahe, Hofjægermester, Ridder af Danebrog samt af Nordstjernen, Chargé d'affaires ved det kgl. Nederlandske Hof, og 1856. 6. Juni.

Hs. M. Kongen af Nederlandene: Hr. Florent Adrien, Baron van Hall, Storkors af den Nederlandske Löveorden, af Egekroneordenen, af den Sachsen Weimarske Hvide Falk, af den Belgiske Leopolds Orden, af den Sachsiske Ernestinske Husorden, af den keiserl. Russiske Hvide Örn, af den Hannoverske Guelpheorden og af den keiserlig Österrigske Leopolds Orden, Hans Stats- og Udenrigsminister, samt Hr. Peter Myer, Commandeur af den Nederlandske Löveorden, Hans Colonialminister; hvilke, efter gjensidigt at have foreviist deres Fuldmagter, der ere befundne i god og behörig Form, ere komne overeens om fölgende Artikler:

Art. 1. Nederlandske Generalconsuler, Consuler og Viceconsuler skulle antages i Danmarks oversöiske Besiddelsers eller Coloniers Havne (derunder indbefattet Island og Færöerne), som ere aabne for alle Nationers Skibe, og gjensidigt skulle danske Generalconsuler, Consuler og Viceconsuler modtages i de nederlandske oversöiske Besiddelsers eller Coloniers Havne, hvortil ligeledes alle Staters Skibe have Adgang.

Art. 2. Generalconsuler, Consuler og Viceconsuler, respektive for Danmark og for Nederlandene, skulle ansees som Handelsagenter til Beskyttelse for deres Landsmænds Söhandel i de Havne, der henhöre til deres Consulatdistrikters Omraade. De ere det Lands saavel civile som criminelle Love undergivne, hvor de residere, med de Undtagelser, som denne Convention fastsætter til Fordeel for dem.

Art. 3. Generalconsulerne og Consulerne skulle, forinden der tilstedes dem Udövelse af deres Funktioner, og Nydelse af de dermed forbundne Rettigheder, forelægge en i behörig Form udfærdiget Bestalling for den overordnede Regjering i den Coloni, hvor de ere kaldte

1856. til at have Sæde. — Efter at have opnaaet Exequa-
6. Juni. turet, hvilket saa hurtigt som muligt skal contrasigneres eller registreres af Coloniens Gonverneur, skulle de nævnte consulaire Agenter have Ret til Beskyttelse og Hjælp af de lokale Autoriteter med Hensyn til den nhindrede Udövelse af deres Fnnktioner. Ved Tilstaaelsen af Exeqnaturet forbeholde de respektive Regjeringer sig Ret til, nnder Angivelse af Grundene, at tilbagekalde eller at lade dette tilbagekalde af Gouverneuren i Colonien.

Art. 4. Generalconsulerne, Consnlerne og Viceconsulerne sknlle være berettigede til over den ndvendige Indgang til deres Boliger at anbringe et Skilt med deres Regjerings Vaaben og Indskriften: «Consulat eller Viceconsnlat for . . . : .». — Det er en Selvfölge, at dette udvortes Tegn aldrig maa kunne betragtes som Hjemmel for Asylret eller Fritagelse for Huset og sammes Beboere for Forfölgning ved den territoriale Justits.

Art. 5. Det er imidlertid selvforstaaet, at Archivet og de Dokumenter, der angaae Consulatets Anliggender, sknlle beskyttes mod enhver Undersögelse, samt at ingen Autoritet eller Övrighed paa nogen Maade og under nogetsomhelst Paasknd skal kunne eftersee disse, lægge Beslag paa dem, eller skaffe sig Kundskab om dem.

Art. 6. Generalconsuler, Consuler og Viceconsuler ere ikke beklædte med nogensomhelst diplomatisk Værdighed. Naar et Andragende er at rette til Hs. M. Kongen af Danmarks eller til Hs. M. Kongen af Nederlandenes Regjering, bör dette skee igjennem vedkommende diplomatiske Agent, som residerer i Kjöbenhavn eller i Haag. I Mangel af en saadan Agent kan Generalconsulen, Consulen eller Viceconsnlen nnder paatrængende Omstændigheder selv rette et Andragende til Coloniens Gouverneur, idet han paaviser Nödvendigheden og udvikler de Grunde, hvorfor Andragendet ikke har kunnet

rettes til de underordnede Autoriteter, eller fordi tidligere Andragender til disse Autoriteter ere forblevne upaaagtede.

1856. 6. Juni.

Art. 7. Generalconsulerne, Consulerne og Viceconsulerne kunne uden Forskjel vælges iblandt nederlandske eller danske Undersaatter, eller iblandt hvilkensomhelst Stats Borgere, som boe, eller hvem det i Medför af de lokale Love kan tillades at tage Bolig, i den Havn, hvor de skulle udöve deres Embede.

Art. 8. Generalconsulerne og Consulerne have Rettighed til med deres respektive Regjerings Tilladelse at udnævne Viceconsuler i de i Art. 1 omhandlede Havne. Disse Viceconsuler, hvis Udnævnelse skal være undergiven Approbation af Coloniens Gouverneur, skulle forsynes med et Patent, udfærdiget enten af vedkommende kgl. Regjering eller af den Generalconsul eller Consul, under hvis Autoritet de udöve deres Funktioner. Coloniens Gouverneur kan i ethvert Tilfælde, naar han meddeler Distriktets Generalconsul eller Consul Grunden for sin Beslutning, tilbagetage den nys omhandlede Approbation for Viceconsulen.

Art. 9. Passe, udleverede eller viserede af de consulaire Embedsmænd, fritage ingenlunde for Forpligtelsen til at være forsynet med de Dokumenter, der ifölge de lokale Love ere fornödne, for at man kan reise eller bosætte sig i Colonierne. Der er forbeholdt Coloniens Gouverneur Ret til at forbyde et Individ, hvem et Pas maatte være meddeelt, Ophold i Colonien, eller til at befale et saadant Individs Fjernelse.

Art. 10. Naar et Skib fra den ene af de tvende Stater skulde strande paa Kysterne af den anden Stats Colonier, skal Generalconsulen, Consulen eller Viceconsulen, som er nærværende paa Strandings- eller Redningsstedet, tage alle de nödvendige Forholdsregler, der egne sig til at redde Skibet, Ladningen og Alt, hvad dertil hörer, saafremt vedkommende Skibsförer maatte være fraværende, eller maatte være enig deri.

1856. 6. Juni. I Generalconsulens, Consulens eller Viceconsulens Fraværelse træffe de lokale Autoriteter der, hvor Skibet er strandet, de Foranstaltninger, der ere foreskrevne i Coloniens Love.

Art. 11. De tvende Staters Generalconsuler, Consuler og Viceconsuler kunne, forsaavidt Udlevering af Deserteurer fra Coffardiskibe eller Krigsskibe er fastsat ved Overeenskomst, forlange de lokale Autoriteters Hjælp til Paagribning, Anholdelse og Fængsling af Deserteurer fra Skibe under deres Lands Flag; de have i denne Anledning at henvende sig til de paagjeldende Embedsmænd, og skriftligt at reklamere de nævnte Deserteurer, idet de bevise ved Skibets Registre, Mönsterrullen eller ethvert andet authentisk Dokument, at de Individer, der bleve reklamerede, henhörte til Besætningen. Naar Reklamationen er paa denne Maade begrundet, skulle de lokale Autoriteter være forpligtede til at udöve hele den Myndighed, som de besidde, for at Deserteurens Paagribning kan finde Sted. De paagrebne Deserteurer skulle stilles til de nævnte consulaire Embedsmænds Raadighed, og kunne paa Reqvisition af dem, der reklamere, og paa deres Bekostning, holdes i Forvaring i de offentlige Fængsler, indtil de kunne bringes ombord paa de Skibe, hvortil de höre, eller paa andre Skibe af samme Nation. Blive de imidlertid ikke sendte hjem inden 3 Maaneder fra den Dag, da Paagribelsen skete, skulle de sættes paa fri Fod, og kunne ikke oftere anholdes for samme Sag. Det er iövrigt selvforstaaet, at dersom en Deserteur findes at have begaaet nogen Forbrydelse, Bröde eller Lovovertrædelse, kan hans Udlevering opsættes, indtil den Domstol, der har at behandle Sagen, har afsagt Dom, og denne er bleven fuldbyrdet.

Art. 12. Naar en Borger af en af de to Stater afgaaer ved Döden i en af den anden Stats Colonier, uden at efterlade bekjendte Arvinger eller Testaments-Executorer,

skulle de Autoriteter, hvem ifölge Coloniens Love Bestyrelsen af Arven er overdragen, underrette de consulaire Embedsmænd herom, for at den fornödne Meddelelse kan blive tilstillet de Vedkommende. 1856. 6. Juni.

Art. 13. Generalconsulerne, Consulerne og Viceconsulerne have i saadan Egenskab, forsaavidt de respektive Staters Lovgivning tilsteder det, Ret til at udnævnes som Voldgiftsmænd i de Tvistigheder, som maatte opstaae imellem Skibsförere og Mandskaber paa deres Nations Skibe, og det uden Indblanding af de lokale Autoriteter, med mindre Mandskabets eller Skibsförerens Opförsel har været af den Natur, at Orden og Ro i Landet er bleven forstyrret, eller Generalconsulerne, Consulerne eller Viceconsulerne forlange de nævnte Övrigheders Hjælp for at bringe deres Kjendelser til Udförelse eller for at opretholde deres Autoritet. Imidlertid forstaaer det sig af sig selv, at denne særlige Dom eller Voldgiftskjendelse ikke beröver de tvistende Parter deres Ret til ved deres Tilbagekomst at appellere Sagen til vedkommende Domstole i deres eget Land.

Art. 14. Danske Generalconsuler, Consuler og Viceconsuler, som ikke ere nederlandske Undersaatter, og de samme consulaire Embedsmænd for Nederlandene, der ikke ere danske Undersaatter, hvilke paa den Tid, de udnævnes, ikke ere bosatte Indvaanere i det Kongerige, hvor de ere kaldte til at residere, eller i sammes Colonier, og som ikke drive nogen Forretning, Næringsvei eller Handel foruden deres consulaire Embede, ere, forsaavidt i den anden Stats Colonier de samme Begunstigelser blive tilstaaede Agenter af samme Rang, fritagne for Indqvartering, personlige Skatter og alle offentlige eller communale Byrder af personlig Natur, uden dog at denne Fritagelse nogensinde kan udvides til Toldafgifter, eller andre indirekte eller reelle Afgifter. — De to höie contraherende Parters i de re-

1856. 6. Juni. spektive Colonier ansatte Generalconsuler, Consuler og Viceconsuler, der ikke ere indfödte eller anerkjendte Undersaatter af det Land, af hvilket de ere blevne ansatte, men som maatte udöve nogen Næringsvei eller Handel i Forening med deres consulaire Funktioner, ere forpligtede til at bære og erlægge Landets Skatter, Paalæg og Afgifter, ligesom Undersaatterne og de övrige Indvaanere. — Generalconsuler, Consuler og Viceconsuler, som ere Undersaatter af den ene af de tvende Stater, og som have erholdt Tilladelse til at udöve consulaire Funktioner, der ere tildelte dem af den anden Stats Regjering, ere forpligtede til at bære alle Paalæg og Afgifter, af hvilken Natur de end kunne være.

Art. 15. De to Staters Generalconsuler, Consuler og Viceconsuler skulle i de respektive Colonier være deelagtige i alle de övrige Friheder, Fortrin og Privilegier, som i Tidens Löb maatte blive tilstaaede den mest begunstigede Nations Agenter af samme Klasse.

Art. 16. Den nærværende Convention skal forblive i Kraft i 5 Aar, at regne fra Udvexlingen af Ratificationerne, hvilken skal foregaae inden 3 Maaneder, eller snarere, om skee kan. — I det Tilfælde, at hverken den ene eller den anden af de contraherende Parter 12 Maaneder för Udlöbet af det nævnte Tidsrum skulde have tilkjendegivet sin Hensigt, at denne Conventions Virkninger skulle ophöre, forbliver den i Kraft endnu eet Aar, at regne fra den Dag, da enten den ene eller den anden af de contraherende Parter har opsagt den.

Dettes til Bekræftelse have de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Convention, og forsynet den med deres Vaabensegl. — Haag den 6. Dag i Juni Maaned, Aar atten hundrede og sex og halvtredsindstyve.

(undertegnet)

P. Bille-Brahe.	van Hall.	P. Myer.
(L. S.)	(L. S.)	(L. S.)

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Ordningen af Lægetilsyn ved fremmede Skibes Ankomst paa Eskefjord.** Khavn den 10. Juni 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 253 (353). 1856. 10. Juni.

Med Hensyn til det i Indenrigsministeriets Skrivelse af 14. Mai f. A. opkastede Spörgsmaal om, hvorledes det fornödne Lægetilsyn ved fremmede Skibes Ankomst hensigtsmæssigst maatte kunne iværksættes paa Eskefjord, har Hr. Amtmanden under 28. Decbr. f. A., næst at fraraade Oplærelse af en Hjælpelæge hos vedkommende Distriktslæge i bemeldte Öiemed, yttret, at det vel, som af Dem tidligere bemærket, har sine Vanskeligheder at faae en nogenlunde habil Sundhedscommission, foruden Sysselmanden og Distriktslægen, ansat paa bemeldte Sted, men at De dog antager, at De vil kunne formaae Provst Hallgrim Jonsson paa Holmum, skjöndt han ikke er vel situeret, til indtil videre at indtræde i Sundhedscommissionen, i hvilket Fald der da öieblikkelig maatte skikkes Bud til ham, naar Skibe viste sig i Farvandet, navnligen naar den paa Eskefjord bosatte Sysselmand ikke var tilstede, og har De tillige udtalt den Formening, at man burde lade Sagen beroe herved for det Förste, dog at Distriktslægen naturligviis i alle Tilfælde burde hentes ved Ilbud, forsaavidt de ankomne fremmede Skibe ikke maatte være forsynede med de befalede Sundhedspasser, eller andre Omstændigheder maatte gjöre hans Nærværelse paa Stedet nödvendig; hvorhos De endelig har bemærket, at saavel Godtgjörelsen til Provsten som Omkostningerne ved Distriktslægens Afhentelse i de angivne Tilfælde formentligen maatte udredes af Amtsrepartitionsfonden.

At Ministeriet bifalder, at der forelöbigen træffes saadanne Foranstaltninger, som af Hr. Amtmanden er foreslaaet, indtil Forholdet kan blive nærmere ordnet,

1856. 10. Juni. det meddeles Dem herved tjenstl. til behagelig Efterretning, og imödeseer man iövrigt i sin Tid nærmere Underretning om, hvad der i denne Henseende er foretaget. — Justitsministeriet den 10. Juni 1856.

13. Juni. **Deklaration** om Overeenskomst **mellem Danmark** og **Sverrig-Norge,** angaaende **Skibsfarten.** Khavn den 13. Juni 1856. — Efter at Kongen, paa Udenrigsministeriets Forestilling, ved Resolution 8. April 1856 havde bifaldet, at der imellem Danmark og Sverrig-Norge enten blev afsluttet en Convention eller udvexlet en Deklaration angaaende den fremtidige Fart af svenske og norske Skibe paa Island og Færöerne, samt af de paa Island og Færöerne hjemmehörende Skibe paa Sverrig og Norge, og angaaende den deraf fölgende Ophævelse af den under 2. Novembr. 1826 imellem Danmark og Sverrig-Norge afsluttede Handelstraktats Artikel 5 (IX, 108—114). I denne Anledning blev den fölgende Deklaration udvexlet af Udenrigsministeren og den kgl. Svensk-Norske Gesandt. — Depart. Tid. 1856, S. 985—988 (fransk og dansk Text). Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 693—694 (den danske Text alene).

Efter at Hans Majestæt Kongen af Danmark ved de respektive Love af 15. April 1854 og 21. Marts 1855 havde aabnet Öerne Islands og Færöernes Havne for fremmede Magters Skibe paa de i nævnte Love fastsatte Betingelser, ere Deres Majestæters Kongen af Danmarks og Kongen af Sverrig - Norges Regjeringer komne overeens om, at de svenske og norske Skibe, som maatte gaae til eller komme fra islandske eller færöeske Havne, skulle nyde alle de Fordele, Rettigheder og Privilegier, som allerede ere eller i Fremtiden maatte blive tilstaaede de mest begunstigede Nationer, og at paa den anden Side de islandske og færöeske Skibe, som gaae til en svensk eller norsk Havn, der skulle blive behandlede aldeles som danske Skibe, saa at den 5. Artikel i Handelstraktaten imellem Danmark og Sverrig-Norge af 2. Novbr. 1826 er fuldstændigen

afskaffet og ophævet, forsaavidt angaaer Handelen med Island og Færöerne. 1856. 13. Juni.

Ligeledes ere de nævnte Regjeringer blevne enige om, at svenske og norske Skibe, som med Ladning söge Nödhavn i de dansk-vestindiske Coloniers Havne, skulle, saavel for Indgaaende som for Udgaaende, være fritagne for Erlæggelsen af de forskjellige Afgifter, for hvilke der ifölge det i Danmark under 6. Oktbr. 1850 udfærdigede kgl. Reskript kan tilstaaes fremmede Stater Fritagelse, samt at de danske Skibe, som maatte söge Nödhavn i den svenske Coloni St. Barthelemy eller i en norsk Havn, der skulle nyde samme Begunstigelse.

Da der imidlertid for Öieblikket ikke finder en fuldkommen Gjensidighed Sted mellem den Behandling, der indrömmes norske, i de dansk-vestindiske Colonier Nödhavn sögende, Skibe, og den, der er tilstaaet danske til norske Havne gaaende Skibe, er man kommen overeens om, at en saadan Gjensidighed snarest muligt skal vorde tilveiebragt, for at de samme Begunstigelser og Fordele, som norske Skibe nyde i de danske Colonier, ogsaa kunne blive danske Skibe tildeel i Norge. Indtil Ordningen af denne fuldstændige Lighed finder Sted, skulle danske Skibe i norske Havne behandles aldeles som de nationale, og lige med de mest begunstigede Nationers Skibe.

Dette til Bekræftelse have Undertegnede Hans Majestæt Kongen af Danmarks Udenrigsminister ad interim, og Hans Majestæt Kongen af Sverrig-Norges overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister, i Kraft af deres respektive Regjeringers vedbörlige Bemyndigelse, underskrevet og med deres Vaabensegl forsynet nærværende Deklaration.

Givet in duplo i Kjöbenhavn den 13. Juni 1856.

(undertegnet)

v. Scheele. E. Lagerheim.

(L. S.) (L. S.)

1856.
17. Juni.

Kongelig Resolution angaaende **Udrustning for et Væbningskorps** paa **Vestmannöerne.** Jægerspriis den **17. Juni 1856.** — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Protok. 1856, Nr. 22. — I Forestilling 12. Juni bemærker Justitsministeren (Simony), at der fra Indbyggerne paa Vestmannöe var indkommet et af Sysselmanden, Capitain v. Kohl, anbefalet Andragende, som gik ud paa at erholde Tilladelse til at danne en Væbning, samt ved Regjeringens Understöttelse at blive forsynede med 70 Geværer med Tilbehör.

Stiftamtmanden, hvis Betænkning havde været indhentet om Sagen, havde yttret sig til Fordeel for samme, som en Foranstaltning, der ikke blot vilde yde Stedets Politi-Övrighed en væsentlig Stötte til Ordens Overholdelse, men tillige have en gavnlig Indflydelse paa Beboernes Holdning og Udvikling, samt bidrage til at vække Sandsen for Orden, Præcision og Subordination.

Ministeriet anseer det ligeledes for gavnligt, at Islænderne kunde erholde Færdighed i Brugen af Vaaben, som de hidtil have været ubekjendte med, hvortil der nu frembyder sig en gunstig Leilighed paa Vestmannöerne, da den der ansatte Sysselmand tidligere havde været Capitain ved Studenterkorpset, og i Krigsaarene tillige forestaaet en Exerceerskole for Rekrutter til Armeen, ligesom han allerede havde indrettet Vaabenövelser paa Vestmannöerne, og disse Övelser havde vakt saa megen Interesse blandt Beboerne, at de fleste yngre vaabenföre Mænd havde deeltaget deri.

Sagen turde efter Ministeriets Mening fortjene saa meget mere Opmærksomhed, som det tör ventes, at Exemplet vil blive efterfulgt af andre Handelsteder i Island. Justitsministeriet havde derfor henvendt sig til Krigsministeriet med Forespörgsel om, paa hvilke Vilkaar de nödvendige Væbningsgjenstande vilde kunne forventes udleverede, og havde faaet til Svar, deels at, ifölge den sædvanligt fulgte Regel blive aabne Byer og Landdistrikter ikkun tildelte Vaaben o. s. v. fra de militaire Beholdninger imod Betaling, deels at de væsentligste af de til den ovenberörte Væbning attraaede Sager, nemlig Geværer, Patrontasker o. s. v., paa lignende Maade ville kunne leveres i god tjenstdygtig Stand for en Priis af 6 Rd. pr. Sæt. — Justitsministeren mener, at det dog er rettest at indskrænke sig for Tiden til 30 Sæt, idet senere et

större Antal muligen kunde blive tilstaaet, naar Erfaringen maatte vise, at derved stiftes virkelig og varig Nytte for Öernes Beboere. Betalingen for disse Sæt vilde blive 180 Rd., som rigtigst vilde kunne bevilges af de til uforudseelige Udgifter for Island henlagte 4000 Rd. — Fölgelig indstilles: 1856. 17. Juni.

at der til Anskaffelsen af Armaturgjenstande til en Væbning, som er paatænkt oprettet paa Vestmannöerne inden Islands Sönder-Amt, allern. maa bevilges et Belöb af 180 Rd., samt at dette maa udredes af den paa Finansloven for indeværende Aar § 9 G. c. opförte Sum.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Jægerspriis den 17. Juni 1856 [1].

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Honorar** til en Provst 19. Juni.

[1]) ved Skrivelse 28. Juni til Stiftamtmanden over Island tilmeldes ham Indholdet af denne kgl. Resolution, med Tilföiende, at de bevilgede Armaturgjenstande ville blive opsendte direkte til Vestmannöerne med det den 1. Juli afgaaende Postskib, samt at Ministeriet imödeseer i sin Tid nærmere Indberetning fra ham om Foranstaltningens Fremgang, tilligemed hans Yttringer om, hvorvidt der maatte være Anledning til fra Regjeringens Side at foretage Videre i denne Anledning. Isl. Copieb. 1856, Nr. 322 (422). — I Skriv. af s. D. til Sysselmand, Capitain Kohl, melder Ministeriet Afsendelsen af de omtalte Armaturgjenstande, og forlanger Tilstaaelse for Modtagelsen. Isl. Copieb. sst. Nr. 423. — Endelig giver Justitsministeriet i Skriv. af s. D. til Krigsministeriet Tilstaaelse for Modtagelsen af fölgende Armaturgjenstande:

„fra Kjöbenhavns Arsenal: 30 Infanteri-Geværer af Model 1822 med Ladestokke, Bajonetter, Bajonetskeder og Kradsere, samt 6 Sæt Requisiter, og

fra det militaire Varedepot: 30 Patrontasker, 30 Bandolerer, 30 Fænghættetasker",

og tilmelder, at Betalingen for disse Gjenstande, tilsammen 180 Rd., var anviist til Udbetaling under s. D. Copieb. sst. Nr. 424.

1856. for **Medvirkning ved Capitelstaxtens Sættelse.**
19. Juni. Khavn den 19. Juni 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 269 (369).

I Anledning af Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 1. April d. A., og det dermed indsendte Andragende fra Provst Gudmundur E. Johnsen, om at tilstaaes Godtgjörelse for Omkostninger og Uleilighed ved at sætte Capitelstaxterne for 1856 og 1857, meddeles Dem herved til behagelig Bekjendtgjörelse for Provst Johnsen, samt videre Foranstaltning, at der fra Ministeriets Side Intet haves imod, at den foreslaaede Godtgjörelse udbetales ham af Amtets Repartitionsfond. — Justitsministeriet den 19. Juni 1856.

21. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Afslutning** af en **Convention med Frankrig** med Hensyn til **Skibsafgifter.** Khavn den 21. Juni 1856[1]. — Isl. Cpb. 1856, Nr. 271 (371).

I behagelig Skrivelse af 16. April d. A. har Udenrigsministeriet, næst at bemærke, at det formentligen vil være af nogen Interesse for Hs. Majestæts Regjering, om man under de Underhandlinger, der i længere Tid ere blevne förte herfra med Frankrig, for at afslutte en Tillægs-Convention med den nævnte Stat, maatte, selv om Danmark ikke opnaaer fuldstændig national Behandling, navnlig med Hensyn til Skibsafgifterne, i de franske Havne, dog være istand til at byde Frankrigs Skibe national Behandling i Island og paa Færöerne, hvorved privilegeret Behandling i Algier vilde blive tilstaaet Danmark, begjært Justitsministeriets Yttringer meddelte om, hvorvidt der maatte være Noget til Hinder for, at Frankrig kunde tilbydes den ommeldte Begunstigelse, idet velbemeldte Ministerium derhos har tilföiet, at den

---

[1]) Justitsmin. Bekjendtg. 7. Juli 1856.

franske Regjering under Underhandlingerne angaaende 1856.
de omhandlede commercielle Forhold er imödekommen 21. Juni.
den herværende Regjering med en ikke ganske ringe Liberalitet.

Da der saaledes har været Spörgsmaal om, at indrömme en fremmed Stat Fritagelse for at erlægge den i Medhold af Lov om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April 1854 § 7, og Lov om Ophævelsen af den kgl. Enehandel paa Færöerne af 21. Marts f. A. § 6 ved allerh. Resol. af 1. April d. A. bestemte Tillægs-Afgift, har man om Sagen brevvexlet med Indenrigsministeriet, der har tilbagemeldt, at da de nævnte Bestemmelser angaaende Fastsættelsen af en Tillægsafgift for de Nationers Skibe, i hvis Havne danske Skibe ikke ere indrömmede national Behandling, ikke nærmest ere fremkaldte af finantsielle Hensyn, men Öiemedet dermed væsentligst maa have været det, ved Indförelsen af den omhandlede Afgift at bevirke, at de fremmede Stater, der ikke tilstaae danske Skibe Ligeberettigelse med deres egne, kunne blive mere tilböielige til at indrömme en saadan Berettigelse, eller i alt Fald passende Lettelser for den danske Skibsfart og Handel, og Spörgsmaalet om tidtnævnte Afgifts Bortfalden for franske Skibe iövrigt ikke vil medföre noget væsentligt Tab for Statskassen, vil der fra det finantsielle Standpunkt Intet være at erindre imod Indrömmelsen af den af Udenrigsministeriet i Forslag bragte Begunstigelse.

I Henhold hertil, og da der ikke fra dette Ministeriums Side med specielt Hensyn til Islands og Færöernes Interesse skjönnes at være Anledning til at modsætte sig den omhandlede Indrömmelse, naar Udenrigsministeriet af andre Hensyn maatte ansee samme tilraadelig, har Justitsministeriet Intet at erindre imod, at velbemeldte Udenrigsministerium i bemeldte Henseende afslutter Overeenskomst med den franske Regjering, og vil, efter at man har modtaget Underretning om, at saadan Overeenskomst er afsluttet, hvorved de

1856. 21. Juni. franske Skibe i Medhold af allerh. Resol. af 1. April d. A. ere fritagne for at erlægge den deri omhandlede Tillægsafgift, fornöden Bekjendtgjörelse desangaaende herfra blive udfærdiget. — Justitsministeriet den 21. Juni 1856.

21. Juni. **Justitsministeriets** Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. en af **Prindsen af Oranien** paatænkt **Reise i Island.** Khavn den 21. Juni 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 272—274 (372—374).

Ifölge en gjennem Udenrigsministeriet fra den herværende kgl. nederlandske Ministerresident modtagen Underretning, agter Hs. kgl. Höihed Prindsen af Oranien med et Fölge af 10 à 12 Personer i indeværende Sommer at foretage en Reise til Island og Færöerne, og paatænker at tiltræde samme saa tidlig, at Höisamme kan ankomme til Reykjavík henimod Slutningen af næste Maaned, og har Ministerresidenten derhos, efter sin Regjerings Befalinger, anholdt om, at der i Betragtning af de Vanskeligheder, der frembyde sig paa Island i Henseende til Befordringsmidler, af Regjeringen maatte blive truffet Foranstaltning til, at der sammesteds ydes Hs. kgl. Höihed enhver önskelig Lettelse i bemeldte Henseende, og at navnlig de derværende Lokalautoriteter maatte blive anmodede om, at stille det til Excursioner til det Indre af Öen fornödne Antal Veivisere og Heste til Höisammes Disposition.

Da Regjeringen selvfölgelig maa önske at efterkomme den saaledes til samme stillede Anmodning, skulde jeg tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden (Amtm.) anmodet om at ville træffe alle de Foranstaltninger, som De maatte ansee hensigtsmæssige og passende til Prindsens Modtagelse, og til at gjöre ham Opholdet paa Island saa behageligt som muligt, idet jeg tilföier, at Prindsen vil ankomme med et nederlandsk Damp-

skib, men at Navnet paa samme ikke er opgivet for Regjeringen. — Justitsministeriet den 21. Juni 1856[1]. 1856. 21. Juni.

Islandske Departements Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, hvorved **Schema til Pasregnskaber** oversendes. Khavn den 24. Juni 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 278 (378). 24. Juni.

Ifölge Hr. Stiftamtmandens Begjæring i behagelig Skrivelse af 7. i f. M. undlader man ikke hoslagt tjenstl. at fremsende 20 Expl. af Schema til de for islandske Söpasses Udfærdigelse aflæggende Regnskaber. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 24. Juni 1856.

Justitsministeriets Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Undersögelse om engelske og irske Fiskeres Uordener** i Island. Khavn den 26. Juni 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 292—294 (392—394). 26. Juni.

I Forbindelse med Indenrigsministeriets Skrivelse af 14. Septbr. f. A. undlader jeg ikke herved tjenstl. at melde, at ifölge modtagen Underretning fra Udenrigsministeriet har den engelske Regjering beordret Chefen for Krigsskibet «Coquette», Capitainlieutenant Risk, at begive sig til Island, for at anstille Undersögelse om det af engelske og irske Söfolk under deres Ophold ved Island udviste utilbörlige Forhold, og er ifölge samme Meddelelse bemeldte Skib alt i Slutningen

[1]) Ifölge Stiftamtmandens Beretning ankom Prindsen til Reykjavík den 3. August paa Hjuldampskibet „Merope"; fört af Capitainlieutenant Wolterbeck. Han foretog Toure til Havnefjord, Thingvellir og Geysir, hvor han opholdt sig to Dage; den 13. August tog han til Krysuvik, hvorfra han Dagen efter vendte tilbage, og afseilede den 16. August. Isl. Dep. Forest. og Resol. Prot. 1856, Nr. 27.

1856. af forrige Maaned afgaaet. — Justitsministeriet den 26. Juni 1856.
26. Juni.

27. Juni. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. Udgift til **Höitideligholdelse** af **Kongens Födselsdag** ved **Latinskolen.** Khavn den 27. Juni 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 305 (405).

Efter at have modtaget Hr. Stiftamtmandens og Deres Höiærværdigheds Yttringer i behagelig Skrivelse af 17. April sidstl. med Hensyn til en i Regnskabet for den lærde Skole i Reykjavík for 1852—53 opfört Udgiftspost, stor 20 Rd., der ere blevne anvendte til Höitideligholdelse af Hs. Majestæt Kongens Födselsdag i bemeldte Aar, skulde jeg til behagelig Efterretning tjenstl. melde, at ligesom Ministeriet efter de forklarede Omstændigheder tillader, at det ommeldte Belöb maa passere til Udgift for bemeldte Aar, saaledes vil der fra Sammes Side Intet være imod, at der for Fremtiden anvendes en Sum af indtil 50 Rd. aarlig i samme Öiemed, dog under den Betingelse, at den ved Finantsloven til extraordinaire Udgifter ved Skolen bevilgede Sum ikke derved overskrides. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 27. Juni 1856.

27. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Berettigelse til Fattigforsörgelse** for en **fraskilt Kone.** Khavn den 27. Juni 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 314 (414). Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 141.

Efter at have modtaget de ved Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 19. April sidstl. indsendte Bilag, vedkommende det af Fattigforstanderne i Torfastada Rep inden Hnnavatns Syssel opkastede Spörgsmaal om, hvorvidt en ved Skilsmissedom af 2. Marts 1847 fra sin Mand Hjalmar Jonasson fraskilt Kone, Katrin Benediktsdatter, tilligemed de af hende efter

Ægteskabets Ophævelse födte tvende uægte Börn, bör nyde Forsörgelse i Mandens forsörgelsespligtige Commune, fornævnte Torfastada Rep, eller i Börnenes Födehjem Vindhælis Rep inden samme Syssel, undlader jeg ikke til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at ligesom Ministeriet med Hr. Amtmanden maa være enigt i, at ovennævnte Kone Katrin Benediktsdatter, der siden Ægteskabets Ophævelse ikke har erhvervet sig noget nyt Forsörgelseshjem, maa ansees forsörgelsesberettiget i hendes fraskilte Mands Forsörgelseshjem, saaledes maae hendes tvende uforsörgede Börn, der begge ere under 16 Aar, efter Bestemmelserne i Reglem. 8. Januar 1834 § 6, fölge Moderens Forsörgelseshjem, og altsaa ligeledes være forsörgelsesberettigede i Torfastada Rep. — Justitsministeriet den 27. Juni 1856. 1856. 27. Juni.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Udstedelse af **Forbud mod Udskjænkning i Kramboderne** i Reykjavík m. v. Khavn den 27. Juni 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 315 (415). Islandsk: Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 142 (Uddrag). 27. Juni.

Efter at have modtaget Hr. Stiftamtmandens Yttringer i behagelig Skrivelse af 23. i f. M., ledsaget af en Erklæring fra Land- og Byfogden i Reykjavík over det dermed tilbagefulgte Andragende, hvori Mdm. H. Bagge sammesteds besværer sig over formentlige Indgreb i hendes Rettigheder til at holde Beværtning og Gjæstgiveri, undlader jeg ikke tjenstl. at melde, at Ministeriet, efter hvad der derved er oplyst, ikke skjönner, at der er skeet noget uberettiget Indgreb i Andragerindens Næringsvei, men at hun i alt Fald, hvis hun vedblivende maatte antage at have Grund til Besværing, vil kunne paatale Saadant ved Politiretten.

Forsaavidt Hr. Stiftamtmanden ved samme Leilighed har gjort opmærksom paa, at der af Uberettigede

1856. i Reykjavík udskjænkes Brændevin og andre Drikkevarer i snapseviis, navnligen i de Handlendes Boutikker, og i den Anledning indstillet, at der maatte udstedes en Politiplakat om, at Udskjænkning til Fortæring paa Stedet kun maa finde Sted for dem, som dertil have erholdt Amtets Bevilling, samt at saadan Udskjænkning i de Handlendes Boutikker maa være aldeles forbudt, vil der, da det ommeldte Forhold er stridende mod Frd. 13. Juni 1787 § 2 Nr. 2, og da Grunden til at denne Bestemmelse hidtil ikke har været overholdt, maa antages at være bortfalden, efter at der, som af Hr. Stiftamtmanden bemærket, ere i Reykjavík oprettede Gjæstgiversteder og Værtshuus, hvor Reisende og Andre kunne blive behörigen beværtede, samt da endelig de i Canc. Skriv. af 5. Januar 1788 indeholdte særlige Bestemmelser alene ere givne for de danske Kjöbstæder, og ikke kunne komme til Anvendelse paa Island, nu Intet være til Hinder for, at den ovennævnte Bestemmelse i Frd. 13. Juni 1787 for Fremtiden sættes i Kraft for Reykjavík Kjöbstad, og at derom udgaaer en Bekjendtgjörelse fra Stedets Övrighed, i hvilken Henseende Hr. Stiftamtmanden derfor tjenstl. anmodes om at ville foranstalte det Fornödne. — Justitsministeriet den 27. Juni 1856.

27. Juni.

30. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **technisk Undersögelse** af **Havnen i Reykjavík.** Khavn den 30. Juni 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 325 (425).

I Henhold til Ministeriets Skrivelse af 13. Mai sidstl. undlader jeg ikke herved tjenstl. at fremsende en Gjenpart af den fra Marineministeriet modtagne Svarskrivelse, hvoraf behageligen vil erfares, at Samme ikke seer sig istand til at imödekomme det fremsatte Önske om Opsendelsen af en technisk kyndig Mand til Reykjavík til Undersögelse af Havnen sammesteds m. m.

Ministeriet har derefter i samme Anledning henvendt sig til Indenrigsministeriet, men ogsaa herfra faaet et benægtende Svar, saaledes som vedlagte Gjenpart af bemeldte Ministeriums Skrivelse nærmere udviser. 1856. 30. Juni.

Idet Ministeriet saaledes maa beklage, at det i Hr. Stiftamtmandens Skrivelse af 23. Februar d. A. fremsatte Önske ikke i Aar har kunnet opfyldes, forventer man, saafremt Noget maatte önskes herfra foranstaltet i bemeldte Henseende til næste Aar, Underretning derom i betimelig Tid meddeelt, idet man dog tillige har troet at burde gjöre opmærksom paa, at Opsendelsen af en dygtig Vand-Techniker til det omhandlede Arbeides Udförelse upaatvivlelig vil medföre langt större Udgifter end af Havnecommissionen i Reykjavík synes at være forudsat. — Justitsministeriet den 30. Juni 1856.

Islandske Departements Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, angaaende **Medicinaltaxten.** Khavn den 3. Juli 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 335—337 (435—437). 3. Juli.

Hoslagt tilstilles Hr. (Tit.) tjenstl. 5 Exemplarer af den fra 1. Juli d. A. i Danmark gjeldende Medicinaltaxt til behagelig Uddeling blandt Lægerne i (N. N.) Amtet, i Henhold til det forhenværende danske Cancellies Skrivelse af 12. Juli 1845. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 3. Juli 1856.

[Bilag].

Taxt, hvorefter Apothekerne i Danmark skulle falholde de i samme anförte Medikamenter fra 1. Juli 1856[1].

(Tredie fornyet Aftryk af Taxten fra 1844 med de Forandringer, som senere aarligen ere foretagne).

[1]) Her anföres kun de fra Taxten af 14. Juni 1853 afvigende Satser, jevnf. under 27. Juni 1853 (XV, 451—486).

1856.
3. Juli.

	Rigsm.-Sk. ℥	3
Acidum phosphoricum dilutum	15	
Aconitinum Gr. 1 — 21 ß.		
Aerugo, Viridis Aeris	9	
» pulverata	21	
Aloe lucida	6	
» » contusa	9	
» » pulverata	12	
Amygdalæ amaræ	5	
» » contusæ	7	
Aqua Amygdalarum amar. concent.	10	2
» Kreosoti	2	
» Opii	23	
» vulneraria Thedenii	6	
Atropinum Gr. 1 — 21 ß.		
Balsamum Copaivæ	10	2
» Opodeldoc	14	
» universale	7	1
» vitæ Hoffmanni	18	3
Cantharides	36	
» grosse pulveratæ	52	
» subtilissime pulveratæ	60	
Castoreum canadense	...	35
» » grosse pulveratum	...	38
» » pulveratum	...	41
Catechu	4	
» pulverat.	16	
Cera flava	9	
» viridis	9	
Ceratum simplex	6	
Cerussa alba	3	
» pulverata	5	
Chininum sulphuricum Gr. 1 — 2 ß	...	114
Cinnabaris	29	
» præparata	41	

	Rigsm.-Sk. ʒ	ʒ	1856. 3. Juli.
Coccionella	...	5	
» pulverata	...	8	
Collodium	58		
Cortex Cassiæ cinnamomeæ	9		
» » » contusus	12		
» » » pulveratus	15		
» Chinæ fuscus	16		
» » » contusus	22		
» » » pulveratus	28		
» » regius	35		
» » » contusus	44		
» » » pulveratus	53	7	
» » ruber	52		
» » » contusus	64		
» » » pulveratus	76		
» Cinnamomi acuti	18		
» » » contusus	34		
» » » pulveratus	42		
Cubebæ	13		
» contusæ	19		
» pulveratæ	25		
Cuprum sulphuricum venale	3		
» » » pulverat.	6		
Electuarium anthelminthicum	17		
» aperiens	16		
Emplastrum de Ammoniaco	15		
» Cantharidum perpetuum	60		
» Cerussæ	9		
» de Galbano crocatum	42		
» gummosum	14		
» Hydrargyri	13		
» Manus Dei	13		
» resolvens	16		
Euphorbium	6		

1856.
3. Juli.

	Rigsm.-Sk. ℥	ℨ
Euphorbium pulveratum	21	
Extractum Chinæ regiæ aquosum	...	47
» » spirituosum	...	58
» Myrrhæ	...	35
» Opii Gr. 1 — 1½ ß	...	69
» Ratanhiæ	...	14
» Rhabarbari	...	51
» Rhei compositum	...	36
Galbanum	21	
» pulveratum	33	
Globuli Tartari martiati	20	
Glycerinum	7	
Gummi arabicum	11	
» » contusum	14	
» » pulveratum	23	
» Guttæ	13	
» » pulveratum	31	
» Tragacanthæ	23	
» » pulveratum	47	
Herba Lobeliæ inflatæ	17	
» » » concisa	20	
» Rutæ	5	
» » concisa	8	
Hydrargyrum	13	
» depuratum	24	
» jodatum Gr. 2 — 1 ß	...	14
» muriatico-corrosivum mite sublimatum Gr. 3 — 1 ß	...	13
Infusum Senegæ compositum	7	
» Sennæ compositum	11	
Kali nitricum	4	
» » pulveratum	6	

1856. 3. Juli.

	Rigsm.-Sk.	
	3	3
Kali nitricum depuratum	5	1
» » » pulveratum	11	2
» tartaricum	34	
Kreosotum	…	4
Lactucarium anglicum Gr. 3 — 2 ß	…	27
Lapides Cancrorum	30	
» » præparati	36	
Liquor Ammonii anisatus	12	2
» Kali tartarici	15	
Manna calabrina	13	
Mastix	99	
» contusa	105	
» pulverata	111	
Mel album ℔ 1 — 48 ß	5	
» depuratum	7	
» rosatum	9	
Mucilago Gummi arabici	6	
Myrrha	18	
» grosse pulverata	24	
» pulverata	33	
Nuces Moschatæ	23	
» » pulveratæ	35	
Oleum Absinthii æthereum	…	30
» animale æthereum	…	7
» Anisi	…	13
» Cajeputi	…	6
» carminativum	22	
» Carvi	…	6
» Chamomillæ æthereum	…	212
» Cinnamomi	…	75
» Crotonis Gtt. 1 — 1 ß	…	9
» Cumini	…	16
» Juniperi e Baccis	…	13

1856.
3. Juli.

	Rigsm.-Sk.	
	ʒ	3
Oleum Laurinum	16	
» Lavendulæ	...	5
» Lini	3	
» » sulphuratum	8	
» Majoranæ	...	32
» Menthæ crispæ	...	19
» » piperitæ Gtt. 1 — 1 ß	...	51
» Origani cretici	...	7
» Papaveris	5	
» Petræ	13	
» » rectificatum	20	
» Raparum	3	
» Rutæ	...	14
» Salviæ	...	19[illegible]
Opium	...	15
» concisum	...	15½
» pulveratum Gr. 2 — 1 ß	...	25
Oxymel Æruginis	15	
» scilliticum	11	
» simplex	10	
Pasta Glycyrrhizæ	12	
Phosphorus	24	4
Pilulæ ad Hydropicos	...	12
» purgantes c. Hydrargyro	...	34
Pix burgundica	3	
Plumbum aceticum crudum	4	
» » » tritum	5½	
» » » pulveratum	7	
» » depuratum	8	
» » » tritum	9½	
» » » pulveratum	11	
Pulvis dentifricius niger	33	
» Magnesiæ compositus	47	
» refrigerans	16	

1856.
3. Juli.

	Rigsm.-Sk. ℥	ʒ
Radix Altheæ	3	
» » concisa	6	1
» » pulverata	9	
» Galangæ	3	
» » concisa	6	
» » pulverata	9	
» Glycyrrhizæ	4	
» » concisa	7	1
» » pulverata	16	
» Ipecacuanhæ	...	7
» » concisa	...	8½
» » pulverata	...	13½
» Ratanhiæ	9	
» » concisa	12	
» » pulverata	15	
» Rhei moscovitici	...	10
» » » concisa	...	10½
» » » pulverata	...	13
» Saleb	16	
» » pulverata	28	
» Senegæ	39	
» » concisa	42	
» » pulverata	51	
» Serpentariæ	14	
» » concisa	17	
» » pulverata	26	
» Valerianæ	3	
» » concisa	7	
» » pulverata	10	
Saccharum Lactis	4	
» » pulveratum	10	
Scammonium	160	
» pulveratum	208	
Semina Lini	2	

		Rigsm.	Sk.
1856. 3. Juli.		ℨ	3
	Semina Lini contusa	4	
	» Lycopodii	9	
	Sevum bovinum	4	
	Species emollientes	6	
	» pro Infuso pectorali	9	
	Sperma Ceti	12	
	Spiritus paralyticus	14	
	» saponatus	11	
	Stannum raspatum	11	
	» pulveratum	59	
	Succus Glycyrrhizæ	6	
	» » compositus	20	
	» » depuratus	17	
	» » concisus	8	
	» Juniperi inspissatus	10	
	Syrupus Rhei	12	
	» Senegæ	7	
	Tartarus boraxatus	30	
	» depuratus venalis	9	
	» » pulveratus	15	
	» natronatus	24	
	Thea demulcens	5	
	Tinctura Cantharidum concentrata	29	4
	» Castorei canadensis	74	10
	» » » ætherea	90	12
	» Chinæ regiæ	23	3
	» Lobeliæ	14	2
	» Myrrhæ	18	3
	» Opii crocata	52	7
	» » simplex	26	4
	» » spirituosa	27	4
	» Ratanhiæ	15	2
	» Rhei amara	20	3
	» » aquosa	15	

1856.

3. Juli.

	Rigsm.	Sk.
	3	3
Tinctura Valerianæ	14	2
Unguentum basilicum nigrum	7	
» Cantharidum	26	4
» hæmorrhoidale	29	
» Hydrargyri cinereum	12	
» terebinthinatum	8	
Vanilla	...	131
Vinum Ipecacuanhæ	20	3
Zincum	2	
» aceticum	16	
» valerianicum Gr. 1 — 1 ß	...	43

Taxa laborum et reqvisitorum.

(uforandret som i Medicinaltaxten af 14. Juni 1853, *see* XV, 483—487).

7. Juli.

Justitsministeriets **Bekjendtgjörelse** angaaende **franske Skibes Fritagelse** for **Differential-Afgift** i Island. Khavn den 7. Juli 1856. — Publiceret 1856 i Reykjavík og i Skaptafells Syssel; 1857 i alle de andre Jurisdiktioner i Sönder-Amtet, i alle Vester-Amtets Sysseler, med Undtagelse af Isafjords Syssel, samt ligeledes i Öefjords og Sönder-Mula Sysseler i Nord- og Öster-Amtet. I dette Amts övrige fire Sysseler, samt i Isafjords Syssel, findes den ikke anfört som publiceret. Originalen af den danske Text indheftet i det isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1856, Nr. 23. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk hos Schultz, 2 Blade i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Anden Side den danske Text med Underskrifter af Justitsministeren (Simony) og constitueret Fuldmægtig i det islandske Departement (E. L. F. Kock). Tredie Side den islandske Text uden Underskrifter og uden Verification; fjerde Side blank. — Depart. Tid. 1856, S. 747—748. Algreen-Ussings Samling af

1856. Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856,
7. Juli. S. 705—706.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Tíðindi um stjórnarmál. Íslands 1, 142—143. Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1857, Viðb. B, S. 83.

Fransk: Original-Aftryk hos Schultz, 2 Bl. i 4to, med dansk Text og fransk Oversættelse: „Communication par laquelle les navires français, qui se rendront en Islande et aux îles de Faeroe, pour y trafiquer, sont exempts du droit additionnel de 2 Rigsdalers par last de commerce danoise, imposé par arrêt Royal du 1er Avril de la présente année". Förste Side Titelblad, hvor den franske Titel indtager den samme Plads som den islandske paa det förstnævnte Original-Aftryk; anden Side den danske Text med Underskrifter; tredie Side den franske, med Overskrift i Hjörnet: „Traduction"; Underskrifterne som ved Oversættelse; fjerde Side blank.

Bekjendtgjörelse angaaende at franske Skibe, som beseile Island og Færöerne, for der at drive Handel, ere fritagne for den i kongelig Resolution af 1. April d. A. fastsatte Tillægs-Afgift af 2 Rdlr. pr. dansk Commercelæst.

At der ved allerhöist Resolution af 29. f. M. er tilstaaet franske Skibe, der beseile Island og Færöerne, for der at drive Handel, Fritagelse for at erlægge den i kgl. Resolution af 1. April d. A., kundgjort ved Bekjendtgjörelse fra Justitsministeriet af 2. i s. M., fastsatte Tillægs-Afgift af 2 Rd. pr. dansk Commercelæst, det bringes herved til almindelig Kundskab. — Justitsministeriet den 7. Juli 1856.

Auglýsíng um að frakknesk skip, sem fara kaupferðir til Íslands og Færeyja, sèu undan þegin að greiða 2 rd. aukagjald það af hverju dönsku lestarrúmi, sem ákveðið er í konúnglegum úrskurði 1. April þ. á.

Hèrmeð gefst til vitundar, að frakknesk skip, sem fara kaupferðir til Íslands og Færeyja, eru með allrahæstum úrskurði 29. f. m. undan þegin að greiða 2 rdala aukagjald það af hverju dönsku lestarrúmi, sem ákveðið

er í konúnglegum úrskurði 1. April þ. á., sem birtur er með Auglýsíng frá stjórn dómsmálanna, dagsettri 2. sama mánaðar. — Stjórn dómsmálanna, 7. dag Júlimánaðar 1856[1]. 1856. 7. Juli.

Kongelig Confirmation paa en **Fundats for Islands Stiftsbibliotheks faste Fond.** Jægerspriis den 10. Juli 1856[2]. — Isl. Depart. Expeditions-Protokol Nr. 74. 1856. — Confirmationen er meddeelt ifölge Forestilling af Kirke- og Underviisningsministeren (Hall) 7. Juli 1856, hvori Fundatsens Bestemmelser ere indförte. Isl. Depart. Forestill. og Resol. Protok. 1856, Nr. 24. Depart. Tid. 1856, S. 952. Algreen-Ussings Reskriptsaml. 1856, S. 217. 10. Juli

Vi Frederik den Syvende &c. G. V., at da Direktionen for Islands Stiftsbibliothek har anholdt om Vor allerh. Confirmation paa den her vedheftede Fundats for bemeldte Bibliotheks faste Fonds, saa ville Vi allern. have meerbemeldte Fundats, hvoraf i det islandske Departements Expeditions-Contoir findes en ligelydende Gjenpart, saaledes som den her vedheftet findes, confirmeret og stadfæstet, ligesom Vi og herved udi alle dens Ord, Punkter og Clausuler, confirmere og stadfæste samme. — Forbydende Alle og Enhver imod det, som foreskrevet staaer, Hinder at gjöre. — Givet paa Vort kgl. Slot Jægerspriis den 10. Juli 1856.

[Bilag].

Fundats for Islands Stiftsbibliotheks faste Fond[3].

---

[1]) under 17. Juli ere Exemplarer sendte til Stiftamtmanden og Amtmændene paa Island, samt til Udenrigsministeriet, med en Skrivelse fra Justitsministeriet. Isl. Copieb. 1856, Nr. 360—363 (460—463).

[2]) den ældre Fundats 15. Novbr. 1826. — *see* Isl. Depart. Skriv. 13. Juni 1860.

[3]) Regler for Udlaan af Bibliothekets Böger ere givne den 10. Septbr. 1850, trykte i Þjóðólf. II, 187—188; og paany den 25. April 1854, trykte i Þjóðólf VI, 205.

1856. 10. Juli.

1. Den Islands Stiftsbibliothek tilhörende Kapital, der grundlagdes ved de af Etatsraad C. C. Rafn fra Bibliothekets Velyndere, især i England, navnlig Hudson Gurney Esq., Sir Nicolai Carlisle og Flere i Aarene 1829, 1830 og 1834 til Bibliothekets Bestyrelse opsendte Belöb, og som udgjorde ved Udgangen af 1836: 1385 Rd. i kgl. opsigelige 4 % Obligationer, samt senere efterhaanden er opvoxet til dens nuværende Belöb: 2343 Rd., hvoraf 1695 Rd. ere anbragte i kongl. opsigelige 4 % Obligationer, og de övrige 648 Rd. deels i en kgl. opsigelig 3½ % Obligation, deels i 3½ % rentebærende Jordebogskasse-Qvitteringer, skal udgjöre en fast Fond for bemeldte Stiftsbibliothek, hvis aarlige Renter anvendes til Stiftelsens Tarv.

2. Den Deel af Bibliothekets nuværende Kapital, der ifölge § 1 ikke bestaaer i kgl. 4 % Obligationer, foranstaltes saasnart skee kan anbragte i kgl. uopsigelige Statspapirer, der blive at foranledige indförte i de ved Plak. af 4. April 1835 oprettede Indskrivningsprotokoller for uopsigelig Statsgjæld.

3. I Overeensstemmelse med den, da Fonden grundlagdes, tagne Bestemmelse, af Renterne at oplægge og föie aarlig 50 Rdlr. til denne Fond, skal Bibliothekets faste Fond fremdeles bestandigt hvert andet Aar foröges med en kgl. 4 % Obligation paa 100 Rd., hvilke Obligationer strax noteres i Statsgjælds-Contoiret, som hörende til Bibliothekets faste Fond, og efterhaanden indföres i de ovennævnte Indskrivningsprotokoller.

4. Den saaledes Tid efter anden oplagte Kapital, som udgjör Bibliothekets faste Fond, maa ingensinde ved nogensomhelst Beslutning formindskes, og Obligationerne kunne altsaa i Overeensstemmelse hermed ikke sælges, eller paa anden Maade overdrages.

Bestyrelsen for Islands Stiftsbibliothek den 20. Mai 1856.

Th. Jonassen. P. Pètursson. H. Kr. Friðriksson. V. Finsen.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, angaaende **Adkomst-Dokumenter** for **Munkethveraa Klosters Jordegods.** Khavn den 18. Juli 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 369 (469). 1856. 18. Juli.

I Anledning af det med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 7. Febr. f. A. hertil indsendte Andragende fra Administrator for Munkethveraa Klostergodses Norderpart, Stephan Jonsson, om at erholde verificerede Afskrifter af alle de Adkomst-Dokumenter for de til dette Klostergods henhörende Jorder, som maatte findes i den arnamagnæanske Samling her i Staden, har Ministeriet begjært den arnamagnæanske Commissions Medvirkning til, at der maatte foretages den i saa Henseende fornödne Undersögelse, hvorefter man under 4. i d. M. har modtaget vedlagte fem verificerede Dokumenter, hvilke Hr. Amtmanden tjenstl. anmodes om behageligen at ville tilstille fornævnte Administrator Jonsson til Afbenyttelse og Opbevaring blandt de dette Gods vedkommende Papirer, skjöndt de ikke synes at være af nogen særdeles Vigtighed. — Justitsministeriet den 18. Juli 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **homöopathiske Læger paa Nordlandet.** Khavn den 19. Juli 1856. — Isl Copieb. 1856, Nr. 370 (470). Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 143—144. 19. Juli.

I behagelig Skrivelse af 11. f. M. har Hr. Amtmanden, næst hertil at indsende Gjenparter af tvende Skrivelser til Nord- og Öst-Amtet fra Landphysikus Dr. Hjaltelin, hvori denne har besværet sig over den i bemeldte Amt udövede homöopathiske Kur, og navnlig forlangt, at de homöopathiske Qvaksalvere, der maatte findes i Nord-Amtet, maatte blive dragne til Ansvar

1856. for deres uberettigede Praxis og Medikamenthandel, og
19. Juli. at samtlige paa Nordlandet værende homöopathiske Medikamenter maatte blive konfiskerede, udbedt sig nærmere Forholdsordre fra Ministeriet i den omhandlede Henseende meddeelt.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke tjenstl. at melde, at, da ikke noget bestemt Tilfælde er opgivet, i hvilket den homöopathiske Kur skulde have haft skadelige Fölger, eller have udsat Nogens Liv eller Sundhed for Fare, saa skjönner Ministeriet ikke, at der efter de tilstedeværende Omstændigheder har været tilstrækkelig Anledning for Amtet til at beordre Retsforfölgning imod de Paagjeldende, ligesaa lidet som der er Föie til at lade de Medikamenter, hvoraf de maatte være i Besiddelse, uden forudgaaet Undersögelse konfiskere. Da imidlertid de ommeldte Personer baade ere ulægekyndige og uberettigede til Lægepraxis, er der vistnok Anledning til saavidt muligt at före Control med Udövelsen af deres Kure, samt foranstalte Undersögelser af den Medicin, de anvende, og har man derfor under D. D. tilskrevet Landphysikus Hjaltelin om, enten selv, forsaavidt han dertil maatte finde Leilighed, at reise til Nordlandet, for personlig at foretage de ovennævnte Undersögelser, eller at lade saadanne foretage af vedkommende Distriktslæger.

Iövrigt forventer Ministeriet, at Hr. Amtmanden fremdeles vil have Deres Opmærksomhed henvendt paa Udövelsen af den homöopathiske Kur i Nord- og Öst-Amtet, og forsaavidt der maatte forekomme Tilfælde, der kunde antages at være farlige for Andres Liv og Sundhed, da at foranstalte de Paagjeldende dragne til Ansvar. — Justitsministeriet den 19. Juli 1856.

19. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Undersögelse af homöopathisk**

Medicin m. m. Khavn den 19. Juli 1856. — 1856.
Isl. Copieb. 1856, Nr. 371 (471). 19. Juli.

Efter at Amtmanden over Nord- og Öst-Amtet ved Skrivelse af 11. i f. M. hertil havde indsendt Gjenparter af tvende Skrivelser til bemeldte Amt af 5. Marts og 6. Mai d. A., hvori Landphysikatet har besværet sig over den i bemeldte Amt udövende homöopathiske Kur, samt forlangt, at de homöopathiske Qvaksalvere, der maatte findes i Nord-Amtet, maatte blive dragne til Ansvar for deres uberettigede Praxis og Medikamenthandel, og at samtlige paa Nordlandet værende homöopathiske Medikamenter maatte blive konfiskerede, har Ministeriet under D. D. tilbagemeldt Amtmanden, at da ikke noget bestemt Tilfælde er opgivet, i hvilket den homöopathiske Kur skulde have haft skadelige Fölger eller have udsat Nogens Liv eller Sundhed for Fare, skjönnede Ministeriet ikke, at der har været tilstrækkelig Anledning til at beordre Retsforfölgning imod de Paagjeldende, eller til at lade de Medikamenter, hvoraf de maatte være i Besiddelse, uden nogen forudgaaet Undersögelse konfiskere. Da imidlertid de ommeldte Personer baade ere ulægekyndige og uberettigede til Lægepraxis, er der efter Ministeriets Formening al Anledning til saavidt muligt at före Kontrol med Udövelsen af deres Kure, samt foranstalte Undersögelser af den Medicin, de anvende, og man skulde derfor tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, ved at meddele Landphysikus Dr. med. Hjaltelin Foranstaaende, at opfordre ham til enten selv, forsaavidt han dertil maatte have Leilighed, at reise til Nordlandet, for personlig at anstille den omhandlede Undersögelse, eller at foranstalte, at samme bliver foretagen af vedkommende Distriktslæge; og imödeseer man i sin Tid Indberetning om Udfaldet. — Justitsministeriet den 19. Juli 1856.

1856. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden
21. Juli. over Nord- og Öster-Amtet, angaaende **Trykning af Oversigt over Stiftelsernes Status** i Amtet. Khavn den 21. Juli 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 372 (472).

At Ministeriet, efter Hr. Amtmandens derom i behagelig Skrivelse af 19. April d. A. gjorte Indstilling, tillader, at det deri ommeldte Belöb af 16 Rd., der af Dem er udbetalt til Bogtrykkeriet paa Akureyri for Trykningen m. m. af en i Bladet «Norðri» indrykket Oversigt over offentlige Stiftelsers Midler og publique Fonds, der staae under Nord- og Öst-Amtets Bestyrelse, maa godtgjöres Dem af bemeldte Amts oekonomiske Fond, det meddeles Dem herved tjenstl. til behagelig Efterretning. — Justitsministeriet den 21. Juli 1856.

21. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **Befordring af Postbreve** fra Reykjavík til Nordlandet. Khavn den 21. Juli 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 373 (473).

At Ministeriet under Henhold til Bestemmelserne i dets Skrivelse af 12. Marts d. A. tillader, at der af Postintraderne godtgjöres et Belöb af 4 Rd., der af Dem er betalt for Afhentelsen af de med Postskibet fra Liverpool i sidstafvigte Vinter til Reykjavík ankomne offentlige Brevskaber, det undlader man ikke herved tjenstl. at melde Dem til behagelig Efterretning, i Anledning af Deres behagelige Skrivelse af 19. April sidstl. — Justitsministeriet den 21. Juli 1856.

25. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Indenrigsministeriet, ang. **Oprettelse af Assurance for Reykjavík.** Khavn den 25. Juli 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 376 (476).

Som vedlagte Gjenparter af den i Aaret 1847, i Anledning af et fra Communalbestyrelsen i Reykjavík indkommet Andragende, angaaende Forsikkring af bemeldte Byes Bygninger imod Ildsvaade, imellem det daværende Rentekammer og Finantsdeputation förte Correspondence udvise, vare begge de nævnte Autoriteter med Cancelliet enige i, at Reykjavík ikke vilde kunne optages i nogen af de danske Brandforsikkrings-Foreninger, men at der derimod kunde være Anledning til, for det Tilfælde at Reykjavík Byes Indvaanere maatte ville oprette en indbyrdes Assurance-Forening, da at understötte Oprettelsen af en saadan, deels ved at det Offentlige indtraadte i Foreningen for de samme tilhörende Bygningers fulde Taxationsværdi, deels direkte, ved at Finantserne under visse nærmere fastsatte Betingelser paatage sig at garantere et Belöb af 8 à 10,000 Rd., hvis Ildsvaade skulde opstaae, forinden et saadant Belöb var opsamlet.

1856.
25. Juli.

Efter at det danske Cancelli derpaa i Skrivelse af 27. April s. A. havde meddeelt Stiftamtmanden paa Island den fornödne Underretning herom med Anmodning om at forelægge Communalbestyrelsen i Reykjavík de nævnte Betingelser til Overveielse, indberettede Stiftamtmanden under 21. Februar 1848 til Cancelliet, at Indholdet af dets nys anförte Skrivelse var blevet forhandlet paa en til den Ende afholdt Raadstueforsamling i Reykjavík, men at man derved var kommen til det Resultat, at man ikke vilde kunne indlade sig paa de fremsatte Betingelser, navnlig med Hensyn til den deri tilbudte ringe Garanti, hvorhos Stiftamtmanden ved samme Leilighed indsendte et efter hans Opfordring af en Comitée af sagkyndige Mænd i Reykjavík udarbeidet Forslag til Oprettelsen af en indbyrdes Assuranceforening for Reykjavík, hvori, under Forndsætning af, at Finantserne maatte kunne formaaes til at overtage Garantien for det fulde Forsikkringsbelöb af de under Assurance-Forretningen indbefattede Bygninger,

1856. indtil Foreningen selv maatte have samlet tilstrækkelige
25. Juli. Midler, fölgende Punkter vare fremhævede:

1. at samtlige Huseiere i Reykjavík Kjöbstads Jurisdiktion tilpligtes at indtræde for ²/₃ af deres Huses sande Værdi;

2. at Bygningerne til Assurance vurderes og omvurderes hvert tredie eller femte Aar;

3. at det staaer vedkommende Grundeiere frit for, at forlange Forsikkringssummen nedsat indtil Halvdelen af Taxationssummen;

4. at Assurancepræmien af Forsikkringssummen, uden Hensyn til Husenes Beliggenhed, indtil videre bestemmes til 1 % eller 24 Sk. for 100 Rd. qvartaliter, men til ²/₃ % af de Huse, der ere eller blive forsynede med Skifertage.

Da Sagen imidlertid paa Grund af de daværende Tidsomstændigheder blev stillet i Bero, indkom der i f. A. gjennem Stiftamtet i Island hertil et Andragende fra Communalbestyrelsen i Reykjavík, hvori denne anholdt om, at det nysanförte i Aaret 1848 indsendte Forslag maatte blive underkastet en fornyet Overveielse, under Hensyn til flere i bemeldte Andragende anförte Omstændigheder, der i det mellemliggende Tidsrum ere indtraadte, og som formentligen ville formindske Risikoen ved Overtagelsen af den attraaede Brandforsikkring, hvoriblandt især fremhæves den forbedrede Bygningsmaade, som i de senere Aar er bleven indfört, og den betydelige Tilvæxt af Bygninger, som Byen har faaet, hvorved de aarlige Præmiebelöb, der tidligere vare anslaaede til 580 Rd., nu ville udgjöre c. 1900 Rd., hvorhos Communalbestyrelsen har formeent, at der burde foretages den Modifikation i det tidligere indgivne Forslag, at medens efter samme ikkun ²/₃ af Eiendommens Værdi kunde erholdes forsikkret, skulde Eiendommene nu forsikkres, enten for deres fulde Værdi, eller idetmindste for ³/₄ af Værdien, men Eieren i saa Fald være forpligtet til, paany at opföre en Bygning af ikke

ringere Værdi end den afbrændte, og efter en nærmere fastsat fuldkomnere Bygningsmaade. Og har Communalbestyrelsen sluttelig gjentaget den i det tidligere Forslag fremsatte Indstilling om, at Regjeringens Samtykke maatte udvirkes til, at Finantserne overtage fuld Garanti for den omhandlede Brandforsikkring, indtil Foreningen selv maatte opnaae tilstrækkelige Midler, mod at de eventuelle Forskud forlods refunderes af de indkommende Præmiebelöb. 1856. 25. Juli.

Ved tjenstl. at tilstille Indenrigsministeriet det ommeldte Andragende fra Communalbestyrelsen, med Bilag, tilligemed Stiftamtmand Grev Trampes derover afgivne Betænkning, samt endvidere en nu herfra igjennem Stiftamtet erhvervet Gjenpart af det til Cancelliet i Aaret 1848 indsendte Forslag, og af Stiftamtets Erklæring over samme, har jeg, uanseet hvad der i Almindelighed lader sig anföre imod, at Staten overtager en saadan Garanti, hvorom her er Spörgsmaal, dog, da Finantsbestyrelsen har viist sig tilböielig til at understötte det her omhandlede Anliggende, der desuden ikke blot er af störste Vigtighed for Kjöbstaden Reykjavík's Indvaanere, men ogsaa i væsentlig Grad direkte berörer det Offentliges Interesse, forsaavidt angaaer de i bemeldte By værende offentlige Bygninger, hvis Værdi for Tiden kan anslaaes til c. 100,000 Rd., ikke villet undlade tjenstl. at udbede mig Indenrigsministeriets Yttringer behageligen meddelte om, hvorvidt, og eventualiter under hvilke Betingelser samme maatte ville meddele sit Samtykke til, at den nævnte Garanti söges overtaget af Statskassen, hvilket i saa Fald formentlig maatte skee ved en Rigsdagen derom forelagt Lov, idet jeg, forsaavidt der nu muligt kunde synes at være mindre Anledning for det Offentlige til at tage sig af denne Sag, med Hensyn til, at der, efter hvad der i det foranförte Andragende er oplyst, synes at være Udsigt til, at Assurancen paa Bygningerne i Reykjavík vilde kunne erholdes tegnet i Udlandet, har troet at burde

1856. bemærke, at det dog turde være meget tvivlsomt, om denne Adgang vil blive benyttet i nogen væsentlig Grad, fordi Indbyggerne, som ogsaa af samme Andragende synes at fremgaae, ikke ville have tilstrækkelig Tillid til fremmede, der i Landet ubekjendte Assurance-Compagnier, ligesom Adgangen til at opnaae Laan i Eiendomme, i alt Fald af offentlige Midler, derved vilde være afskaaren, og det Sandsynligste turde saaledes være, at en almindelig Brandforsikkring for Reykjavik ikke vil komme istand uden Regjeringens Mellemkomst, medens dog enkelte af de derværende Kjöbmænd, navnligen saadanne, som staae i Handelsforbindelse med Udlandet, muligen ville lade deres Eiendomme forsikkre paa fremmede Steder.

25. Juli.

Med Svaret bedes Bilagene tilbagesendte. — Justitsministeriet den 25. Juli 1856.

2. August. Finantsministeriets **Bekjendtgjörelse** angaaende **Udprægning af Markstykker.** Khavn den 2. August 1856. — Denne fra Finantsministeriet (Andra) udkomne Bekjendtgjörelse er ikke udkommen paa Islandsk eller publiceret der i Landet. — Original-Aftryk hos Schultz, 2 Blade i 4to. Depart. Tid. 1856, S. 801. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 736—737.

Bekjendtgjörelse om Udprægning af Sexten-Skillinger eller Markstykker.

Ved allerh. Resolution af 14. Januar 1855 har Hs. M. Kongen allern. bifaldet, at der udpræges:

Sexten-Skillinger eller Markstykker med fölgende Præg: paa Adversen Hans Majestæts Brystbillede med Overskrift: «Fredericus VII D. G. Daniæ V. G. Rex», og paa Reversen Indskriften: «16 Skilling R. M.», omgivet af Egelöv.

Dette bekjendtgjöres herved til almindelig Efterretning, med Tilföiende, at denne Mynt, som er ud-

myntet i Overeensstemmelse med Lov af 4. Juni 1856, nu vil blive sat i Omlöb. — Det kongel. Finantsministerium, Kjöbenhavn den 2. August 1856. 1856. 2. August.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende Forslag om **Oplærelse af islandske Veterinairer.** Khavn den 4. August 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 384 (484). 4. August.

I Anledning af det i Gjenpart vedlagte, hertil igjennem Indenrigsministeriet indgivne Forslag fra det veterinaire Sundhedsraad om, at Regjeringen vilde lade oplære en indfödt Islænder ved Veterinairskolen, for at denne derefter, naar han havde underkastet sig Veterinairexamen, kunde med nogen Understöttelse af Regjeringen nedsætte sig som praktiserende Dyrlæge i Island, har Ministeriet fra Stiftamtmanden og Landphysikus i Island indhentet de i Afskrift ligeledes medfölgende tvende Erklæringer, hvori bemeldte Embedsmænd have udtalt Önskeligheden af, at der efterhaanden maatte blive ansat en Dyrlæge i hvert Syssel, idet Stiftamtmanden i Henhold hertil har indstillet, at der forelöbigen maatte blive antagne tre begavede unge Islændere, een fra hvert Amt, til fri Underviisning og Oplærelse paa Veterinairskolen, og at det derefter, naar man har seet Fölgerne af disses Virksomhed i Island, maatte tillades at indkomme med nærmere Indstilling om Fleres Underviisning, og har man derefter fra Indenrigsministeriet udbedt sig Underretning meddeelt om Vilkaarene for de Paagjeldendes Optagelse paa Veterinairskolen, samt om, hvormeget deres Oplærelse sammesteds i det Hele antages at ville koste.

I Svar herpaa har nysnævnte Ministerium i Skrivelse af 19. i f. M., næst at bemærke, at de Personer, som maatte blive udsete til at oplæres paa Veterinairskolen, maae have de fornödne physiske Kræfter og

1856. ikke være under 18 Aar, og kunne forstaae det danske
4. August. Sprog, samt at Ministeriet, i Henhold til den Samme ved § 4 i Loven af 8. Marts d. A., angaaende Oprettelse af en Veterinair- og Landbohöiskole, dertil given Bemyndigelse, er sindet at fritage dem for at underkaste sig den for Adgang til Læreanstalten foreskrevne Præliminair-Examen, naar de paa anden Maade godtgjöre at være i Besiddelse af de fornödne Forkundskaber, tilbagemeldt, at de ville kunne erholde fri Underviisning paa Skolen, men derimod ikke Ophold sammesteds, og at saaledes de Omkostninger, deres Oplærelse vil medföre, i det Væsentlige vil komme til at hidröre fra den Omstændighed, at de maae have Kost og Logis udenfor samme. Disse Omkostningers Störrelse har Ministeriet ikke seet sig istand til bestemt at opgive, men antaget, efter hvad Veterinairskolens Bestyrelse i saa Henseende har meddeelt, at de omtrentlig ville kunne dækkes med en aarlig Understöttelse af 350 Rdlr. til hver Elev, hvori dog ikke Reiseomkostningerne ere iberegnede.

Forinden nu Videre foretages, skulde Ministeriet, med den Bemærkning, at Samme ikke er i Besiddelse af nogen Fond, hvoraf Omkostningerne til de ommeldte Elevers Oplærelse kunne afholdes, tjenstl. udbede sig Hr. Amtmandens Yttringer over Sagen i det Hele, og navnligen, om der maatte være Noget imod, at Udgifterne ved den ene Elevs Oplærelse udredes af Nord- og Öst-Amtets Repartitionsfond, behageligen meddelte. — Justitsministeriet den 4. August 1856[1].

9. August. **Islandske Departements** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **Opsendelse af Glaubersalt som Middel**

[1]) s. D. er en ligelydende Skrivelse afgaaet fra Justitsministeriet til Vester-Amtet. Isl. Copieb. sst. Nr. 385 (485).

mod Faarepest. Khavn den 9. August 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 387 (487). 1856. 9. August.

Ifölge Hr. Amtmandens Begjæring i behagelig Skrivelse af 1. i f. M. undlader man ikke herved tjenstl. at tilstille Dem 1 Foustage Glaubersalt, med Netto 536 Pd., mrk. H Nr. 1, og 1 Foustage Chlorkalk med Netto 164 Pd., mrk. H Nr. 2, for at det efter Deres Skjön uden Betaling kan udleveres til Beboerne af Nord- og Öst-Amtet, som Forebyggelsesmiddel mod den paa Island herskende Faarepest.

Om hvad der i denne Henseende af Hr. Amtmanden er foretaget, imödeseer man Deres nærmere Indberetning. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 9. August 1856[1].

Deklaration fra **Udenrigsministeriet,** angaaende **Handel med** Kongeriget **Begge Sicilierne.** *see* Deklaration 1. Oktobr. 17. August.

Islandske Departements Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **Betaling for en Jordemoder-Elev.** Khavn den 25. August 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 401 (501). 25. August.

Saaledes som behageligen vil erfares af den i Gjenpart vedlagte Skrivelse fra den kgl. Födsels- og Pleiestiftelses Inspektion, dat. den 19. dennes, tilkommer der Stiftelsens Kasse for Thorbjörg Sveinsdatters Forsyning med Jordemoder-Instrumenter og nogle andre Fornödenheder, samt for hendes Underviisning i at kopsætte, 50 Rd. 57 Sk.

---

[1]) For det sendte Glaubersalt og Chlorkalk anvises Materialist Th. Lose & Co. 38 Rd. 76 Sk. Isl. Copieb. sst. Nr. 388 (488).

1856. Da det under D. D. er foranlediget, at disse 50
25. August. Rd. 57 Sk. ville blive, som en Udgift for Islands Jordebogskasse, anviste ovennævnte Stiftelse til Udbetaling af Finantshovedkassen her i Staden, skulde Ministeriet tjenstl. have Hr. Amtmanden anmodet om, behageligen at ville foranstalte det nævnte Belöb refunderet ved Indbetaling af Amtsrepartitionsfonden i fornævnte Jordebogskasse, idet man tilföier, at Landfogden under D. D. herfra er tillagt fornöden Ordre til Belöbets Modtagelse. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 25. August 1856.

12. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Auktions-Salair ved Forauktionering af Hospitalslodder.** Khavn den 12. Septembr. 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 430 (530). — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 144.

Med behagelig Skrivelse af 16. Mai sidstl. have Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærv. til Justitsministeriets Afgjörelse indsendt et fra Land- og Byfoged, Cancelliraad Finsen modtaget Andragende om, at erholde sædvanligt Salair for Forauktioneringen af de Kaldaðarnes Hospital i Reykjavík Kjöbstads Distrikt, samt i Guldbringe og Kjose Syssel, tilfaldende Lodder af Fiskefangst.

I denne Anledning skulde jeg, næst at bemærke, at det omhandlede Spörgsmaal, der nærmest beroer paa Fortolkning af § 20 i Anordning om Hospitalerne paa Island af 27. Mai 1746, iövrigt henhörer under Domstolenes Afgjörelse, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Justitsministeriet maa holde for, at Auktions-Salair ikke kan nægtes Andrageren, ligesom der, naar dette erkjendes, ikke i Sportelreglement af 10. Septembr. 1830 er nogen Hjemmel til at antage, at der, saaledes som Hr. Stift-

amtmanden og Deres Höiærv. har formeent, kun skulde tilfalde ham anordningsmæssigt Salair af de ved Opraabene gjorte Buds samlede Sum, hvorimod Salairet, som sædvanlig, vil være at beregne af det hele Auktions-Provenüe. — Justitsministeriet den 12. Septembr. 1856. 1856. 12. Septbr.

Justitsministeriets Skrivelse til Justitsraad, Dr. philos. C. M. Poulsen, ang. **Forslag om en monopoliseret Dampskibsforbindelse** med **Island.** Khavn den 12. Septembr. 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 431 (531). 12. Septbr.

I et nnder 20. Juni d. A. indgivet allerunderd. Andragende, der er tilstillet Justitsministeriet til Afgjörelse, har Skibsrheder Frank S. Thomas i London, ved at meddele et Forslag, der gaaer ud paa at sætte Dampskibe af tilstrækkelig Störrelse og Kraft i Fart mellem en af de nordlige britiske Havne og Island, saaledes at de skulde gjöre to eller flere Reiser maanedlig, om Handelen udkræver det, anholdt om udelukkende Tilladelse til at drive Handel (exclusive permission to trade) mellem Island, Færöerne og Storbritannien for et nærmere bestemt Tidsrum, dog ikke kortere end 14 Aar. Ansögeren har derhos, for det Tilfælde, at en saadan udelukkende Concession maatte blive ham tilstaaet, tilbudt nden Vederlag at overtage Posttransporten, samt bidrage til Lettelsen af enhver Ordning, hvorved de nævnte Öer gjennem «North of Europa Company» og andre i England tilstedeværende Kanaler kunne bringes i en bekvem og nær Beröring med Regjeringens Sæde.

Efter det Forhold, hvori Hr. Justitsraaden som Overbringer af ovennævnte Ansögning staaer til denne Sag, skulde jeg tjenstl. anmode Dem om, behageligen at ville foranledige Andrageren tilkjendegivet, at, da det vilde være aldeles stridende imod Lovene af 15. April

1856. 12. Septbr. 1854 om Skibsfart og Handel paa Island og 21. Marts 1855 om Ophævelse af den kgl. Enehandel paa Færöerne og de Principer, hvorpaa bemeldte Love ere byggede, at meddele en enkelt Mand eller et Interessentskab en saadan udelukkende Concession, som den af Andrageren begjærte, seer Ministeriet sig ikke istand til at indlade sig paa foranförte Andragende. — Justitsministeriet den 12. Septembr. 1856.

22. Septbr. **Kongelig Resolution** angaaende **Bortsalg af Bisperesidentsen Laugarnes,** saavel **Jord som Bygninger.** Frederiksborg den 22. Septembr. 1856. — Isl. Departem. Forestill. og Resol. Protok 1856, Nr. 28. — I Justitsministerens (Simony's) Forestilling 14. Septembr. bemærkes, at efter at Ministeriet den 8. April havde givet Ordre til at forsöge Salg af Bisperesidentsen Laugarnes med Bygninger, enten samlet eller særskilt, havde Stiftamtmanden nu indberettet, at der den 16. Juli er afholdt Auktion, „men at der ved samme ikke er gjort höiere Bud end 3521 Rd. for Jorden og Bygningerne tilsammen, hvilket Bud er saa ringe, at han ikke troer at burde indstille samme til Antagelse".

Derimod havde Stiftamtmanden indsendt tvende Andragender, om at faa den nævnte Eiendom underhaanden tilkjöbs, det ene fra Communalbestyrelsen i Reykjavík, „hvori anholdes om, at Jorden Laugarnes maa blive bemeldte By overdraget, imod at derfor svares en aarlig Afgift af 120 Rd., samt de derpaa staaende Bygninger for en Kjöbesum af 2000 Rd., hvoraf ⅓ strax vilde blive udbetalt, og de resterende ⅔ forrentede paa anordningsmæssig Maade og under lovbefalet Sikkerhed"; det andet Andragende, fra Landsoverrets-Assessor Jón Pètursson, „der for den samlede Eiendom tilbyder en Kjöbesum af 5000 Rd., imod ligeledes at udbetale ⅓ af samme strax, og forrente de resterende ⅔ paa lovmæssig Maade".

Uagtet begge disse Tilbud svarede til den Biskoppen tilstaaede Husleiehjælp, mente Ministeriet dog, at man ikke burde antage noget af dem, men stille Eiendommen til ny Auktion, og for at paaskynde Afgjörelsen af Sagen foreslaaes, at give Stiftamtmanden Bemyndigelse til at give endelig Approbation paa Salget, kun paa Betingelse, at Kjöbesummen

ikke bliver mindre end 5000 Rd. for den samlede Eiendom. Derfor indstilles: 1856.

1. at det allern. maa tillades, at Jorden Laugarnes med det derpaa værende Steenhus og övrige Bygninger forsöges bortsolgt ved en paany afholdt offentlig Auktion. 22. Septbr.

2. samt at Stiftamtmanden over Island allernaad. maa bemyndiges til at meddele endelig Approbation paa det ved samme gjorte höieste Bud, dog under den Betingelse, at samme udgjör i det mindste 5000 Rd. for den samlede Eiendom.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Frederiksborg den 22. Septembr. 1856.

Kongelig Resolution angaaende Udprægning af **Halvskillinger i Bronce**. *see* Bekjendtg. 18. Juni 1857. 23. Septbr.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Althingets Petition** om **Oprettelse af et Landvæsens-Institut**. Khavn den 29. Septbr. 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 453 (553). 29. Septbr.

Som Hr. Stiftamtmanden bekjendt, blev der af det i forrige Aar forsamlede Althing indgivet en allerund. Petition om:

1) at Staten forelöbig i nogle Aar vilde overlade en bekvem Gaard i Sönder-Amtet, eller flere Gaarde, og da helst een i hvert Amt, til afgiftsfri Brug eller Benyttelse af den eller de Mænd, som der maatte ville oprette et Landvæsens-Institut og ansaaes skikkede dertil, og

2) at det maatte tillades Bestyrerne af de oekonomiske Fonds at tilstaae unge ubemidlede Personer, der havde Anlæg til Jorddyrkning, nogen Understöttelse

1856. af bemeldte Fonds Renter, til at kunne nyde Under-
29. Septbr. viisning paa de ommeldte Landboskoler.

Forinden allerund. Forestilling om bemeldte Andragende nedlægges, skulde jeg tjenstl. udbede mig Deres Yttringer behageligen meddelte, om der maatte være Anledning til for Sönder-Amtets Vedkommende at gaae ind paa Althingets förste Indstillingspunkt, og, hvis dette Spörgsmaal maatte blive besvaret bekræftende, hvilken af Statens Gaarde i bemeldte Amt der maatte ansees mest passende til det omhandlede Foretagendes Realisation, samt endelig om der i bemeldte Amt er nogen Mand, som er skikket til forestaae en saadan Gaard og til at give unge Landvæsens-Elever den theoretiske og praktiske Underviisning i de til Jorddyrkningen henhörende elementaire Videnskaber, som efter Öiemedet med Oprettelsen af en saadan Landboskole vilde være nödvendig.

Da der iövrigt i Islands Sönder-Amt er et landoekonomisk Selskab, hvis Formaal er at virke til Jordbrugets Opkomst, synes Oprettelsen af en Landboskole for bemeldte Amt at maatte være en Opgave, der ganske stemmer overeens med det nævnte Formaal, og man skulde derfor tjenstl. anmode Hr. Stiftamtmanden om, behageligen at ville indhente Betænkning fra bemeldte Selskabs Bestyrelse, om Samme vil sætte sig i Spidsen for det omhandlede Foretagende og udarbeide et Forslag til sammes Realisation.

Hvad dernæst Petitionens andet Indstillingspunkt angaaer, da existerer der vel ikke i Sönder-Amtet, saaledes som i de to andre Amter, et saadant oekonomisk Fond, hvorover Regjeringen kan disponere, og der kan saaledes ikke være Spörgsmaal om, for Regjeringens Vedkommende, at bevilge saadanne Understöttelser til unge Menneskers Oplærelse, som bemeldte Indstillingspunkt gaaer ud paa. Derimod tör man vistnok gjöre Regning paa, at Sönder-Amtets oekonomiske Selskab, som i sin Tid har erholdt en Understöttelse

af 1000 Rd. af Statskassen, forsaavidt det ikke maatte ville overtage Ordningen af hele det omhandlede Anlæg for Sönder-Amtets Vedkommende, dog ifölge sit forangivne Formaal vil yde dette en passende Understöttelse, hvorom det forventes at Hr. Stiftamtmanden eventuelt vil tilveiebringe nærmere Erklæring fra Selskabets Bestyrelse. — Justitsministeriet den 29. Septbr. 1856 [1]. 1856. 29. Septbr.

Deklaration om Overeenskomst mellem Danmark og Kongeriget Begge Sicilierne, angaaende **Skibsfartens Udvidelse.** Neapel den 1. Oktobr. 1856[2]. — Paa Udenrigsministerens Forestilling bifaldt Kongen ved Resol. 17. August, at der mellem Danmarks og Begge Siciliernes Udenrigsministre maatte, efter Bemyndigelse af deres respektive Monarcher, udvexles en Deklaration om, at de ved Traktat 13. Januar 1846 (XIII, 356—357) tilstaaede Begunstigelser med Hensyn til Told og Skibsfarts-Afgifter, alene for de til de respektive Staters Havne direkte ankommende Skibe, udstrækkes til Indförsel med Skibe, der med hvilkensomhelst Ladning komme indirekte til de tvende Staters gjen- 1. Oktbr.

[1]) Ved Justitsministeriets Skrivelse s. D. til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet forlanges ogsaa hans Yttringer „saavel over Sagen i det Hele for Nord- og Öst-Amtets Vedkommende, som navnlig med Hensyn til, om der i bemeldte Amt findes nogen Gaard, der kan ansees passende til det omhandlede Foretagendes Iværksættelse, og om der er nogen Mand, som er skikket til at forestaa en saadan Gaard, og til at give unge Landvæsens-Elever den theoretiske og praktiske Underviisning i de til Jorddyrkningen henhörende elementaire Videnskaber, som efter Öiemedet med Oprettelsen af en saadan Landboskole vilde være nödvendig, samt endelig om, hvorvidt der maatte være Anledning til, i Henseende til Petitionens andet Indstillingspunkt, at tilstaa nogen Understöttelse, og da hvor stor, af Nord- og Öst-Amtets oekonomiske Fond til det deri ommeldte Öjemed". Isl. Copieb. 1856, Nr. 454 (554).

[2]) Justitsmin. Bekg. 19. Novbr. 1856.

1856. 1. Oktbr. sidige Havne — deri tillige indbefattet de danske Coloniers Havne — ligesom ogsaa til indirekte Udförsel i Skibe med hvilkensomhelst Bestemmelse, dog saaledes, at dette ikke finder Anvendelse paa Cabotage i de respektive Stater. — I denne Anledning blev der af den danske Udenrigsminister paa Fransk og af Udenrigsministeren i Neapel paa Italiensk afgivet en Deklaration af det ovenangivne Indhold. — Depart. Tid. 1856, S. 984—985 (Dansk). Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 744—745 (ligeledes kun paa Dansk). Udvexlingen af de saaledes udfærdigede Deklarationer er foregaaet den 4. Oktobr. 1856 i Neapel, mellem den derværende danske Consul og den neapolitanske Udenrigsminister.

Deklaration angaaende en Udvidelse af Bestemmelserne i Handels- og Skibsfarts-Traktaten af 13. Januar 1846.

Idet saavel Hans Majestæt Kongen af Begge Siciliernes som Hs. M. Kongen af Danmarks Regjering er besjælet af det levende Önske om at begunstige og stedse udvide mere og mere Handelsforbindelserne imellem deres gjensidige Undersaatter, ere de blevne enige om efter fælles Overeenskomst at fastsætte:

at de Begunstigelser med Hensyn til Handels- og Skibsfarts-Rettigheder, der ere indrömmede ved den imellem de to Stater under 13. Januar 1846 afsluttede Traktat blot for direkte ankommende Skibe og Varer, skulle i Kongeriget Begge Siciliernes Havne, saavel som det danske Monarchies og i sammes Besiddelsers Havne, saalænge den nævnte Traktat er i Kraft, udvides til Indförsel af alle Ladninger ved indirekte kommende Skibe, saavel som til indirekte Udförsel med hvilkensomhelst Bestemmelse; og

at denne Udvidelse ikke medförer nogen Forandring i de Overeenskomster med Hensyn til saadan Udelukkelsesret, som er forbeholdt nationale Skibe i Henseende til Skibsfart og Handel imellem den ene og den anden Havn i deres egne Lande, hvilket almindeligt kaldes Cabotage.

Den nærværende Deklaration, der af Undertegnede,

Hs. M. Kongen af Begge Siciliernes Udenrigsminister, er udstedt i Hans Majestæts Navn og efter Allerhöistsammes Bemyndigelse, vil blive udvexlet med en tilsvarende af Hs. Exc. Hr. de Scheele, Hs. M. Kongen af Danmarks Udenrigsminister, og den omhandlede gjensidige Behandling vil træde i Kraft fra den Dag, naar Deklarationerne blive udvexlede. 1856. 1. Oktbr.

Neapel den 1. Oktobr. 1856.

(undert.) Carafa.

(L. S.)

Reskript til Finantsminister Andræ, angaaende **Bekjendtgjörelse** af **Statsregnskab** fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856. Frederiksborg Slot den 2. Oktobr. 1856. — Original-Aftryk, tilligemed Regnskabet, trykt hos Schultz, VIII + 120 Sider. Khavn (1856). 4to. Depart. Tid. 1856, S. 936—941. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 745—751. — Af Regnskabet og Statsrevisorernes Beretning optages kun, hvad der direkte angaaer Island. — **Uddrag.** 2. Oktbr.

Frederik den Syvende &c. V. s. G. Det hosfölgende, i Henhold til det af Os under 2. August f. A. allerh. approberede Statsbudget i Vort Finantsministerium opgjorte, Statsregnskab for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856, hvilket har været Os forelagt i Vort Geheimestatsraad, bemyndige Vi Dig herved allern. til, i Forbindelse med dette Vort allerh. Reskript, at lade bringe til almindelig Kundskab ved Trykken saavel i det danske som i det tydske Sprog.

Hvorefter Du Dig allerund. haver at rette. Befalende Dig Gud! — Skrevet paa Vort Slot Frederiksborg den 2. Oktobr. 1856.

[Bilag].

Statsregnskab for Finantsaaret 1855—56, opgjort i Henhold til Statsbudgettet for samme Aar. ....

1856. Indtægter.

2. Oktbr. B. Særlige for de enkelte Landsdele ...

a. Kongeriget ...

	Budget Rd.	β	Regnskab Rd.	β
.				
3. Islandske Intrader (Indtægts-Bilag 13)	31800	»	29498	46½

. . . . . .

Kassebeholdning: ....

.... ved Islands Jordebogskasse . . Rd. 24045 4 Sk.

Statsbogholderiet den 30. August 1856.

Indtægts-Bilag 13.

Islandske Intrader.

	Budget Rd.	β	Regnskab Rd.	β
1. Almindelige Indtægter	1800	»	1043	64
2. Særegne Indtægter	24869	6	25883	22
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgskapitaler	800	»	804	67
4. Tilbagebetaling af Laan og foreskudte Summer	4300	»	3388	19
			31119	76
Hertil: Restance fra 1854—1855 595 Rd. 85 Sk., hvorfra ifölge Antegnelse . . . 73. 11 522. 74 hvorfra udestaaende Restancer 31. Marts 1856 567. 74 Versurudgift . 1576. 29½ —— 2144. 7½ —— . . . ÷			1621	29½
Ialt . . .	31769	6	29498	46½
afrundet . . .	31800			

ad 1. Disse Indtægter ere: Afgift af Arv og overdragne Eiendomme, Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger, samt Rangskat. 1856. 2. Oktbr.

ad 2. Herunder falde: Syslernes Forpagtningsafgifter, Laugthingskriverlön, administrerede Mandtalsbogsintrader, Kongetiende, Laugmandstold, Afgifter af den islandske Handel, Indtægter af det kgl. Jordegods, Forpagtningsintrader, Rente af Kjöbesummen for Jorden Laugarnes, Afgift af Jorden Bessastad m. m., samt tilfældige Indtægter. Af Regnskabssummens Belöb er 9025 Rd. 93 Sk. Afgift af den islandske Handel.

Udgifter.

B. Særlige for de enkelte Landsdele.

Udgifts-Bilag 10:

Indenrigsministeriet for Kongeriget ....

B. Island.

	Budget Rd.	ß	Regnskab Rd.	ß	Budget Rd.	ß	Regnskab Rd.	ß
a. Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende:								
1. Lönninger, Contoirhold m.v.	9285	»	9563	64				
2. Andre Udg.	16070	16	13344	20	25355	16	22907	84
b. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:								
1. Lönninger til Justits- og Politi-Embedsmænd og Betjente	4300	»	4170	80				
2. Udgifter til Medicinalvæsenet. .	5480	»	5202	7	9780	»	9372	87
c. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedkommende:								
1. Udg. til Geistligheden	3162	72	3004	56				
2. Udgifter til det lærde Skolevæsen	13240	»	12922	80	16402	72	15927	40
d. Uforudseelige og tilfældige Udg.					4000	»	1421	45
					55537	88	49629	64

1856. 2. Oktbr.

Regnskabs-Udtog

som Bidrag til Statsrevisoratets Beretning for 1855—56.

[S. 12—13. — Statsrevisorernes Beretning til Rigsdagen om Statsregnskabet for Finantsaaret 1855—56. 124 + 32 Sider. Khavn. 1858. 4.].

Finantslovens § 29.

B. Udtog af Regnskabet for Island.

Indtægt (Finantslovens § 14).

1. Almindelige Indtægter:

	Bevilling. Rd. ß	Regnskab. Rd. ß
a. Afgifter af Arv og overdragne Eiendomme	730[1] »	
b. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	620 »	530 48
c. Rangskat	450 »	513 16
2. Særegne Indtægter:		
a. Syslernes Forpagtningsafgifter	2610 »	7616 $64\frac{3}{8}$[2]
b. Laugthingsskriverlönnen	32 6	
c. Mandtalsbogsintrader	600 »	
d. Kongetienden	2830 »	
e. Laugmandstold	340 »	

[1]) er i Regnskabet indbefattet under Indtægtspost 2. a—e.

[2]) Antegningen var saalydende:

„Finantslovens Conti 1a og 2a, b, c, d og e ere i Regnskabet sammendragne til een Conto, under den Forklaring, at Indtægterne for Tiden ikke nærmere kunne specificeres, eftersom de fra Sysselmændene, angaaende sammes Indbetaling, afgivne Beretninger ikke ere tilstrækkeligen detaillerede".

„Hvorfor Sysselmændene have forsömt den befalede Sondring, og om Noget er foranstaltet for at supplere det nærværende Regnskab og for at forebygge lignende Ufuldstændighed i tilkommende Regnskaber, bedes behagelig oplyst".

Besvarelsen: „Uagtet gjentagne Paalæg have endnu ikke alle Sysselmænd paa Island efterkommet i deres Beretninger om Indbetalinger pr. Anviisninger, betalbare her i Staden, tilstrækkelig at detaillere de her omhandlede

1856. 2. Oktbr.

	Bevilling. Rd.	β	Regnskab. Rd.	β
f. Afgifter af den islandske Handel	9400	»	9025	93
g. Indtægter af det kgl. Jordegods	7870	»	8269	40
h. Forpagtningsintrader	75	»	75	4
i. Rente af Kjöbesummen for Jorden Laugarnes	112	»	112	»
k. Afgift af Jorden Bessastad m. m.	100	»	»	»
l. Tilfældige Indtægter	900	»	784	13
3. Afdrag paa Kjöbesummer og Renter af Salgskapitaler	800	»	804	67
4. Tilbagebetaling af Laan og Forskud	4300	»	3388	19
	31769	6	31119	76⅝
+ Restancer ult. Marts 1855 522. 74				
÷ Restancer ult. Marts 1856 567. 74	. .		÷ 45[1]	»
	31769	6	31074	76⅝

Jordebogskassens Beholdning ult. Marts 1855 21631 23

Jordebogskassens Beholdning ult. Marts 1856 24045 4

Indtægter. Det er derfor paany, gjennem det islandske Departement, indskjærpet Vedkommende at efterkomme deres Pligt i bemeldte Henseende".

Til Oplysning og Efterretning navnlig for den tilkommende Statsrevision.

¹) *ad* 22. Antegningen var saalydende:

„Istedetfor at Jordebogskassens Restancer i Regnskabs-Oversigten ved Slutningen af Indtægterne ere tillagte med det Belöb, samme, efter modtagen Berigtigelse i Regnskabsaaret, udgjorde ved Aarets Begyndelse, og fradragne med det kun lidet (45 Rd.) större Belöb, der udestod ved Aarets Udgang, ligesom Kassebeholdningen i en Anmærkning ved Slutningen af Udgifterne er opgjort og anfört inden Linien, tillader man sig at önske og anbefale, at den foran i Post A 1 og 2 foreslaaede Form for Kassebeholdningens og Indtægts- og Udgifts-Restancers Postering i Linien ved Aarets Begyndelse og ved dets Udgang maa

1856.
2. Oktbr.

Udgift (Finantslovens § 29 B).	Bevilling. Rd.	β	Regnskab. Rd.	β
a. Indenrigsministeriet vedk.:				
1. Lönninger, Contoirhold m. v. . .	9285	»	9563	64[1]
2. Andre Udgifter	16070	»	13344	20
b. Justitsministeriet vedk.:				
1. Lönninger til Justits- og Politi-Embedsmænd og Betjente	4300	»	4170	80
2. Til Medicinalvæsenet:				
α. Lönninger	5080	»	5202	7
β. Andre Udgifter	400	»		
c. Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedk.:				
1. Til Geistligheden	3162	72	3004	56
2. Det lærde Skolevæsen:				
α. Lönninger	8250	»	12922	80
β. Andre Udgifter	4990	»		
d. Uforudsete og tilfældige Udg.	4000	»	1421	45
	55537	88	49629	64

blive fulgt ogsaa for den islandske Jordebogskasses Vedkommende ved den fremtidige Regnskabs-Aflæggelse".

Besvarelsen: „Den foreslaaede Posteringsmaade af Restancerne og Beholdningen ved Islands Jordebogskasse skal for Fremtiden blive taget til Fölge".

Til Efterretning.

ad 23. Besvarelsen meddeler efter Anledning af Antegningen, at der ved den islandske Jordebogskasse ikke gaves andre eller flere Indtægts- eller Udgifts-Restancer, end de i Regnskabs-Oversigten opförte.

[1]) *ad* 24. Antegningen gik ud paa, at et Udgiftsbelöb af 287 Rd. 64 Sk. paa Conto a, 1: „Lönninger, Contoirhold m. v.", maatte som Restance, hvortil Intet var bevilget ved Finantsloven og ingen Deel af Kassebeholdningen ved det foregaaende Regnskab reserveret til sammes Betaling, underkastes Rigsdagens Beslutning.

Besvarelsen yttrede alene: „Herved vides Intet at bemærke". — Det indstilles: „Udgiften, 287 Rd. 64 Sk., passerer".

Justitsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Undersögelse af de af engelske Fiskere begaaede Uordener.** Khavn den 7. Oktbr. 1856[1]. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 472 (572). 1856. 7. Oktbr.

Med behagelig Skrivelse af 21. August har Udenrigsministeriet tilstillet Justitsministeriet en Gjenpart af en af den kgl. danske Gesandt i London overleveret Note, indeholdende Oplysninger om Udfaldet af den Reise, som Chefen for Krigsskibet «Coquette», Capitainlieutenant Risk, i denne Sommer har foretaget til Island, i den Hensigt at undersöge de Lovovertrædelser, hvori engelske og irke Fiskere under deres Ophold ved Islands Kyster have gjort sig skyldige, og omtrent samtidigt dermed har Ministeriet fra Stiftamtmanden over Island modtaget den i Gjenpart vedlagte Indberetning om denne Sag.

Det synes nu vel at fremgaae navnligen af Stiftamtmand Grev Trampes Beretning, at der ingen egentlig Undersögelse af de paaankede Uordener har fundet Sted, idet Capitainlieutenant Risk synes at have opgivet den af ham tidligere paatænkte Reise til Österlandet, hvor de ommeldte Overtrædelser vare begaaede. Men uagtet man ikke kan Andet end beklage dette, maa Ministeriet dog tiltræde den af Udenrigsministeriet yttrede Anskuelse om, at der ikke vil være tilstrækkelig Anledning til at foretage Videre i den heromhandlede Sag, navnligen med Hensyn til, at der nu er hengaaet saa lang Tid siden Overtrædelserne bleve begaaede, at fornöden Oplysning i Sagen nu vanskeligen vilde kunne tilveiebringes. Da det imidlertid maa ansees for hensigtsmæssigst og önskeligst, at Noget maatte blive gjort til for Fremtiden at forebygge saadanne Overgreb, som i de senere Aar hyppigen have gjentaget sig i Island fra engelske Fiskeres Side, skulde jeg tjenstl. henstille

[1]) Justitsmin. Skriv. 23. Decbr. 1856.

1856. til velbemeldte Ministerium, om Samme ikke maatte
7. Oktbr. finde sig foranlediget til at gjöre den engelske Regjering bekjendt med det af Stiftamtmand Trampe fremsatte Forslag om, at de engelske og irske Fiskerskibe maatte blive forsynede med store Mærker paa begge Sider af Skroget, samt i Seilene, saaledes som Tilfældet er med de hollandske og franske Fiskerskibe, og at opfordre dem til at træffe den i saa Henseende fornödne Foranstaltning.

Sluttelig har jeg troet at burde gjöre Udenrigsministeriet bekjendt med Indholdet af de i Oversættelse medfölgende tvende islandske Bladartikler[1], idet jeg dog skal bemærke, at Ministeriet endnu ikke har modtaget nogen officiel Indberetning om de i samme paaankede Fakta. — Justitsministeriet den 7. Oktobr. 1856.

18. Oktbr. **Kongelig Resolution** angaaende **Understöttelse** til to **Landvæsens-Elever** fra Island. Christiansborg den 18. Oktobr. 1856. — Det islandske Departem. Forestill. og Resol. Protok. 1856, Nr. 30.

I Forestilling fra Justitsministeriet (Simony) af 14. Oktbr. bemærkes, at en Ansögning var indkommen igjennem Landhusholdnings-Selskabet fra Friðbjörn Björnsson, som ved kgl. Resol. 18. Februar 1856 havde faaet Understöttelse til at lære Landvæsenet, og opholdt sig midlertidig hos Proprietair Leth paa Tanderup. Denne havde bevidnet, at han der havde „erhvervet sig fuldkommen Færdighed i alle forefaldende Arbeider, og at han ved sin Opmærksomhed, Stadighed og exemplarisk gode Opförsel har gjort sig fortjent til sin Principals bedste Anbefaling"; og Landhusholdnings-Selskabet, som paa Grund af andre paatagne Forpligtelser ikke saa sig istand til at understötte ham, anbefalede ham „til Ministeriets særdeles Gunst", idet det vedlægger en Erklæring fra hans Fader, Bonden Björn Thorlaksson, hvori han giver Sönnen Tilsagn om, at ville overdrage ham sin Eiendomsjord i Fæste et Aar efter at han er kommen hjem fra Danmark. Desuden

[1]) Norðri IV, 54. Þjóðólfr VIII, 110.

tilföier Selskabet, at Proprietair Krarup paa Skibildgaard har erklæret sig villig til at modtage Ansögeren mod et Honorar af 120 Rd. for det tilstundende Vinter-Cursus. 1856. 18. Oktbr.

Landvæsens-Eleven Ólafur Sveinsson paa Skibild sögte om at maatte blive der endnu i forestaaende Vinter, paa Grund af, at han ved Sygdom var sat noget tilbage. Proprietair Krarup havde erklæret sig villig til at beholde ham, da han „har viist sig særdeles flink og dygtig", mod et lignende Honorar som ovenanfört, og han gjör navnlig opmærksom paa, at Engvandings-Arbeider, som mest udföres i Oktober og November Maaneder, samt tidligt om Foraaret, vilde give Eleven Leilighed til at lære denne Branche af Landvæsenet.

Da Ministeriet saaledes anseer det for særdeles nyttigt for begge Elever, at de kunde sættes istand til at tilbringe Vinteren paa Skibild, for videre at uddannes i Landvæsenet, indstilles:

at Islænderne Friðbjörn Björnsson og Ólafur Sveinsson i indbemeldte Öiemed allern. maatte bevilges en Understöttelse af 120 Rdlr. hver, af Renterne af den ved allerh. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Christiansborg den 18. Oktobr. 1856.

Patent for det danske Monarchi, angaaende **Convention med** Kongeriget **Nederlandene** om **Ansættelse af Consular-Embedsmænd.** Christiansborg Slot den 18. Oktobr. 1856. — Dette Patent er sendt til Amtmændene i Island ved Justitsministeriets Circulaire af 12. Januar 1857 og anföres som publiceret 1857 i Reykjavík By, samt i Skaptafells og Borgarfjords Sysseler i Sönder-Amtet, ligeledes i Snæfellsnes Syssel i Vester-Amtet; 1858 i Myra og Hnappadals Syssel i samme Amt. I de andre Sysseler anföres det ikke som publiceret. — Original-Aftryk paa Dansk og Tydsk med vedföiet Convention af 6. Juni 1856 (*see* under dette Datum), trykt hos Schultz, 12 Sider i 4to. Depart. Tid. for 1856, S. 1063—1069 (Dansk alene). Algreen- 18. Oktbr.

1856. Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 764—770 (Dansk alene).

18. Oktbr.

Patent for det danske Monarchi, betræffende den med Kongeriget Nederlandene afsluttede Convention angaaende Ansættelse af Consular-Embedsmænd i de respektive Colonier, derunder, for Danmarks Vedkommende, indbefattet Island og Færöerne.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Vi have allern. fundet Os foranledigede til at afslutte med Hans Majestæt Kongen af Nederlandene en Convention angaaende Ansættelse af Consular-Embedsmænd i de respektive Colonier, og bringe bemeldte Convention, efter at Ratifikationerne gjensidigt ere udvexlede, herved til offentlig Kundskab.

Hvorefter alle Vedkommende have sig allerund. at rette. — Givet paa Vort kgl. Slot Christiansborg den 18. Oktobr. 1856.

23. Oktbr. **Reskript** angaaende Prinds Christians Kaldelse til **Sæde i Statsraadet.** Christiansborg 23. Oktbr. 1856. — Ved dette Reskript, der er udfærdiget igjennem Conseilspræsidiet (Andræ), kaldes Hans Höihed Prinds Christian til Danmark, i Overeensstemmelse med Forfatningsloven af 2. Oktobr. 1855 § 14, til at tage Sæde i det Geheime-Statsraad. — Rubr. i Depart. Tid. 1856, S. 961.

1. Novbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til General-Tolddirektoratet, ang. **Forholdene med Hensyn** til **Skibes Registrering** paa Island. Khavn den 1. Novbr. 1856[1]. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 516 (616); jevnf. Isl. Journ. 6, 521.

Ved at tilstille Justitsministeriet det hoslagt tilbagefölgende Andragende, hvori islandsk Kjöbmand

[1]) For. 25. Juni 1869.

Jacobsen har forespurgt, hvorvidt der skal erlægges Tilkjöbs-Afgift af et af ham fra Hamburg kjöbt Skib, der tidligere har været dansk Eiendom, har General-Tolddirektoratet, med Hensyn til, at det i dette Andragende er anfört, at Skibet vil blive hjemmehörende i Island, i behagelig Skrivelse af 10. April d. A. begjært Oplysning meddeelt, om der paa bemeldte Ö finder nogen Registrering Sted af saadanne paa Öen hjemmehörende Skibe, eller om dertil önskes nogen Foranstaltning föiet fra det herværende Toldvæsens Side. 1856. 1. Novbr.

Efter at Justitsministeriet i denne Anledning har brevvexlet med Stiftamtmanden over Island, skulde man, næst i Gjenpart at vedlægge den af Byfogden i Reykjavík over Sagen afgivne Betænkning[1], ikke und-

[1]) Byfogden i Reykjavík, Vilhjálmur Finsen, havde i sin Skrivelse til Stiftamtmanden, 4. August 1856, yttret sig paa fölgende Maade:

„Spörgsmaalet, om et Skib ansees hjemmehörende i Danmark eller i Island, er formentlig uden nogen væsentlig praktisk Betydning for den islandske Handel eller Skibsfart, og navnlig vilde et Skib, der var optaget i Skibsregisteret i en By i Island, ikke der nyde nogen Rettigheder eller Fordele fremfor ethvert andet Skib. Specielt maa det anföres, at iflge den under 12. Mai f. A. af Indenrigsministeriet approberede Havnetaxt for Reykjavík blive nogle af de der stipulerede Afgifter at betale med et nedsat Belöb, naar Skibene efter thinglæste Skjöder tilhöre stadigen bosatte Mænd i Byen, der ikke andetsteds tillige holde Dug og Disk, men hvorved saaledes intet Hensyn tages til, om Skibet andetsteds er indregistreret. Iövrigt har det været Sædvane blandt de islandske Lokalövrigheder, i Skibspapirer og lignende Dokumenter at anföre Skibet som hjemmehörende i Island, naar dets Rheder er Borger her i Landet, og ligesom dette vistnok ikke er korrekt, saaledes medförer Mangelen af en Registrering af her hjemmehörende Skibe en Ulempe, naar en islandsk Kjöbmand maatte i Udlandet tilkjöbe sig et Skib af fremmed Nationalitet, for at benytte samme til

1856. 1. Novbr. lade tjenstl. at meddele, at ligesom der ikke i Island finder nogen Registrering Sted af de dersteds hjemmehörende Skibe, saaledes turde der ogsaa, efter hvad Byfogden har oplyst, for Tiden være overveiende Betænkelighed ved at træffe nogen saadan Foranstaltning paa bemeldte Ö. — Justitsministeriet den 1. Novbr. 1856.

Handelen paa Island, idet et saadant Skib da ikke ved Ankomsten hertil kan opnaae dansk Nationalitet, og paa den anden Side ikke kan tilpligtes at betale Tilkjöbsafgiften. Et Exempel herpaa indtraf navnlig i forrige Aar, da et hamborgsk Skib blev tilkjöbt af en af de Handlende i Reykjavík, og ankom hertil umiddelbart fra Hamborg, i hvilket Tilfælde Vedkommende, for at undgaa at betale Tillægsgebyr ifölge Loven af 15. April 1854 § 7 for det islandske Beseilingspas, ved Revers forpligtede sig til inden en bestemt Tid at foranledige Skibet nationaliseret ved et dansk Toldsted, samt der at betale Tilkjöbsafgiften. — Ligesom imidlertid saadanne Tilfælde næppe vilde blive hyppige, og i al Fald hver Gang vilde blive at gjöre til Gjenstand for en Indberetning, og ligesom der i et saadant Fald synes at kunne sörges tilstrækkelig for vedkommende Kjöbmands Tarv ved Anvendelse af en lignende Fremgangsmaade, som i det nys anförte Tilfælde, saaledes formenes Indförelsen af en Registrering i Island af de her hjemmehörende Skibe, der da i al Fald maatte oprettes paa ikke færre Steder end de sex i Loven af 15. April 1854 § 2 ommeldte Havne, at ville blive ikke lidet vanskelig, naar en fuldkomment paalidelig Maaling af Skibene og Udstedelse af formelige Maalebreve for samme skulde dermed forbindes, da denne Forretning efter min (V. Finsens) Anskuelse udfordrer saa megen Sagkundskab og Övelse, at sammes Udförelse næppe vilde kunne paalægges de lokale Övrigheder, over hvis Evner den dem paalagte Forpligtelse til at eftermaale fremmede Skibe, naar Mistanke haves om den opgivne Drægtigheds Rigtighed, vistnok allerede er, hvorimod sagkyndige Personer dertil i saa Fald maatte ansættes, en Omstændighed, der imidlertid vilde medföre en forholdsviis vistnok altfor stor Udgift".

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Dispensationsret for Lægerne.** Khavn den 3. Novembr. 1856. — Afskrift efter Original i Stiftamts-Archivet. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 518 (618). — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 145.

1856.
3. Novbr.

Efter at Justitsministeriet har indhentet Betænkning fra Amtmanden over Islands Nord- og Öst-Amt over det af Hr. Stiftamtmanden med behagelig Skrivelse af 29. Septbr. f. A. hertil indsendte Andragende, hvori Distriktslæge Josep Skaptason i Hunavatns Syssel har anholdt om Tilladelse til at maatte forskrive direkte fra Kjöbenhavn den Medicin, som han bruger i sin Praxis, har jeg under D. D. anmodet Amtmand Havstein om at tilkjendegive bemeldte Skaptason, at det maa have sit Forblivende ved det kgl. danske Cancellies Skrivelse af 9. Marts 1841, hvorefter en saadan Tilladelse, som ansögt, ikke kan meddeles.

Ved at meddele Hr. Stiftamtmanden Ovenstaaende til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Apotheker Randrup i Reykjavík, der igjennem Islands Nord- og Öst-Amt har besværet sig over, at Skaptason aarligen lader sig tilstille fra Kjöbenhavn den Medicin, han forhandler baade i Praxis og i Haandkjöb, skulde jeg, med Hensyn til det af Dem i Slutningen af fornævnte Deres Skrivelse af 29. Septembr. f. A. gjorte Forslag om, at det maatte strængt indskjærpes Apothekerne i Island, ikke at udsælge Medikamenter uden til de autoriserede Læger, eller efter disses Recepter, tjenstl. tilföie, at jeg har fundet overveiende Betænkelighed ved at træffe en saadan Foranstaltning, hvilket i intet Tilfælde vilde kunne skee i det af Dem i Forslag bragte Omfang, da Apothekerne i Island ligesaavel som Apothekerne i Danmark ere berettigede til at forhandle visse Medikamenter i Haandkjöb uden Recept. — Justitsministeriet den 3. Novbr. 1856.

1856.
3. Novbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende en **Distriktslæges Dispensation af Medicin.** Khavn den 3. Novembr. 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 517 (617).

Efter at Justitsministeriet har modtaget Hr. Amtmandens Betænkning af 12. Juli sidstl. over det af Distriktslæge Josep Skaptason i Hunavatns Syssel indgivne Andragende, om Tilladelse til at maatte forskrive direkte fra Kjöbenhavn den Medicin, som han bruger i sin Praxis, skulde jeg til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Andrageren tjenstl. melde, at det maa have sit Forblivende ved det kgl. danske Cancellies Skrivelse af 9. Marts 1841, hvorefter en saadan Tilladelse, som ansögt, ikke kan meddeles. Det tilföies, at Ministeriet under D. D. har anmodet Stiftamtmanden over Island om, at gjöre Apotheker Randrup i Reykjavík bekjendt med ovenstaaende Resolution, med Hensyn til at denne i et af Dem under 22. Oktbr. f. A. hertil indsendt Andragende har besværet sig over, at ovennævnte Distriktslæge Skaptason aarligen lader sig tilstille fra Kjöbenhavn den Medicin, som han forhandler i Praxis og i Haandkjöb. — Justitsministeriet den 3. Novembr. 1856.

8. Novbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Regler for Anskaffelsen af islandske Söpasse.** Khavn den 8. Novembr. 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 523 (623). — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 145—146.

I behagelig Skrivelse af 6. August d. A. har Hr. Amtmanden andraget, at det oftere har været Tilfældet, at Skibe, tilhörende Handlende i Kjöbenhavn, have anlöbet andre Havne paa Nordlandet end Öefjord, uden

at være forsynede med de befalede islandske Söpas, 1856.
og at Sysselmændene i saadanne Tilfælde, naar Skibene, 8. Novbr.
Förerne og Rhederne have været dem bekjendte og de övrige paabudne Beviisligheder have været tilstede, ikke have troet at burde lægge nogen Hindring i Veien for Udlosningen af de tilförte Ladninger, men derimod ladet sig nöie med at Passene, endog flere Dage efter Udlosningen, ere. blevne erhvervede fra Sysselmanden i Öefjords Syssel. Da en saadan Fremgangsmaade, skjöndt det hidtil er bleven paaseet, at Statskassen ikke herved har lidt noget Tab, dog muligen i Tidens Löb vilde kunne afstedkomme Uordener, har Hr. Amtmanden derhos indstillet, at de her i Landet bosatte islandske Kjöbmænd maatte blive tilholdte om, naar de direkte afsende Skibe til andre islandske Havne end de bestemte Beseilingspladse, da för Afreisen fra Danmark at forsyne sig med Söpas, og naar de fra andre Havne, end Beseilingspladsene, expedere Skibe til Udlandet, som derfra retournere til Island, i saa Fald at erhverve Söpas hos de danske Consuler i Udlandet.

I denne Anledning skulde jeg tjenstl. melde, at da det ifölge Lov af 15. April 1854 § 5 er tilladt at löse islandsk Söpas paa de i bemeldte Lovs § 2 ommeldte sex Steder i Island, vil det af Hr. Amtmanden i Forslag bragte Tilhold ikke kunne gives de islandske Kjöbmænd; derimod vil Öiemedet formentligen bedst kunne opnaaes, naar den Sysselmændene paalagte Pligt, ikke at tilstede nogen Udlosning förend Söpasset er blevet dem foreviist eller erhvervet i Island, strængt overholdes, og jeg skal derfor tjenstl. anmode Hr. Amtmanden om, behageligen at indskjærpe de paagjeldende Sysselmænd for Fremtiden nöie at holde dem de derom i Lovgivningen foreskrevne Regler efterrettelige. — Justitsministeriet den 8. Novembr. 1856.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse 11. Novbr.
til Conferentsraad Thomsen, Direkteur for Museum

1856. for de nordiske Oldsager, ang. **ældre Sager** fra

11. Novbr. den forrige **Domkirke paa Holum.** Khavn den **11.** Novbr. **1856.** — Isl. Copieb. 1856, Nr. 530 (630).

Efter at Ministeriet, i Anledning af Hr. Conferentsraadens i forrige Aar hertil indgivne Andragende om, at nogle ved Holum Kirke paa Island formentlig opbevarede Bispekaaber og Messeklæder maatte afgives til Museet for nordiske Oldsager, desangaaende havde henvendt sig til Eieren af bemeldte Kirke[1], har man nu fra denne modtaget medfölgende Kasse, mrk. H. D., med forskjellige Gjenstande, som Provst Benedikt Vigfusson har overladt til Museet uden Vederlag, idet han kun har yttret Önske om, at erholde en malet Copie af det fremsendte Portrait af Biskop Thorlak Skulason (see vedlagte Gjenpart af hans Skrivelse). — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 11. Novembr. 1856.

12. Novbr. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Salg af Böger fra Skolebibliotheket.** Khavn den **12.** Novembr.

[1]) Med Skrivelse 18. Juli 1856 sender Kirkens Eier, Provst Benedikt Vigfusson: 1) Et Alterklæde med Tilbehör; 2) To Alter-Vinger eller Omhænge; 3) To Bispekaaber eller saakaldte Chorkaaber; 4) To Messehagler; 5) Portrait af Biskop Thorlak Skulason, som skulde være syet af Halldora, Datter af Biskop Gudbrand. — I samme Skrivelse bemærker Provsten, at „en af Paven til afdöde Biskop Jon Arason i sin Tid skjænket Bispekaabe af rödt Flöiel, ifölge afgangne Biskop Geir Vidalins Begjæring i Skrivelse af 28. April 1814, alt er bleven afleveret til Domkirken i Reykjavík uden nogensomhelst Erstatning". — Efter Conferentsraad Thomsens Svarskrivelse 12. Decbr. 1856 havde han udtaget til Museet „en gammel Messehagl, et Alterklæde og en saakaldet Alter-Vinge", men agtede at sende de övrige Sager tilbage. Isl. Journ. 6, 743. 842. 864.

1856. — Afskrift efter Originalen i Stiftamts-Archivet. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 537 (637). 1856. 12. Novbr.

I Anledning af det med Hr. Stiftamtmandens og Deres Höiærværdigheds behagelige Skrivelse af 27. September sidstl. hertil indsendte Andragende fra Bestyrelsen for Islands Stiftsbibliothek om, at en Deel af de Böger, som for Skolebibliothekets Regning skulle bortsælges, maatte blive förstnævnte Bibliothek overladte gratis, undlader jeg ikke tjenstl. at melde, at Ministeriet ikke finder sig beföiet til at gaae ind paa bemeldte Andragende, og at man derfor maa have Dem anmodet om, snarest muligt at foranstalte det Fornödne til fornævnte Bögers Bortsalg i Overeensstemmelse med Ministeriets Skrivelse af 23. August 1851. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 12. Novembr. 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Finantsministeriet, ang. **Forslag om nogle Loves Udvidelse til Island.** Khavn den 18. Novembr. 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 555 (655). 18. Novbr.

Efter at Justitsministeriet paa sædvanlig Maade, i Henhold til allerh. Resol. af 10. Novbr. 1843, havde tilstillet den kgl. Commissarius ved det islandske Althing Exemplarer af samtlige i Bienniet 1853—54 for Kongeriget udkomne almindelige Love, for at Thingets Betænkning kunde blive indhentet om, hvorvidt nogen af disse maatte egne sig til Udvidelse til Island, har bemeldte Thing, som det af vedlagte Udskrift af dets Forhandlingsprotokol og den ligeledes hoslagte, af samme i den Anledning afgivne Betænkning, behageligen vil erfares, ikke fundet Anledning til at andrage paa en særlig Udvidelse af noget af de i ovennævnte Biennium for Kongeriget udkomne Lovbud.

Derimod har Thinget anholdt om, at de tvende for hele Monarchiet udgivne almindelige Love, nemlig

1856. Thronfölgeloven af 31. Juli 1853 og Loven af 10. Febr.
18. Novbr. 1854 om Forandring i Myntbenævnelsen, hvilke Love, paa Grund af deres almindelige Charakteer, uden særlig Udvidelse og uden vedföiet islandsk Oversættelse ere blevne opsendte til fornöden Publikation, maatte blive publicerede paa Islandsk, og sidstnævnte tillige særligt udvidet med nogle ubetydelige Modifikationer, der nærmest have Hensyn til, at For. 5. Januar 1813 ikke gjelder paa Island, idet der for dette Land blev udgivet en særlig Forordning om Pengevæsenet, nemlig For. af 20. Marts 1815, hvilken Forordning i sin Tid er emaneret baade paa Islandsk og Dansk.

Ligesom Ministeriet nu, efter det af Althinget udtalte Önske, er sindet at træffe de fornödne Foranstaltninger til de ovenanförte Loves Oversættelse paa Islandsk, saaledes skulde jeg, da Loven af 10. Februar 1854 er emaneret igjennem Finantsministeriet, tjenstl. henstille til velbemeldte Ministerium, om Samme maatte finde sig foranlediget til at foranstalte nysnævnte Lov udvidet til Island med de af Althinget foreslaaede Ændringer, idet man tilföier, at i saa Fald den nödvendige islandske Oversættelse af tidtnævnte Lov skal blive besörget gjennem undertegnede Ministerium.

Bilagene udbedes remitterede. — Justitsministeriet den 18. Novembr. 1856.

19. Novbr. Justitsministeriets **Bekjendtgjörelse** angaaende **Fritagelse for Tillægs-Afgift** for Skibe fra Kongeriget **Begge Sicilierne**. Khavn den 19. Novembr. 1856. — Publiceret 1857 i alle Jurisdiktioner i Sönder-Amtet; i Snæfellsnes, Dala, Barðastrandar og Stranda Sysseler i Vester-Amtet, og i alle Sysseler i Nord- og Öster-Amtet; 1858 i Myra og Hnappadals-Syssel; kun i Isafjords Syssel anföres den ikke blandt publicerede Sager. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk hos Schultz, 2 Blade i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Anden Side den danske

Text, med Justitsministerens (Simony's) og Fuldmægtig i det islandske Departement (With's) Underskrifter; tredie Side den islandske Text uden Underskrifter og uden Verification; fjerde Side blank. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 771—772. 1856. 19. Novbr.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text, see ovenfor. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 147. Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1857, Viðb. B, S. 83. Þjóðólfr IX, 81.

Bekjendtgjörelse angaaende at de i Kongeriget Begge Sicilierne hjemmehörende Skibe, som beseile Island og Færöerne, for der at drive Handel, ere fritagne for at erlægge den i kgl. Resolution af 1. April d. A. fastsatte Tillægs-Afgift af 2 Rd. pr. dansk Commercelæst.

I Medför af en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Begge Sicilierne under 4. f. M. udvexlet Deklaration ere de i sidstnævnte Kongerige hjemmehörende Skibe, der beseile Island og Færöerne, for der at drive Handel, fritagne for at erlægge den i kgl. Resolution af 1. April d. A., kundgjort ved Bekjendtgjörelse fra Justitsministeriet af 2. s. M., fastsatte Tillægs-Afgift af 2 Rd. pr. dansk Commercelæst.

Hvilket herved meddeles til Efterretning for alle Vedkommende. — Justitsministeriet den 19. Novembr. 1856.

Auglýsíng um að skip, sem eiga heima í konúngsríkinu Sikileyjum og fara kaupferðir til Íslands og Færeyja, sèu undan þegin að greiða 2 rda. aukagjald það af hverju dönsku lestarrúmi, sem ákveðið er í konúnglegum úrskurði 1. April þ. á.

Eptir samníngum, sem gjörðir eru milli konúngsríkisins Danmerkur og konúngsríkisins Sikileyja, og skipt er um á víxl þeirra á milli þann 4. f. m., eru þau skip, sem eiga heima í síðarnefndu konúngsríki og fara kaupferðir til Íslands og Færeyja, undanþegin að greiða 2

1856. rda. aukagjald það af hverju dönsku lestarrúmi, sem
19. Novbr. ákveðið er í konúnglegum úrskurði 1. April þ. á., sem birtur er með auglýsíng frá stjórn dómsmálanna, dagsettri 2. sama mánaðar.

þetta gefst hèrmeð öllum hlutaðeigendum til vitundar. — Stjórn dómsmálanna, 19. dag November-mánaðar 1856.

24. Novbr. **Plakat** angaaende **Udredelsen af de** til Iværksættelsen af den **islandske Handelslov fornödne Udgifter.** Frederiksborg Slot den 24. Novembr. 1856. — Publiceret i alle Jurisdiktioner i Sönder-Amtet; ligeledes i Snæfellsnes, Dala, Bardastrands og Stranda Sysseler i Vester-Amtet, og i alle Sysseler i Nord- og Öster-Amtet; 1858 i Myra og Hnappadals Syssel. I Isafjords Syssel derimod findes den ikke at være publiceret. — Plakaten er i Udkast approberet af Kongen ved Resolution 24. Novbr. (Isl. Forest. og Resol. Prot. 1856, Nr. 32) og underskreven ifölge Resol. 5. Decembr., hvormed dens Original er indheftet (Isl. Forest. og Resol. Prot. 1856, Nr. 36). — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk, to Blade i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Anden Side den danske Text, med Kongens og Justitsministerens (Simony's) Underskrifter; tredie Side den islandske Text uden Underskrifter, med Departementschefens Verifikation: „Samhljóða hinum íslenzka texta, vitnar Oddg. Stephensen". Fjerde Side blank. — Udkast til Plakaten, som den var forelagt Althinget 1855, i Departem. Tid. 1855, S. 826. Plakaten selv i Depart. Tid. 1857, S. 219—223 (med Motiver). Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 773.

Islandsk: Udkast forelagt Althinget 1855 med Motiver, særskilt Aftryk (hos Schultz) 8 Sider i 8vo; trykt med Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1855, Viðb. S. 44—49. III. — Forhandlingerne i Althinget see Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1855, S. 11. 21—22. 471—488. 523—537. 838—843. — Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Tíð. um stjórnarmálefni Íslands I, 147—148. Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1857, Viðb. B, S. 84. þjóðólf. IX, 81.

Plakat angaaende Udredelsen af de til Iværksættelsen af Loven af 15. April 1854 om Skibsfart og Handel paa Island fornödne Udgifter. 1856. 24. Novbr.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Efter at Vi have modtaget Vort troe Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Plakat angaaende Udredelsen af de til Iværksættelsen af Loven af 15. April 1854 om Skibsfart og Handel paa Island fornödne Udgifter, byde og befale Vi som fölger:

1. Udgifterne til de Foranstaltninger, som ere nödvendige for at gjennemföre Loven af 15. April 1854 om Skibsfart og Handel paa Island, blive for hvert Amts Vedkommende at afholde af Amtsrepartitionsfonden.

2. Forinden der tages endelig Bestemmelse om, at en Foranstaltning er nödvendig, bliver Althingets Betænkning at indhente; dog forbeholder Regjeringen sig forelöbigen at afgjöre dette Spörgsmaal, og blive da de dertil medgaaende Udgifter at anvise paa foranförte Maade.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 24. Novembr. 1856.

Opið brèf, um það, hvernig greiða skuli kostnað þann, er þarf til að fram fylgja lögum 15. April 1854, um siglíngar og verzlun á Íslandi.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vèr höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþíngis um frumvarp, er fyrir það hefir verið lagt, til opins brèfs um það, hvernig greiða skuli kostnað þann, er þarf til að framfylgja lögum 15. April 1854, um siglíngar og verzlun á Íslandi, bjóðum Vèr og skipum fyrir á þessa leið:

1. Kostnað þann, er leiðir af þeim ráðstöfunum, sem gjöra þarf til að framfylgja lögum 15. April 1854,

1856. um siglíngar og verzlun á Íslandi, skal greiða í hverju
24. Novbr. amti úr jafnaðarsjóði amtsins.

2. Áður en það verði fast ákveðið, að sú eða sú ráðstöfun sè nauðsynleg, skal bera það mál undir alþíngi, en stjórnin áskilur sèr rètt til að skera úr því til bráðabirgða, og skal þá greiða kostnað þann, er af því rís, á þann hátt, sem fyrr er getið.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr þegnlega að hegða. — Gefið í höll Vorri Friðriksborg, 24. dag November-mánaðar 1856[1].

4. Decbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Arvegave til en Slegfredsön.** Khavn den 4. Decembr. 1856. — Afskrift efter Original i Stiftamts-Archivet. Isl. Copieb. 1856, Nr. 576 (676).

I Anledning af det med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 19. August sidstl. hertil indsendte Andragende, hvori Bonden Jon Halldorsson af Helliskot anholder om Confirmation paa en af Husmand Jon Sigurðsson paa dennes Dödsleie afgivne Villieserklæring om, at hans treaarige Slegfredsön Paul, hvis Moder nu er gift med Andrageren, maa arve hans Efterladenskaber, undlader jeg ikke herved tjenstl. at meddele til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at den ansögte Confirmation ifölge Lovgivningens Bestemmelser ikke kan meddeles. — Justitsministeriet den 4. Decembr. 1856.

[1]) ved Justitsministeriets Skrivelse 23. Decbr. 1856 til Stiftamtmand Trampe tilstilles ham „nogle Exemplarer" af denne Plakat, med Tilföiende, at det Belöb af 200 Rd., der ved de to sidste Finantslove midlertidig har været bevilget som Lönning til en Politibetjent i Reykjavík, vil, som Fölge af de i nysnævnte Plakat indeholdte Bestemmelser, bortfalde fra 1. April næstkommende. Isl. Copiebog 1856, Nr. 645 (745).

Justitsministeriets Skrivelse til General-Postdirektoratet, ang. **Forsendelse af den islandske Post over Liverpool.** Khavn den 8. Decembr. 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 594 (694). 1856. 8. Decbr.

Da det af Ministeriet befragtede islandske Postskib «Sölöven», Capitain H. Stilhoff, efter Bestemmelsen skal retournere fra Liverpool til Reykjavík med den herfra afsendende Post den 1. Januar næstkommende, skulde jeg tjenstl. anmode D. Excell. om, behageligen at ville foranledige de Breve og Pakker, der deels fra offentlige Autoriteter, deels fra Private maatte önskes afsendte til Island med denne Leilighed, modtagne paa det herværende Posthus, samt derefter besörgede til Liverpool, ligesom ogsaa den fornödne Bekjendtgjörelse om Brevenes Indleveringstid, og hvad der iövrigt i Henseende til Forsendelsen bliver at iagttage, tör forventes behörigt udstedt fra General-Postdirektoratet. — Justitsministeriet den 8. Decembr. 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **engelske Fiskeres Forurettelser** mod Beboerne **af Grimsey.** Khavn den 9. Decembr. 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 595 (695). 9. Decbr.

Ved i Forbindelse med Justitsministeriets Skrivelse af 7. Oktbr. sidstl. at tilstille Udenrigsministeriet hoslagte, med ligeledes vedlagte Skrivelser fra Amtmanden over Islands Nord- og Öst-Amt, og Administratorerne for det offentlige Jordegods paa Grimsö hertil indkomne Besværing fra Beboerne paa bemeldte Ö over forskjellige Uordener og Excesser, der i Löbet af de sidste Aar ere begaaede sammesteds af engelske Fiskere, og fornemmelig over den i afvigte Sommer af disse foretagne Ödelæggelse af Öens bedste Ederfuglevarp, tör jeg tjenstl. anmode velbemeldte Ministerium om, gjennem den engelske Regjering at söge bevirket en Undersögelse

1856. af de saaledes mod de ovennævnte værgelöse Öbeboere
9. Decbr. forövede Excesser, samt de Paagjeldendes Afstraffelse, ligesom jeg ogsaa ved denne Leilighed paany maa udtale det som höist önskeligt, at der fra bemeldte Regjerings Side blev truffet fornödne Foranstaltninger til Forebyggelsen af lignende Overgreb for Fremtiden. — Justitsministeriet den 9. Decembr. 1856.

9. Decbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Indenrigsministeriet, ang. **Foranstaltninger** i Anledning af **Faareskab i Sönder-Amtet.** Khavn den 9. Decembr. 1856[1]. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 597 (697).

Ved at fremsende hoslagte med den ligeledes medfölgende Betænkning fra Stiftamtmanden over Island hertil indkomne Indberetning fra Landphysikus sammesteds, Dr. med. Hjaltelin, om det for Tiden i Sönder-Amtet grasserende Faareskab, skulde jeg tjenstligst anmode Indenrigsministeriet om, behageligen at ville foranledige, at det veterinaire Sundhedsraad afgiver sin Betænkning i Sagen.

Da jeg meget önsker, at faa denne Sag afgjort saa betimelig, at Justitsministeriets Svar til Stiftamtmanden kan afgaae med det den 1. i næste Maaned fra Liverpool til Island afgaaende Postskib, turde jeg tillige anmode velbemeldte Ministerium om, behageligen at ville foranledige, at Sagen bliver paaskyndet saa meget som muligt, saa at jeg om muligt inden den 20. dennes kunde modtage Sundhedsraadets Betænkning, hvorved tillige det Indesluttede udbedes tilbagesendt. — Justitsministeriet den 9. Decembr. 1856[2].

[1]) Justitsmin. Skriv. 23. Decbr. 1856.

[2]) Under 10. Decbr. 1856 skriver Indenrigsministeriet til det veterinaire Sundhedsraad, og forlanger dets Betænkning om Sagen. Tidsskrift for Veterinairer IV, S. 317—318.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Medikamenter for Spedalske.** Khavn den 11. Decembr. 1856. — Afskrift efter Originalen i Stiftamtets Archiv. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 607 (707). — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 148—149. 1856. 11. Decbr.

Ved til Justitsministeriet at indsende en fra Landphysikus i Island, Dr. med. Hjaltelin, modtagen Indberetning om hans Besög hos de Spedalske i Stranda og Rosmhvalanes Repper i Gullbringa Syssel, har Hr. Stiftamtmanden i behagelig Skrivelse af 10. Juni sidstl. bemærket, at De, i Anledning af hvad Landphysikus har anfört om Fattigmedikamenternes Utilstrækkelighed for dette Lægedistrikts Vedkommende, har tilskrevet vedkommende Sysselmand om at paalægge Communebestyrerne at forsyne saadanne Spedalske, som ei selv kunne betale de dem af Lægen anordnede Midler, med skriftlig Notice til Apothekeren om, at de af dem efter Lægens Anordning reqvirerede Medikamenter skulle blive betalte af vedkommende Fattigkasse. Men da det er at forudsee, at et saadant Tillæg til Fattigvæsenets Udgifter vil blive temmelig betydeligt og for Rosmhvalanes Reps Vedkommende, hvor efter Beretningen 27 Spedalske findes, saa byrdefuldt, at dette Distrikts faa Contribuenter ikke ville kunne udrede det til Fattigforsörgelsen nödvendige Belöb, uden selv aldeles at forarmes, har Hr. Stiftamtmanden derhos indstillet, at Amtet indtil videre maatte bemyndiges til af Amtsrepartitionsfonden aarligen at udrede et Belöb af indtil 80 Rd. til Betaling af Medikamenter for fattige Spedalske, navnligen i Rosmhvalanes Rep, imod at Udgifterne dokumenteres ved Lægens og vedkommende Communalbestyrelses Attester.

Idet Ministeriet med Hensyn til de anförte Omstændigheder bifalder den af Hr. Stiftamtmanden saaledes gjorte Indstilling, imödeseer man en aarlig Be-

1856. retning om, hvormeget der for hver Reps Vedkommende
11. Decbr. maatte blive udbetalt af Amtsrepartitionsfonden i det nævnte Öiemed. — Justitsministeriet den 11. Decembr. 1856.

15. Decbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Brandforsikkring for Reykjavík.** Khavn den 15. Decembr. 1856. — Afskrift efter Originalen i Stiftamtets Archiv. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 619 (719), blank i Brevbogen.

Efter med Hr. Stiftamtmandens behagel. Skrivelse af 28. Februar d. A. at have modtaget Gjenparter af det i Aaret 1848 til det daværende kgl. danske Cancellie indsendte Forslag til en Brandforsikkring for Reykjavík Kjöbstad, og den samme ledsagende Betænkning fra Stiftamtet af 21. Februar 1848, udbad jeg mig Indenrigsministeriets Yttringer om, hvorvidt og da under hvilke Betingelser det maatte kunne ventes, at Statskassen, som af Reykjavík Communalbestyrelse nu ansögt, vil overtage sig fuld Garanti for den omhandlede Brandforsikkring, indtil denne selv maatte have erhvervet tilstrækkelige Midler.

Efter at have corresponderet med Monarchiets Finantsministerium paa Grund af denne Sags finantsielle Betydning, tilbagemeldte Indenrigsministeriet under 29. Septbr. sidstl., at Samme fandt, at der in casu ikke var tilstrækkelig Anledning for Staten til at overtage en Garanti som den omspurgte, og at Ministeriet derfor ikke kunde give sit Samtykke til, at denne paabyrdes Kongerigets Finantser, hvorhos Ministeriet bemærkede, at Samme end mere var blevet bestyrket i denne Anskuelse derved, at det efter de i Sagen indeholdte Oplysninger om den i de sidste Aar indtraadte Forandring i Bygningsmaaden i Reykjavík næppe synes at være forbundet med særdeles Betænkelighed, at indlemme

bemeldte By under de danske Kjöbstæders Brandforsikkring. 1856. 15. Decbr.

Ved til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Communalbestyrelsen i Reykjavík at meddele Ovenstaaende, hvorefter der fra dette Ministeriums Side ikke vil kunne foretages Videre til Opfyldelsen af det i Communalbestyrelsens Skrivelse af 19. Febr. f. A. indeholdte Andragende angaaende denne Sag, skulde jeg, med Hensyn til de foranförte Yttringer af Indenrigsministeriet, betræffende en mulig Indlemmelse af Reykjavík By under de danske Kjöbstæders Brandforsikkring, overlade til Hr. Stiftamtmanden at foranledige Spörgsmaalet herom paany optaget, og eventualiter et Forslag fra Communalbestyrelsen udarbeidet, ledsaget af alle de i saa Henseende fornödne Oplysninger, i hvilken Henseende bemærkes, at den i Aaret 1846 til Cancelliet indsendte Opmaalings- og Taxationsforretning, Kort m. v., uagtet foretagen gjentagen Eftersögning, ikke have været at finde i Archivet. — Justitsministeriet den 15. Decembr. 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Proces om Stiftsbogtrykkeriets Privilegium.** Khavn den 17. Decbr. 1856. — Afskrift efter Originalen i Stiftamtets Archiv. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 627 (727). 17. Decbr.

I behagelig Skrivelse af 11. f. M. har Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærv., næst at ansöge om, at der maatte forundes det islandske Stiftsbogtrykkeri fri Proces for Höiesteret i den ved den islandske Landsoverret under 5. Novbr. f. A. imellem bemeldte Bogtrykkeri og Bogtrykkeriet paa Akureyri under Nord- og Öst-Amtet paadömte og af sidstnævnte Bogtrykkeries Bestyrelse til Höiesteret indankede Sag, angaaende Spörgsmaalet om, hvorvidt der ved den af dette Bogtrykkeri foranstaltede Trykning af Dr. Balles Lærebog

1856. maatte være gjort Indgreb i Stiftsbogtrykkeriets Ret
17. Decbr. til at lade bemeldte Lærebog trykke og forlægge, tillige anholdt om, at Modpartens Sagförer, Advokat Liebe, maatte, paa Grund af Vanskeligheden ved nu at reqvirere Sagens vidtlöftige Akter paany beskrevne ved begge Underinstantser, blive anmodet om at udlaanede ham i Oversættelse tilstillede Akter til Stiftsbogtrykkeriets eventuelt beskikkede Sagförer, enten til Afbenyttelse eller i det mindste til Afskrivning.

Ved i Anledning heraf tjenstl. at meddele Dem til behagelig Efterretning, at Ministeriet under D. D. har ladet udfærdige den ansögte Bevilling til fri Proces for Stiftsbogtrykkeriet, og samme tilstille Höiesterets-Advokat, Justitsraad Buntzen, der er beordret til at udföre Sagen paa Stiftsbogtrykkeriets Vegne, undlader man ikke at tilföie, at Höiesterets-Advokat Liebe paa derom gjort Forespörgsel har erklæret, Intet at have imod, at de hos ham beroende Akter udleveres Justitsraad Buntzen til fornöden Afbenyttelse, hvorom Sidstnævnte er underrettet. — Justitsministeriet den 17. Decembr. 1856.

17. Decbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Ret til Tiende af uddöde Qvilder,** og sammes **Retablering.** Khavn den 17. Decbr. 1856. — Afskrift efter Originalen i Stiftamtets Archiv. — Isl. Copieb 1856, Nr. 631 (731).

Med Hensyn til det af Revisionen ved Udsættelserne til Regnskaberne for Administrationen af de kgl. Jordegods- og Mandtalsbogs-Intrader af Gullbringa Syssel for Aarene til 31. Juli 1849 og 31. Marts 1852 opkastede Spörgsmaal om, hvorvidt vedkommende Tiendetagere kunne tilkomme Tiende af de 3 bortdöde Qvilder paa Jorden Rauðará, har Hr. Stiftamtmanden i behagelig Skrivelse af 21. Juni d. A. yttret den Formening, at dette Spörgsmaal maatte besvares bekræf-

tende, idet De til Stötte herfor navnligen har anfört, at det i Rentekammer-Skrivelse af 19. Juni 1787 er udtalt, at Kongens Kasse bör retablere de Qvilder, som bortdöe, uden at dette kan tilregnes vedkommende kongelige Leilænding, og at vedkommende Tiendetagere ikke synes at burde lide ved, at Qvildernes Retablering er forsömt. 1856. 17. Decbr.

Den citerede Bestemmelse kan imidlertid ingen Anvendelse have paa nærværende Tilfælde, hvor Qvilderne ere bortdöde formedelst Leilændingens Uduelighed og Fattighed, og Spörgsmaalet vil saaledes være at afgjöre efter almindelige Regler.

Da det nu i Tiendelovgivningen er en Grundsætning, at Tiende ikke kan fordres af Andet, end hvad der existerer og giver nogen Indtægt, skjönner Ministeriet ikke, at der tilkommer vedkommende Tiendetagere nogen Godtgjörelse for de omhandlede bortdöde Qvilder, der, efter hvad der er oplyst, ikke tidligere kunde retableres paa Grund af den Forringelse, som Jorden havde lidt ved den ovennævnte Leilændings slette Behandling, og jeg skulde derfor tjenstl. anmode Hr. Stiftamtmanden om, at ville tilkjendegive Vedkommende det Fornödne i Overeensstemmelse hermed, til Iagttagelse for Fremtiden ved Administrations-Regnskabets Aflæggelse.

Skulde der imidlertid, som Hr. Stiftamtmanden synes at forudsætte, nu være Udsigt til, at de ommeldte Qvilder maatte kunne indsættes paany, og hvortil det i saa Fald forventes, at Hr. Stiftamtmanden vil træffe den fornödne Foranstaltning, vil al Tvivl om Tiendetagernes Ret til den omspurgte Godtgjörelse derved være hævet. — Justitsministeriet den 17. Decbr. 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet i Island, ang. **Betaling for** 23. Decbr.

1856. 23. Decbr. **Sysselmændenes Undersögelser i Fattigforsörgelses-Sager.** Khavn den 23. Decembr. 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 644 (744).

I behagelig Skrivelse af 25. Oktbr. sidstl. har Hr. Amtmanden andraget, at De, i Anledning af en til Amtets Afgjörelse indstillet Fattigforsörgelsessag, har anmodet Sysselmanden i Stranda Syssel om, at tilveiebringe yderligere Oplysninger om tre i Arnæs Rep sig opholdende Personers Levnetslöb, navnligen ved at lade dem for Politiretten afgive Forklaring om samme, samt at bemeldte Sysselmand i denne Anledning i November Maaned forrige Aar har foretaget en Reise til fornævnte Rep, og at han derefter til Amtet har indsendt en Regning over de ved denne Reise foranledigede Omkostninger, til Belöb 16 Rd. 48 Sk., idet han har anholdt om at erholde dette Belöb refunderet af Amtets Repartitionsfond. Da den Reise, hvorved de omhandlede Udgifter ere foranledigede, ikke egentlig kan siges at være foretagen i det Offentliges, men derimod i vedkommende Communes Interesse, har Hr. Amtmanden anseet det for tvivlsomt, om der i Lovgivningen haves Hjemmel til at udbetale disse Udgifter af Amtsrepartitionsfonden, men da det paa den anden Side er at forudsee, at Sysselmanden andetsteds fra næppe nogensinde vil kunne faae sine Udgifter i den heromhandlede Sag erstattede, har De derhos, næst at bemærke, at De tidligere, hvor De har anseet det fornödent, har pleiet at give vedkommende Sysselmand Vink om, at de i slige Fattigvæsens-Sager maatte, saavidt muligt, söge at undgaae alle Udgifter ved Erhvervelsen af de Oplysninger, som til disse Sagers Afgjörelse maatte udfordres, udbedt Dem Ministeriets Bestemmelse om, hvorvidt det maa være Dem tilladt at udbetale vedkommende Sysselmand de ommeldte 16 Rd. 48 Sk. af Vester-Amtets Repartitionsfond, idet De derhos har tilföiet, at alene Embedsiver og Nidkjærhed have bevæget

Sysselmanden til strax at foretage den heromhandlede Reise, for at den paagjeldende Fattigforsörgelses-Sag desto hurtigere kunde blive afgjort. 1856. 23. Decbr.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade til behagelig Efterretning og fornöden Bekjendtgjörelse tjenstl. at meddele, at det vel for denne Gang tillades, at det omhandlede Belöb udbetales af Vester-Amtets Repartitionsfond, men at det forövrigt forventes, at Sysselmændene i lignende Sager, forsaavidt disse ikke kræve öieblikkelig Behandling eller Afgjörelse, enten optage Forhör paa deres Bopæl eller paa deres Reiser i andre Anliggender, da saadanne Udgifter i Almindelighed og udenfor de enkelte Tilfælde, hvor Omstændighederne undtagelsesviis gjöre en Afvigelse fornöden, ikke kunne ventes at blive anviste af bemeldte Fond. — Justitsministeriet den 23. Decembr. 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Forslag om **Anbringelse af Mærker paa engelske Fiskerskibe.** Khavn den 23. Decbr. 1856. — Afskrift efter Originalen i Stiftamtets Archiv. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 646 (746). 23. Decbr.

Efter at Justitsministeriet, i Anledning af Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 13. August d. A., igjennem Udenrigsministeriet havde gjort den storbrittanniske Regjering bekjendt med det af Dem i samme Skrivelse fremsatte Forslag om, at de engelske og irske Fiskerskibe, som benyttes i Farten paa Island, maatte, i Lighed med, hvad der iagttages med hollandske og franske i samme Fart beskjæftigede Skibe, blive forsynede med store Mærker paa begge Sider af Skroget og i Seilene, for at, i Tilfælde af fremtidige Uordener og Overgreb, vedkommende Skadelidende derved kunne blive sat istand til idetmindste at angive, til hvilket Fartöi de Skyldige höre, har bemeldte Regjering igjen-

1856. nem samme Ministerium tilbagemeldt, at den efter den
23. Decbr. engelske Lovgivning ikke seer sig istand til at paabyde en saadan Foranstaltning, idet det efter bemeldte Lovgivning er anseet for et tilstrækkeligt Kjendemærke, at Navnet paa ethvert Skib skal være malet paa dets Agterspeil[1].

Dette har man ikke villet undlade tjenstligst at meddele Hr. Stiftamtmanden til behagelig Underretning. — Justitsministeriet den 23. Decembr. 1856.

23. Decbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Betaling for Qvarantaineforanstaltninger** af Amtets **Repartitionsfond.** Khavn den 23. Decembr. 1856. — Afskrift efter Originalen i Stiftamtets Archiv. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 649 (749).

Med behagelig Skrivelse af 7. f. M. har Hr. Stiftamtmanden hertil indsendt et Andragende, hvori Communalbestyrelsen i Reykjavík har anholdt om, at nogle, deels ved Udstedelsen af en Politiplakat i det danske og engelske Sprog, indeholdende de vigtigste Bestemmelser af Qvarantainelovgivningen og Loven af 15. April 1854, deels til Anbringelsen af et Qvarantaineflag paa en af Byens Landingsbroer, samt til Betaling af Leien af bemeldte Landingsbro, foranledigede Udgifter, hvilke

[1]) Understatssekretairen for Englands udenlandske Anliggender, Grev Shelburne, til Grev Reventlow-Criminil, dateret Foreign Office Novbr. 15. 1856:

„In reply to the inquiry contained in Your letter of the 24. ult. as to whether British Fishing Vessels, frequenting the coasts of Iceland, might be compelled to carry distinguishing numbers to lead to their identification in cases of misconduct: I beg to inform You, that H. Ms. Government has no power under existing laws to enforce such a regulation; but that as the names of all vessels are required to be conspicuously painted on the stern, it is supposed that means exist for distinguishing them". Isl. Journ. 6, Nr. 776 a.

i Henhold til Indenrigsministeriets Skrivelse af 6. Juli f. A. ere blevne afholdte af Reykjavík Kæmnerkasse, maatte blive bemeldte Kasse refunderede af Sönder-Amtets Repartitionsfond, samt at ligeledes alle fremtidige Udgifter til Qvarantainevæsenet maatte blive udredede af denne Fond. 1856. 23. Decbr.

Foranlediget heraf skulde jeg til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse samt fornöden Foranstaltning tjenstl. melde, at der, navnlig med Hensyn til Bestemmelserne i den under 24. f. M. udkomne Plakat om Udredelsen af de til Iværksættelsen af Loven af 15. April 1854 fornödne Udgifter, sammenholdt med allerh. Resolution af 6. Juni 1851, ikke findes at være Noget at erindre imod, at Communalbestyrelsens foranförte Andragende i det Hele tages til Fölge. — Justitsministeriet den 23. Decembr. 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Foranstaltninger mod Faareskab** i Sönder-Amtet. Khavn den 23. Decbr. 1856. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 650 (750). 23. Decbr.

Da Hr. Stiftamtmanden, ved hertil at indsende en fra Landphysikus i Island, Dr. med. Hjaltelin, modtagen Indberetning om det for Tiden i Sönder-Amtet grasserende Faareskab, i behagelig Betænkning af 14. f. M. har yttret en fra bemeldte Embedsmand afvigende Anskuelse om Maaden, hvorpaa man hensigtsmæssigst bör söge at standse dette Onde [1], har jeg, med særdeles

[1] I en Indstilling til Justitsministeriet af 29. Oktobr. 1856 havde Landphysikus gjort opmærksom paa, at Nedslagtning af de mistænkte og angrebne Hjorder ikke vilde være hensigtsmæssig til at udrydde Sygdommen, foruden det overordentlige Tab, Landet derved vilde lide, og at det grasserende Faareskab er fuldkommen helbredeligt, naar Curen foretages rigtig og med den fornödne Kraft. Han foreslog Nedsættelsen af en Comité, bestaaende af Syssel-

1856. Hensyn til denne Sags Vigtighed for Landet, troet at
23. Decbr. burde give det veterinaire Sundhedsraad Leilighed til at afgive sin Betænkning i Sagen.

Af den Betænkning, som jeg derefter har modtaget, og hvoraf en Afskrift hoslagt fölger[1], vil Hr.

---

manden, en af Stiftamtet udvalgt Mand, samt Landphysikus og Dyrlæge Finnbogasen, der skulde foreslaae og iværksætte de nödvendige Foranstaltninger til med Kraft at udrydde Sygdommen i Sönder-Amtet, og at Comitéen skulde understöttes af Övrigheden og af udvalgte Bönder, som maatte vaage over Forholdsreglernes strænge Gjennemförelse. Stiftamtet billigede imidlertid ikke Nedsættelsen af en saadan Comité, deels paa Grund af de dermed forbundne store Bekostninger, deels fordi det ikke heri saa nogen större Garanti for en bedre Gjennemförelse af de trufne Forholdsregler, end ved den af Stiftamtet allerede trufne Foranstaltning. Det havde nemlig den 29. Septembr. skrevet til Sysselmændene i Arnæs, Rangarvalla og Skaptafells Sysseler, og indskjærpet dem at vaage over, at For. 12. Mai 1772 § 1—5 med Samvittighedsfuldhed og Strænghed overholdes, samt befalet dem ugentlig at indgive til Amtet Beretning om, hvad af dem i saa Henseende er foretaget.

[1]) I Betænkning 15. Decembr. 1856 yttrer det veterinaire Sundhedsraad (undert. H. Bagge) Fölgende:

„Man maa være enig med Stiftamtmanden i, at der næppe behöves Oprettelse af en særegen Comité, saaledes som af Landphysikus er foreslaaet. Derimod vil det uden Tvivl være nödvendigt, at overdrage Dyrlæge Finnbogasen det Hverv, at tage Sygdommen under Behandling paa det Offentliges Vegne, ved Rundreiser at undersöge de angrebne eller mistænkte Flokke, og deels selv, deels ved Hjælp af egne ved ham dertil oplærte Medhjælpere at udföre Kuren, som ikke med tilstrækkelig Virkning kan udföres af Andre end oplærte Folk. Hvis de i Dieterichs Haandbog anförte Midler ikke skulde være tilstrækkelige ved Behandlingen, vilde da ogsaa af Dyrlægen kunne anvendes mere indgribende Midler, f. Ex. Arsenik, til Vaskning af Dyret. Ligeledes kunde Dyrlægen paasee, at de angrebne Dyr blive holdte strængt afsondrede, og vaage over, at der til Foraaret ikke fra Besætninger, som maatte

Stiftamtmanden behagel. erfare, at Raadet har erklæret sig enig med Landphysikus, saavel om Sygdommens Helbredelighed, naar den bliver rigtig behandlet, som om den hidtil brugte Kurmethodes Hensigtsmæssighed, idet det kun har tilföiet, at hvis de i Dieterichs Haandbog anförte Midler ikke skulde være tilstrækkelige ved Behandlingen, vil der ogsaa kunne anvendes mere indgribende Midler, f. Ex. Arsenik til Vaskning af Dyret. Naar Landphysikus derimod har foreslaaet, at der, for at det kunde overholdes, at Skabkuren strængt og conseqvent blev gjennemfört, maatte blive oprettet en af fire Medlemmer bestaaende Comitée, med det Hverv, at træffe de i saa Henseende fornödne Foranstaltninger, da har Raadet med Hr. Stiftamtmanden været enigt i, at en saadan Forholdsregel ikke er nödvendig. Derimod har Raadet foreslaaet, at det overdrages Dyrlæge Finnbogasen at tage Sygdommen under Behandling paa det Offentliges Vegne, ved Rundreiser at undersöge de angrebne eller mistænkte Flokke, og deels selv, deels ved Hjælp af egne ved ham dertil oplærte Medhjælpere at udföre Kuren, som efter Raadets Mening ikke med tilstrækkelig Virkning kan udföres af Andre end oplærte Folk.

1856. 23. Decbr.

Ligeledes skulde Dyrlægen paasee, at de angrebne Dyr blive holdte strængt afsondrede, og vaage over,

ansees for mistænkelige, paa Grund af at Sygdommen kortere Tid forud havde været tilstede der, kommer Faar paa fælles Græsgange. Raadet maa ligeledes bifalde, at man har dræbt enkelte Faar i Flokke, som vare angrebne, naar man derved kunde have Haab om at standse Sygdommens Udbredelse, ligesom saadanne Faar bör dræbes, som ere angrebne i höi Grad og modstaae den anvendte Behandling. Men iövrigt maa man være enig med Landphysikus, saavel om Sygdommens Helbredelighed, naar den bliver rigtigt behandlet, som om dens Farlighed for Landets Faareavl, dersom den ikke itide bliver standset ved kraftig Indskriden fra Regjeringens Side". Isl. Journ. 6, ad Nr. 854 a; jfr. Tidsskrift for Veterinairer V, 216—217.

1856. at der til Foraaret ikke fra Besætninger, som maatte
23. Decbr. ansees for mistænkelige, paa Grund af, at Sygdommen i kortere Tid forud havde været tilstede der, komme Faar paa fælles Græsgange.

Endelig har Raadet bifaldet, at man efter den af Hr. Stiftamtmanden dertil trufne Foranstaltning har dræbt enkelte Faar i Flokken, som vare angrebne, forsaavidt man dermed kunde have Haab om at standse Sygdommens Udbredelse, ligesom det har yttret, at saadanne Faar bör dræbes, som ere angrebne i höi Grad og modstaae den anvendte Behandling.

Da Ministeriet i det Hele maa tiltræde de af Sundhedsraadet fremsatte Bemærkninger og Forslag, skulde jeg tjenstl. anmode Hr. Stiftamtmanden om, behageligen at ville træffe de i Overeensstemmelse hermed nödvendige Foranstaltninger, efter Overlæg med Landphysikus Hjaltelin, idet jeg tilföier, at de Omkostninger, som herved foranlediges, ville, forsaavidt de hidröre fra Dyrlægens eller hans Medhjælperes Forretninger, eller overhovedet fra Foranstaltninger, der af ham iværksættes, ikke blot efter det Offentliges Reqvisition, men tillige i det Offentliges Interesse, være at udrede af Amtsrepartitionsfonden, men at derimod vedkommende Eiere selv ville have at afholde alle Udgifter til Rögten og Kuren, samt til Medikamenter, som anvendes til Helbredelse af smittede eller for smittede mistænkte Faar.

Idet jeg endnu bemærker, at der, naar Sagen ordnes paa foranförte Maade, ikke vil være Spörgsmaal om at tilstaae Repstyrerne en særlig Godtgjörelse i den her omhandlede Anledning, saaledes som der var andraget paa i Hr. Stiftamtmandens forberörte Skrivelse, forventer jeg Indberetning om de trufne Foranstaltninger og sammes Fölger indsendt med næste Postskib, og fremdeles naar Leilighed gives. — Justitsministeriet den 23. Decembr. 1856.

Justitsministeriets Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, angaaende **Opsamling af Træflydere, udkastede** for at undersöge **Strömningerne i de nordlige Have.** Khavn den 23. Decembr. 1856. — Afskrift efter Originalen i Stiftamtets Archiv. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 651—653 (751—753). 1856. 23. Decbr.

Ifölge en fra den herværende keiserlige franske Gesandt modtagen Nota har Udenrigsministeriet underrettet Justitsministeriet om, at Hs. keiserlige Höihed Prinds Napoleon paa den af ham i afvigte Sommer foretagne Reise i Nordhavene har, for at samle yderligere Iagttagelser over Strömningerne i hine Farvande, paa forskjellige Steder ladet udkaste en Mængde Træflydere, der indeslutte en Seddel med en nöiagtig Angivelse af det Sted, hvor hver af dem er udkastet. Da det imidlertid til Opnaaelsen af det tilsigtede Resultat er af Vigtighed, at disse Flydere ikke gaae tabt, har den keiserlige Gesandt paa sin Regjerings Vegne udtalt det Önske, at der maatte blive draget Omsorg for, at de af hine Træflydere, der muligen maatte drive iland ved de danske Kyster, maatte blive optagne og uden Undtagelse tilstillede Gesandtskabet. Og har Udenrigsministeriet i Anledning heraf, næst at fremsende nogle trykte Exemplarer af en af Prinds Napoleon til Videnskabernes Akademi i Paris rettet Skrivelse, der indeholder en fuldstændig Beskrivelse af de omhandlede Flydere, anmodet undertegnede Ministerium om at paalægge vedkommende Autoriteter paa Island, Færöerne og Grönland, at bringe Indholdet af Bilaget til almindelig Kundskab, og saavidt muligt sörge for, at de af oftmeldte Flydere, der maatte inddrive paa Kysterne sammesteds, blive optagne og til videre Foranstaltning hertil indsendte.

Ved herom at meddele Hr. Stiftamtmanden (Amtmanden) Underretning, sknlde jeg, næst at vedlægge

1856. 1 Exemplar af ovennævnte Skrivelse fra Prinds Na-
23. Decbr. poleon, tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen at ville træffe de fornödne Foranstaltninger i Overeensstemmelse hermed, og i sin Tid om Udfaldet meddele nærmere Indberetning hertil. — Justitsministeriet den 23. Decembr. 1856 [1].

[1]) I Bladet Þjóðólfur 7. Februar 1857 (IX, 41) er paa Stiftamtmand Grev Trampes Foranstaltning indrykket fölgende Bekjendtgjörelse:

„Löggæzluráðgjafinn hefir skrifað stiptamtinu, að Hans keisaral. Hátign, prinz Napoléon, á ferð sinni um norðurhöfin í sumar er leið hafi, til að kynna sèr straumana í þessum höfum, á ymsum stöðum látið kasta útbyrðis mörgum trèduflum með flösku (eða glasi) innaní, og í glasinu seðil á ensku, latínu og rússnesku, en á frakknesku þannig hljóðandi:

„Voyage de S. A. I. le prince Napoléon a bord de la corvette La reine Hortense, commandée par M. de la Ronciére, capitaine de Vaisseau.

Billet jeté a la mer le . . . 1856.

Latitude

Longitude du meridien de Paris

Celui, qui trouverait ce billet est prié de le remettre au consul français le plus voisin. N."

Samkvæmt brèfi frá hinum frakkneska sendiherra hefir lögstjórnarráðgjafinn skipað stiptamtinu að annast um, að þau af ofan umgetnum trèduflum, sem finnast kynnu rekin hèr við land, verði send hinum franska sendiherra með skýríngu þar að lútandi.

Því biður stiptamtið einn og sèrhvern, sem fundið hefir eða framvegis kann að finna hin um töluðu trèdufl, að senda sèr þau, með skýrslu um nafn þess er fundið hefir, og nákvæmri frásögn um stað þann og tíma, er þau eru fundin á".

Med Skrivelse 28. Februar 1857 indsender Stiftamtmanden Beretning om en (i Sönder-Amtet?) opdreven Træflyder, samt Efterretning om, „at en anden af de paagjeldende Træflydere skal være opdreven her i Sydamtet"); med Skrivelse 2. Marts 1857 indsender Stiftamtmanden ligeledes en til Træflyderne hörende Seddel, der var opdreven paa Forstranden ved Keta, nordvestligst i Skaga-

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **Valgmöder til Althinget i Nordermula Syssel.** Khavn den 23. Decembr. 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 655 (755). 1856. 23. Decbr.

I behagelig Skrivelse af 14. Oktbr. sidstl. har Hr. Amtmanden, i Overeensstemmelse med Forordn. af 8. Marts 1843 § 36 indberettet, at der i Anledning af et Valg til Althingsforsamlingen i Sommeren 1857 har været berammet et Valgmöde i Nordermule Syssel, men at Ingen er bleven valgt til Deeltagelse i bemeldte Forsamling, da kun een af Vælgerne havde givet Möde, og denne undslog sig for at stemme.

Foranlediget heraf skulde jeg tjenstl. anmode Hr. Amtm. om, behageligen at ville foranledige, at der til Foraaret berammes et nyt Valgmöde i bemeldte Syssel. — Justitsministeriet den 23. Decembr. 1856.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Skolebygningens Bidrag** til Byens **Kæmnerkasse i Reykjavik.** Khavn den 23. Decembr. 1856. — Afskrift efter Originalen i Stiftamtets Archiv. — Isl. Copieb. 1856, Nr. 659 (759). 23. Decbr.

Efter Modtagelsen af Hr. Stiftamtmandens og Deres Höiærværdigheds behagelige Skrivelse af 8. f. M., og den samme vedlagte Erklæring fra Communalbestyrelsen i Reykjavík, betræffende det af Revisionen i dennes Antegnelser til Regnskaberne for det islandske lærde Skolevæsen for Aarene 1851—52 og 1852—53 reiste

fjords Syssel. — Sysselmand i Bardastrands Syssel Jón Thoroddsen indsendte under 15. August 1857 til Justitsministeriet en af disse Sedler, som var drevet op med sin Træflyder paa Forstranden ikke langt fra Haga paa Bardastrand i Tidsrummet fra 20. August til 15. Septembr. 1856. Isl. Journ. 6, 1110. 1111. 1572.

1856. Spörgsmaal om, hvorvidt Skolebygningen er pligtig til
23. Decbr. at svare Bidrag til Reykjavíks Kæmnerkasse, skulde jeg herved tjenstl. tilbagemelde, at Ministeriet tiltræder den af Dem yttrede Anskuelse om, at bemeldte Bygning ikke kan ansees fritagen for at udrede det omhandlede Bidrag. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 23. Decembr. 1856.

24. Decbr. Finantsministeriets **Bekjendtgjörelse** angaaende **Udprægning af Smaamynt.** Khavn den 24. Decbr. 1856. — Denne Bekjendtgjörelse (undert. Andræ-Dorph) anföres ikke at være bekjendtgjort i Island, ligesom den heller ikke er udgiven paa Islandsk, overeensstemmende med For. 21. Decbr. 1831, men den optages her i Forening med Myntlovgivningen. — Original-Aftryk hos Schultz, to Blade i 4to. Depart. Tid. 1857, S. 29. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1856, S. 777.

Bekjendtgjörelse om Udprægning af Een-Skillinger i Bronce.

Ved allerh. Resolution af 14. Januar 1855 har Hs. M. Kongen allern. bifaldet, at der udpræges:

Een-Skillinger med fölgende Præg: paa Adversen: Hans Majestæts kronede Navnechiffre, omgivet af Egelöv, og paa Reversen: et 1-Tal i en Cirkel med riflet Grund, med Omskrift: Skilling-Rigsmönt.

I Overeensstemmelse med Lov af 4. Juni 1856 og kgl. Resolution af 23. Septbr. næstefter er denne Skillemönt udpræget af fölgende Metalsammensætning: 90 Dele Kobber, 5 Dele Tin og 5 Dele Zink; dens Diameter er 1/15 Deel af en dansk Fod, dens Vægt 1/120 Deel af eet Pund Cöllnsk Vægt.

Dette bekjendtgjöres herved til almindelig Efterretning, med Tilföiende, at denne Skillemönt nu vil blive sat i Omlöb. — Det kongel. Finantsministerium, Kjöbenhavn den 24. Decembr. 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Handelshuset Georg Hansen i Christiania, ang. **Afbenyttelse af smaae Skibe til Spekulanthandel** i Island. Khavn den 30. Decembr. 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 671 (771). 1856. 30. Decbr.

I Gjensvar paa Deres Andragende af 12. dennes om Tilladelse til at sende en Ladning Varer i et Dæksfartöi af under 15. Commerce-Læsters Drægtighed til Island, til direkte Forhandling fra Borde, meddeles Dem herved, at ligesom Loven om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April 1854 ikke forbyder fremmede Staters Undersaatter at afsende Varer fra Udlandet til Island i Skibe af hvilkensomhelst Störrelse, saaledes foreskriver bemeldte Lov heller ikke nogen Störrelse for de Skibe, fra hvilke det er tilladt Indlændinge saavelsom Udlændinge i et Tidsrum af 4 Uger direkte at drive Handel med Landets Indvaanere paa de autoriserede Handelsteder i Island. Det er kun til Beskyttelse for den indenlandske Fart paabudet, at fremmede Skibe, som benyttes til Vareförsel enten imellem forskjellige Havne paa Island, eller imellem Island og de övrige Dele af Monarchiet, skulle have en Störrelse af over 15 Commerce-Læsters Drægtighed.

Et Bilag fölger hoslagt tilbage. — Justitsministeriet den 30. Decembr. 1856.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, ang. **Udgifter ved Amtmændenes Inspektionsreiser.** Khavn den 31. Decembr. 1856. — Isl. Copiebog 1856, Nr. 677 (777). 31. Decbr.

Ved hertil at indsende Beregning over Udgifterne ved Deres Inspektionsreiser i Skagafjords og Hunavatns Sysseler i 1855 og 1856, forsaavidt saadanne ikke udredes af Amtets Repartitionsfond, har Hr. Amtmanden

1856. i behagelig Skrivelse af 14. Oktbr. sidstl. anholdt om,
31. Decbr. at bemeldte Udgifter, der udgjöre et Belöb af 77 Rd., maae udbetales til Cand. jur. St. Thorarensen, tilligemed de ifölge Deres under 1. Marts f. A. indsendte Regning overskydende 22 Rd. 48 Sk.

Hvad det sidst anförte Belöb angaaer, har Ministeriet vel efter Omstændighederne for denne Gang tilladt, at samme ogsaa maa godtgjöres Dem, og er det saaledes under D. D. herfra foranlediget, at der i Overeensstemmelse med Deres Begjæring i fornævnte Skrivelse af 14. Oktbr. d. A. vil blive anviist Cand. jur. St. Thorarensen et Belöb af ialt 99 Rd. 48 Sk. til Udbetaling af Finantshovedkassen her i Staden, men jeg maa dog henlede Deres Opmærksomhed paa, til Iagttagelse i Fremtiden, at den allerh. Resolution af 16. Mai 1829 ikke giver Amtmændene Adgang til at erholde de Belöb godtgjorte, hvormed deres Udgifter ved et enkelt Aars Inspektionsreise overstige 100 Rd.

Slutteligen skulde jeg, da man hidtil har savnet de ved Rentekammer-Skrivelse af 13. Juni 1829 befalede Indberetninger om Resultatet af Deres Inspektionsreise, have Dem erindret om, for Fremtiden at indsende saadanne. — Justitsministeriet den 31. Decbr. 1856.

REGISTER.

Aager, *see* Pengevæsenet.

Academi, *see* Universitetet.

Administration, Administratorer, *see* Jordegods-Administration.

Advokater, *see* Retterne.

Afgiftsvæsenet, *see* Handel og Skibsfart, Skatter og Afgifter, Sportelvæsenet, Tiende.

Agerdyrknings-Redskaber, *see* Landbovæsenet.

Akter i Sager, *see* Retterne.

Akureyri (Öefjord).

1855.	14. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Udbetaling af Amtets Repartitionsfond til et Politiskilt (paa Akureyri).
—	14. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Politi og Lægetilsyn paa nogle Handelsteder.
—	9. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. de Althinget forelagte Lovudkast (5).
—	15. Juni.	Love for Nord- og Öster-Amtets Bogtrykkeri.
—	19. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Postgangen mellem Akureyri og Reykjavík.
1856.	28. April.	Justitsmin. Skriv. ang. en særegen Communal-Indretning for Akureyri.

Alimentationsbidrag, *see* Fattigvæsen, Lösagtighed.

Althinget, *jevnf.* Forfatning, Lovgivning.

1855.	7. Febr.	Indenrm. Skriv. ang. Althingets Petition om Oprettelse af et Bank-Institut i Reykjavík.
—	22. Febr.	Indenrm. Skriv. ang. Althingets Andragende om Gjaftoldens Oppebörsel.
—	2. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Formen for Udvidelsen af almindelige danske Love til Island.
—	22. Marts.	Kgl. Resol. ang. Althingets Andragende om Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet m. v. (kgl. Bekg. 7. Juni 1855 II, 2).
—	22. Marts.	Kgl. Resol. ang. Althingets Andragende om, at Lovene for Island stadfæstes ved Kongens Underskrift (kgl. Bekg. 7. Juni 1855. II, 4).
—	22. Marts.	Kgl. Resol. ang. Althingets Andragende om Afhjælpning af Pengemangel i Island, samt Oprettelse af et Bank-Institut, m. m. (kgl. Bekg. 7. Juni 1855. II, 6).
—	13. April.	Kgl. Resol. ang. Althingets Andragende om Oprettelse af et Landvæsens-Institut paa Island.
—	13. April.	Kgl. Resol. ang. Althingets Petition om Forandring i Gjaftoldens Ydelse og om Afskaffelse af Mandtalsfisk.
—	9. Mai.	Kgl. Resol. (i Anl. af Althingets Forslag) ang. Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelse m. v. (Bekg. 7. Juni 1855. II, 11).
—	9. Mai.	Kgl. Resol. ang. Udvidelse af nogle i Aarene 1847 til 1852 udkomne almindel. Forordninger og Love til Island (Bekg. 7. Juni 1855. I).
—	9. Mai.	Kgl. Resol. ang. Udarbeidelse af Udkast til en Tyendelov for Island.
—	15. Mai.	Indenrigsmin. Skriv. ang. Stiftamtmandens Tilbagereise (inden Althingets Sammentræden).

1855. 18. Mai. Kgl. Resol. ang. Forslag til Matrikelsagens videre Fremme i Island.
— 7. Juni. Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853 (see især II, 3).
— 8. Juni. Indenrm. Skriv. ang. Behandlingsmaaden af private Andragender i Althinget m. v.
— 9. Juni. Indenrm. Skriv. ang. de Althinget forelagte Lovudkast.
— 9. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Forelæggelse for Althinget af de almindelige Love for Danmark i Aarene 1853—1854.
— 8. August. Aab. Brev ang. Foranstaltninger til Forebygg. af Dyrtid og Mangel.
— December. Reglement for Udlaan af Böger fra Althingets Bibliothek i Rvík.
— 22. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Althingsskat af Embedsjorder.
— 23. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Valgmöder til Althinget i Nordermula Syssel.

Amtmænd, *jevnf.* Embeder, Embedsmænd, Repartitionsfond.

1855. 22. Marts. Kgl. Resol. ang. Althingets Andragende om Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet m. v.
— 28. Marts. For. for Island, ang. Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse (§ 14).
1856. 31. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Udgifter ved Amtmændenes Inspektionsreiser.

Amtsrepartitionsfond, *see* Repartitionsfond.
Apothek, Apothekere, *see* Medicinalvæsenet.
Arrestanter, *see* Criminalvæsenet, Politivæsenet.

Arv og Skifte, *jevnf.* Finantserne, Umyndige.

1855. 28. Marts. Lov om den svævende Statsgjæld.
— 28. Marts. Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.
— 18. April. Kgl. Confirmation paa en Disposition eller saakaldet Bænkegave-Akt til Fordeel for Giverens Hustru.

1855. 19. April. Indenrm. Skriv. ang. Statskassens Forrentning af Umyndiges og Stiftelsers Midler.

— 26. April. Isl. Depart. Skriv. ang. Gebyr for kgl. Confirmation paa en Bænkegave-Akt (S. 110 Anm.).

— 9. Mai. Plak. ang. Ophör af Bekjendtgjörelser i den Altonaiske Merkur o. s. v. (Lov 25. April 1850), jevnf. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 6.

— 2. August. Reskr. ang. Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856, og sammes Offentliggjörelse.

— 31. August. Statsregnskab for Kongerigets Vedkommende for Finantsaaret fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855.

— 19. Septbr. Justitsmin. Skriv. ang. Skifteforvaltningen i en Sysselmands Bo.

— 16. Oktbr. Reskr. ang. Bekjendtg. af Statsregnskab fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855.

1856. 28. Febr. Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1856 til 31. Marts 1857.

— 2. Oktbr. Reskr. ang. Bekjendtg. af Statsregnskab fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.

— 4. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Arvegave til en Slegfredsön.

Assurance.

1856. 25. Juli. Justitsmin. Skriv. ang. Oprettelse af Assurance for Reykjavík.

— 15. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Brandforsikkring for Reykjavík.

Auktioner.

1856. 12. Septbr. Justitsmin. Skriv. ang. Auktions-Salair ved Forauktionering af Hospitalslodder.

Bank, Bankvæsen, *jevnf.* Pengevæsenet.

1855. 7. Febr. Indenrm. Skriv. ang. Althingets Petition om Oprettelse af et Bankinstitut i Reykjavík.

1855. 22. Marts. Kgl. Resol. ang. Althingets Andragende om Afhjælpning af Pengemangel i Island, samt Oprettelse af et Bank-Institut m. m.

— 7. Juni. Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853 (II, 6).

Bestallinger, *jevnf.* Embeder, Embedsmænd, m. v.

1856. 28. Januar. Aabent Brev ang. Udfærdigelsen af nye Bestallinger.

— 8. Marts. Justitsmin. Circ. ang. Fornyelse af Bestallinger.

Bevillinger.

1855. 29. Mai. Justitsmin. Skriv. ang. (Bevilling til) offentlig Stævning under en Eiendomstrætte.

— 31. Oktbr. Isl. Depart. Skriv. ang. Forhandlingerne om Anlæggelsen af en elektrisk Telegraph over Island til Amerika.

— 10. Novbr. Justitsmin. Skriv. ang. Forhandlingerne om Anlæg af elektrisk Telegraph over Island til Amerika.

1856. 28. April. Justitsmin. Skriv. ang. Indberetninger om Udstedelse af Myndigheds-Bevillinger.

Biskoppen, *jevnf.* Geistligheden, Pastoralseminariet, Skolen.

1855. 19. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Bisperesidentsens Forflyttelse fra Laugarnes til Reykjavík.

1856. 8. April. Justitsmin. Skriv. ang. Bisperesidentsens Forflyttelse fra Laugarnes til Reykjavík.

— 22. Septbr. Kgl. Resol. ang. Bortsalg af Bisperesidentsen Laugarnes, saavel Jord som Bygninger.

Bispestolene, *jevnf.* Geistligheden, Kirker.

1855. 25. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Tiende af den forrige Holum Bispestols Jorder.

1855. 31. Oktbr. Indenrigsm. Skriv. ang. Sagen om Tiende-Ydelse af den forrige Holum Domkirkes Jorder.

Brandforsikkring, *see* Assurance.

Brandvæsen, *see* Reykjavik.

Budget, *see* Finantserne.

Byfoged, *see* Reykjavík.

Bygsel, *see* Jordegods-Administration.

Bænkegave-Akt (Bekkjargjöf), *see* Arv og Skifte.

Böger, Bogtrykkeri, Bibliothek, m. v.,
jevnf. Literatur, Politivæsenet, Pressen, Presselovgivning m. v., Selskaber.

1855. 31. Januar. Indenrm. Skriv. ang. Udgivelsen af kgl. Resolutioner og ministerielle Skrivelser (ved det islandske Literaire Selskab.

— 22. Febr. Lov ang. Kundgjörelser i Adressekontorets Efterretninger.

— 9. Mai. Kgl. Resol. ang. Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelse m. v. (Bekg. 7. Juni 1855. II, 11).

— 9. Mai. Kgl. Resol. ang. Udvidelse af nogle i Aarene 1847 til 1852 udkomne almindel. Forordninger og Love til Island (Lov 25. April 1850; Lov 3. Januar 1851).

— 9. Mai. Plak. ang. Ophör af Bekjendtgjörelser i den Altonaiske Merkur o. s. v. (Lov 25. April 1850); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 6.

— 9. Mai. For. ang. Lov om Pressens Brug (Lov 3. Januar 1851); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 3.

— 7. Juni. Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853 (II, 11).

— 8. Juni. Indenrm. Skriv. ang. Behandlingsmaaden af private Andragender i Althinget m. v.

1855. 9. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelsesmaade, Regnskabsvæsen m. v.

— 15. Juni. Love for Nord- og Öster-Amtets Bogtrykkeri.

— 6. August. Islands Stiftsövrigheds Contrakt om Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelse.

— 4. Septbr. Kirke- og Underviisn. Min. Skriv. ang. en ny Fundats for det islandske Stiftsbibliotheks faste Fond, m. m.

— 9. Novbr. Isl. Depart. Skriv. ang. Bekjendtg. om opdrevet Vrag.

— 20. Novbr. Kirke- og Underviisn. Min. Skriv. ang. Regnskab for Skolens Bibliothek.

— Decembr. Reglement for Udlaan af Böger fra Althingets Bogsamling i Rvík.

1856. 8. Marts. Justitsmin. Skriv. ang. Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelse.

— 22. April. Justitsmin. Skriv. ang. Forstaaelse af Loven om Pressens Brug.

— 2. Mai. Isl. Depart. Circ. ang. Uddeling af et Skrift om Islands statsretlige Stilling.

— 20. Mai. Fundats for Islands Stiftsbibliothek. (S. 527—528).

— 10. Juli. Kgl. Confirmation paa en Fundats for Islands Stiftsbibliotheks faste Fond.

— 12. Novbr. Kirke- og Underviisn. Min. Skriv. ang. Salg af Böger fra Skolebibliotheket.

— 17. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Proces om Stiftsbogtrykkeriets Privilegium.

Capitelstaxt,

jevnf. Geistligheden, Jordegods-Administration, Kirker, Skatter og Afgifter, Tiende.

1855. 23. Januar. Capitelstaxt for Hunavatns og Skagafjords Sysseler, fra Medio Mai 1855 til samme Tid 1856.

— 23. Januar. Capitelstaxt for Öefjords og begge Thingöe Sysseler, fra Medio Mai 1855 til samme Tid 1856.

1855. 23. Januar. Capitelstaxt for Nordermula og Söndermula Sysseler, fra Medio Mai 1855 til samme Tid 1856.

— 9. Febr. Capitelstaxt for Vester-Amtet, fra Medio Mai 1855 til samme Tid 1856.

— 10. Febr. Capitelstaxt for Borgarfjords Syssel og flere Sysseler, samt Byen Reykjavík i Sönder-Amtet, fra Medio Mai 1855 til samme Tid 1856.

— 10. Febr. Capitelstaxt for Öster- og Vester-Skaptafells Syssel i Sönder-Amtet, fra Medio Mai 1855 til samme Tid 1856.

— 16. August. Indenrm. Skriv. ang. Honorar for Capitelstaxtens Sættelse.

1856. 9. Febr. Capitelstaxt for Vester-Amtet, fra Medio Mai 1856 til samme Tid 1857.

— 22. Febr. Capitelstaxt for Hunavatns og Skagafjords Sysseler, fra Medio Mai 1856 til samme Tid 1857.

— 22. Febr. Capitelstaxt for Öefjords og Thingöe Sysseler, fra Medio Mai 1856 til samme Tid 1857.

— 22. Febr. Capitelstaxt for Nordermula og Söndermula Sysseler, fra Medio Mai 1856 til samme Tid 1857.

— 4. Marts. Capitelstaxt for Borgarfjords Syssel og flere Sysseler, samt Byen Reykjavík i Sönder-Amtet, fra Medio Mai 1856 til samme Tid 1857.

— 4. Marts. Capitelstaxt for Vester- og Öster-Skaptafells Syssel i Sönder-Amtet, fra Medio Mai 1856 til samme Tid 1857.

— 19. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Honorar til en Provst for Medvirkning ved Capitelstaxtens Sættelse.

Collekt (den almindelige islandske), *jevnf.* Kunst, Landbovæsenet.

1855. 21. Januar. Kgl. Resol. ang. Understöttelse for en Kunstmaler-Elev.

1855.	2. Mai.	Kgl. Resol. (Indenrm. Skriv. 21. Mai) ang. Understöttelse for en Landvæsens-Lærling fra Island.
1856.	18. Febr.	Kgl. Resolution ang. Understöttelse for en Kunstmaler-Elev.
—	18. Febr.	Kgl. Resol. ang. Understöttelse for to Landvæsens-Elever fra Island.
—	18. Oktbr.	Kgl. Resol. ang. Understöttelse til to Landvæsens-Elever fra Island.

Commissarius, den kongelige, *see* Althinget, Forfatning.

Commission, *jevnf.* Matrikel, Tyende.

1855.	18. Mai.	Kgl. Resol. ang. Forslag til Matrikelsagens videre Fremme i Island (Commissions Nedsættelse).
—	9. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Udarbeidelsen af et Udkast til en ny Tyendelov for Island.
—	27. Septbr.	Indenrm. Circ. ang. Tilveiebringelse af fornödne Oplysninger for Matrikel-Commissionen.

Communalvæsen.

1855.	22. Marts.	Kgl. Resol. ang. Althingets Andragende om Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet m. v.
—	28. Marts.	For. for Island, ang. Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse (§ 7).
—	7. April.	Reglem. for Brandkorpset i Reykjavik By.
—	9. Mai.	Kgl. Resol. ang. Udkast til en Communal-Anordning for Island.
—	7. Juni.	Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853 (II, 5).
—	9. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. de Althinget forelagte Lovudkast (2).
—	6. Juli.	Justitsmin. Skriv. ang. Qvarantaine-Foranstaltninger i Reykjavik.
1856.	28. April.	Justitsmin. Skriv. ang. en særegen Communal-Indretning for Akureyri.

1856. 19. Mai. Justitsmin. Skriv. ang. Qvarantaine-Indretninger i Reykjavík.
— 25. Juli. Justitsmin. Skriv. ang. Oprettelse af Assurance for Reykjavík.
— 23. Decbr. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Skolebygningens Bidrag til Byens Kæmnerkasse i Reykjavík.

Concession til Telegraph-Anlæg, *see* Telegraph.

Confirmation (i Kirken).

1856. 11. Januar. Isl. Depart. Skriv. ang. Oversendelse af nye Schemaer til Tabeller over Vielser, Födsler og Dödsfald (S. 396).
— 12. April. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Confirmations - Tilladelse for en dövstum Pige.

Confirmation paa Fundats, *see* Fundats.

Consuler.

1855. 19. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Ansættelse af fremmede Staters Consular-Embedsmænd paa Island.
1856. 6. Juni. Convention mellem Danmark og Nederlandene, ang. Ansættelse af Consular-Embedsmænd.
— 18. Oktbr. Patent ang. Convention med Nederlandene om Ansættelse af Consular-Embedsmænd.

Convention, *jevnf.* Traktater.

1855. 19. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Ansættelse af fremmede Staters Consular-Embedsmænd paa Island (Convention med Nederlandene).
1856. 6. Juni. Convention mellem Danmark og Nederlandene, ang. Ansættelse af Consular-Embedsmænd.
— 21. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Afslutning af en Convention med Frankrig med Hensyn til Skibsafgifter.
— 18. Oktbr. Patent ang. Convention med Nederlandene om Ansættelse af Consular-Embedsmænd.

Criminalvæsenet, *jevnf.* Politivæsenet, Retterne.

1855. 28. Marts. For. for Island, ang. Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse (§ 12), jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 2.

— 9. Mai. Kgl. Resol. ang. Udvidelse af nogle i Aarene 1847 til 1852 udkomne almindel. Forordninger og Love til Island (Lov 29. Decbr. 1850).

— 9. Mai. Plak. ang. Anvendelsen af de forskjellige Arter af Strafarbeide (Lov 29. Decbr. 1850), jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 5.

— 9. Mai. For. ang. Lov om Pressens Brug (Lov 3. Januar 1851), jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 3.

— 25. Juni. Justitsmin. Bekg. ang. Anholdelse og Udlevering af deserterede belgiske Skibsfolk.

— 6. Juli. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling for Arrestanters Forpleining i Rvik.

1856. 22. April. Justitsmin. Skriv. ang. Forandring af korporlig Revselse for Hoer til Pengeböde.

Dampskib.

1855. 15. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Stiftamtmandens Tilbagereise (til Island, med Orlogsdampskib).

1856. 12. Septbr. Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om en monopoliseret Dampskibsforbindelse med Island.

Degne.

1855. 13. Juni. Indenrigsm. Skriv. ang. de forrige Degne-Indtægter ved Reynistad Kloster.

— 29. August. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Forslag til Forbedring af Præstens Indtægter ved Reynistad Kloster.

Deklaration, *see* Traktater.

Deserteurer, *see* Handel og Skibsfart.

Differential-Afgift, *see* Handel og Skibsfart.
Disputatser, *see* Universitetet.
Dobbeltspath, *see* Mineralier.
Domainer, *see* Jordegods-Administration, Kirker.
Domkirken paa Holum, *see* Bispestolene, Kirker.

Dyrlæger,

jevnf. Faar, Faareavl, Faareskab m. m.

1855.	7. Mai.	Det veterinaire Sundhedsraads Skriv. ang. Faaresygdom i Sönder-Amtet (S. 128).
—	3. Juli.	Kgl. Resol. (Indenrm. Skriv. 7. Juli) ang. Foranstaltninger i Anledning af en Faaresygdom i Island.
—	22. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om Ansættelsen af en Dyrlæge paa Island.
1856.	8. Marts.	Lov ang. Oprettelsen af en Veterinair- og Landbohöiskole.
—	4. August.	Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om Oplærelse af islandske Veterinairer.
—	23. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Foranstaltninger mod Faareskab i Sönder-Amtet.

Dövstumme.

1855.	27. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. forhöiet Betaling for Elever paa Dövstumme-Institutet.
—	27. Septbr.	Isl. Depart. Skriv. ang. Betalingen for en Dövstum paa Dövstumme-Institutet.
—	27. Oktbr.	Isl. Depart. Skriv. ang. en i Dövstumme-Institutet indbragt Elev fra Island.
1856.	12. April.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Confirmations - Tilladelse for en dövstum Pige.

Embeder, Embedsmænd, m. v.,

jevnf. Geistligheden, Medicinalvæsenet, Pensionsvæsenet, Retterne, Sportelvæsenet, Stiftamtmanden, Sysseler, Sysselmænd.

1855.	2. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Formen for Udvidelsen af almindelige danske Love til Island.

1855.	22. Marts.	Kgl. Resol. ang. Althingets Andragende om Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet m. v.
—	28. Marts.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.
—	5. April.	Lov ang. overordentligt Lönningstillæg for de ringere aflagte Embedsmænd.
—	20. April.	Indenrm. Skriv. ang. Bopæl for Sysselmanden i Skagafjords Syssel.
—	23. April.	Isl. Depart. Skriv. ang. Finanslovens Anvendelse.
—	30. April.	Isl. Depart. Skriv. ang. Beregning af Dyrtidstillæg.
—	14. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Politi og Lægetilsyn paa nogle Handelsteder.
—	19. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Ansættelse af fremmede Staters Consular-Embedsmænd paa Island.
—	31. Mai.	Anordning ang. Pensionslov for Embedsmænd og deres Enker (Lov 5. Januar 1851); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 7.
	31. Mai.	Plak. ang. Overlevelsesrenter for Embedsmænds Enker (Lov 5. Januar 1851); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 8.
—	31. Mai.	Plak. ang. Anviisning af Gager, samt om Forskud (Lov 30. Juni 1850); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 9.
—	2. August.	Reskr. ang. Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856, og sammes Offentliggjörelse.
—	19. Septbr.	Finantsmin. Skriv. ang. Schemata til Overlevelses-Renter (S. 311).
—	27. Septbr.	Indenrm. Circ. ang. en paatænkt Revision af Schemata til Embedsmænds Indskud for Overlevelses-Renter.
—	16. Oktbr.	Reskr. ang. Bekjendtg. af Statsregnskab fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855.

1855.	18. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. nærmere Bestemmelse om Sproget i Embeds-Sager.
—	22. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Althingsskat af Embedsjorder.
—	27. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Vartpenge for en entlediget Distriktslæge.
1856.	28. Januar.	Aabent Brev ang. Udfærdigelsen af nye Bestallinger.
—	28. Febr.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1856 til 31. Marts 1857.
—	28. Febr.	Lov om Udbetaling af Dyrtidstillæg til Embeds- og Bestillingsmænd.
—	8. Marts.	Justitsmin. Circ. ang. Fornyelse af Bestallinger.
—	12. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Godtgjörelse for Udlæg i Embeds-Anliggender.
—	19. Marts.	Isl. Depart. Skriv. ang. Finantslovens Anvendelse i Island.
—	31. Marts.	Kgl. Resol. ang. Inddeling af Lægedistrikterne i Nord- og Öster-Amtet.
—	2. Oktbr.	Reskr. ang. Bekjendtg. af Statsregnskab fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.

Enker, *see* Embeder, Embedsmænd m. v., Geistligheden.

Faar, Faareavl, Faareskab m. m.,
jevnf. Dyrlæger, Landbovæsenet.

1855.	25. April.	Indenrm. Skriv. ang. Undersögelse af ondartet Faaresygdom i Sönder-Amtet.
—	7. Mai.	Det veterin. Sundhedsraads Skriv. ang. Faaresygdom i Sönder-Amtet (S. 128 Anm.).
—	3. Juli.	Kgl. Resol. (Indenrm. Skriv. 7. Juli) ang. Foranstaltninger i Anledning af en Faaresygdom i Island.
—	7. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af spanske Faar til Myra Syssel.
1856.	19. Mai.	Justitsmin. Skriv. ang. Foranstaltninger i Anledning af en Faarepest.

1856. 9. August. Isl. Depart. Skriv. ang. Opsendelse af Glaubersalt som Middel mod Faarepest.
— 9. Decbr. Justitsmin. Skriv. (til Indenrm.) ang. Foranstaltninger i Anledning af Faareskab i Sönder-Amtet.
— 10. Decbr. Indenrm. Skriv. (til veterin. Sundhedsraad) ang. Betænkning om Foranstaltninger mod Faareskab i Sönder-Amtet (S. 570, Anm. 2).
— 23. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Foranstaltninger mod Faareskab i Sönder-Amtet.

Fattigvæsenet.

1855. 22. Marts. Plak. ang. Forbud mod Skyden efter Sælhunde paa Breiðabugten i Island.
— 28. Marts. For. for Island, ang. Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse (§ 11).
— 9. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Alimentationsbidrag fra en Sömand paa Ærö.
1856. 19. Marts. Justitsmin. Skriv. ang. Understöttelse til Underholdning og Pleie for en Afsindig.
— 27. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Berettigelse til Fattigforsörgelse for en fraskilt Kone.
— 23. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling for Sysselmændenes Undersögelser i Fattigforsörgelses-Sager.

Finantserne,

jevnf. Embeder, Embedsmænd, Jordebogskassen, Pengevæsenet, Skatter og Afgifter.

1855. 2. Marts. Justitsmin. Skriv. ang. Formen for Udvidelsen af almindelige danske Love til Island.
— 28. Marts. Lov om den svævende Statsgjæld.
— 28. Marts. Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.
— 19. April. Indenrm. Skriv. ang. Statskassens Forrentning af Umyndiges og Stiftelsers Midler.
— 23. April. Isl. Depart. Skriv. ang. Finantslovens Anvendelse.

1855.	30. April.	Isl. Depart. Skriv. ang. Beregning af Dyrtidstillæg.
—	11. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Understöttelse til Gjenopförelse af en Præstegaard.
—	31. Mai.	Anordn. ang. Pensionslov for Embedsmænd og deres Enker (Lov 5. Januar 1851); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 7.
—	31. Mai.	Plak. ang. Overlevelses-Renter for Embedsmænds Enker (Lov 5. Januar 1851); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 8.
—	31. Mai.	Plak. ang. Anviisning af Gager, samt om Forskud (Lov 30. Juni 1850); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 9.
—	9. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Forelæggelse for Althinget af de almindelige Love for Danmark i Aarene 1853—1854 (Lov 7. Januar og 8. Decbr. 1853).
—	2. August.	Reskr. ang. Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856 og sammes Offentliggjörelse.
—	31. August.	Statsregnskab for Kongerigets Vedkommende for Finantsaaret fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855.
—	16. Oktbr.	Reskr. ang. Bekjendtg. af Statsregnskab fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855.
—	10. Novbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Posteringen i det Island vedk. Budget.
1856.	28. Febr.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1856 til 31. Marts 1857.
—	19. Marts.	Isl. Departem. Skriv. ang. Finantslovens Anvendelse i Island.
—	19. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Bevillinger til Stiftamtmands-Embedet.
—	1. April.	Lov om den svævende Statsgjæld.
—	25. April.	Justitsmin. Skriv. (Finantsmin. Skr. 29. Marts) ang. Kapital- og Rentebetalinger, Statsgjælden vedkommende.

1856. 28. April.	Justitsmin. Skriv. ang. Indberetninger om Udstedelse af Myndigheds-Bevillinger.
— 28. April.	Justitsmin. Skriv. ang. Forrentning af Kapitaler i Jordebogskassen.
— 28. April.	Justitsmin. Skriv. ang. Forrentningen af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler.
— 2. Oktbr.	Reskr. ang. Bekjendtg. af Statsregnskab fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.
— 31. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Udgifter ved Amtmændenes Inspektionsreiser.

Fiskeri, *jevnf.* Handel og Skibsfart, Jagten, Politivæsenet.

1855. 28. Marts.	For. for Island, ang. Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse (§ 2).
— 12. April.	Indenrm. Skriv. ang. Handels- og Toldforholdene med Hensyn til Islands Handel med Spanien.
— 19. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. de islandske Handelsforhold med Hensyn til Spanien.
— 6. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Undersögelse af engelske Fiskeres Uordener i Island.
— 6. Juli.	Indenrm. Circ. ang. Undersögelse om de over nogle af engelske Söfolk begaaede Uordener fra Island indkomne Klager.
— 14. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Udsættelse af den af den engelske Regjering besluttede Undersögelse om engelske Fiskeres Forhold ved Islands Kyster.
— 18. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Plan til Anlæggelsen af en fransk Fisker-Station paa Island.
1856. 7. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Andragende om et fransk Fiskevirknings-Anlæg ved Dyrafjord.
— 8. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Helligdags-Arbeide i Reykjavík.
— 26. Juni.	Justitsmin. Circ. ang. Undersögelse om engelske og irske Fiskeres Uordener i Island.

1856. 7. Oktbr. Justitsmin. Skriv. ang. Undersögelse af de af engelske Fiskere begaaede Uordener.
— 9. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. engelske Fiskeres Forurettelser mod Beboerne af Grimsey.
— 23. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om Anbringelse af Mærker paa engelske Fiskerskibe.

Forbedringshus, *see* Criminalvæsenet.

Forfatning, *jevnf.* Althinget, Kongen.

1855. 22. Marts. Kgl. Resol. ang. Althingets Andragende om Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet m. v.
— 7. Juni. Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853 (II, 2).
— 9. Juni. Indenrm. Skriv. ang. de Althinget forelagte Lovudkast.
— 9. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Forelæggelse for Althinget af de almindelige Love for Danmark i Aarene 1853–1854.
— 29. August. Grundlovbestemmelse om Indskrænkning af Grundloven af 5. Juni 1849 (til Kongeriget Danmarks særlige Anliggender).
— 29. August. Reskr. ang. Stadfæstelse af nogle grundlovmæssige Friheder (i Danmark). S. 297 Anm.
— 2. Oktbr. Forfatningslov for det danske Monarchies Fællesanliggender.
— 2. Oktbr. Kgl. Kundg. om Indskrænkning af Grundloven.
— 16. Oktbr. Kgl. Kundg. ang. Oprettelsen af et Ministerium for Monarchiets fælles indre Anliggender.
1856. 1. April. Lov ang. Tillæg til Forfatningsloven for Monarchiets Fælles-Anliggender.
— 25. April. Justitsmin. Skriv. ang. Oversendelse af nogle danske Forfatningslovbud.

1856. 2. Mai. Isl. Depart. Circ. ang. Uddeling af af et Skrift om Islands statsretlige Stilling.

Forstrandsret, *see* Vrag.

Forsvarsvæsen.

1856. 19. Mai. Justitsmin. Skriv. ang. Udlevering af Vaaben til Afbenyttelse paa Vestmannöerne.

— 17. Juni. Kgl. Resol. (Justitsmin. Skriv. 28. Juni) ang. Udrustning for et Væbningskorps paa Vestmannöerne.

Forsörgelsespligt, *see* Fattigvæsenet.

Fundats, *jevnf.* Bibliothek, Bogtrykkeri, Böger.

1856. 20. Mai. Fundats for Islands Stiftsbibliothek (S. 527—528).

— 10. Juli. Kgl. Confirmation paa en Fundats for Islands Stiftbibliotheks faste Fond.

Færgevæsenet.

1855. 29. Novbr. Reglement ang. Færgevæsenet i Arnæs og Rangarvalla Sysseler.

Fængselsvæsenet, *see* Criminalvæsenet.

Fæstningsarbeide, *see* Criminalvæsenet.

Födselsstiftelse, *see* Jordemodervæsenet.

Gebyrer, *see* Sportelvæsenet.

Geistligheden,
jevnf. Kirker, Pastoral-Seminariet, Reykjavík, Skolen.

1855. 28. Marts. Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.

— 28. Marts. For. for Island, ang. Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse; jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 2.

— 11. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Understöttelse til Gjenopförelse af en Præstegaard.

— 19. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Bisperesidentsens Forflyttelse fra Laugarnes til Reykjavík.

1855. 31. Mai. Anordn. ang. Pensionslov for Embedsmænd og deres Enker (Lov 5. Januar 1851); jevnf. kongl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. 1, 7.

— 31. Mai. Plak. ang. Overlevelses-Renter for Embedsmænds Enker (Lov 5. Januar 1851); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 8.

— 13. Juni. Indenrigsmin. Skriv. ang. de forrige Degne-Indtægter ved Reynistad Kloster.

— 2. August. Reskr. ang. Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856, og sammes Offentliggjörelse.

— 29. August. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. Forslag til Forbedring af Præstens Indtægter ved Reynistad Kloster.

— 10. Septbr. Indenrm. Skriv. ang. Forslaget om Henlæggelse af Biskoppens Residents til Reykjavík.

— 13. Septbr. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. Indtægterne af Staðarbakka Præstekald og deres Fordeling mellem en fratrædende og tiltrædende Sognepræst.

— 17. Septbr. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. Bisperesidentsens Forlæggelse fra Laugarnes til Rvík.

— 16. Oktbr. Reskr. ang. Bekjendtg. af Statsregnskab fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855.

— 19. Oktbr. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. nogle ved den forrige Domkirke paa Holum opbevarede Bispekaaber og Messeklæder.

— 1. Decbr. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. Andragende om Forbedring af Sandfell Præstekald i Skaptafells Syssel.

— 13. Decbr. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. Forslag om Nedlæggelse af Hitardal Præstekald.

1856. 28. Febr. Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1856 til 31. Marts 1857.

1856. 29. Febr. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. Betaling af en Kirkes Gjæld til en fratrædende Præst.
— 8. Marts. Justitsmin. Skriv. ang. Bygsel af Jorden Viðvík.
— 8. April. Justitsmin. Skriv. ang. Bisperesidentsens Forflyttelse fra Laugarnes til Reykjavík.
— 12. April. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. Confirmations - Tilladelse for en dövstum Pige.
— 1. Mai. Kgl. Resol. (Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. 6. Mai) ang. Combination af Kaldaðarnes, Gaulverjabæ og Villingaholt Sogne til to Præstekalde.
— 7. Mai. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. Tilladelse for en Præst at ægte en Pige, uagtet begaaet Leiermaal.
— 7. Mai. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. Lön til Provsten i Öefjords Syssel for Visitats paa Grimsey.
— 19. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Honorar til en Provst for Medvirkning til Capitelstaxtens Sættelse.
— 2. Oktbr. Reskr. ang. Bekjendtg. af Statsregnskab fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.

Gjaftold, *see* Skatter og Afgifter.

Handel og Skibsfart,

jevnf. Capitelstaxt, Consuler, Havnevæsenet, Kjöbsteder, Maal og Vægt, Pengevæsenet, Politivæsenet, Qvarantaine, Skatter og Afgifter, Sportelvæsenet, Söpas, Traktater.

1855. 6. Januar. Kgl. Resol. (Justitsmin. Skriv. 25. Januar) ang. Handelstedet Seyðisfjord.
— 12. Januar. Justitsmin. Skriv. ang. Forögelse af Politimagten i Reykjavík.
— 29. Januar. Bekjendtg. for Slesvig, ang. Erhvervelsen af islandske Söpas.
— 29. Januar. Indenrm. Skriv. ang. Forsyning af Kornvarer til nogle Sysseler i Island.

1855.	29. Januar.	Indenrm. Circ. ang. Landets Forsyning med Nödvendighedsvarer.
—	31. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. nogle Punkter, vedkommende Islands Handel og Skibsfart.
—	23. Febr.	Indenrm. Skriv. ang. Afgivelsen af edelige Forsikkringer til at erholde islandsk Söpas i Tilfælde af Skipperens Död.
—	22. Marts.	Kgl. Resol. ang. Althingets Andragende om Afhjælpning af Pengemangel i Island, samt Oprettelse af et Bank-Institut m. m. (kgl. Bekg. 7. Juni 1855. II, 6).
—	22. Marts.	Kgl. Resol. ang. Bestemmelse af Tillægs-Afgift af fremmede Skibe, der anlöbe Island.
—	24. Marts.	Indenrm. Bekjendtg. ang. Tillægs-Afgift for visse fremmede Nationers Skibe, naar de beseile Island.
—	24. Marts.	Indenrm. Skriv. ang. Tillægs-Afgift af udenrigske Skibe, som seile til Island for at handle.
—	24. Marts.	General-Tolddirektor. Circul. ang. Fremgangsmaaden med Hensyn til islandske Söpasse, m. m.
—	28. Marts.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.
—	28. Marts.	For. for Island, ang. Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse (§ 3).
—	28. Marts.	Indenrm. Skriv. ang. Lovene om Handel paa Island, Söpas m. v.
—	28. Marts.	Indenrm. Circul. ang. Lovene om Handelen, Söpas m. v. (S. 84).
—	28. Marts.	Indenrm. Circul. ang. Lovene om Handelen, Söpas m. v. (S. 85).
—	30. Marts.	Isl. Depart. Skriv. ang. Oversendelse af Lov og Bekjendtgjörelser om den islandske Handel.
—	12. April.	Bekjendtg. ang. Regler for Besætningen af Skibe, der anlöbe Reykjavíks Havn.

1855.	12. April.	Indenrm. Skriv. ang. Handels- og Toldforholdene med Hensyn til Islands Handel med Spanien.
—	17. April.	Udenrigsmin. Circ. ang. Indskjærpelse af de ældre Bestemmelser om Erhvervelse af lat. Söpas.
—	19. April.	Indenrm. Circ. ang. national Behandling af preussiske Skibe i islandske Havne.
—	20. April.	Indenrm. Skriv. ang. Udsalg af formentlig bedærvede Varer.
—	23. April.	Indenrm. Skriv. ang. Beseilingen af Krossvík paa Akranes.
—	30. April.	Indenrm. Skriv. ang. Losnings-Attester for Skibe.
—	1. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. nogle Betingelser for at kunne erholde islandsk Söpas og Adgang til Handel paa Island.
—	12. Mai.	Havnetaxt for Afbenyttelsen af Havnen ved Reykjavík.
—	12. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Havnetaxten for Reykjavík.
—	12. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Rhederes Erklæringer ved Expedition af Skibe til Island.
—	14. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Politi og Lægetilsyn paa nogle Handelsteder.
—	19. Mai.	Indenrigsm. Skriv. ang. Attest for Skibsförere om Losning af Ladninger.
—	19. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Ansættelse af fremmede Staters Consular-Embedsmænd paa Island.
—	19. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. de islandske Handelsforhold med Hensyn til Spanien.
—	26. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Udstedelse af latinske Söpasse.
—	5. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. svenske og norske Skibes Fritagelse for Tillægs-Afgift i Island.
—	7. Juni.	Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853 (II, 1).

1855.	9. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. de Althinget forelagte Lovudkast (4).
—	9. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Forelæggelse for Althinget af de almindelige Love for Danmark i Aarene 1853—1854 (Bekg. 21. Oktbr. 1853).
—	11. Juni.	Bekjendtg. (for Holstein) ang. Erhvervelsen af islandske Söpas.
—	25. Juni.	Justitsmin. Bekg. ang. Anholdelse og Udlevering af deserterede belgiske Skibsfolk.
—	6. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Tilveiebringelse af manglende Skibspapirer.
—	6. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. den direkte Skibsfart fra fremmede Lande.
—	6. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Ansættelse af en svensk-norsk Consul i Rvík.
—	6. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Skibspapirer for et unationaliseret Skib.
—	6. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Undersögelse af engelske Fiskeres Uordener i Island.
—	6. Juli.	Indenrm. Circ. ang. Undersögelse om de over nogle af engelske Söfolk begaaede Uordener fra Island indkomne Klager.
—	6. Juli.	Justitsmin. Skriv. ang. Qvarantaine-Foranstaltninger i Reykjavík.
—	16. Juli.	Forelöbig Lov om Adgang for danske Skibsförere til at forhyre fremmede Söfolk.
—	8. August.	Aabent Brev ang. Foranstaltninger til Forebyggelse af Dyrtid og Mangel.
—	11. August.	Indenrm. Bekjendtg. ang. preussiske Skibes Fritagelse for Tilkjöbs-Afgift.
—	16. August.	Indenrm. Skriv. ang. Landets Forsyning med Nödvendighedsvarer.
—	31. August.	Udenrm. Circ. ang. Skibs-Certifikater og latinske Söpasse.
—	13. Septbr.	Lov om Adgang for danske Skibsförere til at forhyre fremmede Söfolk.

1855.	14. Septbr.	Indenrm. Circ. ang. Udfærdigelse af Skibs-Certifikater og latinske Söpasse.
—	14. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Udsættelse af den af den engelske Regjering besluttede Undersögelse om engelske Fiskeres Forhold ved Islands Kyster.
—	9. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Overeenskomst med Kongeriget Begge Sicilier om Fritagelse for Tillægs-Afgift i Island.
—	19. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Ansögning om Eftergivelse af Udförsels-Afgift i Tilfælde af Forliis.
—	27. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. et paatænkt Handels-Anlæg paa Vestdalseyri ved Seyðisfjord.
—	3. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Lovudkast til Forandring af Loven om Skibsfart og Handel paa Island.
—	11. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Forsendelse af Breve og Pakker med det islandske Postskib over Liverpool.
1856.	16. Febr.	Lov ang. Forandring i Loven om Skibsfart og Handel paa Island.
—	28. Febr.	Justitsmin. Bekg. ang. Forandringer med Hensyn til Erhvervelsen af islandske Söpas.
—	8. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Helligdags-Arbeide i Reykjavík.
—	12. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Bestemmelser om Tillægs-Afgift for visse fremmede Nationers Skibsfart paa Island.
—	14. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Handelstedet Seyðisfjords Grændser.
—	22. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Eftermaaling af Skibe.
—	2. April.	Justitsmin. Bekg. ang. Tillægs-Afgift for visse fremmede Nationers Skibe.
—	8. April.	Justitsmin. Skriv. ang. Forandring af et Skibs Navn.
—	23. April.	Justitsmin. Skriv. ang. Indsendelse af aarlige Beretn. om Handelen.

1856.	28. April.	Udenrm. Bekg. (kgl. Resol. 24. April) ang. Ophævelse af de for Krigstilfælde bekjendtgjorte Forholdsregler for Handlende og Söfarende.
—	17. Mai.	Justitsmin. Bekg. ang. deserterede Söfolk fra venezuelanske Skibe.
—	31. Mai.	Justitsmin. Skriv. ang. Lösning af islandske Söpas.
—	4. Juni.	Kgl. Resol. ang. Convention om Handel og Skibsfart mellem Danmark og de nordamerikanske Fristater.
—	10. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Ordningen af Lægetilsyn ved fremmede Skibes Ankomst paa Eskefjord.
—	13. Juni.	Deklaration om Overeenskomst mellem Danmark og Sverrig-Norge, ang. Skibsfarten.
—	21. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Afslutning af en Convention med Frankrig med Hensyn til Skibsafgifter.
—	27. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Udstedelse af Forbud mod Udskjænkning i Kramboderne i Reykjavík m. v.
—	30. Juni.	Jnstitsmin. Skriv. ang. technisk Undersögelse af Havnen i Rvík.
—	7. Juli.	Justitsmin. Bekjendtg. ang. franske Skibes Fritagelse for Differential-Afgift.
—	17. August.	Deklaration fra Udenrm., ang. Handel med Kongeriget Begge Sicilierne.
—	12. Septbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om en monopoliseret Dampskibsforbindelse med Island.
—	1. Oktbr.	Deklaration om Overeenskomst mellem Danmark og Kongeriget Begge Sicilierne, ang. Skibsfartens Udvidelse.
—	1. Novbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Forholdene med Hensyn til Skibes Registrering paa Island.
—	8. Novbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Regler for Anskaffelsen af isl. Söpasse.
—	19. Novbr.	Justitsmin. Bekg. ang. Fritagelse for Tillægs-Afgift for Skibe fra Kongeriget Begge Sicilierne.

1856. 24. Novbr. Plak. ang. Udredelsen af de til Iværksættelsen af den islandske Handelslov fornödne Udgifter.
— 8. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Forsendelse af den islandske Post over Liverpool.
— 23. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om Anbringelse af Mærker paa engelske Fiskerskibe.
— 23. Decbr. Justitsmin. Circ. ang. Opsamling af udkastede Træflydere (fra Prinds Napoleons Skib) for at undersöge Strömningerne i de nordlige Have.
— 30. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Afbenyttelse af smaae Skibe til Spekulanthandel i Island.

Handelsteder, *see* Kjöbsteder.

Havnevæsenet, *jevnf.* Handel og Skibsfart.

1855. 12. Mai. Havnetaxt for Afbenyttelse af Havnen ved Reykjavík.
— 12. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Havnetaxten for Reykjavík.
1856. 30. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. technisk Undersögelse af Havnen i Rvík.

Hoer, *see* Lösagtighed.

Homöopather, *see* Medicinalvæsenet.

Hospitaler, *jevnf.* Medicinalvæsenet, Spedalske.

1856. 12. Septbr. Justitsmin. Skriv. ang. Anktions-Salair ved Forauktionering af Hospitalslodder.

Höiesteret, *see* Retterne.

Inventarium, Inventarii-Qvilder, *see* Jordegods-Administration, Kirker, Tiende.

Islandsk,

jevnf. Embeder, Embedsmænd m. v., Lovgivning, Retterne.

1855. 7. Juni. Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853 (II, 4).

1855.	18. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. nærmere Bestemmelse om Sproget i Embeds-Sager.
—	22. Decbr.	Justitsmin. Skriv. (til en Höiesterets-Advokat) ang. Paategninger paa Stævninger til Höiesteret.
—	22. Decbr.	Justitsmin. Circ. ang. Paategninger paa Stævninger til Höiesteret.

Jagten, *jevnf.* Fiskeri.

1855.	22. Marts.	Plak. ang. Forbud mod Skyden efter Sælhunde paa Breiðabugten i Island.
—	28. Marts.	For. for Island, ang. Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse (§ 5).
—	12. April.	Politi-Bekg. ang. Regler for Besætningen af Skibe, der anlöbe Reykjavíks Havn (§ 5).
—	7. Juni.	Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853 (II, 7).

Jordebog, *see* Matrikel.

Jordebogskassen,

jevnf. Finantserne, Jordegods-Administration, Regnskabsvæsenet.

1855.	18. Mai.	Kgl. Resol. ang. Forslag til Matrikelsagens videre Fremme i Island.
—	24. Mai.	Isl. Depart. Skriv. ang. Rentebetaling af en Umyndigs Capital.
—	31. August.	Statsregnskab for Kongerigets Vedkommende for Finantsaaret fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855.
—	27. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Udgifter ved Matrikel-Commissionen.
—	27. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Honorar for Matrikel-Commissionens Medlemmer.
—	16. Oktbr.	Reskr. ang. Bekjendtg. af Statsregnskab fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855.

1855. 25. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Tiende af den forrige Holum Bispestols Jorder.
1856. 25. April. Justitsmin. Skriv. (Finantsmin. Skr. 29. Marts) ang. Kapital- og Rentebetalinger, Statsgjælden vedkommende.
— 28. April. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling til Synsmændene ved Udvisning af en Nybyggerplads.
— 28. April. Justitsmin. Skriv. ang. Forrentning af Kapitaler i Jordebogskassen.
— 25. August. Isl. Depart. Skriv. ang. Betaling for en Jordemoder-Elev.
— 2. Oktbr. Reskr. ang. Bekjendtg. af Statsregnskab fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.

Jordegods-Administration,

jevnf. Capitelstaxt, Geistligheden, Jordebogskassen, Kirker (Klosterkirker), Landbovæsenet, Matrikel.

1855. 28. Marts. Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.
— 24. April. Indenrm. Skriv. ang. Opsigelse af Administration.
— 24. April. Indenrm. Skriv. ang. (Olsens) Dispensation fra (Thingöre) Klosters Administration.
— 24. April. Indenrm. Skriv. ang. Opförelse af Kirkjubæ Kloster's Kirke.
— 2. August. Reskr. ang. Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856, og sammes Offentliggjörelse.
— 2. August. Indenrm. Skriv. ang. Qvildebesætningen paa Arnarstappens Jorder.
— 16. August. Indenrm. Skriv. ang. Opförelse af et af Gaardens Huse paa en Klosterjord.
— 29. August. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. Forslag til Forbedring af Præstens Indtægter ved Reynistad Kloster.
— 16. Oktbr. Reskr. ang. Bekjendtg. af Statsregnskab fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855.

1855. 31. Oktbr.		Kgl. Resol. (Justitsmin. Skriv. 9. Novbr.) ang. Moderation i Jordafgifterne for Leilændingerne paa de kgl. Godser i Vester-Amtet.
— 22. Decbr.		Justitsmin. Skriv. ang. Landskyldsafgiften af Huse paa Vestmannöerne.
1856. 28. Febr.		Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1856 til 31. Marts 1857.
— 6. Marts.		Justitsmin. Skriv. ang. Godtgjörelse til en Leilænding for Jordens Beskadigelse.
— 8. Marts.		Justitsmin. Skriv. ang. Bygsel af Jorden Viðvík.
— 8. Marts.		Justitsmin. Skriv. ang. Administrations-Udgifter ved Munkathveraa Kloster.
— 19. Marts.		Justitsmin. Skriv. ang. Forholdene ved Thingöre Klosters Administration.
— 22. April.		Justitsmin. Skriv. ang. den dispenserede Administrator for Thingöre Kloster.
— 22. April.		Justitsmin. Skriv. ang. Administrationslön under en midlertidig Dispensation fra Bestillingen.
— 18. Juli.		Justitsmin. Skriv. ang. Adkomst-Dokumenter for Munkethveraa Klosters Jordegods.
— 22. Septbr.		Kgl. Resol. ang. Bortsalg af Bisperesidentsen Laugarnes, saavel Jord som Bygninger.
— 2. Oktbr.		Reskr. ang. Bekjendtg. af Statsregnskab fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.
— 17. Decbr.		Justitsmin. Skriv. ang. Ret til Tiende af uddöde Qvilder, og sammes Retablering.

Jordemodervæsenet, *jevnf.* Medicinalvæsenet.

1855. 20. April.		Justitsmin. Skriv. ang. Betaling af Amts-Repartitionsfondet for anskaffede Jordemoder-Redskaber.
— 20. April.		Justitsmin. Skriv. ang. Anskaffelse af et Jordemoder-Bestik.

1855. 12. Mai. Justitsmin. Skriv. ang. Modtagelse af en Jordemoder-Elev paa Födselsstiftelsen.
1856. 29. April. Justitsmin. Circ. ang. Jordemödres Oplærelse.
— 30. April. Isl. Depart. Circ. ang. Oversendelse af Justitsmin. Circ. om Jordemödre (S. 477 Anm. 2).
— 25. August. Isl. Depart. Skriv. ang. Betaling for en Jordemoder-Elev.

Jordtaxation, *see* Matrikel.
Justitsvæsenet, *see* Criminalvæsenet, Retterne.

Jöder.

1855. 9. Mai. Kgl. Resol. ang. Udvidelse af nogle i Aarene 1847 til 1852 udkomne almindel. Forordninger og Love til Island (Lov 5. April 1850).
— 7. Juni. Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853. I.
— 9. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Forelæggelse for Althinget af de almindelige Love for Danmark i Aarene 1853—1854 (Lov 5. April 1850).

Kirker, *jevnf.* Geistligheden, Jordegods-Administration.

1855. 19. April. Indenrigsm. Skriv. ang. Indkjöb af nogle Utensilier m. v. til Möðruvalla Kirke.
— 24. April. Indenrm. Skriv. ang. Opförelse af Kirkjubæ Klosters Kirke.
— 4. Juli. Stiftamts-Bekjendtg. ang. Licitation paa Kirkebygning paa Prestbakki i Skaptafells Syssel (S. 126 Anm.).
— 1. Mai. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Vatnsfjord Kirkes Opförelse af Tömmer.
— 22. Septbr. Indenrm. Skriv. ang. Opförelse af en Kirke paa Prestbakki i Skaptafells Syssel.
— 19. Oktbr. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. nogle ved den forrige Domkirke paa Holum opbevarede Bispekaaber og Messeklæder.

1856. 29. Febr. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. Betaling af en Kirkes Gjæld til en fratrædende Præst.
— 8. Marts. Justitsmin. Skriv. ang. Bygsel af Jorden Viðvík.
— 11. Novbr. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. ældre Sager fra den forrige Domkirke paa Holum.

Kjöbsteder,

jevnf. Akureyri, Communalvæsen, Handel og Skibsfart, Reykjavík, Vestmannöerne.

1855. 6. Januar. Kongl. Resol. (Justitsminist. Skriv. 25. Januar) ang. Handelstedet Seyðisfjord.
— 12. Januar. Justitsmin. Skriv. ang. Forögelse af Politimagten i Reykjavík.
— 7. April. Reglem. for Brandkorpset i Rvík By.
— 14. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Politi og Lægetilsyn paa nogle Handelsteder.
— 27. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. et paatænkt Handels-Anlæg paa Vestdalseyri ved Seyðisfjord.
1856. 14. Marts. Justitsmin. Skriv. ang. Handelstedet Seyðisfjords Grændser.

Kongen, Kongehuset m. v., *jevnf.* Forfatning.

1855. 22. Marts. Kgl. Resol. ang. Althingets Andragende om, at Lovene for Island stadfæstes ved Kongens Underskrift.
— 7. Juni. Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853 (II, 4).
— 9. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Forelæggelse for Althinget af de almindelige Love for Danmark i Aarene 1853—1854 (Lov 31. Juli 1853; For. 26. Juli 1854).
— 2. Oktbr. Forfatningslov for det danske Monarchies Fællesanliggender.
— 2. Oktbr. Kgl. Kundg. om Indskrænkning af Grundloven.
1856. 27. Juni. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. Udgift til Höitideligholdelse af Kongens Födselsdag ved Latinskolen.

1856. 23. Oktbr. Reskr. ang. Prinds Christians Kaldelse til Sæde i Statsraadet.
— 18. Novbr. Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om nogle Loves Udvidelse til Island (Lov 31. Juli 1853).

Korntilförsel, Kornmangel, *see* Handel og Skibsfart.

Kunst.

1855. 21. Januar. Kgl. Resol. ang. Understöttelse for en Kunstmaler-Elev.
1856. 18. Febr. Kgl. Resol. ang. Understöttelse for en Kunstmaler-Elev.

Landbovæsenet,

jevnf. Capitelstaxt, Faar, Faareavl, Faareskab, Matrikel, Skatter og Afgifter, Tiende.

1855. 3. April. Indenrm. Skriv. ang. Understöttelse for en Landvæsens-Elev fra Island.
— 13. April. Kgl. Resol. ang. Althingets Andragende om Oprettelse af et Landvæsens-Institut paa Island.
— 30. April. Indenrm. Skriv. ang. Understöttelse til islandske Landvæsens-Elever.
— 30. April. Indenrm. Skriv. ang. Understöttelse til at lære Agerbrug.
— 2. Mai. Kgl. Resol. (Indenrm. Skriv. 21. Mai) ang. Understöttelse for en Landvæsens-Lærling fra Island.
— 7. Juni. Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853 (II, 8).
— 7. Juli. Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af spanske Faar til Myra Syssel.
— 8. August. Aabent Brev ang. Foranstaltninger til Forebyggelse af Dyrtid og Mangel.
— 18. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Forslag om at anvende Renterne af (N. og Ö.) Amtets oekonomiske Fond til Anskaffelse af Agerdyrknings-Redskaber.
— 19. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Opmuntring til Landvæsenets Fremme.

1856. 18. Febr. Kgl. Resol. ang. Understöttelse for to Landvæsens-Elever fra Island.
— 8. Marts. Lov ang. Oprettelse af en Veterinair- og Landbohöiskole.
— 11. April. Justitsmin. Skriv. ang. Understöttelse til at lære dansk Agerbrug.
— 27. April. Kgl. Resol. (Justitsmin. Skriv. 2. Mai) ang. Eftergivelse af Procent-Afgift af Legat til Understöttelse af Landbruget.
— 28. April. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling til Synsmændene ved Udvisning af en Nybyggerplads.
— 19. Mai. Justitsmin. Skriv. ang. Foranstaltninger i Anledning af en Faarepest.
— 4. August. Justitsmin. Skriv ang. Forslag om Oplærelse af islandske Veterinairer.
— 29. Septbr. Justitsmin. Skriv. ang. Althingets Petition om Oprettelse af et Landvæsens-Institut.
— 18. Oktbr. Kgl. Resol. ang. Understöttelse til to Landvæsens-Elever fra Island.

Landfogden, *see* Finantserne, Jordebogskassen.

Landphysikus, *see* Medicinalvæsenet.

Landskyld, *see* Jordegods-Administration.

Landsoverretten i Island, *see* Retterne.

Latinskolen, *see* Skolen.

Legater og Stiftelser,

jevnf. Böger, Bogtrykkeri, Bibliotek o. s. v., Landbovæsenet.

1855. 19. April. Indenrm. Skriv. ang. Statskassens Forrentning af Umyndiges og Stiftelsers Midler.
1856. 25. April. Justitsmin. Skriv. ang. Kapital- og Rentebetalinger, Statsgjælden vedkommende.
— 27. April. Kgl. Resol. (Justitsmin. Skriv. 2. Mai) ang. Eftergivelse af Procent-Afgift af Legat til Understöttelse af Landbruget.

1856.	28. April.	Justitsmin. Skriv. ang. Forrentningen af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler.

Licitation, *see* Kirker.

Literatur, *jevnf.* Böger, Bibliothek m. v., Selskaber.

1855.	31. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Udgivelsen af kgl. Resolutioner og ministerielle Skrivelser (ved det islandske Literaire Selskab).

Livrente- og Forsörgelses-Anstalten, *see* Pensionsvæsenet.

Lovgivning,

jevnf. Althinget, Forfatning, Sysseler, Sysselmænd.

1855.	22. Febr.	Plak. ang. Forögelse af Thingstederne i Arnæs Syssel.
—	22. Febr.	Lov ang. Kundgjörelser i Adresse-Contoirets Efterretninger.
—	2. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Formen for Udvidelsen af almindelige danske Love til Island.
—	22. Marts.	Kgl. Resol. ang. Althingets Andragende om, at Lovene for Island stadfæstes ved Kongens Underskrift.
—	28. Marts.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.
—	28. Marts.	Lov om den svævende Statsgjæld.
1855.	28. Marts.	For. for Island, ang. Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse.
—	30. Marts.	Isl. Dep. Skriv. ang. Oversendelse af Lov og Bekjendtgjörelser om den islandske Handel.
—	9. Mai.	Kgl. Resol. ang. Udvidelse af nogle i Aarene 1847 til 1852 udkomne almindel. Forordninger og Love.
—	9. Mai.	Kgl. Resol. ang. Udarbeidelse af Udkast til en Tyendelov for Island.
—	9. Mai.	Plak. ang. Salair for Höiesterets-Advokater som Defensorer i Justits-Sager (Plak. 17. Febr. 1847); jevnf. kongl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 4.

1855.	9. Mai.	Plak. ang. Anvendelsen af de forskjellige Arter af Strafarbeide (Lov 29. Decbr. 1850); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 5.
—	9. Mai.	Plak. ang. Ophör af Bekjendtgjörelser i den Altonaiske Merkur o. s. v. (Lov 25. April 1850); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 6.
—	9. Mai.	For. ang. Lov om Pressens Brug (Lov 3. Januar 1851); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 3.
—	31. Mai.	Anordn. ang. Pensionslov for Embedsmænd og deres Enker (Lov 5. Januar 1851); jevnf. kongl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 7.
—	31. Mai.	Plak. ang. Overlevelses-Renter for Embedsmænds Enker (Lov 5. Januar 1851); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 8.
—	31. Mai.	Plak. ang. Anviisning af Gager, samt om Forskud (Lov 30. Juni 1850); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 9.
—	7. Juni.	Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853 (see II, 4).
—	9. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Udarbeidelsen af et Udkast til en ny Tyendelov for Island.
—	9. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Forelæggelse for Althinget af de almindelige Love for Danmark i Aarene 1853—1854.
1856.	28. Febr.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1856 til 31. Marts 1857.
—	28. Febr.	Lov om Udbetaling af Dyrtidstillæg til Embeds- og Bestillingsmænd.
—	8. Marts.	Lov ang. Oprettelsen af en Veterinair- og Landbohöiskole.
—	8. Marts.	Lov, hvorved det paalægges Höiesteret at angive Grundene for dens Domme.

1856. 1. April. Lov ang. Tillæg til Forfatningsloven for Monarchiets Fælles-Anliggender.
— 1. April. Lov om den svævende Statsgjæld.
— 22. April. Justitsmin. Skriv. ang. Forstaaelse af Loven om Pressens Brug.
— 25. April. Justitsmin. Skriv. ang. Oversendelse af nogle danske Forfatningslovbud.
— 28. April. Justitsmin. Skriv. ang. Forrentning af Kapitaler i Jordebogskassen (For. 18. Febr. 1847).
— 4. Juni. Lov ang. Udprægning af Smaamynt.
— 18. Novbr. Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om nogle Loves Udvidelse til Island.

Læste-Afgift, *see* Handel og Skibsfart.

Lösagtighed.

1855. 9. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Alimentationsbidrag fra en Sömand paa Ærö.
1856. 22. April. Justitsmin. Skriv. ang. Testamente til et uægte Barn.
— 22. April. Justitsmin. Skriv. ang. Forandring af corporlig Revselse for Hoer til Pengeböde.
— 7. Mai. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. en ansögt Ægteskabsbevilling efter begaaet Hoer.

Maal og Vægt, *jevnf.* Handel og Skibsfart.

1855. 23. April. Indenrm. Skriv. ang. Maal og Vægt-Redskaber til Öefjords Syssel.
1856. 12. Marts. Isl. Depart. Skriv. ang. Fornyelse af Maal- og Vægt-Redskaber.
— 25. April. Isl. Dep. Skriv. ang. Oversendelse af Maal og Vægt.

Mandtalsfisk, *see* Skatter og Afgifter.

Matrikel.

1855. 22. Marts. Kgl. Resol. ang. Althingets Andragende om Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet m. v. (S. 48).

1855. 18. Mai. Kgl. Resol. ang. Forslag til Matrikelsagens videre Fremme i Island.

— 5. Juni. Indenrigsm. Skriv. ang. Foranstaltninger til Matrikelsagens Fremme (S. 194).

— 7. Juni. Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853. I.

— 9. Juni. Indenrm. Skriv. ang. de Althinget forelagte Lovudkast (3).

— 27. Septbr. Indenrm. Circ. ang. Tilveiebringelse af fornödne Oplysninger for Matrikel-Commissionen.

— 27. Septbr. Indenrm. Skriv. ang. Udgifter ved Matrikel-Commissionen.

— 27. Septbr. Indenrm. Skriv. ang. Honorar for Matrikel-Commissionens Medlemmer.

Medicinalvæsenet,

jevnf. Embeder, Embedsmænd m. v., Jordemodervæsenet, Qvarantainevæsenet, Veterinairvæsenet.

1855. 20. April. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling af Amts-Repartitionsfondet for anskaffede Jordemoder-Redskaber.

— 20. April. Justitsmin. Skriv. ang. Anskaffelse af et Jordemoder-Bestik.

— 14. Mai. Indenrigsmin. Skriv. ang. Politi og Lægetilsyn paa nogle Handelsteder.

— 29. Mai. Justitsmin. Skriv. ang. en Apothekers Besværing over den homöopathiske Kurmethode.

— 9. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Forelæggelse for Althinget af de almindelige Love for Danmark i Aarene 1853—54 (Lov 3. Marts 1854).

— 13. Juni. Indenrigsm. Skriv. ang. de forrige Degne-Indtægter ved Reynistad Kloster.

— 21. August. Isl. Depart. Circ. ang. Oversendelse af andet Tillæg til Medicinal-Taxten.

1855.	27. August.	Justitsmin. Skriv. ang. fast Ansættelse af en Læge i Hunavatns Syssel.
—	10. Novbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Posteringen i det Island vedk. Budget.
—	17. Decbr.	Justitsmin Skriv. ang. Födselsstiftelsen paa Vestmannöerne.
—	22. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om Ansættelsen af en Dyrlæge paa Island.
—	27. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Vartpenge for en entlediget Distriktslæge.
1856.	31. Marts.	Kgl. Resol. ang. Inddeling af Lægedistrikterne i Nord- og Öster-Amtet.
—	19. Mai.	Justitsmin. Skriv. ang. Instrumenter ved Landphysici Embede.
—	20. Mai.	Justitsmin. Skriv. ang. Födselsstiftelsen paa Vestmannöerne.
—	31. Mai.	Kongl. Resol. ang. Honorar for en Haandbog i Sundhedslæren, udarbeidet for Island.
—	10. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Ordningen af Lægetilsyn ved fremmede Skibes Ankomst paa Eskefjord.
—	3. Juli.	Isl. Depart. Circ. ang. Medicinaltaxten.
	31. Mai 1856.	Taxt, hvorefter Apothekerne i Danmark skulle falholde de i samme anförte Medikamenter fra 1. Juli 1856.
—	19. Juli.	Justitsmin. Skriv. ang. homöopathiske Læger paa Nordlandet.
—	19. Juli.	Justitsmin. Skriv. ang. Undersögelse af homöopathisk Medicin, m. m.
—	3. Novbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Dispensationsret for Lægerne.
—	3. Novbr.	Justitsmin. Skriv. ang. en Distriktslæges Dispensation af Medicin.
—	11. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Medikamenter for Spedalske.

Mineralier.

1855.	18. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Tilladelse til at grave efter Dobbeltspath i Helgustaða Fjeld.

Ministerierne, *jevnf.* Forfatning, Lovgivning.

1855. 16. Oktbr. Kgl. Kundg. ang. Oprettelsen af et Ministerium for Monarchiets fælles indre Anliggender.
— 18. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. nærmere Bestemmelse om Sproget i Embeds-Sager.
— 31. Oktbr. Conseilpræsid. Bekg. ang. Forretningernes Fordeling mellem Ministerierne, samt om det islandske Departements Henlæggelse til Justitsministeriet, m. m.

Mynt, Myntvæsen, *jevnf.* Pengevæsenet.

1855. 2. April. Lov om Indkaldelse af de gamle Rigsorter.
— 12. April. Bekjendtg. (for Danmark) ang. Indkaldelse af de gamle Rigsorter.
— 9. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Forelæggelse for Althinget af de almindelige Love for Danmark i Aarene 1853—1854.
1856. 4. Juni. Lov ang. Udprægning af Smaamynt.
— 2. August. Finantsmin. Bekjendtg. (kgl. Resol. 14. Januar 1855) ang. Udprægning af Markstykker.
— 23. Septbr. Kgl. Resol. ang. Udprægning af Halvskillinger i Bronce.
— 18. Novbr. Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om nogle Loves Udvidelse til Island (Lov 10. Febr. 1854).
— 24. Decbr. Finantsmin. Bekjendtg. (kgl. Resol. 14. Januar 1855) ang. Udprægning af Smaamynt.

Nybyggere.

1856. 28. April. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling til Synsmændene ved Udvisning af en Nybyggerplads.

Obligationer, *see* Finantserne, Umyndige.

Oeconomisk Fond (for Nord- og Öster-Amtet).

1855. 18. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Forslag om at anvende Renterne af (N. og Ö.) Amtets oekonomiske Fond til Anskaffelse af Agerdyrknings-Redskaber.

1856. 21. Juli. Justitsmin. Skriv. (til N. og Ö. Amt) ang. Trykning af Oversigt over Stiftelsernes Status i Amtet.

— 29. Septbr. Justitsmin. Skriv. ang. Althingets Petition om Oprettelse af et Landvæsens-Institut.

Oekonomisk Selskab for Sönder-Amtet, *see* Sönder-Amtets oekonomiske Selskab.

Oldsager.

1855. 19. Oktbr. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. nogle ved den forrige Domkirke paa Holum opbevarede Bispekaaber og Messeklæder.

— 11. Novbr. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. ældre Sager fra den forrige Domkirke paa Holum.

Overlevelses-Renter, *see* Pensionsvæsenet.

Pastoral-Seminariet,
jevnf. Geistligheden, Skolen, Universitetet.

1855. 13. Decbr. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. Honorar for Forelæsninger over Kirkeret ved Pastoral-Seminariet i Reykjavík.

— 13. Decbr. Kirke- og Underviisn.-Minist. Skriv. ang. Underviisningen i Psychologi og Logik ved Pastoral-Seminariet i Reykjavík.

Pasvæsenet, *see* Handel og Skibsfart, Söpas.

Pengevæsenet, *jevnf.* Mynt, Myntvæsen.

1855. 7. Febr. Indenrm. Skriv. ang. Althingets Petition om Oprettelse af et Bank-Institut i Reykjavík.

— 22. Marts. Kongl. Resol. ang. Althingets Andragende om Afhjælpning af Pengemangel i Island, samt Oprettelse af et Bank-Institut, m. m. (kgl. Bekg. 7. Juni 1855. II, 6).

— 6. April. Lov ang. Rentefodens Frigjörelse i visse Tilfælde, samt om Straffen for Aager m. v.

Pensionsvæsenet,
jevnf. Embeder, Embedsmænd.

1855. 2. Marts. Justitsmin. Skriv. ang. Formen for Udvidelsen af almindelige danske Love til Island.
— 31. Mai. Anordn. ang. Pensionslov for Embedsmænd og deres Enker (Lov 5. Januar 1851), jevnf. kongl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 7.
— 31. Mai. Plak. ang. Overlevelses-Renter for Embedsmænds Enker (Lov 5. Januar 1851); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 8.
— 31. Mai. Plak. ang. Anviisning af Gager, samt om Forskud (Lov 30. Juni 1850); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 9.
— 19. Septbr. Finantsmin. Skriv. ang. Schemata til Overlevelses-Renter (S. 311).
— 27. Septbr. Indenrm. Circ. ang. en paatænkt Revision af Schemata til Embedsmænds Indskud for Overlevelses-Renter.

Politivæsenet,
jevnf. Akureyri, Fiskeri, Handel og Skibsfart, Medicinalvæsenet, Qvarantainevæsenet, Reykjavík, Söpas.

1855. 12. Januar. Justitsmin. Skriv. ang. Forögelse af Politimagten i Reykjavík.
— 17. Marts. Reglement for Brandkorpset (Reglur fyrir slökkviliðið) i Reykjavík.
— 28. Marts. For. for Island, ang. Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse (§§ 13. 14).
— 12. April. Politi-Bekjendtg. (for Reykjavík), ang. Regler for Besætningen af Skibe, der anlöbe Reykjavíks Havn.
— 20. April. Indenrm. Skriv. ang. Udsalg af formentlig bedærvede Varer.
— 14. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Udbetaling af Amtets Repartitionsfond til et Politiskilt.
— 14. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Politi og Lægetilsyn paa nogle Handelsteder.

1855.	6. Juli.	Justitsmin. Skriv. ang. Betaling for Arrestanters Forpleining i Rvík.
—	6. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Undersögelse af engelske Fiskeres Uordener i Island.
—	6. Juli.	Indenrm. Circ. ang. Undersögelse om de over nogle af engelske Söfolk begaaede Uordener fra Island indkomne Klager.
—	6. Juli.	Justitsmin. Skriv. ang. Qvarantaine-Foranstaltninger i Reykjavík.
1856.	8. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Helligdags-Arbeide i Reykjavík.
—	10. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Ordningen af Lægetilsyn ved fremmede Skibes Ankomst paa Eskefjord.
—	26. Juni.	Justitsmin. Circ. ang. Undersögelse om engelske og irske Fiskeres Uordener i Island.
—	27. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Udstedelse af Forbud mod Udskjænkning i Kramboderne i Reykjavík m. v.
—	7. Oktbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Undersögelse af de af engelske Fiskere begaaede Uordener.
—	9. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. engelske Fiskeres Forurettelser mod Beboerne af Grimsey.
—	23. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Betaling for Qvarantaine - Foranstaltninger af Amtets Repartitionsfond.

Postvæsenet.

1855.	19. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Postgangen mellem Akureyri og Reykjavík.
—	27. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Honorar for Besörgelse af Postexpedition.
—	11. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Forsendelse af Breve og Pakker med det islandske Postskib over Liverpool.
1856.	28. Febr.	Isl. Depart. Exped. Contoirs Skriv. ang. forhöiet Lön for Nordlandets Postbud.
—	12. Marts.	Jnstitsmin. Skriv. ang. Godtgjörelse for Udlæg i Embeds-Anliggender.

1856. 21. Juli. Justitsmin. Skriv. ang. Befordring af Postbreve fra Reykjavík til Nordlandet.

— 8. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Forsendelse af den islandske Post over Liverpool.

Pressen, Presselovgivning m. v.,
jevnf. Böger, Bogtrykkeri m. v., Politivæsenet.

1855. 9. Mai. Kgl. Resol. ang. Udvidelse af nogle i Aarene 1847 til 1852 udkomne almindelige Forordninger og Love til Island (Lov 3. Januar 1851).

— 9. Mai. For. ang. Lov om Pressens Brug (Lov 3. Januar 1851; om Motiverne see S. 145 Anm. 1). Jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 3.

1856. 22. April. Justitsmin. Skriv. ang. Forstaaelse af Loven om Pressens Brug.

Proklamata, *see* Retterne.

Provst, *see* Geistligheden.

Præstegaard, *see* Geistligheden.

Præstekald, *see* Geistligheden.

Præster, *see* Geistligheden.

Præsteskole, *see* Pastoral-Seminariet.

Qvarantainevæsenet,
jevnf. Handel og Skibsfart, Politivæsenet.

1855. 12. April. Bekjendtg ang. Regler for Besætningen af Skibe, der anlöbe Reykjavíks Havn (§ 1).

— 6. Juli. Justitsmin. Skriv. ang. Qvarantaine-Foranstaltninger i Reykjavík.

1856. 19. Mai. Justitsmin. Skriv. ang. Qvarantaine-Indretninger i Reykjavík.

— 23. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling for Qvarantaine - Foranstaltninger af Amtets Repartitionsfond.

Qvilder, *see* Jordegods-Administration.

Reglement, *see* Althinget, Brandvæsen, Færgevæsenet.

Rasphus, *see* Criminalvæsenet.

Regnskabsvæsenet,
jevnf. Böger, Bogtrykkeri m. v., Finantserne, Jordebogskassen, Jordegods-Administration, Sysseler, Sysselmænd.

1855. 9. Mai. Kgl. Resol. ang. Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelse m. v.
— 9. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelsesmaade, Regnskabsvæsen m. v.
— 6. August. Contrakt om Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelse.
— 20. Novbr. Kirke- og Underviisn. Min. Skriv. ang. Regnskab for Skolens Bibliothek.
1856. 24. Juni. Isl. Depart. Skriv. (til Stiftamtm.), hvorved Schema til Pasregnskaber oversendes.

Reiser i Island.

1856. 17. Mai. Justitsmin. Skriv. ang. en af Prinds Napoleon fra Frankrig paatænkt Reise i Island.
— 21. Juni. Justitsmin. Circ. ang. en af Prindsen af Oranien paatænkt Reise i Island.
— 23. Decbr. Justitsmin. Circ. ang. Opsamling af udkastede Træflydere (fra Prinds Napoleons Skib), for at undersöge Strömningerne i de nordlige Have.

Reiser, Amtmændenes i Island, *see* Amtmænd.

Rente, Rentefod, *see* Pengevæsenet.

Rep, Reppenes Anliggender, *see* Communalvæsenet, Fattigvæsenet.

Repartitionsfond, *jevnf.* Medicinalvæsenet.

1855. 20. April. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling af Amts-Repartitionsfondet for anskaffede Jordemoder-Redskaber.
— 20. April. Justitsmin. Skriv. ang. Anskaffelse af et Jordemoder-Bestik.
— 14. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Udbetaling af Amtets Repartitionsfond til et Politiskilt.
— 16. August. Indenrm. Skriv. ang. Honorar for Capitelstaxtens Sættelse.

1856. 19. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Honorar til en Provst for Medvirkning ved Capitelstaxtens Sættelse.

— 23. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling for Sysselmændenes Undersögelser i Fattigforsörgelses-Sager.

— 23. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling for Qvarantaine-Foranstaltninger af Amtets Repartitionsfond.

Retterne, Retsvæsenet og Rettergangsmaaden,
jevnf. Embeder, Embedsmænd m. v., Sportelvæsenet.

1855. 22. Febr. Lov ang. Kundgjörelser i Adresse-Contoirets Efterretninger.

— 22. Marts. Kongl. Resol. ang. Althingets Andragende om Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet, m. v.

— 28. Marts. For. for Island, ang. Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse (§ 6).

— 9. Mai. Kgl. Resol. ang. Udvidelse af nogle i Aarene 1847 til 1852 udkomne almindel. Forordninger og Love til Island (Plak. 17. Febr. 1847.

— 9. Mai. Plak. ang. Salair for Höiesterets-Advokater som Defensorer i Justits-Sager (Plak. 17. Febr. 1847); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 4.

— 9. Mai. Plak. ang. Ophör af Bekjendtgjörelser i den Altonaiske Merkur o. s. v. (Lov 25. April 1850); jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 6.

— 29. Mai. Justitsminist. Skriv. ang. offentlig Stævning under en Eiendomstrætte.

— 10. Novbr. Justitsmin. Skriv. ang. Posteringen i det Island vedk. Budget.

— 22. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Beregning af Sportler ved Landsoverretten.

— 22. Decbr. Justitsmin. Skriv. (til en Höiesterets-Advokat) ang. Paategninger paa Stævninger til Höiesteret.

— 22. Decbr. Justitsmin. Circ. ang. Paategninger paa Stævninger til Höiesteret.

1856. 8. Marts. Lov, hvorved det paalægges Höiesteret at angive Grundene for dens Domme.

— 12. Marts. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling for Udskrift af Akter ved Landsoverretten.

— 28. April. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling til Synsmændene ved Udvisning af en Nybyggerplads.

— 3. Mai. Justitsminist. Skriv. ang. hvorvidt Landsoverrettens Medlemmer kunne constitueres som Underdommere.

— 17. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Proces om Stiftsbogtrykkeriets Privilegium.

Reykjavik,

jevnf. Bank, Bankvæsen, Böger, Bibliothek, Bogtrykkeri m. v., Capitelstaxt, Communalvæsenet, Handel og Skibsfart, Havnevæsenet, Kjöbsteder, Pastoral-Seminariet, Skolen.

1855. 12. Januar. Justitsmin. Skriv. ang. Forögelse af Politimagten i Reykjavík.

— 7. Febr. Indenrm. Skriv. ang. Althingets Petition om Oprettelse af et Bank-Institut i Reykjavík.

— 17. Marts. Reglement for Brandkorpset (Reglur fyrir slökkviliðið) i Reykjavík (*see* 7. April).

— 7. April. Reglement for Brandkorpset i Reykjavík By.

— 12. April. Bekjendtg. ang. Regler for Besætningen af Skibe, der anlöbe Reykjavíks Havn.

— 12. Mai. Havnetaxt for Afbenyttelse af Havnen ved Reykjavík.

— 12. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Havnetaxten for Reykjavík.

— 19. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Bisperesidentsens Forflyttelse fra Laugarnes til Reykjavík.

— 6. Juli. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling for Arrestanters Forpleining i Rvík.

— 6. Juli. Indenrm. Skriv. ang. Ansættelse af en svensk-norsk Consul i Rvík.

— 6. Juli. Justitsmin. Skriv. ang. Qvarantaine-Foranstaltninger i Reykjavík.

1855. 10. Septbr. Indenrm. Skriv. ang. Forslaget om Henlæggelse af Biskoppens Residents til Reykjavík.

— 17. Septbr. Kirke- og Underviisn. Min. Skriv. ang. Bisperesidentsens Forlæggelse fra Laugarnes til Rvík.

— 19. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Postgangen mellem Akureyri og Reykjavík.

1856. 8. Marts. Justitsmin. Skriv. ang. Helligdags-Arbeide i Reykjavík.

— 8. April. Justitsminist. Skriv. ang. Bisperesidentsens Forflyttelse fra Laugarnes til Reykjavík.

— 19. Mai. Justitsmin. Skriv. ang. Qvarantaine-Indretninger i Reykjavík.

— 27. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Udstedelse af Forbud mod Udskjænkning i Kramboderne i Reykjavík m. v.

— 30. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. technisk Undersögelse af Havnen i Rvík.

— 21. Juli. Justitsmin. Skriv. ang. Befordring af Postbreve fra Reykjavík til Nordlandet.

— 25. Juli. Justitsmin. Skriv. ang. Oprettelse af Assurance for Reykjavík.

— 15. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Brandforsikkring for Reykjavík.

— 23. Decbr. Kirke- og Underviisn. Min. Skriv. ang. Skolebygningens Bidrag til Byens Kæmnerkasse i Rvík.

Rigsmynt, *see* Myntvæsenet, Pengevæsenet.

Rigsraadet, *see* Forfatning.

Schemata, *see* Embeder, Embedsmænd m. v., Geistligheden, Statistik, Söpasse.

Selskaber,

jevnf. Böger, Bibliothek m. v., Literatur.

1855. 31. Januar. Indenrm. Skriv. ang. Udgivelsen af kgl. Resolutioner og ministerielle Skrivelser (ved det isl. Literaire Selskab).

Skatter og Afgifter,

jevnf. Capitelstaxt, Finantserne, Handel og Skibsfart, Sportelvæsenet, Tiende, Told.

1855. 22. Febr. Indenrm. Skriv. ang. Althingets Andragende om Gjaftoldens Oppebörsel.

1855. 22. Marts. Kgl. Resol. ang. Bestemmelse af Tillægs-Afgift af fremmede Skibe, der anlöbe Island.

— 24. Marts. Indenrm. Bekg. ang. Tillægs-Afgift for visse fremmede Nationers Skibe, naar de beseile Island.

— 24. Marts. Indenrm. Skriv. ang. Tillægs-Afgift af udenrigske Skibe, som seile til Island for at handle.

— 28. Marts. Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.

— 13. April. Kgl. Resol. ang. Althingets Petition om Forandring i Gjaftoldens Ydelse, og om Afskaffelse af Mandtalsfisk; jevnf. Bekjendtg. 7. Juni 1855. II, 9.

— 30. April. Indenrm. Skriv. ang. Beregningsmaaden til Ydelse af Skat.

— 12. Mai. Havnetaxt for Afbenyttelse af Havnen ved Reykjavík.

— 19. Mai. Indenrm. Skriv. ang. de islandske Handelsforhold med Hensyn til Spanien.

— 7. Juni. Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853 (II, 9).

— 2. August. Reskr. ang. Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856, og sammes Offentliggjörelse.

— 19. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Ansögning om Eftergivelse af Udförsels-Afgift i Tilfælde af Forlis.

— 22. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Althingsskat af Embedsjorder.

1856. 28. Febr. Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1856 til 31. Marts 1857.

— 12. Marts. Justitsmin. Skriv. ang. Bestemmelser om Tillægs-Afgift for visse fremmede Nationers Skibsfart paa Island.

— 2. April. Justitsmin. Bekg. ang. Tillægs-Afgift for visse fremmede Nationers Skibe.

1856.	27. April.	Kgl. Resol. (Justitsmin. Skriv. 2. Mai) ang. Eftergivelse af Procent-Afgift af Hjaltesteds Legat til Understöttelse af Landbruget.
—	21. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Afslutning af en Convention med Frankrig med Hensyn til Skibsafgifter.
—	7. Juli.	Justitsmin. Bekg. ang. franske Skibes Fritagelse for Differential-Afgift.
—	12. Septbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Auktions-Salair ved Forauktionering af Hospitalslodder.
—	19. Novbr.	Justitsmin. Bekg. ang. Fritagelse for Tillægs-Afgift for Skibe fra Kongeriget Begge Sicilierne.

Skabsygdom blandt Faarene, *see* Faar, Faareavl, Faareskab.

Skibsfart, *see* Handel og Skibsfart.

Skiftevæsenet, *see* Arv og Skifte.

Skolen, Skolevæsenet m. v., *jevnf.* Pastoral-Seminariet.

1855.	28. Marts.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.
—	28. Marts.	For. for Island, ang. Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse (§ 8).
—	23. April.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Betingelser for at stilles til Afgangspröve ved Latinskolen.
—	7. Juni.	Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853. I. (Börneskole i Rvík).
—	2. August.	Reskr. ang. Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856, og sammes Offentliggjörelse.
—	16. Oktbr.	Reskr. ang. Bekjendtg. af Statsregnskab fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855.
—	20. Novbr.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Regnskab for Skolens Bibliothek.

1855. 13. Decbr. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Honorar for Underviisning i Zoologi og Mineralogi ved Reykjavík Latinskole.

— 13. Decbr. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Lokale for Gymnastik-Underviisning ved Latinskolen i Reykjavík.

1856. 7. Febr. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Indsendelse af aarlige Inventarie-Lister ved Skolen.

— 28. Febr. Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1856 til 31. Marts 1857.

— 27. Juni. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Udgift til Höitideligholdelse af Kongens Födselsdag ved Latinskolen.

— 2. Oktbr. Reskr. ang. Bekg. af Statsregnskab fra 1. April 1855 til 31. Marts 1856.

— 12. Novbr. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Salg af Böger fra Skolebibliotheket.

— 23. Decbr. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Skolebygningens Bidrag til Byens Kæmnerkasse i Rvík.

Sparekasser, *jevnf.* Bank, Bankvæsen.

1856. 25. April. Justitsmin. Skriv. ang. Kapital- og Rentebetalinger, Statsgjælden vedkommende.

Specification over Præstekalde (S. 479), *see* Geistligheden.

Spedalske, *jevnf.* Hospitaler, Medicinalvæsenet.

1856. 11. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Medikamenter for Spedalske.

Spekulanthandlere, *see* Handel og Skibsfart.

Sportelvæsenet,
jevnf. Embeder, Embedsmænd m. v., Handel og Skibsfart, Sysseler, Sysselmænd, Söpas.

1855. 26. April. Isl. Depart. Skriv. ang. Gebyr for kgl. Confirmation paa en Bænkegave-Akt (S. 110 Anm.).

1855. 19. Septbr. Justitsmin. Skriv. ang. Skifteforvaltningen i en Sysselmands Bo.
— 22. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Beregning af Sportler ved Landsoverretten.
1856. 6. Marts. Justitsmin. Skriv. ang. Godtgjörelse til en Leilænding for Jordens Beskadigelse.
— 8. Marts. Justitsmin. Skriv. ang. Administrations-Udgifter ved Munkathveraa Kloster.
— 12. Marts. Isl. Depart. Skriv. ang. Beregning af Salair for Kongetiendens Oppebörsel i Öefjords Syssel.
— 12. Marts. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling for Udskrift af Akter ved Landsoverretten.
— 28. April. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling til Synsmændene ved Udvisning af en Nybyggerplads.
— 12. Septbr. Justitsmin. Skriv. ang. Auktions-Salair ved Forauktionering af Hospitalslodder.
— 23. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Betaling for Sysselmændenes Undersögelse i Fattigforsörgelses-Sager.

Statistik, *jevnf.* Capitelstaxt.

1855. 15. Mai. Isl. Departem. Circ. (til Provsterne i Island) ang. Foretagelse af en almindelig Folketælling i Landet.
— 15. Mai. Isl. Depart. Skriv. (til Biskoppen over Island) ang. Iværksættelsen af en almindelig Folketælling i Landet.
1856. 11. Januar. Isl. Depart. Skriv. (til Biskoppen) ang. Oversendelse af nye Schemaer til Tabeller over Vielser, Födsler og Dödsfald.
— 23. April. Justitsmin. Skriv. ang. Indsendelse af aarlige Beretninger om Handelen.
— 21. Juli. Justitsmin. Skriv. (til N. og Ö. Amt) ang. Trykning af Oversigt over Stiftelsernes Status i Amtet.

Statsgjæld, *see* Finantserne.

Stiftamtmanden,
jevnf. Embeder, Embedsmænd m. v., Reiser i Island.

1855.	17. Marts.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelsen af et nyt Landssegl.
—	15. Mai.	Indenrm. Skriv. (til Stiftamtmanden) ang. hans Tilbagereise til sit Embede.
—	10. Novbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Posteringen i det Island vedk. Budget.
—	29. Novbr.	Stiftamts-Reglem. ang. Færgevæsenet i Arnæs og Rangarvalla Sysseler.
1856.	19. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Bevillinger til Stiftamtmands-Embedet.

Stiftelser, *jevnf.* Legater og Stiftelser.

1855.	19. April.	Indenrm. Skriv. ang. Statskassens Forrentning af Umyndiges og Stiftelsers Midler.
1856.	21. Juli.	Justitsmin. Skriv. (N. og Ö. Amt) ang. Trykning af Oversigt over Stiftelsernes Status i Amtet.

Stiftsbiblioteket, *see* Böger, Bogtrykkeri, Bibliothek m. v.

Stiftsbogtrykkeriet, *see* Böger, Bogtrykkeri m. v.

Stævninger, *see* Retterne.

Sysseler, Sysselmænd,
jevnf. Embeder, Embedsmænd, Politivæsenet, Sportelvæsenet.

1855.	22. Febr.	Plak. ang. Forögelse af Thingstederne i Arnæs Syssel; jevnf. kongl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 1.
—	20. April.	Indenrm. Skriv. ang. Bopæl for Sysselmanden i Skagafjords Syssel.
—	23. April.	Indenrm. Skriv. ang. Maal og Vægt-Redskaber til Öefjords Syssel.
—	19. Septbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Skifteforvaltningen i en Sysselmands Bo.
1856.	12. Marts.	Isl. Depart. Skriv. ang. Beregning af Salair for Kongetiendens Oppebörsel i Öefjords Syssel.

Sönder-Amtets oekonomiske Selskab.

1856. 29. Septbr. Justitsmin. Skriv. ang. Althingets Petition om Oprettelse af et Landvæsens-Institut.

Sælhunde, *see* Jagten.

Söpas, *jevnf.* Handel og Skibsfart.

1855. 29. Januar. Bekg. for Slesvig, ang. Erhvervelsen af islandske Söpas.

— 31. Januar. Indenrm. Skriv. ang. nogle Punkter, vedkommende Islands Handel og Skibsfart.

— 23. Febr. Indenrm. Skriv. ang. Afgivelsen af edelige Forsikkringer til at erholde islandsk Söpas i Tilfælde af Skipperens Död.

— 24. Marts. Indenrm. Skriv. ang. Tillægs-Afgift af udenrigske Skibe, som seile til Island for at handle.

— 24. Marts. General-Tolddirekt. Circ. ang. Fremgangsmaaden med Hensyn til islandske Söpasse, m. m.

— 28. Marts. Indenrm. Skriv. ang. Lovene om Handel paa Island, Söpas m. v.

— 28. Marts. Indenrm. Circ. ang. Lovene om Handelen, Söpas m. v. (S. 84).

— 28. Marts. Indenrm. Circ. ang. Lovene om Handelen, Söpas m. v. (S. 85).

— 17. April. Udenrm. Circ. ang. Indskjærpelse af de ældre Bestemmelser om Erhvervelse af latinske Söpas.

— 1. Mai. Indenrm. Skriv. ang. nogle Betingelser for at kunne erholde islandsk Söpas og Adgang til Handel paa Island.

— 26. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Udstedelsen af latinske Söpasse.

— 11. Juni. Bekg. (for Holstein) ang. Erhvervelsen af islandske Söpas.

— 31. August. Udenrm. Circ. ang. Skibs-Certifikater og latinske Söpasse.

— 14. Septbr. Indenrm. Circ. ang. Udfærdigelse af Skibs-Certifikater og latinske Söpasse.

1856. 28. Febr. Justitsmin. Bekg. ang. Forandringer med Hensyn til Erhvervelsen af islandske Söpas.

1856. 31. Mai. Justitsmin. Skriv. ang. Lösning af islandske Söpas.

— 24. Juni. Isl. Depart. Skriv. (til Stiftamtm.), hvorved Schema til Pasregnskaber oversendes.

— 8. Novbr. Justitsmin. Skriv. ang. Regler for Anskaffelsen af islandske Söpasse.

Tabeller, *see* Statistik.

Tegning, Tegnelære, *see* Kunst.

Telegraph.

1855. 31. Oktbr. Isl. Depart. Skriv. ang. Forhandlingerne om Anlæggelsen af en elektrisk Telegraph over Island til Amerika.

— 10. Novbr. Justitsmin. Skriv. ang. Forhandlingerne om Anlæg af elektrisk Telegraph over Island til Amerika.

Testament.

1855. 18. April. Kgl. Confirmation paa Disposition eller saakaldet Bænkegave-Akt til Fordeel for Hustruen.

1856. 22. April. Justitsmin. Skriv. ang. Testamente til et uægte Barn.

— 4. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Arvegave til en Slegfredsön.

Thingsteder, *jevnf.* Sysseler, Sysselmænd.

1855. 22. Febr. Plak. ang. Forögelse af Thingstederne i Arnæs Syssel; jevnf. kgl. Bekg. til Althinget 7. Juni 1855. I, 1.

Thronfölgen, *see* Kongen, Kongehuset m. v.

Tiende, *jevnf.* Jordegods-Administration, Skatter og Afgifter.

1855. 25. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Tiende af den forrige Holum Bispestols Jorder.

— 31. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Sagen om Tiende-Ydelse af den forrige Holum Domkirkes Jorder.

1856. 12. Marts. Isl. Depart. Skriv. ang. Beregning af Salair for Kongetiendens Oppebörsel i Öefjords Syssel.

1856. 17. Decbr. Justitsmin. Skriv. ang. Ret til Tiende af uddöde Qvilder, og sammes Retablering.

Told-, Toldvæsen,
jevnf. Handel og Skibsfart.

1855. 31. Januar. Indenrigsminist. Skriv. ang. nogle Punkter, vedkommende Islands Handel og Skibsfart.
— 24. Marts. General-Tolddirekt. Circ. ang. Fremgangsmaaden med Hensyn til islandske Söpasse, m. m.
— 12. April. Indenrm. Skriv. ang. Handels- og Toldforholdene med Hensyn til Islands Handel med Spanien.
— 30. April. Indenrm. Skriv. ang. Losnings-Attester for Skibe.
— 19. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Attest for Skibsförere om Losning af Ladninger.
— 19. Mai. Indenrm. Skriv. ang. de islandske Handelsforhold med Hensyn til Spanien.
1856. 23. April. Justitsmin. Skriv. ang. Indsendelse af aarlige Beretninger om Handelen.

Traktater, *jevnf.* Convention.

1855. 22. Marts. Kgl. Resol. ang. Bestemmelse af Tillægs-Afgift af fremmede Skibe, der anlöbe Island.
— 24. Marts. Indenrm. Bekg. ang. Tillægs-Afgift for visse fremmede Nationers Skibe, naar de beseile Island.
— 9. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Forelæggelse for Althinget af de almindelige Love for Danmark i Aaret 1853—1854.
— 25. Juni. Justitsmin. Bekg. ang. Anholdelse og Udlevering af deserterede belgiske Skibsfolk.
— 9. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Overeenskomst med Kongeriget Begge Sicilier om Fritagelse for Tillægs-Afgift i Island.

1856. 2. April. Justitsmin. Bekg. ang. Tillægs-Afgift for visse fremmede Nationers Skibe.
— 17. Mai. Justitsmin. Bekg. ang. deserterede Söfolk fra venezuelanske Skibe.
— 4. Juni. Kgl. Resol. ang. Convention om Handel og Skibsfart mellem Danmark og de nordamerikanske Fristater.
— 6. Juni. Convention mellem Danmark og Nederlandene, ang. Ansættelse af Consular-Embedsmænd.
— 13. Juni. Deklaration om Overeenskomst mellem Danmark og Sverrig-Norge, ang. Skibsfarten.
— 21. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Afslutning af en Convention med Frankrig med Hensyn til Skibsafgifter.
— 17. August. Deklaration fra Udenrigsmin. ang. Handel med Kongeriget Begge Sicilierne.
— 1. Oktbr. Deklaration om Overeenskomst mellem Danmark og Kongeriget Begge Sicilierne, ang. Skibsfartens Udvidelse.
— 18. Oktbr. Patent ang. Convention med Nederlandene om Ansættelse af Consular-Embedsmænd.

Tugthus, *see* Criminalvæsenet.

Tyende.

1855. 9. Mai. Kgl. Resol. ang. Udarbeidelse af Udkast til en Tyendelov for Island.
— 7. Juni. Kgl. Bekg. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1853 (II, 10).
— 9. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Udarbeidelsen af et Udkast til en ny Tyendelov for Island.
— 27. Septbr. Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af ældre Betænkninger ang. Tyendelovgivningen.

Umyndige,

jevnf. Arv og Skifte, Finantserne, Jordebogskassen.

1855. 19. April.	Indenrm. Skriv. ang. Statskassens Forrentning af Umyndiges og Stiftelsers Midler.
— 24. Mai.	Isl. Depart. Skriv. ang. Rentebetaling af en Umyndigs Capital.
1856. 25. April.	Justitsmin. Skriv. (Fin. Min. Skriv. 29. Marts) ang. Kapital- og Rentebetalinger, Statsgjælden vedkommende.
— 28. April.	Justitsmin. Skriv. ang. Indberetninger om Udstedelse af Myndigheds-Bevillinger.
— 28. April.	Justitsmin. Skriv. ang. Forrentning af Kapitaler i Jordebogskassen.
— 28. April.	Justitsmin. Skriv. ang. Forrentningen af Umyndiges og offentl. Stiftelsers Midler.

Understöttelsesfond for Island, *see* Collekt.

Underviisningsvæsenet, *see* Dövstumme, Skolen, Universitetet, Veterinairvæsenet.

Universitetet.

1855. 6. April.	Bekjendtg. fra Consistorium, ang. Bestemmelser om Ordenen ved de offentlige Disputatser ved Universitetet.
1856. 3. Febr.	Kgl. Resol. ang. Afholdelsen af juridiske Examina.

Vaaben, Vaabenövelser, *see* Forsvarsvæsen.

Valglov til Althinget, *see* Althinget.

Veivæsenet, *see* Færgevæsenet.

Vestmannöerne,

jevnf. Forsvarsvæsenet, Medicinalvæsenet.

1855. 22. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Opförelse af en Kirke paa Prestbakki i Skaptafells Syssel (Transport fra Vestmannöerne).
— 17. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Födselsstiftelsen paa Vestmannöerne.
— 12. Decbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Landskylds-Afgiften af Huse paa Vestmannöerne.

1856. 19. Mai. Justitsmin. Skriv. ang. Udlevering af Vaaben til Afbenyttelse paa Vestmannöerne.
— 20. Mai. Justitsmin. Skriv. ang. Födselsstiftelsen paa Vestmannöerne.
— 17. Juni. Kgl. Resol. (Justitsmin. Skriv. 28. Juni) ang. Udrustning for et Væbningskorps paa Vestmannöerne.

Veterinairvæsenet, *jevnf.* Dyrlæger.

1856. 8. Marts. Lov ang. Oprettelsen af en Veterinair- og Landbohöiskole.
— 4. August. Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om Oplærelse af islandske Veterinairer.

Visitats, *see* Geistligheden.

Vrag.

1855. 9. Novbr. Isl. Depart. Skriv. ang. Bekjendtg. om opdrevet Vrag.

Vægt, *see* Maal og Vægt.

Ægteskab.

jevnf. Embeder, Embedsmænd m. v., Pensionsvæsenet.

1856. 7. Mai. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. en ansögt Ægteskabs-Bevilling efter begaaet Hoer.
— 7. Mai. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Tilladelse for en Præst at ægte en Pige, uagtet begaaet Leiermaal.
— 27. Juni. Justitsmin. Skriv. ang. Berettigelse til Fattigforsörgelse for en fraskilt Kone.

